

పాండురంగ మాహాత్మ్యము
[సంజీవనీ వ్యాఖ్యాన సహితము]

చతుర్థాశ్వాసము

కృతికర్త :

తెనాలి రామకృష్ణుడు

వ్యాఖ్యాత :

వంతురాం రామకృష్ణారావు,

అంధ్రాళి

ప్రభుత్వ కళాశాల

రాజమండ్రి - 588 105

సర్వస్వామ్య సంకలితము

ప్రథమముద్రణము : వెయ్యి

విభవ

శా. శ. 1910

కలి : 5090

[మూడ 1988]

ప్రకాశకురాలు :

శ్రీమతి వం. బొజ్జెమ్మ

హక్కుదారులు :

చి॥ వం. చిరంజీవి

చి॥ వం. లక్ష్మణరావు

ధార్మికగ్రంథముద్రణ ప్రణాళికక్రిందఁ
 దిగుమల తిరుపతి దేవస్థానమువారొసగిన
 యార్థికసాహాయ్యముతో ముద్రితము

సువిదితులసాహితీ బాం
 ధవుల బిరుదురామరాజ నారాయణ రె
 డ్యవధానుల సభికారుల
 నవనతమస్త్రుకుడనగుచు నభినుతియింతున్

కృతజ్ఞత :

ద్వితీయ తృతీయభాగ ముద్రణములతోపాటు
 చతుర్థభాగముద్రణమును నిర్వహించినయాప్త
 మిత్రులు శ్రీ డి. వి. రామకృష్ణారావుగారికి,
 శిష్యుడు, మిత్రుడు శ్రీ ఆర్. వేంకటేశ్వరరావునకు,
 స్వచ్ఛందముగ సాహాయ్యమునందించిన
 మిత్రులు శ్రీ సత్యనారాయణగారికిఁగృతజ్ఞతలు.

సమర్పణ

- కా. శ్రీమద్భగవద్గోపాలమేఘపటలీ స్నిగ్ధచృటామ్రేడితో
 డామాంగదుర్గతిజాల! జాలపదపద్యాకృద్గురుస్తుత్సనం
 గ్రామోద్భాసితదివ్యభవ్యమహిమభ్రాజిష్టు! జిష్టుప్రియా
 ప్రేమస్థానసురదుర్మాపహరణా! శ్రీశేషశైలాధిపా!
- తే. అంశుమద్దీప్తులు జీవితాంతమెంత
 శ్రమపడిన రాక యలభగీరథునికొఱకె
 కాచుకొనియున్న నాటిగంగమ్మ చరిత
 ననుకరించిన సంజీవనమ్మ యిదిగో!
- తే. పరులదొనగలు తెగనాడిపలుకబోదు
 నుడువదనపేక్షి తంబులు ముడులువిప్పు
 నప్రమాణోక్తులాడదు సుప్రసన్న
 చెట్టవట్టుముస్వామి! సంజీవనమ్మ.
- కా. కవితాస్వాదితయున్ విమర్శకుఁడుపజ్ఞాకాలిఘంటాపథ
 ప్రవరోద్బోధితదుర్గమార్థచయుఁడున్ భాషాబ్ధిమంథాద్రియున్
 నవసూత్రగ్రంథనాబ్జనంభవుఁడు వంశ్రాం రామకృష్ణుఁడు భ
 క్తివిశిష్టుండిడుకాన్కయంచెఱిగి రక్తింగొమ్ముసంజీవనిన్.

హెచ్చరిక !

- క॥ మునుపొక్కకృతినొసంగితి
 ననుగ్రహించితివియాయురారోగ్యంబుల్
 తనయులఁగూరిచిచేసిన
 మనవిని నెఱచేర్చుమాట, మఱచితో! స్వామి!

మ॥ తెగుదాశన్ బిగియించుచుంటి, వినుగత్తెన్, బూర్తిగానోచ్చున
 న్నగిలెన్, దావముమింగినట్టులనునాక్నొవేమొ! శక్యంబెమింగ
 గ గరగ్రీవున కైనభక్తులక్రుధాకాకోలకీలచ్చటల్
 నగుజాటొందక కోర్కి తీర్పుమికనైనన్ శేషశైలాధిపా!

కవికాలాదికము :

రామకృష్ణుని కాలము : శా. శ. 1417-1507 = హూణ 1495-1585
 అష్టదిగ్గజకవిగానున్న కాలము: శా.శ. 1442-1452 = " 1520-1530
 పాండురంగ రచనాకాలము : శా.శ. 1487-1502 = " 1565-1580

చూ. — తృతీయభాగము.

పండితాబ్రప్రాయము :

“రామకృష్ణుని కృతిని రామకృష్ణుడే వివరింపనమర్థుడు.
 నంజీవనిచే, తమరపరమల్లినాథులైనారు.”

— కీ. శే. దివాకర్ల వేంకటాచార్యునిగారు

వ్యాఖ్యాత

జననము : భవనామసంవత్సర చైత్రశుద్ధషష్ఠిబుధవారము.
(21-3-1934)

జననీజనకులు : లక్ష్మణాంబాచిరుజీవులు

జన్మస్థలము : వంతరాము (విజయనగరము-జిల్లా)

విద్యాభ్యాసము : ఆంధ్రవిశ్వకళాపరిషత్తు.

విద్వదనుమోదిత } "అపరవ జ్ఞుల", "అపరమల్లినాథ"
బిరుదుములు } "అపరచిన్నయసూరి"

ముద్రితగ్రంథములు :—

బాలవ్యాకరణ ఘంటాపథము	1970
ప్రౌఢవ్యాకరణ ఘంటాపథము	1975
ముక్తలక్షణకౌముది [బాలవ్యా. పూరణగ్రంథము]	1974
వ్యాసమంజరి [సాహిత్యవ్యాస సంపుటి]	1964
పాండురంగమాహాత్యనంజీవని 1వ, 2వ భా	1985-86
— " — 5వ భా	1988
వ్యాసములు : పరశ్శతము	1956 మొదలు

ముద్రణములో :—

పాండురంగమాహాత్యనంజీవని 5వ భా

అముద్రితములు :—

పారిభాషికపదవిజ్ఞానమంజూష

గ్రంథగ్రంథిప్రకాశిక

కవిజనాశ్రయవ్యాఖ్య

ఇత్యాదులు—

చతుర్థాశ్వాసము

● సంకేతాక్షర వివరణము ●

అగ్ని	అగ్నిపురాణము
అచల	అచలాత్మజాపరిణయము
అప్పక	అప్పకవీయము
అభి. చిం.	అభీధానచింతామణి
అమ	అమరకోశము
అశ్వ	అశ్వమేధపర్వము
అం. భా.	అంధ్రభాషాపాఠము
అం. భా. వి.	అంధ్రభాషాపాఠవికాసము
అం. సం.	అంధ్రనామసంగ్రహము
అది	అదిపర్వము (సం / తె)
అముక్త (సంజీ)	అముక్తమాల్యద (సంజీవనీవ్యాఖ్య)
అరణ్య	అరణ్యపర్వము
అశ్రమ	అశ్రమవాసపర్వము
ఉ. నా.	ఉత్తరనాగసింహపురాణము
ఉ. హ.	ఉత్తరహరివంశము
ఋగ్వే (సాయన)	ఋగ్వేదము (సాయనభాష్యము)
కవికల్ప	కవికల్పలత
కళా	కళాపూర్ణోదయము
కాదం	కాదంబరి
కామంద	కామందకము
కా (వ్య) మీ	కావ్యమీమాంస
కాళహ	శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యము
కాళికా	కాళికాపురాణము

(il)

కాళి

కా. సూ.

కిరాత

కు. సం. (మల్లినా)

కూర్మ

కే ని.

కేయూర

క్రిడా

గరుడ

గురుబాల

చి. ని.

ఛాందో

జై. భా.

తంత్ర

తంత్రవా

తర్క

తిథ్యాది

తూ. దో.

తైత్తి. సం.

తి. ని.

దశా

ది. సూ. చ.

దీ. పి.

దేవీపు

ధృవ

ద్విరేఖ

ద్వి. హరిశ్చ

కాళిఖండము

కావ్యాలంకారసూత్రవృత్తి

కిరాతార్జునీయము

కుమారసంభవము (మల్లినాథవ్యాఖ్య)

కూర్మపురాణము

కేశవ నిఘంటువు

కేయూరబాహుచరిత్ర

క్రిడాభిరామము

గరుడపురాణము

గురుబాలప్రబోధిక

చిన్నయసూరి నిఘంటువు

ఛాందోగ్యోపనిషత్తు

జై మినిభారతము

తంత్రశాస్త్రము

తంత్రవార్తికము

తర్కసంగ్రహము

తిథ్యాదితత్వము

డా॥ తూమాటి దోనప్పగారి వ్యాసము

తైత్తిరీయ సంహిత

తిరీకాండశేషము

దశావతారచరిత్ర

దివ్యసూరిచరిత్ర

కీ. శే. దీపాల పిచ్చయ్యశాస్త్రిగారు

దేవీపురాణము

అర్కులధ్రువనివాసఖండనము

ద్విరేఖవర్ణదర్పణము

ద్విపదహరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము

నరస
 నన్న. విజ్ఞా
 నానా
 నిర్వ
 ని. వేద.
 నీలా
 నృసింహ
 పండితా
 పద్మ
 పాణి
 పాతం
 పారిజా
 పృబంధ
 పృభావ
 ప్రా
 బా.
 బృ సం.
 బృహ్మవై
 బహ్మండ
 బ్రౌ
 భాగ
 భాగ. పరి.
 భావప్ర
 భీమ
 మత్స్య
 మధుతా
 మ. బా.
 మ. స్మృ.

నరసభూపాలీయము
 నన్నయ విజ్ఞాననిరతి
 నానార్థరత్నమాల
 నిర్వచనోత్తరరామాయణము
 కీ. శే. నిడదవోలు వేంకటరావుగారు
 నీలాసుందరీపరిణయము
 నృసింహపురాణము
 పండితారాధ్యచరిత్ర
 పద్మపురాణము
 పాణినీయము
 పాతంజలయోగశాస్త్రము
 పారిజాతాపహరణము
 పృబంధరాజ వేంకటేశ్వర విజయవిలాసము
 పృభావతీప్రద్యుమ్నము
 ప్రౌఢవ్యాకరణము
 బాలవ్యాకరణము
 బృహత్సంహిత
 బృహ్మవైవర్తపురాణము
 బృహ్మండపురాణము
 బ్రౌణ్యము
 భాగవతము (సం / తె)
 భాగవతపరిశోధనము
 భావప్రకాశము
 భీమఖండము
 మత్స్యపురాణము
 మధురావిజయము
 మహాభాష్యము
 మనుస్మృతి

ము. కౌ.

ముగ్ధ

మేఘ

మే ని.

యుక్తి

రఘు (సంజీ)

రఘునా

రా. అ.

రా. కల్ప

రామా

లలితాసహ

వరాహ

వసంతారా

వసు

వాక్యప

వాగ్భ

వాచస్ప

వికృ

విక్రమా

విరాట

విశ్వ

విష్ణు

విష్ణుధ

వృక్ష

వృత్తర

వృత్తివి

వై. ని.

వ్యా. పరి. స.

ముక్త'లక్షణకౌముది

ముగ్ధబోధవ్యాకరణము

మేఘసందేశము

మేదినికోశము

యుక్తి కల్పతరువు

రఘువంశము (సంజీవనీవ్యాఖ్య)

రఘునాథరామాయణము

కీ. శే. రాళ్లపల్లి యనంతకృష్ణశర్మగారు

రామాయణ కల్పవృక్షము

రామాభ్యుదయము

లలితాసహస్రనామభాష్యము

వరాహపురాణము

వసంతరాజ శకునశాస్త్రము

వసుచరిత్ర

వాక్యపదీయము

వాగ్భటము

వాచస్పత్యము

వికృతివివేకము

విక్రమార్కచరిత్ర

విరాటపర్వము.

విశ్వకోశము

విష్ణుపురాణము

విష్ణుధర్మోత్తరము

వృక్షశాస్త్రము

వృత్తరత్నాకరము

వృత్తివివేకము

వైజయంతీకోశము

వ్యాకరణ సంహితాసర్వస్వము

శబ్దక	శబ్దకల్పదుమము
శబ్దస్తో	శబ్దస్తోమమహానిధి
శబ్దా. చిం.	శబ్దార్థచింతామణి
శ. ర. (అను)	శబ్దరత్నాకరము (అనుబాధము)
శల్య	శల్యపర్వము
శాంతి	శాంతిపర్వము
శివరా	శివరాత్రిమహాత్మ్యము
శృ. నై.	శృంగారనైషధము
శ్రీవణా	శ్రీవణానందము
శ్రీతత్వ	శ్రీతత్వచింతామణి
షడ్	షడ్దర్శనములు
సఖా	సఖాపర్వము
సర్వ. సం.	సర్వశబ్దసంబోధిని
సా. ద.	సాహిత్యదర్పణము
సాముద్ర	సాముద్రకము
సారంగ	సారంగధరచరిత్ర
సి. కౌ.	సిద్ధాంతకౌముది
సిద్ధా. శి.	సిద్ధాంతశిఖామణి
సీతా	సీతారామాంజనేయ సంవాదము
సుమతీ	సుమతీశతకము
సుశ్రు	సుశ్రుతము
సూ. ని.	సూర్యరాయాంధ్ర నిఘంటువు
స్కాంద	స్కాందపురాణము
హ. న.	హరిశ్చంద్రనలోపాఖ్యానము
హర	హరవిలాసము
హరి	హరివంశము (సం / తె)

* ఇవిగాక పలుగ్రంథములపేర్లు, గ్రంథకర్తలపేర్లు నిర్దిష్టములు.

విషయసూచిక

	అ — ప
రాధాదేవి తపస్సు - వివిధములు	4 — 2
పుండరీకుని తపోయోగము	4 — 68
శ్రీకృష్ణుడు ప్రత్యక్షమగుట	4 — 79
శాకహంసకులనర్పనరహితముల ముక్తికథ	4 — 138
సుశీలోపాఖ్యానము	4 — 143
శాకికథ	4 — 213
హంసకథ	4 — 217
చిలుకకథ	4 — 223
నర్పముకథ	4 — 242
నరహూచరిత్ర	4 — 252
విద్యాధరునికథ	4 — 287

పాండురంగ మాహాత్మ్యము

చతుర్థాశ్వాసము

[సంజీవనీ వ్యాఖ్యాన సహితము]

క॥ శ్రీద్యుతిసువర్ణ రేఖా
విద్యోతితనదననికష ! విద్యదనీక
ప్రద్యో ! తనసుత ! గుణశత
వేద్యా ! రామాను 2 జేంద్రవేదాదీశా !

1

వ్యా :- శ్రీ = సంపదయొక్క, ద్యుతి = శోభయనెడు, సువర్ణ రేఖా = బంగారుగీటుచేత, విద్యోతిత = లెస్సగాఁబ్రకాశింపఁ జేయఁబడిన, నదన = మందిరమనెడు, నికష = గీటురాయిగల వాఁడా ! (బంగారుగీటుచే, గీటురాయిప్రకాశితమగునట్లు, మందిరము సంపదలశోభచేతఁబ్రకాశితమనుట) విద్యత్ = విద్వాంసులయొక్క, ఆనీక = సమూహమునకు; ప్రద్యోతనసుత = సూర్యతనయుఁడైన, (=కర్ణుఁడైన) వాఁడా ! గుణశత = నద్గుణముల పెక్కింటిచేత,

1 ప :- 1 తను - ర; తన - అ, గౌ. 2 జేంద్రు - ర; జేంద్ర-అ. గౌ.

(శతం = బహు - ఇతినిఘంటుః - శబ్దక) వేద్యా = తెలియదగిన
వాఁడా! (ప్ర)సిద్ధుఁడా - అనుట) రామానుజేంద్ర = శ్రేష్ఠుఁడయిన
రామానుజయ్యొక్క (కుమారుఁడవగు) వేదాద్రిశా = వేదాద్రి
నాథా! (మీఁదివచనముతో నన్వయము)

అలం :— రూపకము.

ప॥ ఆకర్ణింపుమానింప 1 నదీకిరీటుండు హాటక గర్భనంభవునితో
నిట్లనియె; 2 నట్లు దినదిన ప్రవర్ధమానంబగు ననురాగంబు
చిగురుం 3 గొమ్మచేగయై కొనసాగుచునికిందనికరాధ, మాధ
వుందవకు 4 నధినాథుంగాఁగోరిగోవర్ధనావల సమీపవర్తియగు
ఋణ 5 విమోచన తీర్థంబునందపంబు సేయంగడంగి. 2

వ్యా :— ఆకర్ణింపుము = వినుము, అనిలింపనదీ కిరీ
టుండు = ఆ వేల్పుకేఱు (అకాశగంగ) మకుటముగాఁగలవాఁడు -
అశివుఁడు, హాటకగర్భనంభవునితోన్ = బ్రహ్మవలన జన్మించిన
వానితో - అనారదునితో, ఇట్లు = ఈ ప్రకారముగా, అనియెన్ =
పలికెను. అట్లు = అవిధముగా, దినదినప్రవర్ధమానంబు = ప్రతి
దినము విక్రీణింపబడుచున్నది, అగు = అయిన, అనురాగంబు =
ప్రేమ, చిగురుంగొమ్మచేగయై = లేతకొమ్మయొక్కచేవయై, కొన
సాగుచున్ ఉనికిన్ = వర్ధిల్లుచుండుటచేత, (లేతకొమ్మ క్రమక్రమ
ముగాఁజేవయెక్కునట్లు, రాధ ప్రేమ, క్రమక్రమముగావర్ధిల్లినదనుట)
తనికి = పరితపించి, రాధ = రాధాదేవి, మాధవున్ = కృష్ణుని,
తనకున్ = తనకు, అధినాథుంగాన్ = భర్తనుగా, కోరి = వరించి,

2 ప : 1 నదీకిరీటుండు - త; నదీకిరీటుండు - ర, అ. 2 నట్లునుచిన -
గ, శా; నట్లుదినదిన - ర, అ. 3 గొమ్మనుంజేగ - డ, ద, బ, శా;
గొమ్మయునుం - ర; గొమ్మ - అ. 4 నదీనాథునిం - గా;
నధినాథుంగా - ర, అ. 5 విమోచన - గా; విమోచన - ర, అ.

గోవర్ధన = గోవర్ధనమనెను, అచల = పర్వతముయొక్క, సమీప
 పర్వత = దగ్గఱనున్నది; అగు = అయిన, ఋణవిమోచన తీర్థంబు
 నన్ :- ఋణవిమోచనమనెడు క్షేత్రమునందు, తపంబు = తపస్సు,
 చేయన్ = ఆచరించుటకు, కడంగి = పూని. (మీఁదిపద్యముతో
 నన్వయము)

రాధాదేవి తపస్సు - వివిధ ఋతు వర్ణనము

సీ॥ ననలక్ష్మిం 1 దొడమయొత్తినగంటుగిలుమన్న
 కంబెట్టులోర్పెనో ! కఱకుఱడలు
 కస్తూరితిలకంబు 2 గాలివాణిననేర్పు
 నొసలెట్లు 3 ననిచెనో ! భసితమునకు
 వజ్రాలనూలునోర్వనికటితటియెట్లు
 తాళెనో ! 4 కటుదర్భదామకాంచి
 జీలుగుదువ్వలు వింత 5 బెళకినగరు 6 దాల్చు
 తనువెట్టులోర్పెనో ! ధాతువస్త్ర

3 ప :- 1 దొడమలొత్తి - త; దొడమయొత్తి - గొ; దొడమె - గ; దొడిమ - ర, అ. 2 గాలుపా - ప, గొ; గాలివా - ర, అ. 3 నోర్పెనో - గొ; ననిచెనో - ర, అ. 4 పటు - ముద్రి (అ); ర; కటి - గొ; కటి (కటు?) - అ. 5 బెళకిన - య; వెళకిన. ప; బెళకిన - ర, అ, గొ. 6 దాల్చు - ప; దాల్చు - ర, అ, గొ.

తే॥ భరణ 7 మునకంచుజనములచ్చెరువునొందఁ
 గొమ్మగావించెదపవట్టిఘోరనిష్ఠ
 8 కడలి కంపించుక్రయజగం 9 బగలి 10 వడఁకెఁ
 దత్సమయజాతహేమంతతదఁజవాత్స.

3

వ్యా :— ననల = పువ్వులయొక్క, కొందొడిమ = క్రొత్త
 దయిన (లేతదయిన) వృంతము, ఒత్తినన్ = గట్టిగా హత్తినచో,
 కంటగిలు = బాధనొందు, మస్తకంబు = తల, కఱకు = ఓరు
 నైన, జడలు = అంటలుగట్టినకురులను. ఎట్టులు = ఏప్రకారముగా,
 ఓర్చెనో = సహించెనో!

“స్వకేశపుష్పైరపియాన్మదూయతే” (కు. సం. 5-12)

అనుదానికిది యనుసృతి.

వ్యాక :— క్రొత్త + తొడిమ = కొందొడిమ. జడ =
 జడను. ద్వితీయార్థక ప్రథమ - బా. కారక 24,

2) కస్తూరితిలకంబు = కస్తూరిబొట్టు, గాలి + పాతినన్ = గాలికొ
 దడియాతినచో, ఏర్పు = బాధనొందు, నొసలు = నుదురు, భసి
 తమునకున్ = విబూదికి, ఎట్లు = ఏప్రకారముగా, ననిచెనో =
 సహించెనో!

భసితము = శివత్వమును భాసింపజేయునది.

“విభూతిర్భుతిహేతుత్వా. ద్భసితంతత్త్వభాసనాత్” (సిద్ధాంత. శి)

7 ముల - త. గొ; మున - ర. అ. 8 కడలి - ర; కడలి అ. గొ.

9 బడలి - ముద్రి (అ); ర; బడలి - క; బగలి - అ. 10 వడఁకె
 ముద్రి (అ); ర; వడఁకె - క, గొ; వడఁకె - అ.

3) వజ్రాల = మగతాల (వజ్రముల) యొక్క-మగతాలు (వజ్రములు) పొదిగిన, నూలున్ = (కటి) సూత్రమును (మొలనూలును) ఓర్వని = సహింపని, కటి = మొలయొక్క, తటి = ఒడ్డు - ప్రవేశము, (నడుము ప్రదేశము) ఎట్లు = ఏప్రకారముగా, కటు = కఠినయిన, దర్భదామ = దర్భత్రాసియొక్క - దర్భత్రాసితో జేసిన, కాంచిన = మొలనూలును, (స్త్రీకట్కాంఠమేఖలా కాంచి సప్తకీరశనాతథా - అమ) తాలెనో = సహించెనో !

వ్యాక :— వజ్రాలనూలు = వజ్రాలయొక్క నూలు. ఇటు పష్టి, యాదారాధే చు సంబంధమున నైనది. దర్భదామ కాంచి = దర్భదామముయొక్క కాంచి. ఇటు పష్టి. ప్రకృతి వికృతిభావమున నైనది.

4) జీలుగు = మృదువయిన, దువ్వలువ = సన్నని వస్త్రము; ఇంత = కొలదిగా, బెళకినన్ = ఒరసినచో, గరు + తాల్పు = గగుర్పొడుచు, తనువు = శరీరము, ధాతువస్త్ర = కాషాయవస్త్రము యొక్క, భరణమునకున్ = తాల్చుటకు, ఎట్టులు = ఏప్రకారముగా ఓర్చెనో = సహించెనో !

ధాతువస్త్రము - గైరికము (జేగులునున్న) మున్నగునవి, ధాతువులు. (ధాతుర్వాతాదిశబ్దాది గైరికాదిత్వగాదిమ - వై. ని.) ధాతువస్త్రముగల (= జేగులు మట్టిరంగుగల) వస్త్రము, ధాతువస్త్రము. అనగాఁ గలిపుట్టము = కాషాయము. “పాండవాగ్రిజుండు ధాతుపట దండకమండలు కలితమూర్తయయ్యె” (విరాట 1-184) “తరుణవల్లవ కోటి ధాతుకాటి” (వసు 2-79) “ధాతుకాటి = కాషాయ వస్త్రము గాను” (టీక)

అంచున్ = అని, జనములు = జనులు, అచ్చెరువునందున్ = అశ్చర్యపడఁగా, కొమ్మ = (అ) కాంత - రాధాదేవి, తపము =

తపస్సును, కావించెన్ = ఆచరించెను. అట్టి = అటువంటి, ఘోర = భయంకరమయిన, నిష్ఠకున్ = నియతస్థితిః - తపోనియమమునకు, అడలి = భయపడి, కంపించుకొనున్ = వడఁకునో! యనునట్లు, తత్సమయ = ఆకాలమునందు, జాత = సంభవించిన, హేమంత = హేమంతఋతువుయొక్క, తరుణ = క్రొత్తదయిన, వాత్యన్ = వాసు సమూహముచేత, (వాత్యావతమండలి - త్రి. ని.) జగంబు = లోకము, అగలి = భేదిల్లి, వడఁకెన్ = కంపించెను.

మార్గశిరపుష్యమాసములు హేమంతఋతువు.

అలం :— విషమము, ఉత్పేక్ష.

కా॥ తత్తాదృశ్యదజృంభమాణతరుణీతారుణ్య సంపద్దశా
ప్రోత్తుంగస్తన 1 నిస్తులోష్ఠకవచంబుల్ పూనగా 2 నోచుటన్
జిత్తానందముగల్గుభోగులకు నిస్త్రింశోగ్గినంపాతమై
యత్తాలంబగు సేతుకందువకరంబుద్వేగమొందింపఁగన్. 4

వ్యా :— తత్తాదృశ్ = సాటిలేని, మద = పొగుడుచేసి,
జృంభమాణ = విజృంభించుచున్న - ఉబ్బుచున్న, తరుణీ = యౌవ
తులయొక్క, తారుణ్యసంపద్ = యౌవనసంపత్తియొక్క, దశా =
స్థితిచేత, ప్ర+ఉత్తుంగ = మిక్కిలియున్నతములయిన; స్తన = కుచ
ములయొక్క, నిస్తుల = సాటిలేని, ఉష్ఠ = వేడితోఁగూడుకొన్న,
కవచంబుల్ = అంగీలను, మీఁగాళ్లవాఁడవేళాడు చొక్కాలను,
(క:చ) --- కూర్పాసో, వారవాణశ్చకంచుకః - అభి. చిం) పూనగా
నోచుటన్ = ధరింపనోచుటచేత, భోగులకున్ = భోగవంతులకు,
చిత్తానందము = మనోమోదము, కల్గున్ = ప్రాప్తించును.

4 వ :— 1 నిస్తులోష్ఠ - డ, ద, బ; వస్తులోష్ఠ - క; నిస్తులోష్ఠ-చ, అ.

నోచు = వ్రాశాదులనాచరించు - అనియర్థము. పూర్వజన్మలోఁ జేసిన వ్రాశాదులపుణ్యము మూలమున నీజన్మలో యువతుల యుబ్బు గుబ్బులవేడికి వెచ్చగిల్లిన యంగీలను వహించుభాగ్యము భోగులకుఁ బ్రాప్తించెనన్నమాట.

ఉత్తాలంబగు = తీవ్రమయిన, సీతుకండువ = శీతర్తువు (హేమంతము) నిస్త్రింశ = ఖడ్గమువంటి, (ఖడ్గేతునిస్త్రింశ - అమ) ఉగ్ర = భయంకరమయిన, సంపాతమై = పడుటగలదై, (కత్తి ప్రేటువలెబాధాకరమై - అనుట) కరంబు = అత్యంతము, ఉద్వేగ మొందింపఁగన్ = భయపెట్టఁగా. (ఉద్వేగః = భయమ్ - ఇతి హేమ చంద్రః - శబ్దక) మీఁదిపద్యముతో నన్వయము.)

తతాదృక్ - చూ 1 - 78 వ్యాఖ్య.

తే॥ చంద్రబింబాస్యకుచశైలజన్మభూమి
గాన రారూపువోలెనక్కడిచలికి
నించుకంతయుఁగంపింపదివముకొనుచు
ముజ్జగంబులుఁబచరింపమూటిలెక్క.

5

వ్యా :— ముజ్జగంబులున్ = త్రిలోకములును - త్రిలోక వాసులును, మూటిలెక్కన్ = మూటిసంఖ్యను - మూడంకెయొక్క యాకృతి, పచరింపన్ = ప్రకటింపఁగా - (చలిబాధకు) తొడలు తొమ్మలయొద్దఁజేర్చి, ముడచుకొనిపరుండఁగా, చంద్రబింబ ఆస్య = (ఆ) యిందు బింబమువంటి ముఖముగలది - అకాంత (రాదా దేవి) కుచ = స్తనములనెదు, శైల = పర్వతములకు, జన్మభూమి = పుట్టిస్థలము, కాసన్ = కావున, రారూపు + పోలెన్ = తాటిబొమ్మ వలె, (శిలాప్రతిమవలె) అక్కడిది = ఆయుత్కటమయిన, చలికిన్ = శీతమునకు, ఇంచుకొనుచున్ = చలిపొందుచు, (శీతబాధపొందుచు) ఇంచుకంతయున్ = కొంచెమయినను, కంపింపదు = నశించదు.

మూఁటిలెక్క పదరించు - ఇది నిఘంటువులకెక్కలేదు.
 మూఁడంకెవేయు - అని నేటివ్యవహారము. “అర్థమిచ్చినయప్పుడతి
 గౌరవముసేయు. నగ్గమీకున్న మూఁడంకెవేయు” (శ్రవణా) | పయో
 గాంతరము - “తొడలు వక్షంబులుదూరంగఁగొననేయ, మూఁటిలెక్కల
 మాడ్చి మ్రొక్కువారు” (రామా 8-16) తొడలు వక్షములఁజేర్చి ముడుచు
 కొని పండుకొన్నప్పటి యాకారము మూఁడంకెవలెనుండుటస్పష్టము.

అలం :— రూపకానుప్రాణితమగునుపమ.

తే॥ పారదంబునఁదోచిన పసిడితీగ
 పగిదిరాజిలైరాధచంపక నవర్ణ
 వర్ణమగుమేనుకుముదధావళతుపార
 పటలకంచుకవేల్లనఘటనకలిమి.

6

వా :— రాధ = రాధయొక్క, చంపక = సంపంగి
 పువ్వుతో, నవర్ణ = సమానమయిన, (నవర్ణః సన్నిభః సదృశ్ -
 అభి. చిం. వర్ణమగు = రంగుగలదియగు. మేను = శరీరము,
 కుముద = తెల్లకలువవలె, (నితేకుముదకైరవే - అమ) ధావళ =
 తెల్లనైన. తుపారపటల = మంచుసమూహమనెడు, కంచుక =
 వస్త్రముయొక్క (కంచుకః = వస్త్రమ్ - ఇక్కుజాదికోషః = శబ్దక)
 వేల్లన = చలనముయొక్క, ఘటనకలిమిన్ = కూర్చుకలిగియుండుట
 చేత, పారదంబునన్ = పాదరసమునందు, (అథవపలోరసస్సూతశ్చ
 పారదే - అమ) తోచిన = (నేత్ర) గోచరమయిన, పసిడితీగపగి
 దిన్ = బంగారుతీగవలె, రాజిలెన్ = ప్రకాశించెను.

పాఠ :— ధావళ - ‘గౌ’ పాఠము. ధావుగతివృద్ధయోః”
 (సి. కౌ. బృది 601) ధావ్ + “కలస్తృపశ్చ” (సి. కౌ. ఉదా 104) =
 ధవళ, ధావళ. “ధవళ = ధావ - కల. వా, వ్రాస్యః”

అలం :— రూపకానుప్రాణితమగునుపమ.

తే॥ నవ్యకాలాగరూప్యరత్నములసతుల
 చన్నుఁగొండల 1 నూష్టాగ్ని సంభవించె
 వ తిసమగుళు ధూమనుమానకలన
 నగ్ని సాధింతురచలంబులందు నెపుడు.

7

వ్యా :— నవ్య = క్రొత్తదయిన, కాల + అగరు = కృష్ణా
 గరువనెడు సుగంధిద్రవ్యముయొక్క, (అగర్వగరురాజార్హమ్-అభి చిం)
 ఉద్యరత్నములన్ = పూతలచేత, (ఉద్యరత్నముత్పతనేవిలేపనేఘర్షణ్లే క్షి
 బమ్-మే. ని) సతుల = సాధ్యులయొక్క - కాంతలయొక్క, చన్నుఁ
 గొండలన్ = స్తనములనెడు పర్వతములయందు, ఉష్ణ = కేడిమి
 యనెడు, అగ్ని = వహ్ని. సంభవించెన్ = పుట్టెను. మతిసమ
 గుళు = బుద్ధిచేతఁబరి పూర్ణులగువారు, ధూమ = పొగయొక్క,
 అనుమానకలనన్ = అనుమితివశమున - ఎక్కడఁబొగయుండునో
 యక్కడ వహ్నియుండుననుతర్కశాస్త్ర ప్రసిద్ధమగు వ్యాప్తిజన్యజ్ఞాన
 వశమున, అచలంబులందున్ = పర్వతములయందు, ఎపుడున్ =
 ఎప్పుడును, అగ్నిన్ = వహ్నిని, సాధింతురు = సంపాదించురు -
 ఉన్నదని నిశ్చయించురు.

కాలాగరువునకు ధూమమునకు నౌపమ్యమువ్యంజితము.

అనుమానము — “అనుమితికరణమనుమానమ్. పరామర్శ
 జన్యజ్ఞానమనుమితిః. వ్యాప్తి విశిష్టపక్షధర్మతాజ్ఞానం పరామర్శః యథా-
 వహ్ని వ్యాప్యధూమవానయంపర్వత ఇతిజ్ఞానంపరామర్శః. తజ్జన్యం
 పర్వతోవహ్నిమానితిజ్ఞానమనుమితిః. యత్రధూమస్తత్రాగ్నిరితిసాహ-
 చర్యనియమోవ్యాప్తిః పర్వతోవహ్నిమానితిప్రతిజ్ఞా. ధూమత్వాత్

7 ప :- 1 నుష్టాగ్ని - డ, ద, బ: నూష్టాగ్ని - ర, అ, గ:

డిటిహేతు: యోయోధూమవాన్సోఽగ్నిమాన్యథామహానసఇత్యుదా
హరణమ్, తథాచాయమిత్యుపనయః. తస్మాత్తథేఽనిగమనమ్"(తర్క)

అలం :— గూపకము.

తే॥ సురలుకళలెల్లఁగోలినసోముతనువు

కప్పురముగుమ్మరించిన 1 గనపక్రొవి

పువ్వుదేనియ చనిన యంభోరు 2 హంబు

ననఁగ మంచింకిబ్రహ్మాండమగలెఁ 3 జలికి.

8

వ్యా :— సురలు = దేవతలు, కళలెల్లన్ = కళలన్నింటిని, క్రొలిస = పానముచేసిన, సోము = చూచునియొక్క, తనువు = శరీరమును, కప్పురము = కర్పూరము, గుమ్మరించిన = పూర్తిగా బైటనొలుకఁబోసిన, గనప = పెద్దదయిన, క్రొవి = బరణియును, పువ్వుదేనియ = మకరందము, చనిన = పాసిన. అంభోరుహంబున్ = పద్మమును, అనగన్ = అనునట్లు. మంచు = హిమము, ఇంకి = క్షీణించియుండఁగా - తొలఁగఁగా, బ్రహ్మాండము = భువనకోశము-భూగోళము, చలికిన్ = శీతముచేత, అగలెన్ = భేదిలెను.

దేవతలు కళలనెల్లఁబానముచేసిన చంద్రబింబమువలెను, గర్పూరము బయటనొలుకఁబోసిన పెద్దబరణివలెను, మకరందము పాసిన పద్మమువలెను. మంచుతొలఁగిన బ్రహ్మాండమొప్పెననుట.

దేవతలు చంద్రకళలను బానముచేయుదురు — "దేహసోమంప్తీబంతి" (దేవీపు) - అముక్త 1-19 సఁజీ. ఇటునిర్దేశింపఁబడిన

8 ప :— 1 కనకక్రొవి - ముద్ర (అ) త; కనపక్రొవి - అ, గ; క్రొవ్వి త
2 హంబోరునఁగ - డ, ద, బ; హంబు - ర, అ. 3 జలికి-గ;
జలికి - ర, అ.

చంద్రుడాదిత్యలోకమునకుఁ బైనున్న చంద్రుఁడు. “అఃత్మాచ్ఛంద్యమనమ్” (ఛాందో ౧ ఆ - 2) “ఏషసోమోరాజాతం దేవా భక్షయంతి” (ఛాందో ౧ ఆ - 4)

పాఠ :— గనపక్రోవి - ఇట, కనప - ఉపలబ్ధపాఠము.

దీనిని బరిష్కర్తలు, ‘కనక’ గా, దిద్దినారు. వైరిపదప్రియులగు పరిశోధకలు దీనికివంతపాడినారు. (భాగ. పరి.) తెల్లుగొట్టచునునర్థము నరిపడదన్నారు. కనుము + క్రోవి = కనుపక్రోవియగునుగాని, కనప క్రోవికాదని వీరు మాచుకొనలేదు. వ్రాతప్రతులలో సరళములకుఁ బరీషములు లిఖించుటపరిపాటి. కనుక, నిట ‘గనప’ కవిప్రయుక్త పాఠము. గనపమేను - మొ॥ ప్రసిద్ధములు. (అశ్వమ 2-40, అశ్వ 3-105, స్త్రీ 1-5, శాంతి 4-40 మొ॥) లేఖన సంప్రదాయమును గ్రహింపని పరిష్కర్తలచే ‘గనపతరి’ (కాశీ 1-133 చి. ని. పాఠము నూ. ని. పొగడ శబ్దమునొద్ద) “ఘనవితతి” గాను (19:6 ముద్రణ) “కలపతతి” గాను (19:3) దిద్దివేతలగుఁజీయఁబడి. అట్లేముట, ‘కనప’ శబ్దము ‘కనక’ గా మార్పబడినది. గనప - సాధుపాఠమనుట స్పష్టము.

అలం :— మూలోపమ.

క॥ అగరుంగుంకుమపుష్పము
దొగరుంజెలలును సేతుఁ 2 ద్రోవంగలవే
పొగలేనిముద్దురంబులు
మగువల 3 పాలిండ్లలోగ 4 మహనీయులకున్.

9

9 ప :- 1 అగరుం - డ, ద, బ; అగళుం - గ; అగరుం - అ. 2 ద్రోయన్ - త; ద్రోవం - ర. అ. 3 పాలిండ్లు - ముద్ర (అ). ర, పాలిండ్ల - గ, గ; పాలిండ్లె - అ. 4 మహనీయులకున్ - ముద్ర (అ), ర, మహనీయులకున్ - అ, గ.

వ్యా :— తగరున్ = కృష్ణాగరువును, కుంతుమపువును = అగ్నిశిఖమును, (ఇవి సుగంధిద్రవ్యములు) తొగరుంజే లును = ఎఱ్ఱ వన్నెవస్త్రములును, సీతున్ = చలిని, త్రోవంగలవే = పోగొట్టఁ జాలునా? (పోగొట్టలేవనుట) భోగ = సుఖానుభవముచేత, మహా వీయుంకున్ = గొప్పవారికి, మగువల = స్త్రీలయొక్క, పాలిండ్లె = న్ననములే, పొగలేని = ధూమములేని, ముర్మురంబులు = శుమ్ములు. (తుపానలం కుకూలఃస్యాన్ముగ్ధురః - త్రి. ని. = పొట్టునిప్పు)

తొగరువస్త్రములు శీతకాలమునవెచ్చఁదనమును, వేనవికాలమునఁ జల్లఁదనమునిచ్చును. (చూ. 4-16 వ్యాఖ్య) అట్లే, తరుణీకుచములు. “కూపోదకంఽపటచ్ఛాయా, తాంబూలంతరుణీకుచమ్, శీతకాలేభవే దష్ట, మష్టకాలేచశీతలమ్.”

పొగలేని ముర్మురంబులు - “ముదితపాలిండ్లు పొగలేనిముర్ము రములు” (కీర్తా 262 ప.)

అలం :— న్యూనాభేదరూపకము.

క॥ 1 పైనిగుడుమంచు 2 దువ్వర

వాసలచేదడిసి కమలవనలక్ష్మి హరి

ధ్యాననిమిలితలోచన

యౌ నలరాధావధూటి శి కనుగలమయ్యెన్.

10

వ్యా :— పైన్ = మీఁద, (ఉపరిభాగమునందు) నిగుడు = వీడు, మంచుదువ్వర = హిమశీకరములయొక్క (మంచుబొట్టుల

10 ప. 1 పైనిగుడియు - ర (ప్రాసభంగము) పైనిగుడు - గొ; పైనిగుడు అ.
2 తుంపర - త; దుంపర - గొ; తుప్పర - క, ప; తువ్వర-అ.
3 కనుగవల-త (గణభంగము) కనుగల - ర, అ.

యొక్క) వానలచేన్ = వర్షములచేత, తడిసి = అర్ధమయి, కమల
 వనలక్ష్మి = పద్మవనలక్ష్మి, హరిధ్యాన = విష్ణువిషయకమగు నేతా
 గగితచేత, నిమిలిత = మూయబడిన, రోచన = కన్నులుగలది,
 ఔ = అగు, అలరాధావధూటికిన్ = ఆరాధాకాంతకు, అనుగల
 మయ్యెన్ = సాటియయ్యెను.

అలం :— ఉపమ.

తే॥ కాలుఁగాలును గేలునుగేలుమోవి

మోవియును 1 దార్పిభోగినమూహమమరె

నూహసేయంగభోగి సమూహమునకుఁ

2 బొసఁగు మనకంపుఁబెనఁకువ లెనఁగుఁగాదె. 11

వ్యా :— కాలుఁగాలును = పాదమును బాదమును, కేలు
 గేలున్ = చేయియుఁజేయియు, మోవిమోవియును = అధరమునధర
 మును, తార్పి = చేర్చి, భోగినమూహము = భోగవంతుల నివహము
 అమరెన్ = ఒప్పెను. ఉహ + చేయంగన్ = ఉహింపఁగా, భోగినమూ
 హమునకున్ = సర్పనివహమునకు, (ఉరగఃపన్నగోభోగి - అమ)
 పొసఁగు = యుక్తమగు, మనకంపుఁబెనఁకువలు = రతినంబంధ
 మయిన పెనపేసికొనుటలు (మనకము = సర్పరతి) ఎనఁగుఁగాదె =
 ఒప్పునుగదా !

అలం :— శ్లేష.

11 ప :- 1 దార్పి - గొ; దార్పి - ర, అ, 2 బొసఁగు - ముద్రి (అ), ర,
 బొసఁగు - అ.

క॥ శ్యామలకాలా 1 గరునవ

ధూమమెదకు సుఖమొనర్పదోరపుగన్నుల్

వేమొగిచు కరణి సౌధ

2స్తోమముమరెగప్పబడిన 3 సోరణగండ్లన్.

12

వ్యా :— సౌధ = రాజగృహములయొక్క (సౌధోఽస్త్రీ
రాజనదనమ్ - అమ) స్తోమము = సమూహము, శ్యామల = తల్ల
నయిన, కాలాగరు = కృష్ణాగరువను సుగంధిద్రవ్యముయొక్క;
నవ = క్రొత్తదయిన, ధూమము = పొగ, ఎదకున్ = హృదయ
మునకు, సుఖమొనర్పన్ = సౌఖ్యముకలిగింపగా, తోరపుగన్నుల్ =
అందమయిన నేత్రములు, వే = వెంటనే, మొగుచుకరణిన్ =
మూయునోయన్నట్లు, కప్పబడిన = మూయబడిన, (కప్పెనన
మూసిననుచున్, జెప్పబడు - అం. భా) సోరణగండ్లన్ = గవా
క్షముల (=ఃటికిల) చేత, అమరెన్ = ఒప్పెను.

కాలాగరుధూపమువలనఁగలిగిన సౌఖ్యమువేతఁగన్నులు మూసి
కొన్నవోయన్నట్లు టిటికిలుమూసియున్న సౌధమ లొప్పెననుట.

అలం :— ఉత్పేక్ష.

12 ప :- 1 గరు - ర, గరు - అ, గౌ, 2 స్తోమమురెగ - క;
(గణభంగము) స్తోమముమరె - ర, అ. 3 సోరణగండ్లన్. ఈ
సోరణగండ్లక - ర, అ.

క॥ అంతవసంతముజితహే

మంతముదీపించె, మత్తమధుకరకలభా

క్రాంత, మురుపుప్పరసవే

శంతము, సకల 1 ద్రువులచిసాళము 2 చెలంగన్. 13

వ్యా ;— అంతన్ = అనంతరము, జిత = జయింపఁ
బడిన, హేమంతము = హేమంతముతువు గలదియు, మత్త =
మదించిన, మధుకరకలభ = తుమ్మెదకొదమలచేత, అక్రాంతము =
అక్రమింపఁబడినదియు, ఉరు = గొప్పదయిన, పుప్పరస = మక
రందముయొక్క, వేశంతము = పడియ (= చిన్నమడుగు)
గలదియు, (వేశంతః పల్వలంచాన్వసరః - అమ) అగు, వసంతము =
వసంతముతువు, సకలద్రువులన్ = సమస్తవృక్షములయందు, (పలా
శీద్రుద్రుమాగమః - అమ) పిసాళము = విశాసము, చెలంగన్ =
ఘప్పగా, దీపించెన్ = ప్రకాశించెను.

“కలభఃకలికాదకః” (అమ.) కొదమ - లక్షణార్థము.

(1 - 131 వ్యా)

13 ప :- 1 ద్రువులచిసా - ప, గొ; ద్రువులచిసా - ర, అ.

2 చెలంగున్ - ప; చెలంగున్ - ర, అ.

ఉ: కెంజిగురాకు 1 డాలు 2 తులకించిన ధాతుపటంబు 3 చాయజే
యం 4 జదుకెక్కు పుప్పొడులనంటిన 5 తేటులు 6 భూతిభృజ్జటా
పుంజముఁబోలఁగావిసిన భూములలోమధులక్ష్మి 7 పొల్చెనీ
లాంజనవర్ణుఁగోరితపమట్లొనరించు మృగాక్షికైవడిన్. 14

వ్యా :— కెంజిగురాకు = ఎఱ్ఱని పల్లనముయొక్క,
డాలు = కాంతి, తులకించిన = ప్రకాశించిన, ధాతుపటంబు =
కాషాయ వస్త్రముయొక్క; చాయన్ = కాంతిని, చేయన్ =
పోలఁగా, జదురెక్కు = రాలిన, పుప్పొడులన్ = పరాగములను,
అంటిన = పొందిన, తేటులు = తుమ్మెదలు, భూతిభృత్ =
విటూడిని వహించెడు, జటాపుంజమున్ = జడల సమూహమును,
పోలఁగాన్ = సరిపోలఁగా, నీలఅంజన వర్ణన్ =

14 ప :- 1 డాలు - క; డాలు - ర, అ. 2 తులకింత - త;
దులకిం - ర, అ. 3 చేతజా - గ; చాయ - గో; చాయఁ
జే - ర, అ. 4 జదుకెక్కు - ముద్రి (అ). ర, జదురెక్కు-అ;
జదురెక్కు - గో; 5 తేటుల - గ; తేటులు - ర, అ, గ. 6 భూరి - గ; భూతి - ర, అ. 7 వచ్చె-త; పొల్చె - ర, అ.

నల్లనికాటుకవంటి మేనిచాయగలవానిని - శ్రీకృష్ణుని, కోరి = వరించి,
అట్లు = అవిధముగా, తపము = తపస్సు, ఒనరించు = ఆనరించు,
మృగాక్షికై ఐడిన్ = (ఆ) హరిణినేతివలె - ఆరాధాదేవవలె, విసిన
భూములలోన్ = అరణ్య ప్రదేశములలోపల, మధులక్ష్మి = వనంత
శోభ, పొల్చెన్ = ఒప్పెను.

చైత్రవైశాఖములు, వనంతముతువు.

చేయు = పోలు. "అదేశంబున నేకదేశమున జేయంజాలదే
దేశమున్ - రఘునా. (సూ. ని.)

వ్యాక :— పుప్పొడి. పువ్వు + పొడి - భా. సంధి క్రి.

అలం :— ఉపమ.

క॥ ఆవిర్భవించెనీల

గ్రీవాలిక 1 దృష్టికిలికిలాసమమై

పూవులకారుడివోవం

గావేసవి హాసవిపులఖరకరమగుచున్.

15

వ్యా :— పూవులకారు = పుష్పర్తువు - వనంతము, ఉడివో
వంగాన్ = గతింపగా, వేసవి = గ్రీష్మర్తువు, హాస = నవ్వుచేత -
ప్రకాశముచేత, విపుల = అతిశయించిన, ఖరకరము అగుచున్ =
వేడిచెలుగు (సూర్యుడు) గలదియగుచు; నీలగ్రీవ = కఱకంఠుని
(శివుని) యొక్క, అలికదృష్టి = పాలనేత్రముయొక్క, (లలాట
మలికంగోధి; దృష్టిర్జ్ఞానేక్షిదర్శనే - అమ) కిలికిలా = అగ్ని
జ్వాలతో, నమమై = సమానమై, ఆవిర్భవించెన్ = అభివ్యక్తమయ్యెను.

వ్యాక :— ఉడిగి + పోవు = ఉడిపోవు.

అలం :— లుప్తోపమ (అర్థి)

15 వ :- కిలికిలకేవలసఖమై - ముద్రి (అ), ర; దృష్టికిలికిలాసమమై - అ.

వ॥ (i) అప్పుడప్పుడు గభస్తిహస్తియుంబోలెబ్బిన్న్ మోవావ
 వహకరప్రచారండై; దవదహనంబు, కుశుమహీవిభుండునుంబోలె
 న్వగోత్రనిర్భేదనఃపుణంబై; వల్లియలపెల్లు, కన్నడకవితావితానంబు
 నుంబోలె పట్టడవృత్తవిలాసభాసురంబై; సరసులు, సరసులుంబోలె
 వనితావిహారమహనీయంబులై రహివహించె. (ii) అంచలంచలం
 జంచలాచలంబులును విపులంబులునగు 1 పదుమటిపవనంబులు 2 పొరు
 గులయుపసన బులంబెరుగుకరువలి 3 వారువంబులకుగమనాధ్యయన
 గురువులంబోలెపడిమెఱసి 4 నుడిసి. యసికయగువసుధగాడి టియలు
 వాటిం, దదుదరవిస్ఫుతా త్రలతామతల్లికల 5 పెల్లునంబాతాళవ్యా
 శంబులుగానవచ్చె. (iii) పెచ్చుపెరుగు 6 ఖరకరకరనిపాతంబుల 7
 నాకప్తంబులగునెలవులం 8 దొరగి పరగు 9 వెలదివెన్నెలనిర్వట్టు
 వెన్నెలపెట్టులు 10 పొట్టులునిండనాస్వాదించె. (iv) 11 రక్కసజవ్వ
 నులు నువ్వంపుచుచ్చి కలనివ్వులు గ్రీడింపనాన్రీదావతుల యతులనాభి
 వివరంబులంబోలె విరుబోలె, నడలయుదకంబులింకె. (v) విదికిల
 మాలికాంకృతిమౌళిభాగులు, నారంజిత 12 ధాతుపటపరభాగులు

16 వ :- 1 పడమటి-ముద్రి (అ); ర. పదుమటి - అ. 2 పొరుగులి
 కరువలి - క, గ, త; పొరుగుకరువలి - గ; పొరుగులయుప
 వనంబులంబెరుగుకరువలి - ర, అ. 3 వారువంబులకు - ర, అ.
 4 నుడిసె - త; నుడిసి-ర, అ. 5 పెల్లునం - ర, గ; పెల్లున-అ.
 6 ఖరకరకరనిపాతంబుల - గ; ఖరకరకర - ర, అ. 7 నకప్తంబు
 లగు - గ; నాకప్తంబులగు - ర, అ. 8 దొరిగిపరగు - త;
 దొరిగినరంగుల - క; దొరిగిపరగు-ర, పరగు-అ. వరుగు-గ.
 9 వెలదివెన్నెలనిర్వట్టు - క; వెలదివెన్నెలల - ముద్రి (అ);
 ర; గ; వెలదివెన్నెల - అ, గ; నిర్వట్టు - ర, అ. 10 పొట్టుల-గ;
 పొట్టులు - ర, అ. 11 కక్కన-గ, గ; కక్కన-త; రక్కస-ర, అ.
 12 ధాతుపట - డ, ద, బ; ధాతుపట - ర, అ, గ;

నగుభోగులబాగుగ్గుడు 13 మోచునెఱచీమలచాలు 14 చెమ్మయి
 మ్ములంగ్గుమ్మరం 15 దొడంగె (vi) వ్యావహారిక సత్కన్యంబుప్రక
 టించు పశపంచాబునెతవంచతులగు నెఱుకలేని కఱుకులకరణి హరిణం
 బులు వరీచికాచీచికాపాన వివశంబులై దిశలఁబరిభ్రమించె (vii)
 మంచుకొను 16 సంపెగల సౌరభంబునకుం 17 జాలని రోలంబంబుల
 లీల, వియోగి 18 లోకంబులు విషయ 19 విముఖంబులయ్యె.
 (viii) ఇనుక 20 మెదుపునెలపులంబన్నిన పసపుటాకుంజప్పరంబుల
 లోనం 21 గుప్పళించిన కప్పురంబుతోడి 22 కురువేరు 23 పరిమళం
 బును 24 బాదిరిజాజివిరులవలపును వట్టికేళ్ల వాననలుంగలప్రపాపాలి 25
 కాపవర్జితంబులగు కలశోదకంబులుగొలిసేదదేఱి తెరువదులు తాలవ్వం
 తానిలంబుల 26 బలుపుకొలిపిమున్ను పరిక్షిణంబులగు ప్రాణపవనం
 బులం 27 బోసరింపంజేసిరి. తత్కాలంబున. 16

వ్యా. :— (i) అప్పుడు = ఆనమయమునందు - ఆగ్రీష్మర్తువు

13 నోచు - గ; మోచు - ప; మోచునెఱ - ర; అ. మోచు
 నెఱ - గౌ. 14 చెమ్మల - ప; చెమ్మ - ర, అ. 15 దొడంగె - గౌ;
 దొడంగె - ర, అ. 16 సంపంగల - గౌ; సంపెగల - ర, అ.
 17 దాళక - గ; దాళవి - ర, (ముద్రి) - అ. జాలక - అ, గౌ.
 18 లోకంబువి - ఖంబయ్యె - త, ప, లోకంబులు - ర, అ.
 19 విముఖంబులయ్యెనినుక - గౌ; విముఖంబులయ్యె. ఇనుక -
 ర, అ. 20 మెదుపు - క, గౌ; మెదుపు - ర, అ. 21 గుప్ప
 ళించిన - ర, గౌ; గుప్పళిం (రిం?) - అ. 22 కురువేరి - త;
 కురువేరు - ర, అ, గౌ. 23 పరిమళంబులును - ర; పరిమళం
 బును - అ, గౌ. 24 జాజి - ర; బాదిరిజాజి - అ, గౌ; బందిరి
 విరుల - త. 25 కాపఘనవర్జితంబులగు - ర; విసర్జితం (కాప
 వర్జితం?) - అ; కాపవర్జితంబులగు - గౌ; క. 26 బలుపు - క;
 బలుపు - ర, అ. 27 బోసరించుం - గ, త; బోసరింపం - ర, అ.

నందు. అప్పటుగభస్తి = ఆయుష్షరశ్మి - సూన్యఁడు, (ఉష్ణేతిగ్మస్తీవ) స్తీక్షణ్యంఁడఃఖరపటుః - అభి. చిం.) హస్తియున్ పోలెన్ = మగ యేనుఁగువలె, పద్మినీ = పద్మములకు, (పద్మినీతు నలిన్నాంహస్తిని శ్రీయోః - వై. ని.) ప్రమోద = అధికసంతోషమును, అవహ = కలిగించెడు, కర = కిరణములయొక్క, ప్రచారుండై = పంచారము గలవాడై - సూర్యపక్షముననర్థము. పద్మినీ = అఁడేనుఁగులకు; ప్రమోద = అధికసంతోషమును, అవహ = కలిగించెడు, కర = తొండముయొక్క, ప్రచారుండై = అధికమయిన చలనముగలవాడై - హస్తిపక్షముననర్థము.

దవదహనంబు = కార్పిచ్చు; (దవగావౌవనారణ్యవహ్ని-అమ) కురుమహీ విభుఁడున్ పోలెన్ = కురురాజువలె - దుర్యోధనునివలె, స్వ = స్వకీయమయిన, గోత్ర = అరణ్యమును, (గోత్రం కులా ఖ్యయోః --- కాననచ్చత్రవర్తసు - మే ని) నిర్భేదన = భేరించుటయందు - కాల్పుటయందు, నిపుణంబై = నేర్పుగ దై - అని దవదహనపక్షమున, నర్థము. స్వ = స్వకీయమైన, గోత్ర = కులము యొక్క - కురువంశముయొక్క. నిర్భేదన = భేరించుటయందు, నిపుణంబై = నేర్పుగలిగి - అని కురుమహీవిభుని పక్షముననర్థము.

మల్లియల = మల్లెపువ్వులయొక్క, పెల్లు = సమూహము, కన్నడకపితావితానంబునున్ పోలెన్ = కర్ణాటకవిశ్వము యొక్క హస్తీవలె, పట్నదవృత్త = తుమ్మెదలవర్తనముయొక్క, విలాస = సౌందర్యముచేత, భాసురంబై = ప్రకాశించునదై - మల్లియలపక్షమున నర్థము. పట్నదవృత్త = పట్నదములను పెరుగంపద్యభేదములయొక్క విలాస = సౌందర్యముచేత, భాసురంబై = ప్రకాశించునదై - కన్నడ కవితపక్షముననర్థము.

సరసులు = సరోవరములు, (సరసి + లు) సరసులున్పోలెన్ =

రసికులవలె, వనితా = స్త్రీలయొక్క, విహార = విహరించుటచేత-
స్త్రీలజలక్రిడలచేత, మహానీయంబులై = గొప్పవై, రహివహించెన్ =
అతిశయించెను - సరోవరపక్షమున, నర్థము. వనితా = స్త్రీలయొక్క,
విహార = విహరించుటచేత - రతక్రిడలచేత, మహానీయంబులై =
గొప్పవై, రహివహించెన్ = అతిశయించెను - రసికులపక్షమున, నర్థము.

అలం :— శ్లోమోత్తాపితములగునుపములు.

(ii) అంచెలంచెలన్ = వరుసలు వరుసలుగా, చంచలా =
మెఱపులవలె, (విద్యుచ్ఛందలా - అమ) చవలంబులును = చంచల
ములును, విపులంబులున్ = విరివియైవియు, గు = అయిన, పదు
మటిపవనంబుల = పల్లమువాయువులు, పాదగులఉపవనంబులన్ = సూ-
పములందలియారావములందు, పెనుగు = పర్ణిల్లు, కరువలి = వాయువు
యొక్క, వాదవంబులకున్ = వాహనములకు-జింకలకు, గమన = నడక
యొక్క, అధ్యయన = గురుముఖముగాజేయువిద్యాభ్యాసమునందు, గురు
పులన్పొలెన్ = ఉపాధ్యాయులొనైనట్లు, పడిమెఱసి = వేగమును
బ్రకటించి, (తమ వాహనములగు జింకలకు, గమన వేగమునునేర్పు
టలో, సుపాధ్యాయులొనైనట్లు పడమటిగాలులు వీచుచున్నవనుట)
సుడిసి = వ్యాపించి, అసిత = నల్లనిది, అగు = అయిన, పసుధన్ =
భూమియందు, కాడి = నాటి - నాటుటచేత, నెఱియట వాఱినన్ =
బీటలువాఱగా (పగులగా) తద్ = దానియొక్క - అభూమియొక్క
ఉదర = గర్భమునందు, విస్ఫురిత = బాగుగాదోచిన, (అంతల
తామశల్లికల వెల్లునన్ = శ్రేష్ఠములయిన తిగలవంటి ప్రేగులో
యనునట్లు, పాతాళవ్యాళంబులు = భూనివరములందుండు సర్పములు
(పాతాళం నాగలోకేస్యాద్వివరే బడబాసలే - మే. ని.) కానవచ్చెన్ =
కనబడెను. (పడమటిగాలుల దెబ్బకు భూమిబీటలువాఱగా, భూవివ-
రములందలి సర్పములు, భూదేవికడుపులోనిప్రేగులోయనునట్లు కన-
బడెననుట)

పడుమర = సూర్యుడు, పడు (వాలు = అస్తమించు) దిక్కు-
అని వుత్పత్తి. కెల్లు - ఇవార్థకము. పిడుగులపిండ బిట్టలియు పెల్లున-
విరాట 4-171 సూ. ని. గాలికివాహనముడింక. కావుననే మృగ
వాహనఁడనబడును.

వ్యాక :— కాడి = కాడుటచేత - హేత్వర్థము.

(పా. క్రియా. 15)

అలం :— ఉత్ప్రేక్ష.

(iii) పెచ్చుపెరుగు = విక్కిలి యతిశయించు, ఖరకర =
వేడివెలుగు (సూర్యుని) యొక్క, కర = కిరణములయొక్క, నిపా
తంబులన్ = పడుటచేత - ప్రసారములచేత, అతిప్రచులగు =
విక్కిలి అనిపజేయఁబడినవియగు, నెలపులన్ = ప్రదేశములయందు.
తొరఁగి = విడి. (ప్రసరించి) పరఁగు = ఒప్పు, వెలఁది వెన్నెలన్ =
స్వచ్ఛమైన చంద్రికను, నీగ్గుట్టు = దప్పికగొను, వెన్నెలపిట్టలు =
చకోరములు, పొట్టలు సిండన్ = కడుపులుగిందునల్లగా, అస్వాదిం
చెన్ = కొలెను.

చకోరములు వెన్నెల పానముచేయుననుట కవినమయము.
“అసతోపిక్రియార్థస్య నిబంధనమ్, యథా - చకోరానాం చంద్రికా
పానంచ” (కావ్యమీ)

(iv) రక్తైశ జస్వనులు = రాక్షసయువతులు, మవ్వంపు
మచ్చికలన్ = అతిశయములయిన పేడుకలతో, నిచ్చలున్ = ఎల్ల
స్పృహ, క్రిడింపన్ = వినోదింపఁగా - జలక్రీడలాడఁగా, అనీదావ
తుల = అసిగ్గఱితైల, అతుల = సాటిలేని, నాభీవివరంబులన్ =
బొడ్డురంగధృములయందు, (నాభీ - నాభి + వాడీష్ = నాభి, ఇతి
శబ్దరత్నావళి - శబ్దక) ఇంకినవియున్ పోతన్ = అడఁగినవోయనునట్లు
నదుల = విణులయొక్క, ఉదకంబులు = నీళ్లు, ఇంకెన్ = ఇగిరెను.

అలం :— ఉత్ప్రేక్ష.

(V) విడికిల = విడికిచిమను నొకజాతిమల్లెపూలయొక్క,
 మాలికా = దండలచేత, అలంకృత = అలంకరింపబడిన, మౌళిభా
 గులును = శిరఃప్రదేశములవారును, అరంజిత = బాగుగారంగు
 వేయబడిన, ధాతుపటు = కావిపుట్టములుగల, పరభాగులున్ =
 మిగిలిన శరీరభాగముగలవారును. (పరభాగః = శేషాంశశ్చ -
 శబ్దక) అగు = అయిన, భోగులభాగునన్ = భోగవంతు
 లవలె, గ్రుడ్డుమోచు = అండములను వహించు, ఎఱచీమల
 చాలు = ఎఱచీమలవరున, చెమ్మయిమ్ములన్ = తడిసదేశముల
 యందు, కుమ్మరన్ తొడంగెన్ = సంచరింపమొదలిడెను. (అండము
 లను వహించునెఱచీమలు, మల్లెపూలుదాల్చి కావిపుట్టములు ధరించిన
 భోగులవలెనుండెనుట)

వేసవిలోఁగావిపుట్టములు చలువనిచ్చును.

“కెంకావుల మృణాళభంగంబులనంగంబులకుంజలువ పుట్టింప”
 (మను 31-52)

చీమలు గ్రుడ్డుమోచుట వానరాకకుసూచన —

“వినోపఘాతేన పిపిలికానా

మండోపసంక్రాంతి రహివ్యవాయః

ద్రుమాధిరోహశ్చభుజంగమానాం

వృష్టిర్నిమిత్తాని గవాంపుతంచ”

(బృ. సం. - అముక్త 2-70 సంజీ)

ఇది గ్రీష్మర్తువు ముగియవచ్చుటకుసూచన.

ఇండలి భావము - మల్లెలు దుఱిసి, కావులమర ప్రజ
 వొల్పె గ్రుడ్డుతో మధురిమేచ్ఛడిగునెఱచీమల చాలనంగ”
 (అముక్త 2-70) అనుదానిని వ్యత్యస్తముచేసిచెప్పినది.

పాఠ :— విచికిల - ఉపలబ్ధపాఠము. విచకిల - సంస్కృత నిఘంటువులు. “విచకిలః = మల్లిప్రభేదః - శబ్దక. “విచకిలము” - శ. ర. “విచ (చ) కిలము” - సూ. ని.

“విచకిలామోదలతోడ వియ్యమంది” (భీమ 2-54)

అలం :— ఉపమ.

(vi) వ్యావహారికసత్యత్వంబు = మాయాసంబంధమయిన యథార్థశృంగారమును, ప్రకటించు = ప్రదర్శించు - పరమార్థమునకు లేకున్నను, మయావశమున నిజముగానున్నట్లుగోచరించు, ప్రసంగించుచేతన్ = జగత్తుచేత, పండితులగు = మోసగింపఁబడినవారగు ఎఱుకలేని = జ్ఞానములేని, కఠినుకరణిన్ = మూఁగులవలె, మరీచికావీచికా = ఎండమావులకెరటములయొక్క, (మృగశృష్టామరీచికా - అమ) పాన = త్రాగుటయందు, వివశంబులై = పరవశములై హరిణంబులు = లేళ్లు, దిశలన్ = దిక్కులయందు, పరిభ్రమించెన్ = సంచరించెను.

వ్యావహారికసత్యము - యథార్థజ్ఞానము లేకపోవుటచే, రజ్జువునందు స్పృశా తివలె, బ్రహ్మమునందు జగద్రావంతి. ఈ దశలో జగత్తువ్యావహారిక సత్యమనఁబడును. యథార్థజ్ఞానముచే, మాయ, నివర్తింపఁగా, జగత్తు, బ్రహ్మవివర్తమన్న పరమార్థముగోచరించును. కాఁగా, జగత్తు, బ్రహ్మవివర్తమన్నది పారమార్థికసత్యము. బ్రహ్మమునందు జగద్రావంతి, వ్యవహారికసత్యము. ఇదియద్వైతసిద్ధాంతము.

అలం :— ఉపమ.

(vii) ముంచుకొను = వ్యాపించు, సంపెంగల = చంపక పుష్పములయొక్క, సౌరభంబునకున్ = సువాసనకు, చాలని =

తాళలేని, రోలంబంబులలీలన్ = తుమ్మెదలవలె, (రోలంబోబంభరత్ననః - ౪౪) వియోగిలోకంబులు = విరహజనములు, విషయ = ఇంద్రియసుఖములయందు, విముఖంబులయ్యెన్ = (గ్రీష్మతాపము చేత) ప్రతికూలములయ్యెను.

తుమ్మెద, సంపెంగతావినిసహింపలేదనుట ప్రసిద్ధము. (వసు2-47 మొ॥)

అలం :— ఉపమ.

(viii) ఇనుకమెదువు నెలవులన్ = ఇనుకచేత మృదువయిన పృథ్వీమలందు, పన్నిన = నిర్మించిన, పసపుటాకుంజస్పరంబుల లోనన్ = పసుపుబచ్చనియాకుల (పండుటాకుల) పందిరి భేదముల (చప్పరము - ఒక రకము పందిరికిరు) లోపలిభాగములందు, గుప్ప శించిన = వ్యాపించిన, కప్పురంబుతోడికురువేరుపరిమళంబును = కర్పూరముతోగూడుకొనిన ప్రీతేరముయొక్క సుగంధమును, (ప్రీతేర వాచకముగఁబొసఁగుఁగురువేరనంగ - అం. భా) పాదిరి = కలిగొట్టు యొక్కయు, (పాటలిచెలంగఁగలిగొట్టుపాదిరియన-అం భా.) జాజి = జాజియొక్కయు, విల = పువ్వులయొక్క, వలపును = సువాసనయు, వట్టికేళ్ల = ఉశీరములయొక్క, వాసనలున్కల = గంధములును గలిగిన, ప్రసాపాలికా = చలిపండ్లయందు, బాటసారులకు నీళ్ళు పోయున్మీలచేత, అపవర్జితంబులగు = ఈ యఁబడినవగు - పోయఁ బడినవగు, కలశఉదకంబులు = కడవనీళ్ళు, క్రోలి = పానముచేసి, సేదదేటి = అలసటనుండితెప్పిటి, తెరువరులు = బాటసారులు, తాల వృంత = వినసకట్టలయొక్క; అనిలంబులన్ = వాయువులను; బలపుకొలిపి = అతిశయింపజేసి, మున్ను = మునుపు, పరిక్షీణంబులగు = కృశించినవగు, ప్రాణపవనంబులన్ = ప్రాణవాయువులను, పోసరింపన్ = నమృద్ధములగునట్లు, చేసిరి = ఒనర్చిరి. (హాయిగాగాలిపిల్చుకొనిరనుట) తాత్కాలంబునన్ = అసమయమునందు. (మీఁదిపద్యముతోనన్వయము.

క॥ అపద్మినిదినకరకర

తాపమునకు నోర్చిఘోరతప 1 మొనరించెన్

శ్రీపతియడుగుల గొడుగుల

ప్రాపద 2 వెనయేనిదాప భరమేలంటున్.

17

వ్యా :— అపద్మిని = అ పద్మినిజాతిస్త్రీ - అరాధాదేవి, (పద్మినిస్త్రీనిశేషిస్త్యాత్సరస్యామంబుజేపిత - విశ్వ) దినకర = సూర్యునియొక్క, కర = కిరణములయొక్క, తాపమునకున్ = పేడిమికి, ఓర్చి = నహించి, ఘోర = భయంకరమయిన, తపము = తపస్సు, ఒనరించెన్ = అదరించెను. శ్రీపతి = శ్రీహరియొక్క, అడుగుల = పాదములయొక్క - పాదములతాదాత్మ్యముగల గొడుగుల = చత్రములయొక్క, ప్రాప్త = అండ, ఒదవెనయేని = లభించుటయే జరిగినయెడల, తాపభరము = (సంసార) తాపాతీతయము, వీల = ఎందులకు, అంటున్ = చెందును.

సంసారతాపమునుబోగొట్టగలుగునవి శ్రీపతియడుగులేగాని, గొడుగులుకావు. కావున నుపమానమగుగొడుగులకు, నుపమేయమగు శ్రీపతి యడుగులతోదాదాత్మ్యముగ్రాహ్యము.

పద్మిని - పద్మిని, చిత్రిణి, హస్తినీ, శంఖనియనునవి కామ కాస్త్రప్రసిద్ధములు శ్రీభేదములు.

వ్యాక :— అడుగులగొడుగుల - ఇటుయొక్క పట్టియుపమానోపమేయబాహుళ్యములతాదాత్మ్యరూపనంబుంధబోధకము. ప్రయోగాంతరము - "రాతెనొయ్యనవడగండ్లపాలపండ్లు" (అయుక్త 4.82)

అలం :— పరిణామము.

17 ప :- 1 మొనరించున్ - గ, త, గా; మొనరించెన్ - ర, అ 2 వివారి - ముద్రి (అ); ర; వివయేని - అ; వివయేని - గా.

తే॥ ఇట్టులత్యుగ్రముగగొప్పు 1 మేనరేగి

కాలవశమునదనుదాన 2 దీలుపడియె

బెచ్చు 3 పెరుగెట్టిదియు 4 హెచ్చిపెచ్చుటెల్ల

సగ్గుటకెయనిలోకోక్తి చాటుగాదె.

18

వ్యా :— ఇట్టులు = ఈ విధముగా, అతిశయముగా = మిక్కిలితీక్షణమయినదగు, గ్రీష్మము = గ్రీష్మర్తువు, ఏనరేగి = అతిశయించి, కాలవశమునన్ = కాలాధీనతచేత, తనుదాన = తనకుదానే, దీలుపడియెన్ = క్షీణించెను. పెచ్చుపెరిగి = విజృంభించి, ఎట్టిదియు = ఎటువంటిదయినను, హెచ్చి = అతిశయించి, పెచ్చుటెల్లన్ = కర్ణిలుబయంతయు, సగ్గుటకెయని = తగ్గుటకేయని, లోకోక్తి = సామెత, చాటుగాదె? = ప్రకటించునుగదా !

పాఠ :— తీలు - అను 'అ' ప్రతిపాఠమునరికాదు. నరళములకుఁబరుపములు వ్రాయుటవ్రాతప్రతులరేఖన సంప్రదాయము. దీలు - అను రూపాంతరమునుబట్టి యిది "దీలు" గాని, 'తీలు' కాదు.

క॥ దీప 1 ముడుగఁజీకటియును

గోపముడుగకాంతగుణముగోల్కొను క్రియనా

తోపోదృఢమగువేనని

తైపు 2 నడిలఁదోచెఁగారుకాము దళమై.

19

18 ప :- 1 మేనరేగి - క, గ, త, గో; మేనరేగి - అ, ర. 2 తీలు-అ; దీలు - ర; చీలు-గో. 3 వెరుగె - ముద్రి (ః); పెరుగె - ర; పెట్టుపెరుగె - త, 4 హెచ్చు-ముద్రి (ః); హెచ్చి - ర, అ.

19-ప :- 1 ముణుగ - డ, డ, బ, గో; ముడుగ - ర, అ. 2 నడలితో-గ; నడిల - ర, అ, గో.

వ్యా :— దీపము = దీప్య, ఉడుగన్ = అటిపోగా;
చీకటియును = తమస్సును, కోపము = కినుక, ఉడుగన్ = తీఱగా.
శాంతగుణమున్ = శాంతస్వభావమును, కోల్పోనక్రియన్ = వర్తిల్లు
నట్లు, అదోప = ఉద్ధతిదేత, ఉద్భుతమగు = గొప్పదయిన, వేసవి =
గ్రీష్మముయొక్క, కైపు = విజృంభణము, నడిచన్ = శగ్ధగా,
కారుకాలము = వర్షర్తువు, దళమై = అతిశయించినదై, తోచెన్ =
పోసిందెను.

కైపు --- ఇది 'కైఫ్' అనునరబ్బీను బంధిపదము కాదనియు,
దేశ్యమనియు, మూలద్రావిడభాతువుకయ్ --- అని యునందురు.
(తూ. దో - సాహితీ 1962)

నడిలు -- అను ఇత్యమధ్యమునుగలదు. (కాళహ 4-1? -
ము. కౌ. ప్రకీర్ణక)

అలం ;— ఉపమ

క॥ ఆకాశతత్త్వ 1 తనుడగు

కాకోలగ్రీవుకంతకాళిమయనగా

గోకిలనీలముజలధర

పాకముపర్యాయవృద్ధిబ్రబల 2 దొడంగెన్.

20

వ్యా :— ఆకాశతత్త్వతనుడగు = ఆకాశతత్త్వము శరీర
ముగాగలవాడగు; కాకోలగ్రీవు = కాలకూటవిషముకంతమునందు
గలవానియొక్క - భీముడను శివమూర్తిభేదముయొక్క, కంత =
కుత్తుకయందలి, కాళిమ = నల్లడనము, అనగాన్ = అనునట్లు,

20 ప :- 1 యండగు - గొ; తనుడగు - ర, అ. 2 దొడంగెన్ - గొ;
దొడంగెక - ర, అ.

కోకిలీనీము = పికమువలెనల్లనయిన. జలధరపాకము = మబ్బుపిల్ల,
(పాకొపచనశాబకొ - త్రి. ని.) - నవ్వుపరిమాణముగలమబ్బు,
పర్యాయపృద్ధిన్ = క్రమక్రమాభివృద్ధిచేతి, ప్రబలదొడంగెన్ =
వర్ధిల్లమొదలిడెను.

అకాశతత్త్వతనుడు - అకాశముసాఘ్యదర్శన ప్రసిద్ధములగు
తత్త్వములలోనొకటి. (చూ. 2-8 వ్యాఖ్య)

అకాశముశివునియష్టమూర్తులలోనొకటి.

“క్షీతిర్జలంతథాతేజో, వాయురాకాశమేవచ

యష్టార్కశ్చతథాచంద్రః, మూర్తయోష్టాపినాకినః” (శబ్దస్తో)

శివుఁడష్టమూర్తి. ఈయష్టమూర్తులు ప్రత్యేకమూర్తిభేదములనుట
తంత్రీశాస్త్రప్రసిద్ధము. “అకాశమూర్తీస్థీమః ఇతితంత్రశాస్త్రమ్” (శబ్దక)
ఈ భీమశబ్దవాచ్యుఁడగు శివుఁడు దాక్షారామభీమేశ్వరుఁడు కావచ్చును.
“తైలోక్యభీమంబుఁగాలకూటముమిగిలి, కైకొండభీమాఖ్యుఁగాలకంత”
(భీమ 4-72)

అలం :— ఉపమ.

సీ॥ 1 తళుకుతళుక్కునదాటిందెబటమాటు

2 నీరాళ్ల గొండిగన్నియమెటుంగు

3 పొరన్త్యపవనసంపాతజాత 4 పీఠి

5 నివిరినమాఁకులకెలమివచ్చె

బౌధమోదబిందుసంభారంబుమందునూ

వియయయ్యెఁబగిలినశలమేని

- 21 ప :- 1 తళుకుతళుక్కుననింగి - ముద్రి (అ); ర; తళుకుతళుక్కున-అ,
2 నీరాడ - క; నీరాళ - త; నీరాళ్ల - ర; నీరాళ్ళ - అ.
3 పొలన్త్య-ముద్రి (అ) క, ర, గ; పొరన్త్య - అ. 4 స్ఫూర్తి-ప;
ప్రీతి - ర, అ. 5 నివిరినమాఁకులకెల్ల - క, త; నివురు - చ;
నివిరినమాఁకుల - ర, అ.

కుటుము 6 మంతరసానియునుబోలెగనుపించె

దోరంపుమణులవిదూరభూమి

తే॥ గరలిసఃలించెషణ్డుబు 7 మణువమాపు
పరిమళముచూచెగరికుప్ప పల్వలంబు
గడిమిఁగిరించె 8 గ్రాజవంగడముననిచె
నఖిలహితమైనమేఘోదయంబునందు.

21

హ్య :— అఖిలహితమైన = ఎల్లరకుమేలుచేయునదియగు
మేఘఉదయంబునందున్ = వర్షర్తువునందు --

(1) తళుకుతళుక్కునన్ = తళుతళుక్కుమని (ఇదిమెఱుముట
యందగుననుకరణశబ్దము) కన్నియమెఱుంగు = కొత్తమెఱుపు -
తొలకరిమెఱుపు, నీరాళ్ల గొందిన్ = ఈశాన్యస్థమూలయందు, (నూ.ని.)
పలుమాఱు = పెక్కుసార్లు, కాటించెన్ = నాట్యమాడెను.

(2) పొరన్త్యవనన = తూర్పునందుఁబుట్టినగాలియొక్క (పొరన్త్య=
పురోభవః పూర్వదిగ్భవః - శబ్దక) సంపాత = పడుటవలన -
ప్రసారమువలన, జాత = కలిగిన, ప్రీతినన్ = ప్రియముచేత, ఇని
తిన = ఎండిన, మాఁకులకున్ = చెట్లకు, ఎలవివచ్చెన్ = పెంపు
కలిగెను.

6 మంతర - ర, గౌ; మం(తు)ర - అ. 7 మరుత - అ, గౌ
మణువ - ముద్రి (అ). ర. 8 కాజ - ప; చెగ్రాజ.ముద్రి(అ)
చెగ్రాజ - ర, అ, గౌ; గ్రాజ - గ. "కరంజశబ్దభవమగుగ్రాజ.
కాబోలు - కానుగు - ఇదికావ. కాజ - అనిగూడమారినట్లు
న్నది. కాదపూవులు - అనినన్నె. ఈమార 64-4" - అ.
(ఆధ్వానిక)

వ్యక్తపునఃదూర్షణాలిపిచును -- “తత్రవర్తానుభూగోవాయుః
పురోవాతాహతాప్రావృత్, పశ్చాద్వాతాహతాశరత్ - ఇతి” (కావ్యమీ)

3) పృథను = మొదటివయన, ఉదబిందు = జలకణముల
యొక్క, సభారణు = సమూహము (సభారణసంభృతానంఘే -
మే. ని.) - తొలకరిజల్లు. పగిలిన = చీలిన, నేలక్షునిన్ = పుడమి
యొడలికి - భూమియుపరిభాగమునకు, మందునూనియయ్యెన్ =
మందుకలిపిన తైలమయ్యెను. (తొలకరిజల్లుచేత, నేలపైభాగము
నందలి పగుళ్లుపూడెననట. ఒడలిపగుళ్లు పూడుటకు నూనె రాదుట
యాచారము.)

“ప్రథమోదబిందునంపర్కంబుపుడమిపై, బొక్కులాఁగఁదైల
పూరమయ్యె” (ఉ. నా. 4-3) అనుదానికివియనునృతి.

వ్యాక :— ఉదబిందు - ఉదక + బిందు. ఉదాదేశమునమా
శయవిధి. (సి. కౌ. 998 నూ) దీనిమంసి, ఉదశబ్దము ప్రశ్నకేపద
ముగానేపడెను. “ఉదమ్ = జలమ్ - ఇతి శబ్దరత్నావళి” - శబ్దక.
(కాళహ 2-132)

అలం ;— రూపకము.

(4) ఉలుము = మేఘగర్జన, తోరంపుమణుల = అధికముల
యినరత్నములయొక్క (రత్నములతోఁగూడిన - అనుట) విదూర
భూమిన్ = విదూర పర్యటిప్రదేశమునందు, మంతరసానియును
పొలెన్ = మంత్రసానినలె, కనుపించెన్ = తోఁచెను.

మేఘగర్జనకు విదూరపర్యతమునందు వైదూర్యమణులుపుట్టును.
కాన, నులుమునుమంత్రసానితోఁబోల్చుట. “విదూరభూమిర్నవమేఘ
శబ్దా, దద్భిన్నయారత్నశలాకయేవ” (కు. సం. 1-24)

వ్యాక :— మంతరసాని = మంతరముచేయుసాని, మంత
రము = పునఃపాఠము. సాని - స్వామినిశబ్దభవము, స్త్రీవాచ
కము. ముదునలిసాని (అది 7-221) లక్కసాని = లక్కమ్మ
(భాగ. పీఠిక)

అలం :— ఉపమ.

షణ్ముటు = కుమారస్వామియొక్క, మఱువ = మఱుగయిన
వాయిగల - (అప్పటివఱకు) మూగయయిన, మాపు = వాహనము -
నెమలి, కెరలి = విజృంభించి, నీలించెన్ = హేమధ్వనిచేసెను -
ప్రకేంకారముచేసెను. (కూసెననుట)

మఱువమాపు - నెమలివర్షపుననేకాయును. తక్కిన ఋతువు
లలో మూగగానుండును. “వర్షాస్వేవమయూరాణాంతుతంసృష్టంచ
వర్ణయేత్” (కవికల్ప) ఇది “పెక్కుకాలపుమూగ” (= కోయిల,
ఇది వసంతముననేకాయును.) అనుప్రయోగమువంటిది. (వసు 31-134)

వ్యాక :— మఱుగు + వాయి = మఱువ - బా. నమాన 25.

కరి = ఏనుగు, శుష్క = ఎండిన, పల్వలంబున్ = పడి
యను, పరిమళముచూచెన్ = మూచూచెను. కడిమి = కదంబ
వృక్షము, చిగిరించెన్ = చిగిరెను. క్రాఁజ = క్రాఁజమొక్కల
యొక్క, వంగడము = వంశము, ననిచెన్ = పుష్పించెను.

క్రాఁజ = క్రాఁజ. పునుకల్ మాచినకాజగడ్డులు ఫలల్ పూవులు
కాజాకులే, మననాజాబిలికాజపూవు -- ఢిల్లీ భోగిముల దేసినీ, వనెదన్
మాపిత్తపాదులవృనిపాలబొదివిశ్చేశ్వరా” (మాస్వామి) అను
కీ. శే. విశ్వనాథవారి ప్రియోగమనుకట్టి క్రాఁజమొక్కలములలో
మొలచునొకరకముమొక్కయని తెలియనగును. “వెవిదమ్మకాదిపువ్వులు

“ముడుంగ (పాఠిజా 2-50) అను పాఠము, శ. ర. లోఁగలదు. ఇటుఁ గూడ, ‘కాఁజ’ సాధుపాఠమనఁదగును. “పర్వపుంఁగ్రాఁజ పూవుల్ దొరఁగింపంబుప్పొడుల్”. (ఉ. నా. 4-8)

తే॥ కాఁచిచ్చనుభృగురాముకారణమునఁ

1 బెటిలినిర్వంశమైన భూభృత్కులంబు

క్షేత్రములవంశవృద్ధిరాజిలైమఱియు

జలధరోదయవిప్రప్రసాదలబ్ధి.

22

వ్యా :— కాఁచిచ్చు = దావాగ్ని. అను = అనెడు, భృగురాము = భృగువంశీయుఁడగు రామునియొక్క - పరశురాముని యొక్క, కారణమునన్ = హేతువుచేత, బెటిలి = భేదిల్లి, నిర్వంశ మైన = వెదుళ్ళులేనివయిన - అని పర్వతపక్షముననర్థము. (వంశే -- వేణుమన్మరతేజనాః - అమ) నిర్వంశమైన = నిష్క్రాంతమయిన (గతించిన) పుత్రప్రాంతాదివర్గముగలదైన - అని క్షత్రియవంశపక్షమున నర్థము. భూభృత్కులంబు = పర్వతములనజాతీయ నమూనాము యొక్క, క్షేత్రములన్ = స్థానములయందు (ప్రదేశములయందు) అని పర్వతపక్షముననర్థము. భూభృత్కులంబు = రాజవంశములయొక్క (భూభృద్భూమిధరేన్సపే - అమ) క్షేత్రములయందున్ = భార్యల యందు, (క్షేత్రఃపత్నీ - అమ) - అని క్షత్రియవంశపక్షముననర్థము. జలధరోదయ = వర్షర్తువనెడు, విప్రప్రసాద = బ్రాహ్మణానుగ్రహము యొక్క, లబ్ధిన్ = పొందించేత, మఱియున్ = వెండియు, వంశ = వెదుళ్లయొక్క, వృద్ధి = అభివృద్ధి, రాజిలైన్ = ఒప్పెను - అని పర్వతపక్షముననర్థము. వంశ = కులముయొక్క, వృద్ధి = అభివృద్ధి, రాజిలైన్ = ఒప్పెను - అని రాజవంశపక్షముననర్థము.

పరశురామునిచే రాజవంశములు నిర్వంశములుకాగా మరల బ్రాహ్మణులవలన నియోగవిధినే క్షత్రియస్త్రీలయందు సంతతిగలిగి వంశవృద్ధిజరిగెననుమహాభారతకథయిటు ననుసంధేయము.

అలం :— శ్రీహనుప్రాణితమగురూపకము.

తే॥ పృథుల వడగండ్లు నింద్రగోపముల జంబు

ఫలములును బొల్చెబచ్చికపట్టులందు

వనధినీరాన | దొరలు నమ్మజులనెల్ల

నంబు 2 దంబులు వెలిగ్రాసెనటుగకనగ.

23

వ్యా :— వనధినీరు = సముద్రజలమును, అనన్ = కోరికగా, దొరలు = దొరలిన - అసముద్రజలముతోపాటుగగడుపు లొనిక్రిబ్రవేశించిన, అమ్మజులనెల్లన్ = ఆ రత్నములనన్నింటిని, అంబుదంబులు = మేఘములు, అటుగక = జీర్ణముకాక, వెలిగ్రాసెన్ = బయటికినుమిసెనో, అనగన్ = అనునట్లు, ప్రబలు = వర్షిల్లు, వడగండ్లున్ = వర్షోపలములును. ఇంద్రగోపములున్ = అరుద్ర పురుగులును, (ఇంద్రగోపత్వగ్నిరజః - అథి. చిం.) జంబుఫలములును = నేరేడుపండ్లును, పచ్చికపట్టులందున్ = శాద్వలములయందు, బొల్చెన్ = గోచరించెను.

వడగండ్లుమేఘములువచనముచేసిన ముత్యాలవలెను, నారుద్ర పురుగులుకెంపులవలెను, నేరేడుపండ్లునీలములవలెను, గోచరించెనని భావము.

“ఓటుపురఃపవనాధిగతభిమాః జలముచః కరకోపలకై తవాత్ నలికిలరాశిపయస్సహమాపితా, ముదవమన్నివమోక్తికసంహతిమ్” (మధురా) అను శ్లోకమునకిదియనుసృతి.

23 ప :- 1 దెరలు - డ. ద. బు; దొరలు - ర. గ; దొరలు - అ.

2 దంబులెల్లగ్రాసెనరగ.త, దంబులు వెలిగ్రాసెనటుగకనగ.రీ.బ.

ధం :— 3వ, పాదమున నుభయప్రాసలక్షణమునకు భిన్న మగునణప్రాసయతిప్రయుక్తము. ప్రయోగాంతరములుగలవు. 'అణఁమ నదిదంభముజ్జగించునదియిర్వ్య' (కాశీ 7-120) మొ॥

జంబు - అందూద్యంభూజంబూ కఫేలూ కర్కంధూదిధిమాః -
జంబూః -- బాహుళకాద్ధాస్వోపిజంబూః" (సి. కౌ. ఉదా 93)
జంబుఫలమ్ - కిరాతా 10-22.

అలంక :— ఉత్పేక్ష.

తే॥ మోవిచెలువంబుగేదంగి 1 పూవురేకు
సోయగము 2 చూపుకన్నులసొబగుఁజికుర
బర్హి బర్హి ప్రభయుఁజూపిప్రతిఘటించె
నంబుధరకాలసౌభాగ్యమంబుజాక్షి.

24

వ్యా :— అంబుజాక్షి = పద్మనేత్రీ - ఆ రాధాదేవి, మోవి = ఓష్ఠమనెడుమోవిపువ్వుయొక్క, చెలువంబున్ = సౌందర్యమును, గేదంగిపూవురేకు = (తెల్లని) కేతికీపుష్పదళముయొక్క, (తెలిమొగలిపూరేకుయొక్క) సోయగము = అందమును, చూపు = ప్రకటించు, కన్నుల = నేత్రములయొక్క - చూపులయొక్క, సొబగున్ = చెలువును, చికుర = కేశములనెడు, (చికురః కుంతలో చాలఃకచఃకేశశ్శిరోరుహః - అమ) బర్హి బర్హి = నెమలిపింఢముయొక్క, ప్రభయున్ = శాంతియును, చూపి = కనఁబఱచి, అంబుధరకాల = వర్షార్ధపుయొక్క, సౌభాగ్యము = సుభగత్వమును, (చక్కఁదనమును) ప్రతిఘటించెన్ = ఎదిరించెను - సరిపాలెను.

24 ప :- 1 పువ్వు - గ; పూవు - ర, అ. 2 చూపు - ర; చూపు - అ.

గేదంగిపూవు - ఇటుదెల్లపువ్వులమొగలిచెట్టునేగ్రహింపవలెను.

(i) చదలుగేదంగితూర్పుతుదకొమ్మనరవిరి

యైకానుపించుపూరేకులనంగ - పారిజా 2-38

(వెన్నెలవర్ణన)

(ii) నవ్వునట్లల్లవిచ్చె, గలయమూతులుకేఱికి

గహనతితులు - ఆముక్త 4-94.

అలం :- రూపకానుప్రాణితమగునుపమ.

(ప్రతిఘటించు - ఉపమావాచకము)

క॥ 1 సలిలప్రవృద్ధ 2 జలధర

ములుపూనినయూతకోలమొత్తములక్రియన్

దొలుచానకాళులెనంగెన్

గలహంసకులంబులెల్లఁ గి గలగంబడంగన్.

25

వాఙ్ :- సలిల = నీటిచేత, ప్రవృద్ధ = తాగుగా నృద్ధి
హందిన - అని యర్థము, సలిల = నీటిచేత - శరీరమునకు నీరుపట్టుట
చేత, ప్రవృద్ధ = మిక్కిలిమునలివయిన - అని యర్థాంతరము.
(ముదుసలివారిదేహములకు నీరుపట్టును.) జలధరములు = మేఘములు
పూనిన = తాల్చిన, ఊతకోల = (మునలివారుదేతదాల్చు) అలం
బనయష్టయొక్క (ఊతకణ్ణలయొక్క) మొత్తములక్రియన్ =
సమూహములోయనునట్లు, తొలుచానకాళులు = మేఘములయందు
గాళ్ల వలెగన్నట్లు తొలకరివర్షధారలు, కలహంసకులంబులెల్లన్ =

25 ప :- 1 సలిలప్రవృద్ధ - ముద్ది (అ); ర; గ; సలిలప్రవృద్ధ - అ.

2 బల - డ, ద, బ; బలి - ద; జలధర - ర, గ; జలచర - అ.

3 గలకం - ర; గలగం - అ.

రాజహంసల సజాతీయసమూహములన్నియు, కలఁగఁబడఁగన్ =
వ్యాకులపడఁగా, ఎనఁగెన్ = ఒప్పెను.

మేఘహంసలవిరోధము కఃసమయప్రసిద్ధము. "నవజలధరరవ
భయచకితకలహంసకుల" (కావం) "రాయంపలగుండెబెదరు ---
ప్రభమజలధరారవమెనఁగెన్" (హరి. పూ. 6-197)

అలం :— శ్రేషానుప్రాణితమగునుత్పేక్ష.

కా॥ అద్రిగ్రావములుర్విరాలఁ 1 బవిఘోషాడంబరంబుల్ వియో
గిద్రోహం 2 బానరింప, వారినిధికెంగేలంటఁగా వాహినుల్
భద్రదేభప్రతిహానమూర్తియగుచుంబాఘోధరశ్రేణికుం
భద్రోజంబులు గుమ్మరించెవిమలాంభఃపూరధారావళిన్. 26

వ్యా :— అద్రిగ్రావములు = కొండరాళ్ళు (పాషాణ
ప్రస్తరగ్రావోపలాశ్మానశ్శిలాదృపత్ - అమ) ఉర్విన్ = భూమియందు,
రాలన్ = దొరికిపడఁగా, పవి = వజ్రాయుధములయొక్క పిడగుల
యొక్క, ఘోష = ధ్వనులయొక్క, ఆడంబరంబుల్ = విజృంభణ
ములు, వియోగిద్రోహంబు = విడిచులయొక్క హింసను, ఒనరిం
పఁగా, వాహినుల్ = నదులు, వారినిధి = సముద్రునియొక్క,
కెంగేలు = ఎఱ్ఱనిచేతిని, అంటఁగాన్ = గ్రహింపఁగా - నదులు
సముద్రసంగమముచేయఁగా, భద్ర+ఇభ = భద్రజాతీయేనుఁగులతో,
ప్రతిహాన = సాటియైన, మూర్తియగుచున్ = అకృతిగలదియ
గుచు, పాఘోధర = మేఘములయొక్క, శ్రేణి = వరుస, విమల =
స్వచ్ఛమయిన, అంభఃపూర = జలప్రవాహములయొక్క, ధారావ

26 ప :- 1 బల - డ, డ, బ; బలి - డ, ర; బలి - అ, గౌ. 2 బునొ
నర్ప - ప, గౌ; బొనరింప - ర, అ.

శిన్ = ధారలవరుసను, కంభద్రోణంబులు = కుండలుగాదూములుగా (కుండలతోను దూములతోను బోయుచున్నట్లుగా - అనుట) కుమ్మరించెన్ = మిక్కుటముగా వెలువరించెను. (మిక్కుటముగా వర్షించెననుట)

కంభద్రోణము - కురిసెఁగుంభద్రోణముగవృష్టిబలుమొగిల్పు -
ఉ. నా. 4-8

క॥ పాపటతెరువునడిగి, నా

సాపటముక్తాఫలప్రచారంబై, రా

ధాపృథునక్షోరహముల

పైపైఁబ్రథమోదబిందుపటలము 1 నిగిడెన్.

27

వ్యా :— ప్రథమ = మొదటివయిన, ఉదబిందు = జలకణములయొక్క, పటలము = సమూహము - తొంకరివర్ణబిందు సమూహము, పాపట = సీమంతముయొక్క, తెరువునన్ = మార్గమునందుండి, (సీమంతరేఖనుండి - అనుట) డిగి = డిగి, నాసాపట = ముక్కుచెరమలందు, ముక్తాఫల = శుక్తినుండిపుట్టిన ముత్యముయొక్క. (ముక్తాఫలఁశౌక్తికేయమ్ - వై ని) ప్రచారంబై = అధికమయినయాచరించుటగలదై, (ముక్కుపుటములందు ముత్యము వలెనున్నదై - అనుట) రాధా = రాధాదేవియొక్క, పృథు = పెద్దవయిన. నక్షోరహముల = స్తనములయొక్క, పైపైన్ = మీదుమీదుగా, నిగిడెన్ = వ్యాపించెను - సాగెను.

ఈ పద్యమున రాధాదేవితపస్సమాధియందున్న నిశ్చలస్థితియు, నామెసౌందర్యమును వ్యంజితిములగుచున్నవి.

“నాసాగ్రన్యస్తనయనః, సంవృతాన్యః సునిశ్చలః
ధ్యానితమనసాదేవ, మురోవిష్టభ్యచాగ్రతః”.

అనఁగా, జూపులనునాసాగ్రమునందునిలిపి, నోడునుమూసి, తొమ్మునుముందుకఁజూచి, కదలకుండఁగూర్చుండి, దేవుని మనస్సున ధ్యానింపవలెననియర్థము.

పాపటతెరువునడిగి నాసాపుటమునందుఁబ్రథమోదబిందుపటలము ముత్యమువలె నాచరించెననుటచే నామె సునిశ్చలస్థితివ్యంకితమగుచున్నది. వక్షోరుహములపైపై - అనుటచే నోరుమూసికొనియున్న స్థితి గమ్యమగుచున్నది. (నోరు తెఱచియున్నచో నీటిబిందువులనోటిలోనికిఁ బోయియుండును.) వక్షోరుహములపైపై -- అనుటచేతనే తొమ్ముముందుఁకుఁజూచియున్న స్థితియుగమ్యమగుచున్నది. పైపైనిగిడెన్ - అనుటచేఁబ్రథమోదబిందు పటలము క్రమముగావళులయందు స్థలితములై, నాభియందుఁబ్రవేశించుట సూచితమగుచున్నది. ప్రథమోద బిందుపటలము - అనుచోఁబ్రథమశబ్దము బిందువుల విరళత్వమును, బటలశబ్దము నాతివిరళత్వమును ద్యోతకముచేయుచున్నవి.

పాపటతెరువున - అనుచోఁదెరువుశబ్దమువలనఁబాపటయొక్క స్ఫుటరేఖాత్వము వ్యంజితమగుచున్నది. నాసాపుటముక్తాఫలప్రచారంబై - అనుటచే, ముత్యముచేతఁబ్రకాశించునట్లు నీటిబిందువుచేతఁ బ్రకాశించుట నాసాసౌందర్యద్యోతకము. (మువహిష ధురాణాంమండ నంనాకృతీనామ్ - అభిజ్ఞా) దీనివలన నాసాపుటముల సమస్తత్వమునుగమ్యమగును “సమస్తపుటానాసాలఘుచ్ఛిద్రాటహవహ” (సాముద్ర) పృథువక్షోరుహముల - అనుచోఁబృథుశబ్దముచేత స్తనముల సమపీనత్వముధ్వనితమగును. ‘వక్షోరుహ’ లోని ఓత్వము స్తనోన్నత్యసూచకము.

ఈపద్యము క్రింది శాశిదాసశ్లోకమునకనుష్టుతి.

“స్థితాక్షణంపక్షంనుతాడితాధరాః

పయోధరోత్సేధనిపాతనూర్ణితాః

వళిమతస్యాఃస్థలితాఃప్రపేదిరే

చరేణనాభిఃస్థితమోదబిండవః” (కు. సం. 5-24)

పద్యవ్యాఖ్యానము పైకాళివానశ్లోకమునకప్పయదీక్షితులువారు
చేసిన వివరణమున కనుగుణముగాఁజేయఁబడెను.

వ్యాక :— ఉడబిందు - చూ 4-21 వ్యాఖ్య.

అలం :— బుప్తోపమ, పరికరము.

సీ॥ పెరిగినూచీ 1 ముఖభేద్యంబులగునంధ

కారధారాచ్చటల్ గారుకొనినఁ

గర్జ జ్వరాపాదకంబులైదంభోళి

గంభీరరవములు గడలుకొనిన

మజ్జగం 2 బులముచ్చమణిఁగింపఁగాజాలు

నీదగాడుపులు 3 బిట్టెదురుకొనిన

దుర్దమకర్దమస్తోమనంధన్నభూ

ములసొనవానలుముందుకొనినఁ

తే॥ జెవర 4 కఱకాలఁగన్నువచ్చిన విధాన

సాధనంకేతములకేగునడిరేలు

కాయసంభవబాధానహాయమగుచు

స్వేణికోటినిర్భయస్వైరధాటి.

28

28 ప : 1 ముఖభేద్య - ముద్రి (అ); ర; ముఖభేద్య - అ, గా.

2 బులు - గా; బుల - ర, అ. 3 బెట్టె - క, త, బిట్టె ర, అ.

4 కటుకాళ్ళ - ప, కఱకాళ్ళ - ర, అ.

వ్యా :— కాయసంభవ = అంగజనియొక్క, (మన్మథుని యొక్క) బాధా = పీడనమే - మదనతాపమే, సహాయమగుచున్ = తోడుగలదిగానగుచు, నిర్భయ = భీతిలేని, స్వైర = స్వేచ్ఛతోఁ గూడకొనిన, ధాటిన్ = దాడితో - విచ్ఛలవిడి సంచారములతో, స్వైరిణీకోటి = కులటలయొక్క సమూహము (స్వైరిణీ పాంసులా చస్సాత్ - అమ)

1) పెరిగి = వృద్ధిపొంది, సూచీ = సూదియొక్క, ముఖ = మొనతో, భేద్యంబులు = భేదింపఁదగినవి, అగు = అయిన, అంధ కారధారా = చీకటిపరగపరయొక్క, ఛటల్ = సమూహములు, (ఛటా = సమూహః - శబ్దక) కారుకొనినన్ = అతిశయించినను.

చీకటినిసూచీముఖభేద్యమనుట కవిసమయప్రసిద్ధము.

“అనతోఽపిద్రవ్యస్యనిబంధనంయథా —

ముష్టిగ్రాహ్యత్వంసూచీభేద్యత్వంచతమసః”

(కా. మీ.) పవలుంబర్వేమహాంధకారములుపైపై సూచి నిర్భేద్యమల్” (శివరా 1.90) మొ॥

2) దంభోళి = వజ్రాయుధముయొక్క - పిడుగులయొక్క, గంభీరరవములు = మంద్రధ్వనులు, కర్ణ = చెవులకు, జ్వరాపాద కంబులై = జ్వరమును గలిగించునవై - బాధాకరములై, కడలు కొనినన్ = అతిశయించినను.

3) మజ్జగంబులన్ = మూఁడులోకములను, ముచ్చముణిగిం పఁగాఁజాలు = మిక్కిలిముడుఁగునట్లుచేయ సమర్థములయిన, ఈఁడ గాడుపులు = చలిగాలులు, బిట్టు = అధికముగా, ఎదురుకొనినన్ = తాఁకిసిల్లినను.

మజ్జిగంబులు - "స్వర్గమర్త్యపాతాళభేదా స్త్రీణిజగంతి
ఇత్యేకే" (కా. మీ)

ముణుగు + ముణుగు = ముచ్చముణుగు - బా. సంధి ...

4) దుర్దమ = అడపరాని, కర్దమ = బురదయొక్క, స్త్రోమ =
సమూహముచేత, సంధన్న = బాగుగాగప్పబడిన, భూములన్ =
నేలలయందు, సోనవానలు = ఎడతెగకుండగొలదికొలదిగాగురియు
వర్షములు, ముందుకొనినన్ = మునుగజేసినను.

ముందుకొను = ముంచు. స్వార్థమున "కొను" ధాతువు.

చెదరక = తప్పిపోక - దారితప్పక, అఱకాలన్ = పాదము
యొక్క యడుగుభాగమునందు, కన్నువచ్చినవిధానన్ = నేత్రము
పాదమిందోయనునట్లు, నడికిరేలు = అర్ధరాత్రములయందు, నాథ =
పతులయొక్క - ఉపపతులయొక్క (విటులయొక్క) సంకేతముల
కున్ = సంకేతస్థలములకు, విగున్ = అరుగును.

వ్యాక :— నడికిరేలు = నడికిరేయందు, కాలవాచకము
లకుబ్రథమప్రాయికము - భా. కారక 25

"చనుజారసంకేతమునకుఁబాంసులరేయుఁ, జినుకుపంకములుము
చీకటునక" (ఉ. నా. 4-9) అనుదానికీపద్యము వివరణప్రాయము.

అలం :— విశేషోక్తి.

క॥ త్రిదశగురుప్రతిమానులు

నిదిపగలిదిగాత్రయనుచునేలుపలుపలే

రు, దళితహరిసీమణి

చ్చదనీలముమొగులుసూర్యబిందుఁగ్రుంగన్.

ఇతి

వ్యా :— దళిత = ముక్కలుచేయబడిన, హరినీలమణి = ఇంద్రనీలమణులవలెను, ఛద = చీకటిమానువలెను, (ఛః పలాశే గరుతిగ్ధిపర్లతమాలయోః - మే ని) నీలము = నల్లనిదియగు, మొగులు = మేఘము, సూర్యచంద్రులన్ = రవిశతులను, మ్రుంగన్ = అచ్చాదింపఁగా, త్రిదశగురు = దేవతాగురువుతో - బృహస్పతితో, ప్రతిమానులున్ = సాటియయినవారును, (బృహస్పతివంటి బుద్ధి మంతులును - అనుట) ఇదివగలు = ఇయ్యనిదనము, ఇదిరాత్రి = ఇయ్యదిలేయి, అనుచున్ = అని, ఏఱుపఱుపలేరు=నిర్ణయింపఁజాలరు.

క॥ తరణిలయానంతరమునఁ

గరమమరుదిగంతములనుఖద్యోతంబుల్

మరలఁగఁదై జనసృష్టికిఁ

బరమాణువయంబుగూడఁబడుచందమునన్.

30

వ్యా :— తరణి = సూర్యునియొక్క, లయానంతరమునన్ = అస్తమయముతరువాత, మరలఁగన్=వెండియు, తైజస = తేజస్సంబంధమయిన, సృష్టికిన్ = సృజనకు, పరమాణువయంబు = పిలుపులనమూహము, కూడఁబడుచందమునన్ = ఒకచోటికిజేరునోయనునట్లు, ఖద్యోతంబుల్ = మిఱుగురుపురుగులు, (ఖద్యోతోజ్యోతిరింగణః - అమ) దిగంతములన్ = దెసలయొక్క తుదలయందు, కరము = అత్యంతము, అమరున్ = ఒప్పును.

పరమాణుసంయోజనముచే సృష్టిజరుగునని కణాదునివైశేషిక దర్శనము చెప్పుచున్నది. రెండుపరమాణువులుకలిసి యొకద్వ్యణుక మగును. మూడుద్వ్యణుకములుకలిసి యొకత్ర్యణుకమగును. ఇట్లు ద్వ్యణుకాదిక్రమమున సృష్టిజరుగును. సృష్ట్యారంభమునఁబరమాణు సంయోగమునకదృష్టము పొతునని వైశేషికమతము. సృష్టికిశ్వరుడు

నిమిత్తకారణమనిన్యాయమతము. ఈశ్వరుడు నిమిత్తోపాదానకారణమని
యద్వైతమతము.

కూడబడు = కూడు. స్వార్థమున 'పడు' థాతువు.

అలం :— ఉత్పేక్ష.

సీ॥ ఇంద్రచాపంబుగాదిదిమౌళి 1 తటమున
నవరీచుబర్హిపింఛంబుగాని
భిదుర 2 ఘాతంబుగాదిదిపాంపజన్యనం
3 జాతగంభీరఘోషంబుగాని
యాశ్రయించినబలాకావళిగాదిది
హరిముక్తాహరయష్టిగాని
ఇదికోలమెఱుగుగా 4 దుదిరిబంగారంపుఁ
5 బసమిగ్రమ్మెడుపచ్చపట్టుగాని

తే॥ స్పష్టిగాదిదికరుణాంబుస్పష్టిగాని
నీలమేఘంబుగాదిదినీలవర్ణం
దౌర ! నామ్రొలబ్రత్యక్ష మయ్యెననుచు
హర్షపులకితనువయ్యెనవ్యధూటి.

31

వ్యా :— ఇది = ఇయ్యది, మౌళితటముసన్ = శిరోభాగ
మునందు, (తటమ్ = ప్ర)దేశః - శబ్దక) నవరించు = కాల్చు,
బర్హిపింఛంబుగాని = నెమిలిపురిగాని, ఇంద్రచాపంబుగాని =
ఇంద్రధనుస్సుకామ.

31 ప :- 1 తటమున - ముద్రి (అ), ర; తటమున - అ, గ. 2 ఘోషం-
ముద్రి (అ), ర; ఘాతం - అ. 3 జ్ఞాత - త, జాత.ర, అ.
4 దిదిరి - త; దుదిరి - ర, అ. 5 పసెడి - త, బసెడి, ర, అ.

(2) ఇది = ఇయ్యది, పాంచజన్య = పాంచజన్యమును పేరు
గల కృష్ణుని శంఖమువలన, సంజాత = పుట్టిన, గంభీరఘోషంబు
గాని = మంద్రీధ్వనిగాని, భీదుర = వజ్రాయుధముయొక్క-పిడుగు
యొక్క, ఘాతంబుగాదు = ప్రహరముగాదు (పిడుగుపాటుకాదనుట)

(3) ఇది = ఇయ్యది, హరి = మనోహరమయిన, ముక్తా
హర = పరిశుద్ధమగు మత్తాలదండయొక్క, యష్టిగాని = పేలు
గాని, అశ్రయించిన = (అకాశమును) ఆధారముగాఁగొనిన (అకాశ
ముననెగురుచున్న - అనుట) బలాశా = తెల్లనిపెద్దకొక్కెరలయొక్క
(బలాశాచినకంతికా - అమ; తెల్లకొక్కెరపెళ్లు - గురుబాల) ఆవళి
గాదు = శ్రేణి (=వరుస) కాదు.

(4) ఇది = ఇయ్యది, ఉదిరిబంగారంపుఁబసిమి = మేలిమి
సువర్ణముయొక్క పసుపువన్నె, క్రమ్మెడు - ప్రకటించెడు, పచ్చ
పట్టుగాని = పీతాంబరముగాని, కోమెఱుఁగుగాదు = నిలుపుమెఱుఁగు
కాదు. (ఐరావతికాదు)

ఇది = ఇయ్యది, కరుణా = దయయనెడు, అంబువృష్టిగాని =
జడివానగాని, వృష్టికాదు = వర్షముకాదు.

ఇది = ఇయ్యది, నీలమేఘంబుగాదు = నల్లమబ్బుకాదు,
నీలవర్షుడు = కృష్ణుడు, ఔర = ఆహా! నామ్రొలన్ = నాయెదుట,
ప్రత్యక్షమయ్యెననుచున్ = సాక్షాత్కరించెనని, అవ్వధూటి = అకాంత-
అరాధాదేవి, హర్ష = సంతోషముచేత, పులికిత = గగుర్పాటుగలిగిన,
తనువయ్యెన్ = శరీరముగలదియాయెను.

అలం :— అపహ్నుతి.

వ॥ ఇట్లనవరతధ్యానధారాప్రవాహమగ్నహృదయయగు నా గగనా
వలగ్నకు నిఖిలజగద్వయంబును విష్ణుమయంబై తోచె నంతభక్త
వత్సలండగు శ్రీవత్సవత్తుండు. 32

వ్యా :— ఇట్లు = ఈ విధముగా, అనవరత = నిరంతరమైన,
ధ్యానధారా = హృదయైకాగ్రతయొక్క పరంపరయ నెడు, ప్రవాహ =
స్రోతస్సునందు, మగ్న = మునిగిన, హృదయయగు = మనస్సు
గలదియగు, అగగనఅవలగ్నకున్ = ఆయాకాశమువంటి నమముగల
దానికి - ఆరాధాదేవికి, నిఖిల = సమస్తమయిన, జగద్వలయంబును =
భూమండలమును. విష్ణుమయంబై = కృష్ణాత్మకమై, (విష్ణుర్నారా
యఃకృష్ణః - ఆమ) తోచెన్ = గోచరించెను. అంతన్ = అనమ
యనునందు, భక్తవత్సలండు = భక్తులయందు వాత్సల్యముగల
వాడు, అగు = అయిన, శ్రీవత్సవత్తుండు = శ్రీవత్సమన పుట్టుచున్న
తొమ్మనందుఁగలవాడు - కృష్ణుడు, (మీఁదిపద్యముతోనన్వయము)

శ్రీవత్సము - చూ 1-1 వ్యాఖ్య.

సీ॥ అథచంద్రులోని 1 చిహ్నంశకంబునుబోలె

నుదురుగగన్తురిజొట్టుపదనుకొనఁగ

గగనంబునందలిఖరమరీచియుఁబోలె

నురమునఁగొన్తుభంబొఱపురూఱు

నురభూజకాఖలఁజుట్టుతేఱు 2 లుఁబోలె

గేలఁ 3 బచ్చలకడియాలు 4 మెఱయఁ

33 వ 1- 1 చిహ్నంశంబులు-ముద్రి (అ); చిహ్నంశకంబులుబోలె. ర, అ, గ,.

2 లుఁబోలె - గ; లుఁబోలె - ర, అ. 3 పచ్చలకడి - ప, గ;

4 బెరయ - త; మెఱయ - ర, అ.

గొదమసంపెంగమొగ్గుతుదబొన్నవిరివోలె

ముక్కున 5 ముక్కుర 6 ముత్తె మమర

తె॥ నీలగిరిగప్పువెన్నెలనిగ్గు 7 బోలె
సవకమగుమేనహరిదందనంబు వొదువ
వివిధమణిభూషణపరిభల్ వెలయఫలిత
కల్పరూపిల రాధయగ్రమున నిలిచి.

33

వ్యా :— అరచంద్రులొని = అర్ధచంద్రునిలోపలి, చిహ్న =
లాంఛనముయొక్క, అంశకంబునబోలెన్ = లేశమువలె - కళంక
లేశమువలె, నుదుటన్ = లలాటమునందు, కస్తూరిబొట్టు = కస్తూరి
తలకము, పదనుకొనంగన్ = మెఱయంగా.

(2) గగనంబునందలి = ఆకాశమునందలి, ఖరమరీచియుబో
లెన్ = తీవ్రాంశుని (= సూర్యుని) వలె, ఉరమునన్ = తొమ్మునందు
కొస్తుభంబు = కొస్తుభమణి, ఒఱపుమీఱన్ = మిక్కిలి ప్రకాశింపగా.

(3) సురభూజ = దేవతావృక్షములయొక్క, శాఖలన్ = కొమ్మల
యందు, చుట్టు = మూడు, తేఱులుబోలెన్ = తుమ్మెదలవలె,
పచ్చలకడియాలు = మరకతకంకణములు, కేలన్ = హస్తముల
యందు, మెఱయన్ = ప్రకాశింపగా.

హస్తములకు దేవతావృక్షశాఖలకు వర్ణమవివక్షితము.

తుమ్మెదలవర్ణమునలుపు. పచ్చలకడియములవర్ణమాకు పచ్చన.

సామ్యమెట్లనఁ, గృష్ణహరితవర్ణముల కైక్యముకవిసమయప్రసిద్ధము.
“కృష్ణహరితయోః - వికల్పేన నిబంధనంచ కవిసమయః” (కావ్యమీ)

సురభూజములు - చూ 1 - 62 వ్యాఖ్య.

5 ముంగుట - ముద్ది (అ). ర. ముక్కుర - అ. 6 ముత్తె -
ముద్ది (అ), గొ. ముత్తె - ర, అ. 7 వోలె - గొ; బోలె. ర, అ.

(4) కొదమ = లేతదయిన, సంహేగమొగ్గ = చంపకముకు
 శముయొక్క, తుదన్ = చివరనున్న, పొన్నవిరివోలెన్ = పొన్న
 పువ్వువలె, ముక్కనన్ = నాసికమునందు, ముక్కర ముత్తెము =
 నాసికావిభూషణమగుముత్యము, (నాసికావిభూషణముముక్కఱముంగర
 యనంగ - అం. భా) ఆమరన్ = ఒప్పుగా.

నీలగిరిన్ = నీలమనుపర్వతమును, కప్పు = ఆచ్ఛాదించు,
 వెన్నెల = చంద్రికయొక్క, నిగ్గుబోలెన్ = కాంతివలె, నవకమగు
 మేనన్ = ఆదమయిన శరీరమనందు, హరిచందనంబు =
 హరిచందనమనెడుతెల్లచందనము, పొదువన్ = ఆచ్ఛాదించగా.

“నీలః = పర్వతవిశేషః, సతుషలావృత స్యోత్తరతోరమ్యకవర్త
 న్యసీమాపర్వతః” (శబ్దక)

హరిచందన - “హర్ష్యష్టాప్రియంచందనమ్, శ్వేతచందనేశో
 శీర్షనామకేమలయైకదేశేజాతేచందనభేదే” (శబ్దస్తో)

వివిధ = పలువిధములయిన, మణిభూషణ = రత్నాభరణ
 ములయొక్క, ప్రభల్ = కాంతులు, వెలయన్ = వ్యాపింపగా,
 ఫలిత = పండిత, కల్పతరులీలన్ = కల్పవృక్షమువలె, రాధ = రాధా
 దేవియొక్క, అగ్రమునన్ = ఎడమ, నిలిది = ప్రత్యక్షమయి.
 (మీఁదిపద్యముతో నన్వయము)

అలం :— మాలోపమ.

ఉ॥ శ్రీదనరన్ గృహారసము 1 చిల్కఁదపోనలజాయమాన హృ
 త్తేదము 2 మానుపించి, తనకేలనుగేల్ దెమలించి నిర్భరా

34 పం. 1 చిల్క - తు, చిల్క - ర, అ. 2. మానుపించి, అ. మానుపించి.

హ్లాదమెలర్ప 3 నయ్యువతిరదశరీరమునట్లుప్రోచెన
య్యాదవరాజవంశమణి, యన్రిజనేలిసశూలిపోలికన్. 34

వ్యా :— ఆయాదవరాజవంశమణి = ఆయదునకు సంబంధించిన క్షత్రియకులశ్రేష్ఠుడు - అశ్రీకృష్ణుడు. (యాదవః = యదు సంబంధిని, యథా - భాగవతే --- యద్వాదనంకులమహో అవిసహ్య మాస్తే - శబ్దక) శ్రీ = శోభ, తనరన్ = ఒప్పుగా, కృపారసము = దయారసము, చిక్కిన్ = చిందంగా, తపః = తపస్సనెడు, అనల = అగ్నివలన, జాయమాన = జనించుచున్న, హృత్థివము = మనోవ్యధ. మానుఁబి = పోగొట్టి, తన = తరయొక్క, కేలను = చేతితో, కేల్ = కేతిని, తెమలించి = పట్టుకొని, నిర్బర = అధికమయిన, అహ్లాదము = సంతోషము, ఎలర్పన్ = అతిశయింపగా, అద్రీజన్ = పాద్యతిని, వీలిర = పరిగ్రహించిర, శూలిపోలికన్ = ఈశ్వరనివలె, అయ్యువతిన్ = అతరుణిని - ఆరాధాదేవిని, అర్దశరీరమునట్లు = అర్ధదేహమువలె, ప్రోచెన్ = విలుకొనెను - భార్యగా స్వీకరించెను.

అలం :— ఉపమ.

క॥ రాధానంగమముడితుని

మాధవుగనియొటుఁడిన 1 మాడ్కిదెరలె శం

పాధరము, తనదువర్లము

బాధితమగునేనివెలుక్కబాటునునుండున్.

35

వ్యా :— శంపాధరము = మెఱువును ధరించునది -

3 నయ్యువిద - గౌ; నయ్యువతి - ర, అ.

35 ప :- 1 మాడిరిలెశం - క; మాడిదెరలెశం - ర, అ.

మేఘము, రాధా = రాధయొక్క, సంగమ = కలయికచే, ముది
 తునిన్ = సంతోషించినవాడగు, మాధవునిన్ = కృష్ణుని, కని =
 చూచి, ఓటువడిన మాడ్కిన్ = అపజయము పొందెనోయనునట్లు,
 తెరలెన్ = చలించెను. తనదుఃఖము = తనయొక్క రంగు - అని
 యర్థము. తనయొక్క జాతియనియర్థాంతరము. బాధితమగునేని =
 బాధింపఁబడినచో, ఘనుండున్ = మేఘుండును - అనియర్థము. గొప్ప
 వాడయినను - అనియర్థాంతరము. వెలుకఁబాటున్ = తెల్లఁబడును -
 అనియర్థము. వెలవెలఁబోవునని (వివర్ణుడగునని) యర్థాంతరము.

మేఘునంతవాడునుదనవర్ణము (రంగు) బాధితముకాఁగాఁదెల్లఁ
 బడెను - ప్రకృతార్థము. ఎంతగొప్పవాడయినను జాతిభ్రష్టుడైనచో
 (నవమానముబలభరింపలేక) వెలవెఁబోవును - అప్రకృతార్థము. ఈ
 రెండర్థములకు నుపమానోపమేయభావము కల్పించి యేకవాక్యతను
 సాధింపవలెను. ఎట్లన, ఎంతఘనుడయినను వర్ణభ్రష్టుడైనచో వెల
 వెలబోవునట్లు, ఘనుండును (మేఘుండును) దనవర్ణముబాధితముకాఁగాఁ
 దెల్లఁబడెను. వర్ణము, ఘనుండుననుపదములమూలమున నీయర్థములు
 స్ఫురించుచుండుటచే నిదికబ్బకత్తిమూలవ్యంజన. ఉపమానోపమేయభా
 వముండుటచేనిది యుపమాలంకారధ్వని వర్ణర్తుకుపుపోయికరదృశ్యపు
 వచ్చెననుటకు సూచన.

అలం :- ఉత్పేక్ష.

క॥ నీలాంజనవర్ణుడుగా

ధారిలా 1 వతిని బెనఁగి తనరెమకరణిన్

గాలముశరత్పమాగమ

హేలాసౌభాగ్యమహిమనేపువహించెన్.

36

వ్యా :— నీలాంజనవర్ణుడు = నల్లనికాటుకవంటి దేహ
 చాచుగలవాడు - శ్రీకృష్ణుడు, రాధాలీలావతిని = రాధావిలాసి
 నిని, పెనగి = కూడి; తనరెడుకరణిన్ = ఒప్పునట్లు, కాలము =
 కాలచక్రము, శరత్ = శరద్ృతువుయొక్క, సమాగమ = రాక
 యొక్క, హేలాసౌభాగ్య = విలాససౌందర్యఃప్రతాధిక్యముచేత, ఏపు
 వహించెన్ = అతిశయించెను.

అలం :— ఉపమ.

సీ॥ కలఁకనిరెంతయుగతకల్మషముఁజేసె

1 గతకఫలమురీతిగలశనూతి

పాప 2 టల్దీర్చెభూభాగంబు 3 నాశ్యాన

కాదంబుశకతౌఘవక్రధార

శిభితాండవన్ను 4 కళానికఁజేసిరడలించె

గఱకుటికలపేరికానెబిగువు

లుడిగిరజడివానలుదయించెనెండియు

గరిఘటామద 5 నృప్తికైతవమున

తే॥ తెల్లుశోభిల్లెమంకెనలుల్లసిల్లె

గాలగంధరవాహంబుగజ్జరేగె

ముదిత 6 శతగోపకన్యకావదనతులిత

లలితరుచిబొల్పెరానానుభాకరుండు.

37

37 ప :- 1 కతకా - ముద్ది [అ]; ర; కరకా - గౌ; కతక - అ. టల్దీరె-త;
 టల్దీరె - ముద్ది [అ]; ర; టల్దీర్చె - అ. 3 నాశ్యసస్యాదం-ప;
 నాశ్యానకాదంబు - ర; అ, గౌ. 4 కళానిగ - ర; కళానికచేసి-గౌ;
 కళానికఁజేసి - అ. 5 నృప్తి - ర; నృప్తి - అ. 6 శత - ప;
 శత - అ; ర.

వ్యా :— కలశసూతి = కుంభసంభవం, అగస్త్యుడు, కతకఫలమురీతిన్ = ఇందుపగి జవళ, (దోషగ్రహాశుకతకః. వై. ని) కలఃకనీరు = కలషజలమును - వండునీటిని. ఎంతయున్ = అత్యంతము. గత = పోయిన, కల్మషమున్ = కలఃకగలదానిని - వండు గలదానిని. చేసెన్ = ఒనర్చెను.

అగస్త్యనక్షత్రోదయముతో శరత్కాలము ప్రచేదించి నరీజలము కలఃకదేలునుగావున నగస్త్యనిగతకఫలముతోనుపమించురు.

(i) కలషితాంభాఃసృసాదైకతకతకఫలము,
కోమలియుఁదానునేతెంచెఁగుంభభవుఁడు (భీమ 2-78)

(ii) వానకాలమునాటివండుపట్టిననీటి
కాలుష్యముడిపెడుకతకఫలము (కాశీ 2-160)

కతకః = “కన్యజున్యతకః హస్తః ప్రకాశః ప్రసాదశతయాపత్” (శబ్దక)

అలం :— ఉపమ.

2) శకటౌఘ = బండ్లసమూహముయొక్క. చక్రధార = చక్ర పరంపర, అశ్వాన = కొలఁదిగానెండిన, (అజీషదర్శే - అమ; శ్వాన = సంకోచశేషప్రాప్తేఘనీభూతే, పథశ్చ శ్వానకర్ద్దమానిరఘేః. శబ్దస్తో) శాదంబున్ = బుగదగలదియగు, (శాదోజంబాః శప్పయోః - అమ) భూభాగంబున్ = ధరిత్రీప్రదేశమును, పాపహతీర్చిన్ = పాపహతులుతిఱునట్లుచేసెను - చాల్చుపడఁజేసెను.

3) శిఖి = నెమలి, తాండవము = ఉద్భతస్వర్యమును. కళాసికన్ = సృష్ట్యాంతమునఁ జేయుకళాసికయను కృత్తివిశేషమును, చేసి = ఒనర్చి, కఱకుటీకలపేరి = చిరుసైనవె ద్రుగలవ్యాజముగల కాసె = డట్టియొక్క, కాసెకోకయొక్క, వీగువులు = పటుత్వములు, నడలించెన్ = వదులుచేసెను.

నాట్యాదలుచేయువారు దట్టిబిగించికట్టుటయు ముగిసినపిమ్మట దట్టినదలుచేయుటయుఁబరిపాటి. నెమలికఱుకుటీకలవ్యాజమున బిగించిన దట్టిని నాట్యాంతమునవదులుచేసెను.

తాండవముపులనృత్యము. శిఖి = మగనెమలి. మగనెమలిగానఁ దాండవమున జెప్పుట. "పుంనృత్యంతాండవంప్రాహుః స్త్రీ నృత్యం లాస్యమువ్యతే" (శబ్దా. చిం.)

పేరు = వ్యాజము - విరాట 5-331; విజయ 3-218, హ.న 4-8

వ్యాక :— పేరికాసెబిగువులు = పేరియొక్క కాసెబిగువులు. పేరియొక్క = పేరుగలిగిన - అభాసబహువ్రీహి. చూ 1-213 వ్యాఖ్య

అలం :— కైతవాపహ్నుతి.

4) కరిమటా = గజనమూహముయొక్క (కరిజాంఘటనాఘటా - అమ) మదస్యస్థి = మదోత్పత్తియొక్క, కైతవమునన్ = వ్యాజముచేత, ఉడిగిన = అరిగిపోయిన, జడివానలు = అసారములు, అవిచ్చిన్నవర్షములు, వెండియున్ = మరల, ఉదయించెన్ = ఉత్పన్నములయ్యెను.

అలం :— కైతవాపహ్నుతి.

జెల్లు = కాశము, శోభిల్లెన్ = ప్రకాశించెను, మంకెనలు = బంధూకములు. ఉల్లసెల్లెన్ = ఒప్పెను, కాలకంధర = కఱుకంధునియొక్క (శివునియొక్క) హహంబు = హహనము - వృషభము, గజురేగెన్ = మడించెను. రాకాకళాధరుండు = పున్నమనాటి చంద్రుండు, ముడిత = మోదముగలిగిన, శతగోపకన్యకా = శతగోపతనయయొక్క - రాధాదేవియొక్క, వదన = ముఖముతో, తులిత = సామ్యముగలిగిన, లలిత = మనోహరమయిన, దుదెన్ = కాంతికి, ధాల్పెన్ = ప్రకాశించెను.

శరదృతులక్షణములకు, చూ 4-42 వ్యాఖ్య.

క॥ చనుమొలకలుగలకన్యా

జనములఁ 1 బురుడించెబద్ధ 2 సరసీరేఖల్

నన 3 విలుతుమిట్టకోలలు

చనఁ హముఁ శములుగాన వచ్చుటకతనన్.

38

వ్యా ;— ననవిలుతు = పుష్పధన్వనియొక్క (మన్మథుని యొక్క) మిట్టకోలలు = వాడిబాణములగు, వనరుహ = పద్మ ములయొక్క, ముఁకళములు = మొగ్గలు, కానవచ్చుట కతనన్ = గోచరించుటచేత, పద్మసరసీరేఖల్ = తామరకొఁకులపఁకులు, రేఖా యామావళౌ - వై. ని.) చనుమొలకలుగల = న్తనాంకురములుగలిగిన, కన్యాజనములన్ = కన్యకాజనములను, పురుడించెన్ = పోలెను.

సరసీరేఖల్ - అను స్త్రీలింగప్రయోగము స్త్రీత్వద్వ్యేతకము.

కన్య = పదేద్ధబాలిక. దశమేకన్యకాప్రకృత - ఇతిస్మృతిః (శబ్దక) కనుకనేచనుమొలకలనుట.

ననవిలుమిట్టకోలలు-మన్మథుని పంచబాణములలోబద్ధమొకటి. మన్మథబాణములు - చూ. 2-129 వ్యాఖ్య.

అలం ;— ఉపమ.

38 ప :- 1 బురుడించె - త, బురుడించె - గ, గౌ, బురుడించె - అ, ర. 2 సరసిజ - గ, సరసీ - ర, అ. 3 విలుతు - గౌ విలుతు - ర, అ.

క॥ * అలరాధికాధరాధర

1 దళమునయదుభర్త 2 నినుచుదంతక్షతరే

ఖలుఁ 3 బోలెఁగొత్తమంకెన

య లగులపైఁదేటులమరెనాసమయము నన్.

39

వ్యా ;— అలరాధికా = అరాధయొక్క, అధర + అధర
దళమునన్ = పూజేతువంటి క్రింది పెనవియందు, (అధస్తాదపిచాధరః,
ఓష్ఠాధరౌతు అను) యదుభర్త = యదువంశశ్రేష్ఠుఁడు - కృష్ణుఁడు.
నినుచు = కలుగజేయు, దంతక్షతరేఖలుఁబోలెన్ = పలునొక్కుల
వరుసలవలె, అసమయమునన్ = అకాలమునందు - అశరత్కాలము
నందు, తేటులు = తుమ్మెఱలు. కొత్తమంకెన = నవబంధూక
వృక్షము యొక్క, అలగులపైన్ = పువ్వులమీఁద, అమరెన్ = ఒప్పెను.

మంకెనపుష్పమెఱుపు. మోవియెఱుపు. తేంటునలుపు. దంతక్షత
ములునలుపు. చూ 3-10 వ్యాఖ్య.

అలం ;— ఉపమ.

తే॥ పాంచజన్యంబురాధికాచంచలాక్షి

1 కంధరకునోడియెచటనోక్రాంగిపోవఁ

2 దద్గతధ్వనితద్భర్తవాయయనియొ

చేరెవృషభంబుకంతకుటిరవాటి.

40

39 ప :- * ఈ పద్యము క, చ. ప్యతులలోలేదు. 1 దళమున-ప; గొ; ర;
దళముల - అ. 2 నినుచు - డ; ద; బ; నినుచు - అ.
3 బోలె - ర; గొ; బోలె - అ.

40 ప :- 1 కందరకు - ర (పా); కంధరకు - ర, అ; గొ. 2 దద్గత-గొ;
దద్గత - ర, అ.

వ్యా :— పాంచజన్యంబు = (కృష్ణనిశంఖమగు) పాంచ
జన్యము, రాధికాచంచలాక్షి = రాధాకాంతయొక్క, కంధరకున్ =
కంఠమునకు, ఓడి = భయపడి, ఎచటనో = ఎక్కడనో, క్రాగి
పోవన్ = మఱుగుపడిపోగా, తద్గత = దానినిబొందిన - అపాంచ
జన్యము నాశ్రయించిన, ధ్వని = శబ్దము, తద్భర్త = ఆమెకాంతుని
యొక్క (అరాధాకాంతునియొక్క) - ఆకృష్టనియొక్క, దాయ
యనియొ = శత్రువనియో, వృషభంబు = ఎద్దుయొక్క, కంఠకటిర
వాటిన్ = గుడిసెవంటి గోతుకప్రదేశమును, చెరెన్ = ఆశ్రయిం
చెను. (వృషభములు మదింది అంకెలు వేయుచుండెననుట.)

శత్రువుమిత్రులు తనకుశత్రువులును. శత్రువుశత్రువులు తనకు
మిత్రులునగుదురను రాజనీతి యిటుసూచితము. పాంచజన్యమురాధ
కంఠమునకోడినది గనుక రాధకంఠము, పాంచజన్యమునకు శత్రువు.
పాంచజన్యమునకుశత్రువునగుటచే బాంచజన్యధ్వనికిని రాధకంఠముశత్రు
వగును. రాధకంఠమునుబట్టి రాధయురాధాకాంతుడగుకృష్ణుడునుబాంచ
జన్యమునకు దానిధ్వనిశత్రువగును. కృష్ణుడువృషభాసురనిసంహ
రించుటచేగృష్ణునకు శత్రువర్గములొనిది వృషభము. శత్రువుశత్రువు
తనకు మిత్రుడనురాజనీతిచే బాంచజన్యమునకు దానిధ్వనికిని వృషభము
మిత్రవర్గములొనిది. పాంచజన్యమెక్కడనోభయపడినాగు కొనఁగా
బాంచజన్యధ్వని మిత్రవర్గములొనిదగు వృషభముయొక్క కంఠము
నాశ్రయించెనుగాఁబోలుననిసంభావన.

శత్రువుమిత్రుడు తనకుశత్రువును, శత్రువు శత్రువు తనకు
మిత్రుడనునగుటరాజనీతి. “అరిర్మిత్రమరేర్మిత్రం, మిత్రమిత్రమతః
పరమ్, తథారిమిత్రమిత్రంచ, జిగిషోః, జిగిషోఃపుతతస్థితాః” (కామంద)

అలం :— ఉత్పేక్ష.

తే॥ పుండరీకునిరక్షింపభూమిభార

మణిప 1 నవనీతలంబున నవతరిలిన

యల్లునిగుఱించివచ్చుదుగ్ధాబ్ధియనగఁ

జంద్రికాపాండుజలధరచ్ఛాయవొదలె.

41

వ్యా ;--- పుండరీకునిరక్షింపన్ = పుండరీకునిబోచుటకును,
భూమిభారము = భూభారము, అణిపన్ = అణిగించు
టకును, అవనీతలంబునన్ = భూతలమునందు, అవతరిలిన =
అవతారమునెత్తిన, అల్లునిగుఱించి = జామాతన ద్వేషించి - విష్ణువును
గూర్చి, వచ్చు = అరుదెంచు, దుగ్ధాబ్ధియనగన్ = క్షీరసముద్రమో
యనునట్లు, చంద్రికా = వెన్నెలవలె, పాండు = తెల్లనైన, జల
ధర = మేఘములయొక్క, ఛాయ = కాంతి, వొదలెన్ = వ్యాపించెను.

లక్ష్మీదేవి క్షీరసముద్రతనయగావున విష్ణువు క్షీరసముద్రమున
కల్లుండగును.

అలం :--- ఉత్పేక్ష.

సీ॥ కలుగకుండిననేమికడిమిపువ్వులతావి

ననిచినమరువమెంతటికీ 1 నోప

దొడవకుండిననేమిమదకేకినకనంబు

2 చాలదేయంచలనంభ్రముంబు

3 మెఱవకుండిననేమి మెఱుగులపాలవమే

తన్నాత్రములె 4 కాలి 5 ధళధళములు

41 ప : 1 నవనీ - గా, నవనీ - ర, అ.

42 ప : 1 నోప - గా, నోప - ర, అ. 2 చాలదె - ర, చాలదె - అ, గా.

3 మఱవ-గా, మెఱవ - ర, అ, గా. 4 కాలి-గా, కాలి-ర, అ.

5 ధళధళములు - ర, ధళధళములు - అ.

సుడియకుండిననేమిసోనవానలపెల్లు

గజదావవృష్టికిగడమగలదె

తే॥ కారుకాలానగలిగిన గౌరవంబు

చౌకయైతోచె శరదృతుసౌష్ఠవమున

6 నుడిలితొల్లిటియధి కారియొనరిలిర

వెనుక యధికారియవిగావెవిభవకళలు.

42

వ్యా :— కడిమిపువ్వుల = కదంబపుష్పములయొక్క,
కావి = సుగంధము, కలుగకుండిననేమి = లభింపకున్న నేమిసప్తము?
ననిచిన = చిగురించిన, మరువము = మరువకవృక్షము. ఎంతటికి
నోపదు = ఎంతకుసమర్థముకాదు. ఎంతకయినఁజాలుననుట.

2) మద = ముదించిన, కేకి = నెమిళ్లయొక్క, నటునంబు =
నర్తనము, ఒదవకుండిననేమి = లభింపకున్న నేమిసప్తము? అంతల =
హంసలయొక్క, సంభ్రమంబు = సంభలనము, చాలదే = సరిపోవా!
(సరిపోవుననుట)

3) మెఱుగుత = మెఱుపులయొక్క, పొలపము = కాలి,
మెఱవకుండిననేమి = కలుక్కునఁ బ్రకాశింపకున్నచోనేమి సప్తము.
కాలి = వరిపైరుయొక్క, ధళధళములు = తళతళపనుకాంతులు,
ఏతన్నాత్రములె = ఇంతమాత్రములా? (స్థామాన్యమయినవికావనుట)

4) ఊతనవాసము = ఎడతెడకుండు గోడలకొలదిగాఁగరియు
వర్షములయొక్క, పెల్లు = అధికము, సుడియకుండిననేమి = కురియ
కున్న నేమిసప్తము. గజ = ఏనుఁగులయొక్క, దావవృష్టికి = మద

జలవర్షమునకు, వదోదానమ్ - అను) కడమ = కొఱత, కలదె = ఉన్నదా ? (కొఱతలేదనుట)

కాదకాలానన్ = వర్షపునందు, కలిగిన = ప్రాప్తించిన, గౌరవంబు = మన్నన, శరదృతు = శరత్కాలముయొక్క, సౌష్ఠవమునన్ = అతిశయత్వమునందు, చొచ్చెన = తక్కువదై, తోచెన్ = కనబడెను. ఉరిలి = పతనమయి - పడవీ శ్రష్టుడయి, తొల్లిటియధికారి = ముందటిడుధికారి, ఓనరిలిన్ = తొలగెగా. విభవశశలు = వైభవమువలనఁ గలిగినశోభలు, వెనుక = పిమ్మటనైన, అధికారియవికావె = అధికారివికావా ? తరువాతియధికారివేయనుట.

ఉ॥ పాడియుఁబంటయుంగలిగి పంకవిహీనమనోహరాంబువుల్
వేడిన 1 నెల్లచోటఁబభవింపఁగభానుఁడు శీతభానుఁడున్
గాడిన మేఘకాళిఁబవికారము దూరముసేయ, నెంతయున్
నాడెముచూపెకారదదినంబులు నిర్మలమౌక్తికాకృత్తిన్. 43

వ్యా ;— పాడియున్ = పాలును, పంటయున్ = ధాన్య
సమృద్ధియు, కలిగి = కలవేయి, పంకవిహీను = పండుచేత విముక్త
ములయిన (పండుఁజిగిన) మనోహర = ఉప్పిధములయిన, అంబు
వుల్ = నీళ్లు, వేడినన్ = కొరినచో, ఎల్లచోటన్ = సమస్త
ప్రదేశములందును, ప్రభవింపఁగన్ = పుట్టుగా - లభ్యముకాగా,
భానుఁడు = సూర్యుఁడు, శీతభానుఁడున్ = చలివెలుగును (చంద్రుఁ
డును) కాడిర = నాటుకొనిన - నిరపదీన, మేఘ = మొయలు
యొక్క - అకాశమయొక్క, కాళిమవికారమున్ = నల్లఁడనపు వికృత
రూపమున్న దూరముచేయన్ = దవ్వగునట్లుచేయగా - కానరాకుండఁ

జేయఁగా, కారదదినంబులు = శరద్భతువునకు సంబంధించిన దినన
ములు, నిర్మల = స్వచ్ఛమయిన, మౌక్తికాకృతిన్ = ముత్యములవలె
ఎంతయున్ = అత్యంతము, నాఁడెముచూపెన్ = మనోహరముయ్యెను.

అలం :— ఉపమ.

సీ॥ రక్షగట్టిరిమహిరమణులశ్వములకు
భూరినిరాజనపూర్వకముగ
ఫలకగ్రహణముఁజొపదములగరిమంబుఁ
బరఁగెబాలకులకుగురువులిండ్ల
దుమికి 1 చిచ్చుఱతొరణములుదూఱినవాడు
దూఱరై రిక్యకాంతుతొరణములు
భుజియించెఁబ్రజభుజాభోజనంబులు 2 సిగ
బంటిగాఁ 3 దొలికొత్తవంట 4 కముల

తే॥ నఖిలదీగ్జయకాంక్షఁబుష్పాయుధుండు
వెలిగుడారంబులోవచ్చివిడిదిజేసె
మురళిమ్రోయించె 5 ద్రిభువనీమోహనముగ
రాధకింపుగనాదినారాయణుండు.

౬౬

వ్యా ,— మహిరమణులు = భూపతులు, భూరి = గొప్ప
దయిన, నిరాజనపూర్వకముగన్ = నిరాజనమనెడి (యశ్వ) పూజా
విశేషముమొందటిదిగా, అశ్వములకున్ = గుఱుములుకు, రక్షగట్టిరి =
(పుష్టికాంత్యర్థము) మెడలో జేడికొమ్మలోనగువానినిబంధించిరి.

44 ప :- 1 చిచ్చురదొర - క, చ, ట, చిచ్చుఱతొర - ర, అ 2 సిగ - గా,
సిగ - ర, అ. 3 దొలు - ర, దొలి - అ. 4 కములు - ర,
కముల - అ. 5 ద్రిభువన - క, ర, ద్రిభువనీ - అ, గా.

“వాజినీరాజనావిధౌ” = నీరాజనాభే, శాంతికర్మణి, శ్రవరాహు
మహారాజ, భగవతిజలధర పక్షపాకరాక్కెడకమలనాభే ఉన్మీలయతి
తురంగమకరిరథనీరాజనంకుర్యాదితి. (రఘు 4-25 సంజీ)

“నీరాజనం, నీరాజనా = వాహనాయుధాదేవీః శేషరాజనం
యః) సానీరాజనా, నీరస్యశాలత్యుదకస్య అజనంక్షేపోయత్ర సానీరా
జనావా, ఇత్యమరటీకాయాంభరతః, తద్విధానంయథా—

“శరత్కాలేమహాష్టమ్యాం, దుర్గాయాః పరిపూజనమ్
నీరాజనం దశమ్యాంతు, కుర్వాద్వైబలవృద్ధయే....
భల్లాతకంశాలికుప్థం. సిద్ధార్థంసైంధవస్యతు
కంఠదేశేనిజద్భీయాత్, ఘష్టిశాంత్యర్థమేవ”

—కాళికా (శబ్దక)

2) బాలకులకున్ = బాలరకు, ఫలకగ్రహణము = పలక
పట్టుటయు, చౌపదముల = చౌపదములనెడు గీతివిశేషముఁ యొక్క,
గరిమంబున్ = గొప్పతనమును - అధిక్యమును, గురువుల = ఉపా
ధ్యాయులయొక్క, ఇంద్రన్ = గృహములయందు, పరగెన్ =
ప్రవర్తిల్లెను.

ఫలకగ్రహణమున తుచేక్షరాబ్జానమఁబుచేయించుట నూతము.

3) దుమికి = దూకి, చిచ్ఛఱతొరణములు = జ్వాలాతొరణము
లందు, తూటినవాడు = ప్రవేశించిబయలు వెడలినవాడు, కృశాంతు =
యమునియొక్క, తొరణములు = బహిర్ద్వారములు, తూటరైరి =
ప్రవేశింపరైరి.

చిచ్ఛఱతొరణము —

“కార్తికకవేళ భీమశంకరునివగరఁ

తూటఁబెట్టెడు చిచ్ఛఱతొరణంబు

నతఁడు దూఱఁడు ప్రాణనిర్యాణవేశ
 ఘోరయమపట్టణద్వారతీరణంబు." (భీమ 25)

వ్యాక :— చిచ్చఱతీరణములు = చిచ్చఱతీరణములందు.
 (ప్రా). కారక 20 నూ)

అలం :— పర్యాయోక్తి.

4) ప్రజ = జనము, సిగబాటిగా = జుట్టుపరిమాణముగా,
 తొలికొత్తనంటకములన్ = మొదటివికొత్తవియగు నాహారపదార్థము
 లతో, భుజాభోజనంబులు = విందుభోజనములు, భుజియించెన్ =
 తినెను.

భుజాభోజనము - విందులలోఁ బదార్థములు వేయవలదని చేతుల
 నడ్డము పెట్టివారిండుటయొకచారము. "హస్తములడ్డముంచి నునాగక
 వడ్డఁజేతురన్నియున్" (రా. కల్ప - ఇష్టి 33వ ప) కావున భుజాని
 రుద్ధభోజనములు విందుభోజనములని గ్రహింపవలగును.

ప్రయోగాంతరము = వరాహ 10.33; పాండు 2.111

వ్యాక :— భుజాభోజనము = భుజానిరుద్ధమగుభోజనము-
 మధ్యమపదలోపినమాసము.

పుష్పాయుధుండు = పుష్పలాయుధములుగాఁగలవాఁడు -
 మన్మథుఁడు, అఖిల = సమస్తమయిన, దిగ్గయశాంక్షన్ = దిక్కు
 లను గెలువవలెనను కోరికతో, వచ్చి = ఆరుదెంచి, వెలిగూడారంబు
 లోనన్ = వెలుపలిపటకటీరములో, (కాఱులుగూడారముగూడారము
 గూడారగూడారనగను నాల్గుపటగేహనామధేయంబులు - అం. భా)
 విడిచిచేసెన్ = బనచేసెను.

అదినారాయణుండు = అదివిష్ణువు - శ్రీకృష్ణుఁడు, (విష్ణు
 కృష్ణులకభేదము, విష్ణుర్నారాయణోకృష్ణః - అమృతభ్రమనిమోహన

ముగన్ = ముల్లోకములకు, (స్వర్గమర్త్య పాతాళలోకములకు)
మోహముగలిగించునదిగా, రాధకున్ = రాధాదేవికి, ఇంపుగన్ =
ప్రియముగా, మురళి = పిల్లనగోని, మోయించెన్ = మోగఁ
జేసెను - ఊదెను.

వ్యాక :— త్రిభువన - “వా॥ పాతాళ్యంతస్యన - పంచ
పాత్రమ్, త్రిభువనమ్, చక్షుర్ముగమ్” అను శాస్త్రవచనముచే, త్రిభు
వనమ్ - అనియే కావలెను. కాని, త్రిభువనశబ్దమును దిక్కనాడులును
వాడినారు. “నిఁతివిఁర్తితత్త్రిభువనమహనీయుని” (శల్య 1 267) త్రిభు
వనభంగోన్నమత్కంఠకున్. (అరణ్య 7-147) కావున, భువనశబ్దము
నుండి భువన - అను స్త్రీ ప్రత్యయంతమును ముందుసాధించుకొని,
త్రి+భువన = త్రిభువన - అనురీతిని ద్రిభువనశబ్దమును బిమ్మట
సాధింపనగును. భువనశబ్దమునకు - భువనసక్రావలేంద్రాంబుధి
(కు. సం.) 11-61 - వ్యా. సం. స 1136-37 పు.

వ॥ ఇట్లునిజజలనివజ్జంతుజాలంబులకు ఋణత్రయమోచన హేతు
వగునాఋణత్రయ మోచన తీర్థంబునందఱుబుసేసిరాధకృతార్థ
యయ్యె 1 నయ్యాదవ 1 కిశోరుండును గృశోదరీసహాయుండై
మాయాశబలితుడగు 2 జీవపురుషుని 3 పరుసున వివిధభోగపరా
యణుండై 4 ప్రవర్తి చుచుండెనయ్యెడఁబుండరికుని ప్రకారం
బాకర్ణింపుము.

45

45 ప :- 1 కిశోరంబును - డ, ద, బ; కిశోరుండును - ర, అ, గౌ. 2 శివ
పురు - త, జీవపురు - ర, అ. 3 పరుసున - ముద్రి (అ)ర;
పరుసన - గ. 4 పరగుచు - డ, ద, బ; ప్రవర్తింపుచుం -
త, గౌ; ప్రవర్తించుచుం - అ.

వ్యా, — ఇట్లు = ఈవిధముగా, నిజ = స్వకీయమయిన, జల = నీటియందు, నివజ్జత్ = మునుగుచున్న, జగతుజాలంబు లకున్ = ప్రాణులసమూహమునకు - మారవనమూహమునకు, ఋణ త్రీయ = ఋణములు మూడింటియొక్క, మోచన = విమోచనమునకు, హేతువగు = కారణమయిన, అఋణత్రయమోచన తీర్థంబు నన్ = అఋణత్రీయమోచనమనెడు పుణ్యక్షేత్రమునందు, తపంబు చేసి = తపమొనర్చి, రాధ = రాధిక, కృతార్థయ్యెన్ = కృత కృత్యురాలయ్యెను. అయ్యాదవకిశోరుండును = అయదువంశమునఁ బుట్టిన బాఁకుడగు - అక్కిష్ణుడగు, కృశోదరీ = (అ) నన్నని నడుముగఁదానియొక్క - అరాధయొక్క, సహాయుండై = తోడ్పాటు గలవాడై - రాధాసహితుడై, మాయా = అవిద్యజేత, శబలితుండగు = చిత్రీకరముగలవాడగు - అవరింపఁబడినవాడగు, జీవపురుషుని పశునన్ = జీవాత్మవలె, వివిధభోగ = పలురకములయిన భోగమలయందు, పరాయణుండై = అత్యాసక్తిగలవాడయి, ప్రవర్తించుచుండెన్ = కర్తవ్యముండెను. అయ్యెడన్ = అనమయమునందు, పుండరీకసి = పుండరీకునియొక్క, ప్రకారంబు = విధము, వినుము = అకర్ణింపుము.

కృష్ణునిమాయాపిహితుడగు జీవాత్మతోబోలుటచేసతఁడు లీలా మానుషవిగ్రహుడగు పరమాత్మయనివ్యంజితము.

ఋణత్రీయము - దేవఋణము, హ్యోణము, ఋషిఋణము.

దేవానాంచపితృణాంచ, ఋషీణాంచతథానరః,

ఋణవాన్జాయతే యస్మా త్తస్మోక్షేప్రయతత్సదా.

—(విమధ)

అలం : — ఉపమ.

క॥ ఉపమింపగరానితప

స్తపమునగడువాడిమీలు 1 ధరణీసుమన

స్తపనుడు కమలవికాసం

బెప్పుడును నుడివోనితావినింపు 2 వహింపన్.

46

వ్యా ;— ఉపమింపగరాని = సరిపోల్పకకముగాని, తపః = తపస్సనెడు, తపమునన్ = గ్రీష్మబుతువుచేత, గ్రీష్మ -- ఉష్ణాగమ స్తపః - అమ) కడున్ = మిక్కిలి, వాడిమీలు = అతిశయించు, ధరణీసుమనః = భూదేవుడనెడు. (సుపర్వాణఃసుమనసః - అమ) తపనుడు = సూర్యుడు - పుండరీక్షుడనెడు సూర్యుడు, కమల = (యోగశాస్త్రప్రసిద్ధములగు) శరీరమునందుండు పద్మములనెడు తామర పూవులయొక్క, వికాసంబు = వికసనము, ఎప్పుడున్ = ఎప్పుడును, ఉడివోని = క్షీణింపని, తావిన్ = పరిమళముతో, ఇరిపువహింపన్ = ఇంపొందగా, ఒప్పుగా.

అలం ;— రూపకము.

క॥ ఆద్యశివాద్ధిష్ఠితమై

యుద్యజ్ఞోతి 1 ర్విలాసయుతమై న్యశిరః

2 పద్మోద్భవమై కడునన

వద్యమునౌధశశతారవనజమునందున్,

47

వ్యా ;— ఆద్యశివ = ఆదిశివునిచేత, ఆద్ధిష్ఠితమై = ఉనికి పట్టుగాఁజేసికొనఁబడినదై, ఉద్యత్ = ఉద్యమించుచున్న, జ్యోతిర్విలాస=

46 ప 1 ధారుణి - గ, ధరణి - ర, అ, గ. 2 వహించె - త, వహింపక - ర, అ.

47 ప 1 ర్విలాసయుతమై - క, ర్విలాస - ర, అ. 2 ప్రద్యుద్భవ - గ, పద్మోద్భ - ర, అ.

తేజోవిలసనముతో, యతమై = కూడకొన్నదై, స్వశిరః = తన శీర్షముయొక్క, పద్యా = మార్గమునందు, (పంథానః - పద్యా - అను) ఉద్భవమై = పుట్టిపడయి, కడున్ = మిక్కిలి, అనవద్యమునా = అనివద్యమయినదియునగు, దశశత = పడినూలుల (వేయి) అర = కోణములగలిగిన, వనజమునందున్ = కమలమునందు - సహస్రార కమలమునందు (మీడిపద్యముతో నన్వయము)

సహస్రార - "సహస్రమరఃకోణాంత్య. శిరఃస్థితేసుషుమ్నా నాదీమధ్యస్థే సహస్రదశశతమలే" (శబ్దస్తో)

చ॥ 1 జొటజొటధారగావడియుచున్ గడవెత్తును ధారసంబు 2 గ్రుం గుటుకున నప్పటప్పటికిఁ గ్రోలుచువాలుగురెండుమూలన్
గుటిలతదాల్పాలోగినిగగుర్పొడమించుచు, దక్షిణశృవ
స్తటపనరత్పయోదనినదంబునఁజొక్కుచు 3 మ్రబ్బు 4 దక్కుచున్.

48

వ్యా :— జొటజొట = (సహస్రారమునందు) జొటజొట మని (కాటుకుయందగుననుకరణము) ధారగాన్ = పరంపరగా - అవిచ్ఛిన్నముగా, వడియుచున్ = నవించుచు, కడవెత్తు = పొంగెడు, సుధారసంబు = అమృతరసమును - చంద్రినాడినుండి నృపించునమృత రసమును, గ్రుంగుటుకునన్ = మిక్కిలిగుటుక్కుమని, (త్రాగుట యందగుననుకరణము) అప్పటప్పటికిన్ = అప్పుడప్పుడగా,

48 ప :- 1 చొటచొట - గ; జొటజొట - ర, అ.

2 గుంగుటు - త, గ; గుండుకుటు - త; గ్రుంకుటు - చు
గుంగుటుగుటుముద్రి (అ); గుండుకుటుకున - అ.

3 మ్రబ్బుగ్రక్కు - యది (అ); ర; మ్రబ్బు - అ, గ;
గ్రక్కు - ముద్రి (అ); ర; దక్కు - యది.

కోలుచున్ = పానముచేయుచు. నాలుగురెండుమూలలన్ = అఱుకోణములతో, కుటిలతదాబ్బు = కౌటిల్యమునుపహించు, భోగినిన్ = కుండలినీశక్తిని, గగుర్పొడమించుచున్ = రోమాంచముపొందునట్లుచేయుచు, దక్షిణశ్రవః = కడిచెనియొక్క, తట = పరిదేశమునందు; వినరత్ = పరిసరించుచున్న, పయోదనినదంబునన్ = మేమని నాదముచేత, చొక్కుచున్ = పరవశించుచు, మ్రబ్బుదక్కుచున్ = మత్తవదలుచు, (మీడిపద్యముతో నన్వయము)

కుండలినీ —

“భుజంగాకారరూపేణ, మూలాధారం నమస్థితా

శక్తిఃకుండలినీనామ, వినతంతునిభాశుభా”.

సహస్రారమునందలివంద్రీనాడినుండి సుధారసమున్రవించును-229
చంద్రనాడి - చూ 4-75.

వ్యాక :— గుగ్గింగుటుకు - గుటుకు + గుటుకు = గ్రుంగుటుకు - భా. సంధి 42

ఉ॥ విచ్చిన 1 కమ్మదమ్ములకువిందులుపెట్టువెడండుకన్నులున్
బచ్చనిపట్టజేరురముఁ 2 బ్రాణినిమచ్చయుఁ 3 బీర్తివెట్టెమున్
బచ్చిక 4 చాయయుండిఱుత 5 ప్రాయముఁగల్గువెలుంగునిచ్చరో
రచ్చయొనర్చనందలిపరాకునఁదేలుచు, వేడ్కనేలుచున్. 49

వ్యా :— విచ్చిన = వికసించిన, కమ్మదమ్ములకున్ =

49 ప.:- 1 కమ్మదమ్ము - ర [టిక], కమ్మదమ్ము - ర, కమ్మదమ్ము-.,
కమ్మతమ్ము - గా. 2 వ్యాకిన - గా, బ్రాకిన - ర, అ.
3 పిల్లి - త, వీలి - ర, అ. 4 చాయయుక - ర, చాయ
యుక - అ, గా. 5 పాయము - ర, పాయము - అ, గా.

చక్కనిపద్యములకు, విందులుపెట్టు = విందుభోజనములుపెట్టు, వెడంద
కన్నులున్ = విశాలనేత్రములను, (వికసించినపద్మములనుబోలు
విశాలనేత్రములనుట) పచ్చనిపట్టున్ = పీతాంబరమును. పేరురమున్ =
పెద్దదయినవృక్షమును, ప్రాణిన్ = అవలించిన, మచ్చయున్ = పట్టు
మచ్చయు - శ్రీవత్సమును, పిలిచెట్టియున్ = నెమిలి వెండ్రుకలతో,
బేసినదారములపాగాయు, (నెమలి యీశలబేసిన దారములపాగ,
నెట్టెమనిపల్కెగాదగు - అం. భా) పచ్చికచాయయున్ = పచ్చిక
వంటి దేహచ్ఛాయయు, (నీలవర్ణమును - అనుట) చిఱుకప్రాయ
మున్ = చిన్నవయస్సును, కల్లు = కలిగిన, వెలుంగు = తేజము,
నిచ్చ = ఎల్లప్పుడు, లోన్ = లోపల - హృదయములోపల, రచ్చ
యొనర్చన్ = కొలుపుచేయఁగా, అందలి = అతేజమునందలి, పరా
క్షనన్ = వికాగృతదేత, తేలుచున్ = అనందించుచు, వేడ్కనేలుచున్ =
కతూహలము పొందుచు, (మీఁదపద్యముతో నన్వయము)

పచ్చికచాయ - పచ్చికవర్ణమాకుపచ్చన. కృష్ణునిదేహచ్ఛాయ
కృష్ణము. కృష్ణహరితవర్ణములకై కృష్ణము కవిసమయప్రసిద్ధము. "కృష్ణ
నీలయోః, కృష్ణహరితయోః, కృష్ణశ్యామయోః, పితరక్తయోః శుక్ల
గౌరయోరేకత్వేనవిబుధనంచకవినమయః" (కావ్యమీ)

వెలుంగు - ఇటునుపమేయమగు కృష్ణునకు నిగీర్ణత్వము.

అలం :- అలికయొక్తి.

చ. గురుజనభక్తియుంగపటుగోపకుమారపదాజ్ఞసక్తియుం

1 దక్షలుగఁబాపేభూరుహ 2 వీతానములీనముగాఁజెలంగుభా

స్వరతరయోగసింధువున సౌఖ్యమునొందుచుఁజిద్దిసాంతురా

హరణమొనర్చి భూమిసురహంసముచాలఁబ్రశంస 3 నొందఁగన్ 50

50 ప :- 1 దరలఁగఁడ, ద, బ, దరులుగ - ర, అ, గో. 2 నీలిసముగ
నములీనముగా - ర, అ, గో. 3 నందుగఁగ - గో. దిదగఁగ - ర, అ.

వ్యా :— గురజనభక్తియున్ = గురుజనులయందలిభక్తియు-
 మాతాపితృభక్తియు, కపటగోపకుమార = మాయాగోపబాలునియొక్క-
 కృష్ణనియొక్క, పదాబ్జ = పద్మములవంటి పాదములయందలి,
 సక్తియున్ = అనక్తియు, దరులుగన్ = ఒడ్డులుగా, పాపభూమిహ-
 వితానము = అఘమనెడు వృక్షసమూహము, లీనముగాన్ = మునిగి
 పోవునట్లుగా, చెలంగు = ఒప్పు, భాస్వరతర = మిక్కిలి ప్రకాశ
 మానమగు, యోగసింధువునన్ = చిత్తవృత్తినిరోధమనెడు (యోగ
 శ్చిత్తవృత్తినిరోధః - పాతం) నడియందు, సౌఖ్యమునొందించున్ =
 సుఖపడుచు, భూమిసురహంసము = బ్రాహ్మణుడనెడు హంస -
 పుండరీకుడనెడు హంస, చిత్ = జ్ఞానమనెడు, చిన + అంకుర =
 తామరతూటిమొలకయొక్క, అహరణము = సంగ్రహణము, ఒనర్చి=
 చేసి - జ్ఞానమనెడు తామరతూటిమొలకను సంగ్రహించి, చాలన్ =
 అత్యంతము, ప్రశంసనొందగన్ = పొగడనొందగా, (మీఁదిపద్య
 ముతో నన్వయము)

అలం :— రూపకము.

సీ॥ తనమొగం | బులు ప్రాతమినుకు మోనికముల

గములుద్భవితైదు గనులుగ్ధాగఁ

దనకమ్మండలువారి 2 దనుజారిపాదార్హ్య

మలవరించుట 3 కూటచెలమగాఁగఁ

దనమదినెద్దిదోచిననదియొక్కొక్క

రూపాంతరంబునఁబ్రోదివడయఁ

51 ప :- 1 మొన - తు. బులు - ర, అ. 2 దంబువులంబుకూటలవరిం
 చుట - తు. దనుజారిపాదార్హ్యమలవరించుట - ర, అ. 3 కూటు
 చె - ప, కూటచలము - గొ. కూటచెలవు - ర, అ.

దనకట్టనజినరత్న మున్మస్తిక్షై

4 కట్టినయదివోలెగప్పుదేర

తే॥ 5 వీచువీవనచేబూని వెనుకఁదనకుఁ

జిటుతచనుదోయియొరగుగాజేసిపలుకుఁ

జెలువగొలువంగదొలుకారుకలఁకపులుఁగు

6 మాపురాహుత్తునిలిదె బ్రాహ్మణునిమోగి.

51

వ్యా :— తన = తనయొక్క; మొగంబులు = ముఖములు, పాశ్రమినుకు = వేదములనెదు, మానికముల = మాణిక్యములయొక్క, గములు = సమూహములు, ఉర్భవితైదు = పుట్టెడు, గనులుగాఁగన్ = ఖనులుకాఁగా.

2) తన = తనయొక్క, కమండలుచారి = కమండలుజలము, దనుజారి = విష్ణుమూర్తియొక్క, పాశార్ఘ్యము = చరణప్రక్షాళన జలమును, అలవరించుటకున్ = సిద్ధపఱచుటకు, (సమకూర్చుటకు) ఉటచెలమగాఁగన్ = ఉరినజలముగలకూపకముకాఁగా.

3) తన = తనయొక్క, మదిన్ = మనస్సనందు, ఎద్దితోచిన నది = ఏదిపొడగట్టిన నది, ఒక్కొక్కరూపాంతరమునన్ = ఒక్కొక్కమాఱురూపమున, (ఒక్కొక్కరూపభేదమున) పోదివడయన్ = అతిశయింపఁగా.

4 గప్పినయదివోలెగబ్బురీవి -త; కప్పినయదివోలెగబ్బుదేర - గా; కట్టినయదివోలెగబ్బుదేర-ఆ.ర. 5 విలసనానక్తి సంగిని వెనక దనదు.త; వీచువీవనచేబూని వెనుకఁదనకు - ర. ఆ. గా. 6 మాపురా-త; మాపురాపుత్తు - ర; మాపురాహుత్తు - ఆ.

4) తన = తనయొక్క, కట్టు = ధరించిన, అజినరత్నము = శ్రేష్ఠమయిన చర్మము. సృష్టిదీక్షకై = సృష్టివిరుమార్థము, కట్టిన యదివోలేన్ = ధరించినదోయనునట్లు, కప్పుదేరన్ = నలుపెక్కఁగా.

సృష్టిదీక్షలో మురిపివట్టి నలుపెక్కిన దీక్షావస్త్రమోయనునట్లు, బ్రహ్మధరించిన నల్లనియట్టివర్మమొప్పునునట్లు.

వీచు = విసరెను, వీచన = విసనకట్టు, చేన్ = చేతియందు, పూని = పహించి, వెనుకన్ = (తన) వెనుకభాగమునందు, చిటుత చనుదోయి = లేతననుగవ, తనకున్ = తనకు, ఒరగుగాన్ = ఒలుగుదిందుగా, చేసి = ఒనర్చి, పలుకుఁజెలువ = భాషాంగన - సరస్వతీదేవి, కొలువంగఁ = సేవింపఁగా, తొలుకారుకలఁకపులుఁగు మాపురాహుత్తు = అందగుఱ్ఱపురౌతు - బ్రహ్మ; బ్రాహ్మణుని మ్రొలన్ = పాఠునియెడట - పుండరీకునెడుట, నిలిచెన్ = పృథ్వీక్షమయ్యెను.

తొలుకారుకలఁకపులుఁగు = వర్షర్తువునకుఁగలఁతచెందు పక్షి - హంస. మేఘహంసనిరొధముకవివచయప్రసిద్ధము. ఛా. 4-బ్రహ్మవిష్ణు

హంస, బ్రహ్మవాహనమనుట ఖగోళదృశ్యము. హంసాకార నక్షత్రసమూహమే బ్రహ్మవాహనమగుహంస. ఇదే "Cygnus" చుక్కలగుంపు.

అలం :— రూపకము, ఉత్పేక్ష.

చా నిలిచి, నిలింపజోతటినీ | తటినీరజహేమనీరజో
జ్వలచిననాశభాదనమువంకనపొంకముమీఱుకొప్పునన్
గళముగదల్చలేనితురగంబుఁదటాటునడిగ్గి, నమ్రతా
కలికశరీరునిందిగిచి కౌఁగిటఁజేరిచెఱుండరీకునిన్.

62

వ్యా :— నిలిచి = (పుండరీకునెమటు బ్రహ్మ) స్రవ్యక్ష
మయి, నిలింపలోకతటిని = దేవలోకనదియొక్క - స్వర్గంగయొక్క
(మంగాకినీనదియొక్క) తట = ఒడ్డునందలి, నీర = జలమునుండి,
జ = కలిగిన, హేమనీరజ = బంగారుతామరలయొక్క, శిశ్వుల =
మిక్కిలి ప్రకాశించెడు, బిససాళ = తామరతూటయొక్క, ఖాదనము =
తినుటయొక్క, వంకన్ + అ = హేతువుచేతనే, (అకాశగంగానది
యొడ్డునందలి బంగారుమొట్టతామరతూండ్లు భక్షించినకారణముచేతనే -
అనుట) పాంకముమీఁఱు = అఱిశముంచు, క్రొవ్వునన్ = బలుపు
చేత, గళము = కంఠమును, కదల్చలేని = కదలింపలేని, తురగం
బున్ = గుఱ్ఱమును - వాహనమును, (హంసననుట) తటాబునన్ =
తటమున, డిగ్గి = దిగి, నమ్రతా = అణచువతో, కలిత = కూడు
కొనిన, శరీరునిన్ = దేహముగలవాడగు, పుండరీకునిన్ = పుండ
రీకుని, తిగిచి = చేరదీసి, కౌగిటన్ = భుజాంతరమునందు, చేరి
చెన్ = ఉండునట్లుచేసెను - కౌగిలించెను.

ఉ॥ చేరిచిసేమమే ? సితకుశేకయలోచనగోచరాత్మ ! ని
వారికి నీకునన్నవిని వారిరుహాసనుబల్కునమ్మహా
దామరడమేయభద్రసముదాయ 1 నిదానమవీపువచ్చుటన్
సారసగర్భ ! యింకఁగొనసాగుఁజూచి ! గుళలంబు 2 మాదెసన్

53

వ్యా :— చేరిచి = కౌగిటఁజేర్చి, సితకుశేకయలోచన =
పుండరీకాక్షుడు (శ్రీకృష్ణుడు) గోచర = స్థానమయిన, (గోచరః =
స్థానః - శబ్దక) అత్మ = మనస్సుగలవాడా ! నీవారికిన్ = నీకు

53 వ : 1 నిదానమునీపు - ముద్రి (అ); ర: గ: నిదానమవీపు - అ.
నిదానము క. 2 మిదెసన్ - మిదెసన్, గ: మావెసన్ - 1 ర: అ.

సంబంధించినవాగికిని, నీకున్ = నీకును, సేమమే = క్షేమమా ?
 అన్నన్ = అనగా. విని = అకర్ణించి, అమ్మహోదారుడు = అ
 మహానీయుడు, వారిరుహాపనున్ = పద్మాసనునిగూర్చి (బ్రహ్మను
 గూర్చి) పల్కన్ = (ఇట్లు) వచించెను. సారసగర్భ = పద్మముత్పత్తి
 స్థానముగాగలవాడా ! - ఓబ్రహ్మదేవా ! అమేయ = మితిలేని,
 భద్రసముదాయ = శుభములసమూహమునకు, నివాసమవు = అది
 కారణమవయిన, నీవు = ఈవు, వచ్చుటన్ = అరుదెంచుటచేత,
 మాదెసన్ = మావిషయమునందు, ఇంకన్ = ఇటుపైని, కుశలంబు =
 క్షేమము (కుశలంక్షేమమస్త్రీయామ్ - అమ) కొనసాగుజూచు =
 వర్తిల్లునుజూచు !

సారసగర్భుడు - ఇది ఖగోళదృశ్యమునకుబ్రేరక. చూ 1-3 వ్యాఖ్య

క॥ అనిపరమాననమిడి 1 తా

ననిమిమలర్పించు 2 నట్లయర్పించెజగ

జననస్థితియకారణ

జనినజని 3 సుజనమతిరజనిరజనీకున్.

54

వ్యా :— అని పరమాననమిడి = అని యుత్కృష్టమయిన,
 పీఠమానువేసి, తాన్ = తాను, సుజనమతి = సజ్జనులబుద్ధియనెడు,
 రజని = రాత్రికి, రజనీకున్ = చంద్రుడును, జగత్ = లోకము
 యొక్క, జనన = పుట్టుటకు - సృష్టికి, స్థితి = ఉనికికి, లయ =
 నాశనమునకు, కారణ = హేతువయిన, జనిన్ = జననముగల
 వాడునగు, (జనిరుత్పత్తిరుద్భవః - అమ) అజనిన్ = బ్రహ్మను,
 అనిమిమలు = దేవతలు, అర్పించునట్ల = పూజించునట్లే, అర్పించెన్ =
 పూజించెను.

54 ప :- 1 తానని - ర, తన్నని - అ, గౌ. 2 నట్టుల - డ, ద, బ.

3 సమరజని - త, సుజనమతి - ర, అ.

క॥ అర్చించినిలిచిచేతులు

గూర్చిపురస్థలికిఁజూచిగోవిందపదా

బ్రాహ్మరస 1 పాకవిదుఁడ

నర్చితతదితరుఁడుక్షితిసురాగ్రణిపల్కున్.

55

వ్యా ;— అర్చించి = పూజించి, నిలిచి = నిలబడి, చేతులుగూర్చి = హస్తములజోడించి, పురస్థలికిన్ = ముందటి భాగమునకు, చూచి = చూపి, గోవింద = కృష్ణనియొక్క, పదాబ్జ = పద్మములవంటి పాదములయొక్క, ఆరాధనపాకవిదుఁడు = పూజాభిరుచియందలి పరిపాకమునెఱిగినవాఁడు. అనర్చిత = పూజింపబడని, తదితరుఁడు = గోవిందేతరుఁడు - కృష్ణుని కంటె వేఱు దేవతలను బూజింపనవాఁడు, అగు, క్షితిసురాగ్రణి = బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠుఁడు - పుండరీకుఁడు, పల్కున్ = (ఇట్లు) వచించెను.

సీ॥ విజ్ఞాన 1 వీరుగఁడి విశ్వనిర్మాత, యా

క్వారాముఁడిత్రిలో 2 కాధివిభుఁడు

భూమధ్యజనిత 3 రుద్రుఁడిమహామతి

యజ్ఞాతవ్యుఁడిప్రాజ్ఞతమఁడు

నర్వావయవజప్రాజ్ఞప్రజాఁడివేల్పు

ముఖ్యాత్ముఁడీత్రయీమూలభూతి

దక్షాదికప్రాజోద్భవహేతువీయయ్య

కర్తృకసాక్షియీనిర్మలుండు

55 ప :- 1 పానవిభు - బు; పానవిదు - య; పాకవిభు - ర; పాకవిదు - అ.

56 ప :- 1 వంద్యు - ముద్రి (అ), ర; వీర్య - అ. 2 కాధికారి - ముద్రి (అ), ర; కాధివిభుఁడు - అ. 3 రుద్రుఁడిమహామతి. యగాగ్ని యజ్ఞా - త; మహామతి - ముద్రి (అ), ర, గ; మహామతి - అ.

తే॥ కాశ్యతుండీత, డద్దుతై శ్వర్యుడితఁడు
 కాంతుడీతఁడు 4 వాఙ్మనః కాంతుడితఁడు
 ననఁగవెటుఁగొందునీవునాకతిధివైతి
 వేను 5 దొలుమేనఁజేసినదెట్టినోమొ !

56

వ్యా :— ఈ విశ్వనిర్మాత = ఈ జగత్తునునిర్మించినవాడు,
 (ఈ సృష్టికర్త - అనుట) విజ్ఞానవీర్యుఁడు = విశేషమును జ్ఞానము
 బలముగాఁగలవాడు; ఈ త్రిలోక = ఈ ముల్లోకములయొక్క, అధి
 విభుఁడు = అధిపతి, ఆత్మారాముఁడు = ఆత్మ, క్రీడోద్యానముగాఁ
 గలవాడు. (ఆత్మయందుఁగ్రీడించువాడనుట)

త్రిలోకములు - స్వర్గమర్త్యపాతాళములు.

వ్యాక :— త్రిలోకములనునది స్వర్గమర్త్యపాతాళ
 లోకములకు సఁజ్ఞగావున “దిక్సంఖ్యేసంజ్ఞాయామ్” (పాణి) అను
 సూత్రముచేఁదిగ్రీలోకములను కర్మాధారయసమాసము సిద్ధించును.
 “త్రయశ్చతేలోకాశ్చత్రిలోకాః” అని విగ్రహము.

త్రిలోకశబ్దము ద్విగుపుమాత్రముకానేరదు. ద్విగుపక్షమున -
 త్రిలోకీ - అనియగును.

2) ఈ మహామతి = ఈ గొప్పదయినబుద్ధిగలవాడు, భూ =
 బొమలయొక్క, మధ్య = అంతర్భాగమువలన (నుండి), వడిమినుండి,
 జనిత = పుట్టింపఁబడిన, రుద్రుండు = రుద్రుఁడుగలవాడు, ఈ
 ప్రాజ్ఞతముఁడు = ఈ యత్యంత విజ్ఞుఁడు, అజ్ఞాత = తెలియఁబడని
 చిహ్నుఁడు = చర్యలుగలవాడు.

ద్రుడు - బ్రహ్మకోధమువలననతని భ్రామధ్యమునుండి జనించి రోదనముచేయుచుండగా రుద్రుడనునామము కలిగినట్లు భాగవతము.

3) ఈవేల్పు = ఈదేవత, సర్వ = సమస్తమయిన, అవయవ = అంగములనుండి, జ = పుట్టిన, ప్రజాప్రజాండు = జనసమూహముగలవాడు, ఈత్రయా = ఈ వేదములకు, మూలభూతి = మూలకారణము, ముఖ్యాత్ముడు = ప్రధానమయిన యాత్మ - పరమాత్మ.

4) ఈయయ్య = ఈపూజ్యపురుషుడు, దక్ష = దక్షుడు, అదిక = మొదలుగాగల, ప్రజా = ప్రజలయొక్క, ఉద్భవ = పుట్టకకు, హేతువు = కారణము, ఈ నిర్మలుండు = ఈ పవిత్రుడు, కర్మ = కర్మములకు, ఏక = ముఖ్యుడయిన, సాక్షి = ప్రత్యక్ష జ్ఞానముగలవాడు.

దక్షాదులు బ్రహ్మవలన జన్మించిరి. "అంగుష్ఠద్వక్షిణద్వక్షః ప్రజాపతిరజాయత" మత్యస్య)

ఈతడు = ఇతడు, కాశ్యసుండు = నిత్యుడు. ఇతడు = ఈతడు. అద్భుతైశ్వర్యుడు = అశ్చర్యకరమయిన యైశ్వర్యములు గలవాడు.

విశ్వర్యములు - అణిమాదులు, చూ. 1-101 వ్యాఖ్య.

ఈతడు = ఇతడు, కాంతుడు = అంతరించియనిగ్రహము గలవాడు. ఇతడు = ఈతడు, వాక్ = సరస్వతీదేవియొక్క, మనఃకాంతుడు = హృదయైశ్వరుడు, అనగన్ = అనగా, వెలగొంతు = ప్రకాశించు, నీవు = ఈవు, నాకున్ = నాకు, అతిథి

వైతి = అతిథిగానగుతివి, ఏను = నేను, తొలుమేనన్ = పూర్వ
జన్మమునందు, చేసినది = ఆచరించినది, ఎట్టినోమొ = ఎటువంటి
ప్రకారమో !

మ॥ అరుణావిష్కృతిభాస్కరోదయము, బద్మామోదమంభోరుహా
కరమున్, వేలుపువీల్ 1 ప్రవర్ణము. నోంకారంబుమంత్రాక్షర
స్ఫురణంబుంబ్రకటింపఁగామొదలనుద్భూతంబు ? లైన్లు, శ్రీ
శ్వరుడేతెంచుటకుంద్వదాగమ శి మహా! సంసూచకంబయ్యెడిన్

57

వ్యా :— అరుణ = అనూరునియొక్క, అవిష్కృతి = ప్రకా
శనము, భాస్కర = సూర్యునియొక్క, ఉదయమున్ = తూఱుటను,
పద్మ = తామరలయొక్క, అమోదము = సుగంధము, అంభోరుహా
కరమున్ = పద్మాకరమును, (సరోవరమును), వేలుపువీల్ = సురధనుస్సు
(హరివిల్లు) ప్రవర్ణమున్ = ప్రకృష్టమయిన వృష్టిని, ఓంకారంబు =
ప్రణవము, మంత్రాక్షర = మంత్రాక్షరములయొక్క, స్ఫురణంబున్ =
స్ఫూర్తిని, ప్రకటింపఁగాన్ = ప్రకటించుటకు, మొదలు = ఆదియందు,
ఉద్భూతంబులు = ఉత్పన్నములు, ఐనట్లు = అయినవిధముగా,
శ్రీశ్వరుడు = లక్ష్మీపతి (శ్రీకృష్ణుడనుట) ఏతెంచుటకున్ = వచ్చు
టకు, త్వత్ = నీయొక్క, ఆగమమహా = రాక్షయేనిశ్చయముగా.
సంసూచకం బయ్యెడిన్ = స్పష్టమయిన నిదర్శనమగుచున్నది.

ఓమ్ - అ + ఉ + మ్ = ఓమ్.

57 ప - 1 ప్రకర్ణము - గౌ; ప్రవర్ణము - ర, అ. 2 లైన్లు - డ,
ద, బ, య, లైన్లు - అ. శి మహా - ర, ముహా - డ, ద, బ,
మహా - అ.

“అకారోవిష్టురద్విష్ట, ఉకారస్తుమహేశ్వరః,
మకారేణోద్యతేబ్రహ్మ, ప్రణవార్థఉదాహృతః”
మహానిర్వాణతంత్రే (శబ్దక)

అలం :- మాలోపమ.

ఉ॥ త్వాదృశులందు 1 నందకము, 2 దాలుచువేల్పువనించు 3 నట్టుల
ర్పాదులనూడియుండఁడనియాడుదు, రట్లగుటన్ నమస్తవ
స్తూదయ హేతుభూతివెలుఁగొందెడు మీరిటకిట్టునచ్చుటన్
శ్రీదయితాగమంబుకడుజేరువయానని నిశ్చయించితిన్. 58

వ్యా :- త్వాదృశులందున్ = నీవంటివారియందు, నంద
కముదాలుచువేల్పు = నందకమనుభద్రమును ధరించుదేవత-కృష్ణుఁడు,
(ఖడ్గోనందకః - అను) వనించునట్టులు = నివసించునట్లు, అర్పా+
అనులన్ = పౌతిమలులోనగువానిని (పౌతిమాపౌతియాతనా పౌతి
చ్ఛాయాప్రతికృతిరర్పా - అను) ఉడి = ఆశ్రయముగాజేసికొని,
ఉండఁడని = వసింపఁడని, అడుదుఁగు = అందురు. రట్లగుటన్ =
అవిధముగానగుటచేత, నమస్తవస్తు = ఎల్ల పదార్థములయొక్క
ఉదయ = సృష్టికి, హేతు = కారణమయిన, భూతిన్ = విశ్వరూ
ముచేత. వెలుఁగొందెడు = ప్రకాశించెడు, మీరు = మీరెల్లు
ఇటుకున్ = ఇచ్చటికి, ఇట్లు = ఈ ప్రకారముగా, నచ్చుటన్ =
అనుదించుటచేత, శ్రీదయిత = లక్ష్మీపతియొక్క - కృష్ణునియొక్క,
అగమంబు = రాక, కడున్ = మిక్కిలి, చేరువయానని = దగ్గఱ
యగునని, నిశ్చయించితిన్ = నిర్ణయించితిని, (మీఁదిపద్యముతో
నన్వయము.)

58 వ :- 1 నందకము - గొ. వందకము - ర్. 2 దాలుచు - ప.
దాలుచు - ర, అ, గ. 3 నట్టులు - ప, నట్లునట్లు, పట్టులు - ర, అ,

క॥ నానినగుమొగమున న

ద్వేషజ్యేష్ఠుండువాసుదేవ ప్రయునం

భావించి నజలజలధర

రావనిభగభీర 1 కంధరాధ్వనిబలుకున్.

59

వ్యా ;— నాన్ = అనఁగా, విని = ఆకర్ణించి, నగు మొగమునన్ = నవ్వుముఖముతో, అద్వేషజ్యేష్ఠుండు = అసురజ్యేష్ఠుఁడు, (అబ్రహ్మ) వాసుదేవప్రియున్ = శృష్టనక్షిప్తుడగువానిని- ఆపుండరీకుని సంభావించి = మన్నించి, స+జల = నీటితోఁగూడకొనిన, జల ధర = మేఘములయొక్క, రావ = ధ్వనితో, (గర్జతో - అనుట) నిభ = నమానమయిన, గభీర = గంభీరమయిన, కంధరాధ్వనిన్ = కంఠస్వరముతో, పలుకున్ = వచించెను.

వాసుదేవ - వసుదేవునియపత్యము - తద్ధితరూపము. ఇది పరమాత్మవాచకముగూడనగును. వాసువై నదేవుఁడు, వాసుదేవుఁడు = పరమాత్మ. (వాసుకాసౌదేవశ్చవాసుదేవః)

“సర్వత్రాసౌనమస్తంశః, వసత్కృతేతివైయతః

తతఃనవాసుదేవేతి, విద్యద్భిఃపరిగీతకుతః” (విష్ణు)

చ॥ ఒనఁగెద 1 నీకువేడువరమోపరమవ్రోత 1 యెద్దియేనియున్

మనలకయన్ననన్నయనమన్వితుఁడిట్లునట్టిదేనియున్

చిసఱుహగర్భ 1 దుర్భవవిభేదనుపైఁదలఁపుందదీయనం

గనుఖముఖంధత్మపతికర్మముగూర్చినొనలగునాకొగిన్. 60

59 ప 1 - 1 శృష్టధర - ద్వేషధునిబు - కంధరా - రః అ.

60 ప :- 1 వేడునీకు - గ, ర, గ. - నీకులేడ్డు - అ.

వ్యా :— ఓపరమవృత = ఓయుత్కృష్టమయిన (తపో
రూప) నియమముగలవాఁడా! ఎద్దియేనియున్ = ఏదయినను;
వరము = వరమును, నీకున్ = నీకు, ఒనఁగెదన్ = ఇత్తును.
(ప్రసాదించును) మనలక = ఆలసింపక, వేడుము = అర్థింపుము.
అన్నన్ = అనఁగా, అన్నయనమృతమందు = అనీతిమంతుడు -
అపుండరీకుడు, ఇట్లు = ఈ ప్రకారముగా; అనున్ = పలికెను.
అట్టిదేనియున్ = అట్లయినపక్షమున, బినరహగ్భ = పద్మగర్భ,
(ఓబ్రహ్మ!) దుర్భవవిభేదనుపైన్ = దుష్టమయిన సంసారమును
బాగుగా భేదించువానిమీఁద - కృష్ణునిమీఁద, తలఁపున్ = ధ్యాన-
మును, తదీయ = వానికి సంబంధించిన - కృష్ణునకుసంబంధించిన,
సంగసుఖము = సాంగత్యసౌఖ్యమును; ఆఖండ = సంపూర్ణమయిన,
ధర్మ = ధర్మముయొక్క, పరికర్మమున్ = ఆచరణమును, కూర్మిన్ =
వాత్సల్యముతో, నాకున్ = నాకు, ఒగిన్ = లెస్సగా, ఒసంగు =
ప్రసాదించుము.

చూ: అనవుడునట్లయిచ్చికమలానను: 1 డాశమకాలిఁబుక్కునో
మునివర! నీవుసేయుతపమునీ జపమున్ 2 బెడరేపనెల్లినే
టనభవదగ్రవీధిఁగఁడారపటుం 3 డిటువచ్చు; 4 మున్నె యా
యననినునేలినాఁడు చరితార్థుడనీవు 5 చిదర్థసంపదన్. 61

వ్యా :— అనవుడున్ = అన్నయనంతరము, అట్లు =
ఆప్రకారమే, ఇచ్చి = ఒనఁగి, (పుండరీకుడుకోరినవరములనొనఁగి)
కమలాననుడు = బ్రహ్మ. ఆశమకాలిన్ = ఆశాంతిగుణముచేఁబ్రకాశించు.

61వ శ్లో. 1 దద్దమ - గ; డాశమ - ర, అ. 2 బెడరే - ముప్పి (అ),
బెడరేప - ర; బెడరేప - అ, గ. 3 డిటు - ర; డిటు - అ, గ.
4 మున్న - గ; మున్నె - త, అ. 5 చతుర్థ - ముద్రి (అ) త,
చిరర్థ - చ, చిదర్థ - అ, గ.

వానినిగూర్చి - ఆపుండరీకునిగూర్చి, పల్కన్ = (ఇల్లు) వచించెను.
 ఓమునివర = ఓమోనిశ్రేష్ఠుఁడా! నీవుచేయు = నీవాచరించు, తప
 మున్ = తపస్సును, జపమున్ = (ఓంనమోభగవతే వాసుదేవాయ-
 తను) మంత్రాక్షరములయావృత్తియు, పెడరేపన్ = మిక్కిలిప్రొత్స
 హింపఁగా, (పురికొల్పఁగా) ఎల్లికేటన = తప్పుకరేపోనే. డో, భవత్ =
 నీయొక్క, అగ్రవీధికిన్ = ముందటిభాగమునకు (ఎదుటికి) కడార
 పటుండు = పీఠాంబరుఁడు - కృష్ణుఁడు, ఇటువచ్చున్ = ఇందు
 వచ్చును. మున్నె = ఇంతకుముందే, ఆయన = అతఁడు-అకృష్ణుఁడు
 నిసన్ = నిన్ను, వీలినాడు = (భక్తునిగా) పరిగ్రహించినాడు.
 ఈవు = నీవు, చిత్ = జ్ఞానమనెడు, అర్థ = ధనమయొక్క,
 సంపదన్ = సమృద్ధిచేత, చరితార్థుఁడవు = కృతార్థుఁడవు.

కడారపటుండు - "కడారఃకపిలః" (అమ) "నీలపీఠఃకపిలః -
 ఇలిసుభూతిః" (శబ్దక) ఇటులీతత్వమే వివక్షితము. కావునఁగడార
 పటుఁడనఁగాఁబీఠాంబరుఁడనుట.

క॥ నీయాక్షేత్రమునోముని

నాయక! దేవర్షి! నరగణప్రార్థితని

శ్రేయసవదాన్యమగునని

పోయ్యెఁబయోజాతనూతి, పోయిననక్షదున్.

62

వ్యా :— ఓమునినాయక = ఓమోనినాథా - ఓపుండరీకా
 నీయాక్షేత్రమున్ = నీయొక్క యీపుణ్యస్థలమును, దేవర్షి = సుర
 మునులచేతను, నరగణ = మనుజునమూహముచేతను, ప్రార్థిత =
 కోరఁబడిన, నిశ్రేయసవదాన్యము = మోక్షదాత, (ముక్తికైవల్య

వివాదశ్రేయోనిశ్చేయసామృతమ్, మోక్షోపవర్గః - అమ) అగునని =
కాగలదని, పయోజనూతి = తమ్మిచూలి (బ్రహ్మ) పోయెన్ =
అరిగెను - అదృశ్యమయ్యెను. పోయినన్ = (బ్రహ్మ) అరుగగా -
అదృశ్యముకాగా, అతఁడున్ = అతఁడును - అపొండరికుఁడును.
(మూఁదిపద్యముతోనన్వయము)

దేవర్షి -- నారదః, అతిః, మరీచిః, భరద్వాజః, పులస్త్యః,
పులహః, క్రతుః, భృగుః, వశిష్ఠః, ప్రచేతాః, ఇత్యమరటికాసార
సుందరీ. తుంబురు భరతాదిః ఇతి - భరతః. కణాదాదిః ఇతి కాండ
శేషః" (శబ్దక)

“వ్యాసాద్యాస్తుమహర్షయః, పరమర్షయస్తుభేలాద్యాః,
దేవర్షయః కణాదాదిః, బ్రహ్మర్షయోవశిష్ఠాద్యాః,
సుశ్రుతాద్యాశ్చుతర్షయః” (త్రి. ని.)

ఉ॥ ధాతఁడలంచిమొక్కియవదాత నరోజదళాక్షుఁ 1 గాంచులో
2 బ్రాతివెనందియన్నలువపల్లులు నత్యములొక్కొకి ప్రాక్కథా
ప్రోతుముకుందునందననుబోటికి 4 దక్కునె? 5 దక్కకేమి? భ
క్తాతురతాపహరిదనుజారియనావినమేలుభోక్తులన్. 63

వ్యా :— ధాతన్ = బ్రహ్మణీ, కలంచి = స్మరించి,
మొక్కి = నమస్కరించి, అవదాతసరోజదళాక్షున్ = తెల్లతామర

63 వ 1 గాంచి - డ, ద, బి. గాంచు - ర, అ. 2 భాగితివనించిక
బ్రాతియనంది - చ; బ్రాతియెనంది - త; బ్రాతివెనంది - ర
బ్రాతివెనంది - అ, గా. 3 వాక్కథాప్రొతుముకుందుడెందు -
ముద్రి(అ). ర. పాక్కథాప్రొతుముకుందునంద - అ, గా.
4దక్కునె - గా; దక్కునె - ర, తక్కునె - అ. 5 దక్కునె - దక్కునె, 6

జేతులవంటికన్నులుగలవానిని-కృష్ణుని, కాంచు=దర్శించు, లోబ్రాతిన్= లోపలికోరికను - మనోవాంఛను, పెనంచి = అతిశయింపఁ జేసి, అన్నలువ పల్కులు = అచతుర్ముఖుని (అబ్రహ్మయొక్క) మాటలు, సత్యములొక్కొక్క = యథార్థములగునా? ప్రాక్కథా = పురాతన చరిత్రలయందు, ప్రోతున్ = కూర్చబడిన - చెప్పబడిన, ముఖం దున్ = కృష్ణుని, అందున్ = పొందఁట - దర్శించుట, ననుబోటి కిన్ = నావ టివానికి, దక్కునె = లభించునా? దక్కకేమి = లభింపకేమి? (లభించును - అనుట) భక్త = భక్తులయొక్కయు, ఆశుర = విపన్నులయొక్కయు, తాప = సంతాపమును, హరి = హరించువాఁడు, దనుజారియ = కృష్ణుడే, నాన్ = అనగా, బుధ = పండితులయొక్క, ఉక్తులన్ = వచనములయందు, వినమే = ఆలకింపమా? (ఆలకింతుమనుట)

సీ॥ అవచూడబర్హి బర్హ ముననొండొంటి 1 సీ

కృష్ణములంటుచలిదిచిక్కముదలిర్పఁ

బంటుకార్యేల్లిధమ్మి 2 దంటుగెంటునమాడు

వెడఁధకన్నులకాంతినెల్లి 3 వొడువ

మెఱుంగుజెక్కులవికాడమిట్టిదిచి యొనలివాఁ

గడమద్దికాయల 4 కళుకులమర

వక్షస్థులమున శ్రీవత్సకొస్తుభవైజ

యఁతులిందరతోడివంతు 5 వడయ

64 ప :- 1 సెక్కములంటి - ముద్ది (అ), రో - సెక్కముజంట - ర (టిక) సెక్కకములంటి - చ, త, (గణభంగము) సిద్ధము - గ, గో, సెక్కము లంటి - ర, అ, 2 దంటు - ప; దంట - ర, అ, గో. 3 గనఁగ- య, త; వొడువ - ర, అ, 4 తళుకు - డ, డ, బ, ప; కరుకు లడర-నె, తళుకులమర - ర, అ, 5 ఇరయ-గో, వడయ-ర, అ.

తే॥ నిమ్ననాభియుఁడ్రవి 6 వర్ణితజతరము
 కరకలితచిత్రభస్మశంఖములు నమర
 మన్మ 7 నస్సీమనేప్రాద్దుమలయుచున్న
 ధూర్తబాలుఁడునామోలఁదోచునొక్కొ !

64

వా ; — అవచూడ = పిల్లజుట్టునందలి (బాలరముందటి
 సిగయందలి) బర్ని బర్న్ మనన్ = నెమలిపించునందు, ఒండొంటి
 సిక్లములంటు = ఒకదానితోనొకటిగాఁగలిసిన యన్నపు మెదులులంటు
 కొనిన, చలిదిచిక్కము = పర్యవితాన్నముగలయట్టి, తిలిర్పన్ =
 ఒప్పుగా.

అవచూడ - “శిఖానూదాకేశపాశీ” (అమ) - చుల్యశేఛాద్యత,
 ఇతిచూడా, చులఅచ్చాదనే” (గుణపాల) చులదాతువుపై అచ్ ప్రత్య
 యమునిల్పి, చుల + శ్ + అచ్ = చూడః - అనునీతిని చూడ
 శబ్దమును సాధింపనగును. కుండ, వ్రీడ, కందర, సభ, భుజ, ధార
 లోనగుశబ్దములవలెనేచూడ - అను అకారాంతమునుగలదని గ్రహింప
 వలెను. “అవే = అల్పమ్” (శబ్దక) పిల్లజుట్టు శబ్దమునకు, “అవ
 చూడ” శబ్దము సంస్కృతరూపమన్నమాట.

2) పంటకార్యైరిదమ్మిదంటున్ = శరదృతువునందలి తెల్లవామర
 పువ్వులజంటును. (దోయిజోడు, జంటజమకనపంట యమడయన
 ద్వందవైపరగగును - అం. భా) గెంటనమాడు = నిష్కరోక్తుల పలుకు
 వెడదకన్నుల = వికాలములయిన నేత్రములయొక్క, శాంతి =
 ఛని, వెల్లివొడువన్ = వ్యాపింపఁగా.

6. వర్ణిత - ముద్రి (అ); ర. (యతిముద్రము) . వర్ణిత - అ, గా.

7. నంబున - ముద్రి (అ); మన్మము - త, అ.

అలం :— ఉపమ. (గెంటనమాడు - ఉపమా
వాచకము చూ. 1-126 వ్యాఖ్య.)

3) మెఱుగుజెక్కులమీదన్ = తళతళమనుకాంతిగల చెక్కిళ్ల
పైభాగమునందు, మిట్టింది = అతిశయించి, మొసలివాగడ = మక
రమ యొక్క ముఖప్రదేశమ గలిగిన, వద్దికాయల = మద్దికాయల
నా బాదర కర్ణాధరణవిశేషములయొక్క, కళుకులు = కాంతులు,
అమరన్ = ఒప్పగా.

వాగడ - వాయి + కడ = వాగడ. వేగమునఁబులివాగడ
వెడలిపోయి - కేయూర 3-120 (నూ. 9)

మద్దికాయలు -- మద్దికాయల యాకారముగలవెలిపోగులు.
“వెలిదామంబఁబోలు వెడఁదకొల్గన్నులు, మద్దికాయలతోడనద్దివడయ”
(కాశీ 3-240)

4) కక్షస్థలమునన్ = ఉరః ప్రదేశమనందు, శ్రీవత్సకౌస్తుభ
వైజయంతిలు = శ్రీవత్సమను పట్టువచ్చయఁ, గౌస్తుభమణియు,
వైజయంతిమాలయు, (శ్రీవత్సలాంధనంపుతిమ్, కౌస్తుభోమణిః -
అను; వైజయంతి -- కేశవనగిణి - వై. వి.) ఇందీతోడిసంతు =
లక్ష్మీదేవితోడిభాగమును, పడయన్ = పొందఁగా (లక్ష్మీదేవితోపాటు
శ్రీవత్సకౌస్తుభవైజయంతిలు హరివక్షస్థలమునఁబాలుపంచుకొనుననుట)

నిమ్ననాభియున్ = లోతయిన పొక్కితియు, శ్రీవళి = మూడు
కడుపుముడుకలసమాహారముచేత, వర్ణిత = పొగడఁబడిన, జడరము =
గర్భమును, కర = చేతులయందు, కలిత = కూడుకొనిన, చిత్ర =
రలుకన్నలుగల, భక్త్రుకలిఖములున్ = తోలునందియు, శంఖముమ
(పాంచజన్యము - అనుట) అమరన్ = ఒప్పగా, మత్ = నాయొక్క
మనస్సిమన్ = హృదయ ప్రదేశమునందు, ఏప్రొద్దున్ = ఎల్లప్పు

దును, మలయుచున్న = వర్తించుచున్న, ధూర్తబాలుడు = కొంటె
పిల్లవాడు - బాలకృష్ణుడు, (విట్టలుడు), నామోలన్ = నా
యెదుట, తోచునొక్కొ = ప్రత్యక్షమగునా?

భక్త - కొలిమితిత్తిరును నర్థముగల భక్తాశబ్దము మాత్రమే
నిమంటువులందుఁగలదు. భక్తాశ్మప్రసేవికా (అమ) ఇఁగొలిమి
తిత్తియనికాకతిత్తియను నర్థము గ్రాహ్యము. “గ్రచ్చకాయులతిత్తియు”
(2-152) అని తిత్తిశబ్దము ప్రయుక్తము. భసధాతువుపై ‘ప్రసే’ ప్రత్య
యమునిల్పఁగా భక్తశబ్దము సిద్ధించును (ఇది ప్రత్యశబ్దమువంటిది)
“భక్తీ = భక్తా - ఇతిశబ్దకావళి” (శబ్దక) ఇటు భక్తీయని
నిల్పనగునుగాని ‘భక్త’ యనియేయుపశబ్దపాఠము.

క॥ అనియిగతిమిమాంసా

వనిసూనసమృగముఁద్రిప్పువైష్ణవరత్నం

ఋనకు నిజదక్షిణేక్షణ

వనజచ్ఛదమదరె ॥ శుభనివహపిశునంబై.

65

వ్యా :- అని = బాలకృష్ణుడు (విట్టలుడు) నాయెదుట
ప్రత్యక్షమగునా? యని, ఈగతిన్ = ఈప్రకారముగా, మిమాంసా =
సందేహమనెడు, వనిన్ = అరణ్యమునందు, మానస = మనస్సనెడు,
మృగమున్ = లేడిని, తిప్పు = సంచరింపజేయు, వైష్ణవరత్నం
ఋనకున్ = శ్రీమృడయిన విష్ణుభక్తునకు, నిజ = స్వకీయమయిన,
దక్షిణేక్షణవనజచ్ఛదము = తామరతేకువంటి కుశికన్ను (ఈక్షణం
చక్రుదక్షిణి - అమ). శుభనివహ = మంగళసమూహమునకు,
పిశునంబై = సూచకమై, అదరెన్ = వలించెను.

పురమూకు గడికరీరభాగమునందలి యవయవములదరుట శుభ సూచకము “వామభాగశ్చనారీణాం, శ్రేష్ఠః పంసాతుదక్షిణః” (వసంత రాజశకునశాస్త్రము) - శబ్దక.

అలం :— రూపకము.

తే॥ నాఁడు మఱునాఁడు నన్విప్రనందనుండు
ధాతమాటల చందంబు, దానవారి
తనకడకు వచ్చురాములు దలచితలచి
ముచ్చటలయేటితరంగలమునిగిమునిగి.

66

వ్యా :— నాడున్ = అదినమును, మఱునాడున్ = మఱునటిదినమును, అన్విప్రనందనుండు = ఆబ్రాహ్మణకుమారుడు, ధాత = బ్రహ్మయొక్క, మాటల చందంబు = పలుకులనిధమును, దానవారి = కృష్ణుడు, (విటలుండనుట) తనకడకున్ = తనయొద్దకు, వచ్చురాములు = వచ్చుటయురాకపోవుటయు, తలచితలచి = భావించిభావించి, ముచ్చటల = కోరికలయొక్క - కోరికలయొక్క తాద్రూప్యముగల, ఏటితరంగలన్ = నదీతరంగములయందు, మునిగి మునిగి = నివజ్జనముచేసిచేసి, (మీఁదిపద్యముతో నన్వయము)

వ్యాక :— వచ్చుట + రామి = వచ్చురాములు-ప్రా. నమాన 31 ముచ్చటలయేటితరంగలన్ = ముచ్చటలయొక్క యేటితరంగలన్. ఇట పద్మ, యునిమేయోపమానముల తాద్రూప్యరూపసంబంధమున నయినది

పా॥ మూడవనాడు యథాకాలప్రబుద్ధుండై పూర్వాశ్రితసిద్ధాశ్ర మంబున బద్ధపద్మా 1 ననుండై.

67

వ్యా :— మూడువనాడు = శృతీయ దివసమునందు,
 యథాకాల = సమయమతిక్రమింపకుండ, ప్రబద్ధుండై = మేలు
 కొన్నవాడయి, (సంధ్యాద్యనుష్ఠానము దాటిపోకుండ యక్త
 సమయమునమేల్కొన్నవాడయి - అనుట) పూర్వశ్రుతి = మును
 పటినుండి యాశ్రయించబడిన, సిద్ధాశ్రమంబునన్ = ఋష్యాశ్రమ
 మునందు, బద్ధ = కూర్చబడిన. పద్మాసనుండై = పద్మాసము
 గలవాడయి. (పద్మాసనమునఁగూర్చున్నవాడయి - అనుట)

పద్మాసనము - “పద్మమివపద్మాకారేణబద్ధమిత్కర్ణః, ఆనఃమ్”

“వామోరుపరిడక్షిణం నియమతః సంస్థాప్యవామంతథా
 దక్షోరుపరిపశ్చిమనవిధినాధృత్వాకరాభ్యాంధృతిమ్
 అంగుష్ఠం హృదయే నిధాయ చిబుకంనాసాగ్రమాలోకయే
 దేతద్వ్యాధివికారనాశనకరంపద్మాసనంప్రప్రద్యతే”

— గోరక్షసంహిత.

“ఉత్తానోపరణౌకృత్వాఊరునంస్థాప్రయత్నతః
 ఊరుమధ్యేతిథోత్తానోపాణౌకృత్వాతతోదృశా
 నాసాగ్రేవిన్యసేద్రాజదంతమూలేతు జిహ్వయాః
 ఉత్తంభ్యచిబుకంవక్షస్యత్థాప్యపవనంశనైః
 ఇదంపద్మాసనంప్రక్తంసర్వవ్యాధినినాశనమ్”

— హతయోగదీపిక. (శబ్దక) చూ-కళా 5 అ-160, 161

పుండరీకుని తపోయోగము

క॥ కరివదనదేవతామిళ

దరుణాభచతుర్దశాధ్యవాదిమసాంతా

క్షరయుతమగునాధారాం

బురుహంబునగలుగువలపు బుగులుకొనంగన్.

68

వ్యా :— కరివదనదేవతా = వినాయకదేవునిచేత, మిళత్ = కూడకొన్న, అరణ్యభ = ఎఱ్ఱనికాంతిగలిగిన, చతుర్దశ = నాలుగు జేకులతో, ఆధ్య = సంపన్నమయిన, వ = వర్ణము, ఆదిమ = మొదటివీయ, న = 'న' వర్ణము, అంత = తుదిదియునగు, అక్షర = అక్షరములతో — “వ - శ - ష - స” అను నాలుగక్షరములతో, యుతము = కూడుకొన్నది, అగు = అయిన, ఆధారఅంబురు హంబునన్ = మూలాధారకమలమునందు, కలుగు = ఉన్న, వలపు = సుగంధము, బుగులుకొనంగన్ = వ్యాపింపఁగా, (మీడి పద్యముతోనన్వయము)

మూలాధారము --- తంత్రశాస్త్రప్రసిద్ధమగు శరీరమునందలి షక్కుమలములలో నొకటి.

“అథాధారపద్మంసుమమ్నాన్యలగ్నం

ధ్వజాధోగుదోర్ధ్వంచతుఃశోఽపత్రమ్

వకారాదిసాంతై ర్యుతంవేదవర్ణైః”

(శ్రీచక్రచింతామణి) - శబ్దక

“మూలాధారచక్రమునకథి దేవతవిఘ్నేశ్వరుడు” (సీతా)

క॥ 1 అనఁదఃకీర్త్యభషడ్దల

మైనలువ 2 వసింప 3 బాదిలాంతాక్షరసం

ధానస్ఫుటమగుస్వాధి

షానాబ్జమునందువెడలనత్సారభముల్.

69

వ్యా :— తటిత్ = మెఱపుయొక్క, పృథ = కాంతి, అనన్ = క్రమ్మఁగా, షడ్దళమై = ఆఱుతేటలుగలదై, నలువ = బ్రహ్మ, వసింపన్ = నివసింపఁగా, బ = బవర్ణము, అది = మొదటి దియు, ల = లవర్ణము, అంత = తుదిదియునగు, అక్షర = అక్షరములయొక్క - ‘బ -- థ - మ - య - ర - ల’ అను నక్షరములయొక్క, సంధాన = కూడికచేత, స్ఫుటమగు = స్పష్టమగు. స్వాధిష్ఠాన = స్వాధిష్ఠానమనెడు, అబ్జమునందున్ = పద్మమునందు, నత్సారభముల్ = మంచునుగంధములు, వెడలన్ = బహిర్గతము కాఁగా. (మూడిపద్యముతోనన్వయము.)

స్వాధిష్ఠానము - తంత్రకాస్త్రప్రసిద్ధమగు పట్టుద్యములలోరెండవది.

‘షడ్దలేవైద్యుతనిభే, స్వాధిష్ఠానేనలత్విపి

బభమైర్యరవైర్యకై, వర్జైషడ్భిశ్చనువృత. (తంత్ర)

“స్వలలింగంత్రాధిష్ఠాననియన్య” (శబ్దక)

క॥ దాద్యము 1 పాంతిమమును నీ
 లద్యుతియుఁబురాణపురుషలాలితమునుధీ
 వేద్యమునగుదశపత్రీన
 ముద్యన్మణిపూరకమున మొలవఁగఁవాపుల్.

70

వ్యా :— డ = డవర్ణము, అద్యము = మొదటియక్షర
 ముగాఁగలదియు, ఫ = ఫవర్ణము, అంతిమమును = తుదియక్షర
 ముగాఁగలదియు, (డధణ, తథదధన, పఫ - అను వర్ణములుగలది
 యనుట.) నీలద్యుతియున్ = నీలకాంతిగలదియు, పురాణపురుష =
 విష్ణుమూర్తిచేత, దైత్యారిశ్శ పురాణయజ్ఞపురుషః - అభి. చిం.) లాలి
 తము = లాలింపఁబడినది (విష్ణుమూర్తియధిదేవతగాఁగలది - అనుట)
 సుధీ = పండితులచేత, వైద్యము = తెలియఁదగినది, అగు =
 అయిన, దశపత్రీ = పదితేకులచేత, సముద్యత్ = ఒప్పుచున్న,
 మణిపూరకమునన్ = మణిపూరపద్యమునందు, కాపుల్ = సువాసనలు
 మొలవఁగన్ = మొలకెత్తఁగా, (మీఁడుపద్యముతో నన్వయము)

మణిపూరము - తంత్రకాస్త్రప్రసిద్ధమగు శరీరాంతర్గతనాభిమధ్యస్థ
 మగుకద్యము, పట్పుద్యములలో మూడవది.

“తదూర్ధ్వనాభిదేశేతు, మణిపూరంమహావ్రణమ్,

మణివద్భిన్నంతత్పద్మం, మణిపూరంతథోద్యతే

దశభిశ్చద్రైక్యైక్యం, దాదిపాంతాక్షరాన్వితమ్”

ఇతితంత్రీమ్. తత్తుస్యాధిష్ఠానపద్మస్కార్ధ్వదేశేతిష్ఠతి. యథా -

వీరత్పత్మస్కార్ధ్వదేశే, మహాపద్మంనుదుర్లభమ్,

దశమత్రణనీలవర్ణం, సజలంఘోరరూపకమ్”

— ఇతి నిర్వాణతంత్రీమ్* (శబ్దక)

“మణిపూరకచక్రమునకు శ్రీమహావిష్ణువు, అధిదేవత”

(సీతా-1-181 వ)

వ్యాక :- పురాణపురుష - “పురాణైర్వేదాదిభిరుపస్తతః పురుషః ఇతి మధ్యమపదలోపినమానఃయద్వాపురాణఃపురుషఃఇతికర్మధారయః-శబ్దక

క॥ శైవము, ద్వాదశదళరే

ఖావళిత 1 కఠంబుకమృకనకచ్ఛాయా

శ్రీవహమునాననాహత

మేవేళఁజెడనిగంధమిగుర్తింపన్.

71

వ్యా :- శైవము = శివునకునంబంధించినదియు, (శివుఁ డధిదేవతగాఁగలది - అనుట) ద్వాదశదళ = పండ్రెండ టేకలయొక్క రేఖా = వరుసచేత, పళిత = చుట్టుకొనఁబడిన, కఠంబు = క వర్ణముమొదలు తనర్ణమువఱకుఁగల పండ్రె డక్షరముల గలదియు, క్రమ = మనోహరమయిన, కనకచ్ఛాయా = బంగారుకాంతి యొక్క, శ్రీ = శోభను, వహమన్ = వహించునదియు, ఔ = అగు = అనాహతము = అనాహతపద్మము; ఏవేళన్ = ఎల్లప్పుడు, చెడని = నశింపని. గంధము = సువాసనను, ఇగుర్తింపన్ = కలిగింపఁగా. (మీఁదిపద్యముతోనన్వయము)

అనాహతము - తంత్రీకాస్త్రప్రసిద్ధమగు శరీరమునందలి యాటుపద్మములలో నాలుగవది.

‘తదూర్ధ్వనాహతంపద్మ, ముద్యదాదిత్యనన్నిభమ్

కాదితాంకాక్షరైరర్క, పత్రైశ్చనమధిపితమ్’ (తంత్ర)-శబ్దక.

‘దానికి (అనాహతమునకు) అధిదేవతఁడ్రుఁడు’ (సీతా)

71 వ 1. కంఠమున - త (గణభంగము) కఠంబు - ర, అ.

కథంబు -- క ఖ గ ఘ జః చ ఛ జ ఝ ఞ; ట ఠ - ఇటు
కవర్ణమున దుఃతవర్ణముతో జోడింపగా 'కథ' సంజ్ఞ సిద్ధించెను. కథ
శబ్దము, కవర్ణము మొదలుకొని తవర్ణమువఱకుగల వర్ణములకు
సంజ్ఞ యయినది. ఇట్లు వర్ణసిద్ధికముచేయుపద్ధతి అంత్రికాత్మప్రసిద్ధము.

“తద్బాహ్యేహేమవర్ణాభం, వనవర్ణచతుశ్శమ్” (తంత్రీసా)
వనవర్ణ = వశపన - వర్ణములు, వనశబ్దము వకారాదిన కారాంత
పర్యంతముగలవర్ణములకు సంజ్ఞ.

“అకారాదిక్షకారాంతా, అక్షమాలాప్రకీర్తితా” (తంత్రీసా)
అక్ష = అకారాదిక్షకారాంతవర్ణములకు సంజ్ఞ.

వ్యాక :— ఔ+అనాహత = ఔననాహత (ము. కౌ. సంధి)

క॥ పదియాలు 1 రేకులందును

బదియాలు 2 స్వరంబులమరలమజ్యోతి

ప్పదమైసురమునివశతన్

బొదలువిశుద్ధమునబొంకముగఁబరిమళముల్.

72

వ్యా :— పదియాలురేకులందును = పోడశదశముల
యందును, పదియాలుస్వరంబులు = పోడశాచ్చులు - “అ - ఐ - ఇ -
ఈ - ఉ - ఊ - ఋ - ౠ - ౨ - ౩ - ౪ - ౫ - ౬ - ౭ - ౮ - ౯ - ౧౦ - ౧౧ - ౧౨”
అను నచ్చులు పదునాఱును, అమరన్ = ఒప్పగా, పరమజ్యోతిప్పదమై =
ఉత్కృష్టమయిన ప్రకాశమనకు స్థానమయి, సురమునివశతన్ =
దేవర్షియొక్క - నారదునియొక్క, వశతన్ = అధినమున, బొదలు =

72-వ. 1. తేకు - ర; రేకు - అ. 2. సారంబు - ముద్రి (అ), ర;
స్వరంబు - అ, గౌ. 3. లుండ - ముద్రి (అ); ర; లమర - అ.

వర్దిల్లు, విశుద్ధమునన్ = విశుద్ధకమలమునందు, పరిమళముల్ =
నుగంధములు, పొంకము + కన్ = అతిశయముకాగా - అతిశయించగా, (మీడిపద్యముతో నన్వయము.)

విశుద్ధము --- తంత్రశాస్త్రప్రసిద్ధమగు శరీరమునందలియాలు
పద్యములలోనైదవది.

“తదూర్ధ్వంతువిశుద్ధాఖ్యం, దళపోడశపఞ్చజమ్
స్వరైశ్చపోడశైర్యుక్తం, ధూమ్రైవర్ణైర్మహాత్మభమ్”.

— ఇతితంత్రీమ్. అగస్త్యసంహితాయామ్ —

అకారాదిపోడశస్వరాన్ పబిందూన్పోడశదళకమలే కంఠమూరే
న్యసేత్ - ఇతితంత్రీపారః (శబ్దక)

క. దళయుగమున 1 హంక్షంబులు

పొలుపొందఁజిదంశమగుచు, భూరిమణివిభా

2 వళిదగునాజ్ఞాపురమునఁ

గలవాననలేసరేఁగికడలుకొనంగన్.

73

వ్యా :— దళయుగమునన్ = తేనెదోయియందు, హంక్షంబులు = “హమ్ - క్షమ్” వర్ణముల, పొలుపొందన్ = ఒప్పుగా, చిత్ = జ్ఞానముయొక్క, అంశమగుచున్ = భాగమగుచు, భూరి = అధికమయిన, మణివిభా = వజ్రమణి కాంతులయొక్క, అవళిన్ = వరుసలచేత, తగు = ఒప్పు, అజ్ఞాపురమునన్ = అజ్ఞాస్థానమునందు.

73 ప - 1 హంసం - చ, పాంక్ష - గా, హంక్ష - ర, అ. 2 కవిశాపతి
పురమున - క, లలితంబగుపతిపుర - త, వలిదగునాజ్ఞా
పురమున - ర, అ.

అజ్ఞాచక్రమునందు, కల = ఉన్న, వాసనలు = పరిమళములు, వీసరేగి = అతిశయించి, కడలుకొనంగన్ = వ్యాపింపఁగా, (మీడి పద్యముతో నన్వయము)

అజ్ఞాచక్రము - తంత్రశాస్త్రప్రసిద్ధమగు శరీరమునందలి యాటు పద్యములలోనాటవది.

“అజ్ఞానా మంబుజం శద్ధిమకరసదృశంధ్యానధామ ప్రకాశమ్,
హక్షాభ్యాంపై కలాభ్యాంప్రవిలసిత వపుర్నేత్రపత్రం సుశుభ్రమ్”
(శ్రీతత్త్వ) - శబ్దక.

మణి - “రత్నంమణి” (అమ) రత్న - మాణిక్య, హీర కేద” (శ్లోస్తో) అజ్ఞాచక్రముతెలుపు. కావుననిటమణి శబ్దముచే వజ్ర మణిగ్రాహ్యము.

ఉ॥ ఇంతకు నూర్ధ్వమైశిరసునిక్క, నధోముఖమూర్తిఃపాల్పియ
త్యంతవికాసశాలియయి, 1 యాద్యశివాశ్రయమై, సహస్రప
త్రాం 2 తరసత్పుధారసమహార్పురదృర్దినమాచంచున
ద్వైతతరపువృన్దంగలుగుతోరపుఁగంపులు పెంపుమీఱఁగన్. 74

వ్యా :— ఇంతకున్ = ఇంతకంటె - అజ్ఞాచక్రముకంటె, ఉర్ధ్వమై = మీడిదై, శిరసు = శిరస్సుయొక్క, ఇక్కన్ = ప్రదే శమునందు - శిరోభాగమునందు, అధోముఖమూర్తిన్ = తలక్కింద యినస్వరూపముతో, పాల్పి = ఒప్పి, అత్యంత = మిక్కిలి, వికాసశాలి యయి = వికసించుటచేత నొప్పినదయి, ఆద్యశివ = అడిశివునకు, అశ్రియమై = ఆధారమయి, సహస్రపత్రీ = సహస్రసారముయొక్క,

74 ప :- 1 యాద్య - గ; యాద్య - ర, అ, గా. 2 తరచిత్పుధా-ముద్రి (అ), ర; తరసత్పుధా - గా; తరసత్పుధా - అ.

అంశర = లోపలనున్న, శత్రుధారణ = మంచియవ్వశరణము
యొక్క, మహాధుర = గొప్పసైన్యవాహముచేత, దుర్గిమాదరించు =
మబ్బునట్టినదివసముగానొనర్చు, (మేఘచ్ఛన్నేహ్ని దర్శనమ్ - అమ)
వానకాలమువలెజేయు, అద్వైతర పుష్పనన్ = అపరంపరగానున్న
పుష్పమునందు - అసహస్రసారకమలమానందు. కలగు = ఉన్న,
తోరపుగంపులు = సాంద్రమయినవరిమళములు, కంపుమీఱగన్ =
అతిశయింపగా. (మీడిపద్యముతో నన్వయము)

సహస్రారము - తంత్రశాస్త్రస్థాపకమగు శిరోభాగమునందుండు
సహస్రదళకమలము - 4-47.

చ॥ కనదరుణప్రభావిభవగర్వ 1 ముఖర్వముగానొన 2 ర్చుచున్
దనువుతక్కునన్ మెఱవఁ 3 దత్సరసీరుహపంక్తి పేరి
చ్చెనవడినెక్కి నిక్కినిజడిహ్వికజాచి లలాటమధ్య సం
జ్ఞనితనుధామయూఖసుధ సర్పపురంధ్రికగోలిసోలగన్. 75

వ్యా :— కనత్ = పక్కాశించుచున్న, అరుణ =
నూర్మయొక్క, (మహారాజుపూషణ - అమ) ప్రభావిభవ =
కాంతివలంపదయొక్క, (అర్ధరైవిధ వాచి - అమ) గర్వము = దర్ప
మును, ఖర్వముగాన్ = తక్కువదానినిగా, 2 నర్చుచున్ = చేయుచు,
తనువు = శరీరము - శరీరములోపలిభాగము, తక్కునన్ మెఱవన్ =
తక్కుముని ప్రకాశింపగా, తత్సరసీరుహపంక్తి పేరిచ్చెన = ఆపక్క
శ్రేణివ్యాజముననైన నిశ్శేషము, వడిన్ = శీఘ్రముగా, ఎక్కి =
అధిరోపించి, నిక్కి = నిగిడి, పైకుట్టి = నిజ = స్వకీయమయిన,
డిహ్వికన్ = నాలుకను, చాచి = దీర్ఘకరించి, లలాటమధ్య =
సుదుటినడిమినుండి, సంజనిత = ఉత్పాదితమయిన, ముధామయూఖ =

చంద్రనియొక్క - చంద్రానియొక్క. సుధన్ = అమృతమును,
సర్పపురంధ్రిక = కుండలినీశక్తి, క్రోలి = పానముచేసి, సోలంగన్ =
పరవశింపగా (మీడిపద్యముతో నన్వయము)

సుధామయూఖ - చంద్రనాడి సర్పపురంధ్రిక - కుండలినీ
శక్తి - చూ 3-138 వ్యాఖ్య. పేరు = వ్యాజము. చూ 4-37,

అలం :— కైతవాపహ్నుతి.

క॥ హృన్మణిసూత్రాకృతియగు

చిన్మూర్తిఃపురాణపురుష 1 శేషావాసున్

గన్మోగిచిలోనిమాపున

సన్మాన్యుడతండు చూచునమయమునందున్.

76

వ్యా :— సత్ = సజ్జనులచేత, మాన్యుడు = పూజింపఁ
దగినవాడగు, అతండు = అతఁడు - అపుండరీకుఁడు; హృత్ =
హృదయమనెడు, మణి = రత్నమునకు, సూత్రాకృతి = దారము
వంటియాకారముగలవాడగు, చిన్మూర్తిన్ = జ్ఞానస్వరూపుఁడును,
పురాణపురుషన్ = పురాణములందు స్థితింపఁబడిన పురుషుఁడును, అగు,
శేషావాసున్ = శేషుఁడునివాసముగాఁగలవానిని - విష్ణుమూర్తిని
(విటలుననుట), కన్మోగిచి = కన్నులుమోడ్చి, లోనిమాపునన్ = అంత
దృష్టితో, చూచునమయమునందున్ = విలోకించుకాలమునందు,
(మీడిపద్యముతో నన్వయము)

దండకము :— (1) 1 కడిది 2 యసురధేనుకున్ ధేనుకు

76 ప :- 1 జ్ఞానపురుషుఁడా - గ, శేషావాసుం - ర, గ, శేషావాసున్-అ.

77 దం :- 1 కడింది - ర (గణభంగము), కడిచి - అ, గ. 2 యసురు-
ముది (అ), ర, అసుర - అ, గ.

త్రిశంధంబోళి, 3 నస్తంభ 4 దోస్తంభ సంభూతకౌర్యాగ్నినే గ్రాచి
 5 గోలోకముంగాచి, గోవర్ధనక్షోణిశృక్కంఠవర్షక్షోణి గ్రీకించువిన్నాచి
 (2) 6 పెన్నాడికంబైన క్రాల్లన్నలంగల్లు పెండక్కుల 7 నల్లడం
 8 జల్లునెమ్మొము జాబిల్లి 9 శోభిల్లి. (3) నత్పుల్లగల్లద్యమున్ హత్తి
 మత్తల్లి 10 నర్తించుచున్ మాకడాకారరేఖాభిరామంబులొకండలంబుల్
 సమగ్ర ప్రభామండలంబుల్ చలింపన్ (4) నిలింపాశుగాసాకృతిన్
 మాసరంబైన మాయూరపింఛంబుతో నైక్యముంబొందు 11 చిక్కం
 బుచే గొప్పయై కొప్పుగన్నట్టు (5) 12 గన్నట్టుఁగారాని వెంటున్ మహా
 13 భాలపట్టుంబునై నెట్టుకో;

14 నిగమకమలగంధముల్ సంధిలంజేయు నాసాపుటిం x బ్రహ్మకు
 స్ఫూర్తివర్తింప, (6) 15 x దృష్టదృశుస్సంపదల్ పెంపువూఁటంగ 7)
 రంగదుచ్చిన్ 16 కాక్వరన్కంఠబంధుత్వగంధంబు రూపించుమూపుల్

3 సంస్తంభ - ముద్రి (అ), ర; సస్తంభ - గ; నస్తంభ అ, గౌ. 4 'త'లో
 దోస్తంభ - లేదు. దోస్తంభ - ర; దోస్తంభ - అ. 5 త - లో. లేదు.
 6 పెన్నాటకం - ముద్రి (అ), ర; పెన్నాడికంబైన - గౌ, చ, (పెన్నాచి
 యె?) - అ. 7 నల్లడల్ - ర (పా). నల్లడన్ - ర, అ, గౌ. 8 డల్
 జిల్లు - బ; డంజిల్లు - య, ర; డంజు - అ, గౌ. 9 శోభిల్లు -
 క, గౌ. శోభిల్లి - ర, అ. 10 వర్తించుచున్ - ర; నర్తించుచున్ - అ;
 నర్తంపుచున్ - గౌ. 11 చిక్కంబు - ర, గౌ. చి (శి?) క్యంబు - అ.
 12 గన్నట్టి సంహింపఁగారాని - త; గాగోరి - గ, డ, ద, రానివేడ్కన్ -
 ముద్రి (అ), ర; వెంటున్ - అ, గౌ. 13 భాల - ర, అ; భాల - గౌ.
 14 నిగమకమలనూగంధ - త; నిగమకమలగంధ - ర, అ. 15 దృష్టత - చ;
 దృష్టత్ - ర, త, గౌ. 16 తార్వర - చ; కాక్వర - ర, అ, గౌ.

పురాయిిప, (8) చింపానరేఖాత్రయమైతి నేత్రప్రియంబిచ్చుచున్
 గంబుపాకంబు 17 పాకంబునన్ బంధురంబై 18 వలత్కంధరంబొప్పు
 (9) గప్పెక్కునీలంపుఁ 19 గంబంబులంబోలు బల్లెలులిలాచిభూపావళిం
 జాలబాసిల్ల (10) నల్లకసొందర్యధుర్యస్థితిన్ విస్తృత బొ నురస్సీమజీ
 మూతమై హారవర్షోపలక్రేణిరాణించుమించుంబురాణింపగా 20 జేయ(ii)
 నచ్చోనయచూచున భానుచ్చవిండు చ్చముంజేసి కంజాతవాసాంఘికం
 జాతలాక్షాంకశంకావహంబైనపంకేజరాగంబిగుర్వంగ (12) త్రి

చరణ 21 యుగళి 22 హాటకంబై, కన 23 ధ్వాటికోద్యత్తులా
 కోటలూటాడుచున్ జాటువాచాట 24 తల్ చాట (13) ముప్పెటగా
 25 జుట్టిరాడిగ 26 చుట్టల్ కటిన్ సంమట్టిల్లన్ (14) దట్టిల్లెఱిఖర్ష
 భుం 27 జీరిరంజిల్లువా 28 నుల్లనత్కాంతి గోయప్టియుత్కృష్ట 29 యై
 హెచ్చగా (15) నిష్కళున్ 30 వచ్చుచున్ గ్రచ్చకాయల్ కరాధిష్ఠితా
 జాండషండబులోనాగడుంజిత్రభ్రంబునన్ 31 నిల్వినన్ బొబ్బుగా
 (16) గల్పకన్వచ్చగుచ్చంబు సత్కార్యమైనిత్యముం గొత్తగాఁబూని

17 ఉదబలలోలేదు. 18 గల - గొ, వల - ర, అ. 19 కంబంబు - గొ
 గంబంబు - ర, అ. 20 జేయు - ర, జేయు (య?) - అ,
 జేయ - గొ. 21 యుగ్మావళి - త, యుగళ - ముద్ది (అ), ర; యుగళి - అ.
 22 హాటికం - చ, గొ. 23 ధ్వాటకో - త, ధ్వాట - ప, ర; ధ్వాటికో - అ.
 24 తంజాటి - ముద్ది (అ) తల్చాట - అ, గొ. జాటు - గొ, తంజాట - ర,
 25 జుట్టినక - ముద్ది (అ), ర, జుట్టిరా - అ. 26 చుట్టల్ - ప, చుట్టల్ - ర, అ.
 27 జీరిరంజిల్లువా - త, రంజిల్లుకో - క, 28 నుల్లనత్కాంతి - ముద్ది
 (అ), ర; నుల్లనత్కాంతి - అ. 29 మైహెచ్చ - ముద్ది (అ), ర, యై
 హెచ్చ - అ, గొ. 30 వచ్చుచుక [నక?] - అ. వచ్చుచుక - ర, గొ.
 31 నిల్వినక - ఉ, ద, బ, నిల్వినన్ - ర, అ, గొ

యున్నాఁ 32 డనన్ భవ్యశంఖంబునవ్యాగ్ర)సాస్తంబు 33 నందిమ్ముగా
(17) దివ్యభూషావిశేషార్భటుల్ (x) గమ్మలేఁడెమ్మెరల్ 34 గ్రమ్ముగా
(18) నమ్రదిక్పాకమస్తుతుల్ 35 స్వస్తలంబుతుగా (19) నంటుగా
రాక రాకానుదాభాను 36 భానుజ్జ్వలజ్వాలకీలాకుల 37 ప్రాధి 38 రీధా
కృపారూఢగాఢ 39 త్విడోఘంబమోఘంబుగా మోఘ 40 వీధీధరాధోజగ
41 ద్దోఞిన్ 42 దోరణల్ 43 గట్ట (20) యా

దవరమణుఁడు నాభినంజాతకఁజాతజాతుఁ (21) డఖండాంఘ్రి
పీఠీభవద్విశ్వవిశ్వంభరాభాగుఁ (22) దాభోగ 44 వద్దోగిభోగాననుం,
(23) దానవామోద మాధుర్యధుర్యాసుర శ్రీ కపాలద్యయీపత్ర)
తేభాపకార 45 క్రియాకూరచక్రాంకుఁ (24) డోంకారసర్వస్వనిర్వా
హకుం(25)దుర్విచేమర్వహంగ పృభాగుర్విచేనోపధుల్ గన్నపృథ్వాఖ్య
పృథీకముఖ్యుండు, (26) పుండ్రేక్షుకోదగడలజ్జాభుఁ, (27)డంబద్దరస్మేర

32 డనా - త; డనక - ర, అ. 33 నందిమ్ము గానిమ్ముగా దివ్య - త;
నందిమ్ముగా - ర, అ, గౌ. 34 గ్రమ్ము - ముద్ది (అ). ర; కమ్ము - అ, గౌ.
35 స్వస్తలం - ముద్ది (అ). ర; స్వస్తలం - అ. 36 భానుజ్జ్వలముద్ది (అ)
భానుజ్జ్వలజ్వాలకీలా - ర; భానుజ్జ్వలజ్జ్వాల (లి) - అ; భానుజ్వలాజాలి. గౌ.
37 ప్రాధ - ముద్ది (అ). ర; ప్రాధి - అ, గౌ. 38 రీధాకృపారీధాకృపా
- ర, అ. 39 త్విడో (డో?) ఘంబు (బ?) మోఘంబుగా - అ. త్విడోఘం
బమోఘంబుగా - ర, గౌ. 40 భిక్షధరాధో - ముద్ది (అ) ర; భిక్షధరాధో
అ, గౌ. 41 ద్దారణి. క; ద్దోఞిన్. ర, అ. 42 దోరణల్ గట్టి - గౌ; దోరణల్ గట్టి
- ర, అ. 43 గట్టగాయాదవశ్రీరమారమణుండు - త; యాదవరమణుండు
- ముద్ది (అ). ర; రమణుండు - గౌ. 44 అభోగిభోగా - త; వద్దోగి
- ర, అ. 45 క్రియాంకూర - త; క్రియాకూర - ర; అ.

పాదు, దుదారుడు. (28) 46 చారోత్తమల్ నీలయన్ బాలయన్
 లక్ష్మీయన్ పక్షిలక్షిరేరత్నమున్, భూమియన్ భామయన్, బ్రేమ
 గామించివెన్నాడగా మించి, 47 పంచాబ్బుడయ్యన్ గడున్ బ్రోడలౌ
 బోడలున్ 48 గానగా 49 లేనియాపిష్కృతింజాపిడిపించియుండన్.

77

హ్య ;— కడిది = అసాధ్యుడగు, అసురన్ = అనురు
 దును, ధేను = గోవుల నెడు, కత్తీల = పర్వతములకు, దంభోళిన్ =
 వజ్రాయుధమునగు, ధేనుకున్ = ధేనుకుని, అస్తంభ = మ్రోపు
 పాలులేని, దోస్తంభ = కంబమునంటి భజములవలన (నుండి)
 సఃభూత = పుట్టిస, శౌర్య = పరాక్రమమునెడు, అగ్నిచేన్ =
 వహ్నిచేత, క్వాచి = దహించి, గోలోకమున్ = ధేనుప్రపంచ
 మను - ధేనుసమూహమును, కాచి = కాపాడి, గోవర్ధన = గోవ
 ర్ధనమునెడు, క్షోణిశ్శత్ = పర్వతముయొక్క, కందరిక్షోణిన్ =
 గుహప్రదేశమునందు, క్రిడించు = విహరించు, విన్నాని = నేర్పరి.

ధేనుకానురుని బలరాముడు వధించినను గృష్ణకృతముగాఁ
 జెప్పుట పరిపాటి. “పూతనాధేనుకారిష్టకేశిచాణూరమర్దనః”. (త్రి. ని.)
 బలరామునిద్వారమునవధించెననుట. “ధేనుకం --- నిసూదయతి బల
 రామద్వారేతి”. (శబ్దక. ధేనుక సూదన - శబ్దమునొద్ద)

46 రోత్తముల్ - చ; రోత్తముల్ - ర. అ. 47 ఇది ‘జ’ లో లేదు.
 48 జూడ - ముద్రి (అ); ర. గాన - అ. 49 లేనిపెన్నిక్క నిక్కంబు -
 ముద్రి (అ), ర; లేని - అ.

ఈ గుర్తులుగలచోట్ల గ్రంథపాతమయియుండునని తోచెడివి. ద్విధ
 కముకొనలో ఒక గురువు అధికముగానున్నది - అ. (అధిష్టాపిక)

వ్యాక :— దోః + స్తంభ = దోస్తంభ. “ఖర్చరేశరివా
విసర్గలోపోఽక్షవ్యూ” (వార్తి) పక్షమున - దోస్తంభ, దోస్తంభ
అను రూపములుండును.

అలం :— రూపకము.

(2) పెన్నాడికఁబైన = మిక్కిలినాణ్యములయిన, (మిక్కిలి
ప్రశస్తములయిన - అనుట) క్రాల్గమ్మలన్ = చంచలనేత్రముల
యందు, కల్లు = ఉన్న, పెండళ్ళులన్ = అధికములయిన తిళితిళ
మను కాంతులను; నల్లడన్ = నలుగుడిక్కుల సమూహమునందు,
చల్లు = ప్రసరింపఁజేయు, నెమ్మొము జాబిల్లి = చంద్రునివంటి
మేలయిన ముఖము. శోభిల్లన్ = ప్రకాశింపఁగా.

జాబిల్లి - జాను + బిల్లిక. జాను = అష్టాదశరమయిన, బిల్లిక =
బింబము. (శ ర;సూ.ని.) నాడికము-నాణకశబ్దభవము. నాణకము =
నాడికము = నాడియము = నాడెము. నాడికము - సూ.ని. లోలేదు.

(3) ఉత్ఫుల్ల = విప్లవరిన, గల్లద్యమున్ = చెక్కుదోయియందు,
హత్తి = అంటుకొని, మత్తిల్లి = పరవశిలది - అదేమిగా, నర్తించు
చున్ = నర్తనముచేయుచు - కదలాడుచు, సమగ్రప్రభా =
సంపూర్ణమయిన కాంతియొక్క, మండలంబుల్ = సమూహములు
గల, మాకర = మకరసంబంధమయిన, (మొసలికిసంబంధించిన -
అనుట) ఆకార = ఆకృతియొక్క, రేఖా = సుపూర్ణతవేత, (రేఖా =
అభోగే-శబ్దస్తో) అభిరామంబులొ = ఒప్పిదములగు, కుండలంబుల్ =
కర్ణాభరణములు, (మకరకుండలములనుట) చలింపన్ = కదలాగా,
[చెక్కులయందు మకరకుండలకాంతులు నర్తించుననుటచేఁజెక్కుల
కాంత్యతిశయము సూచితము]

(4) నిలింప = దేవతలయొక్క, ఆశుగాన = శరాననము
యొక్క - ఇంద్రధనుస్సుయొక్క, ఆకృతిన్ = ఆకారముతో (ఇంద్ర
ధనుస్సువలె - అనుట) మాసరంబైన = మనోజ్ఞమయిన. మాయార =
మాయారసంబంధమయిన, [నెమిలికినంబంధించిన] పితృభుతోన్ =
పురో, [నెమిలిపురితో - అనుట] ఐక్యమున్ = ఏకత్వమును,
భాండు = పాపించు, [సాంగత్యమునుబొందు - అనుట] చిక్కణు
చేన్ = శిక్ష్కముచేత, [ఉట్టికేత] గొప్పయై = అధికమయినదై,
కొప్పు = సిగ, (కబరియు శిఖయునుగార్మకాగ్రంబును, గొప్పని
పల్కఁగానొప్పుచుండు - అం. భా) కన్పట్టన్ = చూపట్టఁగా.

వ్యాక :— ఆశుగ+అన = ఆశుగానము. అననశబ్ద
పర్యాయముగ 'అన' శబ్దమును సాధింపఁదగును. అనభాతువుపైఁ
గరణార్థమున 'అప్' ప్రత్యయమునిల్పఁగా, అన్+అప్ = 'అన' అను
రీతిని 'అన' శబ్దమునిద్ధించును. మాసరము - చూ. 2-9 వ్యాఖ్య.

అలం ;— ఉపమ.

(5) కన్పట్టఁగారాని వెంటన్ = గోచరమగుటకు శక్యముకాని
రీతిని, మహత్ = గొప్పదయిన, భాలపట్టంబుపైన్ = ఫలకము
వంటినుడుటిపై (భాలమ్ - భువోదూర్ధ్వభాగమ్ - ఇతి రాజనిర్ఘంటుః
-శబ్దక) నిగమకమలగంధముల్ = వేదములనెను పద్యములయొక్క
వాసనలు, నెట్టుకోన్ = నెట్టుకొనునట్లు, సంధిలంజేయు = కూడుకొనఁ
జేయు, (విష్ణుమూర్తీనుడుటిపైకి నిగమకమలగంధములు ప్రసరింపఁ
జేయు - అనుట) నాసాపుటిన్ = ముక్కుపుటములందు, (జాత్యేక
వచనము) ప్రసన్ను = మిక్కిలి స్పష్టమయిన, స్ఫూర్తి = వికాసము -
ఉబ్బు, వర్తింపన్ = వర్తిల్లఁగా.

(6) దృష్కత్ = దర్శించుచున్న, భనుస్సంపదల్ = వింటి
యొక్కవైధవములు, సంపుమాటంగన్ = అతిశయింపఁగా.

(7) రంగత్ = వ్యాపించుచున్న, [రంగ-గతౌ ఇతి కవికల్పద్రుమః శబ్దక] రుచిన్ = కాంతితో, కాక్వర = ఎద్దుయొక్క, (సౌరభేయో బలివర్దోబాడవేయశ్శాక్వరః - వై. ని) స్కొధ = మూపురముతో, బంధుశ్శగంధంబున్ = చుట్టటికపువాసనను, రూపించు = ప్రకటించు, మూపుల్ = అంసములు, పురాయింపన్ = విజృంభింపఁగా.

అలం ;— ఉపమ.

(8) ఇంపారు = మిక్కిలి వనోజ్జమయిన, రేఖాత్రయా = గీతః మూఱి నమూహముయొక్క, మైత్రిన్ = చెలిమిచేత, [మూడు రేఖలతోఁగూడుకొనియుండఁటచేత] నేత్రప్రియంబిచ్చుచున్ = కన్నులకలఁబ్రీతినిగలిగించుచు, కంబుపాకంబు = ప్రశస్యమయిన ప్రాగడఁదగిన - నూ. ని.] శంఖముయొక్క, పాకంబునన్ = పరిణామముచేత, [పాక = పరిణామేవ-శబ్దస్తో] బంధురంబై = మనోహరమయి, వలత్ = కూడుచున్న - శోభాయుక్తమగుచున్న, కంధరంబు = మెడ, ఒప్పున్ = కాలఁగా.

కంఠమునరేఖాత్రయముండుట, కంఠము శంఖమువలెనుండుట శుభలక్షణములు.

“లలాటేగళేదైవ, మధ్యేదైవవశిత్రయమ్

స్త్రీపుంసయోరిదంజ్ఞేయా, మహాభాగైకసూచకమ్”

— సాముద్ర

“ద్వాత్రింశద్దశవాక్చాయం కరకంబుకరోధరః - సర్వేశ్వరాధికరే

[కాశీ 11 - 78]

[9] కప్పొక్కు = నలుపెక్కిన, నీలంపుఁగంబంబులన్ = నీలిమణినిర్మితములగు స్తంభములను, పోల్చు = ఎనయు, బల్కెలు =

దీర్ఘ ములయినచేతులు [దీర్ఘ బాహువులనుట] లీలావిభాష = విలాసార్థములయిన యాభరణములయొక్క, ఆవళిన్ = వరుసతో, చాలన్ = మిక్కిలి, భాసిల్లన్ = ప్రకాశింపఁగా.

వ్యాక :— బలుపు + కేలు = బల్కేలు - కేలు - జాత్యేక వచనము.

అలం :— ఉపమ.

[10] ఉల్లోక = లోకాతీతమయిన, సౌందర్య = అందము యొక్క. ధుర్యస్థితిన్ = భారమునువహించునిలుకడచేత, విస్తృతఁబొ = విస్తారమయిన, ఉరస్సిమ = వక్షఃప్రదేశము, జీమూఁమై = మేఘమై, హార = ముత్యాలపేరులనాడు, వర్షోపల = వడగండ్ల యొక్క, శ్రేణి = పంక్తి, రాణిచు = శోభిల్లెడు, మిఁచుఁ = మెఱుపును, పురాణింపఁగాఁజేయుఁ = వర్ణిల్లఁజేయఁగా.

అలం :— రూపకము.

(11) అచ్చోన్ + అ = అచ్చోటనే - ఆ వక్షస్థలమునందే, ఉచ్చాస = బలినన - దట్టమయిన, భానుచ్ఛిన్ = సూర్యకాంతిని తున్నమఁజేసి = హీనమయినదానినిగా నొనర్చి, (తుచ్ఛః = హీనః, ఇత్కుడాఁకోషః - శబ్దక) తక్కువపటిచి, కంజాతవాసా = కమల వాసినియొక్క (ఁడ్డిదేవియొక్క) అంఘికంజాత = పద్మములనంటి పాదమఁయొక్క, లాక్షాంక = లక్షకచిహ్నములనెడు, శంకా = సందేహమును, ఆవహంబు = కలిగించునది, ఇన్ = అయినట్టి, పంకేజరాగంబు = పద్మరాగమణి - కొస్తుభమణి, ఇగుర్పంగన్ = పల్లవింపఁగా - శోభిల్లఁగా.

అలం :— భారతి.

(12) శ్రీవరణయుగళిన్ = పూజనీయుమగు నడుగుదోయియందు,
హాటకంబై = బంగారమయి - సువర్ణభరణములయి, కనత్ =
ఒప్పుచున్న, ధాటికా = ధాటివేత - ధారాళతవేత, ఉద్యత్ = ఉద్య
మించుచున్న, తులాకోటలు = అందెలు, పానాంగదంతులాకోటిః -
అమ) ఊటాడుచున్ = కదలుచు, చాటు = ప్రియవచనముః తోఁ
గూడిన, (చటుచాటు ప్రి)యప్రియమ్ - అభి. ౬౦) వాచాటతల్ =
మంచిబహుభాషిశ్వములు, (వాచాతో వాచాలో జల్పాకః సుబహు
భాషిస్యాదితి శ్లోకార్థపర్యాయోపాలికః - శబ్దక) చాటన్ =
ప్రకటింపఁగా.

(13) ముప్పేటగాన్ = మూడుపేటలుగఁదిగా, చుట్టిరాన్ =
చుట్టివచ్చునట్లు, పరివేష్టించునట్లు తిగచుట్టన్ = తావలయములు,
బంధువుల్వలయముల్ పరఁగుజుట్టులనంగ - అ. భా) కటిన్ =
మొలయందు - నడుమునందు, సంఘటిల్లన్ = కూడుకొనఁగా.

(14) తటిల్లేఖ = మెఱపుఁదేగ, లేఖర్థున్ = ఇచ్చుద్రాని,
(జిష్టుర్లేఖర్థశక్రః - అమ) చేరి = పొంది, చేరుకొని, రంజిల్లు
న్గాన్ = ప్రశాశించునోయనునట్లు, ఉల్లనత్ = వ్యక్తమగుచున్న,
కాంతిన్ = ద్యుతితో, గోచస్త్వి = అవులనుద్రోలెమఁజెఱు. ఉత్కృష్టయై =
ప్రశస్తమయినదయి, హెచ్చగాన్ = అతిశయింపఁగా.

అలం :— ఉత్పేక్ష.

(15) ఇశ్చకున్ వచ్చుచున్ = మనస్సుకునచ్చుచు. గ్రహ
కాయల్ = గ్రహచక్రబ్ధయొక్కకాయలు, కర = కరిమిందు, అధి
ష్ఠితః = అధిష్ఠింపఁబడిన, అజాండ = బ్రహ్మాండములయొక్క
షండంబులో = సమూహములో, నాన్ = అననట్లు, చిత్త = చిత్తు
వన్నెలుగల, భస్మంబుసన్ = తోలుసంభవించు, సర్వస్వన్ =

ఉండగా, పొల్పు + కాన్ = ఒప్పదముకాగా.

అలం :— ఉత్పేక్ష.

(16) కల్పక = కల్పవృక్షముయొక్క, స్వచ్ఛ = తెల్లనైన, గుచ్ఛంబు = (పూ) గుత్తిరి, సత్యార్థమై = సత్యభామకొఱకై, నిత్యమున్ = ఎల్లప్పుడు, క్రొత్తగాన్ = నూతనముగా, పూనియున్నాడనన్ = వహించియున్నాడోయనునట్లు, భవ్య = శుభాన్వితమయిన, శంఖంబు = శంఖము - పాంచజన్యము; సవ్య = ఎడమదయిన, అగ్రహస్తంబునందున్ = హస్తాగ్రమునందు. (చేతిచివరయందు) ఇమ్ముగాన్ = ఉండగా.

వ్యాక :— సత్యా = సత్యభామ, “నామైకదేశేనామగ్రహణమ్” చూ. 2-15 వ్యాఖ్య.

అగ్రహస్త = అగ్రహస్తః అవయవావయవినో రభేవాత్కర్మధారయః, హస్తాశ్చే - శబ్దస్తా.

అలం :— ఉత్పేక్ష..

(17) దివ్య = మనోహరములగు (దివ్యంశల్లో - విశ్వ) భూమి విశేష = అభంజితవిశేషములయొక్క, అర్భటుల్ = ధ్వనులును, కమ్మలేడెమ్మిరల్ = ముక్కునకింపయిన పిల్లవాయువులును, క్రమ్మకగాన్ = వ్యాపింపగా.

అర్భటి - ఇది తెలుగు కావ్యములలోనేకన్పట్టును. మురజాశ్చ వార్భటుల్ - వసు 2-156 (నూ. వి.)

తెమ్మరల్, తెలుగు = దక్షిణము, ఎరల్ = గాలి - మలయ మారుతము.

(18) నమ్ర = వినయాన్ని కలుగు, దిక్పాల = దిక్పతులయొక్క ఇంద్రాదులయొక్క, క్రమ = మనోహరములయిన, స్తుతుల్ = స్తోత్రములు, స్వర్ = స్వర్గముయొక్క, తలంబు = ప్రదేశమును, అంటంగన్ = తాళంగా.

దిక్పాలకు - “ఇంద్రోపహ్నిః పితృపతిరైర్మతోవరుణోమరుత్, కుబేర ఈశః పతయః పూర్వాదీనాం దికాంక్రమాత్” (అమ)

(19) అంటగారాక = తాళశక్యముకాక, రాకానుహభాను = పున్నమనాటి చంద్రుని, (భానుః కరోమరీచిః - అమ) భాను = సూర్యుని, జ్వలత్ = మండుచున్న. జ్వలి = అగ్నియొక్క, కీలాకుల = జ్వాలలనజాతీయ సమూహముయొక్క. ప్రౌఢి = దిట్టతనమును, రీడాకృత్ = తిరస్కరించునదియగు (తిరస్క్రియారీడా - అమ) అరూఢ = ఉత్పన్నమయిన, గాఢ = దట్టమయిన, త్విత్ = కాంతియొక్క, ఓఘంబు = సమూహము, అమోఘంబుగాన్ = మొక్కవోనిదిగా, (నిరర్గళముగాననుట) మేఘపీఠీ = అభ్రమాగ్గముయొక్కయు, ధరా = భూమియొక్కయు, అధోజగత్ = పాతాళలోకముయొక్కయు, ధోణిన్ = పరిపరయందు, తోరణల్కట్టన్ = పిక్కటిల్లగా. (అతిశయిల్లగా)

(20) నాభి = బొడ్డువలన, [నుండి] సంజాత = పుట్టిన, కంజాతజాతుండు = పద్మభవుండు [బ్రహ్మ] గలవాఁడును.

విష్ణునాభీకమలమునుండి బ్రహ్మజనించెననుట ఖగోళవృత్తము చూ. 1-3 వ్యాఖ్య.

(21) అఖండ = పరిపూర్ణమయిన, అంఘ్రిపీఠీశవత్ = పాదపీఠముగానగుచున్న, విశ్వ = సమస్తమయిన, విశ్వంధరాభాగుండు = భూభాగముగలవాఁడును.

(22) అభోగవత్ = పరిపూర్ణతగలిగిన, భోగి = సర్పముయొక్క-
అదిశేషునియొక్క, భోగ = పడగ, అననుండు = అననముగాఁగల
వాఁడును.

ఉత్తరాకాశమునందలి సర్పాకారనక్షత్రముల గుంపునుబట్టి
విష్ణుమూర్తికి శేషుఁడుశయ్యగాఁజెప్పఁబడును.

ఈ సర్పాకారనక్షత్రములగుంపును "Serpeus oppiuchus"
అని పాశ్చాత్యవ్యవహారము. (నన్న. విజ్ఞా)

(23) అనవ = అనవమనుమద్యభేదముయొక్క, అమోద =
సువాసనయొక్క, మాధుర్యధుర్య = తీపిభారమునువహించెడు, అసుర
స్త్రీ = అసురకాంతలయొక్క, కపోలద్యయీ = చెక్కుదోయియందలి,
పత్రీరేఖా = మకరికాపత్రములకు (పత్రీ)రేఖాపత్రాంగుళిః - అమ)
అపకారక్రియా = కీడుచేయుటయందు, క్రూర = నిర్దయమయిన,
చక్రీ = సుదర్శనము, అంకుఁడు = చిహ్నముగాఁగలవాఁడును.

అనవము -- "శీఘ్రిక్షురస్రైఃపక్షైరపక్షైరానవోభవేత్, మైరే
యంధాతకీపుష్పగుడధానామ్లసంహితమ్" (శబ్దక)

విశంతువులుమకరికాపత్రములు ధరింపరాదుగాన సురసంహారము
చేయువాఁడనుటకు భంగ్యంతరముగానిట్లు చెప్పఁబడెను.

అలం :— పర్యాయోక్తి.

(24) ఓంకార = ప్రణవముయొక్క, సర్వస్వ = సమస్తమును,
నిర్వాహకుండు = నిర్వహించువాఁడును. [ఓంకారశబ్దవాచ్యుడనుట.]

(25) దుర్వహ = వహింపరాని, అంగప్రభాగుర్విచేన్ = దేహ
కాంతితేజగోప్యదియగు, ఉర్విచేన్ = భూదేవిచేత, ఓషధుల్ = ఓష

ధులను, కన్న = పడసిన, పృథు = పృథువనెడు, అఖ్య = పేరు గలిగిన, పృథ్వీశముఖ్యుండు = రాజప్రముఖుండును.

పృథుమహారాజుగోరూపధారిణియగు భూమినుండిక్షీరరూపమునఁ బరిణమించిన యోషధులులోనగువానిని బిందుటపురాణ ప్రసిద్ధము. గౌర్భూత్వాతువనుంధరా 'తాక్షీరపరిణామనీః' (విష్ణు) "భాస్వంతిరత్నాని మహాపథీశ్చపృథూపదిష్టాందుదుహర్ధరితీమ్" (కు. సం. 1-2) విష్ణు మూర్తి యిరువది రెండవతారములలోఁబృథునవతారమొకటి. ఋషుల చేతఁగోరంబడి తొమ్మిదవజన్మంబునఁబృథుచక్రవర్తియై భూమినిధేనువుం జేసి నమస్తవస్తవులంబిదికె." [భాగ. 1 స్కం - 63వ.]

(26) పుండ్రక్షు = నలుపుగలసిన యెఱ్ఱచెఱకు కఱ్ఱలు, కోదండ = విండ్లుగాఁగలవారియొక్క - మన్మథులయొక్క, లక్ష = నూలువేల వలె - అసంఖ్యాకమన్మథులవలె, అభుండు = ఒప్పుచున్నవాఁడును,

(27) అంచత్ = ఒప్పుచున్న, దరస్మేర = చిఱునవ్వుయొక్క. సాచుండు = సారముగలవాఁడును, ఉదారుండు = బెదార్యముగల వాఁడునగు, యాదవరమణుండు = యాదవపతి - కృష్ణుండు.

(28) చార = పత్నులయందు, ఉత్తమల్ = శ్రేష్ఠురాండ్రగు, నీల = నీలాదేవి, అన్ = అనెడు, జాలయన్ = కాంతయు, అక్షి = లక్ష్మీదేవి, అన్ = అనెడు, పక్షలాక్షీశిరోరత్నమున్ = కాంతాశిరో మణియు, భూమి = భూదేవి, అన్ = అనెడు, భామయన్ = కాంతయు, స్రేమన్ = మర్కవతో, కామించి = కోరి, వెన్నాడఁ గాన్ = వెంబడింపఁగా, మించి = సర్వోత్కృష్టుడయి, పంచాభ్యుదయ్యన్ = ఐదేండ్లుగలవాడయ్యును. కదున్ = మిక్కిలి, ప్రోడలో = జూజలయిన, బోడటున్ = సస్యములను, శానఁగిలేని = కష్టముగాని, అవిష్కృతీన్ = ప్రభోకమును, మాన్ = కనఁబడ

దీపించియుండన్ = ప్రకాశించియుండఁగా - ప్రత్యక్షమయియుండఁగా
(మీఁది పద్యముతోనన్వయము.)

దండకలక్షణము —

క॥ దండిగనేకపదంబున

నుండెడివిన్ నాల్గుగులనుండెడివిన్ వే

దందావన ! దండకముల

పిండుపుదనరారుఁజందవృష్ట్యాదికముల్.

“ఈ రీతితోడన్ నకారంబులున్ రెంటితర్వాతనేదాదిగాఁగా, రకారంబులొప్పారఁగా సంఘనొక్కొక్క పెక్కించి కావించినంజంద వృష్ట్యాదినానాలనద్దండకంబుల్ పిసాళింమఁ, గాతుడెనాల్గంఘ్రులుం జేయఁగావచ్చు, నీరీతినేకోనసాహస్రపర్యంతముంగూర్చి యిచ్చావిధిం జేయఁగావచ్చుగాంతంబుగా” (అప్పక 4-444, 445) “ఏకోనసహస్రాక్షరపర్యంతాదండకాంఘ్రయఃప్రోక్తః” [వృత్తర - టీక]

పాండురంగ మాహాత్యమున దండకగణము లిట్లున్నవి.

1 పా — నన + 60 ర

2 పా — నన + 68 ర

3 పా — నన + 79 ర

4 పా — నన + 64 ర + 1 గ

“ఇచ్చావిధింజేయఁగావచ్చు గాంతంబుగా” అను నప్పకవీయ మునుబట్టి దండకాంతమునగుదుపుదేవులును పృథ్వీమనఃరెలియుచున్నది. శృంగారనైషధమునొకలి చలరథమునొకవర గురువుచేర్పబడలేదు. పాండురంగమాహాత్యదండకమునొకర్యమున్నది. ఈగణములపైనంత మునగుదువుంచి సేతలమవిధినితెలుఁగునాట్రబిద్ధము.

క॥ కనుదెఱచితనదులోనం

గనుతేజముమోలఁగాంచికమలాసనుఁడా

డినయట్లనిక్కమయ్యెనె !

వినఁగననిదికొత్తయనుచు వెననుత్థితుఁడై .

78

వ్యా :— కనుదెఱచి = కన్నులువిప్పి, తనదులోనన్ = తనయొక్కలోపల - తనయొక్కమనస్సులోపల, కను = దర్శించు, తేజము = ప్రకాశమును, మోలన్ = ఎదుట, కాంచి = దర్శించి కమలాసనుఁడు = బ్రహ్మదేవుఁడు, అడినయట్ల = చెప్పినట్లే, నిక్కమయ్యెనె = నిజమయ్యెనా ? ఇది = ఇద్ది - మనస్సులోదర్శించు తేజమెదుటఁబ్రత్యక్షమగుట, వినన్ = వినుటకు, కనన్ = కనుటకు, కొత్త = అపూర్వము, అనుచున్ = అనుచు, వెనన్ = వేగముగా, ఉత్థితుఁడై = పైకిలేచి నిలఁబడినవాఁడయి. (వీఁడి పద్యముతో నన్యయము.)

వ్యాక :— తనయొక్క + లోనన్ = తనదులోనన్.

శ్రీకృష్ణుఁడు ప్రత్యక్షమగుట

సీ॥ చామరధ్వజ 1 ధనుశ్శంఖప్రముఖచిహ్న

లలితపదార్పణాలంకృతమహా

దశతోపరిత్యగజ్జ్వలదంశుమత్ఫల

స్తంభాభిరామోతుడందయుగళు

వరదానముద్రాబ్జ 2 ధరణభూపితకటి
 న్యస్తకుంచితసమున్నతభుజాధ్యు
 సింహావ 3 లగ్నలక్ష్మిపరిహాసితో
 యజగర్భగర్భవృత్తావలగ్న

లే॥ జలదసంకాశు, నిర్వీడజఘనదేశుఁ
 గోటికందర్పలావణ్యగుణశరణ్య
 విష్ణునిజ 4 భక్త 5 వర్ధిష్ఠ్యగృహ్యగాంచి
 పఠచెస్సాక్రోశుడగుచునాబ్యాహ్మణుండు.

79

వ్యా :— చామర = వింజామరము, ధ్వజ = తెక్కెము
 ధనుస్ = విల్లు, శంఖ = శంఖము, ప్రముఖ = మొదలుగాగల,
 చిహ్న = లాంఛనములచేత, లలిత = మనోహరమయిన, (లలిత =
 సుందరే - శబ్దస్తో) పద = పాదములయొక్క, అర్పణ = ఉంచుట
 చేత, అలంకృత = అలంకరింపఁబడిన, మహి = భూమిగలవాఁడును.

చామరాది చిహ్నములు పాదములయందుగుననుండుట శుభ
 లక్షణము. చక్రానిచాపవజ్రాభారేఖాః కుర్వంతిభూపతిమ్. (సాముద్ర)

“యవపద్మాంకుశచాపచక్రర్ముష రేఖాలంకృతంబైనమా, ధను
 పాదద్వయము” (భాగ 1-343) ఇత్యాది.

(2) దళిత = చీల్చఁబడిన - ఒలువఁబడిన, ఉపరిత్వక్ = పై
 పట్టగలదియగుటచేత, ఉజ్జ్వలత్ = ప్రకాశించుచున్న, అంశుమత్ప

79 ప :- 1 శంఖచాప-ముద్ర (అ) ర; ధనుశ్శంఖ - అ, గౌ. 2 భరణ-ర;
 ధరణ - అ, గౌ, ర (టీక) 3 లగ్నతోషితవరి - ప; లగ్నలక్ష్మి
 పరిహాసితోయజ - ర, అ, గౌ. 4 భక్తి - గౌ; భక్త - ర, అ.

లాస్తంభ = అరటిబోదెవలె, అభిరామ = ఒప్పిదమయిన, ఊడుదండ
యుగళున్ = దండములవంటి తొడలచోయికలవాడును.

(3) వరదానముద్రాఅబ్జ = పద్మమువంటి వరదముద్రయొక్క,
ధరణ = ధారణముచేత, భూపిత = అలంకరింపఁబడిన, కటి =
మొలయందు, న్యస్త = ఉంచఁబడిన, కుంచిత = వంచఁబడిన,
సమున్నత = మిక్కిలి యెత్తయిన, భుజా = భాహువులచేత,
అధ్యున్ = సంపన్నుడును.

వరదముద్ర — వరదానమును సూచించుహస్తముద్రా
విశేషము. చూ. 2-229 వ్యాఖ్య.

(4) సింహ = సింగముయొక్క, అవలగ్నలక్ష్మీ = నడుము
యొక్క శోభను, పరిహాసి = పరిహసించుటగల, తోయజగర్భ =
బ్రహ్మదేవుడు, గర్భ = చూలుగాఁగలిగిన, వృత్త - గుండ్రమయిన,
అవలగ్నన్ = నడుముగలవాడును.

నాభీకమలము నడుమునందుండునుగాన బ్రహ్మను జూలుగాఁ
గలదియనుట. బ్రహ్మవిష్ణునాభీకమలమునఁబుట్టెనను పురాణోక్తి ఖగోళ
దృశ్యమునకుఁ బ్రతీక. చూ. 1-3 వ్యాఖ్య. నడుమునకునన్నదన
మును గుండ్రతనమును జెప్పుటప్రసిద్ధము. “విశాలవక్షాస్తనువృత్త
మధ్యః” (రఘు 6-32) - “తనువృత్తమధ్యః, కృశవర్తులమధ్యః”
(మల్లినా.)

జలద = మేఘముతో, సంకాశున్ = సమానమయిన
వాడును. (ఘనశ్యాముడనుట) నిర్వీడ = సిగ్గులేని, జఘనదేశున్ =
కటిప్రదేశముగలవాడును. (దిగంబరుడనుట) విష్ణున్ = విశ్వమును
వ్యాపించియుండువాడును. (విశ్వంవేనేష్టివ్యాప్తోత్తి విష్ణుః - గురు
బాల) నిజ = స్వకీయులయిన, భక్త = భక్తులయందు, వర్ధిష్ణున్ =

వృద్ధిపొందుశీలముగలవాఁడును, అగు, కృష్ణున్ = కృష్ణుని, కాంచి = దర్శించి, అబ్రాహ్మణుండు = అపాఱుండు - అపుండరీకుండు, సాక్షో శుండగుచున్ = (భయముచే) బిగ్గఱగానఱచుట గలవాఁడగుచు, పఱచెన్ = పాఱెను.

చ॥ పఱచినదేవకీసుతుండు పక్కుననవ్వినఁగ్రమ్మటిల్లి, 1 మైఁ
దఱచుగ రోమహర్షణముదంచితభక్తిభరాకులత్వమే
2 ర్పఱచుచుఁగేల్పొగిడ్చి 3 పలుపల్కులతక్కులనన్న వెన్నెలన్
బఱపుచుఁబ్రస్తుతించె, మునిబంధవిభంజను భక్తరంజనున్. 80

వ్యా :— పఱచినన్ = (పుండరీకుండుభయపడి) పాఱి
పోఁగా, దేవకీసుతుండు = కృష్ణుండు, పక్కున నవ్వినన్ = పకాలున
నవ్వఁగా, క్రమ్మటిల్లి = మరలివచ్చి, మైన్ = శరీరమునందు,
రోమహర్షణము = గగుర్పాటు, తఱచు+కన్ = దట్టముకాఁగా,
ఉదంచిత = ఒప్పిదమయిన, భక్తిభర = భక్త్యతిశయము వలననైన
అకులత్వము = కలఁతపాటు, ఏర్పఱచుచున్ = ప్రకటించుచు,
కేల్ = చేతులు, మొగిడ్చి = జోడించి, పలుపల్కుల = పెక్కు
మాటలయొక్క, తక్కులన్ = కాంతులచేత, నన్నవెన్నెలన్ =
లేతవెన్నెలను, పఱపుచున్ = ప్రసరింపఁజేయుచు, ముని = మౌనుల
యొక్క, బంధ = (నఱసార) బంధములను, విభంజనున్ =
బాగుగాభగ్నముచేయుఁడగు, భక్తరంజనున్ = భక్తులను రంజించు
వానిని - కృష్ణుని, ప్రస్తుతించెన్ = మిక్కిలికొనియాడెను.

పలుపల్కుల -- పల్కులుభారతీస్వరూపములుగానఁ దెలుపు.

80 ప :- 1 పై - ప; మై - ర, అ. 2 ర్పరపుచు - చ, త; ర్పఱపుచు-గొ;
ర్పఱచుచు - ర, అ. 3 పలుపల్కుల - ముద్రి (అ), ర;
పలుఁబల్కుల - అ.

“పంకరుహాయతాక్షి నునుబల్కులు --- మన్మథుడేసిన తూపులో
యనన్”. (శృ. నై. 4-13) ఇటబల్కులుశ్వేతములు. పుష్పసామాన్య
వర్ణముశ్వేతము. (నంజీ)

మాలిని :— విధిశివననకాదుల్ వేదముల్ గూడినిన్నో
మధుమథన ! యితండిమ్మాడ్కి వాడంచు నెన్న
న్విధురులయినచోటన్, నేర్చునే? గాథమోహం
బుధివడిబడుచున్నా బోటినివాటమెన్నన్. **81**

వ్యా :— ఓ మధుమథన = ఓ మధుడను రాక్షసుని నాశ
నముచేసినవాడా ! - ఓ శృష్టా ! విధిశివననకాదుల్ = బ్రహ్మ,
యీశ్వరుడు, ననకుడు (ఇదియొక మహర్షి పేరు) మొదలగువారును
వేదముల్ = శ్రుతులను; కూడి = ఏకమయి, ఇతండు = ఇతడు,
ఇమ్మాడ్కివాడు = ఇటువంటివాడు, అంచున్ = అని, నిన్నున్ =
నిన్ను, ఎన్నన్ = తెలిసికొనుటకు, విధురులయినచోన్ = వికలు
లయిన విషయమునందు, నాబోటి = నావంటివాడు. వడిన్ =
వేగముగా, మోహ = అజ్ఞానమనెడు, అంబుధిన్ = సముద్రము
నందు, పదుచున్ = కూలుచు, నీవాటము = నీయొక్కరీతి, ఎన్నన్ =
తెలిసికొనుటకు, నేర్చునే = శక్తుడగునా? శక్తుడుకాడనుట.

ఫం :— గణములు - న - న - మ - య - య -

యతి :— 1 - 8. వృత్తసంఖ్య 15-4672

అలం :— ఆర్థాపత్తి

తరళము :— హరిహయోపలభూధరాకృతినందమొందిన యట్టిని
యురుభృగుస్తుతిపాత్రమున్, గటకోజ్జ్వలంబు 1 నఖౌఘర
త్నరుచిబుత్రమునై నపాదమునంజనించినగంగ, ని
త్యరతిఁబూనితలంతుఁదాపనిదాఘవృత్తినివృత్తికిన్. **82**

వ్యా :— హరిహరయశపల = ఇంద్రసీలమణులయొక్క -
 ఇంద్రసీలమణినిర్మితమగు. భూధర = పర్వతముయొక్క, అకృతిన్ =
 అకారముతో, అందమొందిన = సొబగొందిన, నీ = నీయొక్క,
 ఉరు = గొప్పవాడయిన, భృగు = భృగుమహర్షియొక్క, స్తుతి =
 స్తోత్రమునకు, పాత్రమున్ = భాజనమును - అని పాదముపక్షమున
 నర్థము. ఉరు = గొప్పవయిన, భృగు = కొండచటయలచేత,
 ప్రపాతస్తుతతోభృగుః - అను స్తుతిపాత్రమున్ = పొగడదగినది -
 అని యింద్రసీలమణిమయమగు పర్వతపక్షముననర్థము. కటక=కడియ
 ములచేత, (కటకంవలయః - అను) ఉజ్జ్వలంబు = ప్రకాశించు
 నదియు - అని పాదముపక్షముననర్థము. కటక = పర్వతమధ్యభాగము
 చేత (కటకోఽస్త్రీనితంబోఽద్రేః - అను) ఉజ్జ్వలంబు = ప్రకా
 శించునది - అని పర్వతపక్షముననర్థము. సఖఃసఖరత్న = మణుల
 వంటి గోళ్ల సమూహముయొక్క, రుచి = కాంతికి, మిత్రమున్ =
 చెలియు, (గోళ్ల కాంతితోనొప్పునది - అనుట) - అని పాదము పక్ష
 ముననర్థము. సఖాః = గోళ్ల సమూహముయొక్క యాకృతిగల,
 రత్న = మణులయొక్క, రుచి = కాంతికి, మిత్రమున్ = చెలియు -
 అని పర్వతపక్షముననర్థము. ఐన = అయినట్టి, పాదమునన్ = చర
 ణమునందు - అని పాదముపక్షమున నర్థము. పాదమునన్ = ప్రత్యంత
 పర్వతమునందు, (పాదాః ప్రత్యగతపర్వతాః - అను; కొండసమీపము
 నందు చుట్టువాణునుండెడు చిన్నతిప్పలపేర్లు - గురుబాల) - అని
 పర్వతపక్షమున నర్థము. జనించిన = పుట్టిన, గంగన్ = గంగానదిని,
 (మరదాకినినీ) తాప = ఆధ్యాత్మికము, నాధిభౌతికము, నాధిదైవికము,
 ననుతాపత్రయమనెడు, నిదాః = వేనవియొక్క, వృత్తి = వర్త
 నముయొక్క. నివృత్తికిన్ = నాశమునకు, పూని = ఉద్యమించి,
 (దీక్షతో - అనుట) నిత్యరతిన్ = నిరంతరప్రీతితో, తలంతున్ =
 ధ్యానింతును.

ఆకాశగంగవిష్ణుపాదోద్భవయను పురాణోక్తిఖగోళదృశ్యమునఁగఁ
బ్రీతక. (చూ. 1-72 వ్యాఖ్య)

తాపములు — చూ. 1-140 వ్యాఖ్య.

ఛం :— తరళము. గణములు :— న - భ - ర - న -
జ - జ - గ. యతి 1-12. వృత్తస్యంఖ. 19-186040

మిత్ర) - “బృతకారం, ఏకతకారశ్చేత్యేకే-ఇతి-భరతః” (శబ్దక)

వ్యాక :— నఖౌఘరత్న = రత్నములవంటి నఖౌమములు
ఉపమితనమానము. నఖౌఘాకారముగల రత్నములు - మధ్యమపద
లోపినమానము.

అలం :— శ్లేషానుప్రాణితమగునుపమ.

భుజంగప్రయాతము :-

స్ఫురన్నాభిగర్తప్రభూతాంబుజాతో
దరక్షోణిలో 1 వేల్పుదాతన్ విధాతన్
నిరాతంకసర్గకనిర్ణేతఃగంటన్.

హరీ! తాతకుందాతవైయుంటయొప్పున్.

83

వ్యా :— హరీ = ఓకృష్ణా! స్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న
నాభిగర్త = గోయివంటి బొడ్డువలన (నుండి) ప్రభూత = పుట్టిన,
అంబుజాత = పద్మముయొక్క, ఉదరక్షోణిలోన్ = కుక్షిప్రదేశము
యొక్క యంతర్భాగమునందున్న, విధాతన్ = సర్వమును ధరించు
వాఁడును, నిరాతంక = అడ్డులేని, సర్గ = సృష్టియొక్క. (సర్గస్వభావ

83 ప :- 1 వేల్పుతాతన్ - ముద్రి (అ), ర; వేల్పుదాతన్ - గౌ;
వేల్పుదాతన్ - అ.

నిర్మోకనిశ్చయాధ్యాయసృష్టి - అమ) ఏక = ముఖ్యమయిన,
నిర్లేతన్ = నిర్ణయకర్తయు, అగు, వేల్పుదాతన్ = దేవుడయిన
బ్రహ్మను (బ్రహ్మతాత -- బ్రహ్మపేరులబ్జమాళి - అం. భా.)
కంటన్ = ప్రసవించుటచేత, తాతకున్ = తండ్రికి, (తాతస్తుజనకః
పితా - అమ) తాతవై = తండ్రివయి, ఉంట = ఉండుట,
ఓప్పున్ = తగును.

సృష్టికర్తయగుటచే సృష్టికేదాత, (=తండ్రి) బ్రహ్మ. అబ్రహ్మకుఁ
దాత (=తండ్రి) యగుటచే విష్ణుమూర్తి తాతకుఁదాతయగుట యొప్పు
ననుట.

వేల్పుదాత = వేల్పుయినతాత. ధాతృశబ్దభవముతాత. (సూ.ని.)
తాతవేల్పు - అనియుఁగలదు. "తగవుగాదనిరాఁడయ్యేదాతవేల్పు"-
శ్మ. వై. 4-129.

తాతకుందాత - "తాతతాత = విష్ణువు. (తాత 2) తాత 2
(సం. ధాతా) = బ్రహ్మదేవుఁడు - సూ. ని. తాతకు (= బ్రహ్మకు)
తాత (తండ్రి) = విష్ణువు. దీనిని, తాతకు (తండ్రికి) తాత = తండ్రి
అని యన్యార్థము కల్పితము.

ఛం :— భుజంగప్రయాతమునకు, గణములు - య -
య - య - య. యతి :— 1-8. వృత్తసంఖ్య 12-586

వ్యాక ;— తాత - ము. కౌ. తత్సమ.

అలం ,— నిరుక్తి.

సగ్విణి :— నీతిమైవైన్యభూనేతవై, రత్నసం

ఘాత 1 దివ్యోపధిగ్రామముల్, భూతహృ

ప్రీతి 2 గన్నట్టవే! స్థితహర్షోత్కటన్
భూతధాత్రీగవిన్, పూతనా 3 శాతనా !

84

వ్యా :— పూతనాశాతనా = పూతనను జంపినవాడా !
(శాతనమ్ -- తి). ఛేదకే - శబ్దక) నీతిమైన్ = నయముతో, వైన్య
భూనేతవై = పృథుభూపతివై, భూతహృత్ప్రీతిగన్ = ప్రాణులహృదయ
ములకుఁ బ్రయముకలుగునట్లుగా, స్థిత = ఎక్కువయిన, హర్ష =
నంతోషముచేత, ఉత్కటన్ = గొప్పదియగు, భూతధాత్రీగవిన్ =
భూధేనువునుండి, రత్న సంఘాత = మణులసమూహయొక్కయు, దివ్య =
దివ్యములయిన, ఓషధి = ఓషధులయొక్కయు, గామముల్ =
సమూహములను, (గ్రామఃసర్వేసంపదేబృందేశబ్దాదిపూర్వకః - విశ్వ)
పట్టవే = గ్రహింపవా? (గ్రహించితివనుట)

వైన్యఁడు - వేనునికుమారుఁడు - పృథుమహారాజు,

మా. 4-77 వ్యాఖ్య.

ఛం ;— స్రగ్వీణికిగణములు :— ర - ర - ర - ర.

యతి :— 1-7. వృత్త సంఖ్య. 12-1171

లయగ్రాహి :—

ఆగమసముద్ధరణాగరసలంపట ! సుధాగమనియామక !

రసాగరిమశారీ !

భోగపదవీనిహితభాగవత ! భూగగనభాగపరిపూర్ణ

పరభాగవపు 1 రుగ్రా !

2 గన్నట్టలే - ముద్రి (అ), రః గన్నట్ట - ర (పా) జన్నట్టవే-అ;

జన్నట్టవే - గౌ. పూతనా - ముద్రి (అ), రః శాతనా - అ.

85 ప :— 1 రగ్రా - చ, ముద్రి (అ), రః రుగ్రా - అ.

త్యాగగుణధుర్య ! మునియాగపరిక్షక ! హలాగత

సమిద్విజయ ! సాగతమత్వార్థో

దోగ్య ! కలికాలకలపాగకలిశాంక ! కొనసాగిన

కృపన్మనుపుయోగిహితమమ్మున్. 85

వ్యా : — (1) ఆగమ = వేదములయొక్క, నముద్దరణ = ఉద్ధరించుటయందలి, రాగరస = అనురాగరసమునందు, లంపట = అత్యాసక్తిగలవాడా! ఇది మత్స్యావతారసూచకము. విష్ణువు మత్స్యావతారమున సోమకాసురుని సంహరించి వేదములను బ్రహ్మాకిచ్చెనని పురాణకథనము.

(2) సుధాగమ = అమృతప్రాప్తియొక్క. నియామక = నియమనకర్తయైనవాడా! ఇది కూర్మావతారసూచకము. (అజితుడను విష్ణునవతారము మందరమును వహించెను. (భాగ 8 స్కం-141)

(3) రసాగరిమకారీ = భూమికి గౌరవముకలిగించినవాడా! ఇది వరాహావతారసూచకము.

(4) భోగపదవీ = భోగపదమునందు, నిహిత = ఉంచబడిన, భాగవత = భగవద్భక్తుడుగలవాడా - ప్రహ్లాదుడుగలవాడా! ఇది నృసింహావతారసూచకము.

(5) భూగగనభాగ = భూస్వామికాశప్రదేశములయందు, పరిపూర్ణ = సండిన, పరభాగ = గుణోత్కర్షముతోగూడిన, వపుః = శరీరము చేత, ఉగ్రా = భయంకరమయినవాడా! ఇది వామనావతారసూచకము.

(6) త్యాగగుణధుర్య = దానగుణభారమును వహించువాడా! ఇది పరశురామావతారసూచకము. పరశురాముడు క్షత్రియసంహారముచేసి భూమిని గశ్యపమహర్షికిదానముచేసెనని పురాణకథనము.

(7) ముని = మౌనియొక్క - విశ్వామిత్రునియొక్క, యాగ = యజ్ఞముయొక్క, పరిరక్షక = రక్షణకర్తయైనవాడా ! (విశ్వామిత్రునియజ్ఞమును రక్షించినవాడా ! యనుట) ఇది రామావతారసూచకము,

(8) హల = నాగటిచేత, ఆగత = పొందబడిన, సమిత్ = యుద్ధములయొక్క, విజయ = గెలుపులుగలవాడా! ఇది బలరామావతారసూచకము.

(9) సౌగతమత = బౌద్ధమతమునకు, అర్హ = తగిన, ఉచ్యోగ = ప్రయత్నముగలవాడా ! ఇది బుద్ధావతారసూచకము. (చూ 2-64)

(10) కలికాలకలుష = కలి (యుగ) సమయమునందలి పాపములనెదు, అగ = పర్వతములకు, కులికాంక = వ్రజాయుధము చిహ్నముగాగలవాడా - ఇంద్రుడయినవాడా ! ఇది కల్కవతారసూచకము. కలియుగాంతమునజాపములుపండగా విష్ణువుకల్కవతారమునెత్తునని పురాణకథనము.

కలుషాగకులికాంక ---

ఇంద్రుడు పర్వతములతెక్కిలను వ్రజాయుధమున ఖండించెనని పురాణకథనము. (చూ. 3-142 వ్యాఖ్య.)

మమ్మున్ = మమ్ములను, కొనసాగిన కృపన్ = వర్ధిల్లినదయితో, మమపు = కాపాడుము.

ఇది దశావతారస్తుతి.

చం ;--- అయ్యగ్రాహమాలికావృత్తములలోనిది. గణములు - భ - జ - న - వ - భ - జ - న - న - భ - య, 8, 16, 24 అక్షరముల మీదఁబ్రాసయతులు పాటించవలెను.

మ॥ రవిధామంబులు, సిద్ధమంత్రములు, చంద్రజ్యోత్స్నికల్, సన్మణి
 పృవరశ్రేణులు, భవ్యభేషజతతుల్, పాథోధరంబుల్, సుధీ
 భవనిస్తారక ! సేమమిచ్చిజగముంబాలించుమర్కాద, నీ
 యవతారంబులశేషలోకహితచర్యార్ధుర్యసంచారముల్. 86

హ్య :--- సుధీ = విద్వాంసులను, (సుధీఃకోవిదోబుధః -
 అను) భవ = సంసారమువలన (నుండి) నిస్తారక = తరింపజేయు
 వాడా! - ఓకృష్ణా! రవి = సూర్యునియొక్క, ధామంబులు =
 కాంతులు, (గృహదేహత్విత్) సిద్ధమంత్రములు = సిద్ధప్రాప్తములగు
 మంత్రములు, చంద్రజ్యోత్స్నికల్ = చంద్రాతపములు, అనగా,
 వెన్నెలలు, సన్మణిపృవరశ్రేణులు = మంచితత్వ శ్రేష్ఠములపంక్తులు,
 (సమూహములనుట) భవ్య = మేలుగలిగించెడు, భేషజ = మందుల
 యొక్క, తతుల్ = సమూహములు, పాథోధరంబుల్ = మేఘములు,
 సేమమిచ్చి = క్షేమమునొనగి, జగమున్ = లోకమును, పాలించు
 మర్కాదన్ = పరిపాలించునట్లు, నీ = నీయొక్క, అవతారంబులు =
 భూలోకమున న్యయంవ్యక్తములయిన జన్మములు - దశావతారములు.
 లోక = జగమునకు, హిత = మేలుగలిగించెడు, చర్యార్ధుర్య =
 అచరణభారమును వహించెడు, సంచారముల్ = సంచరించుటగలవి.

సిద్ధమంత్రములు - "సిద్ధమంత్రః (సిద్ధోమంత్రః) సిద్ధప్రాప్త
 మంత్రః, యథాబ్రహ్మవైశరే శ్రీకృష్ణజన్మఖండే -

"ద్వాత్రింశద్విధంసిద్ధం, సర్వసాధనకారణమ్
 మన్మథాత్ శ్రూయతానంద, సిద్ధమంత్రం గృహజిత"

"ఓం సత్వేశ్వరాయ సర్వవిఘ్నవినాశినేమధుసూదనాయస్వా
 హేత్వేనమంత్రశ్చ సత్వేషాంకల్పపాదపః, సామవేదేచకథితః సిద్ధానాం
 సర్వసిద్ధిదః" (శబ్దక.)

చంద్రజ్యోత్స్నకల్ - జ్యోత్స్న = ప్రకాశము - సూ. ని.
 “ఫణమణిజ్యోత్స్న దివియకలబములగుదురు” (భీమ 3-62) కావున,
 జంద్రజ్యోత్స్నకాశబ్దముచంద్రాతపశబ్దపర్యాయముకానోపును - లేదా,
 జ్యోత్స్నకాశబ్దమునకు వెన్నెలయనునర్థముండుటచే; నిటఁజంద్రశబ్ద
 సాహచర్యముచేబ్రవన్నతాతిశయముగ్రాహ్యమనిచెప్పవచ్చును. చంద్ర
 జ్యోత్స్నయున్” (ఆది 4-89)

అలం :— ఉపమ.

ఉ॥ అంజనపుంజ నవ్యతరమైతగు నీ తిరుమేనికప్పుక
 ల్మింజులుకంగఁజేకుఁజుమీ! కమలేక్షణసూక్ష్మదృక్కు 1 లౌ
 కంజభవాదివృద్ధులకుగాఢతరాక్షరలక్ష్మి, 2. యెందుఁగా
 నంజనుఁగాఁదెకప్పుకతనన్ మునుదోచనియక్షరస్థితుల్. 87

వ్యా :— కమలేక్షణ = ఓ పద్మాక్షా! - ఓకృష్ణా! అంజన
 పుంజ = కాటుకరాశివలె, నవ్యతరమౌ = మిక్కిలి నూతనమయి,
 తగు = ఒప్పెడు, నీ = నీయొక్క, తిరుమేనికప్పు = శ్రీవ్రదమయిన
 (పవిత్రమయిన) యొడలి నల్లఁదనముయొక్క, కల్మిన్ = సంపద
 చేత, సూక్ష్మదృక్కులౌ = సూక్ష్మమయిన బుద్ధికలవారగు - అని
 యర్థము, మందగించిన చూపుగలవారగు - అని యర్థాంతరము కంజ
 భవ = బ్రహ్మ, అది = మొదలుగాఁగల, వృద్ధులకున్ = పెద్దలకు
 అని యర్థము; ముసలివారికి - అని యర్థాంతరము. గాఢతర = మిక్కిలి
 యతిశయమయిన, అక్షరలక్ష్మి = మోక్షసంపద - అని యర్థము,
 (అక్షరంతుమోక్షోపి - అమ) వర్ణములనమ్మద్ది - అని యర్థాంతరము
 చులుకంగన్ = సులభముగా, చేకుఁజుమీ = ప్రాప్తించునుజుమా!

87 ప. 1 తాఁగంజ - డ, ద, బ; లౌకంజ - ర, అ, గౌ. 2 యందుఁగ
 యందు - ర, అ.

ఎందున్ = ఎచ్చటనైనను, కప్పుకతనన్ = నల్లదనము కారణమున-
అజనముయొక్క నల్లనిపూతకారణమున, మును = ముందు,
తోపని = గోచరముకాని, అక్షరస్థితుల్ = వర్ణములస్వరూపములు,
కానంజనుగాదె = కనబడునుగదా !

శిలాక్షరములు సరిగాఁగనఁబడనప్పుడు వానికిఁగాటుకపూసినచో
నవిస్పష్టముగాఁగనఁబడును. అట్లు కాటుకపూసిశిలాక్షరములు (కాన
నాక్షరములు) చదువుటయఁచారము. “కళింగమేదిని విభునపకీర్తి
కజ్జలము వేమణుఁబెట్టిపఠించునిచ్చలున్ (మను 1-39)

అలం :— శ్లేషమూలకమగునర్థాంతరన్యాయము.

క॥ కమిచియఁజురేణుత్పణకా

షములంబరిపూర్ణవృత్తిసమ 1 కూరిన నీ

యమిత 2 మహామహామాభికి

గమలభవప్రముఖులెన్నఁగా బుద్బుదముల్.

88

వ్యా :— అణురేణు = అణుధూళియనెడు, తృణకాష్ఠము
లన్ = గడ్డినిగట్టెలను, కమిచి = పొదివి, పరిపూర్ణవృత్తి సమకూరిన =
సంపూర్ణమయిన స్థితినిబొందిన, నీ = నీయొక్క, అమిత = అధిక
మయిన, మహాః = తేజముయొక్క, (తేజోధామమహోవిభా -
అమ) మహిమ = మహత్త్వమనెడు, అభికిన్ = సముద్రమునకు,
కమలభవప్రముఖులు = బ్రహ్మాదులు, ఎన్నగాన్ = భావింపఁగా,
బుద్బుదముల్ = నీటిబుడగలు.

అలం :— రూపకము.

పృథ్వి :- జగత్పతి ! భవత్పదాబ్జయుగభక్తిసంయుక్తి 1 లో
 గగుర్పొడువనన్యథాగతియెఱుంగకెవ్వఁడు నీ
 యగణ్యగుణకీర్తనంబధిగమించుటన్ 2 మించునే
 నగాధభవసాగరంబతఁడు దాఁటునొక్కెత్తునన్. **89**

వ్యా :- జగత్పతి = ఓ లోకనాథా ! - ఓకృష్ణా !
 భవత్ = నీయొక్క, పదాబ్జయుగ = పద్మములవంటి యడుగుదోయి
 యందలి, భక్తిసంయుక్తి = భక్తియొక్కకూడిక, లోన్ = లోపల-
 హృదయమునందు, గగుర్పొడువన్ = పులకింపగా - అతిశయింపగా,
 అన్యథాగతి = వేఱేటిస్క, ఎఱుంగక = తెలియక, ఎవ్వఁడు =
 ఎవఁడు - ఎవఁడైన, నీ = నీయొక్క, అగణ్య = లెక్కింపశక్యము
 కాని, గుణ = నద్గుణములయొక్క, కీర్తనంబు = స్తుతిని, అధిగ
 మించుటన్ = స్వీకరించుటచేత, మించునేన్ = అతిశయించిన పక్ష
 మున, అతఁడు = వాఁడు, అగాధ = మిక్కిలిలోతయిన భవసాగ
 రంబు = సంసారసముద్రమును, ఒక్కెత్తునన్ = ఒక్కసారిగా,
 దాఁటున్ = తరించును.

వ్యాక :- ఎవ్వఁడు = ఎవ్వఁడైనను. ఐనను-అనునది
 యధ్యాహార్యము - పౌ. వాక్య 13

భం :- పృథ్వీవృత్తమునకు, గణములు :- జ - ప - జ
 న - య - వ. యతి 1-9. పృథ్వీలక్షణము.

“జసౌజనయలావసుగ్రహయతిశ్చపృథ్వీగురుః” (వృత్తర)
 శ్రీనాథుఁడు పెద్దన రామకృష్ణుఁడు సంస్కృతలక్షణానుసారముగఁ

దొమ్మిదవయక్షరముతో యతిమైత్రిపాటించిరి. నన్నయ 12వ యక్షరమునకు యతివేసెను. తెనుగులక్షణకర్తలునన్నయమార్గమునే యనుసరించిరి. “జనల్ జనయవంబులుష్టకరనంఖ్య విక్రమతులున్” (అప్పక) వృత్తసంఖ్య 11-896

అలం :— రూపకము.

క॥ భవదంఘ్రిదూరునకుఁబు
జ్యవసతిసులభంబె? వెఱతునయ్య! భవంబుల్
సవరింప, యుష్మదర్పా
ప్రవణమతిగజేయుననుఁబరంధామపతీ !

90

వ్యా :— పరంధామపతీ = ఓ వైకుంఠనాథా ! భవత్ = నీయొక్క, అంఘ్రి = పాదములకు, దూరునకున్ = దవ్యయినవానికి, జ్యవసతి = సుకృతనిలయము, సులభంబె = సులువుగాలభించునా? (లభింపదనుట) భవంబుల్ = జన్మములు, సవరింపన్ = ప్రాపించుటకు, వెఱతునయ్య = భయపడుదును, యుష్మత్ = నీయొక్క, తర్పా = పూజయందు, ప్రవణ = అసక్తమయిన, మతిన్ = బుద్ధిగలవానినిగా, ననున్ = నన్ను, జేయు = జనర్పము.

పరంధామ - “పరమ్. అవ్య. కేవలే” (శబ్దస్తా) పరంధామము = అద్వితీయస్థానము (వైకుంఠము - మొ.) - సూ. ని. “పరం, ధామతతిపుట్టె” (ఉ. హ. 1-88) ఇట్లే, పరంజ్యోతి (అశ్వ 2-156) పరంపదము, లోనగునవి.

క॥ 1 జయవిజయపూర్ణపార్శ్వ ! వి
జయజయకల్పనధురీణ ! సమదదనుజరా

91 ప :- 1 జయవిజయపూర్ణవిభవ - గౌ; జయవిజయపూర్వవిభవ - ర;
జయవిజయపూర్ణపార్శ్వ - అ.

డయ ! సంరక్షితభువనా !

జయజయ! సుగుణాగుణాత్మ ! జయ! శార్ఙ్గధరా! 91

వ్యా :— జయవిజయ = జయవిజయులచేత, పూర్ణ = నిండిన, పార్శ్వ = ప్రక్కభాగముగలవాడా! విజయజయకల్పన ధురీణ = అర్జునునకు గెలుపుగూర్చు భారమునువహించినవాడా! నమద=గర్వముతోగూడిన. దనుజరాజు జయ=దానవరాజునుజయించిన వాడా! సంరక్షిత = బాగుగాఁగావబడిన, భువనా = లోకములు గలవాడా! సగుణ = సగుణమును, అగుణ = నిర్గుణమును, అగు, ఆత్మ = స్వభావముగలవాడా! జయజయ! శార్ఙ్గధరా = శార్ఙ్గమును ధరించినవాడా! జయ.

జయవిజయులు విష్ణుమూర్తిపారిషదులు - “ఏతద్వ్యాపార్షదౌ మహ్యం, జయోవిజయవీచ” - భాగ.

సగుణాగుణాత్మ --- పరబ్రహ్మము సగుణమని నిర్గుణమని రెండువిధములు.

“బ్రహ్మైకంమూర్తిభేదస్త, గుణభేదేనసంతతమ్.

తద్రూప్యద్వివిధంవస్త, సగుణంనిర్గుణం శివ!” (బ్రహ్మవై)

వ్యాక :— జయజయ, జయ - ఇవి జయజయధ్వనులను దెలుపు శబ్దములు. పౌ. సంజ్ఞా 16 మంటా.

సీ॥ నడతుని క్షేత్రంబునకుఁ 1 జెయిచాచి, య

ర్చింతు 2 నిన్ నమ్మిన సేవకు 3 లను

92 ప. 1 జెయ్యి - గ, జెయి - ర, అ. 2 నీనమ్మిన - ముద్రి (అ)ర, నిన్నమ్మిన - అ. 3 లను - గ, గో, లను - ర, అ.

మొక్కుదునీపాద 4 ములకు, జిహ్వవీధి
 నీ నామములు 5 వక్కణింతునపుడు
 నర్పింతునీ సేవకై 6 సర్వదేహంబు
 జింతింతునీలీలఁజిత్తసరణిఁ
 దనివోనినీచక్కఁదనము 7 సంవీక్షింతు
 నీ 8 యవదానంబు నెమ్మివిందు

తే॥ బ్రహ్మరుద్రాదులకుఁగానఁబడని నీవు
 నేడునామ్రాల నిలిచితి, నీలవర్ణ!
 వర్ణనాతీత! మత్ప్రభవప్రవృత్త
 పుణ్యపరిపాకమేరికిఁబొగడఁదరమె ?

92

వ్యా :— నీ క్షేత్రంబునకున్ = నీయొక్క క్షేత్రమునకు,
 నడతున్ = పోవుదును. నిన్ = నిన్ను, నమ్మిన = విశ్వసించిన,
 సేవకులను = దాసులను, చెయిచాచి యర్పింతున్ = చేతులుసాచి
 పూజింతును. నీపాదములకున్ = నీయొక్కచరణములకు, మొక్కు
 దున్ = నమస్కరింతును. నీనామములు = నీయొక్కపేర్లు, (ఋషి
 సహస్రనామములను) జిహ్వవీధిన్ = నాలుకత్రోవయందు, ఎపు
 డున్ = ఎల్లప్పుడు, వక్కణింతున్ = వక్కాణింతును. (నీ నామ
 ములను జపింతుననుట.) నీసేవకై = నీయొక్క కైంకర్యముకొఱకు
 సర్వదేహంబున్ = ఎల్లశరీరమును, అర్పింతున్ = సమర్పింతును.
 నీలీలన్ = నీయొక్క కీర్తిని, చిత్తసరణిన్ = మనోమార్గమునందు,

4 ములకు - ర, అ; ములక - గ, గౌ. 5 వక్కణింతు - అ;
 వక్కణింతు - ర, గౌ. 6 నాదు - గౌ; సర్వ - ర, అ.
 7 నేవీక్షింతు - గౌ; సంవీక్షింతు - అ, ర. 8 యవధా - క,
 ముద్రి (అ), ర; యవదా - అ.

చింతింతున్ = ధ్యానింతును. నీ చక్కదనమున్ = నీ యొక్క
 సౌందర్యమును, తనివోక = తప్పిపడక, సంపీక్షింతున్ = లెస్సగా
 దర్శింతును. నీ = నీయొక్క, అవదానంబున్ = ఎల్లరకుఁబ్రశంస
 నీయమయిన పూర్వచరిత్రను, (అవదానంకర్మవృత్తమ్ - అను. వృత్తం
 కర్మ, ప్రశస్తమథచనిర్వ్యాధం కర్మ. యేకత్వేప్రవృత్తి తేనకలేపశం
 సాకలే - శబ్దక) నెమ్మిన్ = పీఠితో, విందున్ = ఆకర్ణింతును.
 నీలవర్ణ = నీలమయిన (మేని) చాయగలవాఁడా! వర్ణన = పొగ
 డుటకు, అతీత = అందనివాఁడా! బ్రహ్మరుద్రాదులకున్ =
 అజుఁడు శివుఁడ లోనగువారికి, కానఁబడని = కన్పట్టని, నీవు=ఈవు,
 నేఁడు = ఈనాఁడు - ఇప్పుడు, నామోలన్ = నాయెదుట, నిలి
 చితి = ప్రత్యక్షమయితివి. మత్ = నాయొక్క, పోక్ = ముందటి
 దయిన, భవ = పుట్టుకయందు, (పూర్వజన్మమునందు - అనుట)
 ప్రవృత్త = బాగుగానాచరింపఁబడిన, పుణ్య = సుకృతముయొక్క,
 పరిపాకము = పరిణామము, వీరికిన్ = ఎవరికయినను, పొగడఁ
 దరమె = కొనియాడశక్యమా? శక్యముకాదనుట.

కా॥ నిత్యస్ఫూర్తి ననాథువైరి విధికంఠేకాలముఖ్యుల్ కృత
 క్షిత్వానంద! 1 యనాథమూర్తివగునీచే, దత్తనాథత్వసం
 పత్త్వావిష్కృతినాకునుంగలుగుఁదత్త్రాయుండనేకాన, నే
 మృత్యుకూరభయంబుఁబాసితినిజుమ్మా! నీదయాసంపదన్.

93

వ్యా :— కృత = చేయఁబడిన, క్షితిఅనంద = భూమి
 యొక్క సంతోషముగలవాఁడా! (భూదేవికి సంతోషముకలిగించినవాఁడ
 ముట) అనాథమూర్తివగునీచేన్ = దిక్కులేనియాకృతిగలవాఁడవగునీచేత,
 విధికంఠేకాలముఖ్యుల్ = బ్రహ్మరుద్రాదులు, నిత్యస్ఫూర్తి = కాశ్వత

మయినప్రకాశముచేత, సనాథులైరి = దిక్కుగలవారయిరి - అనివిరోధము
 అనాథమూర్తివగునీచేన్ = సర్వస్వతంత్రమైనయాకృతిగలవాడవగునీచేత
 విధికంఠేశాలముఖ్యుల్ = బ్రహ్మరుద్రాదులు, సనాథులైరి = అధినాథునితోఁ
 గూడుకొన్నవారైరి - అని విరోధపరిహారము. తత్ = వారితో - ఆ
 బ్రహ్మరుద్రాదులతో, ప్రియుండనేకాన = సమానుండనేకావున,
 (ప్రాయః = తుల్యమ్ - శబ్దక) తత్సనాథత్వసంపత్తి = ఆయధినాథ
 సహితత్వసంపదయొక్క, అవిష్కృతి = అవిష్కారము, నాకునున్ =
 నాయందును, (నావిషయమునందును) కలుగున్ = సంఘటిల్లునుగాక!
 సీదయా సంపదన్ = నీయొక్క కరుణాసంపత్తిచేత, మృత్యు =
 మరణముయొక్క, క్రూర = నిర్దయమయిన, భయంబుల్ = భీతి
 వలన (నుండి), పాసితినిజుమ్మి = విముక్తుడనైతినిజుమా!

వ్యాక :— కంఠేశాల - కంఠమునందుఁగాలమువేనిఁ
 గలదోవాడు - శివుడు. ఈపక్షమున వ్యధికరణబహువ్రీహి, అలుక్స
 మాసము. కంఠమునందున్న కాలమువేనిఁగలదోవాడు - అన్నపక్ష
 మున సమానాధికరణబహువ్రీహి. ఈ రెండుపక్షములును భాష్యనమ్మ
 తములే. “బహువ్రీహీరవకాశఃకంఠేశాలః -- బహువ్రీహీర్భవతివిప్రతి
 పేధేన” (వర్ణోవర్ణేన - అను సూత్రమునొద్ద) “కంఠేస్థఃకాలోయన్య
 కంఠేశాలః” (అనేక మన్యపదార్థే - అను సూత్రమునొద్ద) - మ.భా.
 (నృత్తివి)

నాకునున్ = నా యందును - పౌ. కారక 13

భయంబున్ + పాసితిన్ - భా. కారక 11; పౌ. కారక 11

అలం ;— విరోధాభాసము.

చ॥ అనిలోకత్రయమోహనుండగురమాప్రాణేశునెమ్మొమునన్
దనమాడ్కున్ నిగుడంగభూమిసురరత్నంబూరకున్నంత, 1 నే
మునుగా ధాతృసమన్వితాఖిలమరున్ముఖ్యుల్ దగన్ మొక్కి మో
డ్పునకేలింపుగ నమ్మునీశ్వరుగుణంబుల్ సారెగీర్తించినన్. 94

వ్యా :— అని = ఈ ప్రకారముగా, లోకత్రయ = జగ
ములమూడింటికి (ముజ్జగములకు - అనుట) మోహనుండగు = మోహ
మునుగలిగించువాడగు, రమాప్రాణేశు = లక్ష్మీపతియొక్క; నెమ్మొ
మునన్ = ప్రశస్తమయిన ముఖమునందు, తన = తనయొక్క,
మాడ్కుల్ = చూపులు, నిగుడంగన్ = ప్రవరింపగా, భూమిసుర
రత్నంబు = శ్రేష్ఠుడయిన బాహ్మణుడు, ఊరకున్నంతన్ =
మిన్నకయున్న సమయమునందు, నేను = నేను (వక్తశివుడు)
మునుగాన్ = మొదలుగా, ధాతృసమన్విత = బ్రహ్మతోగూడిన,
అఖిలమరున్ముఖ్యుల్ = ఎల్లదేవతాప్రముఖ్యులు, తగన్ = యుక్తముగా,
(ఉచితరీతిననుట) మొక్కి = సమస్కరించి, మోడ్పునకేలు =
జోడించినచేతులు, ఇంపుగన్ = ఒప్పదముకాగా; అమ్మునీశ్వరు =
అమోనినాథునియొక్క - అపుండరీకనియొక్క, గుణంబుల్ = సద్గు
ణములు, సారెన్ = సూటికి, కీర్తించినన్ = స్తుతింపగా.

లోకత్రయ - “స్వర్గమర్త్యపాతాళభేదస్త్రీణి జగంతి - ఇత్యేకే”
(కావ్యమీ)

వ్యా :— మోడ్పునకేలు - మోడ్పుయొక్క + కేలు. పపిలో
నగాగమము - మోడ్పు + న + కేలు = మోడ్పునకేలు. ప్రా. సమాస. 1

క॥ వినిముగ్ధహానరుచిరా

ననుడై తనచుట్టునున్న నానామరరా

జనికాయముతోఁబలుకున్

దనుజారి మహీసురాన్యదత్తైక్షణుడై .

95

వ్యా :— విని = ఆలకించి, ముగ్ధ = మనోహరమయిన, (ముగ్ధగుండరమూఢయోః - విశ్వ) హాన = నవ్వుచేత, రుచిర = మనోజ్ఞమయిన, అననుడై = ముఖముగలవాడయి, దనుజారి = కృష్ణుడు, మహీసుర = బ్రాహ్మణునియొక్క - పుండరీకునియొక్క, అన్య = ముఖమునందు, దత్త = ఈయబడిన - పృథివీపరిపఱచిన, ఈక్షణుడై = చూపులుగలవాడయి, తన = తనయొక్క, చుట్టునున్న = నలువైపులనున్నట్టి. నానామరరాజ = బహువిధదేవతా శ్రేష్ఠులయొక్క, (రాజన్ - పూర్వపదస్థః, ఉత్తరపదస్థస్యసమభివ్యా హృతవదార్థశ్రేష్ఠవాచకః, యథా - రాజమాషః, మునిరాజ - ఇత్యాది. శబ్దస్తో) నికాయముతోన్ = సమూహముతో, పలుకున్ = (ఇట్లు) వదించెను.

సీ॥ చాంతుండునత్కనంధాధురంధరుడు మ

దృక్తుండు పితృహితోద్యముడునైన

యిద్ధరామరసూతికిప్పితం 1 బొసంగనే

వచ్చుచో. మీరెల్లవారునితని

కర్మిలిసాహాయ్యమాచరించుటకునై

యేతెంచినాడు, నాకెవ్వరేని

హేతులువారలపనులెల్లమీయవి 2 గానఁ

బరతాపతప్తులు పరముదేక

తే॥ ముదితులన్మత్తశంసాభి 3 ముఖులునైన

వారునాభక్తులగువారు, వారియందుఁ

బ్రీతిగలవారి నేనుద్ధరింతుఁగిడు

వలన, వారలకంటెనవశ్య 4 మగుట.

96

వ్యా :— దాంతుండు = తపఃక్షేపమును నహించువాఁడును, (తపఃక్షేపనహాదాంతః - అమ) సత్యసంధాధురంధరుండు = సత్య ప్రతిజ్ఞాధురీణుండును, మత్ = నాయొక్క, భక్తుండు = భక్తుండును, పితృ = తల్లిదండ్రులకు, (మాతాపితరౌపితరౌ - అమ) హిత = ఇష్ట సాధనమయిన, ఉద్యమండు = పూనికగలవాఁడును, ఐన = అయి నట్టి, ఇద్దరామర = ఈ బ్రాహ్మణునియొక్క, సూతికిన్ = బిడ్డకు - ఈబ్రాహ్మణకుమారునకు, ఈప్సితంబు = అభీష్టమును, ఒసంగన్ = ప్రసాదించుటకు, వీన్ = నేను, వచ్చుచోన్ = అరుదెంచునప్పుడు, నాకున్ = నాకు, ఎవ్వరేని = ఎవరు (ఏని - వాక్యాలంకారము) హితులు = అప్తులో, (ఓ - అధాహార్యము - పౌ). వాక్య. 1-3) వారల = వారియొక్క, పనులెల్లన్ = కార్యములన్నియు, మీయ వియ = మీవే. కాన = కాబట్టి, మీరెల్లవాగున్ = మీరందఱు, ఇతనికిన్ = ఈతనికి-ఈపుండరీకునకు, అర్చిలిన్ = పీఠితో, సాహాయ్య మాచరించుటకనై = సాయముచేయుటకొఱకు, ఏతెంచినారు = వచ్చినారు. పర = ఇతరులయొక్క, తాప = సంతాపముచేత, తప్తులు = సంతాపితులు, పర = ఇతరులయొక్క, ముద్ధి = మోద ముచేత, ఏకముదితులు = ముఖ్యమయినమోదముగలవారు, మత్ = నాయొక్క; ప్రశంసా = స్తుతికి, అభిముఖులున్ = ఉత్పాదులును, ఐనవారు = అయినట్టివారు, నాభక్తులగువారు = నా యొక్కభక్తు

3 ముఖులైన - గౌ, ముఖులునైన - ర, అ. 4 మగుదు - గ, మగుట - ర, అ, గౌ.

లయినవాడు. (నాకుభక్తులనుట) వారియందున్ = వారలయందు -
 నాభక్తులయందు, ప్రితికలవారిన్ = ప్రియముగలవారలను, వారల
 కంటెన్ = వారికంటె - నాభక్తులకంటె, అవశ్యమగుటన్ = అని
 వార్యమగుటచేత, (నాభక్తులయందుప్రితిగలవారిని రక్షించుటతప్పని
 సరియగుటచేత - అనుట) ఏన్ = నేను, కీడువలనన్ = చేటునుండి,
 ఉద్ధరింతున్ = రక్షింతును.

క॥ సదృక్త సేవచేతన్

మద్భావముతుష్టిగన్నమాడ్కిదరుశిలా

ద్యుద్భూతప్రతి 1 మార్చన

ముద్భరితముగాదునిక్కముగదలపోయన్.

97

వ్యా :— సదృక్త = ఉత్తములయిన భక్తులయొక్క, సేవ
 చేతన్ = శుశ్రూషచేత, మత్ = నాయొక్క. భావము = హృద
 యము, తుష్టిగన్నమాడ్కిన్ = సంతోషముపొందునట్లు, తరుశిలాది =
 వృక్షములాయెమెదలగు వారివలన, (నుండి) ఉద్భూత = కలిగిన-
 కొయ్యలాయెమున్నగువానితోఁజెక్కిన, ప్రతిమా = విగ్రహముల
 యొక్క, అర్చనన్ = పూజచేత, తలపోయన్ = అలోచింపగా,
 నిక్కముగన్ = నిజముగా, ముత్ = మోదముతో, భరితముకాదు =
 నిండినదికాదు.

వ॥ 1వలనాయెటికినాశ్రయించిమనగావానిరమున్నరమున్?

దల 2 వెట్టెపచరింపనేటికి నమి 3 ద్ధానంబుదానంబు ? న

97 ప :- 1 మార్చన - ముద్రి (అ), ర; మార్చన - అ.

98 ప :- 1 వలనా - గు. గొ; వలనా - ర, అ. 2 వెట్టుల్ - త;
 వెట్టె - ర, అ, 3 ద్ధానంబు - ముద్రి (అ); ద్ధానంబు - అ, గొ.

చ్చలమాయేటికినెత్తిగట్టుకొనగా లే సన్నాసమున్నాసము?
6 గలి. తేజాలుమదీయభక్తి కుచిభక్తశ్రేణికికాంతమున్. 98

వ్యా :— వానీరమున్ = నీటిపల్లవిచెట్లను, (అధవేతసే-
వానీరవంజలాః - అమ) నీరమున్ = జలమును, అశ్రయించి = అధా
రముగాజేసికొని, మనగాన్ = జీవించుట, ఏటికిన్ = ఎందులకు?
వలనా = (ఇది) వివేకమా? (వివేకముకాదనుట)

ముసవృత్తిచేకొని నీటిపల్లవిచెట్లను నీళ్ల నునాధారముగాజేసి
కొనుట వివేకముకాదనుట “వానీరః = దాహశమనార్థం వన్యతఇతి
వానీరః. దాహశమనార్థమైపొందఁబడునది” (గురజాల) వారి భక్ష
ణముచేయుచుఁదపమాచరింతురు. చూ. 2-29 వ్యాఖ్య.

సమిధ్ = సమిధలయొక్క, దానంబున్ = ఇచ్చుటయు-హోమమును
దానంబున్ = త్యాగమును, పచరింపనేటికిన్ = చేయుటయెందులకు?
తలవెఱ్ఱే = తలకుఁబట్టినవెఱ్ఱియా?

సన్నాసమున్ = సన్న్యసిండుటయు, న్నాసమున్ = మంత్ర
జపాదికాలమున దేహోపయోగములందుమంత్రములను బీజాక్షరములను
నిక్షేపించుటయు, (అంగన్యాసకరన్యాసాదులు) నెత్తిగట్టుకొనగాన్ =
నిర్బంధముగాఁదెచ్చిపెట్టుకొనుట, ఏటికిన్ = ఎందులకు? అచ్చలమా =
మొండిపట్టుదాయా? (వృధాభిమానమా?)

కలి = కలియుగము, భక్తశ్రేణికిన్ = భక్తులపంక్తికి (సమూ
హమునకనుట) మదీయ = నాసంబంధమయిన, భక్తిరుచిన్ = భక్తి

4 గొట్టు - ముద్రి (అ), గట్టు - అ. గొ. 5 సంన్యాసమున్-గొ,
సన్నాసమున్ - ర.అ, 6 కలిదే - ముద్రి (అ), ర; గలితే
జాలు - గొ, గలితే (గలిదే) - అ,

యొక్క చనిని, అశాంతమున్ = ఎల్లప్పుడు, తేన్ = తెచ్చుటకు,
చాలున్ = సమర్థమగును.

తే॥ సర్వధర్మవిహీనప్రచారుడైన
నాత్మమధ్యక్తి 1 గలదేని 2 యతఁడునూవె
నాకు నత్యంతహితుఁడు సుశ్లోకరతుఁడు
నిఖిలధర్మప్రవర్తననిశ్చితుండు.

99

వ్యా :— సర్వధర్మ = సమస్తపుణ్యములచేత, (ధర్మాః
పుణ్యాయుషస్యా యస్యభావాచారసోమపాః - అమ) విహీన = మిక్కిలి
నింద్యమయిన, ప్రచారుడు = నడవడిగలవాఁడు, ఐనన్ = అయి
నప్పటికిని, అత్మన్ = మనస్సునందు, మత్ = నాయొక్క, భక్తి =
బుద్ధి, కలదేని = కలవాడయినచో, నాకున్ = నాకు, అత్యంత =
మిక్కిలి. హితుఁడు = అపుఁడును, సుశ్లోక = సత్కీర్తియందు (పద్యే
యశశిచక్లోకః - అమ) రతుఁడు = ప్రీతిగలవాఁడును, నిఖిల =
సమస్తమయిన, ధర్మప్రవర్తన = పుణ్యచరిత్రవేత, నిశ్చితుండు =
నిశ్చయింపబడినవాఁడును, అతఁడునూవె = అతఁడేనుమా.

వ్యాక :— అతఁడు = అతఁడే. ఏ - అధ్యాహార్యము.
(పౌ). వాక్య 1-3)

అ॥ అన్మదంకధారియగు భక్త 1 వరుమేను
నాకుఁగూర్చినట్లు నాకులార !
వదలకేవలించువైకుంఠనగరంబు
2 సంతగొలుపదంతరంగమునకు.

100

99 ప :- 1 గలదేని - ముద్రి (అ) గలదేని - అ. 2 యతఁడునూవె. అః
యతఁడనూవె - ర; యతఁడునూవె - గౌ.

100 ప:- 1 వరుమేను - గౌ; వరుమేను - ర, అ. 2 సందుఁగొ - ముద్రి
(అ), ర; సంత - అ, గౌ.

వ్యా :— నాకులార = ఓదేవతలారా! అస్మత్ = నా
యొక్క, అంకధారి = చిహ్నములను ధరించినవాడు, (శంఖచక్రాది
చిహ్నములను ధరించినవాడనుట) అగు = అయిన, మత్ = నా
యొక్క, భక్తవరుషేను = భక్తశ్రేష్ఠుని శరీరము, నాకున్ = నాకు,
కూర్చినట్లు = ఇష్టమయినట్లు, ఏన్ = నేను, వదలక = విడిచిపెట్టక
(శాశ్వతముగా - అనుట) వసిండు = నివసిండు, వైకుంఠ నగరం
బున్ = వైకుంఠపురమును, అంతరంగమునకున్ = మనస్సునకు,
అంతగొలుపదు = అంతయిష్టముగాదు.

వ్యాక :— నాకిశబ్దమునకు బహువచనముననే ప్రయోగము.
(ము. కౌ. తత్సమ)

క॥ నాయందు భక్తుఁడుండున్
పాయకయేనధివసించుభక్తునియందున్
మాయరువురకుంగలుగున్
గాయపాఞానుకూల్యకౌశల్యం 1 బున్.

101

వ్యా :— నాయందుభక్తుఁడుండున్ = నాయందు భక్తుఁడు
వసిండును, ఏన్, = నేను, పాయక = విధువక, భక్తునియందున్ =
భక్తునందు, అధివసించున్ = ఉండును, మాయరువురకున్ = మా
యద్దటకు - భక్తునకును నాకును, గాయ = దేహముయొక్కయు,
ప్రాణ = అనువులయొక్కయు, అనుకూల్య = అనుకూలతయొక్క
కౌశల్యంబున్ = కుశలత్వమును, కలుగున్ = ఉండును.

ఆ॥ మహితపుణ్యులైన మద్భక్తవరులకుఁ
గానివాఁడునాకుఁగానివాఁడు

భాగవతులనన్న భావించి యొకటిగా
గన్న వాడునన్న గన్న వాడు.

102

వ్యా :— మహిత = పూజింపబడిన, ఘణ్టులు = సుకృత ముగలవారు, బన = అగు, మత్ = నాయొక్క, భక్త వరులకున్ = భక్త శ్రేష్ఠులకు, కానివాడు = సంబంధింపనివాడు, నాకున్ = నాకును, కానివాడు = సంబంధింపనివాడు, భాగవతులన్ = భాగ వద్భక్తులను (విష్ణుభక్తులననుట) నన్నున్ = నన్నును, (వక్త-విష్ణువు) ఒకటిగాన్ = ఏకముగా, (అభిన్నముగా - అనుట) భావించి = ఉపాించి, కన్నవాడు = తెలిసికొన్న వాడు, నన్నున్ = నన్ను, కన్నవాడు = ప్రాపించినవాడు. (అగును - అని క్రియయథా హార్యము.)

క॥ మీయెడమద్భక్తి గుణో

శ్రాచ్చాయముగనుగొంటినేను సత్యంబు, బహూ

పాయంబులమద్భక్తుని

కై 1 యిటకేతెంచుటన్, వియచ్చరులారా!

103

వ్యా :— వియచ్చరులారా = ఓ దేవతలారా! ఇటుకున్ = ఇచ్చటికి, మత్ = నాయొక్క, భక్తునికై = భక్తునికొఱకు, ఏతెంచు చుటన్ = (మీరు) వచ్చుటవేత, బహూపాయంబులన్ = అనేక సాధనములతో, మీయెడన్ = మీ విషయమునందు, మత్ = నా యొక్క, భక్తిగుణ = భక్తి ధర్మముయొక్క, ఉశ్రాచ్చాయము = ఉన్నతిని, నేను = నీను, కనుగొంటిన్ = తెలిసికొంటిని, సత్యంబు = (ఇది) యథార్థము.

మ: సుర 1 కర్మందిహరణ్దైత్యసుతువ్యాసున్ శౌనకున్ శ్రీపరా
శరురుక్మాంగదునంబరీష సరమాజానిన్ 2 వసిష్ఠున్ బురం
దరపుత్రున్ శుకుదాల్బ్యభీష్ము వెఱఁగొందంజేయుమధ్యక్తిత
త్పరుఁడీపుణ్యుఁడుపుండరీకుఁడితనిన్ 3 బాలింతుమేలివున్ 104

వ్యా :— ఈపుణ్యుఁడు = ఈసుకృతఁడగు. పుండరీకుఁడు =
పుండరీకముని, సురకర్మందిన్ = దేవమౌని - నారదుని, హరణ్
దైత్యసుతున్ = హరణ్దైత్యుని పుత్రుని దానవునియొక్క కుమారుని -
ప్రహ్లాదుని, వ్యాసున్ = బాదరాయణుని, శౌనకున్ = శౌనకమహర్షిని
శ్రీపరాశరున్ = శ్రీపరాశరమహర్షిని, రుక్మాంగదున్ = రుక్మాంగద
మహారాజును, అంబరీషున్ = అంబరీషమహారాజును, సరమాజానిన్ =
సరమ, జాయగాఁగలవానిని - విభీషణుని, వశిష్ఠున్ = వసిష్ఠమహర్షిని
పురందరపుత్రున్ = ఇంద్రసుతుని - అర్జునుని, శుకున్ = శుకమహర్షిని,
దాల్బ్యున్ = దాల్బ్యుఁడనువానిని, భీష్మున్ = భీష్ముని వెఱఁగొందన్ = ఆశ్చర్య
పడునట్లు, చేయు = ఒనర్చెడు, మత్ = నాయొక్క, భక్తితత్పరుఁడు =
భక్తియందుబ్రీతిగలవాఁడు. ఇతనిన్ = ఈతనిని - ఈపుండరీకుని,
మేలు = శ్రేష్ఠములయిన, ఈపులన్ = దానములచేత - వరములచేత
పాలింతున్ = ఏలుదును.

ఇందుఁజేర్చినఁబడిన భాగవతులను దెలుపు స్లోకము.

“ప్రహ్లాదనారదపరాశరపుండరీక
వ్యాసాంబరీషశుకశౌనకభీష్మదాల్బ్యున్
రుక్మాంగదార్జునవసిష్ఠ విభీషణాదీన్
పుత్ర్యానిమాన్ పరమభాగవతాన్ స్మరామి.”

వశిష్ట — “యథామహాభారతే”

వశిష్టోస్మివరిష్టోస్మి, వశేవానగృహేష్వపి

వశిష్టత్వాశ్చవాసాశ్చ, వశిష్టఇతివిద్ధిమామ్

“వసిష్ట — వశిష్టః, పృషోదరాదిత్వాత్ శన్యనః” (శబ్దక)

వ్యాక :— సరమా + జాయా. “జాయాయానిజ్ఞే” (పాణి)
ఇది సమాసాంతికార్యము. చూ. 1-47. జాని శబ్దమునుగలదు.
“పరశ్రీ భార్యయోర్జానిః” (నానా) పుత్ర - ఏకతకారకమునుగలదు.
చూ. 1-9 వ్యాఖ్య.

అ॥ వినుఁడుమీకునేనిఁ 1 గనరాని 2 యీప్సితం

బీతపస్వివరున కిత్తునేడ

యెద్ది 3 వేడెభక్తుఁడద్దియయెనఁగంగఁ

గట్టినాఁడఁ 4 గేలఁగంకఁబు.

105

వ్యా :— వినుఁడు = అకర్ణింపుఁడు, మీకునేనిన్ =
మీకయినను, గనరాని = తెలిసికొనశక్యముకాని, ఈప్సితంబు =
అభీష్టమును, ఈతపస్వివరునకున్ = ఈతాపవశ్రేష్ఠునకు, నేడ = ఈ
దినమే - ఇప్పుడే, ఇత్తున్ = ఒనఁగుదును. (ప్రసాదించుననుట)
భక్తుఁడెద్దివేడెన్ = భక్తుఁడుదేనినర్థించునో, అద్దియ = అదియే, ఒనఁ
గంగన్ = ఇచ్చుటకు, కేలన్ = చేతియందు, కంకఁబు = తోర
మును, కట్టినాఁడన్ = బంధించినాఁడను - దీక్షవహించినాఁడను.

కంకఁబుకట్టు - చూ 1-42.

-
- 105 ప:- 1 వినరాని - గొ; గనరాని - ర, అ. 2 ఈహితం - డ, ద. బ
యీప్సితం - ర, అ, గొ. 3 లేడు - య; వేడె - ర, అ.
4 కేలికం - క; గేలఁగం - ర, అ.

వ్యాక :— వేడెన్ = వేడెనో. ఓ - అధ్యాహార్యము -
ప్రొ.వాక్య. 13.

క॥ అనిదేవకీకుమారుడు

మునివదనముఁజూచి పలుకమోదాంబుద గ

రస 1 మనఁబ్రసాదసాగర

జనితధ్వనియనఁగ నిగుడు సరసారభటిన్.

106

వ్యా :— అని = ఈప్రకారముగా, (అను = ఇత్యర్థము
ఇతి = ఇత్థమర్థే - శబ్దస్తో) దేవకీకుమారుడు = దేవకీసుతుడు -
కృష్ణుడు, ముని = మౌనియొక్క - పుండరీకనియొక్క, వదనమున్ =
ముఖమును, చూచి = విలొకించి, మోద = సంతోషమనెను,
అంబుద = మేమముయొక్క, గర్జనమనన్ = గర్జయో (ఉఱుమో)
యనునట్లు, ప్రసాద = అనుగ్రహమనెడు, సాగర = సముద్రము
వలన, (నుండి) జనిత = పుట్టిన, ధ్వనియనఁగన్ = రావమోయను
నట్లు, నిగుడు = వ్యక్తమగు, సరస = మాధుర్యాదిగుణములతోఁ
గూడిన, (రస = మాధుర్యాదిగుణే - శబ్దస్తో) అరభటిన్ = ప్రాధితో-
వాక్రౌఢితో, పలుకున్ = (ఇట్లు) వచించెను.

అలం :— ఉత్పేక్ష.

ఉ॥ సిపిత్యభక్తినితపము సివనిశంబు నొనర్చునర్చయు

ద్దీపితహర్షజేసె జగతీసురనందన! నన్ను. నీకునా

రూపమభక్తిమత్సరసరోహణశైలముచాల 1 దక్కెఁగాం

జ్ఞాపరిపూర్తిగావరమొసంగెదవేడు యథారుచి 2 ప్రథన్ 107

106 ప:- 1 మున - ముని (అ), ర: మన - అ.

107 ప:- 1 దక్కె - ముద్రి (అ), ర: దెక్క - త: చక్క - క: దక్కె-

అ, గౌ. 2 ప్రభన్ - ఉ, ఉ, బ; ప్రథన్ - ర, అ.

వ్యా :— జగతీసురనందన = ఓబ్రాహ్మణకుమారా ! నీ =
 నీయొక్క, పితృభక్తి = జననీజనకభక్తి, (మాతాపితరౌపితరౌ-అమ)
 నీ = నీయొక్క, తపము = తపస్సు, నీవు = ఈవు, ఒనర్పు =
 చేసెను, అర్చ = పూజ, సన్నున్ = నన్ను, ఉద్దిపితహృద్ =
 ఉత్తేజితమయిన సంతోషముగలవానినిగా, చేసెన్ = ఒనర్చెను. నీ
 కున్ = నీకు, భక్తివత్ = భక్తిగలవారియొక్క - భక్తులయొక్క,
 సదనరోహణశైలము = ఇంటియందలిరోహణపర్వతమగు, నా = నా
 యొక్క, రూపము = ఆకృతి, చాలన్ = మిక్కిలిగా, దక్కెన్ =
 అనుభవయోగ్యమయ్యెను. కాంక్షా = కోరికయొక్క, పరిపూర్తి =
 నెఱవేఱుట, కాన్ = అగునట్లు, (కోరికతీరునట్లు) పరము = దేవతల
 నుండి తపోలబ్ధమగు వాచితమును, (వరః = తపోభిరిష్యతేయస్తు
 దేవేభ్యః సవరోమతః - ఇతి చభరతః - శబ్దక) ఒనంగెవన్ = ప్రసా
 దించును. యథానుచిత్రధన్ = అభిలాషనుగుణమయిన భ్యాతిచేత,
 (పద్ధతిచేత - అనుట) వేడుము = అర్థింపుము.

కః భాగ్యమనైయిహపరపరి

భోగ్యార్థ 1 మనై, యగణ్యపుణ్య 2 మనై, నై

రాగ్యజ్ఞానోన్నతులగు

యోగ్యతములపాల 3 వాలియుండుదుఃఖమ్మీ ! 108

వ్యా :— నైరాగ్య = విరక్తిచేతను. జ్ఞాన = మోక్షసాధనమగుబుద్ధిచేతను
 (మోక్షేధీజ్ఞానమ్-అమ) ఉన్నతులు = గొప్పవారు, అగు = అయిన,
 యోగ్యతముల = అత్యంతయోగ్యులయొక్క, పాలన్ = సమక్షమునందు,
 భాగ్యమనై = అదృష్టమనై, ఇహ = ఇహలోకమునందును, (ఇహ =
 అస్మిన్ కాలేదేశేదిశివా-శబ్దస్తా) పర = పరలోకమునందును-న్మర్గలోకము

నందును, పరిభోగ్యమనై = అనుభవింపఁదగినవాఁడనయి, అగణ్య=
లెక్కింపఁతగ్యముకాని, పుణ్యమనై = సుకృతమనై, వాలియుండుదుఁ
జమ్మి = అతిశయించి యుండును జమా!

వ॥ విశేషించి నీయెడంబ్రసన్నుండ 1 నై నవాఁడ; నభీష్ట 2 వృష్టి
ఘనాఘనంబగుమదీయ 3 ఘృణాగుణంబునకు భాజనంబవైతివి;
జగజ్జాలంబున వస్తుజాలంబునీకు దుర్లభంబులేదనిపలుకు యదు
వల్లభువలనం 4 బ్రలోభితుండై.

109

వ్యా :— విశేషించి = అతిశయించి, నీయెడన్ = నీవిష
యమునందు, ప్రసన్నుండన్ = అనుగ్రహముగలవాఁడను, ఐన
వాఁడన్ = ఐనాఁడను. అభీష్ట = కోరికలనెడు, వృష్టి = వర్షము
నఁట, ఘనాఘనంబు = వర్షమేఘము (వార్షికాబ్ధోఘనాఘనః - అమ)
అగు = అయిన, మదీయ = నాసంబంధముగల, ఘృణాగుణంబు
నకున్ = దయాస్వభావమునకు, భాజనంబవైతివి = పాత్రుఁడ
వయితివి, జగత్ = లోకములయొక్క, జాలంబునన్ = సమూహ
మునందు, వస్తుజాలంబు = పదార్థసమూహము, నీకున్ = నీకు,
దుర్లభంబు = పొందఁతగ్యముకానిది, లేదు = సంభవిల్లదు. అని=
ఈ ప్రకారముగా, పలుకు = వచించు, యదువల్లభువలనన్ = యదు
పతివలన - కృష్ణునివలన. ప్రలోభితుండై = కలిగినప్రోభముగల
వాఁడయి. (మీఁదిపద్యముతో నన్వయము.)

109 ప.- 1 నైయున్న - ముద్రి (అ); ర: నైనవాఁడ - అ. 2 ప్రవృష్టి-
క. త. గౌ: వృష్టి - ర. అ 3 గుణ - గౌ: ఘృణా - ర. అ.
4 బ్రబోధితుండై - ముద్రి (అ); ర: బ్రలోభితుండై - ర. అ.

సీ॥ పుండరీకుఁడు పల్కుబుద్బుదాభములైన
 సిరులునిన్ గామింపజేరి కల్ప
 విటపిఁగుల్మాషముల్ వేడువెట్టి 1 గలాఁడె ?
 నిఖిలదుర్లభుఁడగునీపునన్నుఁ
 గరుణింతువరమిత్తుఁగాతునీడెఱుతు
 ననియున్ని 2 భయమేదియద్భుతార్థ
 మర్థింతు; 3 నిపుడున్నయట్లయన్మన్నామ
 చిహ్నితైతన్మహాక్షేత్రతీర్థ

తే॥ మధ్యతలముననిలుపు, నామనవిజేసి
 సకలజనులకు మోక్షరాజ్య 4 మునొసఁగుచు
 5 నిదియనాకోర్కి, జగదేకహితమునిదియ
 దీనిమీఠినసిరియొల్ల, దేవదేవ !

110

వ్యా :— పుండరీకుఁడు = పుండరీకముని, పల్కున్ =
 (ఇట్లు) వచించెను. బుద్బుదాభములైన = నీటిబుడగలవలె నొప్పునవి
 యగు, (క్షణభంగురములగు - అనుట) సిరులు = సంపదలను,
 నిన్ = నిన్ను, కామింపన్ = కోరను. కల్పవిటపిన్ = కల్పవృక్ష
 మును, చేరి = ఆశ్రయించి, కుల్మాషముల్ = కాఱుమినుములను,
 (స్వాద్యావకస్తకుల్మాషః - అమ) వేడు = అర్థించెడు, వెట్టి =
 అవివేకి, కలాఁడె = ఉన్నాడా? (లేడనుట) నిఖిలదుర్లభుఁడగు =
 ఎల్లరకును బొందశక్యముకానివాడవగు, నీపు = ఈపు, నన్నున్ =

110 ప:- 1 గలండె - గౌ; గలాఁడె - ర, అ. 2 మేది? - బ, ర; మేది-అ.
 3 మిపు - క; నిపు - ర, అ. 4 మునొసంమిది - క; మునొ
 సఁగుచు - ర, అ. 5 నిదియు - గౌ; నిదియ - ర, అ.

నన్ను, కరుణితున్ = దయతలఁతును, వరమిత్తున్ = వరమొసఁ
గుదును, కాతున్ = రక్షింతును, ఈడేరుతున్ = చరితార్థునిజేయుదును,
అనియున్కిన్ = అని పలికియుండుటచేత, భయమేది = భీతియుడిగి,
అద్భుత = ఆశ్చర్యకరమయిన, అర్థము = వస్తువును, అర్థింతున్ =
వేడుదును. ఇప్పుడు = ఇప్పుడు, ఉన్నట్ల = ఉన్నట్లే, (ఇప్పుడు
నాయెదుటనిలిచియున్న తీరుననే - అనుట) నామనవిజేసి = నాయొక్క
యభ్యర్థనచే, సకలజనులకున్ = ఎల్లప్రజలకు, మోక్షరాజ్యమున్ =
ముక్తిరాజ్యమును, ఒసఁగుచున్ = ప్రసాదించుచు, అన్మత్ = నా
యొక్క, నామ = పేరిచేత, చిహ్నిత = లాంఛితమయిన, ఏతన్మహా
క్షేత్రతీర్థమధ్యతలమునన్ = ఈ గొప్పపుణ్యస్థలముయొక్కయు పుణ్య
నటయొక్కయు నడిమిచ్రోదేశమునందు, నిలుపు = ఉండుము. ఇదియ=
ఇదే, నాకోర్కి = నాయొక్కకాంక్ష, జగత్ = లోకములకు, ఏక =
ముఖ్యమయిన, హితమున్ = మేలును, ఇదియ = ఇదే, దేవదేవ =
దేవులకుదేవుఁడా! (దేవదేవః = దేవానాందేవేషువాదేవః విష్ణుః శబ్దక)
దీనిమీఁతిన = దీనినిమించిన, సిరి = సంపద, ఒల్లన్ = అపేక్షింపను.

భయమేదు = భయముదుగు. ఏదు = నశించు. దీనికిఁ
గర్మపాపకముమీఁదనే ప్రయోగము.

అలం :— ప్రతిపస్తూపము.

ప॥ అనివెండియునతండు చాపలాతిశయంబునఁజర్విత చర్వణంబుగా
సర్వమపర్వదుష్ప్రాపం 1 బగు నీరూపంబు కృపాపతతంత్రంబగుచు
నాకునగపడుటకు భూతవ్రాతంబులు ప్రభూతాద్భుతరసమసృణ
మానసంబులగుచున్నయవి; భయదీయంబగునకారణసుకృతి

2 త్వంబునకునియంతయుంగలఁడె ? యుత్తరంగంబగు సంసార
తరంగమాలిమునుంగుచుఁబొనుంగు 4 పడి, యనంగీకృత విజ్ఞాన
జ్ఞాన 5 విలాసులై, దోసంబులఁజేసిన కరువులనందగు నలసులకు
వెల 6 సులభంబు నధికఫలంబునునగు యుష్కద్ధర్మనంబు భవభయ
కర్షనంబునుపసర్గజలదవర్గ 7 స్పర్శనంబు. నపవర్గదర్శననిదర్శనంబు
నగుఁ 8 గాత! 9 యేతత్ క్షేత్రంబు నీయాజ్ఞానశేషక్షేత్ర) విశేషోత్తం
సంబగుం 10 గాత! యీతిర్థంబునన్మన్నా 11 మాంకసమర్థితంబుగ
నుత్తమంబగుం 12 గాత! యని.

111

వ్యా :— అని = (ఇట్లు) పలికి, వెండియున్ = మఱియు,
అతండు = అతఁడు - పుండరీకుఁడు, చాపలాతీతయంబునన్ =
చాపల్యాధిక్యముచేత, చర్వితచర్వణంబుగాన్ = నమలినదే నమలు
నట్లుగా - చేసినదేచేయఁటగా, సర్వసుపర్య = ఎల్లదేవతలకు, దుప్ప్రా
పంబగు = పొందశక్యముకానిదగు, నీరూపము = నీయొక్కయాకృతి,
కృపాపరతంత్రంబగుచున్ = దయాధీనమగుచు, నాకున్ = నాకు,
అగపడుటకున్ = గోచరమగుటకు. భూతవ్యాతంబులు = ప్రాణి
సమూహములు, ప్రభూత = పుట్టిన, అద్భుతరస = ఆశ్చర్యరసము

2 తత్త్వం - డ, ద, బ: త్వంబు - ర, అ, గౌ. 3 యంతరంతః
యుత్తరం - ర, అ. 4 పడి - గౌ: పడి - ర, అ. 5 విలా
సంబులై - గ; విలాసులై - ర, అ, గౌ. 5 భంబును - గౌ:
భంబు - ర, అ. 7 స్పర్శంబుననిదర్శనంబగు . గౌ. స్పర్శ
నంబునపవర్గనిదర్శనంబునగుఁ - ర, అ. 8 గాక-ర, ముద్రి(అ)
గాత - అ; గాకని - గౌ. 9 తత్ - గౌ: ఏతత్ - ర, అ.
10 గాతయీ - క, త, గౌ, అ. గాక-ముద్రి (అ) ర, 11 మాంకిత
సమర్థనంబున - త; ముద్రి (అ), ర: నామాంకసమర్థితంబుగ-అ
12 గాతమాని - ముద్రి (అ), ర; గాతయని - అ, గౌ.

చేత, మన్మథ = స్నిగ్ధములయిన, మానసంబులు = మనస్సుగలవి, అగుచున్నయవి = అగుచున్నవి, భవదీయంబగు = నీసంబంధము గలదియగు, ఆకారణ = నిర్వేతుకమయిన, సుకృతిత్వంబునకున్ = సత్కర్మత్వమునకు, నియంతయున్ = కానకుడును, కలఁడె = ఉన్నాఁడా? (లేడనుట) ఉత్తరంగంబగు = ఎగురుపాటుగలదియగు - అని సరిసారపక్షముననర్థము. ఉద్ = పైకిలేచిన, తరంగంబగు = కెరటములుగలదియగు - అని సముద్రపక్షముననర్థము. సంసారతరంగ మాలిన్ = భవమనెడు సముద్రమునందు, (ప్రాథోధిసింధుమకరాలయ (-ఉర్విమాలి - తి). ని. ఉర్విమాలి = తరంగమాలి) మునుంగు చున్ = మగ్నమగుచు, (అలం :- శ్లేషమూలకరూపము) పొనుంగు పడి = కష్టపడి, అనంగీకృత = సమ్మతించఁబడని, విజ్ఞాన = శిల్పాది విషయమైన బుద్ధియొక్కయు, జ్ఞాన = మోక్షసాధనమయిన బుద్ధి యొక్కయు, (మోక్షేధీర్ జ్ఞానమన్యత) విజ్ఞానం శిల్పశాస్త్రయోః - అమ) విలాసులై = విలాసముగలవారయి, దోసంబులన్ = దోషములతో, చేసిన = నిర్మించిన, కరువులనందగు = అచ్చుపోసిన బొమ్మలోయనఁ దగిన, అలసులకున్ = మందులకు, (అలం :- ఉత్పేక్ష) వెల = మూల్యము, సులభంబున్ = సుఖముగాలభించునదియు, అధికఫలం బునున్ = ఎక్కువ ప్రయోజనముగలదియు, అగు = అయిన, యుష్మద్ = నీయొక్క, దర్శనంబు = దర్శనము, భవభయ = సంసారభీతికి, కర్షణంబున్ = కృశింపఁజేయునదియు, ఉపసర్గ = ఉపద్రవములనెడు, (ఉపసర్గఃపుమాన్ రోగభేదోపప్లవయోరపి - మే. ని.) జలదవర్గ = మేమములనజాతీయ సమూహమునకు, (సమైర్వర్గః - అమ) స్పర్శనంబున్ = వాయువును, (శ్వసనః స్పర్శనోవాయుః - అమ. అలం :- రూపకము) అపవర్గదర్శన = మోక్షప్రతిపాదకశాస్త్ర భేదమునకు, నిదర్శనంబున్ = తార్కాణమును, అగుగాత = అగుఁ గాక! ఏతత్ క్షేత్రంబు = ఈపుణ్యస్థలము నీయాజ్ఞన్ = నీ యొక్క

యానతిచేత, అశేష = సమస్తములయిన, క్షేత్రవిశేష = క్షేత్రభేదములయందు, ఉత్తంసంబు = శిరోభూషణము, (పుంస్యత్తసావతంసాద్వాకరణ్ణపూరేవశేఖరే - అమ) అగుఁగాత = అగుఁగాక! ఈతీగ్గంబున్ = ఈ క్షేత్రమును, అస్మద్ = నాయొక్క, నామఅంక = నామధేయచిహ్నముచేత, సమర్థితంబుగన్ = సమర్థింపబడినట్లుగా, ఉత్తమంబు = ఉత్కృష్టమయినది, అగుఁగాత - అగుఁగాక! అని = ఈపరీకారముగా, (మీఁదిపద్యముతోనన్వయము)

వ్యాక ;— కాత - అను కళారూపమునుగలదు.

(ము. కౌ. క్రియా)

ఉ: అనతమౌళియై 1 యటులుపార్థనసేయు 2 మునీంద్రకాంబరీ
మానుషవేషధారి 3 దయమాన 4 మనస్థితి 5 బిగ్గనవ్వుచున్
వీనులఁదాఁకుకన్గడలవేమఱు చూచుచుఁబుల్కఁజిల్కుపూఁ
దేనియసొన 6 వెల్లువలఁదెప్పలఁదేలెడుమేలివల్కులన్. 112

వ్యా ;— కాంబరీమానుషవేషధారి = మాయామానవసంబంధమయిన భూమికనుధరించువాఁడు-కృష్ణుఁడు, అనతమౌళియై = వంగినశిరస్సుగలవాఁడయి, అటులు = అట్లు, పార్థనసేయు = ప్రార్థించు. మునీంద్రున్ = శ్రేష్ఠుఁడయిన మునినిగూర్చి (పుండరీకునిగూర్చి - అనుట) దయమాన = కరుణించుచున్న, (దయ - పాలనే. భ్వా - అత్మ - నక - సేత్, దయతే - శబ్దస్తో) మనః = హృదయముయొక్క, స్థితిన్ = ఆవస్థచేత, బిగ్గనవ్వుచున్ = బిగ్గరగా

112 ప:- 1 యటులఁబ్రా - ర, గౌ; యటులు - అ. 2 మునీంద్ర - గౌ; మునీంద్రు - ర, అ, గౌ. 3 నయ - ర; దయ - అ, గౌ. 4 మనః - ర; మన - అ. 5 బిగ్గె - గ; బిగ్గ - ర, అ. 6 వెల్లువలు - త, వెల్లువలఁ - ర, అ.

హసించుచు, వీనులన్ = చెవులను, తాఁకు = స్పృశించు, కన్గడలన్ = కంటికొనలతో (అకర్ణాంతవిలోచనములతో - అనుట) వేమఱు = పలుమాఱు, చూచుచున్ = పీక్షించుచు, చిల్కు = చిందెడు, పూఁదేనియసోన = మకరందపుఁ జిఱువానలయొక్క; వెల్లువలన్ = ప్రవాహములయందు, తెప్పలఁదేలెడు = ఓలలాడెడు, మేలిపల్కులన్ = మలయినమాటలతో, పల్కున్ = (ఇట్లు) వచించెను.

వ్యాక :— మనః+స్థితి = మనస్థితి, మనఃస్థితి. “ఖర్పరే శరివాచినర్గలోపోవక్తవ్యః” (వా.)

పల్కున్ = పల్కెన్, భూతమునలాట్టు - బా. క్రియా 22 నూ

సీ॥ అతిదుర్లభంబువేడితి; దుర్ల 1 భుండనైన
నేనీకు 2 దక్కితిమానివర్య !
త్వత్ప్రియార్థముగ నీస్థలమునఁబరివార
యుక్తుండనైనిల్చియున్ననన్ను
సేవించువారెల్లఁజిరపుణ్యవంతులు
నిహపరసుఖలాభహృష్టమతులు
కలికాలకల్మషగరశకూటాటోప
కాకోలకంతులు, గళితభవులు

తే॥ నయ్యెదరువర్వదేవోత్తమాన్మదాజ్ఞఁ
బూనియీక్షేత్రమును దీర్థమునునమస్త
భువనవర్ణి తవిఖ్యాతఁబొదలుఁగాత !
3 యెల్లపుణ్యస్థలములకునెక్కుడగుచు.

113

113వ:- 1 భుండనైయే-తః భుండనైయే.ర గౌ. 3 భుండనైననే. 4 దక్కుట ముద్ది-(అ), ర; దక్కితి - 3. 3 మెల్ల - ముద్ది (అ), ర; యెల్ల-అ, గౌ.

వ్యా :— మౌనివర్య = ఓ మునిశ్రేష్ఠా! --
 ఓ పుండరీకా! అతిదుర్లభంబు = మిక్కిలి ప్రాప్తింపరాని దానిని,
 వేడితి = అర్థించితివి, దుర్లభుండన్ = ప్రాప్తింపశక్యము
 కానివాడను, ఐన = అయినట్టి, నేన్ = ఏను, నీకున్ = నీకు,
 దక్కితిన్ = అధీనుడనైతిని త్వత్ప్రియార్థముగన్ = నీయొక్కప్రీతి
 పోయోజనముగా (నీప్రీతికొఱకు - అనుట) ఈస్థలమునన్ = ఇచ్చట,
 పరివార = పరిజనముతో, యుక్తుండనై = కూడుకొన్న వాడనయి;
 నిల్చియున్న నన్నున్ = ప్రతిష్ఠితుడనై యున్న వాడనగునన్ను, సేవించు
 వారెల్లన్ = భజించువారందఱు, చిరపుణ్యవంతులున్ = బహుకాల
 సుకృతులును. ఇహోపరసుఖలాభ = ఇహలోక పరలోకములయందలి
 (భూలోక స్వర్గలోకములయందలి-అనుట) సౌఖ్యములయొక్కప్రాప్తి చేత
 హృష్ట = సంతోషించిన, మతులు = బుద్ధిగలవానురు, కలికాల
 కల్మష = కలికాలసంబంధమయినపాపమనెడు, గరళకూట = విష
 రాశియొక్క - కాలకూటవిషముయొక్క, (కూటః = రాశిః - శబ్దక)
 ఆటోప = సంరంభమునకు, కాకోలకంతులు = కాకోలము (గర
 లము) కంఠమునందుగలవారును - శివులును, గళిత = జాతిన -
 నశించిన, భవులు = పుట్టుకలుగలవారును, (పునర్జన్మలేనివారును -
 అనుట) అయ్యెదరు = అగుదురు. సర్వదేవ = ఎల్లదేవతలయందు,
 ఉత్తమ = ఉత్కృష్టుడనగు, అస్మత్ = నాయొక్క, అజ్ఞన్ =
 అనతిచేత, ఎల్లపుణ్యస్థలములనున్ = సమస్తక్షేత్రములకంటె, ఎక్కుడు=
 ఉత్కృష్టమయినది. అగుచున్ = అగుచు, పూని = ఉద్యమించి, ఈ
 క్షేత్రమును = ఈపుణ్యస్థలమును, తీర్థమును = ఈపవిత్రోదకమును-
 (ఈ) పుణ్యనదియు, సమస్తభువన = ఎల్లలోకములచేత, వర్ణిత =
 పొగడఁబడిన, విఖ్యాతీన్ = విశేషమయిన ప్రసిద్ధిచేత, పొదలుఁగాత =
 వర్ణిలుఁగాక !

పాఠశాలకీలన :— కాతమెల్ల - అనునది బాలవ్యాకరణానుసారముగాఁజేసిన నవరణయేగాని యుపలబ్ధపాఠముకాదు. (ము. కౌ. క్రియా)

వ్యాక :— ఎల్లపుణ్యస్థలంబులకున్ — ఇట నిర్ధారణ పంచమికి షష్ఠి (ము. కౌ. కారక.)

క॥ త్వన్నామచిహ్నాతంబగు

నిన్నేలయెత్లెదీనియేనుండుటకున్

మన్నించి భక్త వాంఛా

భుగ్గన్నఁజులొనఁగుటయెనాకు యుక్తవ్రత 1 మున్. 114

వ్యా :— త్వత్ = నీయొక్క, నామ = నామధేయము చేత, చిహ్నాంబగు = లాంఛితమయినదియగు, ఇన్నేలయె = ఈ ప్రదేశమే - ఈ పొండరికమే, ఏన్ = నేను, ఉండుటకున్ = నివసించుటకు, తెల్లదీని = శ్వేతద్వీపము, వైకుంఠము. (శ్వేతద్వీపః = చంద్రద్వీపః, స్వచ్ఛవైకుంఠాఖ్య విష్ణుధామ - శబ్దక) నాకున్ = నాకు, యుక్త = యోగ్యమయిన, వ్రతమున్ = నియమమునైతము, భక్త = భక్తులయొక్క, వాంఛా = కోరికలయొక్క, అభ్యున్నతులు = అతిశయములు. మన్నించి = అనుగ్రహించి, జనఁగుటయె = ప్రసాదించుటయే.

సీ॥ 1 వినుధాతృసుత ! యప్పుడనిమిషులనురారి

కృపకు నచ్చెరువందికేలుమొగిచి

పరమేశ ! యోభక్త పరతంత్రభావాను

వర్తి! పరబ్రహ్మ 2 మూర్తి! నిన్ను

114 ప :- 1 ముల్ - ర (పా), గౌ; ముక - ర, అ.

115 ప:- 1 విను-ర, గౌ; విను (అన?) - అ. 2 మూర్తిడిటకు - ప; పరదనిన్ను - ముద్రి (అ) ర; మూర్తినిన్ను - అ.

నరచేతిమణిః 3 జేసియవనివారలకెల్ల

నపవర్గమొనఁగునీయయ్య 4 నెట్లు

వోలు విశాగణన సాలంబు 5 యాచక

కాంక్షితమాత్రాప్తి కారణంబు

తే. 6 నీకెతగు నీతనికెతగు నిఖిలగమ్య

పూజవడయంగఁబూజించిపొగుడువడయ

నని మురద్వేషిఁబుండరికుని బొగడుచుఁ

జనిరినమ్మర్థముగ నిజ 7 స్థానములకు.

115

వ్యా :— ధాతృసుత = ఓబ్రహ్మశనయా - ఓనారదా !
 విను = ఆకర్ణింపుము. అప్పుడు = ఆనమయమున, అనిమిషులు =
 దేవతలు, అనురారి = కృష్ణనియొక్క, కృపకున్ = దయకు,
 అచ్చెరువంది = అశ్చర్యపడి, కేలుమొగించి = చేతులు జోడించి,
 (కేలు - జాత్యేకవచనము) పరమేశ = ఓకృష్ణా! (పరమేశ్వరః =
 విష్ణుః - త్రివ్యూహంత్యేకమూర్తిశ్చత్రోక్తః పరమేశ్వరః, ఇతివాచనే-
 శబ్దక) ఓ భక్తపరతంత్రీ భావానువర్తి = ఓ భక్తులకధీనమయిన
 స్వాభావికగుణముననుసరించి ప్రవర్తించువాఁడా! పరబ్రహ్మమూర్తి =
 పరబ్రహ్మస్వరూపుఁడా! నిన్నున్ = నిన్ను, అరచేతిమణిఃజేసి =
 హస్తతలమునందలి రత్నముగానొనర్చి - అధీనమొనర్చుకొని, అవని
 వారలకెల్లన్ = భూలోకమునకు సంబంధించినవారికందఱకు, (భూలోక
 వాసులందఱకు - అనుకు) అపవర్గము = మోక్షమును, ఒనఁగు =
 ప్రసాదించెడు, ఈయయ్యన్ = ఈ పూజ్యాని - ఈ పుండరికుని,

3 చేసి - గౌ; జేసి - ర, అ. 4 యెట్లు - ర, అ, గౌ. 5 కాచక-త;
 యాచక - ర, అ. 6 నీక ... నిక - గౌ; నీకె ... నికె - ర, అ.
 7 పదన - ర (పా), స్థాన - ర, అ, గౌ.

యాచక = అర్థులయొక్క, కాంక్షితమాత్ర = కోరికలనుమాత్రము
 అప్తి = పొందుతుకు, కారణంబు = హేతువగు, విశ్రాంతసాలంబు =
 త్యాగసంబంధమయిన వృక్షము - కల్పవృక్షము, (విశ్రాంతం వితర
 ణమ్ - అమ) ఎట్లు = ఏప్రకారముగా, పోలున్ = సరిపోలును?
 (సరిపోలదనుట) నిఖిలగమ్య = ఎల్లరకుఁబ్రాపింపఁదగినవాఁడా!
 పూజవడయంగన్ = అర్చనమునందుట, పూజించి = అర్చించి,
 పొగడువడయన్ = వినుతినందుట, నీకె = నీకే, తగున్ = అర్హ
 మగును. ఈతనికె = ఇతనికే - ఈపుండరీకునికే; తగున్ = అర్హ
 మగును. (పూజలందుటనీకేతగును, నిన్నుఁబూజించివినుతి గనుట
 పుండరీకునికేతగుననుట) అని = ఈప్రకారముగా, మురద్వేషిన్ =
 కృష్ణుని, పుండరీకుని = పుండరీకమౌనిని, పొగడుచున్ = స్తుతించుచు
 సమ్మర్దముగన్ = సంకులముగా, నిజ = స్వకీయములయిన, స్థాన
 ములకున్ = నివాసములకు, చనిరి = అరిగిరి.

అలం :— వ్యతిరేకము.

అ॥ పొగడిరఖిలమునులు జగములానందించె

నాటపాటచూపి రమరరమణు

లాదినంబునుటిన 1 మయ్యె, దుర్దినమయ్యె

విబుధతరు 2 లతాంతవృష్టిగురియ.

116

అఖిలమునులున్ = ఎల్లమౌనులును, పొగడిరి = స్తుతించిరి.
 జగములు = లోకములు, అనందించెన్ = సంతోషించెను. అమర
 రమణులు = దేవతాస్త్రీలు - అపస్వరసలు, అటపాట = నృత్యగీత

116 ప:- 1 మయ్యెదుర్దినయ్యెముద్ది (అ). ర: గౌ. మయ్యెదుర్దినమయ్యె-ప;
 మయ్యెదుర్దినమయ్యె - అ. 2 లక్ష్మోత్త-క; లతాంత - ర, అ.

ములను, చూపిరి = పగిదర్శించిరి. ఆదినంబు = ఆదివనము, విబు
 ధతను = దేవతావృక్షములయొక్క - కల్పవృక్షములయొక్క, లతాంత
 వృష్టి = పుష్పవర్షము, కురియన్ = వర్షించుటచేత, దుర్దినము =
 చెడ్డదినము - అని విరోధము. మబ్బులుపట్టిన దినము - అని విరోధ
 పతిహారము. (మేఘచ్ఛన్నే హిదుర్దినమ్ - అమృత) ఆయున్ = అయి
 నప్పటికి, సుదినము = మంచిదినము, ఆయున్ = ఆయెను.

వ్యాక :— అటపాట - ప్రౌ. నమాన శీలి

అలం :— విరోధాభాసము.

సీ॥ శిఖిపింఛధారియై చేదోయికటినిల్చి
 హరి, తీర్థమునఁబల్చి మాభిముఖుఁడు
 క్షేత్రంబునందుఁజూ 1 గ్దిగభిముఖుండునై
 రెండుమూర్తులు 2 దాల్చియుండు, నతని
 పదపీఠమైయొప్పుఘటిభర్త, రమగొల్పు
 హ్రీయన శ్రీయనరెండుగడలఁ
 జామరహస్య శి యై, ఛందోమయాక్షతి
 భగరోకనాథుడగ్రమున వెలయు

తే॥ దక్షిణంబున ననకప్రధానమునుఁ
 దానుఁజూగడుమ సేవించుఁడమ్మిచూలి
 యేనుగుఁడులు సేవింతు మెడమవలన
 వెనుకనుండుదు రింద్రాది విబుధవరులు.

117

117 పా. 1 గ్దిగభిముఖుండునై - క; గ్దిగభిముఖుండునై - ర, అ.

2 దాల్చియుండు - ముద్ది (అ), ర; దాల్చియుండు - అ.

3 వై - త; యై - అ, గొ.

వ్యా :— హరి = కృష్ణుడు (విట్టలుడనట) శిఖిపింఛ
 ధారియై = నెమిలిపించెమును ధరించినవాడయి, చేదోయిన్ = హస్త
 ద్వయమును, కటిన్ = మొలయందు, నిల్వి = ఉంచి, తీర్థమునన్ =
 పుణ్యస్థలియందు - భైమినదీతీర్థమునందు, పశ్చిమాభిముఖుడు =
 పడమటి దిక్కునకెదురు మొగమయినవాడును, క్షేత్రంబునందున్ =
 పుణ్యస్థలమునందు - పౌండరీకమునందు, ప్రాగ్నిక్ = తూర్పుదిక్కు
 నకు, అభిముఖుడనై = ఎదురుమొగమయివానడునై, రెండు
 మూర్తలు = రెండురూపములు, తాల్పియుండున్ = ధరించయుండును,
 అతని = అతనియొక్క - విట్టలునియొక్క, పదపీఠమై = పాదపీఠమై
 (కాళ్లుంచుకొనుపీఠయై) ఫణిభర్త = సర్పరాజు - అదిశేషుడు,
 ఒప్పున్ = ప్రికాశించును, రమ = లక్ష్మీదేవి, హ్రీయనన్ = హ్రీదేవి
 యనగా; శ్రీయనన్ = శ్రీదేవియనగా, రెండు కడలన్ = ఇరు
 వైపులయందు, చామరహస్తయై = వింజామరలుదేతియందుగలదై,
 కొల్చున్ = సేవించును. ఛందోమయ = వేదమయమయిన, (ఛందస్తు
 నిగమః-త్రి.ని.) అకృతి = అకారముగలవాడగు (వేదాంగుడనుట) ఖగ
 లోకనాథుడు = పక్షిజగత్పతి - గరుత్మంతుడు, అగ్రమునన్ =
 పురోభాగమున; వెలయున్ = ఒప్పును.

గరుత్మంతుడు ఛందోమయాకృతియనుటకు - “వేదాంగువినత
 మతుని” (అముక్త 7-33) “వై నతేయేనపురతః సేవితఃశ్రుతిరూపిణా-
 ది. సూ. చ” (నంజీ)

దక్షిణంబునన్ = దక్షిణదిక్కునందు, తమ్మిమూలి = బ్రహ్మ
 తానున్ = తానును, ననకప్రధానమునులున్ = ననకముఖ్యులగు
 మౌనమును, సేవించున్ = కొలుచును, ఏనున్ = నేనును, గుడ్డి
 లున్ = ఏకాదశగుడ్డిలును, ఎడమవలనన్ = చామథాగ్రమునందు;

సేవింతుము = కొలుతుము. ఇంద్రాదివిబుధవరులు = ఇంద్రుడు
మొదలగు దేవతాశ్రేణులు, వెనుకన్ = పశ్చాద్భాగమునందు,
ఉందుడు = ఉందురు.

ఏకాదశగ్రులు —

“అజైకపాదహిర్బుధో విరూపాక్షస్సురేశ్వరః

జయంతోబహురూపశ్చ, త్ర్యంబకోఽప్యపరాజితః

వైవస్వతశ్చసావిత్సోహరోరుద్రా ఇతిస్మృతాః”

- ఇతి జటాధరః అన్యశ్చ -

“అజైకపాదహిర్బుధస్త్యష్టైరుద్రశ్చవీర్యవాన్

త్వష్టశ్చాప్యాత్మజః పుత్రోఽవిశ్వరూపోమహాతపాః

హరశ్చబహురూపశ్చత్వీర్యః పరాజితః

వృషాకపిశ్చశంభుశ్చకపర్ధీరైవతస్తథా

ఏకాదశైతే కథితారుద్రాత్రిభువనేశ్వరాః” ఇతిగారుడే.

అగ్నిపురాణేత్వష్టస్థానేకృత్తివాసాః; అపరశ్చ.

“అజైకపాదహిర్బుధో విరూపాక్షోఽథరైవతః

హరశ్చసావిత్త్ర్యశ్చజయంతశ్చ, వినాకీచాపరాజితః

ఏతేరుద్రాసమాఖ్యాతా ఏకాదశగణేశ్వరాః.

- ఇతిమాత్యే” (శబ్దక)

వ్యాక :— సనకపరీధానమునులుదాసు సేవింతుడమ్మిచాలి -
బా. క్రియా 120

తమ్మిచాలి = తమ్మివలనిమాలు (జననము) వేసికొగలదో
వాడు - బ్రహ్మ.

వ॥ వత్సా! శ్రీ వత్సలాంభుభక్తవత్సలత్వంబునివు నెఱింగిన 1
 యదియకదా! విను 2 మిత్రైఱంగున మెఱుంగుటొల్లియగొల్ల
 దొర కరకలితచిత్రభిన్నజలజశుక్తియు, విరచితవినతముక్తియు,
 గుటిలకోమలవినీల కుంతలనికరుండును, నపరిమితకడుకాకరుం
 డును, గటి 4 తటఘటితదోస్త్యంభయుగళుండును, జటులని
 కాట 5 నిగళుండును, మకరకుండలమండితకపోలఫలకుండును,
 యదుతులతలకుండును, క్షుల్లకా 6 శిక్యసఖ్యాభిరామమృదులోరు
 ద్వయుండును. 7 నద్వయుండును బుండరీకప్రభృతిమునిజన
 సేవ్యమానుండును, ననూనుండును, నఖండజ్ఞానానందైక విగ్ర
 హుండును, 8 విదళితజగన్నిగ్రహండునునై, పంచాబ్జంబును,
 బంచశరనహస్యాతికాయ విలసన 9 రసంబును, నిచ్ఛాదిగంబ
 రంబునునై 10 ప్రాయంబున నవరత్నసాను ప్రాయంబును, 11
 బాహ్యభ్యంతరికద్వారాష్టక విస్పష్టంబును, నద్రభంబు, నభ్రం
 కషంబును, 12 శరద్రభకుభ్రంబునగు మహాప్రాసాదంబునందు,
 వాసవనై శ్రీవణ 13 వరుణనై వన్వత ప్రముఖమఖభుగలఘుకిరీట

- 118 వ.- 1 యదియకదా - గౌ; యదియకదా - ర, అ. 2 మిత్రైఱంగు-త;
 మిత్రైఱంగు - ర, అ. 3 భస్మజలశుక్తి - ప; భస్మజలజశుక్తియు -
 ర, అ. గౌ. 4 తటి - గౌ; తట - ర, అ. 5 దళ - గ; గళ-ర,
 అ, గౌ. 6 నిక్య - గ; శక్య - డ; శిక్య - ర, అ, గౌ. 7 ఇది
 'గౌ' లోలేదు. 8 విగళిత - ర; విదళిత - అ, గౌ. 9 సరసం-
 ముద్రి (అ). ర; రసం - అ. 10 ప్రాయంబును - ర, గౌ;
 ప్రాయంబును (న?) - అ. 11 బాహ్యంభ్యంతర లీకద్వారాష్టక
 విశ్వష్టకంబును - క; బాహ్యభ్యంతరికద్వారాష్టకవిస్పష్టంబును. అ;
 విస్పష్టంబు - త. 12 ఇది 'ర' లోలేదు. అ, గౌ లలోఁ గలదు.
 13 వరుణ - డ, డ, బ, లలోలేదు. ర, అ, గౌ లలోఁ గలదు.

మణిగణఘృణి మంజరీపింజరీకృతంబగుశేష14పీఠంబునధిష్ఠించి,
 చరణద్వయాంతరాళోపలాలిత 15 గోయష్టిలతామతల్లియై, భువన
 త్రితయశామితకల్పవల్లియునైన తనయాకృతీయవికృత 16
 ప్రభావంబునగబిభృషింపఁదన్ క్షేత్రతీర్థ మధ్యం 17 బులనంగి
 కృతా 18 ధ్యాసికుండై వాసుదేవాది 19 పూహంబులు, 20 జ్ఞాన
 క్రియాదిశక్తులు, వసురుద్రాదిత్యాదిమరుద్విశేషంబులు, నశేష
 నిగమంబులు, నఖిల 21 సిద్ధాంతంబులు, సమస్త తీర్థసార్థంబులు,
 నకలమంత్రహస్త్యంబులు, సర్వ 22 గాంధర్వసర్వస్వంబులు,
 విశ్వ 23 విశ్వాధికైశ్వర్యంబులు, ననశ్వరనంపదలంబాదలి
 సేవింపఁబెంపు మెఱసి యుండెనని వెండియుఁగుండలి కుండలుం
 డిట్లనియె.

118

వ్యా ;— వత్సా = నాయనా ! (ఇది వాత్సల్యసూచకము), శ్రీవత్స
 లాంఛనము = శ్రీవత్సముపుట్టుమచ్చగాఁగలవానియొక్క - (శ్రీవత్సము-
 చూ 1-1 వ్యాఖ్య) - విష్ణుమూర్తియొక్క, భక్తవత్సలత్వంబు =
 భక్తవాత్సల్యము, నీవున్ = నీవును, ఎఱింగినయదియకదా ! =
 ఎఱింగినదేగదా ! వినుము = ఆకర్ణింపుము. అత్తెఱంగునన్ = ఆవిధ

14 పీఠంబున - గో; పీఠంబు - ర, అ. 15 గోష్టిలతా - తా;
 గోయష్టిలతా - ర, అ. 16 భావం - ముద్రి (అ) ర, 17 బుల-
 ర, గో; బుల (న?) - అ. 17 ధ్యాసికుండై - ముద్రి (అ) ర;
 ధ్యాసికుం - క; ధ్యాసికుండై - అ; ధ్యాసికుండై-గో. 18 శక్తులు
 త, ప, గో, 19 పూహంబులు - ర, అ, 20 ఇది 'గో'లోలేదు
 21 శుద్ధాం - డ, ద, బ. సిద్ధాం - ర, అ, గో, 22 గంధర్వ
 స్వరసారస్వంబులు - డ, ద, బ. గాంధర్వసర్వస్వంబులు - ర, అ
 23 విశ్వాధి - త; విశ్వాధి - ర, అ.

ముగా, మెఱుంగుటొల్లయ గొల్లదొర = పితాంబరధారియు గుగోపాలుడు,
కర = చేతులయందు, కలిత = గృహింపబడిన చిత్రభస్మజలజ
శుక్తియున్ = పలువన్నెలతోలునంచి, పద్మము, శంఖముగలవాఁడును,
(శుక్తిః కపాలశకలే శంఖే శంఖనఖేపిచ - మే. ని) విరచిత = కూర్పబడిన - పొందింపబడిన, వినత = నమస్కరించువారియొక్క, ముక్తి
యున్ = మోక్షముగలవాఁడును, (వినతులకుమోక్షముసిచ్చువాఁడును -
అనుట) కటిల = వక్రములును, కోమల = మృదువులునగు,
విసేల = మిక్కిలి నల్లనయిన, కుంతల = కేశములయొక్క, నికరుండు
నున్ = సమూహముగలవాఁడును, అపరిమిత = మితిలేని, కరుణా =
దయకు, అకరుండును = స్థానమయినవాఁడును, కటితట = ఒడ్డు
వంటిమొలయందు, ఘటిత = కూర్పబడిన, దోస్తస్సంభయుగ
శుండును = స్తంభములవంటి భుజయుగముగలవాఁడును. చతుల =
చంచలములయిన, నికాట = రాక్షసులయొక్క, గళ = కంఠము
లకు, నిగళుండును = శృంఖమయిన, వాఁడును, మకరకుండల =
మొసలియాకృతిగలకర్ణాభరణములచేత, మండిత = అలంకరింపబడిన,
కపోః ఫలకుండును = ఫలకములవంటి చెక్కిళ్లుగలవాఁడును. (మకర
కుండలములు చెక్కిళ్లయందు బ్రతిఫలించుననుట) యదుకులతిల
కుండును = యదువంశశ్రేష్ఠుఁడును, క్షుల్ల = లఘువయిన, కాశిక్య =
చిఱుచిక్కముయొక్క (చూ 2-10కి వ్యాఖ్య) నఖ్య = చెలిమిచేత, అభి
రామ = ఒప్పిదములయిన, మృదుల = కోమలములగు, ఊరు
ద్యయుండునున్ = తొడలదోయికలవాఁడును, అద్యయుండును =
సజాతీయమగు రెండవవస్తువు లేనివాఁడును, పుండరీకప్రభృతి = పుండ
రీకుండు మొదలుగాఁగల. మునిజన = మౌనిజనులచేత, సేవ్యమా
నుండునున్ = కొలువబడుచున్నవాఁడును; అనూనుండునున్ =
పరిపూర్ణుఁడును, అఖండ = సంపూర్ణమయిన, జ్ఞాన = మోక్షబుద్ధి
యొక్క, (మోక్షేధీరా నమ్ - అమ) అనంద = వార్షము, ఏక =

ముఖ్యముగాఁగల, విగ్రహుండును = శరీరముగలవాఁడును, (శరీరం
 వర్ణవిగ్రహాః - అమ) విదళిత = ఛేదింపఁబడిన - పోఁగొట్టఁబడిన,
 జగత్ = లోకముయొక్క, నిగ్రహుండునునై = బంధనముగల
 వాఁడునై, (నిగ్రహాః = బంధనమ్ - శబ్దక) పంచాబ్దంబును =
 ఐదుసంవత్సరములుగలదియు, పంచశరసహస్ర = మన్మథుల వేయి
 సంఖ్యను - అసంఖ్యాక మన్మథులను, అతిశాయి = అతిక్ర
 మించునట్టి; విలసనరసంబునున్ = విలాసరసముగలదియు,
 ఇచ్ఛా = అభిలాషచే, దిగంబరంబున్ = దిక్కులు వస్త్రములుగాఁ
 గలదియు - నగ్నమును, ఐన = అయినట్టి, ప్రాయంబునన్ =
 వయస్సుతో, నవ = క్రొత్తదయిన, రత్నసాను = మేఘపర్వతముతో,
 (మేఘఃసుమేరుర్హే నూద్రీరత్న సానుః సురాలయః - అమ) ప్రాయం
 బును = తుల్యమయినదియు; (ప్రాయోవయసిబాహుశ్చేతుల్వానశన
 మృత్యుమ - వై. ని.) బాహ్య = వెలుపలిదియు. అభ్యంతరిక =
 లోపలిభాగమునకు సంబంధించినదియునగు, ద్వారలప్తక = వాకిళ్ల
 యొక్క యెనిమిదింటిచేత, (ఎనిమిదివాకిళ్లచేత - అనుట) విస్తృతంబు
 నున్ = ప్రకటమయినదియు, అదభ్యంబున్ = అనల్పమును,
 (అదభ్య) = దభ్యమల్పం - శబ్దస్తో) అభ్యంకషంబును = అకాశము
 నొరయునదియు - అత్యున్నతమును, (అభ్రంకష = అభ్రమాకాశం
 కషతిగచ్ఛతిధాతూనామనేకార్థత్వాత్ - మేఘచ్ఛిరీ, అత్యున్నతః. శబ్దక)
 శరత్ = శరత్కాలమునందలి, అభ్య = మేఘమువలె, శుభ్రంబున్ =
 తెల్లనిదియు, (శుభ్ర)ముద్దిప్తశుక్లయోః - అమ) అగు = అయిన,
 మహాప్రాసాదంబునందున్ = గొప్పదేవగృహమునందు, (హర్మాది
 ధనినాంవాసః, ప్రాసాదోదేవభూభుజామ్ - అమ) వాసవ = ఇంద్రుఁడు
 వైశ్రవణ = కుబేరుఁడు, వరుణ = పృథ్వీకుఁడు, వైవస్వత =
 యముఁడు, (వైవస్వతోంతకః - అమ) ప్రముఖ = మొదలుగాఁగల,
 ముఖ్యుక్ = దేవతలయొక్క, అలఘు = గొప్పవయిన, కిరీట =
 మకుటములయందలి, మణిగణ = రత్నములనమూహముయొక్క,

ప్లుణిమంజరీ = కాంతిగుచ్ఛములచేత, పింజరీకృతగుబు = పీతరక్త
 వర్ణముగలదిగాఁజేయఁబడినది, అగు = అయిన, శేషపీతంబున్ =
 శేషరూపమగునాననమును, అధిష్ఠించి = ఉనికిపట్టుగాఁజేసికొని, చరణ
 ద్వయంతరాళ = అడుగుదోయియొక్క మధ్యభాగమునందు, ఉప
 లాలిత = లాలింపఁబడిన - ఉంచఁబడిన, గోయష్టిలతామల్లియై =
 తీగవంటి శ్రేష్ఠమయిన యావులనుద్రోలు క్షణ్ణగలదియు, భువనత్రీ
 తయ = లోకత్రీయముయొక్క, (స్వర్గమర్త్యవల్లియున్ = కల్ప
 వృక్షకాఖయు, (నమేకాఖాలతే - అమ; లతా = వల్లి.) ఐన =
 అయినట్టి, తన = తనయొక్క, ఆకృతి = ఆకారము, అవికృత =
 మార్పులేని, ప్రభావంబునన్ = మాహాత్మ్యముతో, (ప్రభావము =
 మాహాత్మ్యము - కే. ని. - సూ. ని) ప్రభవింపన్ = అవిర్భ
 వింపఁగా, తద్ + క్షేత్రతీర్థ = అపుణ్యప్రదేశము (పౌండరీకము)
 యొక్కయు, నాపుణ్యనది (భైమినది) యొక్కయు, మధ్యంబులన్ =
 నడిమిప్రదేశములందు, అంగీకరింపఁబడిన, అధ్యాసికుండై = అధ్యా
 సింతుటగలవాడయి, వాసుదేవాది వ్యూహంబులు = వాసుదేవుఁడు
 మొదలుగాఁగల వ్యూహములు, (వాసుదేవ సంకర్షణప్రద్యుమ్ననిరుద్ధ
 వ్యూహములు, చూ 1-69 వ్యాఖ్య.) జ్ఞానక్రియాదిశక్తులు = జ్ఞానము
 క్రియమున్నగు శక్తులు - జ్ఞానక్రియేచ్ఛాశక్తులు, (చూ 1-53వ్యాఖ్య)
 వసుదుద్రాదిత్యులది = వసువులు, రుద్రులు, నాదిత్యులుమొదలగు,
 మరత్ = దేవతలయొక్క, విశేషంబులు = భేదములు - గణదేవతలు,
 గణదేవతలు —

“అదిత్యవిశ్వవనవస్తుషితాభాస్వరానిలాః,

మహారాజికసాధ్యాశ్చరుద్రాశ్చగణదేవతాః”

— ఇతి జటాధరః (శబ్దక)

అశేషనిగమంబులున్ = సమస్తవేదములును, (ఋగ్వేదసా
 మాధ్వరణవేదములనుట) అఖిః సిద్ధాంతంబులు = సమస్తరాద్ధాంత

ములు, పరిమాణాదులచే బూర్వపక్షమును నిరసించి సిద్ధపక్షమును (నిశ్చితపక్షమును) స్థాపించెడు రూపమునఁగల వాక్యసమూహమును. సమస్తతీర్థస్థానములు = ఎల్లపుణ్యనదుల సమూహములును, (సార్థో వణిక్సమూహేస్యాదపినఁఘాతమాత్రకే - మే. ని.) సకలమంత్ర రహస్యములున్ = ఎల్లమంత్రములయొక్క రహస్యములును, సర్వ గాంధర్వ = ఎల్లసంగీతశాస్త్రములయొక్క, సర్వస్వములున్ = సంపదలును, విశ్వ = సమస్తములయిన, (విశ్వమశేషంకృత్సంసమస్త నిఖిలాఖిలానినిశ్శేషమ్ - అమ) విశ్వ = జగత్తులకంటె, అధిక = ఎక్కువయిన. ఐశ్వర్యములున్ = విభూతులును, అనశ్వర = నశ్వరముకాని, (శాశ్వతమయిన) సంపదలన్ = సంపత్తులతో, పొదలి = వర్ధిల్లి, సేవింపన్ = భజింపఁగా, పెంపుమెఱసియుండెనని = అతిశయించియుండెనని, కుండలికుండలుఁడు = సర్పములు కుండలములుగాఁ గలవాఁడు - శివుఁడు, వెండియున్ = మఱియు, ఇట్లు = ఈప్రకారముగా, అనియెన్ = పలికెను.

క॥ నారద ! ధృతహేమరసా

సారచ్చురితంబువిష్ణునదనంబది 2 దే

వీరచిత్రాత్రికతతి

భారమణిమణికిరీటమున్ 3 బురుడించున్.

119

వ్యా ;— నారద = ఓ కలహాశనా ! ధృత = ధరింపఁబడిన, హేమరస = బంగారుద్రావముయొక్క, (గుణైరాగ్రేద్రవేరసః - అమ) అసార = ప్రసరణముచేత, ఛురితంబు = తాపఁబడిన-పూయఁబడిన, (బంగారుపూతపూయఁబడిన - అనుట) విష్ణునదనంబది =

119 ప:- 1 ధృత (దృఢత?) - అ; ధృత - ర, గౌ. 2 వేదీ - ముద్రి(అ); ర.

దేవీ - అ, గౌ. 3 బురజించుక - గ; గౌ; బురుడించుక - ర, అ.

హరియొక్క నిఁయము - విట్టలాలయము, దేవీ = దేవపత్నులచేత;
 (దేవీ = దేవపత్న్యామ్ - శబ్దస్తో) రచిత = కూర్చబడిన - ఈయఁ
 బడిన, ఆరాత్రికతతినీ = నీరాజనములయొక్క నమూనాముచేత, భూర
 మణీ = భూకాంతయొక్క, మణిఁగీటుమున్ = రత్నమకుటుమును,
 పురుడించున్ = సరిపోలును.

వ్యాక :— విష్ణునదనంబది - 'అది' యర్థసూన్యము.

ప్రా. శబ్ద 63.

అలం :— ఉపమ.

క॥ అలతీర్థస్థలిక్షేత్ర

స్థలిలీలావిగ్రహద్వితయయుతుడైభా

సిలుపొండరికవల్లభుఁ

దలచినఁగనుఁగొన్న గరగతములిహపరముల్.

120

వ్యా :— అలతీర్థస్థలిన్ = అపుణ్యనదీ (భైమినదీతీర)
 ప్రదేశమునందు, క్షేత్రస్థలిన్ = (అ) పుణ్యప్రదేశ (పొండరికక్షేత్ర)
 నందును, లీలావిగ్రహద్వితయ = క్రీడార్థమయిన శరీరద్వయముతో,
 యుతుడై = కూడుకొన్నవాడయి, (చూ 4-117) భాసిలు =
 ప్రకాశించెడు, పొండరికవిభున్ = పొండరికక్షేత్రాధిపతిని - పొండు
 రంగవిట్టలుని, తలచినన్ = సర్వించినను, కనుఁగొన్నన్ = దర్శించి
 నను, ఇహపరముల్ = ఇహపరలోకములు - ఇహపరసుఖములు,
 కరగతములు = హస్తప్రాప్తములు - ఆధీనములు.

క॥ 1 వినబడఁడు చెవుల 2 గన్నుల

గనబడఁడుత్తుగ్గినారకవ్యధ చేతన్

121 వ. 1 వినబడుచెవులను - గొ; వినబడఁడుచెవుల - ర, ఆ.

2 గన్నులు - త; గన్నుల - ర, ఆ.

బొనుఁగుపడిజడియు వైష్ణవుఁ

డనవధిదురిత ప్రవర్తియయ్యుఁగుమారా !

121

వ్యా :— కుమారా! = పుత్రా! (ఇదివాత్సల్య సూచకము) నారదా ! అనవధి = హద్దులేని, దురిత = పాపమునందు, ప్రవర్తి = వర్తించువాడు, అయ్యున్ = అయినప్పటికి, అత్యుగ్ర = మిక్కిలి భయంకరమయిన, నారక = నరకసంబంధమయిన. వ్యధచేతన్ = బాధచేత, పొనుఁగుపడి = తేజోహినుడయి, జడియు = స్రుక్కెడు, వైష్ణవుడు = విష్ణుభక్తుడు, చెవులన్ = వీనులచేత, వినబడఁడు = అలకింపబడఁడు, కన్నులన్ = నేత్రములచేత, కనబడఁడు = చూడబడఁడు.

చ॥ ఇరుగడలన్ ద్విరూపములఁ 1 గృష్ణుఁడై త్యనిరాకరిష్టుఁడ
పురుసుననుండ నన్నడిమిభాగము 2 నన్ వసియింతురెవ్వరా
శి నతులమనుష్య రూపభరణంబునఁగ్రీడయెనర్చుయక్షకి
న్నరగగుడోరగద్యుచర 4 నాథులుగాఁగొనిమొక్కఁగాఁడగున్.

122

వ్యా :— ఇరుగడలన్ = రెండుప్రక్కలయందు - తీర్థక్షేత్రములకు రెండుప్రక్కలయందు, (చూ 4-117ప) ద్విరూపములన్ = రెండు మూర్తులతో, దైత్య = దిలిపుత్రులను, నిరాకరిష్టుఁడు = నిరాకరించు స్వభావముగలవాడగు, కృష్ణుఁడు = హరి, అపురుసునన్ = అవిధముగా, ఉండన్ = ఉండఁగా, అన్నడిమిభాగమునన్ = అమధ్యప్రదేశమునందు, ఎవ్వరు = ఎవరు, వసియింతురు = నివసింతురో, అనరులన్ = అమానవులను, మనుష్యరూప = మానవా

122 ప:- 1 కృష్ణుఁడె - త; గృష్ణుఁడు - ర, అ. 2 నక్షవసియింతు- గొ, నందువసింతు - ర, అ. 3 నరులు - ర, అ. 4 నాథులె - త; నాథులు - ర, అ.

ప్రతియొక్క, భరణంబునన్ = ధరించుటచేత, క్రిడయొనర్చు = క్రిడించు, యక్షకిన్నర గరుడోరగద్యుచరనాథులుగాన్ = యక్షులు, కన్నరులు గరుడులు నాగులు విద్యాధరపతులుగా, (నభశ్చర = విద్యాధరే. నభశ్చర = ద్యుచర) కొని = గ్రహించి, మ్రొక్కఁగాఁదగున్ = సమస్కరింపఁదగును.

యక్షకిన్నరవిద్యాధరులుదేవయోనివిశేషములు- 3-116 వ్యాఖ్య.

వ్యాక ;— నివసించుదు = నివసించురో. ఓ - అధ్యాహారము. (ప్రొ. వ్యాక. 13)

అనరులన్ -- ద్యుచరనాథులుగా. విధేయవిశేషముద్వితీయకుఁ బ్రథమ - ప్రొ. కారక 24)

ఉ॥ ఎయ్యదిదివ్యసేవ్యతర, మెయ్యదిమౌనిమనోభిగమ్యమౌ
నెయ్యదినిపునేనుభజియింపఁగనింపగునెల్లనాఁడు, నా
దయ్యపువెల్గునుమ్మునతతస్థితివెల్గెడుఁబుండరీకవా
గ్ధాయ్యలఁబ్రజ్వలిల్లుచు, జగత్త్రయదుష్కృతదాహదక్షమై 123

వ్యా :— ఎయ్యది = ఏది, దివ్య = దేవతలచేత, సేవ్యతరము = మిక్కిలి కొలువఁదగినదో, ఎయ్యది = ఏది, మౌని = మునులయొక్క, మనః = హృదయములచేత, గమ్యమౌ = పొందఁదగినదియగునో, ఎయ్యది = ఏది, నిపున్ = నిపును, నేనున్ = నేనును, భజియింపఁగన్ = సేవించుటకు, ఎల్లనాఁడు = ఎల్లప్పుడును ఇంపగున్ = ప్రియమగునో, అదయ్యపువెల్గునుమ్ము = అదైవమనెడు నగ్నిజ్యోతిసుమా! జగత్త్రయ = లోకములు మూఁడింటియొక్క, (స్వర్గమర్త్యపాతాలలోకములమూఁడింటియొక్క) దుష్కృత = పాపములయొక్క, దాహ = దహించుటయందు, దక్షమై = సమర్థమయి,

పుండరీక = పుండరీకునియొక్క, వాక్ = వచనములకెదు, ధాయ్
 లన్ = (అగ్నిని బ్రజ్యులింపజేయునప్పుడుపఠించు) సామిధేనీమంత్ర
 ములచేత, (బుక్కామిధేనీధాయ్వాచయస్యాదగ్నిసమింధనే - అమ)
 సతత = ఎడతెగని, స్థితిన్ = ఉనికిచేత, వెల్లెడున్ = ప్రకాశించును.

వ్యాక :— సేవ్యతరము. మనోభిగమ్యము. ఇంపగున్ =
 అనుచోట్ల 'ఓ' - అధ్యాహార్యము. పౌ. వాక్య 13

దయ్యపువెల్లు - దయ్యమనెడు వెల్లు. రూపకమునఁబుంపులు.

అలం :— రూపకము.

మ॥ అలనంబుల్ మునిరాట్ట్రజీతములు ప్రియశ్చిత్తముల్ పాతకం
 బులనిర్జింపఁగ, విష్ణు ! భక్తియతగుంబో! దానికింబూనఁ బా
 ములపల్గఱులుచీరలందుడిచినంబోనేర్చునే? మాంత్రికా
 కలితాప్రతివీరమంత్రపదరేఖాశ్లాఘచేతన్ బలెన్. 124

వ్యా :— పాతకంబులన్ = పాపములను, నిర్జింపఁగన్ =
 జయించుటకు - నశింపఁజేయుటకు, మునిరాట్ = మౌనిరాజులచేత,
 ప్రజీతములు = చేయఁబడినవగు-వీర్పఱుపఁబడినవగు, ప్రాయశ్చిత్త
 ముల్ = పాపపరిహారము చేయుకర్మములు, అలనంబుల్ = మంద
 ములు - అనమర్గములు, దానికిన్ = అద్దానికి - పాపములను నశింపఁ
 జేయుటకు, పూనన్ = ఉద్ఘమించుటకు, భక్తియ = భక్తియే,
 తగున్ = సమర్థమగును. పాముల = సర్పములయొక్క, పల్
 గాఱులు = కోఱలయొక్క దంశనములు, మాంత్రిక = మంత్ర
 గాండ్రచేత, అకలిత = కూర్పఁబడిన, అప్రతివీరమంత్ర = ప్రతి

స్పర్థులయిన పాపములకు సంబంధించిన మంత్రములయొక్క, పద
రేఖా = చిహ్నలేఖములయొక్క - సంకేతవర్ణములయొక్క (పదమ్-
చిహ్న - శబ్దస్తో) శ్లాఘచేతంబలెన్ = ప్రశంసచేతవలె, (ఉచ్చార
ణముచేతవలె - అనుట) చీరలన్ = వస్త్రములచేత, తుడిచినన్ =
ప్రామినచో, పోనేర్చునే = పోజాలునా? పోనేరవనుట.

పాముకాటుసీరఁడుడిచినన్, బోవునె - ఉ. హ. 4-150

అలం ;— దృష్టాంతము.

సీ॥ జగదధిపానంబునచ్చిదానందాత్మ
కమునందనంద 1 నాంగకముక్షేత్ర)
తీర్థస్థితముపృథగ్దీపితంబున్నసింహ
రామమత్స్యాది విగ్రహములెట్టి
యవియనఁదగియుండునట్టిదయగుదాని
2 హైతుకులఘతమః ప్రోతమతులు
గాంచియర్చలయందొకటిగాఁగఁదలఁచి, వి
కతనంబొనరించిగరుసు 3 లేని

తే॥ రౌరవంబున 4 డింది 5 దుర్భవములంది
వనరుదురుగాని విజ్ఞానవంతులైన
వారుశిలగాఁగఁదలఁచరెవ్వారు, దృష్టి
గోచరబ్రహ్మమనిచూచికోలివియునికి.

125

125 ప :- 1 నాత్మకము-ముద్రి (అ), ర, గౌ. (యతిభంగము) నాంగము-త,
నాంగకము- అ. 2 హేతి - డ, ద, బ, గౌ; ద్వైతి .గ; హైతి.క.త;
హైతుకులఘతమఃప్రోతమతులు - ర, అ. 3 లేక - ర; లేని-అ.
4 లడింది - ర, గౌ; నడిగి - అ. 5 పారంబులేక - ర, అ;
దుర్భవములంది - గౌ.

వ్యా ;— జగత్ = లోకముయొక్క, అధిష్ఠానంబు = ఆధారమును, సచ్చిదానందాత్మకము = సత్యము, జ్ఞానము, నానందము, స్వభావముగాఁగలదియు, క్షేత్రతీర్థ = క్షేత్రతీర్థములయందు-
 పొండరీకక్షేత్రభైమినదీతీరములయందు, స్థితము = ఉన్నదియగు, వందనందన = నందతన యునియొక్క. కృష్ణునియొక్క, అంగకము = దేహము - విగ్రహము, పృథక్ = వేరుగా, దీపితంబు = ప్రకాశితము. (విట్టలుని విగ్రహముపొండరీకక్షేత్రమునందును, భైమినదీతీరమునందును వేరువేరుగా రెండుగూపములలోఁ బ్రకాశించుననుట. చూ. 4-117) న్న సింహరామమత్స్యాది విగ్రహములు = నరసింహ శరీరము, రామశరీరము. మినశరీరముమొదలగు నవతారమూర్తులు, ఎట్టియవి = ఎటువంటివి, అనఁదగియుండున్ = అనుటకు యుక్తముగా నుండునో, అట్టిదయగున్ = అటువంటిదేయగును. దానిన్ = దానిని- ఆపొండరీకమునందలి కృష్ణుని (విట్టలుని) విగ్రహమును, అఘ = పాపములనెదు, తమః = చీకట్లచేత, పోత = కూర్చబడిన, మతులు = బుద్ధిగలవారగు, హైతుకులు = హేతువాదులు - పాపండుల లోనగువారు, కాంచి = చూచి, అర్చలయందున్ = ప్రతిఘటయందు, (ప్రతిమా -- ప్రతికృతిరర్పా - అమ) ఒకటిగాఁగన్ = ఒక్కటిగా- ఒకప్రతిమగా, తలఁచి = భావించి, వికత్తనంబొనరించి = మిథ్యాస్తుతిచేసి, (శ్లాఘాప్రశంసార్థవాదః, సాతుమిథ్యావికత్తనమ్ - అభి. చిం.) గడుసులేని = అవధిలేని, రౌరవంబునన్ = రౌరవమును నడికభేదమునందు, డిండి = క్రుంగి, దుర్బవములు = దుష్టములయిన జన్మములను, అంది = ప్రాప్తించి, వనరుదురుగాని = దుఃఖితురుగాని, విజ్ఞానవంతులైనవారు = విశేషమయిన మోక్షసాధనమగు బుద్ధిగలవారు, (వి = విశేష - శబ్దస్తాః; మోక్షేధీర్ జ్ఞానమ్ - అమ) ఎవ్వరున్ = ఎవరును, దృష్టిగోచర = కంటికగపడునట్టి, బ్రహ్మమని = పరబ్రహ్మమని, చూచి = ఎఱిగి, కొలిచియునికిన్ = సేవించియుండుటచేత, శిలగాఁగన్ = జాయిగా, తలఁచరు = భావింపరు.

పైతుకులు - “పైతుకః = హేతుద్వారా సత్కర్మసునందేహ కర్తా, యథా - పాపంఢినీవికర్మస్థాన్, బైడాలవృత్తికాన్ శతాన్, పైతుకాన్ బకవృత్తిశ్చ, వాఙ్మత్రేణాపినార్పయేత్ - ఇతి విష్ణు పురాణే” (శబ్దక.)

రౌరవశబ్దనిరుక్తి —

“తవివరురవోభూత్వా, పరతృపీడయంతితమ్

తస్మాద్దౌరవమిత్యాహుః, పురాణజ్ఞామనీషిః

దురుఃసర్పాదపిక్వారోజంతురుక్తఃపురాతనైః” (దేవీ) - శబ్దక.

వ్యాక :— అనందగియుండున్ = అనందగియుండునో.

ఓ - అధ్యాహార్యము. (పౌ). వాక్య 13)

కా. అవాణీరమణుండుప్రార్థనముసేయన్ దేవకీదేవియం

దావిర్భావమునొంది, యేరికినలభ్యంబైన 1 లేవన్, జగ

జ్జీవాతుస్థితి 2 నుండ నొందుదొర విస్మేరాననున్, నిత్యనం

సేవనీదెల్పుచిలేంద్రియుండుతమముంజిండుంగనున్ 4 దత్తమున్

126

వ్యా :— అవాణీరమణుండు = అనరస్వతీపతి - అబ్రిహ్మ, ప్రార్థనముసేయన్ = ప్రార్థింపగా, దేవకీదేవియందున్ = (వసుదేవ పత్నియగు) దేవకీదేవియందు, అవిర్భావమునొంది = జన్మించి, ఏరికిన్ = ఎవరికిని, అలభ్యంబైన = పొందశక్యముకానట్టి, లేవన్ = రీతిచేత, విస్మేరాననున్ = నవ్వుతోగూడిన ముఖముగలవాడగు,

126 ప.- 1 సేవన్ - ప, లేవన్ - ర, అ, 2 నింది - త, నిందు-ర, అ.

3 దెల్పు - డ, ద, బ, గౌ, దెల్పు-ర, అ. 4 దత్తమున్-ర, అ, దత్తముక - గౌ.

జగత్ = లోకమునకు, జీవాతు = జీవనౌషధమగు, స్థితిన్ = ఉనికిచేత, ఉండు = వర్తించు, నిండు = అతిశయించు, దొరన్ = విభుని - కృష్ణుని, నిత్యనంసేవన్ = నిరంతరభజనముచేత, తెల్పు = స్తుతించు, జితేంద్రియుండు = గెలువబడిన యింద్రియముగలవాఁడు - వశి, తమమున్ = తమోగుణమును, చించున్ = విడఁగొట్టును - నశింపఁజేయును. తత్వమున్ = పరమాత్మను. (తత్త్వంస్వరూపే పరమాత్మని - మే. ని.) కనున్ = దర్శించును.

తే॥ భక్తిగద్గదరీతివాగ్భరములొలయ
నటనమునఁ 1 గూడి గోపికానాథుమోల
నిలిచికిర్తించుపుణ్యుండునలినబంధు
దళనమొనరించి 2 తత్వపదమున కరుగు.

127

వ్యా ;— భక్తిన్ = భక్తితో, గద్గదరీతిన్ = డగ్గుత్తికపడిన వైఖరితో, (డగ్గుత్తికపడిన కంఠస్వరముతో - అనుట) వాగ్భరములు = మాటలయతిశయములు, ఒలయన్ = ఒప్పుగా, నటనమునన్ = నర్తనమునందు, కూడి = గుమికాజేత, గోపికానాథు = గోపి వల్లభునియొక్క - కృష్ణునియొక్క, (విట్టలునియొక్క - అనుట) మోల్ = ఎదుట, నిలిచి = నిలబడి, కీర్తించు = స్తుతించు, పుణ్యుండు = సుకృతుఁడు, నలినబంధు = సూర్యునియొక్క. దళన్ మొనరించి = భేదనమునొనర్చి (సూర్యమండలమునుభేదించి - అనుట) తత్వ పదమునకున్ = పరమాత్మస్థానమునకు - వైకుంఠమునకు, అరుగున్ = చనును.

కర్మవిష్మలగు జీవులకు ధూమాది మార్గమును, సగుణబ్రహ్మ పోనకులకర్పిరాది మార్గమునునుపనివత్పరిపాదితము. విట్టలుని

యెదుట నర్తనముచేయుచుగీర్తింపఘట్టలర్పిరాది మార్గమున వైకుంఠ
మునకరుగుదురనుట. సూర్యమండలభేదనమర్పిరాది మార్గమునకు
సూచకము.

క॥ 1 హరి సోపహారు లక్ష్మీ

శ్వరునెవ్వగుచూతురట్టివారలు నకటా

మరపూజ్యులు; వారందునఁ

చారసినపుణ్యములగణ్యములు గుణజలధి !

128

వ్యా :— గుణజలధి = సద్గుణసముద్రుడా! - (నారదునకు
సంబోధన.) నఉపహారున్ = ఉపాయనముతోఁగూడుకొన్నవాఁడును,
(భక్తులునమర్చించు నైవేద్యములతోఁగూడుకొన్నవాఁడును - అనుట)
లక్ష్మీశ్వరున్ = రమాపతియునగు, హరి = కృష్ణుని - పాండు
రంగవిట్ఠలుని, ఎవ్వరు = ఎవరు, చూతురు = దర్శింతురో, వారలు=
వాడు, నకలతిమర = నమస్తదేవతలచేతను, పూజ్యులు = పూజ
నీయులు, వారు = వారలు. అందునన్ = అందుచేత, పొరసిన
పుణ్యములు = పొందిన సుకృతములు, అగణ్యములు = లెక్కింపఁ
శక్యముకానివి. (అపరిమితములనుట)

వ్యాక :— చూతురు = చూతురో. ఓ - అధ్యాహార్యము.
పొర్చి. వాక్య. 13

క॥ ఇతిహాసపురాణ కథా

శ్రుతిస్మృతులునందగోపమతుకట్టెదురన్

సతతముపలియించుమహా

మతిపరమపదంబునందుమతిమన్ముఖ్యా!.

129

వ్యా :— మలిమత్ = బుద్ధిమంతులయందు, ముఖ్యా = శ్రేష్ఠుడా! (ముఖ్యవర్గవరేణ్యశ్చ - ఆమ) ఇతిహాస = (రామాయణభారత) పురావృత్తములయొక్కయు, (ఇతిహాసఃపురావృత్తమ్ - పురాణ = పంచలక్షణములయొక్కయు, (పురాణంపంచలక్షణమ్-ఆమ) కథా = చరిత్రలు, శ్రుతిస్మృతులు = వేదములు, ధర్మశాస్త్రములు, నందగోప = నగదగోపునియొక్క, సుతు = కుమారునియొక్క -- కృష్ణునియొక్క. (విట్టలునియొక్క - అనుట) కట్టెదురన్ = మిక్కిలి ముందటిభాగమునందు, సతతము = ఎల్లప్పుడు, పతియించు = చదువు, మహామతి = గొప్పబుద్ధిగలవాడు, పరమపదంబున్ = ఉత్కృష్టస్థానమును - వైకుంఠమును, అందున్ = పొందించును.

క॥ తీర్థములనాడి బహ్మ
భ్యర్థితిలీలావతారుభక్తాధారున్
బార్థసఖుఁ 1 గొల్వఁగలమో
జ్ఞార్థులకుం 2 గలుగునిలనదానందంబుల్.

130

వ్యా :— తీర్థములన్ = పుణ్యజలములయందు - పుణ్య నదులయందు, అడి = స్నానముచేసి, బ్రహ్మ = నలువచేత, అభ్యర్థిత = ప్రార్థింపఁబడిన, లీలావతారున్ = విలాసార్థమయినయవతారముగలవాడును, భక్త = భక్తులకు, ఆధారున్ = ఆశ్రయమయిన వాడునగు, పార్థసఖున్ = అర్జునునిమిత్రుని - కృష్ణుని, (విట్టలు ననుట) కొల్వఁగల = సేవింపఁజాలిన, జ్ఞాజ్ఞార్థులకున్ = ముక్తి నపేక్షించువారికి, ఇలన్ = భూమియందు, సత్తానందముల్ = సత్య మయిన యానందములు, కలుగున్ = ప్రాప్తించును.

130 పా. 1గొలువ - గొ; గొల్వ - ర, అ. 2 గలవునచ్చి - ముద్ది(అ)ర; గదానందంబుల్ - గొ. (గ-తరువాతగొంతఖాలీవదలఁబడినది) గలుగునిలనదా - అ.

సీ॥ భూజహండును, సురాపుడు, బ్రహ్మఘాతీయు
 గురుతల్ప 1 గుడు, స్త్రీయి, గోవధోప
 జీవి, పితృద్రోహి, శిశు 2 హంత, పరదార
 రతుడు, నిందకుడు, 3 సర్వత్రభోక్త
 4 నత్పరిత్యక్తుండు, సర్వాభిమర్షి, 5 హై
 తుకుడు, సర్వాపలాపకుఁ, డశుచియు
 నిజధర్మవిద్యేషి, నీచుండు, పాపంఁడ
 షండవృషణుండు, స్వేచ్ఛావిహారి

తే॥ కృతమెఱుంగనివాఁడు, సూన్యతములేని
 వాఁడు, నమ్మినజెడఁజూచువాఁడుమొదలు
 పాపకాదులకేనియుఁబొందరీక

తీర్థహరిమూర్తియుగమిచ్చుచివ్యపదము.

131

వ్యా :— భూజహండును = భూజ (గర్భస్థపిండమును)
 హత్యచేసినవాఁడును, సురాపుఁడున్ = కల్లుత్రాగినవాఁడును, బ్రహ్మ
 ఘాతీయున్ = బ్రాహ్మణవధచేసినవాఁడును, గురుతల్పగుఁడు = గురు
 భార్యాగమనముచేసినవాఁడును, (తల్పంశయ్యాట్టజాయాసు - వై.ని.)

131 ప.- 1 గస్త్రీయి - డ, డ, బ; గో; గుడుస్త్రీయి - ర, అ. 2 హంత...
 రతులు - డ, డ, బ; హర్త...రతులు - గో; హంత, పరదార
 రతుడు - ర, అ. 3 సర్వస్వ-ముద్రి (అ), ర; సర్వత్ర-అ, గో.
 4 నత్పరి (త్యర?) క్తుండును - అ; నత్పరిత్య - ప, ర; సాత్విక
 రహితుండు.త. 5 హైతి - త, ప; హేతి. డ, డ, బ, హైతు:ర.అ.
 4, 5. నత్పండు సర్వాభిమర్షి హైతుకుడు సర్వాపలాపకుఁడ
 శుచియు-గో. (గణభంగము)

గురోఃపితూరాచార్యోపాధ్యాయాదేర్వాతల్పంశయ్యాం పత్నీమిత్రయావత్
గచ్ఛతిఇతి - శబ్దక) స్త్రీయి = చోరుడును - సువర్ణముదొంగిలించు
వాడును. (ఇవినాలుగుపంచమహాపాతకములలోనివి. చూకి-10వ్యాఖ్య)

గోవధఉపజీవి = గోవులనుజంపుటచేతజీవించువాడును, పితృ
దోషిహి = తల్లిదండ్రులకు ద్రోహముచేయువాడును, (మాతాపితరౌ
పితరౌ - అను) శిశుహంత = బాలకులను హత్యచేయువాడును,
పరదార = ఇతరునిభార్యయందు, రతుడున్ = రతిగలవాడును,
(పరకాంతను రమించినవాడనుట) నిందకుడు = (పరులను)
నిందించువాడును. సర్వత్ర = అన్నిచోట్ల (నిషిద్ధస్థలములందనుట)
భోక్త = భుజించువాడును, సత్ = సజ్జనులచేత, పరిత్యక్తుండున్ =
పరిత్యజింపబడినవాడును, సర్వాభిమర్షి = అందఱును స్పృశించు
వాడును (మైలపడువాడనుట) హైతుకుండున్ = హేతువాదియు,
(చూ 4-12వ వ్యాఖ్య) సర్వ = సమస్తమును, అపలాపకుడు =
తెలిసియుండియు మఱుగుపఱచువాడును, (అపలాప = సత్యోప్య
సత్వేన కథనరూపే అపహ్నవే-శబ్దస్తో) అశుచియున్ = అపరిశుద్ధుండును
నిజ = తనదైన, ధర్మ = ఆచారముయొక్క, విద్వేషి = ద్వేషించు
వాడును, నీచుండు = హీనుండును. పాషండ = సర్వలింగుల
(సర్వవర్ణచిహ్నధాతుల) యొక్క - బౌద్ధక్షపణకాదులయొక్క,
(పాషండాః సర్వలింగినః - అను) బౌద్ధక్షపణకాదిః - ఇతిభరితః -
శబ్దక; చూ 1-211) షండ = సమూహమునందు, ప్రపణుండున్ =
అసక్తిగలవాడును, స్వేచ్ఛావిహారి = (విధినిషేధములు లేకుండ) తన
యిచ్చవచ్చినట్లు సంచరించువాడును. కృతము = చేసిన మేలును,
ఎఱుంగనివాడున్ = గుర్తింపనివాడును - కృతిజ్ఞుడు కానివాడును,
(కృతఘ్నుండును - అనుట) సూన్యతములేనివాడున్ = ప్రియముతో
గూడిన సత్యవాక్కులేనట్టివాడును. (సూన్యతంప్రియేనత్యే - అను)
నమ్మినన్ = విశ్వసింపగా, చెడఁజూచువాడున్ = చెఱుచువాడును,

మొదలుగన్ = మొదలుకొని, పాపకారులకేనియున్ = పాతకములు
చేయువారికయినను, పొండరీకతీర్థ = పొండరీకక్షేత్రమునందలి,
హరిమూర్తియుగము = కృష్ణనియొక్క (విట్టలునియొక్క - అనుట)
యాకృతిద్వయము, దివ్యపదమున్ = లోకాతీతస్థానమును-వైకుంఠ
మును, ఇచ్చున్ = అనుగ్రహించును.)

వ్యాక :— స్త్రీయ - లోనగుచోట్లనముచ్చయార్థమధ్యాహ్న
ర్గమని గ్రహింపవలెను. (ప్రా. వాక్య. 13)

చ॥ అలఁతిపిసాశినవృషమధురాధరబింబఫలంబుతమ్మితే
కులనగుసోగకన్నులు ప్రకుంచితకుంతలచారు ఫాలమున్
బలుచని చెక్కులంగలయఁబర్వినకుండలరత్న కాంతులుం
గలశిఖిపింఛలాంఛనుమొగంబుగనందగు ధూపవేళన్. 132

వ్యా :— అలఁతిపిసాశినవృష = అల్పమును మనోజ్ఞమునగు
హాసము, (మనోహరమందహాసమనుట) మధుర = తీయనయిన,
అధరబింబఫలంబు = దొండపండువంటిమోవి, తమ్మితేకులన్ = పద్మ
దళములను, నగు = హసించు - పోలు, సోగకన్నులు = నిడుదల
యిన నేత్రములు, ప్రకుంచిత = మిక్కిలి వక్రములయిన, కుంతల =
కేశములచేత, చారు = మనోహరమయిన, ఫాలమున్ = నుదురును,
పలుచని చెక్కులన్ = నన్ననికపోలములయందు, కలయన్ = అంత
టును. పర్విన = వ్యాపించిన; కుండల రత్న కాంతులున్ = కర్ణ
భూషణమణి దీపులును, కల = కలిగిన, శిఖిపింఛలాంఛను = వెలిమి
పురి చిహ్నముగాఁగలవానియొక్క - కృష్ణనియొక్క, (విట్టలుని,
యొక్క - అనుట) మొగంబు = ముఖము, ధూపవేళలన్ = సుగంధి
ద్రవ్యపుఁబొగవేయునమయములందు, కనన్ = చూచుట, తగున్ =
యొక్క మగును.

క॥ క్షణముక్షణార్థ 1 మయినదీ)

క్షణలలితంబగు పయోధిశయనువదనమీ

క్షణమొనరించుకృతికి నా

క్షణమునఁగలవళిలనుకృత జాతఫలంబుల్.

133

వ్యా :— క్షణముక్షణార్థమయినన్ = క్షణకాలమయినను, క్షణకాలములోనగభాగమయినను, తీ = మూడు, ఈక్షణ = కన్నుల చేత, లలితంబగు = మనోహరమయినదగు, పయోధిశయను = విట్టలునియొక్క (సముద్రముశయనముగాఁగలవాఁడు-విష్ణువు. విష్ణువు నకు విట్టలునకునభేదము) వదనము = ముఖము, ఈక్షణమొనరించు = దర్శించు, కృతికిన్ = పుణ్యునకు, (కృతి = పుణ్యవాన్, ఇతి శబ్ద రత్నావళి - శబ్దక) అక్షణమునన్ = అక్షణమునందే, అళిల = నమస్త మయిన, సుకృత = పుణ్యములవలన, జాత = కలిగిన, ఫలంబుల్ = ఫలితములు, కలవు = ఉన్నవి.

తీక్షణ -- పాండురంగవిట్టలునకు పాలనేత్రముండునుగానఁ దీక్షణలలితమనుట - చూ 5-56

క్షణము = 3 మినిట్లకాలము. క్షణార్థము = $1\frac{1}{2}$ మినిట్లకాలము. మినిట్టు, నిమిషముకాదు. నిమిషము = $1/5$ సెకెండు.

సీ॥ మువ్వంక 1 మురుపుతోమురళియొక్కొకవేళ

మోయించుభువనైకమోహనముగఁ

133 ప:- 1 మైనఁద్రక్ష - డ, ద, బ, గౌ; ర్థంబైనఁది - బ, య, బేద్య-ర; మైనదీ - త; మైన (మయిన?) దీక్షణ - అ.

134 ప:- 1 రవళి - క; మురుపు - ర, అ.

గ్రీడించునొక వేళఁదోడిబాలురఁగూడి

యక్షిణ 2 రతిఁగుబేరాక్షకేళి

నవరించునొక వేళజలవిహారముచాలఁ

బ్రేమభీమరథీగభీరవారీ

గొలుపుండునొక వేళనలిననంభవపుండ

రీకాన్బదాదులు ప్రితిఁగొలువ

తే. నురగరిపువాహనముననొక్కొక్కవేళ

వేడ్కవేంచెసి మెఱయుఁదిరీధులందు

నెన్నికల్పంబులరిగిన పి నేనయేండ్ల

వెలయుప్రామంబుగల కొయ్యవిట్టలయ్య.

134

వ్యా ; — ఎన్నికల్పంబులు = ఎన్ని బ్రహ్మాదినములు, అరి
గినన్ = కడచినప్పటికి, ఏను + అ = అయిదేయమున, ఏండ్లన్ =
సంవత్సరములతో. వెలయు = ఒప్పెడు, ప్రాయంబుగల = వయస్సు
గలిగిన, కొయ్య = కొంటెవాడగు, విట్టలయ్య = పొందురంగ
విట్టలనాథుడు —

1) మువ్వంక = మూడువంకరల సమాహారముతోఁగూడు
కొనిన, మురువుతోన్ = విలాసముతో, భువన = లోకములకు, ఏక =
ఒక్కటియేయమున, మోహనముగన్ = మోహముగలిగించునదిగా,
ఒక్కొక్కవేళన్ = ఒక్కొక్కసమయమునందు, మురళి = పిల్లన
గోవిని, మ్రోయించున్ = మ్రోగఁజేయును - ఊడును.

2) ఒకవేళన్ = ఒకసమయమునందు, తోడిబాలురన్ = సహ

చదులయిన పిల్లలను, కూడి = కలిసి, అక్షిణరతిన్ = అధికమయిన
యానక్తితో, కుబేరాక్షకేళిన్ = కుబేరాక్షమను పేరుగలయాటచేత,
క్రిడించున్ = విహరించును.

3) ఒకవేళన్ = ఒకనమయమునందు, భీమరథి = భీమరథి
వదియొక్క, గభీరవారిన్ = లోతుగలనీటియందు, చాలన్=మిక్కిలి,
ప్రేమన్ = ప్రీతితో, జలవిహారము = జలక్రిడను, సవరించున్ =
చేయును.

4) ఒకవేళన్ = ఒకనమయమునందు, నలినసంభవ = తమ్మి
చూలి (బ్రహ్మ) పుండరీక = పుండరీకుడు, అస్మదాదులు = నేను
మొదలగువారు (శివుడు - వక్త) పీఠిన్ = ప్రియముతో, కొలు
వన్ = సేవింపగా, కొలువుండున్ = సభాసీనుడగును.

ఒక్కొక్కవేళన్ = ఒక్కొక్కనమయమునందు, వేడ్కన్ =
వేడుకతో, ఉరగరిపువాహనమునన్ = గరుడవాహనమునందు, వేం
చేసి = విచ్చేసి (కూర్చుండి - అనుట) తిర్విధులందున్ = దేవుడూ
తేగువిధులయందు, మెఱయున్ = ఒప్పును.

కల్పము = 864 కోట్ల మానవాబ్దములు. (చూ 1-120)
ప్రథమపరార్థములోగడచిన కల్పములు - $30 \times 12 \times 50 = 18000$
కల్పములు. ద్వితీయపరార్థములో శ్వేతవరాహకల్పము నడచుచున్నది.
అయినను విట్టలుని వయస్సు మాత్రమైదేండ్లే. అనగా బాలకృష్ణ
స్వగూఢుడన్నమాట. విట్టలశబ్దనిరుక్తికి - చూ 1-213 వ్యాఖ్య.

కా॥ త్రీరంగంబున, ద్వారకన్, గయఁగురుక్షేత్రంబునన్, నైమిశా
ఖ్యారణ్యాంజనశైలపుష్కరమహేంద్రానంతశయ్యాహరి

ద్వారశ్రీపురుషోత్తమంబుల, నయోధ్యన్, సేతు 1 గంగాభిసం
గాదాధస్తలిః పౌండరీకమున, దైత్యారాతియుండుగడున్. 135

వ్యా : — శ్రీరంగంబునన్ = శ్రీరంగమునందును, ద్వార
కన్ = ద్వారకయందును, కురుక్షేత్రంబునన్ = కురుక్షేత్రము
నందును, నైమిశఅఖ్య అరణ్య, అంజనశైల, పుష్కర, మహేంద్ర,
అనంతశయా, హరిద్వార, శ్రీపురుషోత్తమంబునన్ = నైమిశమనుపేరు
గలయరణ్యమునందును, మహేంద్రగిరియందును; ననంతశయనము
నందును, హరిద్వారమునందును, శ్రీపురుషోత్తమ క్షేత్రమునందును,
అయోధ్యన్ = సాకేతమునందును, సేతు = సేతుపుయొక్కయు,
గంగాభిసంగ = గంగాసాగరసంగమముయొక్కయు, ఆదాధ =
ప్రసిద్ధమయిన, స్థలిన్ = ప్రదేశమునందును, పౌండరీకమునన్ =
పౌండరీకమునందును, దైత్యారాతి = విష్ణుమూర్తి కర్డు =
అత్యంతము, ఉండు = వర్తించును.

విష్ణువు సర్వాంతర్యామియయ్య నీపుణ్యప్రదేశములందుఁడత్రేజో
వ్యాప్తి గాఢముగానుండుననితాత్పర్యము.

క॥ హరియుత్తరభాగంబునఁ

బురుషుఁడుదాఁబాపమైనఁబుణ్యంబైనన్

మరకానియంతచేసినఁ

బరిణతమైమేరుకుధరభారముఁజూపున్.

136

వ్యా : — హరి = కృష్ణునియొక్క - పాండురంగవిఠ్ఠలుని
యొక్క, ఉత్తరభాగంబునన్ = ఎడమభాగమునందు, (ఉత్తరము =
ఎడమది, దాపటిది. వ్యతి. దక్షిణము - సూ. ని.) పురుషుఁడు =
జీవుఁడు, (పురుషః = జీవః - శబ్దక) తాన్ = తాను, పాపమైనన్ =

అఘమునయినను. పుణ్యంబై నన్ = సుకృతమునయినను, సురకాని
యంత = సురకానియనెడు చిన్నరాగినాడెమంత, చేసినన్ = ఒనర్చి
నచో, పరిణతమై = పరిణామమునందినదై. మేరుకుధరభారమున్ =
మేరుపర్వతము యొక్కబరువును. (తూనికపనుట) చూపున్ =
కనఁబఱచును.

“సురకాని = కానిలోనాలుగవభాగము.” (నూ. ని.) “సురకాని.
A fraction (ciphered) thus, సు 1) of a unit, being 1/1024
the one thousand and twenty fourth part సు 11 is two
cura canis, or 1/512 and సు 111 three suracanis, is
1/256” (?) కాని (ణి) - కాకజీశబ్దవము శి దమ్మిడిలు = 1
కాణి. 4 కాణులు = 1 అణా. 16 అణాలు = 1 రూపాయ.
కాణి = 1/64 రూపాయ. 1/4 కాణి = సురకాని అనఁగా 1/256
రూపాయ - నూ. ని. 1/1024 రూపాయ-ట్రై. అనఁగా కాణిలో
16వ, వంతు సురకాణి.

సీ॥ 1సమ్మార్జనమునధ్వాంక్షము, నుపలేపనం
బునమరాళము, రంగమునవి.తల్లి
శుకము, దీపాంకురప్రకటనంబునఁబాము,
పదపద్మతీర్థానుభవముకతన
నరఘయు, నూధన్యపరిషేచనంబున
ధేనువు, మోక్షంబుతెరువు 2 గనియెఁ
3 గాన నేతత్పరికల్పనంబునఁబాండు
రంగాధినాథుఁజేరంగవలయు

137 ప.- 1 సంతతసలిలసమ్మార్జనమునుప - త. సమ్మార్జనమునధ్వాంక్షము
ననులేప- ర, అ. 2 గనిరి.డ,ద,బ,గొ; గలిగి-గ; గవియె - ర.

తే॥ ననిననారదుడ్డిట్లను నభవ! జ్ఞాన
 విరహితంబులు జడములు, వీనికెట్లు
 మనుజకృత్యంబు 4 చేకూరె? మధువిరోధి
 యెట్లువరమిచ్చె? ననిశేడనిశుడనియె.

137

వ్యా :— సమ్మార్జనమునన్ = తుడుచుటచేత, ధ్వాంక్ష
 మున్ = కాకియు, (ధ్వాంక్షాత్మహోషపరభృద్బలిభుగ్వాయసా అపి-
 అమ) ఉపలేపనంబునన్ = అలకుటచేత, (గోముఖంతూపలేనపమ్ -
 తి). ని.) మరాళమున్ = హంసయు, రంగమునన్ = రంగుచేత -
 రంగురంగుల కా.తులను గూర్చుటచేత, విచిత్ర = పలువన్నెలుగల,
 శుకమున్ = చిలుకయు - పంచవన్నెల (రామ) చిలుకయు, (చూ
 4-22కి వ్యాఖ్య.) దీపఅంకుర = దీప్యేకొనయొక్క, ప్రకటనంబునన్ =
 ప్రకాశపఱుచుటచేత, పాము = సర్పమును, పదపద్మ = అడుగు
 దమ్ములయొక్క, తీర్థ = పుణ్యోదకముయొక్క, అనుభవముకతనన్ =
 అతిభూతిపాతువున, సరళయున్ = తీనెటిగయు, (సరళూమధు
 మక్షికా - అమ) ఉదన్య = క్షీరముయొక్క, (గోరసంక్షీరమూధన్యమ్ -
 అభి. చి.) పరిషేచనంబునన్ = చిందుటచేత, ధేనువున్ = అవును,
 మోక్షంబుతెరువు = ముక్తిమార్గము, కనియెన్ = ప్రాపించెను.
 కానన్ = కావున, ఏతత్పరికల్పనంబునన్ = ఈ నిర్ణయముచేత,
 (నూ. ని.) - కాకిలోనగు తిర్యక్కులు పాండురంగవిఘ్నములమున
 మోక్షమార్గమునుగనుటనుబట్టి యతని నాశ్రయించినచో మోక్షప్రాప్తి
 కలుగునన్న నిర్ణయముచేత, పాండురంగాధినాథున్ = పాండురంగ
 జేత్రాధిపతిని, చేరంగవలయున్ = ఆశ్రయింపవలెను. అనినన్ =
 అని (శివుడు) పలుకఁగా, నారదుడు = కలహభోజనుడు, ఇట్లు =

3 గావని - గా; గాననే - ర; గాననే (యే?) - అ. 4 చేకూర. గా;
 చేకూరె - ర, అ.

ఈ ప్రకారముగా, అనున్ = అనెను. అభవ = ఓ యీశ్వరా! జ్ఞాన
విరహితంబులు = మోక్షబుద్ధిలేనివి; (మోక్షేధీర్ జ్ఞానమ్-అమ) జడ
ములు = మూఁగజీవులు - (జడ=మూకే - శబ్దస్తో) నోరుమాలిన తిర్య
క్కలు, అగుపినికిన్ = ఈవాయసాదులకు. మనుజుజన్మత్యంబు =
మానవకర్మ. ఎట్లు = విప్రకారముగా, చేకూరెన్ = సాధ్యపడెను.
మధువిరోధి = విష్ణుమూర్తి - విఠ్ఠలుఁడు, ఎట్లు = విప్రకారముగా,
వరమిచ్చెన్ = వరప్రదానముచేసెను. అనివేడెన్ = అనియర్థింపఁగా,
ఈశుఁడు = శివుఁడు, అనియెన్ (ఇట్లు) పలికెను.

వ్యాక :— పాము = పామున్ - సమాచ్ఛయమధ్యాహ్
ర్నము. (ప్రా). వాక్య 13) అనున్ = అనెను. భూతమునలాట్టు—
బా. క్రియా 22.

కాకహంసశుకసర్పసరపూదేనువుల ముక్తి కథ

ఉ॥ మూర్తిమదిక్షుకార్ముక నమజ్జ్వలకీర్తియుఁబోని చంద్రికా
స్ఫూర్తివెలుంగఁజేయుచునభోవనకేసరి చంద్రుఁడుబృగాఁ
గార్తిక 1 పూర్ణిమన్ యదుశిఖామణిమున్నొకనాఁడుచూచి
నర్తితపింఛగుచ్చలననంబున భీమరథీతటగబునన్. 138

వ్యా ;— నభోవనకేసరి = అకాశమనునరణ్యమునకు సింహ
మగు, చంద్రుఁడు = శకాంకుఁడు, మూర్తిమత్ = అకారముగలిగిన
(రూపుకట్టిన). ఇక్షుకార్ముక = చెఱకువిలుకానియొక్క (మన్మథుని

యొక్క) సముజ్జ్వల = మిక్కిలి ప్రకాశించునట్టి, కీర్తియుఁబోని =
 యశస్సువంటి, చంద్రికా = వెన్నెలయొక్క, స్ఫూర్తిన్ = స్ఫుర
 జమును, వెలుంగఁజేయుచున్ = ప్రకాశింపఁజేయుచు, ఉబ్బఁగాన్ =
 బయలుమెఱయఁగా, కార్తికపూర్ణిమన్ = కార్తికమాసపుబున్న
 మతిథియందు, యదుశిఖామణి = యదుశ్రేష్ఠుఁడు -- కృష్ణుఁడు
 (విట్టలుఁడనుట) మున్ను = పూర్వము, ఒకనాఁడు = ఒకదినము,
 చూశికా = సిగజుట్టునందు, సర్తిత = సర్తించునదియగు, పింఛగుచ్చు =
 గుత్తివంటినెమలి పురియొక్క, లననంబునన్ = కాంతిచేత, (లన-
 దీప్తాచ - శబ్దస్తా) భీమరథీతటంబునన్ = భీమరథీనదియొడ్డునందు.
 (మీఁదిపద్యముతో నన్వయము)

మ॥ సురలీలావతులున్, నరాంగనలు, చక్రుశ్శోతకన్యల్, స్మర
 జ్వర 1 లీడాశయలై తనుంగొలువ, రాసక్రిడన్ 2 బెన్బొడయై
 కరలీనోర్మికలంగుళీచలనరింఖత్కాంతులై కాలఁగా
 మురళీనాదవినోదకేశిఁదవలెన్, మోదం 3 బసాదంబుగన్ 139

వ్యా ;— సురలీలావతులున్ = వేలుపుసాగనుకత్తెలు --
 దేవకాంతలును, (అపసరసలనుట) నరాంగనలు = మనష్య స్త్రీలు,
 చక్రుశ్శోతకన్యల్ = సర్పకాంతలు, సర్పజ్వర = మదన కాపము
 చేత, లీడ = ఆస్వాదింపఁబడిన - పిడింపఁబడిన, ఆశయలై =
 మనస్సుగలవారయి. (ఆశయః = చేతః - శబ్దక) తనున్ = తన్ను,
 కొలువన్ = సేవింపఁగా, రాసక్రిడన్ = రాసకేళియందు, పెన్
 బొడయై = గొప్పనేర్పరియై, కర = చేతులయందు, లీన = కలసి

189 ప. 1 పీడా - ముద్రి (అ) ర; లీడా - అ, గా. 2 బెన్బొడయై - అ.
 బెన్బొడయై - ర. గా; డలై - గ. 3 బుసాదం - డ, ద, బ, గా;
 బునాదం - య; బసాదం - అ.

పోయిన - హత్తుకొనిన, ఊర్పికలు = ఉంగరములు, అంగుళీ =
 వేళ్ల యొక్క, చలన = కదలుటచేతి, తింఖత్ = జాబుచున్న -
 వ్యాపించుచున్న, కాంతులై = దుత్తులుగలవై, శ్రావగాన్ =
 ఒప్పుగా, మోదంబు = సంతోషము, అసాదంబుగన్ = అవిచ్ఛిన్న
 ముకాగా, మురళీనాద = పిల్లనగోరివిధ్వనియొక్క, వినోదకేళిన్ =
 వినోదక్రీడయందు. తవిలెన్ = అసక్తుడయ్యెను.

రాసము - మండలనృత్యము. (చూ 31 - 178) “మండలేనతు
 యన్నృత్యంతదానమితి స్మృతమ్” (భావపూ)

“కార్తికీ పూర్ణిమాయాంచ, కృత్వాతురానమండలమ్
 గోపానాంశతకం కృత్వాగోపీనాంశతకంతథా”

(బ్రహ్మవై) - శబ్దక.

138, 139 పద్యములరెంటికి నన్వయము. కావనదియుగ్మకము.
 “ద్వాభ్యాంతుయుగ్మకమ్” - సా. ద.

క॥ అనాదము 1 తద్వనజగ

తీనివనన్మానిహోమధేనువొకటిసాం

ద్రానందమొదవనిసతన

మోనుమఱచికురిసెనపరిమితదుగ్గంబుల్.

140

వ్యా ;— తద్వనజగతీ = ఆయరణ్యభూమియందు, నివ
 నత్ = నివసించుచున్న, మౌని = మునియొక్క, హోమధేనువు =
 హోమార్థమగుగోవు, ఒకటి = ఒక్కటి, సాంద్ర) = అతిశయ
 మయిన, అనందము = సంతోషము, ఒదవన్ = కలుగఁగా, విని =

అకర్ణించి, తన = తనయొక్క, మేనుమఱచి = ఒడలువిన్నవించి
(వరవశించి - అనుట) అపరిమిత = అమితయిన, దుగ్ధంబుల్ =
క్షీరములు, కురిసెన్ = వర్షించెను - పొదుగునుండికారెప్పను.

ఉ॥ కాననగంధవాహవశగంబగుటన్ వెన 1 నొందుతత్వయః

ఫేనకణంబువచ్చిమురభేదనుమోళినలంకరించె, శ్రీ

జానియుఁబాటమాని నిజసౌధమునందు 2 సుఖించుచుండె; నా

ధేనువులెన్నగాముదిసిదేహమునూడ్చిభవాంతరంబునన్. 141

వ్యా :— తత్వయః ఫేనకణంబు = అపాలనురుగుయొక్క
బిందువు, ఒండు = ఒకటి, కాననగంధవాహవశగంబగుటన్ = అడవి
గారికివశీభూతమగుటచేత, వెనన్ = వేగముగా, వచ్చి = అరుదెంచి-
ఎగిరివచ్చి, మురభేదను = కృష్ణునియొక్క - విఠలునియొక్క,
మోళిన్ = సిగను, (చూడాకిరీటంకేశాశ్చసంయతామౌళయస్త్రియః -
అమ) అలంకరించెన్ = కైసేసెను. శ్రీజానియున్ = లక్ష్మీపతియు-
విఠలుఁడును, పాటమాని = సంగీతమును విరమించి, (వేణుగాన
మును విరమించి - అనుట) నిజ = స్వకీయమయిన, సౌధము
నందున్ = రాజగృహమునందు, (సౌధోఽస్త్రీరాజసదనమ్ - అమ)
సుఖించుచుండెన్ = సౌఖ్యమునొందుచుండెను. అధేనువు = ఆగోవు
లెన్నగా = బాగుగా, ముదిసి = ముదిమినొంది, దేహమున్ = శరీ
రమును, నూడ్చి = విడిచి, భవాంతరంబునన్ = వేణుజన్మమునందు.
(మూడిపద్యముతో నన్వయము.)

141 ప. 1 నుండు - గొ; నొండు - ర, అ. 2 సుఖింపు - గొ;

సుఖించు - ర, అ.

క॥ హరిమౌళిపతితనిజదు

గ్ధరసోత్కరఫేనకణకృతపరమసుకృత

స్ఫురణంబున నొకవైష్ణవ

వరునకుఁదనుజాతయగుచువసుధంబుటైన్.

142

వ్యా :— హరి = కృష్ణనియొక్క (విట్టనియొక్క - అనుట) మౌళి = సిగయందు, పతిత = పడినదగు, నిజ = స్వకీయమయిన, దుగ్ధరస = క్షీరరసముయొక్క, ఉత్కర = సమూహముయొక్క, ఫేనకణ = నురుగుబిందువుచేత, కృత = సంపాదించఁబడిన, సుకృత = ఫణ్యముయొక్క, స్ఫురణంబునన్ = స్ఫూర్తిచేత, ఒకవైష్ణవవరునకున్ = ఒకవైష్ణవశ్రేష్ఠునకు, తనుజాతయగుచున్ = కూతురగుచు, వసుధన్ = భూమియందు, పుటైన్ = జన్మించెను.

141, 142 పద్యములురెండింటికన్యాయము. కాననిదియుగృకము.
(చూ 4-139)

సుశీలోపాఖ్యానము

వ॥ సుశీలాభిధానయగు నబ్బాలగుణగణభాస్వరయై

యథోచితకాలంబున.

143

వ్యా :— సుశీల = సుశీలయనెడు, అభిధాన = పేరుగలది, అగు = అయిన, అబ్బాల = అకన్య; (బాలా = కన్యాయాండ - శబ్దస్తో) గుణగణ = నద్గుణసమూహముచేత, భాస్వరయై =

ప్రకాశమానయై, యథోచితకాలంబునన్ = యోగ్యసమయమునతిక్రమింపకుండ, (వివాహయోగ్యమగు కాలమునందనుట) మీఁదిపద్యముతోనన్వయము.

ఈ తాళివిభుండుగట్టినమొదల్ పతిదేవతయానుశీల, పెన్ గోలతనంబునన్ మగఁడుకొట్టినదిట్టిన 1 రట్టుపెట్టినన్ దాళి, దినంబుఁదచ్చరణతామరసంబులు 2 గొల్పు, నేలయుం బోలునె? కియీ పెనంచుఁగృతబుద్ధులు 4 వృద్ధులుప్రస్తుతింపఁగన్

144

వ్యా :— విభుండు = భర్త, తాళి = మంగళసూత్రమును కట్టినమొదల్ = (మెడలో) బంధించినట్ల మొదలుకొని. పతిదేవత = భర్త దేవతగాఁగలదియగు (భర్తనుదేవునిగాభావించునదియగు-అనుట) -పతివ్రతయగు, అనుశీల = అనుశీలయనునది, మగడు = భర్త, కొట్టినన్ = తాడించినను, తిట్టినన్ = దూషించినను, రట్టుపెట్టినన్ = బాధకలిగించినను, పెన్గోలతనంబునన్ = మిక్కిలి ముగ్ధత్వముతో, తాళి = నహించి, నేలయుం = భూమియైనను, ఈపెన్ = ఈమెను, పోలునె = సరిపోలునా? అంచున్ = అని, కృతబుద్ధులు = స్థిరచిత్తులుగు, (కృతధీ = స్థిరచిత్తే - శబ్దస్తో, ధీ = బుద్ధి) వృద్ధులు = పెద్దలు, ప్రస్తుతింపఁగన్ = మిక్కిలికొనియాడఁగా, దినంబున్ = ప్రతిదినమును, తల్ = అరనియొక్క - భర్తయొక్క, చరణ తామరసంబులు = పద్మములవలెటిపాదములు, కొల్పున్ = సేవించును.

తాళి - మంగళసూత్రధారణమునకు కాస్త్రప్రమాణము మృగ్యమందురు. “కామేశబద్ధమాంగళ్యసూత్ర్యశోభితకంధరా” (లలితానహ) ఇది శీషాచారము.

144 ప:- 1 సడపెట్టి - గ; రట్టాచేసి - డ, ద. బ; రట్టుపెట్టినన్ - ర, అ, గ.

2 గొల్పు - క; గొల్పు - ర, అ. 3 యీకెనంచు - త, గ; యీపెనంచు - అ; యీపెకంచు - ర. 4 పెద్దలు - గ; వృద్ధులు - ర, అ.

సీ॥ రూపహీనుఁడు, మహాకోధనుఁ, డతిలోభి
 బద్ధమత్సరుఁ, డన్యబుద్ధి 1 యాయి
 చరిచలస్వాంతుండు, సకలబంధువిరోధి
 2 బహుశపథోక్తిలంపటుఁడు, శతుఁడు
 3 సంతతావిశ్వాసనన్యప్రరోహుండు,
 గర్వపర్వతమంత్రకస్థితుండు
 కలహాశ 4 నుఁడు, కుతర్క్కక్రియాకుశలుండు
 సంగతోన్మాదోత్తమాంగకుండు

తే॥ నగునయేనియునటువంటి మగనితోడఁ
 గాఁపురముసేయునతిదొడ్డగరితయగుమఁ
 గసిఁడి 5 కోతలకోర్చిలో 6 విసిగికొనక
 ధాతదూఱక తుండి 7 చేతకు వగవక.

145

వ్యా :— రూపహీనుఁడు = సౌందర్యహీనుఁడు, మహా
 కోధనుఁడు = గొప్పకోపముగలవాఁడు, అతిలోభి = అధికత్పస్థ
 గలవాఁడు (పరద్రోహమునందధికమయిన యభిలాషగలవాఁడనుట.)
 లోభము —

“పరవిత్తాదికందృష్ట్యా, నేతుంయోహృదిజాయతే

అభిలాషోద్వీజశ్రేష్ఠః సలోభః పరికీర్తితః” (పద్మ) - శబ్దక.

145 ప:- 1 మాయి - ముద్ది (అ). ర; యాయి - అ. గౌ. 2 బహుళ-క,
 బహుశ - ర. అ. 3 సంతాపవి (ని?) శ్వాస - అ; సంతతావిశ్వాస -
 -ర; గౌ. 4 నుండుతర్క్క - డ, ద, బ; నుండుకుతర్క్క - ర. అ.
 5 తకునోర్చి - ముద్రి (అ). ర; తలకోర్చి - అ. 6 విసివి -
 -ర, గౌ; విసిగి - అ. 7 సేత - ముద్రి (అ). ర. చేత-అ, గౌ.

బద్ధ = పాదుకొనఁబడిన, మత్సరుఁడు = అనూయగలవాఁడు,
అన్యబుద్ధియాయు = పరులబుద్ధిననునరించిపోవువాఁడు.

2) చంచలస్వాంతుండు = నిలుకడలేని మనస్సుగలవాఁడు,
నకలబంధు = ఎల్లచుట్టములకు, విరోధి = వైరి, బహు = అనేకము
లయిన, శపథోక్తి = శపథవచనములయందు - తానుచెప్పినది నిజ
మని నమ్మించుకుఁజేయ ప్రమాణవచనములందు, లంపఁటుండు =
అత్యాసక్తుఁడు, శత్రుఁడు = ధూర్తుఁడు. శతలక్షణము —

“ప్రియంవక్తిపురోన్యత్ర, విప్రియంకురుతేభృశమ్,

వ్యక్తాపరాధచేష్టస్య, శతోయంకథితోబుధైః” (విష్ణు) - శబ్దక.

3) సంతత = నిరంతరమయిన, (ఎడతెగని) అవిశ్వాస =
నమ్మకములేకపోవుటయనెడు, సన్య = చేయియొక్క, ప్రరోహండు =
మొలకెత్తుటగలవాఁడు, గర్వ = దర్పమనెడు, పర్వత = కొండ
యొక్క, మస్తక = తలయందు - శిఖరమునందు, స్థితుండు =
ఉన్నవాఁడు.

4) కలహ = జగడములు, అశనుఁడు = అహారముగాఁ గల
వాఁడు, కుతర్క = కుత్సితములయిన యాహలయొక్క, క్రియా =
వ్యాపారములందు, కుశలుగడు = చతురుఁడు, సంగత = కూడు
కొనిన, ఉన్మాద = వెట్టిగల, ఉత్తమాంగకుండు = తలగలవాఁడు.

అగుసయేనియున్ = అగుటయేనిజమయినను, అటువంటిమగని
తోడన్ = అట్టిరితిగల భర్తతో, సతి = ప్రతివత - అనుశీల, దొడ్డ
గరితయగుచున్ = ఉత్తమగృహిణియై, (గరితయనఁగ నిల్లాలనంగ,
గృహిణిచెలఁగును - అం. భా) కసిడికోతలకున్ = చిన్నచిన్న
ముక్కలుగాఁజేయుకోతలకు - నిరంతరబాధలకు, ఓర్పి = సహించి,
లోన్ = లోపల - మనస్సులోపల, విసిగికోతక = నిర్వేదమునొందక,

ధాతన్=బ్రహ్మను, దూఱక = నిందింపక. (ఇట్టిభర్తనుబ్రాహ్మణునిని బ్రహ్మనునిందింపక-అనుట) తండ్రి = జనకునియొక్క, చేతకున్=పనికి, (ఇట్టియయోగ్యునకిచ్చి వివాహముచేసిన తండ్రి)కృత్యమునకు -అనుట) వగవక = దుఃఖింపక, కాపురముచేయున్ = సంసారముచేయును.

కా॥ అతీవాంతునివేడికోర్చిమను ఛాయాదేవియుంబోలె, న
త్పాతివృత్తగుణాభిరామయగు 1 నబ్బామాలలామంబు, సం
2 ప్రీతుంజేయుననన్య 3 వర్తనములంబిర్వీకులంబెట్టుదు
ర్జాతునవీత 4 దయున్బ్రయున్దడుచితా 5 చారంబులన్నిచ్చులున్

146

వ్యా ;— సత్పాతివృత్తగుణ = మంచిపనిచేతాస్వభావము చేత. అభిరామ = ఒప్పునది, అగు = అయిన, అబ్బామాలలామంబు = అశ్రేష్ఠురాలగుకాంత - అనుశీల, (లలామమ్ = శ్రేష్ఠేచ - శబ్దక.) అతీవాంతుని = అవేడివెలుగుయొక్క, (అనూహ్యునియొక్క) వేడి కిన్ = ఉష్ణమునకు, ఓర్చి = సహించి, మను = వర్తించు, ఛాయా= దేవియుంబోలెన్ = ఛాయాదేవివలె, అనన్యవర్తనములన్ = సహింప రానినడవడులతో, పిర్వీకులంబెట్టు = కష్టములుపెట్టు, దుర్జాతున్ = చెడుపుట్టువును; వీతదయున్ = నిర్దయుఁడును, అగు. ప్రియున్ = భర్తను, (ధవః ప్రియః పతిర్భర్తా - అను) తడుచిత = అతనికియొక్క మగు. అచారంబులన్ = నడవడులచేత, (అతనికినుకూలమయిన నడవడులచేత - అనుట) నిచ్చులున్ = ఎల్లప్పుడు, ప్రీతుంజేయున్= ప్రీతిపొందినవానినిగాఁ జేయును.

146 ప:- 1 నాభామా - ర, అ; నబ్బామా - గౌ. 2 ప్రీతింజేయు - ర; ప్రీతిం-(తు?) జేయు - అ; ప్రీతుంజేయు - గౌ. 3 దర్శన ములం - ర; వర్తనములన్ - అ, గౌ. 4 దయానయుక్ - డ, ద. బ; దయుక్బ్రయుక్ - ర, అ. 5 చారప్రచారంబులన్-గౌ; చారంబులక్ నిచ్చులుక్ - ర, అ.

ఛాయాదేవి - సూర్యనిభార్యయగు సంజ్ఞాదేవి, భర్త వేడిమికిఁ దాళఁజాలక ఛాయాదేవిని నృప్తిఁచియుంచిపుట్టింటికేగెననిపురాణకథనము

వ్యా ;— పిర్వీకు - పీకు + పీకు. బా. సంధి. 42 చే - పిరుపీకు. ప్రకీర్ణక 16 చే - పిర్వీకు.

అలం ;— ఉపమ.

ఉ॥ కొన్ని గొఱంగి 1 కొన్నిసికొన్ని తుటారములాడిమానరా
2 తెన్నికనిన్ని నాళ్ల కివియిన్న నికూటికిఁబిచ్చపాటిగో
మృన్న మహాప్రసాదమని హర్షరసోల్లసదాననాబ్జయై
యన్నలినాక్షి భర్తయిడినన్ని యకై కొనుముక్కధాన్యముల్.

147

వ్యా ;— మానరాక = మానుటసాధ్యముకాక, కొన్ని = కొన్నింటిని - కొంతపరిమాణముగల ముక్కధాన్యమును, గొఱంగి = పైకివినఁబడకుండునట్లునోటిలో నుచ్చరించి, కొన్ని = కొన్నింటిని - కొంతపరిమాణముగల ముక్కధాన్యమును, కినిసి = కోపించి, కొన్ని = కొన్నింటిని - కొంతపరిమాణముగల ముక్కధాన్యమును, తుటారములు = పరుషములయిన వాక్యములు, అడి = పలికి, ఎన్నికన్ = లెక్కచేత, (లెక్కగా - అనుట) ఇన్ని నాళ్ల కున్ = ఇన్నిదినములకు, ఇవి = ఈయవి - ఈముక్కధాన్యము, ఇన్నని = ఇంతపరిమాణముగలవియని, కూటికిన్ = తిండికి, పిచ్చ = అల్పమయిన, పాటి = పరిమాణము, కొమ్మన్నన్ = తీసికొనుమనఁగా, మహాప్రసాదమని = మహాప్రసాదమనిఁగి, హర్షరస = సంతోషరసముచేత, ఉల్లనన్ =

147 ప.- 1 కన్గొనిసి - త; కొన్నినిసి - ర, అ. 2 తెన్నక - డ, ద, బ, కెన్నక - ర, అ. 3 ముక్క - క; ముక్క - ర, అ, గ, ముక్క - డ, ద, బ.

ప్రకాశించుచున్న, ఆననఅబ్బయై = పద్మమవంటి ముఖముగలదై,
 అన్నలినాక్షి = అతమ్మికంటి-అనుకీల, భర్త = పతి, ఇడునన్నయ =
 ఎన్నియిచ్చునోయన్నే, ముక్కధాన్యముల్ = సారహీనములయిన
 వడ్లను, కైకొనున్ = స్వీకరించును.

పాఠ :— మ్రుక్క-మ్రుక్కు ధాతునంబంధముగల పదము.
 ముక్కడి - శబ్దమునుబట్టి మ్రుక్కు ధాతువురేఫసంయుక్త మని తెలియ
 నగును. (రేఫహాపమున, “ముక్కు” ధాతువు సిద్ధించును.) కాన
 ముక్కి - పాఠము గ్రహింపబడినది.

మహాప్రసాదము -- విష్ణుపాదోదకాదులు గ్రహించునప్పుడు
 మహాప్రసాదమని యుచ్చరింపఁబడును.

“పాదోదకంచ నిర్మూల్యం, నైవేద్యంచవిశేషతః

మహాప్రసాదఇత్యుక్త్వా, గ్రాహ్యంవిష్ణోః ప్రాయత్నతః”

-“ఇత్యేకాదశీలత్వధృతమత్యసూక్తవచనమ్” (శబ్దక.)

ఇట్లు విష్ణుపాదాదోకాదులను గ్రహించునప్పుడుచ్చరింపవలసిన
 పదము. పెద్దిలిచ్చునప్పుడుచ్చరింపవలసిన గ్రహించునప్పుడు పిన్నలుచ్చరించు
 పదముగాఁగూడవాడుకకెక్కినది.

వ్యాక :— కొన్ని = కొని - బా. ప్రకీర్ణక 8 నూ. కొని +
 కినిసి = కొనిగినిసి (బా. సంధి 13) = కొన్నినిసి (ము. కౌ.
 ప్రకీర్ణక) నాళ్లు - నాడు + లు. బా. అచ్చిక 12 చే - నాడ్ +
 లు = నాళ్లు (ము. కౌ. ప్రకీర్ణక)

సీ॥ చతురసమ్మార్జనాచరణంబుతోలునాటి
 ప్రాచివన్నియ 1 తోపువడుటగాఁగ
 గోమయగోముఖ శ్రీముంగిటఘటించు
 టలు 2 ముఖమజ్జన కలనగాఁగఁ
 గమనీయపూర్ణ కుంభములపూజా క పి
 తుచలిఃపాకల్పరచనగాఁగ
 నన్న సంపాదనార్హాగ్నిబుట్టినధూమ
 పటలిసంస్కారధూపంబుగాఁగ

తే॥ విఘటితకవాటకద్వారవిశదనయన
 యర్చితా 3 ధర 4 దేహళికాధరోష్ఠ
 భాండగోపనయవనికాంబరపరీత
 యంతిగృహలక్ష్మీయత్యంతకాండనదు.

148

వ్యా :— విఘటిత = విడగొట్టబడిన - పూర్తిగాఁ దెలుపఁ
 బడిన, కవాటక = తలుపులుగల, ద్వార = వాకిటిచేత, విశద
 నయన = వ్యక్తమయిన కన్నులగలదియు, అర్చిత = పూజింపఁ
 బడిన, అధరదేహళికా = క్రింది గడపయనెడు, (అధస్తాదపిచాధరః-
 అమ) అధరోష్ఠ = క్రింది పెద్దవిగలదియు, భాండగోపనయవనికా =
 కుండలను ముఱుగుపఱుచుటకు సంబంధించిన తెరయనెడు, అంబర =
 వస్త్రముచేత, పరీత = చుట్టుకొనఁబడినదియు, అగు, ఇంతి = (అ)

148 ప:- 1 దోడు - గ; తోడుపు - ర (పా), త్రోపు - ర, అ. 2 సుఖరః
 ముఖ - అ 3 ధర (వర?) - అ, ధర - ర, అ, గౌ. 4 గేహళి
 - ముద్ది [అ], ర, చ; దేహళికావరోష్ఠి - త; దేహళి - క;
 గేహళికాధరోష్ఠి - గౌ. దేహళికాధరోష్ఠి - అ.

కాంతయొక్క - అనుశీలయొక్క, గృహలక్ష్మి = గేహ లక్ష్మి -
గేహమనెడుపుణ్యస్థి.

1) చతుర = నిపుణమయిన, సమార్జన = తుడుచుటయొక్క
ఆవరణంబు = పని, తొలునాటి = పూర్వదినముయొక్క, ప్రాచి
పన్నియ = అపరిశుద్ధమగురంగుచీరయొక్క, త్రోపువడుటగాఁగన్ =
తొలగింపబడుటకాఁగా.

2) ముంగిటన్ = మునివాకిటియందు, గోమయ = పేడయొక్క,
గోముఖ = కలయంపియొక్క; (కలవడంబు కలాపికలయంపిచానపి
యనగోముఖాఖ్యలైయలరుచుండు - ఆం. భా.) - పేడనీళ్ల కలయంపి
యొక్క, శ్రీన్ = శోభను, ఘటించుటలు = కూర్చుటలు, ముఖ
మజ్జన = మొగము కడుగుకొనుటయొక్క, కలనగాఁగన్ =
కూర్చుటకాఁగా.

3) కమనీయ = మనోహరమయిన, పూర్ణకుంభముల = నిండు
కుండలయొక్క, పూజా = అర్చనముయొక్క, కస్తీ = కూర్చుట,
కుచలికుచ = గజనిమ్మపండ్ల వంటి స్తనములయొక్క, ఆకల్పరచన
గాఁగన్ = వేషముయొక్కకూర్పుకాఁగా, (ఆకల్పవేషానై పథ్యమ్-అమ)

4) అన్ననంసాదన = అన్ననిష్పాదనమునకు, (కూడువండుటకు
-అనుట) అర్హి = తగిన. అగ్నిన్ = అనలమువలన (నుండి) పుట్టిన=
జనించిన, ధూమ = పొగయొక్క, పటలి = సమూహము, సంస్థార =
దేహశోధనము కొఱకయిన, ధూపంబుగాఁగన్ = సుగంధిద్రవ్యము
నుండి కలిగినపొగకాఁగా అత్యంత = అధికమయిన, కాంతిన్ =
ఒప్పిదమనెడు మన్మథవర్ధితమగు రూపయోవనాదిజన్యమగు సౌందర్య
ముతో, తనరున్ = ఒప్పును.

కాంతి - ఆయత్త సిద్ధమగు శృంగారచేష్టలలోనొకటి. రూప
యోవనాదులచే సిద్ధించుసౌందర్యముశోభ, మన్మథవర్ధితమయిన శోభ,
కాంతి.

“రూపయోవనలాలిత్య, భోగాద్వైరంగభూషణమ్

శోభాసైవకాంతి, ర్మన్మథాప్యాయితద్యుతిః” (సా. ద.)

ఈ పద్యమున సుశీలగృహము పుణ్యస్త్రీగా గూఢింపబడినది.
స్త్రీలింగలక్ష్మీశబ్దమువలన స్త్రీత్వముద్యోతకమగును.

తెఱచినతలుపులు, తెఱచినకన్నులు. క్రిందిగడప క్రిందిపెదవి. కుండలు
మఱుగుపఱుచుకుగట్టినతెర, కట్టుకొన్నచీర. చెత్తయూడ్చుట గత
దినముకట్టినచీర నూడ్చుట. ముంగిటఁజల్లినపేడనిళ్లకలయంపి, ముఖ
ప్రజ్ఞాశనము. మంగళార్థముంచినపూర్ణకుంభములు, స్తనములు. అన్నము
వండనప్పుడు పొయ్యిలోని నిప్పునుండి వెలువడుపొగ, శరీరసంస్థా
రము కొఱకు వేసికొన్న ధూపము. (సాంబా)ణిపొగ. ఇంటియొప్పి
దము, మన్మథవర్ధితమగు రూపయోవనాది జన్యమగు సౌందర్యము.

అలం ;— రూపకము.

సీ॥ ప్రస్తుతంబని పదార్థములు రాజులవేడి

కొనితెచ్చియమ్మించుగోమటిండ్ల

మూసి 1 ముల్లడచిగుమ్మలకొల్చుపైమెత్తు

లూడ్వడుపస్తైననుండుగాని

యెట్టిచుట్టం 2 బేని యింటికేతేరరెం

149 ప. 1 ముల్లడిచి - ర, అ; ముల్లడచి - సూ. ని. 2 బేనని - గ,
బైన - ర [పా] బేని - ర, అ.

డవసూతకముదెల్పియవలఁ 3 జొనుపు
మునుప్రతి 4 శ్రుతముచేసిన వైడిరాకున్న
ముచ్చిచ్చునను 5 వేగువచ్చుదనుక

తే॥ 6 వనరు “కాకాయలవజాయవా” యతుంచు
బెనఁగు “ధూళిః పరగృహదపి” యనునాన
7 ముంచియొగకుఁ 8 గాటుఁబామునకు బలియు
9 నొసఁగఁడని భర్త కైపొక్కునువిదమదిని. **149**

వ్యా :— ప్రస్తుతంబని = ఉత్సవదినమని, రాజులను = భూపతులను, పదార్థములు = వస్తువులు (సరకులు - అనుట) వేడి కొనితెచ్చి = అర్థించి తీసికొనివచ్చి, కోమటిండ్లన్ = వైశ్యగృహములయందు, అమ్మించున్ = విక్రయింపఁజేయును.

ప్రస్తుతము - ప్రస్తుతము or శుభప్రస్తుతము = A festive rite (త్రొ.) సూ. ని. శ. ర. లలో నియర్థములేదు.

2) పస్తయినన్ = ఉపవాసమయినను, ఉండుఁగాని = ఉండునుగాని, కుమ్మలకొల్చు = కుమ్మలందున్న ధాన్యమును, మూసి = అచ్చాడించి, ముల్లడఁచి = ముండ్లుగ్రుచ్చియానవాలుచేసి, పైమెత్తులు = మీఁదిపూతలు, (మీఁదిభాగమున మన్నులోనగువానితో దట్టముగాఁ బూసిన పూతలు) ఉడ్వడు = తొలఁగింపఁడు.

2 జొన్ను-ర (పా). జొన్న - గొ; జొనుపు - ర, అ 4 శ్రుతము-
డ. ద. బ; శ్రుతము - ర, అ. 5 వేడు - క, చ, త; వేడు-గొ
వేగు - ర; వేగు - అ. 6 వచ్చు గొ; - వనరు - ర, అ.
7 మొనసి - గొ; ముంచి - ర, అ. ముచ్చి - త. 8 పాటు-చ,
త, గొ; కాటు - ర, అ. 9 నొసఁగనిరీతి - క; నొసఁగఁడని
భర్త - ర, అ.

కుమ్మి - కుసులభేదము, ఒకరకమయినగాదె

3) ఎట్టిచుట్టంటేని = ఎటువంటి మిశ్రుడయినను -- ఎంత
యాప్రదయిన మిశ్రుడయినను, (చుట్టముపక్కముచుట్టనెచ్చెలి
నాగమిత్రుని నామములగు - అం. భా.) ఇంటికీన్ = గృహమునకు,
వీతేరన్ = రాగా, రెండవసూతకము = మృతాశౌచమును, తెల్వి =
ప్రకటించి, అవలజొనుపున్ = వేటుచోటుబ్రవేశపెట్టును. (వేటు
చోటికిఁబంపివేయుననుట)

సూతకము - ఇది రెండువిధములు - (i) జాతాశౌచము =
పుత్రాదిజన్మమునఁగలుగు నశౌచము. (ii) మృతాశౌచము = పిత్రాది
మరణమునఁగలుగు నశౌచము. రెండవసూతకము మృతాశౌచమగును.

4) మును = పూర్వము, పృథ్వీతము చేసిన = ప్రతిజ్ఞ
చేసిన - హద్దానముచేసిన, పైడి = ధనము, రాకున్నన్ = తిరిగి
రాకున్నపక్షమున, వచ్చుదనుకన్ = తిరిగివచ్చుదాక, ముచ్చిచ్చు
నను = మూడుచిచ్చులనమాహారమునందు, వేగున్ = తపించును
(అగ్నిలోఁబొరలుచున్నట్లు తపించుననుట)

ముచ్చిచ్చు - గార్హ పత్యము, ఆహారము, దక్షిణాగ్నియను
యజ్ఞగుల్మూడింటినమాహారము.

కాకాయలవణాయవాయుటంచున్ = కూరకొఱకు లేదా యుప్పు
కొఱకునని, వనరున్ = దీనాలాపములు పలుకును. (స్వప్నద్రవ్యము
కొఱకును దేవులాడుననుట) పరగృహాత్ = అన్యగృహమువలన (నుండి)
ధూళిఁ అపి = దుమ్మునను - దుమ్మయినను లభించినజాలును.
అను = అనెడు, అనన్ = అశతో, పెనగున్ = ప్రయాస
పడును. ముంచి = పూనుకొని, ఈగకుఁగాటుఁబామునకు బలియు
నొసఁగఁడని = ఈగకుఁగాటుఁబామునకు బలియాయనంతటి పినాసి
యని, భర్తకై = పతికై, ఉవిద = యువతి - అనుశీల, మదిన్ =
మనస్సునందు, పొక్కున్ = పరితపించును.

ఈగకుఁగాఁటుఁబామునకుబలియు నొసఁగఁడు - పినాసితనమును
దెలుపులోకోక్తి.

(i) పామునకుబలిపెట్టనిప్రతిపాదు

సేగకెన్నఁడుగాఁటునెడనిపారు. (శృ. నై. 7-53)

(ii) ఈగకుఁగాటికపామునకున్ బలిపెట్టక. (వరాహ 9-123)

చ॥ ఇవిధంబున నవ్విధుబింబవదన వివిధకుటిలాచార చతురుండగు
జీవితేశ్వరునిశ్వరుఁగాఁదలంచుచు, దదుపాసనంబుతనకు నిహ
పరశుద్ధి సంసూచకంబుగ నిండుడెందంబునన్ గోచరింపఁజేయుచుఁ
గీర్తితచరితంబునంబ్రవర్తిల్లుచుండునంత. **150**

వ్యా :— ఇవిధంబునన్ = ఈ ప్రకారముగా, అవిధు
బింబవదన = అచంద్రబింబముఖి - అనుశీల, వివిధ కుటిలాచారచరి
త్రుండగు = పలువిధములయిన కపటవర్తనములు స్వభావముగాఁగల
వాడగు, జీవితేశ్వరున్ = ప్రాణేశ్వరుని, (భర్తను) ఈశ్వరునిగాన్ =
పరమేశ్వరునిగా, తలంచుచున్ = భావించుచు, తత్ = అతనియొక్క-
భర్తయొక్క, ఉపాసనంబు = సేవ, తనకున్ = తనకు,
ఇహపరశుద్ధి సంసూచకంబుగన్ = ఇహలోకపరలోక పవిత్రతకు
సూచనయైనదానినిగా, నిండుడెందంబునన్ = నిండుమనస్సుతో,
గోచరింపఁజేయుచున్ = తోఁపఁజేయుచు, కీర్తితచరితంబునన్ =
కీర్తినొందిన నడవడితో, ప్రవర్తిల్లుచుండునంతన్ = వర్తిల్లుచుండు
నమయమునందు. (మీడిపద్యముతోనన్వయము)

క॥ అటనొకనాఁడాభూసుర

కుటుంబసినదనమునకుఁగుహనాపటువున్

1 బటువగుమైజిగి 2 దెగడం

3 బటువగునొక 4 వడువువచ్చె 5 భక్తాపేక్షన్. 151

వ్యా ;— అటన్ = అచ్చట, ఒకనాడు = ఒకదినము నందు; అభాసురకుటుంబిని = ఆ బ్రాహ్మణపురంధ్రియొక్క - ఆ సుశీలయొక్క, నదనమునకున్ = గృహమునకు, కుహనావటువున్ = కపటబ్రహ్మచారిని - వామనుని, బటువగు = మనోజ్ఞమగు, మై = శరీరముయొక్క, జిగిన్ = ప్రకాశముచేత, తెగడన్ = తిరస్కరించుటకు, పటువగు = సమర్థుడగు. ఒకవడువు = ఒకబ్రాహ్మచారి, భక్తాపేక్షన్ = అన్న కాంక్షతో, (భిష్ణాస్త్రీభక్తమంధోన్నమోదనోస్త్రీ సదీదివిః - అమ) వచ్చెన్ = అరుదెంచెను.

కుటుంబిని - “కుటుంబ+ఇని. పతిపుత్రాని యుతాయాం ప్రశంసితాయాంప్రియామ్” (శబ్దస్తో)

సుశీలకప్పటికి సంతానములేదు భగవత్కృపవలనఽద్వరలోఁ బుత్తులు కలుగఁబోవుచున్నారు కాన నిటఁగుటుంబినిశబ్దము పుత్రి జననయోగ్యతాసూచకము.

అలం ;— ఉపమ.

వ॥ 1 వచ్చి, యమ్మచ్చెకంటి గెంటుని నెయ్యంబు 2 వియ్యంబగు నంతః కర 3 ఇంబున నడలుగడలుకొన గామాంతరాసక్తుండగు

151 వ:- 1 బటువై - ప, ర; బటువగు - అ, గౌ. 2 దెగడున్ - ముద్రి (అ), ర; దెగడన్ - అ; దెగడం - గౌ. 3 బటువగు- ముద్రి (అ) ర; బటువగు - అ, గౌ. 4 వడుగు - ముద్రి (అ) ర; వడువు - అ, గౌ. 5 భక్తా - ముద్రి (అ); ర; భక్తా - అ, గౌ.

152 వ:- 1వచ్చిననమ్మచ్చె - ముద్రి (అ). ర; వచ్చియమ్మచ్చ - అ; వచ్చి యమ్మచ్చె - గౌ. 2 వియ్యం - ప; లియ్యం - ర, అ. 3 ఇంబు నడలు - గౌ; ఇంబుననడలు - ర, అ.

ప్రాణనాథుండు తనుంచిలిచిన యుత్తైనఁ 4 గోనింటిబోనమాఁతొంగి
 చూచుతఱి బొడకట్టి, బొట్టునకు 5 మేదావి 6 మేదునలవాటునం
 గండిన యంగఱి 7 ద్వితయంబుకల్మిఁ దేటిగుట్టినం 8 బృథ
 గ్వర్ణమూర్తులగు సంవర్తికలుగల జలరుహంబనఁబ్రశస్తంబగు
 హస్తంబెత్తి, 'స్వస్త్యస్తుతే' యని యాశీర్వదించుటయుఁగృత
 నమస్కారయై, యపారసామోదవృదులన్వనంబున నిట్లనియె.

152

వ్యా :— వచ్చి = (బ్ర)హచారి) అరుదెంచి, అమ్మచ్చె
 కంటి = అమీనాక్షి - అమశీల, గెంటని = తొలఁగని, నెయ్యంబు =
 అనురాగము, వియ్యంబగు = మిక్కిలికలిసినదగు, అంతఃకరణంబునన్ =
 మనస్సునందు, (అంతఃకరణంబునోనిగుః - తి). ని.) అడలు =
 భయము, కడలుకొనన్ = అలిశయింపఁగా, గామీమాతర = వేఱు
 గామమునందు - వేఱుగామమునకేగుటయందు, అనక్షుండగు =
 అనక్షిగలవాడగు, ప్రాణనాథుండు = జీవితేశ్వరుండు (భర్త),
 తనున్ = తన్ను, పిలిచినయత్తైనన్ = అమృతించినట్లుకాఁగా,
 (పిలిచినట్లునింపఁగా - అనుట) కొనఁగంటి బోనము = మూలయింటి
 భోజనమును - చలిదియన్నమును, అని భుజించి తొంగిచూచు
 తఱిన్ = వంగికనుఁగొను సమయమునందు, బొడకట్టి = అగవడి,

4 లోనింపానరు - ప; లోనింటిపానరూని - త; పానరూని-చ;
 లోనింటిబాస - క; లోనింటిబోనమాని [?] - అ, ర; కోనింటిబో
 (పో?భో?) నమాని - గౌ. 5 మేధావి - చ, త, మేదావి-ర. అ.
 6 వెడవు - గ; మెలవు - క. చ, త; మెదవు-గౌ. 7 ద్విత
 యంబుదేటి - ముది [అ], ర; ద్వితయంబుకల్మి - అ, ద్విత
 యంబునకల్మి - గౌ. 8 పృథుస్వర్ణ - క; బృథగ్వర్ణ - ర, అ.

బొట్టునకున్ = తిలకమునకు, మేదావిన్ = అగ్ని కార్యము తీర్చిన
 పిమ్మటవచ్చిన బూదిన, మేదు = మెదిపెడు, అలవాటునన్ = అభ్యా
 సముచేత, కందిన = నల్లనయిన, అంగుళీద్వితయంబు = వ్రేళ్ల
 జతయొక్క, కల్పిన్ = కలుగుటచేత, తేటి = తుమ్మెద, కుట్టినన్ =
 కుట్టగా, (నోటిలోనిముల్లుతోబాడువగా - అనుట) పృథగ్వర్ణమూర్తు
 లగు = వేటువన్నె పొందినయాకృతిగలవియగు, (మాటుహపుపడిన
 వగు - అనుట) సంవర్తికలు = లేత (తామర) తేకులు, (సంవర్తి
 కానవదళమ్ - అనుట) కల = కలిగిన, జలరుహంబనన్ = పద్మమను
 నట్లు, పశితంతంగు = శ్రేష్ఠమగు, హస్తంబు = చేతని, ఎత్తి =
 ఉన్నమితముచేసి, (చేయెత్తి - అనుట) "స్వస్త్వస్తుతే" యని = స్వస్త్వ
 స్తుతేయనువాక్యమునువృద్ధిచి, (తే = నీకొఱకు; స్వస్తి + అస్తు = స్వస్తి
 యగుగాక - అనియర్థము) అశీర్వాదించుటయున్ = దీవించుటయు,
 కృత = చేయఁబడిన. నమస్కారయై = నమస్కృతిగలదై, (నమ
 స్కరించినదై - అనుట) అసారసామోద = అపద్మగంధి - అనుకీల,
 మృదుల = కోమలమయిన, న్వనంబునన్ = (కంత) సర్వముతో,
 ఇట్లు = ఈ కారణముగా, అనియెన్ = పలికెను.

వ్యాక :— కోనయొక్క + ఇట్లు = కోనిట్లు. (ము. కౌ.)
 మచ్చెకంటి = మచ్చెములవంటి కన్నులు దేనికిగలదోయది-మీనాక్షి.
 (ము. కౌ. సమాన)

అలం :— ఉపమ.

సీ॥ ఎందుండిరాక? యిందేతేరంగతమేమి?

1 గ్రాసార్థిభావంబుగానవచ్చె

నగునన్న, నల్లేనిమొగసాల 2 నుండు, డా
 యనయూరలేడు, యామార్థమునకె
 కావించు 4 నన్న సంస్కారంబు, మీరార
 గింతురుగాని వేగిరమె, యచుడు
 మాణవకుండుపల్కు, మగువ! 5 నేడేన్నాళ్ల
 నుండియుఁగుడువఁగూడొదవకునికి

తే॥ వేడియగుదాఁకనోరువ, మాఁడుగలిగెఁ

బులిసినదిగల్గెనన్నంబుపోకయంత

6 యొసఁగి 7 క్షుత్తార్పవెనఁ, జల్దిమెనవనైన

పాప 8 ముడిగించి కొండు 9 దపంబు 10 కల్పి. 153

వ్యా : — ఎందుండిరాక = ఎక్కడనుండివచ్చుట? ఇందున్ =
 ఇక్కడికి, ఏతేరన్ = వచ్చుటకు, కతమేమి? = కారణమేమి?
 గాస్థాస్థిభావంబు = ఆహారమును గోరువానియొక్క విధము, కాన
 వచ్చెన్ = (నీ యందు) కనబడెను. (అని నుకీలయనఁగా) అగు
 నన్నన్ = (మాయావటువు) ఆవునని పలుకఁగా, అట్లేని = అట్ల
 యినచో, మొగసాలన్ = తలవాకిటిపంచయందు, ఉండుండు =

2 యందుండుడాయనలేడు - త; మొగసాలనుండుడాయన
 యూరలేడు - ర, అ. 3 మునక - గొ; మునకె - ర, అ.
 4 నశన - త, గొ; నన్న - ర, అ. 5 నేడే
 న్నాళ్ల - ముద్ది (అ, నేనేన్నాళ్ల - ర, నేడేనాళ్ల - అ. నేడే
 నాళ్ల - గొ. 6 యొసఁగు - గొ, త; యొసఁగి - ర, అ.
 7 క్షుధార్ప - త; క్షుత్తార్పవే - క, క్షుత్తార్పు - ర, అ.
 8 ముడిపించు - ర, అ. ముడిగించి - గొ. 9 దర్పంబు - క;
 చదంబు - ర, అ; 10 కలిమి - ర, అ; కల్పి - గొ.

నిలువుఁడు. ఆయన = నాభర్త, ఊరలేడు = గ్రామమునందులేడు,
 (గ్రామ)తరమేగెను - అనుట) అన్నసంస్కారంబు = వంటకము
 యొక్క పచనము. యామఅర్థమునకె = అరజాములోఁగానే, కావి
 తున్ = చేయుదును, మీరు = మీరలు, వేగిరమ = త్వరగానే,
 అరగింతురుగాని = భుజింతురుగాని, (కాని - వాక్యాలంకారము.)
 అనుడున్ = అన్నయనంతరము - అని సుశీల పలికినయనంతరము,
 మాణవకుఁడు = బాలుఁడు, (బాలస్తుస్త్వాన్మాణవకః-అమ) పల్కున్=
 (ఇట్లు) చెప్పెను. మగువ = ఒకాంతా! - అమ్మా! కుడువన్ =
 భుజించుటకు, వీన్నాళ్లనుఁ డియున్ = ఏడుదినములనుండియు, కూడు=
 భోజనము, ఒడవకునికిన్ = దొరకకపోవుటచేత, నేడు = ఈదినము,
 వేడి = వెచ్చనిది - వెడియన్నము, అగువాఁడన్ = అగువఱకు,
 ఓరువన్ = నహింపను, (తాళలేను - అనుట) అన్నంబు = అహా
 రము, మాఁడు = అడుగంటినది, కలిగెన్ = ఉండెనేని, పులిసినది =
 పులుపెక్కినది, కల్గెన్ = ఉండెనేని, పోకంత = పోకచెక్కంత,
 (కొలఁదిపాటి - అనుట); ఒనఁగి = ఇచ్చి - తినుటకుఁబెట్టి, వెనన్ =
 వేగముగా, క్షుత్తు = అకలి, అర్పు = ఉపశమిల్లఁజేయుము. చల్ది=
 పర్యవీక్షము, మెనవనైన పాపము = భుజించుటచేతఁ గలిగిన
 యఘమును, తపంబుకల్మిన్ = తపస్సంపదచేత, ఉడిగించికొందున్ =
 పోఁగొట్టుకొందును.

చలిది, పర్యవీక్షాన్నముగాన భుజింపరాదు.

“భక్తపర్యవీక్షోచ్ఛిష్టం, శ్వస్పృష్టం, పతితేక్షితమ్
 ఉదక్యాస్పృష్టసంస్పృష్టం, పర్యాయాప్తచవర్జయేత్”

(గరుడ) - శబ్దక.

భావము = రీతి. అంబుజాక్షుభావమున --- హరి 7-120;

యయాతిభావంబున - విక్రమా 2-69.

అయన - ఇది భర్తృనిర్దేశమున వ్యవహార ప్రసిద్ధము.

మాయాయన - అనియుఁగలదు.

యామార్దము - 30 ముహూర్తములు = 1 దినము. దినములో 1/8 వంతు, యామము = 3. 3/4 ముహూర్తము. అనఁగా 3 గంటలు. యామార్దము = 1. 1/2 గంట.

వ్యాక :— వీన్నాళ్లు - వీడు + నాళ్లు = వీన్నాళ్లు. ప్రా. సంధి 15. నాళ్లు-నాడు + లు = నాళ్లు - ము. కొ అచ్చిక.

తే: అనుడునెలనాఁగయిట్లను, ననఘ! నీకుఁ

జలదీయేనెట్టు లిడనేర్తు? క్షణములోన

వంటఁగావించు, భుజియించి వలయునెడకు

నేగునావినిసతిఁబల్కుఁజాఁగవడుగు.

154

వ్యా :— అనుడున్ = (మాయావటువిట్టు పలికినయనంతరము. ఎలనాఁగ = ఆయువతి - అనుశీల, ఇట్లు = ఈ ప్రకారముగా. అనున్ = పలికెను. అనఘ = ఓసుకృతీ! నీకున్ = నీకు, వీన్ = నేను, చలిది = పట్టుపితాన్నము, ఎట్టులు = ఏప్రకారముగా, ఇడనేర్తున్ = పెట్టఁగలను? క్షణములోనన్ = క్షణకాలములోపల - అత్యల్పకాలమున, వంటన్ = పాకమును, కావించున్ = చేయుదును. భుజియించి = తిని, వలయునెడకున్ = ఇష్టమగుచోటికి, ఏగు = అరుగుము, నాన్ = అనఁగా, విని = అకర్ణించి, జాఁగవడుగు = ధూర్తుడగుబ్రహ్మచారి, నతిన్ = (ఆ) పతివ్రతనుగూర్చి - అనుశీలనుద్దేశించి, పల్కున్ = (ఇట్లు) వచించెను.

ఎలనాగ - ఎల + నాగ. నాగ = నంగ. ఎల = లేత,
నాగ = స్త్రీ - మానవల్లివారి "కు. సం." టీక. (వి. వేం.)

తే॥ తోవ 1 గమియించు చోటనోపూవుబోడి !

యవరవర్ణ సమాచారమైన 2 జెడదు

బ్రాహ్మ్య, మితడవేటికి, బ్రాహ్మరక్ష

నెఱపుమొకయింతమెదుకిన్నినీళ్ళు నొసరి.

155

వ్యా :— ఓపూవుబోడి = ఓకాంతా - ఓ సుకీలా! త్రోవన్ =
మార్గమునందు, గమియించుచోటన్ = వెళ్ళునమయమునందు, (మార్గ
మధ్యమున - అనుట) అవరవర్ణ = కడపటి వర్ణముయొక్క -
శూద్రవర్ణముయొక్క, సమాచారము = నడవడిక, ఐనన్ = అయి
నప్పటికి, బ్రాహ్మ్యము = బ్రాహ్మణధర్మము, చెడదు = నశింపదు.
ఈ తడవు = ఈయాలస్యము, ఏటికిన్ = ఎందులకు? ఒకయింత =
ఒకకొంచెము, మెదుకున్ = అన్నకణమును - కొలది పాటియన్న
మును, ఇన్నినీళ్ళున్ = కొలదిపరిమాణముగల జలమును, ఒసరి =
ఇచ్చి, ప్రాణరక్ష = అనువులకు రక్షణ, నెఱపుము = కావింపుము.
(ప్రాణములు కాపాడుమనుట)

మార్గమధ్యమునబ్రాహ్మణునకు శూద్రాచారముతప్పుకాదు.

“స్వగ్రామేపూర్ణమాచారః, అన్యగ్రామేతదర్థకమ్,

పట్టనేపాదమాత్యంతు, పథిశూద్రవదాచరేత్”

వ్యాక. :— పూవుబోడి = పూవువంటిపొడిదేనికిగలదోయది -
బహువ్రీహి. (ము. కౌ. సమాస. 2)

తే॥ వాఙ్మనః కాయ 1 సంకల్పవర్తనముల

సంభవించిన పాపంబు సంహరించి

యతిధిగృహమేధికిచ్చు శాశ్వతసుఖములు

వినవె? యభ్యాగతస్వయం 2 విష్ణుడనుట.

156

వ్యా :— వాఙ్మనః కాయసంకల్పవర్తనములన్ = మాటలచేతను, హృదయముచేతను, శరీరముచేతను, నిచ్చచేతను, ప్రవర్తనచేతను, సంభవించిన = కలిగిన. పాపంబున్ = అఘమును, సంహరించి = నిరోధించి, అతిధి = ఆగంతుడు, (ఆగంతురతిధిః - అమ) గృహమేధికిన్ = గృహస్థునకు, (గృహమ్ధిగృహస్థః - అభి. చిం.) శాశ్వత = నిత్యములయిన, సుఖములు = సౌఖ్యములు, ఇచ్చున్ = ఒనగెను. అభ్యాగతః = అతిధి, (అభ్యాగతోతిధిః - అభి. చిం.) స్వయం విష్ణుః = తానుగావిష్ణువు - సాక్షాద్విష్ణువు, అనుట = అని పలుకుట, వినవె = ఆకర్ణింపలేదా? (ఆకర్ణించియుండువనుట)

అభ్యాగతస్వయం విష్ణుః - అన్నవాడు నిజముగా విష్ణువే యగుటయిటజమత్కారము.

వ్యాక :— వాక్ + మనన్ = వాఙ్మనస - అని కావలెను. "అచతురవిచతురనుచతురస్త్రీ పుంసధేన్వడుహర్కామ వాఙ్మనసాక్షి భ్రువ — గోష్ఠ్యావః" (సి. కౌ. 945) కాని యటునినిపాతమునకు బ్రసక్తిలేదు. వాక్చ + మనశ్చ + కాయశ్చ + వర్తనంచ - అను బహుపద ద్వంద్వముచే, "వాఙ్మనః కాయసంకల్పవర్తన" అను రూపము సిద్ధించును.

156 ప. 1 కర్మప్రవర్తనముల - ముద్రి (అ) ర; సంకల్పవర్తనముల - అ. గౌ. 2 విష్ణువనంగ - అ, ర, విష్ణువనుట - క, ప, విష్ణుడగుట - త. విష్ణుడనుట - గౌ.

వ్యాక :— అభ్యాగతస్వయంవిష్ణుః + అనుట = అభ్యా
గతస్వయంవిష్ణుఃడనుట - ము. కౌ. సంధి.

తే॥ అతివ! తీర్థా 1 దరత్వరనరుగు దెంచి

త్రోవనాఁకటివేళకు దొరకకునికిఁ

2 గాంతునీయాన! యేఁగూటికలలె, జరర

వహ్ని నొకయేనకాదెట్టివాఁడు నెరియు.

157

వ్యా :— అతివ = ఓకాంతా - ఓనుశీలా! తీర్థ అదర
త్వరన్ = పుణ్యక్షేత్రములయందలి యభిలాషవలని వేగిరపాటుచేత,
అరుగుదెంచి = వచ్చి, త్రోవన్ = మార్గమునందు, అఁకటివేళకున్ =
అఁకలియగునమయమునకు, దొరకకునికిన్ = (లిండి) లభింపకపోవుట
చేత. ఏన్ = నేను, కూటికలలె = భోజనమునకు సంబంధించిన
స్వప్నములే. కాంతున్ = కందును, నీయాన = నీమీఁదనొట్టు.
జరరవహ్నిన్ = కడుపుచిచ్చుచేత - క్షుధాగ్నిచేత, ఒకయేనకాదు =
ఒక్కనేనేకాదు, ఎట్టివాఁడున్ = ఎటువంటివాఁడును, ఎరియున్ =
బాధపడును.

వ్యాక :— నీయాన = నీ + యొక్క + “మీఁదన్ + అన =
నీ + మీఁదన్ + అన. ఔ. నమాన 20 చే - ‘మీఁదన్’ అను మధ్యమ
పదమునకులోపము. నీ + అన = నీయాన, “నామీఁదాననుమతేమి
యనినన్” (సారంగ 3-75)

157 పా. 1 వర - ర (పా), దర - ర, అ, గౌ. 2 కానయాననయేగూటి
కలలె - త, గూటికలర - క; కాంచనీయాన - గ, గూటికలన
డ, డ, ళ్ల, కాంచ - ర [పా] గాంతునీయానయేగూటికలలె -
ర, అ, గాంతునీయానయాఁగూటి కలలె - గౌ.

వ: నాతోడంగూడి యాడువడుగులు బడుగులయ్యను వడిచెడక
1 కడకమెఱసి, యేముసంకల్పించి మున్నేతేరనమట్టిన పొండరీ
కంబునకుఁ బొందురంగ 2 సేవాసావధానులైచనిరి; నేనుగూటి
బీదతోడుతప్పిన తెఱంగుననిచ్చటందడసితి, వెండియువినుము.

158

వ్యా:— నాతోడన్ = నాతో, కూడియాడు = కలిసి
కీ)డించు, వడుగులు = బ్రహ్మచారులు, బడుగులయ్యన్ = కృశించిన
వారయినప్పటికి, వడిచెడక = వేగముతగ్గక, (గతిమందకింపక -
అనుట) కడకమెఱసి = ఉత్సాహము ప్రకటించి, ఏము = మేము,
సంకల్పించి = (పోవలెనని) ఉద్దేశించి, మున్ను = పూర్వము. ఏతే
రన్ = అరుగుదెంచుటకు, నమకట్టిన = పూనుకొనిన, పొందురంగ =
పొందురంగ విఠ్ఠలునియొక్క, సేవా = ఆరాధనమునందు,
(సేవా = ఆరాధనా -- ఇతిసేవధాత్వర్థదర్శనాత్ - శబ్దక) సావ
ధానులై = ఏకాగ్రతతోఁగూడుకొన్నవారయి, చనిరి = అరిగిరి.
నేను = విను, కూటిబీదతోడుతప్పిన తెఱంగునన్ = కూటికిలేనిపేద
సాయముకోల్పోయినట్లు, ఇచ్చటన్ = ఇక్కడ, తడసితిన్ = మసలి
తిని, వెండియున్ = మఱియును, వినుము = ఆకర్షింపుము.

వ్యాక:— పొందురంగ - పొందురంగవిఠ్ఠలుఁడను పేరిలో
“నామైకదేశేనాచుగ్రహణమ్” అను న్యాయమునఁ బొందురంగనామము
వాడఁబడినది. పక్షమున-విఠ్ఠలుఁడనియువాడఁబడును. “విసాపిత్యప్రయం
పూర్వోత్తరపదయోర్వాలోపః” (వార్తి)

కూటిబీద = కూటియొక్క లేకపోవుటచేత బీద - మధ్యమ
పదలోపినమానము.

క॥ తరుణీ! క్షుధాతురాణాం

నరుచిర్నచ 1 కాలమనుచు నరులాడుటలో

నరసివేకింపఁగదగు;

దెరువరులకు 2 బాయనంబుతిరిసినఁగలదే.

159

వ్యా, — తరుణీ = ఓ యువతీ - ఓ నుకీలా! క్షుధా =
అ కటికేత, అతురాణామ్ = ఉత్కంఠితుఁడయినవానికి, రుచిః =
చవి, న = లేదు, కాలః, చ = సమయమును, న = లేదు. అను
చున్ = అని, నరులు = జనులు, అశుట = పలుకుట, లోన్ =
లోపల - మనస్సులోపల, అరసి = తెలిసికొని; వివేకింపఁగదగున్ =
విచారణచేయుట యుక్తమగును. తెరువరులకున్ = బాటసారులకు,
తిరిసినన్ = బిచ్చమెత్తినచో, పాయనంబు = పరమాన్నము,
కలదే = లభించునా? (లభింపదనుట)

పాఠ - నచకాలమనుచు - అన్నదే యుపలబ్ధపాఠము. నచకాల
యనుచు - అన్నది బాలవ్యాకరణానుసారముచేసిన సవరణ. ఉపలబ్ధ
పాఠమేగ్రాహ్యము. చూ. ము. కౌ సంధి.

వ్యాక :— కలదు - కలుగునకుఁబ్రోప్త్యర్థమునఁగలాదేశము,
(ము. కౌ. క్రియా)

అ॥ ఎంతభాండశుద్ధి! యెటువంటిగృహశుద్ధి!

యెట్టిచిత్తశుద్ధి! యిచటఁజలిది

కూడు 1 దక్కు నెడఁబురోడాశమునకునో

యమ్మ 1 సాటిపచ్చు, నదియుఁగాక.

160

159 ప :- 1 కాలయనుచు - ర; కాలమ [య?] నుచు - అ. కాలమ
నుచు - గౌ. 2 బాయజంబు - త; బాయనంబు - ర, అ.

160 ప :- 1 చిక్కు - డ, ద, ణ; దక్కు - ర, ల, గౌ.

వ్యా :— ఎంతభాండశుద్ధి = ఎంతకుండల పరిశుభ్రత !
 ఎటువంటి గృహశుద్ధి = ఎట్టిదయినయింటి పరిశుభ్రత! (ప్రాతలపరి
 శుభ్రతయు, నింటిపరిశుభ్రతయు నాశ్చర్యకరములనుట) ఇచటన్ =
 ఇక్కడ, చలిదికూడు = పర్యషితాన్నము, దక్కునడన్ = లభించు
 నేని, ఓయమ్మ = ఓతల్లీ! పురోడాశమునకున్ = యవలపిండితోఁ
 జేసిన హవిస్సునకు. (పురోడాశోహవిర్భేదేచమస్యాంపిష్టకస్యచ - మే. ని
 “హవిర్భేదః”, శతుయవచూర్ణ నిర్మితరోటికావిశేషః - శబ్దక) సాటి
 వచ్చున్ = ఈడగును. అదియుఁగాక = అంతేకాకుండ. (వ్రాది
 పద్యముతో నన్వయము)

క॥ అనుచితశతములొనర్చియుఁ

దనువులురక్షించు ! కొనరె? దమశమతేజో

ధనులగుగాధినుతాదులు

తనప్రాణము నిలుపుకన్న ధర్మముగలదే?

161

వ్యా :— దమశమతేజోధనులగు = బహిరింద్రియనిగ్రహము
 వలనను, సంతరిందియనిగ్రహమువలనను గలిగినతేజస్సుధనముగాఁ
 గలవారగు, గాధినుతాదులు = గాధేయాదులు, (విశ్వామిత్రాదులు)
 అనుచిత = అయుక్తములయొక్క - అయుక్తకార్యములయొక్క,
 శతములు = నూలులు - అనేకములగునయుక్తకార్యములు; ఒనర్చి
 యున్ = ఆదరించియు, తనువులు = శరీరములు, రక్షించుకొనరె =
 కాపాడుకొనరా ? (కాపాడుకొనిరనుట) తన = తనయొక్క,
 ప్రాణమున్ = జీవమును, నిలుపుకన్నన్ = కాపాడుటకంటె,
 ధర్మము = న్యాయము, (ధర్మాః పుణ్యాయమన్యాయస్వభావాచార
 సోమపాః - అమ) కలదే = ఉన్నదా? (లేదనుట)

ద్వాదశవర్ష జ్ఞామమేర్పడినప్పుడు తపస్సునుండి లేచిన విశ్వా
మిత్రుడు చందాబునివలన శునకమాంసమును గ్రహించినట్లు మహా
భారతము. (కాంతి 31-3103)

అలం :- అర్ధాంతరన్యాసము

తే॥ తొలుతనేవేడినప్పుడు చలిదీనికి
ననఘ ! నేనెట్టులిడుదానంటి, గాన
యశనశేషస్థితికినందియంబువలదు

చాలుజాలదోయనువృథాశంకవిడువు.

162

వ్యా :- తొలుతన్ = మున్ను, నేన్ = ఏను, వేడి
నప్పుడు = (భోజనముపెట్టుమని) అర్థించినప్పుడు, అనఘ = ఓ
సుకృతీ! నీకున్ = నీకు, చలిదీన్ = పర్యుపితమును, నేను = ఏను,
ఎట్టులు = ఏప్రకారముగా, ఇడుదానన్ = ఇచ్చుదానను - వడ్డించు
దానను, అంటి = అంటివి (వచించితివి) శాన = శాఁగానెంత
మాత్రము, అశనశేష = అన్నశేషముయొక్క (తినఁగామిగిలినయన్నము
యొక్క) స్థితికిన్ = ఉనికికి, నందియంబు = సంశయము, వలదు =
వలవదు. (చలిదియన్నముపెట్టుటెట్లన్న సంశయమక్కఱలేదు -
అనుట) చాలున్ = సరిపడును. చాలదు = సరిపడదు, అను =
అనెడు, వృథాశంక = అక్కఱమాలిన సందేహమును, విడువు =
వదలుము.

తే॥ సతి! యాత్మస్తుతియతిగ

ర్హితమనినా నాపెంపు ! దెలుప, నేనొకడమనో

గతిఁదృప్తి గనిన భువన

త్రితయ 2 మునకుఁబరమత్వప్రితిలకించుఁజూచి! 163

వ్యా :--- నతి = ఓ సాధ్వీ - ఓనుకీలా! అత్మస్తుతి = తన్నుఁదానుపొగడుకొనుట, అతిగర్హితమని = మిక్కిలి నిందింపఁ బడినదని, నాపెంపు = నాయొక్క గొప్పతనమును, తెలుపన్ = ఎఱిగింపను, ఏమి = నేను, ఒకఁడన్ = ఒక్కఁడనే, మనోగతిన్ = హృదయ ప్రవృత్తియందు, తృప్తి గనినన్ = తనివినందినచో, భువన త్రితయమునకున్ = లోకత్రయమునకు, ముల్లోకములకు - అనుట) పరమత్వప్రి = మిక్కిలితనివి, తిలకించుఁ జూచి = కలుగునుజూచి!

భువనత్రితయము - స్వర్గమర్త్యపాతాళభేదాస్త్రీణి జగంతి - ఇత్యేకే" (కావ్యమి)

వ్యాక :--- ఒకఁడన్ = ఒకఁడనే - "ఏ" అధ్యాహార్యము. (ప్రొ. వ్యాక. 13)

వ॥ అనియంతనిలవక.

164

వ్యా ,-- అని = ఇట్లు పలికి, అంతన్ = అంతటితో, నిలువక = విరమింపక. (మీఁదిపద్యముతో నన్వయము)

క॥ పెట్టకపోననియాకటఁ

1 దొట్టగిలంబడుచుఁబడుచు 2 దురదురఁజనివే

2 మ్మునకుఁబరితుష్టి - డ, ద, బ; యమ్ముననుబరమత్వప్రిఁదల - త; త్రితయమ్మును బరమత్వప్రి - ర; త్రితయమ్మును బరమతుష్టి - గొ; త్రితయమునకుఁబరమత్వప్రి - అ.

165 వ:- 1 దొట్ట - త; దొట్టి - ర, అ. 2 దూరదూరంజని - గొ. (గణభంగము. లిపికరప్రమాదముకావచ్చును) దురదురఁజని- ర, అ

నట్టింటఁగూరుచుండిన

ఁట్టుననంజాలకమ్మగేక్షణభీతిన్.

165

వ్యా :- పెట్టక = (తిండి) ఇడక, పోనని = వెళ్లనని, అఁకటన్ = క్షుధతో, తొట్టిగిలంబడుచున్ = తత్తఱపడుచు, పడుచు = బాబుఁడు - మాయావటువు, దురదురఁజని = గబగబవెళ్లి, వే = వేగముగా, నట్టింటన్ = అంతర్భూహమునందు, కూరుచుండినన్ = అసీనుఁడుకాఁగా, అమ్మగేక్షణ = అహరిణాక్షి - అనుకీల, ఎట్టన్ = వీప్రకారముగాను, అనఁజాలక = పలుకలేక, భీతిన్ = భయముతో (మీఁదిపద్యముతో నన్వయము.)

సీ॥ పరిహరించుటకీడు తెరువరీఁబసిబిడ్డ

నర్థినాఁకటిచేతనలయువానిఁ

బద్యపితమును నర్పణసేయఁజాలఁ, బా

పమురాదె? 1 యపచారపరతమెఁగ

మినుకొక్కటిచ్చిపొమ్మనినఁబోవునా! పోవఁ

డధ్యప్రయాసవిహ్వలుఁడియందు

చాల.నోచాలదో! చలిదియుమధ్యర్త

పాథేయశేషమల్పంబెయగుటఁ

తే॥ జాలకుండిననగుఁజెట్టు, బాబుఁడితఁడు

కొసరిగొంతెమకొరికల్గోరెనని

యిడక 2 పోఁబోలదిడఁబోలదీరుదివియఁ

జేనురాకున్నె? తైరికుల్ పెళుచులందు

166

166 ప:- 1 యుప - డ, ద, బ; యప - ర, అ, గ. 2 పోరాదులు
యిదిపో - గ; యిడకపోఁబోలదిడఁబోల - ర, అ. 3 పెలుచ.గ
పెళుచులందు - ర; పెళుచలందు అ, గ.

వ్యా :— తెరువరిన్ = బాటసారిని. పసిబిడ్డన్ = చంటి పాపని (స్తనపాయపరంగును జంటివాడు, పసిబిడ్డవంటిపాపడుపాల పాపడనంగ - ఆం. భా.) అర్థిన్ = యావతుని, అకటిచేతన్ = క్షుత్తుచేత, అలయువానిన్ = బాధపడువానిని, పరిహరించుట = దిగ విడుచుట, కీడు = దుష్కృత్యము. పర్యుపితమునున్ = చలిదీని, అర్పణసేయన్ = అర్పించుటకు, చాలన్ = ఓపను. అపచారపరతన్ = అపరాధమునందలియాసక్తితో, మెలగన్ = ప్రవర్తింపగా, పాపము రాదె = అఘముప్రాపింపదా? (ప్రాపించుననుట) మినుకు = మినుకనుపేరుగల చిన్న బంగారునాణెమును, ఒక్కటి = ఒకటి, ఇచ్చి = ఒనగి, పొమ్మనినన్ = అరుగునున్నచో, పోవునో = అరుగునేమో! (ఇది మనస్సునబాడమిననందేహము) అధ్వప్రయాస = మార్గా యాసముచేత, (ప్రయాణపుబడలికచేత - అనుట) విహ్వలుడు = వ్యాకులడగు, ఇతండు = ఈతడు - ఈహ్వచారి, పోవడు = (మినుకొక్కటిచ్చి యరుగుమన్నచో) అరుగడు. చలిదీయున్ = పర్యుపితమును. మధ్యర్థు = నానాధునియొక్క, పాథేయశేషము = దారిబత్తెముకట్టగామిగిలినది. (పాథేయంశంబలంసమే - అభి. చిం.) అల్పంబ = కొంచెమే, అగుటన్ = అగుటచేత, చాలునో = సరి పడునో, చాలదో = సరిపడదో! చాలకుండినన్ = (చలిదీయున్నము) సరిపడకున్నచో, చెట్టు = కీడు, అగున్ = కాగలదు. బాలుడినుడు = ఈకుఱ్ఱవాడు, గొంతెమకోరికల్ = అసాధ్యములయిన వాంఛితము లను, కొనరి = చెరేగి, కోరెనేని = వాంఛించినచో, ఇడకపో బోలదు = ఒనగకపోవుటయుక్తముకాదు. ఇడబోలదు = ఒనగుట శక్యముకాదు. ఈరుదివియబేనురాకున్నె = ఈక్లుతీసినచో, బేళ్లు రాకుండునా? (చలిదివడ్డింపక తప్పదనియదాత్పర్యము) తైర్దికుల్ = తీర్థయాత్రీలు చేయువారు, పెళుచులు = పెంకెవారని, అందు = అందురు. (లోకులచెప్పుదురనుట)

ఈరు = పేనుగ్గుడ్డు, లీక్ష, పేను = యూకము. పేననంగ
నలరయూకాఖ్య - అం. భా.)

గొంతెమ - ఒకానొకగ్రామదేవత. (బొమ్మ) "వ్యవ. గొంతెమ్మ
పండుగు, గొంతెమకోరిక - అసాధ్యపుఁగోరిక" (సూ. ని.)

తే॥ వంటయగుదాఁక నుండఁడివడుగు, బండి
మీఁదఁ 1 బోవుచునున్నాఁడు 2 మేటిధాటి
నైన 3 దయ్యెడుఁగాకేమి ! 4 అప్పటికిని
మీఁదుగడగట్టనేలంచుమించుఁబోడి.

167

వ్యా ;— ఈవడుగు = ఈబ్రహ్మచారి, వంటయగుదాఁకన్ =
పాకమగువఱకు, ఉండఁడు = అగఁడు. మేటిధాటిన్, బండిమీఁదఁ
బోవుచునున్నాఁడు = అదుపుచేయుటఁగ వీలులేకుండ వేగిరపెట్టుచు
న్నాఁడు. అప్పటికిని = అసమయమునకు, ఐనదయ్యెడుఁగాకేమి =
అయినదేదోయగుఁగాక, యేమిపోయినది, మీఁదు = కాఁబోవుదానిని,
కడగట్టన్ = (ముందుగా) నిశ్చయించుట, వీల = ఎందులకు ?
అంచున్ = అని, మించుఁబోడి = మెఱుఁగుఁబోడి - అనుశీల,
(మీఁదిపద్యముతో నన్వయము)

వ్యాక :— మించుఁబోడి = మించువంటి పోడిదేనికిఁగలదో
యది - బహుప్రసా. (ము. కౌ. నమాన)

167 ప:- 1 బంపుచునున్నా - క; బొడిపించుచున్నా - గ; గొ; బోవుచు
నున్నాఁడు - ర, అ. 2 మేటితాడియై - క, త, గొ (తాడి = దాడి.
దాకు; 'తా' వ్రాయుటలేఖన సంప్రదాయము) 3 దైయుండుగాక;
దయ్యెడుఁగా - ర, అ. 4 అప్పటికిని - గొ; అప్పటికిని. ర, అ.

కా॥ రారయ్యా! యని శుద్ధిమచ్ఛరణు గోత్రాదేవతాపుత్రు వి
 స్మేరాగ్ని పృథుగూరుచుండ 1 నిడి, 2 మోల్చేపట్టుగావించి, నీ
 రారంబండిన ప్రాతరాజనపుదివ్యాన్నంబునొక్కింత వా
 ర్ధారాధౌతముగొండపియూడ్చి 4 యొసగెన్రంభాపలాశంబునన్

168

వ్యా ;— శుద్ధిమత్ = పరిశుద్ధితోగూడిన, చరణున్ =
 పాదములుగలవాడును. (పాదప్రక్షాళనచేసి కొన్నవాడును-అనుట)
 విస్మేర = బాగుగావికసించిన - బాగుగా వెలుగొందిన, అగ్ని =
 అనలమువంటి, పృథున్ = పృథగలవాడును. (తేజస్సుగలవాడును)
 అగు, గోత్రాదేవతాపుత్రున్ = భూసుర (బ్రాహ్మణ) కుమారుని,
 రారయ్యా! యని = రండి! యని, కూరుచుండనిడి = కూర్చుండఁ
 బెట్టి, (అసీనునిజేసి) మోల్ = ముందుభాగమును, చేపట్టుగావించి=
 చేతితో గోమయమున నలికి, ఒక్కింత = కొంచెము, వార్ధారా = జల
 ధారచేత, ధౌతమున్ = పరిశుద్ధముచేయఁబడిన, నీరారన్ = జల
 సమృద్ధికలుగఁగా, పండిన = ఫలించిన, ప్రాతరాజనపు దివ్యాన్నం
 బున్ = ప్రాతవయిన రాజనపువడ్ల యొక్క యింపయిన (చలిది)
 కూటిని, కుండ = భాండమును, ఊడ్చి = ఊర్చి, రంభాపలాశం
 బునన్ = అరటియాకునందు, (కదళీవారణముసారంభా - అను)
 ఒసగెన్ = ఇడియెను. చేపట్టుగావించు - “గోమయోపలిప్తే ప్రావృతే
 దేశే - పృవిష్టౌ” (శబ్దక)

వ్యాక ;— మోల్ + చేపట్టు. (ము. కౌ. పృక్తిర్ణక)

168 ప:- 1 నిడె - గొ; నిడి - ర, అ. 2 నోర్వేప - క; మోల్చేపట్టు-
 ర, అ. 3 యాడ్చి - గ, యూడ్చి - ర, అ, గొ. 4 యిడి
 యెన్ - ర; యొసగెన్ - అ, గొ.

రే॥ ఒసగి 1 సవ్యంజనంబుదధ్యోదనంబు
 నారగింపుడుక్షమియింపుడనుచుబలికి
 ముదితముదితాత్మభావసంపదయుబోని
 సలిలపరిపూర్ణమగుగిండినిలిపిచనిన.

169

వ్యా :— ఒసగి = (రాజనపు దివ్యాన్నమును) ఇడి,
 (వడ్డించి) సవ్యంజనంబు = సంజాడుపదార్థముతోఁగూడిన, దధ్యోద
 నంబున్ = పెరుగన్నమును, అరగింపుడు = భుజింపుడు, క్షమి
 యింపుడు = మన్నింపుడు, అనుచున్ = అని, పలికి = వచించి;
 ముదిత = (అ) వెలుది - అనుశీల, ముదిత = నంతోపించిన, ఆత్మ
 భావసంపదయుబోని = (తన) మనస్సునందలి శుభిప్రాయసంపత్తి
 వంటి, సలిల = నీటితో, పరిపూర్ణమగు = నిండినదగు, గిండిన్ =
 సన్ననిమెడగల పాత్రవిశేషమును, భృంగారువును, (భృంగారుగిండి
 నాఁజను - ఆం. భా.) నిలిపి = ఉంచి, చనినన్ = అగుగఁగా.
 (మీఁదిపద్యముతో నన్వయము)

దధ్యోదనము - ఇది దధ్యోదనమునుపెరుగల యాహారపదార్థ
 ముకాదు. పెరుగన్నమునకుఁ సంస్కృతీకరణరూపము. (ము. కౌ.)

క॥ చేనాపోశన 1 మున్నుచు
 ధ్యానంబొనరించి 2 యతఁడు 3 తగననుమతిచం
 దాసనచేగొని 4 మెసఁగెన్
 బ్రాహ్మహుతి 5 విరచితముగఁబ్రహ్మపితంబున్.

170

169 ప :- 1 సవ్యంజ - డ, ద, బ; సవ్యంజ - ర, అ.

170 ప :- 1 ముంపుచు - ర; మున్నుచు - అ. 2 యపుడు - ప; యతఁడు
 - ర, అ. 3 తగునని - త; తగనను - గొ; తగునను - ర, అ.
 4 మెసఁగెన్ - ర; మెసఁగెన్ [మెసఁగెన్?] - అ. మెసఁగెన్ - గొ.
 5 విరచిత - డ, ద, బ; విరహితముగ - ర, అ.

వ్యా ;— అతడు = అతడు - అమాయావటువు, చేన్ = చేతియందు, అపోశనము = భోజనారంభకాలమున మంత్ర పూర్వకముగాఁబుచ్చుకొనుటకుఁబడినటుఁ బోసికొనుజలమును, ఉన్నచున్ = ఉంచుచు, ధ్యానంబొనరించి = ధ్యానముచేసి - ప్రజాపతినిధ్యానించి, చంద్రాననచేన్ = (అ) ఇందుముఖిచేత - అనుశీలచేత, తగన్ = యుక్తమగునట్లు, (ఉచితరీతిననుట) అనుమతిన్ = అనుజ్ఞను, కొని = పొంది, ప్రాణాహుతి = భోజనమునకుముందు పంచప్రాణరూపాన్నిని గూర్చిచేయు నాహుతులచేత, విరచితముగన్ = కూర్చుబడినదిగా, (ప్రాణాహుతి పూర్వకముగా - అనుట) పర్యుషితంబున్ = చలిపిని, మెనఁగెన్ = భుజించెను.

ధ్యానంబొనరించి --- భోజనమునకుముందు ప్రజాపతిని ధ్యానింపవలెను.

“ధ్యాత్వాతన్మనసాదేవమాత్మానంవై ప్రజాపతిమ్”

(కూర్మ) - శబ్దక.

భోజనమునకుఁబూర్వమాపోశనము పట్టవలెననుటకు—

“అమృతోపస్తరణమసీత్యాపోశనక్రియాంచరేత్”

(కూర్మ) - శబ్దక.

ప్రాణాహుతి —

“అపఃపీత్వాపంచభిస్తైప్రాణాహుతీర్జుహోతి, ప్రాణేనివిష్టోఽమృతం జుహోమిశివోమవిశావ్రదాహాయప్రాణాయస్వాహ, అపానే-స్వాహ, సమానే --- స్వాహ --- ఉదానే --- స్వాహ, వ్యానే - స్వాహ”

తె॥ తిరిగిచూచినయంత 1 నాద్రిమ్మరీడు
సిక్లమొక్కటియేనియుఁజిక్కనీక
మ్రొంగిమీఁదులుచూచుచుమ్మదులఫణితీఁ
బిలివియిట్లునుశరదించుబింబముఖిని.

171

వ్యా :— ఆ, త్రిమ్మరీడు = అనంతారశీలుఁడు - ఆ
బాటసారి, తిరిగిచూచినయంతన్ = వెనుకకు మరలిచూచినంతసేపటిలో
(అత్సల్పవ్యవధానములో - అనుట) సిక్లము = అన్నపుమెదుకు
(సిక్తోనాభక్తపులాకే మధూచ్చిష్టేక్వచిన్నపుష్ - వై. ని.) ఒక్కటి
యేనియున్ = ఒకటయినను, చిక్కనీక = మిగులనీయక, మ్రొంగి =
గబగబతిని. మీఁదులు చూచుచున్ = సంకోచముతో, నాకసము
వైపుదృష్టి ప్రసరింపజేయుచు, మృదులఫణితీన్ = కోమలమయిన
వాక్యములతో, పిలిచి = రమ్మనిచీటి, శరదించుబింబముఖిని = శర
త్కాలచంద్రాబింబమువంటి ముఖముగలదానినిగూర్చి - అనుశీలనుడే
శించి, ఇట్లు = ఈప్రకారముగా. అనున్ = పలికెను.

వ్యాక :— ఆ+త్రిమ్మరీడు = ఆద్రిమ్మరీడు. కర్మధార
యమున, గసడదవలు. (ము. కౌ. సంధి) ఫణితీ - భణితీశబ్దప్రాకృత
రూపము. (ము. కౌ. తత్సమ)

తె॥ చూడుమీ 1 సారి 2 భాండమోశోభనాంగి
భిస్సటంబొండెదాటితప్పినదియొండె
3 గలిగిలేకుండ 4 దూడ్చితెమ్మలఘుజతర
జాతవేదంబుపెచ్చెనీస్వల్పభుక్తి.

172

171 ప:- 1 నద్రిమ్మ - త, గౌ; నాద్రిమ్మ - ర. అ.

172 ప - 1 సారి - క, త, గౌ; సారి - ర, అ, 2 చాడయో - క; చేరియో-ప;
చేడెయో - గౌ; భాండమో - ర, అ. 3 కలుగవే! కుండనూడ్చి-అ
కలుగులేకుండ - ముద్రి [అ], ర; కలిగిలేకుండ - గౌ;
4 దూడ్చి - ర; దూర్చి - గౌ; గూర్చి - త.

వ్యా ;— ఓశోభనాంగి = ఓ శుభాంగి! - ఓ సుశీల !
 ఈసారి = ఈపర్యాయము, భాండము = (చలిది) కుండ, చూడుము =
 పరిశీలింపుము. భిన్నటంబాండెన్ = మాడినయన్నముగాని, (భిన్న
 టూదగ్గికా - అమ) తాటితప్పినది యొండెన్ = జాటిపడి (చేతికి)
 చిక్కనిదిగాని, (ఓండెన్ - పక్షాంతరమును దెలుపును) కలిగి
 లేకుండదు = ఉండియుండకపోదు. ఉడ్పి = ఉర్పి, (చేతితోదడిచి
 తీసి) తెమ్ము = తీసికొనిరమ్ము. అలఘు = గొప్పదయిన - దుర్బర
 మయిన, జతరజాతవేదంబు = కడుపుచిచ్చు - క్షుధాగ్ని, (జతరో
 దరమ్; జాతవేదస్తనూనపాత్ - అమ) ఈస్వల్పభుక్తిన్ = ఈయత్యల్ప
 భోజనముచేత, హెచ్చెన్ = అధికమయ్యెను.

కలిగిలేక - జాతీయము. కలిగిలేకొక్కడుగానిలేడు

(భాగ 10 స్కం. పూ 364)

వ్యాక ;— భిన్నటము — భిన్నటాశబ్దము కంధరాదిగణ
 గణ్యమని గ్రహింపవలెను. (బా. తత్సమ 66)

భిన్నటము, భిన్నట, తాటి + తప్పినది = తాటిదప్పినది. (ము.కౌ. సంధి)

చ॥ అనుటయుసంభ్రమంబడర నంగనతొల్లటినాటియామినిం
 దనకనివండిడిచికొనినాథుడు పల్లియకెగు 1 నెంజెలిన్
 దనికిభుజింపకున్కిభరితంబయి 2 యట్టికనట్టుకట్టియొ
 3 ప్పుననననాదనం 4 బొసంగెబూని 5 తదాజ్ఞను 6 క్రాణమూఁకుటన్

173

173 ప:- 1 నెంజెలిన్ - గొ; నెంజెలిన్ - ర, అ. 2 యట్టుకనట్టి - గొ;
 యట్టుకనట్టా - ర, అ. 3 ప్పుననననాదనం - ర, అ; ప్పునభి
 నవో - గొ; ప్పుననభివా - త. 4 బొసంగె - గొ; బొసంగె - ర, అ.
 5 తదాజ్ఞనశ్వావ - గొ; తదాజ్ఞనె - ర, గ; తదాజ్ఞను - అ.
 6 క్రావ - గ, గొ, అ. శ్వావ - ర.

వ్యా :— అనుటయున్ = (ఇట్లు) పలుకుటయు, అంగన =
 కాంత - ఆసుశీల, సంభ్రమంబు = వేగిరపాటు, అడరన్ = అతి
 శయింపగా, తొల్లటిసాటి యామినిన్ = ముందటిదినము రాత్రి
 యందు, తనకని = తనకొఱకని, (తానుభుజించుకొఱకనుట) వండి=
 పాకముచేసి, దించికొని = (పొయ్యిమీదనుండి) కిందికి దింపికొని,
 నాథుడు = భర్త, పల్లియకున్ = పల్లెకు, (గ్రామాంతరమునకు)
 వీగు = అరిగెడు, నెంజిలిన్ = మనోవ్యధచేత, (నెంజిలి యనగ
 మనిశితంబనగదుందుడుకనందగు మనోవ్యధకు నమాఖ్య - అం భా)
 తనికి = తాపమునొండి, భుజింపకున్నిన్ = భోజనముచేయకుండుట
 చేత, భరితంబయి = నిండినదయి - వెలితిలేకుండ నిండుగానున్నదై;
 అట్టికన్ = దాకయందు, (వెడల్పుమూఁతిగల చిన్న కుండభేదము
 నందు) అట్టుకట్టి = అట్టుగానేర్పడి, ఒప్పు = ఒప్పెడు, అనవన =
 క్రొత్తదికాని - పాఠ్యచిదైన, ఓదనంబు = అన్నమును, పూని =
 ఉద్యమించి, తదాజ్ఞను = అతనియొక్క యానతిచేత, శ్రాణిమూఁకు
 టన్ = తాపుడుగంజిమూఁకుటియందు, (యవాగూర ప్లికాశ్రాణా-
 అమ) ఒనగెన్ = ఇడెను.

మూఁకుడు - మూఁత + కుడుక = మూఁకుడు, (శ.ర; సూ.ని)

వ్యాక :— అనవన - ఇచ్ఛ + నవన = అనవన, నవశబ్ద
 పర్యాయముగానవనశబ్దము గ్రాహ్యము. “నవ = ను + అప్ - స్తవే,
 అప్ - సూతనే” (శబ్దస్తో) కావున, ను + ల్యుట్ = ‘నవనమ్’ అను
 రీతిని నవనశబ్దము సిద్ధించును. స్తలి, సూతనము ననునర్థములు గ్రాహ్య
 ములగును, స్తుతికి - భవనారీతతనవనా. (హ. న. 1-34)

శ్రాణిమూఁకుటన్ - శ్రాణియొక్క మూఁకుటన్. (శ్రాణా =
 శ్రాణ - తత్సమము.

తే॥ ఒనఁగియెడ పేర్పులోఁగాఁగుచున్న యాల

పాలువడ్డించుటయుమానిపాల! వేళ

మవలివారలచేతికి నందియిచ్చు

వడుపునభుజించె 1 వడువిపుర్వంతుకంబు.

174

వ్యా :— ఒనఁగి = (ప్రాచియన్నమును) ఇడి, మాని
పాల = ఓమునినాయకా - ఓనారదా ! (వక్త - శివుఁడు) ఎడపేర్పు
లోన్ = దూరమునందున్నదాకలో, కాఁగుచున్న = మరుగుచున్న,
అలపాలు = గోక్షీరమును, వడ్డించుటయున్ = వడ్డనచేయుటయు;
(ప్రాచియన్నమున గోక్షీరమును బోయుటయు - అనుట) వడుపు =
బ్రహ్మచారి, అవలివారలచేతికినందియిచ్చు వడుపునన్ = అవతలివారి
హస్తమునకందిచ్చునట్లు, ఇపుర్వంతుకంబున్ = ఇగిరినయన్నమును,
(అత్రే నరును) వేళము = వేగముగా, భుజించెన్ = భక్షించెను.

క॥ భుజియించి మఱియుఁదెమ్మని

గజిబిడిసేయుటయునతియుఁగలఁగక వికస

న్నిజవదనయగుచు హస్తాం

బుజములు 1 మొగుడించెవల్కు భూసురసూతిన్. 175

వ్యా భుజియించి = (ఇపుర్వంతుకమును) భక్షించి, మఱి
యున్ = ఇంకను, తెమ్మని = తీసికొనిరమ్మని, గజిబిడి సేయుట
యున్ = అల్లరి యొనర్చుటయు, నతియున్ = (అ) సాధ్యము -
అనుశీలము, కలఁగక = క్షోభపడక, వికసత్ = వికసించుచున్న,
నిజ = తనదైన, వదనయగుచున్ = ముఖముగలదియగుచు, హస్తాం

174 ప :- 1 వడుగిగు - గా; వడువిగు - ర, అ,

175 ప :- 1 మొగిడించి - ర, అ, మొగుడించి - గ.

బుజములు = పద్యములవంటి చేతులు, మొగుడించి = మోడ్చి, భూ
సురసూత్రీన్ = బ్రాహ్మణాపత్యమునుగూర్చి, (నూతిః = సంతానమ్-
శబ్దక) పల్కున్ = (ఇట్లు) వచించెను.

వ్యాక ;— మొగుడు + ఇంచు = మొగుడించు (ము.కొ. క్రియా)

శా॥ అన్నం 1 బొండ్రికలేదు చల్లియది 2 విన్మధ్వశ్రమాపూర్ణ తే
మృన్నందెచ్చెద, సాధుగుప్తములు నవ్యంబుల్ కజాయంబులిం
దెన్నే 3 నున్నవి 4 క్రొత్తయట్టికలగాదే! లేచివార్యుండు, వే
గన్నిశ్చించెదగూడుగూరమఱియుంగైకోలుమేల్చుక్కిన్. 176

వ్యా ;— అధ్వశ్రమాపూర్ణ = మార్గాయానము నొందిన
వాడా ! విన్మ = అకర్ణింపుము. చల్లియది = చల్లనిదయన,
అన్నంబు = కూడు - (గతరాత్రి)వండిన చల్లనియివ్వర్పంతుకము -
అనుట) ఒండొక = కొంచెమయినను, లేదు = కలుగదు - మిగుల
లేదు. సాధుగుప్తములు = చక్కగాదాచబడినవి. నవ్యంబుల్ =
కొత్తవి, యగు, కజాయంబులు = అపూర్ణములు, (అపూర్ణాభిధానమ్ము
దనరుగజ్జ, మప్పమప్పచ్చికజ్జాయమనగ - అం. భా) ఇందున్ =
ఇక్కడ - ఇంటియందు, ఎన్నేన్ = ఎన్నియయినను, (పెక్కలు -
అనుట) కొత్త = నూతనములయిన, అట్టికలన్ = దాకలయందు
(వెడల్పుమూతులుగల చిన్నకుండవిశేషములందు) ఉన్నవి = కలవు.
తెమ్మన్నన్ = తీసికొని రమ్మన్నచో, తెచ్చెదన్ = తీసుకొనివత్తును.
కాదేన్ = కానిచో, లేచివార్యుండు = లేచియాచమింపుడు. వేగన్ =

176 ప :- 1 బొండ్రిక - ర. అ. బొండ్రిక - డ, ద, బ, గొ. 2 విన్మాద్యా
ద్యపూర్ణ - క: విన్మధ్వశ్రమాపూర్ణ - ర. అ. 3 యున్నవి-
త. ప. గొ. నున్నవి - ర. అ. 4 మున్నకొత్తటికలందే - త;
మున్నకొత్తటికలందే - గొ; క్రొత్తయట్టికలగాదే - ర. అ.

త్వరగా, కూడున్ = అన్నమును, కూరన్ = శాకమును, నిర్మించె
 దన్ = చేసెదను. మఱియున్ = మరల, భుక్తికిన్ = భోజనమునకు
 కైకోల్ = అంగీకరించుట, మేల్ = లెస్స. (కజ్జాయములుతినుట
 కంటె, వార్పిలేచి, మరలభోజనమునుజేయుటయే మేలనుట)

వార్పు = అచమించు. “చూపుడువేళలు పొడవుగాలిపిన పుడి
 సిటుజలము గ్రహించి మూడుసార్లు పుచ్చుకొను, వార్పు” శ. ర.

వ్యాక :— చర్చియది - ‘అది’ యర్థశూన్యము. “బావులు
 నూటిటికంటె నొక్కనత్కతువదిమేలు - అది 4.93. (ప్రా. శబ్ద గిరి)
 కజ్జాయము = కజాయము - బా. ప్రకీర్ణక 8. ఇది యక్క
 టూడులలోనిది.

ఉ॥ నావినాఁతిబల్కుఁగుహనావటువోపసితామతల్లి! యో
 పావనశీల! తైలపరిపక్వము 1 లేనియుండెమ్ము; గాదనన్
 లేవడియైన భుక్తి గొనిలేవదిగంబడదాఁక 2 లింతయు
 న్ధావనమాచరించుకతనన్ దడవున్నిలఁబోలదిచ్చటన్. 177

వ్యా ;— నాన్ = అనఁగా, విని = అలఁగించి, కుహనా
 వటువు = మాయాబ్రహ్మచారి, నాఁతన్ = శాంతనుగూర్చి -
 సుశీలనుద్దేశించి, పల్కున్ = (ఇట్లు) వచించెను. ఓవసితామతల్లి =
 ఓయత్తమశాంతా! ఓపావనశీల = ఓపవిత్రమయిన స్వభావముగల
 దానా! (శీలంస్వభావే - అమ) తైలపరిపక్వములేనియున్ = నూనె

177 ప:- 1 లెన్నియు - ముద్రి (అ), ర; లేనియు - అ; 2 లింతయున్-
 ధావన - ర, అ. [ఇది సంయుక్తాక్షరయతికి విరుద్ధము]
 గావన - గె.

యందు బాగుగా బచనమయినవానినై నను - పిండివంటలనై నను, తెమ్ము = తీసికొనిరమ్ము. కాదనన్ = వలదనను. వేవడియైన = అల్పమగు, భుక్తి గొని = భోజనముచేసి, లేవన్ = లేచుటకు, అకలి = క్షుత్తు; ఇంతయున్ = కొంచెమయినను, దిగంబడదు = తగ్గదు. ధావనమాచరించుకతనన్ = పరుగెత్తుచున్న హేతువున (పరుగెత్తిపోవలసియుండుటచేత) ఇచ్చటన్ = ఇక్కడ, తడవున్ = ఎక్కువసేపు నిలబోలదు = అగడగదు.

వ్యాక :— వనితామతల్లి - “ప్రళయసావచనైశ్చ” (2-1-66) అను సూత్రముచేనయిన సమాసము. “మతల్లి చాసౌవనితాచ” మతల్లి శబ్దమునకు - చూ 3-190 వ్యాఖ్య.

మ.ప్ర.:— అనినన్వడ్డింపజొచ్చెన్ హరిణనయననిండారుడెందంబుతో, వే
గనభావిప్రాణనాథాగ్రహసహమతితోగమ్మనై కారమైనే
తనవండంబొల్చిచేతందడవినడమురై 1 తాఱుటల్లేక సద్యో
జనితంబుల్ వోలెజాలంజపులొదవుడెనమత్స్యండికాపూపపంక్తుల్

178

వ్యా :— అనినన్ = అనగా - పిండివంటలనుదెమ్మనగా, హరిణనయన = మృగాక్షి - అనుకీల, కమ్మనై = రుద్యమై, కారమై = గుణాళింపుగలదై. నేత్రన = మృతముతోనే, వండన్ = పాకము చేయుటచేత, బొల్చి = ఒప్పి, చేతన్ = హస్తముతో, తడవినన్ = నిమిరంగా, తుమురై = విఱుగుటగలదై, తాఱుటల్లేక = చెడిపోవుట లేక, సద్యః = అప్పుడే, జనితంబుల్ వోలెన్ = ఉత్పాదితములయిన వానివలె, (తయారుచేసినవానివలె) చాలన్ = మిక్కిలి, చవులొదవు =

178 ప.: 1 తాఱుటల్ - గొ; తాఱుటల్ - ర, అ. 2 సమచ్చండికా - డ, ద, బ, గొ; సమత్స్యండికా - ర, అ.

రుచులొప్పెడు, సమత్స్యండికా = ముదురు బెల్లపుబాకముతోఁగూడిన, అపూపపంక్తుల్ = కజ్జాయములవగునలు, (పూపోపూపఃపిష్టకస్యాత్ - అమ; చూ 4-176 ప) నిండాచుడెందంబుతోన్ = నిందుచునన్పుతో, భావి = కలుగఁబోవు, పాఞ్జనాథ = జీవితేశ్వరునియొక్క (భర్తయొక్క) అగ్రహ = కోపమును, సహ = నహించెడు, మతితోన్ = భవిష్యజ్ఞానముతో (మతిరాగామిగోచరా) వెగన = త్వరితముగానే - వెంటనే, వడ్డింపఁజొచ్చెన్ = వడ్డనచేయఁదొడఁగెను.

మత్స్యండికా —

“ఇక్షోరసోయః సంపక్వో, ఘనః కశ్చిద్ద్రీవాన్వితః,
మందంయత్ స్యందదేయస్మా, త్రన్మత్స్యండినిగద్యతే”
(భావపర్) - శబ్దక.

“ఇక్షోరసోయః సంపక్వో, జాయతేలోష్ఠవద్దృఢః
నగుడోగౌడదేశేతు, మత్స్యండివగుడోమతః”
(భావప్ర) - శబ్దక.

“మత్స్యండిఫాణితంఖండవికారౌ” (అమ) “సారభూతమై, ఘుటికయగునట్లు కాఁచినచెఱుగుపాగు మత్స్యండియనంబడును. అర్ధపాకముగాఁగాఁచినపాగు ఫాణితమనంబడును --- పా. మత్స్యండి. శర్కరావికారములు” (గురుబాల) మత్స్యండి (ది) = సారభూతమై ఘుటికయగునట్లు కాఁచినచక్కెర, కండచక్కెర” (సూ. ని.) కండచక్కెరతో నప్పుములు చేయరుగాననిది ప్రకృతమునకునరిపడదు.

వ్యాక ;— వడ్డించు - వడ్డ + ఇంచు = వడ్డించు. వడ్డ - అంగలాదులలోనిదిగాగ్రాహ్యము. (బా. క్రియా 63) “వర్ధ, ఛేదనే పూరణేచ” (శబ్దస్తో) వర్ధధాతుమూలకము ‘వడ్డ’ ధాతువు. వర్ధనశబ్ద భవము, వడ్డన. (పరివేషణం వర్ధనంచ - వై. ని.) వడ్డధాతువు -

'అప్ప' ధాతువువంటిది. అర్పణ = అప్పన = అప్ప. ఇట్లే, వడ్డన = వడ్డ.

ఫం ;— మహాన్యగ్ధర - గణము :- న - త - న - న - ర - ర - గ. యతి 1-9-16. యతినియతి పాటించబడినది వృత్త సంఖ్య 22-605988.

ప॥ ఇట్లుఋణగ్రహణప్రవణ పురు 1 షోపదికృతంబులు, పౌణవల్లభ సమ్మగభిరక్షితంబులు, తదుపహితగణనావహంబులు, నచ్చిద్రా ముద్రాముద్రితంబు 2 అనైశజ్జన వితరణంబులగతి 3 మహిత భాజననిహితంబులు, ననురక్తవధూహృదయంబుల పగిది నతి స్నేహపిచ్చిలం 4 బులు, నుపవనంబులయుపమ 5 సురభీష్టంబులునైన పిష్టవికారంబులు నిర్వికారండై భూసురకుమారుండు నిరవశేషంబుగా 6 నాహరించియు, వెండియునవనతాననంబగు మిథ్యాబజ్జాభినయంబునదనబహుభోక్తృత్వంబు 7 నపశ్లోకకలు పితంబగునని విశంకమానమానసుండు నుంబోలెఁగానందగు 8 నా పొట్టినెట్టికసీలవిదిట్టపడుచుకడుపునిండమియెఱింగి, తరంగితాద్భుతాంతరంగయై యాకురంగనయనయిట్లుని వితర్కించు. 179

179 ప:- 1 షోపదికృతం - గ; షోపధీ - ప; షోధిక్య - చ, త; గౌ; పురు షోపధీ - అ. 2 లై - గౌ; లునై - ర, అ. 3 మహా - ప; మహిత - ర, అ, గౌ. 4 బులును - గౌ; బులు - ర, అ. 5 సురభీష్టంబు - ముద్రి [అ], ర; సురభీష్టం - ప; సురభీష్టం త; సురభీష్టం - అ; సురభీష్టం - గౌ. 6 అనాహరించి - గ; అహరించియు - ర, అ; అహరించి - గౌ; 7 నుప - క, చ, త, ప, గౌ. నవ - ర, అ. 8 నావింటినెట్టికసీలయంతదిట్ట - త; నెట్టికసీలయంత - గౌ; చ; నాభాట్టినెట్టికసీలయంత - క; నాభాట్టినెట్టికసీల - ర, అ. 9 తిట్టపడుచు - ప. [నరళములకుఁబ్రదుకములు వ్రాయుటలేఖనంపదాయముకాననిదియట్టిదే] దిట్టపడుచు-ర, అ.

వ్యా :— ఇట్లు = ఈప్రకారముగా, ఋణగ్రహణ = అప్పు
 గ్రహించుటయందు, (అప్పుచేయుటయందు - అనుట) ప్రవణ =
 అనకుండగు, పురుష = మగవానిచేత - భర్త చేత, ఉపదీకృతంబులు =
 ఉపదగాఁ (కానుకగా) జేయఁబడినవియు, ప్రాణవల్లభ = జీవితే
 శ్వరునిచేత, (భర్తచేత) సమ్యక్ = బాగుగా, అభిరక్షితంబులు =
 దాఁచఁబడినవియు, తత్ = అతనిచేత - భర్తచేత, ఉపహిత = ఉంపఁ
 బడిన, గణన = లెక్కను, అవహంబులున్ = పొందించు
 నవియు, (లెక్కపెట్టియుంచినవియనుట) అచ్ఛిద్రీ = సందులేని,
 ముహూ = అచ్ఛాదనముచేత; ముదిత్రీంబులునై = మూసివేయఁ
 బడినవియునై, సజ్జన = సత్పురుషులయొక్క, వితరణంబులగతిన్ =
 త్యాగములవలె, మహిత = పూజింపఁదగిన, భాజన = (దాన) పాత్రుల
 యందు, నిహితంబులున్ = ఉంచఁబడినవియు (సమర్పింపఁబడినవియు -
 అనుట) - అని సజ్జన వితరణపక్షమున నర్థము. మహిత = గొప్ప
 వయిన, భాజన = పాత్రులయందు, నిహితంబులు = ఉంచఁబడిన
 వియు - యప్పుముల పక్షముననర్థము. అనురక్త = అనురాగముగఁ,
 వధూ = స్త్రీలయొక్క, (నారీసీమంతనీ వధూః - అమ) హృద
 యంబులపగిదిన్ = మనస్సులవలె, అతిస్నేహ = అధికప్రేమచేత;
 పిచ్ఛిలంబులున్ = స్నిగ్ధములును - అని వధూహృదయపక్షమున
 నర్థము. అతిస్నేహ = అధికమయిననేతిచేత, (సౌహృదేఘృతతైలాదౌ
 స్యాత్ స్నేహః - త్రి. ని. అప్పుములు నేతితోఁజేసినవి - గూ 4-178)
 పిచ్ఛిలంబులున్ = ణిద్దుదేఱినవియు - అని యప్పుముల పక్షముననర్థము.
 ఉపవనంబులయుపమన్ = ఆరామములవలె, సురభి = వనంతునకు,
 (సురభిశ్చంపకేన్వరేజాతీఫలవనంతయోః - విశ్వ) ఇష్టంబులున్ =
 ప్రియములును - అని యుపవనపక్షముననర్థము. సురభి = సుగంధము
 చేత, (సుగంధేవమనోజ్ఞేవ వాచ్యవత్సురభిఃస్మృతః - విశ్వ) ఇష్టం
 బులున్ = కోరఁబడినవియు - అని యప్పుములపక్షముననర్థము. (ఇష్ట
 మాశంసితేపిస్యాత్పూజితేప్రియసిత్రిపు- మే. ని.) ఐన = అయినట్టి

పిష్టివికారంబులు = పిండియొక్క - వికృతులు - పిండితోజేసిన పదార్థములు- అప్పములు, (=బెల్లము, పిండియుఁగలిపిచేసిన భక్ష్యవిశేషములు కజ్జాయములు.) భూసురకుమారుండు = బ్రాహ్మణబాలుఁడు, నిర్వికారుండై = న్యభావస్థితినుండి మాటుపాటులేనివాఁడయి, నిరవశేషంబుగాన్ = మిగులులేనివిగా, (మిగులకుండ - అనుట) ఆహారించియున్ = భక్షించియు, వెండియున్ = మరల, అవనత = వంచిన, అననంబగు = ముఖముగలదియగు, మిథ్యాలజ్ఞా = అసత్యపునిగ్గుయొక్క (నిజముగాలేని సిగ్గుయొక్క - అనుట) ఆచినయంబునన్ = నటనచేత, తన = తనయొక్క, బహుభోక్తృత్వంబున్ = తిండిపోతు తనమును, అపశ్లోక = అపకీర్తిచేత, (పద్యేయశసిన శ్లోకః - అను) కలుపితంబగునని = చెడునని, విశంకమాన = మిక్కిలిసందేహించుచున్నమానసుండునుంబోలెన్ = మనస్సుగలవానివలె, కానంబడు = కనుపట్టు, అపొట్టినెట్టికలసీల = అకుబ్బుడును బ్రహ్మచారియునగు; దిట్టపడుచు = పెంకిపిల్లవానియొక్క, కడుపునిండమి = అఁకలితీఱకపోవుట. ఎఱింగి = తెలిసికొని, (గ్రహించి) తరంగిత = నంచలించెడు, అద్భుత = ఆశ్చర్యముతోఁగూడిన, అంతరంగయై = మనస్సుగలదయి, అకురంగనయన = అచ్చుగాక్షి - అనుశీల, ఇట్లని = ఈప్రకారముగా, (అని - వాక్యాలంకారము) వితర్కించున్ = ఘోషించును.

“నెట్టికలసీల 2. నం. నైష్ఠికశీలః ప్రా నెట్టికలసీల” - సూ ని.

అలం :— శ్లోషోత్థాపితములగునుపములు.

క॥ ఇసుమంతగానిలేఁదీ

పసిబాలుఁడు 1 కుడుక 2 కూటిప్రాయమువాఁడి

180 ప॥ 1 కుడువ - క; ప; కుడుచు - చ; కుడుకు - ర, అ, గౌ.
కూడు - డ, డ, బ; 2 కూటి - గౌ, కూటి - త, అ.

3 తైసరిబహుభక్త్య 4 రాశులు

5 మెనవెడు వినువడు ప్రతుష్టిమేకొనడుగదే! 180

వ్యా ; — కుడుకకూటిప్రాయమువాడు = పాలగిన్నెలో నాహారముతినుపాటి వయస్సుగలవాడగు, ఈ పసిబాలుడు = ఈ బాల్యదశయందున్న పిల్లవాడు, (అషోడశాద్యవేద్బాలః - ఇతి భరత ధృతస్మృతిః - శబ్దక) ఇనుమంతగాని లేడు = ఇనుకరేణువంత పరిమాణములేడు. ఇట్లు = ఈప్రకారముగా, ఎనరి = విజృంభించి, బహుభక్త్యరాశులు = పెక్కుభాద్యములరాసులు, మెనవెడున్ = తినుచున్నాడు వినువడు = వినుగుచెందడు. ప్రతుష్టిన్ = సంతృప్తిని, మేకొనడుగదే = పొందడునుగదా !

ఇనుమంతగానిలేడు - 'కాని' వాక్యాలంకారము. ప్రయోగాంతరములు —

(i) తానునెట్టికసిలంతగానిలేడు - క్రీడా 143 ప.

(ii) రూకంతగానిలేదేకై వడినమంబు

వచ్చుబంగారుమై హెచ్చుజిగికి (సారంగ 2-47)

పసిబాలుడు - బ్రాహ్మణులకు గర్భాష్టమవర్షమున నుపనయనముశ్రేష్ఠమగుటచేబసిబాలుడనునది యేడేండ్లపిల్లవానిని దెలుపును.

గర్భాష్టమేష్టమేవాబ్దే, బాహ్మణస్యోపనాయనమ్

రాజ్ఞామేకేదశేనైకే, విశామేకేయధాకులమ్"

(నైకే = ద్వాదశవర్షే)

వ్యాక :— కుడుకకూటిపొయమువాడు = కుడుకకూటి పొయముయొక్క వాడు (=పొయముగలవాడు) - అభాసబహు వ్రీహి. (ము. కౌ. సమాస; వికృ)

పాఠ :— భక్త్యరాశులు - 'గౌ' పాఠము. 'రాసులు' అను నది దంత్యోచ్చారణమునుబట్టివచ్చిన యపపాఠము (ము.కౌ. తత్వమ)

ఉ॥ మాయపుబిడ్డయిననువుమానిసిపుట్టువు 1 గాడు, దేవతా నాయకుడో! చతుర్ముఖుడో! నాభవబంధములూడ్చునున్న నా రాయణమూర్తియో! యెఱుంగరాదొకయించుకయున్, 2 బుభుక్షువై చేయిదొంగడప్పములుసెల్లెనమస్తమునంచునివ్వెఱన్. 181

వ్యా ,— ఈనినువు = ఈపిల్లవాడు, మాయపుబిడ్డ = కపటబాలకుడు. మానిసిపుట్టువుగాడు = ప్రాకృతమానవుడుగాడు దేవతానాయకుడో = సురపతియో! (ఇంద్రుడో - అనుట) చతుర్ముఖుడో = బ్రహ్మయో! నా = నాయొక్క, భవబంధములు = సంసారబంధనములు, ఊడ్చునున్న = నడల్పునున్న, నారాయణ మూర్తియో! ఒకయించుకయున్ = ఒక్కొక్కతయు, ఎఱుంగరాదు = తెలియశక్యముకాదు. బుభుక్షువై = ఆకలిగొన్నవాడయి, చేయి దొంగడు = చేతనిదీయడు. అప్పములు = అపూపములు, సమస్త మున్ = సర్వమును, చెల్లెన్ = అయిపోయెను. అంచున్ = అని, నివ్వెఱన్ = నిర్భరమయిన యాశ్చర్యముతో, (నిర్భరాశ్చర్యంబునివ్వె ఱనగ - ఆం. భా) మీడిపద్యముతోనవ్యయము.

181 ప :- 1 గాడు - ముద్రి[అ]; ర. గాడు - అ; గౌ. 2 బుభుక్షువై- ముద్రి [అ]. బుభుక్షువైచేయి - ర; బుభుక్షువైచేయి - గౌ; బుభుక్షువై - అ.

వ్యాక :— మానిసిపుట్టువు = మానిసి (పుట్టువు) వంటి పుట్టువు వేసికొగలదోవాఁడు - పాకృతమానవుఁడు. (బహువ్రీహి. ఊడ్వనున్న - (ము. కౌ. క్రియా)

అలం :— సందేహము,

చ॥ తలఁచుచునంబులోన వసు 1 ధావిబుధాధిపధర్మపత్ని ని
ర్మలకనకావదాతముగరాశతరా 2 లఘుకీలమాలికా
జ్వలము 3 జగత్ప్రియాశరణసాక్షి 4 మదక్షిమదంగ 5 భాగతా
తలకితవిభ్రమంబగునుదీర్ఘ 6 మహత్త్వముదివ్య 7 తత్త్వమున్.

182

వ్యా :— వసుధావిబుధాధిప = భూసుర (బ్రాహ్మణ) నాయకుని యొక్క; ధర్మపత్ని = ధర్మార్థమయినభార్య, నిర్మల = పరిశుద్ధ మగు, కనక = బంగారమువలెను, అవదాతమున్ = పసుపురంగు గలదియు, (అవదాతస్సితేపితేశుద్ధే - అమ) కరాశతర = మిక్కిలి భయంకరములయిన, (కరాశేదంతురే తుంగేభీషణేచాభిధేయవత్ - మే. ని.) అలఘు = గొప్పవయిన, కీలమాలికా = జ్వాలలవరుస చేత, (మాలాల్యావళిపఁక్తయః - అభి. చిం.) మాలికా = మాలైన కన్ అతశ్చత్వమ్ - శబ్దక) ఉజ్వలమున్ = ప్రకాశించునదియు. జగత్ = లోకముయొక్క - లోకులయొక్క, క్రియా = వ్యాపారములయొక్క, (పనులయొక్క) కరణ = అచరణములకు, సాక్షి =

182 ప:- 1 ధామరయాజక - డ, ద, బ; ధాధిపయాజక - ర; వసుధా విబుధాధిప - అ, గౌ. 2 లఘులీల - డ, ద, బ; లఘుగీల-గ; లఘుకీల - ర, అ, గౌ. 3 జగత్ప్రియా - ప; జగత్ప్రియా - ర, అ, గౌ. 4 ముదక్షి - ముద్రి [అ], ర; మదక్షి - అ, గౌ. 5 భాగి - గ, ర; భాగ - అ, గౌ. 6 మహత్త్వము - గౌ; మహత్త్వము - ర, అ. 7 తత్త్వముఁ - ర, అ. తత్త్వముఁ-గౌ ;

సాక్షాద్బ్రష్టయు, మత్ = నాయొక్క (వక్త - శివుడు) అక్షి = నేత్రమును, మత్ = నాయొక్క, అంగభాగతా = అవయవాశత్య ముచేత, తిలకిత = బొట్టుగలదియనెడు, విభ్రమంబగు = విశేషభ్రాంతి గలదియగు, ఉదీర్ణమహత్త్వమున్ = అధికమయినయాన్నత్యమగు, దివ్యతత్వమున్ = లోకాతీతమయిన వస్తువును. (నత్వంతత్వంచవస్తుచ -త్రి. ని.) - అగ్నిదేవుని, మనంబులోన్ = హృదయములోపల, తలచున్ = ధ్యానించెను.

కనకావదాతము - కనకవర్ణము పసుపురంగు. అగ్నివర్ణ మెఱుపు. పీతలోహితవర్ణములకై క్యము కవినమయము. “పీతరక్తయోః - ఏకత్వననిబంధనంచ కవినమయః” (కావ్యమీ)

జగత్త్రియాకరణసాక్షి - “పురుషవృత్తమెఱుంగుచునుండుఁజూవెచే,”

దములును బంచభూతములు ధర్మపునంధ్యలునంతరాత్మయున్
యముఁడును జంద్రసూర్యులు నహంబునురాత్రియునన్ మహా
పదార్థములు - అది 4-78

పంచభూతములు - పృథివ్యపైజోవాయాకాశములు. కానఁ బంచభూతములలోనొకటగునగ్ని జగత్త్రియాకరణసాక్షియగును.

వాగ్దేవతః :— ధర్మపత్ని = ధర్మముయొక్క పత్ని. పత్ని తాదర్థ్యముననయినది. ప్రకృతి వికృతిభావములేకుండుటచేనిటఁజతుర్థీ తత్పురుషచెప్పరాదు.

“చతుర్థీతదర్థార్థబలిహితనుఖరక్షితైః (2-1-36) -- తదర్థేన ప్రకృతి వికృతిభావ వివగృహ్యతే, బలిదక్షితగ్రహణజావకాత్, యాపాయదారయూపదాగు. అశ్వఘాసాదయస్తుపస్థినమాసాః” (సి. కౌ. 702)

“ధర్మపత్నీత్యత్రత్యత్యసాహచర్యతాదర్థేపప్తి సమానః, ప్రకృతి
వికృతివికారాభావాత్” (రఘు 2-2 మల్లినా.)

అలం ;— అతిశయోక్తి.

క॥ సతియీగతిశ్రియమిచ్చే

ద్దుతాశనా త్తనుటయెఱిగిహుతవహునఖిలే

ప్పితవితరణగుణలీలా

చతురుంబ్రార్థింపదత్నసాదముకలిమిన్.

183

వ్యా, — సతి = (అ) సాధ్వీ - అనుశీల, ఈగతిన్ =
ఈప్రకారముగా, హుతాశనాత్ = అగ్నివలన, శ్రియమ్ = సంప
దను, ఇచ్చేత్ = కోరవలెను, అనుట = అన్నమాటను, ఎఱిగి =
తెలిసికొని, అఖిల = సమస్తమయిన, ఈప్పిత = అభీష్టములయొక్క
వితరణగుణ = దానగుణముయొక్క, లీలా = క్రీడయందు, చతు
రున్ = నేర్పరియగు, హుతవహున్ = అగ్నిని, ప్రార్థింపన్ =
వేడఁగా, తత్ = అతనియొక్క, ప్రసాదముకలిమిన్ = అనుగ్రహము
యొక్క కలుగుటచేత. (మీఁదిపద్యముతోనన్వయము)

సీ॥ ఒకకొన్ని వడియంబులొకకొన్ని వరుగులు

నొకకొన్ని తెఱుగులయొలుపుఁబప్పు

లొకకొన్ని ద్రబ్బెడలొకకొన్ని తాలింపు

లొకకొన్ని విధముల 1 యొఱుజారు

లొకకొన్ని 2 కలగల్పులొకకొన్ని 3 బజ్జులొ

184 పః. 1 యొఱుచేరు - ముద్రి (అ), ర; యొఱుజారు - అ, గొ. 2 కల
గల్పు - ముద్రి (అ), ర, కలగల్పు - అ. 3 బజ్జులునొక -
ముద్రి (అ), ర; బజ్జువులొక్కొక్క - గొ; బజ్జులొక్కొక్క - అ.

కొకకొన్ని రీతులయూర్పువగలు
 నొకకొన్ని 4 శిఖరులునొకకొన్ని 5 యంబళ్లు
 నొకకొన్ని 6 వహులపూపోత్కరములు

తే॥ వివిధఫలకందమూలంబులవియుఁగొన్ని
 యూరుఁబిందులునొకకొన్ని, యొక్కకొన్ని
 యూరుఁగాయలుఁ 7 బచ్చళ్లునొక్కకొన్ని
 పెరుగుపాల్ తేనెతలుపెచ్చు 8 పెరుగ. **184**

వ్యా ;— ఒకకొన్ని వడియంబులు = కతిపయసంఖ్యగల
 వడియాలు, ఒకకొన్నివరుగులు = కతిపయసంఖ్యగల, తఱిగియెండ
 వేసినకాయదినుసులు, ఒకకొన్ని తెఱుగులు = కతిపయ విధముల
 యొక్క - కతిపయ విధములకుఁజెందిన (కొన్నిరకములయిన -అనుట)
 ఒలుపుఁబప్పులు = చాయ (పొట్టుతీసిన) పప్పులు, ఒకకొన్ని ద్రబ్బె
 డలు = కతిపయ సంఖ్యగల ద్రబ్బెడలనుపేరుగల భక్ష్యవిశేషములు, ఒక
 కొన్ని తాలింపులు = కతిపయసంఖ్యగల తిరుగఁబోతపెట్టిన కాకవిశేష
 ములు, ఒకకొన్ని విధముల = కతిపయవిధములయొక్క - కొన్ని
 రకములకుఁజెందిన, ఒఱుఱులు = మిరియాలచారులు, ఒకకొన్ని
 కలగల్పులు = కతిపయసంఖ్యగల, కూరలుకాడలు గింజలులోనగు
 నవి కలిపివండిన కూరలు, ఒకకొన్నిబజ్జులు = కతిపయసంఖ్యగల
 బజ్జులను పేరుగలవ్యంజనవిశేషములు, ఒక్కొకకొన్ని రీతుల = వేఱు
 వేఱయిన కొన్నిరకములకుఁజెందిన, ఊర్పువగలు = ఊర్పు - అను

4 సిగరులు - ముద్రి (అ). ర; శిఖరులు - అ, గౌ. 5 యంబ
 ళ్లు - అ; యంబళ్లు - ర; యంబళ్లులొక - గౌ. 6 వగల - గ;
 వహుల - ర, అ. 7 బచ్చళ్లులొక్క - గౌ; బచ్చళ్లునొక్క-ర, అ.
 8 వెరుగ - అ; వెరుగు - గౌ; పెరుగ - ర,

పేరుగలయొక విధముగావండిన కూరల రీతులు, ఒకకొన్ని శిఖరులు = కతిపయనంఖ్యగలమజ్జిగ పులుసులు, ఒకకొన్ని = కతిపయనంఖ్యగల, అంబళ్లు = చోళ్ళులోనగువాని పిండితోఁగొంచెము పలువగాఁ గాచిన యంబలియను పేరుగల పదార్థములు, ఒకకొన్నివహుల = కతిపయవిధములకుఁజెందిన, పూప = అప్పములయొక్క - పిండి వంటలయొక్క, ఉత్కరములు = సమూహములు, వివిధఫలకంద మూలంబులవియఁగొన్ని = పలురకములయిన పండ్లుముల్లూగిదుంపలు కొన్నియు, ఒకకొన్ని = కతిపయనంఖ్యగల, ఊరుఁబిండులున్ = ఊరుఁబిండియను పేరుగల వ్యంజనవిశేషములు. ఒక్కకొన్ని = కతిపయనంఖ్యగల, ఊరుఁగాయలున్ = ఊరుఁగాయలను పేరుగల వ్యంజన విశేషములు, ఒక్కకొన్ని = కతిపయనంఖ్యగల, పచ్చళ్ళున్ = పచ్చడులను పేరుగల పప్పుదినుసులు లోనగునవి ముద్దగారుబ్బిచేసెడు వ్యంజనవిశేషములు, పెరుఁగుపాల్తేనె నేతులు = దధిక్షీరమధుఘృతములు, పెచ్చుపెరుఁగన్ = మిక్కిలియతిశయింపఁగా. (మీఁదిపద్యముతోనన్వయము.)

శిఖరులు - “సజీరకంఠసాలః స్యాన్మూర్జితా శిఖరిణ్యపి” = అల్లముజీలకఱ్ఱమున్న గునవి కలిపినమజ్జిగ (వై. ని.) “శిఖరిణి = పొగిచినపెరుఁగు, మెంతిపెరుఁగు” (సూ. ని.) శిఖరిశబ్దము శిఖరిణీశబ్ద పర్యాయముకావచ్చును.

వ్యాక ;— ఒఱ్ఱఁజారులు - ఒఱ్ఱని+చారులు = ఒఱ్ఱన్+చారులు = ఒఱ్ఱఁజారులు. (ము. కౌ. సంజ్ఞా)

కందమూలంబులవియు - - “అవియు” వాక్యాలంకారము.
(ప్రొ. శబ్ద 63)

కలగల్పు - కలుపు+కలుపు = కలగలుపు - బా. సంధి 42.
కలగలుపు = కలగల్పు - బా. ప్రకీరక. 17

చ॥ అమితములై మహానసమునందపుడుద్భవమందుచున్నయ
 1 న్నములను సకవ్యగంధములనంతములై యటు వోపుచోట, న
 య్యమరతరుప్రసూనతతులంగనపైఁగరియంగఁబుట్టుగం
 ధములిటుడ్కిచ్చోట 2 దగుఁడద్వితయారచితోపగూహముల్.

185

వ్యా :— అమితములై = కొలఁదిలేనివయి, మహానసము
 నందున్ = వంటింటియందు, (రసవత్కాంతుపాకస్థానం మహానసమ్ -
 అమ) ఉద్భవమందుచున్న = పుట్టుచున్న, అన్నముల = ఓడన
 ములయొక్క, (వంటకములయొక్క) సుపక్వ = బాగుగాఁబడిన
 మయిన, గంధములు = సువాసనలు, అనంతములై = అంతులేనివయి,
 అటు = అవైపు - మీఁదివైపు, (అకాశమునకనుట) పోవుచోటన్ =
 ఆరుగునప్పుడు. అయ్యమరతరు = అదేవతావృక్షములయొక్క, ప్రసూన
 తతులు = పూలనమూహములు, అంగనపైన్ = (అ), కాంతమీఁద
 - అనుకీలమీద, కరియంగన్ = వర్తింపఁగా, పుట్టు = కలుగు
 గంధములు = సువాసనలు, ఇటు = ఈవైపు - క్రిందివైపు, (భూమికి
 అనుట) డిగుచోటన్ = దిగునప్పుడు, తద్వితయ = అరెంటి
 యొక్క - వంటకముల సుగంధములయొక్కయు, దేవతావృక్షముల
 పూవులయొక్కయు, అరచిత = బాగుగాఁగూర్చబడిన, ఉపగూహముల్ =
 అలింగనములు - మేళనములు, తగున్ = ఒప్పెను.

అమరతరువులు - చూ 1-62 వ్యాఖ్య.

కా॥ అలీలావతినిత్యసత్యశమధైర్యోదార్కనంశుధులన్
 జాలన్ మెచ్చివటుత్వముందొరగిసాక్షాత్కారముఁబొందెను
 ద్వేలాలోలకృపాజప్రసవకాంతిభాగితికృల్లోచనా
 జ్జాలిందాశ్రితరాధికాసురతరాగాఁగూర్చుఁడొకొరియన్. 186

185 ప :- 1 న్నములు సుపక్వగంధములనందములై ర, గో; న్నములు[ల?] సుపక్వగంధములనంద [త] ములై-అ. 2 దగ- గో; దగు-ర, అ.

వ్యా ; — అలీలావతి = అవిలాసవతియొక్క - అనుశీల
యొక్క, నిత్య = నిరంతరమయిన, సత్కళమధై ర్యోదార్యసంశుద్ధు
లన్ = ఋతముశాంతిధీరత్వమునుదారతపరిశుద్ధియనుచానిని. చాలన్ =
అత్యంతము, మెచ్చి = మెచ్చుకొని, (ప్రశంసించి) పటుత్వమున్ = బ్రహ్మ
చారిత్వమును, తొరగి = విడిచి, ఉద్వేల = మిక్కిలియగు, అగ్గి =
అసక్తితోఁగూడిన, కృపా = కరుణయనెడు, జపాప్రసవ = దాసనపుఁ
బువ్వుయొక్క, శాంతి = ద్యుతియనెడు. భ్రాంతిక్మత్ = భ్రమ
కలిగించుచున్న, లోచనాబ్జ = పద్మములవంటి కన్నులయొక్క,
అశింద = వాకిటిచావడిని - పద్మములవంటి కన్నులకుదలను,
అశ్రిత = అశ్రియించిన, రాధికా = రాధాదేవియొక్క, సురతరాగ =
సురతానురాగముయొక్క, అఁకూరుడు = అంకురములుగలవాఁడు,
ఔ = అగు, శౌరియున్ = కృష్ణుఁడును (విక్రతుఁడును - అనుట)
సాక్షాత్కారముం బొందెన్ = ప్రత్యక్షమగుటను బ్రాపించెను.
(ప్రత్యక్షమయ్యెననుట)

అనురాగవర్ణమెఱుపు. దాసనపుఁబువ్వువర్ణమెఱుపు.

“దాసనపుఁబువ్వుచాయతోద్రీస్తరించు

చదయమయ్యెడునదెమాడుమొదలినఁజ” (కీర్తి 62)

అలం : — ఉత్పేక్ష.

సీ॥ 1 నీలంబుభక్తానుకూలంబుహరిదంత

చేలంబునవసిత 2 లోలమాది

మూలంబుకరుణావికాలంబు 3 ధృతజగ

జాలంబు 4 శ్రీలతావాలమమర

187 ప:- 1 శీలంబు - క; నీలంబు - ర, అ. 2 చోర - ముదిరి [అ] ర:

లోల - ర, అ, గౌ. 3 కృత - డ, ద, బ, గౌ; దృత - ర, అ.

4 శ్రీతల - డ, ద, బ; శ్రీలతా - ర, అ, గౌ.

5 మౌలంబుభవవనోత్థిలంబు 6 తల్పిత
 వ్యాళంబు శిశ్యావనూళమమిత
 రీలంబు 7 హృతమరుత్సాలంబు 8 శిఖినఖి
 ఫాలంబువరదానశీలమఖిల

తే॥ కాలజంఘాల 9 మసురకృత్ క్షేళ 10 మరిక
 రాశమాపత్తయోదవాతూలమునగు
 యదుకులసరోమరాళంబునతివగాంచి
 నతియునుతియునొనర్చ నన్నగధరుండు.

187

వ్యా :— నీలంబు = నీలవర్ణవముగలదియు, భక్త =
 భక్తులకు, అనుకూలంబు = అనుగుణమయినదియు, హరిత్ =
 దిక్కులయొక్క, అంత = తుదలు, చేలంబు = వస్త్రముగాఁగలదియు,
 (దిగంబరమయినదియు_అనుట. విట్టలుఁడుదిగంబరుఁడు- చూ 1-123)
 నవనీత = వెన్నయందు, లోలము = మిక్కిలి యాసక్తిగలదియు,
 అదిమూలంబు = అదికారణమయినదియు, కరుణా = దయచేత;
 విశాలంబు = గొప్పదియు, (విశాలంపృథులంమహత్ - అమ) ధృత =
 ధరింపఁబడిన - రక్షింపఁబడిన, జగత్ = లోకములయొక్క,
 జాలంబు = సమూహముగలదియు, శ్రీలతా = సంపదయనెడుతీగకు,

5 మౌళంబు - గౌ; మూలంబు - ర, అ; మేలంబు డ,ద,బ.
 6 తల్పిత - త; తల్పిత - ర, అ. 7 హృతమధూత్సాలంబు-త;
 హృతమధూత్సాలంబు - గౌ; హృతమరుత్సాలంబు - ర, అ.
 8 శిఖినఖి - గౌ; శశినఖి - ర, అ. 9 మశనకృత్క్షేళ ముది
 [అ] మసురకృత్క్షేళ - క, త; మసురకృత్క్షేళ - గౌ; మసు
 రకృ [హృ?] త్క్షేళ - అ. 10 మరిక - డ, ద, మలికతాళ.క;
 మరికరాళ - ర, అ.

ఆచారము = పాదును, అమర = దేవతలకు, మౌలంబు = మూల
 భూతమును, (మౌలః = మూలభూతః - శబ్దక) భవ = సంసార
 మనెడు, వన = అరణ్యమునకు, ఉత్ = పైకెగిసిన, కీలంబు =
 అగ్ని (దావాగ్ని) జ్వాలయు, తల్పిత = శయ్యగాజేయబడిన;
 వ్యాళంబు = సర్పముగలదియు, (అదిశేషుడు గలదియు - అనుట)
 శిక్యా = చిక్కము, అవచూళంబు = భూషణముగాగలదియు,
 (చూలా = చూడాయమ్; చూడా = భూషణమాత్రే) - శబ్దస్త్రీ)
 అమితలీలంబు = కొలదిలేనిక్రిడగలదియు, హృత = హరింపబడిన,
 మరుత్ = దేవతలయొక్క, సాలంబు = వృక్షముగలదియు (హరింప
 బడిన పారిజాతవృక్షముగలదియు - అనుట. సత్యభామకొఱకుబారి
 జాతమును దెచ్చుటసూచితము) శిఖి = అగ్నికి, (కుక్కుటేగ్నోమ
 యూర్దేశంశౌవృక్షేకేతుగ్రహేశిఖీ - వై. ని.) సఖి = మిత్రమయిన,
 ఫాలంబు = నుదురుగలదియు, (విట్టలునకు ఫాలనేత్రముండును -
 చూ 5-56) వరదానశీలము = వరములనిచ్చుట న్యభావముగాగల
 దియు, అఖిలకాల = సమస్త కాలములయందు. జంఘాలము = అతి
 వేగముగలదియు (జంఘాలోతిజవంతుల్యో - అమ) అసురకృత్ =
 అసురవిచ్ఛేదకమగు (సంహరించునది - అనుట) క్షేళము = విష
 మును, అరి = శత్రువులకు, కరాళము = భయంకరమును, (కరాళో-
 భీషణే - మే. ని) ఆపత్ = విపత్తులనెడు, పయోద = మేఘము
 లకు, వాతూలమున్ = సుడిగాలియు, (వాతూలః పుంసీవాత్యా
 యామ్ - అమ) అగు = అయిన. యదుకుల = యదువంశమనెడు,
 సరః = సరోవరమునకు, మరాళంబున్ = హంసను - కృష్ణుని,
 అతిన = (అ) కాంత - అనుశీల, కాంచి = దర్శించి, నతియున్ =
 నమస్కారమును, నుతియున్ = స్తోత్రమును, ఒనర్పన్ = చేయుగాః
 అన్నగధరుండు = అగిరిధారి - అగోవర్ధన పర్వతమునెత్తినవాడు.
 (మీడిపద్యముతో నన్వయము)

పాఠ :— శిఖినఖి - ఇటశశినఖపాలంబు - అను పాఠము సరికాదు. పాలమును శశిఖండముతోనేగాని శశిఖోబోల్చుట సరిపడదు. విట్టలునకు పాలనేత్రముండునని గుర్తింపకపోవుట యీ యపపాఠమునకు మూలము.

వ్యాక :— అనురకృత్ - “కృతీభేదనే (అష్టా. తుదాది 1435 దాకువు) కృంతతీకృత్. చూ 1-4. పాల - భాలశబ్ద ప్రాకృతరూపము. (ము. కౌ. తత్సమ)

ఛం :— సర్వతః ప్రాసము. (గీతమునరెండు పాదముల వఱకుమాత్రమే ప్రాసయతనియమము పాటించబడెను. కాన గీతమునప్రాసయతి, నియతముకాదననగును.)

అలం :— రూపకము.

ఉ॥ అసజిబల్కునీహృదయమారయఁ 1 గోరియయిట్లొనర్చితిన్
గాసి, కుశేశయాననలు గల్గిరయేనియుఁగల్గనిమ్ము, నీ
చేసిన భాగ్యమేసతియుఁజేయదు, నీయెడుటన్ మునీశ్వరా
భ్యానదురానదంబగు 2 మదాకృతియీగతినుల్ల సిల్లుటన్ 188

అనతిన్ = అసాధ్యనిగూర్చి - అనుశీలనదేశించి, పల్కున్ = (ఇట్లు) పలికెను. నీహృదయము = నీయొక్కమనస్సు, ఆరయగోరియ= పరీక్షింపనఖిలపించియే, ఇట్లు = ఈప్రకారముగా, గాసి = బాధ, ఒనర్చితిన్ = కూర్చితిని, (బాధకలిగించితినినుట) కుశేశయాననలు= పద్మముఖులు - స్త్రీలు. (కమలంశతపత్రంకుశేశయమ్ - అమ) కల్గిరయేనియుఁగల్గనిమ్ము = నిస్సందేహముగా, నున్నచోనుండనిమ్ము.

188 పు. 1 గోరినయ - గౌ; గోరియయి - ర, అ. 2 మదాకృతి - ర, గౌ; మదాకృతి [గతి?] - అ.

(ఇమ్ము - అనాదరసూచకము; వారిలెక్కెమి - అనుట) నీయెదుటన్ = నీయొక్కముందట; మునీశ్వర = మౌనినాథులయొక్క, అభ్యాస = (యోగ) సాధనములచేత, దురానదంబు = పొందరానిది, అగు = అయిన, మత్ = నాయొక్క, ఆకృతి = ఆకారము, ఈగతిన్ = ఈవిధముగా, ఉల్లసిల్లుటన్ = ఒప్పుటచేత, నీ చేసిన = నీయొక్క చేసిన - నీవొనర్చిన, భాగ్యము = అదృష్టము, వీనతియున్ = వీ సాధ్యయుచేయదు = ఒనర్చదు.

క॥ సుచరిత్ర! నేడునీచే

తిచలిదిభుజియింపజాలఁదృష్టియొదవె, 1 వీన్

పచరణగాదీగతిమును

రుచియింపదుశబరివిందు, ద్రోవదివిందున్.

189

వ్యా :— సుచరిత్ర = మంచినడవడిగలదానా! నేడు = ఈ దినము, నీచేతిచలిది = నీచేతియొక్క చలిది - నీచేతితోవడ్డించిన శీతాన్నమును, (చలిదినాశీతాన్న సంజ్ఞ దనరు - అం భా) భుజియింపన్ = తినగా, చాలన్ = మిక్కిలి, తృప్తి = తనివి, ఒదవెడిన్ = కలిగెను. వీన్ = వినుము, (అకర్ణింపుము) పచరణగాదు = ముఖప్రీతివచనముకాదు, ఈగతిన్ = ఈవిధముగా, మును = పూర్వము, శబరివిందు = శబరియొక్క యాతిభ్యము, (విందునాఁగ మనుష్య యజ్ఞము పొల్పు - అం. భా) రుచియింపదు = ఇష్టపడదు. ద్రోవది విందున్ = ద్రోవదియొక్క యాతిభ్యమును - రుచియింపదు - (అని క్రియయధ్యాహార్యము.

189 ప:- 1 నీవుచర - క; విశ్వచరణగాదిగతి - గౌ; డిఁ, బచరణగాదు మ్ముల - ముద్ది (అ); డిఁ, బచరణగాదీగతిమును - అ. విన్నచరణ - త.

రామునకు శబరిఫలములు విందు పెట్టుట రామాయణప్రసిద్ధము. దుర్వాసుఁడు ద్వైతవనముననున్న పాండవులయొద్దకు వచ్చినప్పుడు పాత్రకంటియున్న శాకలేశమును గృష్ణదుభజించి తృప్తిపొందఁగా, దుర్వాసునకు శిష్యులకు క్షుత్తునశించెనని భాగవతము.

(భాగ. 1 స్కం - 364 ప.)

వ్యాక ;— వినుము + పవరణ = విను + పవరణ (బా. సంధి. 47) విన్ పవరణ (బా. ప్రకీర్ణక 16)

“రుచియింపదు శబరివిందు, దోవది విందున్.” ఇటు దోవది విందున్ - అనుచోట, రుచియింపదు - అనుక్రియయధ్యాహార్యము. పౌ. వాక్య 14.

క॥ అతిమానుషమసిధారా

వ్రతమగు 1 మనువంట నిప్పువంటి 2 దదియనన్

బతి 3 దేవతవై మను 4 నీ

గతిభావారూఢమయ్యెగా 5 జగములకున్.

190

వ్యా ;— పతిదేవతవై = భర్త, దైవముగాఁగలదానవై. (పతివ్రతవై - అనుట) మను = జీవించు, నీగతిన్ = నీవిధముచేత, అతిమానుషము = మనుష్యశక్తిని మించినది, అసిధారావ్రతము = అతిదుష్కరము, అగు = అయిన, మనువు = శాపురము, అంటున్ = స్పృశించుటకు, నిప్పువంటిదది = అగ్నివంటిది, అనన్ = అనుట,

190 ప:- 1 మనువంటి - త, ప, మనువట్టె [ట్టి] - గౌ; మనువంట - ర, అ
2 దుది - త, దిది - ర, అ. 3 దైవమై - గౌ (గణభంగము)
దేవతవై - ర, అ. 4 నివిగతి - ప, నీగతి - ర, అ. 5 జగము, జగ - ర, అ, గౌ.

జగములకున్ = లోకములకు, భావారూఢమయ్యెగా = మనస్సున
కెక్కినదియయినదిగదా ?

అసిధారావ్రతము --- శయనమధ్యమున ఖడ్గమునుచుకొని
దంపతులు పాటించు బ్రహ్మచర్యవ్రతము. (సూ. ని.) ఇది దుష్కర
కృత్యమును దెలుపును. “జనవర! యసిధారావ్రత, మనఃదగియెడు
ధారణానియతి -- శాంతి 5-593

వ్యాక ;— నిప్పువంటిదది - ‘అది’ యర్థశూన్యము. (ప్రా.
శబ్ద 63) ఇది వాక్యాలంకారము.

చ. తనుశతకోటులెత్తిబహుధర్మవినిర్మితఁ బేర్పిగాంచినన్
ననుగన 1 లేని 2 లేతలకునాఁతి! 3 యభోగ్యము భాగ్యమిపుప్రా
గ్జనమునందొనర్చితివొకానొక యర్చననన్నగూర్చి; దా
నననమకూరెఁజుమ్ము నుజనవ్రజనందితచర్యనీదెనన్, 191

వ్యా ;— నాఁతి = ఓకాంతా - ఓనుశీలా! తను = శరీర
ములయొక్క, శతకోటులు = నూలుకోట్లు - అనంభాకములగు
జన్మములు, ఎత్తి = ధరించి, బహుధర్మ = పెక్కుపుణ్యములయొక్క,
(ధర్మాఃపుణ్యాయమన్యాయ స్వభావాచారసోమపాః - అమ) వినిర్మి
తీన్ = విశేషాచరణముచేత, పేర్పిగాంచినన్ = పెంపువహించినను,
ననున్ = నన్ను, కనలేని = ఎఱుంగఁజాలని, లేతలకున్ = అల్పు
లకు, భాగ్యము = అదృష్టము (నాదర్శనభాగ్యమనుట) అభోగ్యము =
అనుభవింపశక్యముకానిది, ఈపు = నీపు, పాఠ్ = ముందఱిదైన,

191 ప ; - 1 లేని - ప, లేని - ర, అ, గౌ. 2 చేత - గౌ; లేత - ర, అ.

3 అభోగ్యము-గౌ, అభోగ్యము - ర, అ.

జననమునందున్ = జన్మయందు (పూర్వజన్మమునందు - అనుట)
 నమ్మగూర్చి = నన్ను గుఱించి, ఒకానొకయర్చన = ఒకానొకపూజనొక
 ఒనర్చితి = చేసితివి. దానన = దానిచేతనే - పూర్వజన్మమున నొకా
 పూజనన్నుగూర్చిచేసియుండుటచేతనే, నీదెనన్ = నీవిషయమునందు,
 సుజనవ్రజ = నజ్జన నమూహముచేత, నందిత = అభినందింపఁబడిన,
 (ప్ర)శంసింపఁబడిన) చర్య = నడవడి, నమకూరెఁజమ్ము =
 సిద్ధిఁజెనుజుమా!

వ్యాక :— దానన - దానన్ + అ, 'అ' అవధారణార్థకము.

తే॥ అతివ ! తొల్లింటిపుట్టువునందునొక్క

మోనివేలిమిజన్నెవైమన్ననాడు

నామధురవేణునాదంబునమదిగరగి

తొరగఁ 1 జేసితినుస్నిగ్ధదుగ్ధరసము.

192

వ్యా :— అతివ = ఒకాంతా ! - ఓసుకీలా ! తొల్లింటి
 పుట్టువునందున్ = పూర్వజన్మమునందు, ఒక్కమోని = ఒకముని
 యొక్క, వేలిమిజన్నెవై = హామధేనువవయి, మన్ననాడు =
 జీవించినప్పుడు, నా = యొక్క. మధుర = ఇంపయిన, వేణు
 నాదంబునన్ = పిల్లనగోవిధ్వనిచేత, మది = మనస్సు, కరగి =
 ద్రవించి, సుస్నిగ్ధ = మంచిచిక్కనయిన, దుగ్ధరసమున్ = క్షీర
 రూపద్రవమును, తొరగఁజేసితి = స్రవించఁజేసితివి.

వ్యాక :— వేలిమిజన్నె = వేలిమియొక్కజన్నె, తాదర్థ్యమున
 పష్టివిభక్తి. అశ్వఘాసాదులవలె పష్టితత్పురుషము. చూ 4-182వ్యాఖ్య)

క॥ అపాలనురువుపవన

వ్యాపారముచేతఁదెరలివచ్చినిలిచె లీ

లాపింఛద్భవిభర్త్రిత

తాపింఛమదీయమౌళితటిఁ 1 గుటికలచా!

193

వ్యా :— కుటిలకచా = వక్రములయిన శిరోజములుగల దానా! - ఓ నుశీలా! అపాలనురువు = అక్షీరముయొక్క ఫేనము, పవన = వాయువుయొక్క, వ్యాపారముచేతన్ = ప్రయత్నముచేత, (వాయువశమున - అనుట) తెరలివచ్చి = పైకెగిరివచ్చి, లీలాపింఛ = విలాసార్థమయిన నెమలిపురియొక్క, ఛవి = శాంతిచేత, భర్త్రిత = అధిక్షేపింపఁబడిన. తిరస్కరింపఁబడిన, తాపింఛ = చీకటిహానుగల, (శాలస్కంధస్తమాలఃస్యాత్తాపింఛోప్యథసిందుకే - అమ) మదీయ = నాదయిన, మౌళితటిన్ = శిరఃప్రదేశమునందు, (మౌళిర్ముఠడకమస్తకే - అభి. చిం.) నిలిచెన్ = (కొంతసేపు) ప్రతిష్ఠితమయ్యెను.

వ్యాక :— పాలనురువు = పాలయొక్క నురువు, పాలు - బహువచనరూపము. 'పాయి' అనునేక వచనరూపముగౌరనప్రయుక్తము (ద్వి. హరిశ్చ) ఈపక్షమున - పాయి + లు = పాలు. (బ్రా-అచ్చిక21)

క॥ దానఁబయస్సంతా 1 నపుఁ

దానంబుననన్నుఁ 2 దనుపుదానవయితి, చం

ద్రానన! తత్ఫలమునఁగా

దా! నీకును 3 దక్కితిన్ ముదముమడిఁబొదలన్. 194

193 ప.- 1 గుచలికుచా - ర; గుటికలచా - అ, గౌ.

194 ప. - 1 నముదా - ర [పా], నపుదా - ర, ర, ద, బ, గౌ; నపు [ఁ?] దా-అ. 2 దడపు - ర, అ; దడపు - గౌ; తనుపు - డ, ద, బ. 3 డక్కితిన్ - ర; దక్కితిన్ - అ, గౌ.

వ్యా :— దానన్ = దానిచేత - పాలనురువుతలపై నిలుచుట చేత, పయస్సంతానపుఁ దానంబునన్ = క్షీరసమూహముయొక్క స్నానముచేత - క్షీరాభిషేకముచేత, నన్నున్ = నన్ను. తనువు దానవు = సంతృప్తి పఱచినదానవు, అయితి = ఐతివి. చంద్రానన = ఓశశిముఖీ! - ఒనుకీలా! తత్ఫలమునఁగాదా = అఫలితముచేతఁగదా! నీకును = నీకు, ముదము = సంతోషము, మదిన్ = మనస్సునందు, పొదలన్ = అతిశయింపఁగా, దక్కితిన్ = చిక్కితిని, లభించితిని.

అ॥ ఒక్కడక్కత సత్త్రియుం 1 డును విప్రుండు

గలఁడు; ఘోర 2 కలుషకఠినబుద్ధి,

వసుధయెల్లఁదిరుగు; వసుధాను 3 డనుఁజేసి

పట్టణముననుండు; బుట్టు 4 బడుగు.

195

వ్యా :— అక్కతసత్త్రియుండు = అక్కతసత్త్రియుఁడు' అను = అనెడు, (అనుపేరుగల) విప్రుండు = బ్రాహ్మణుండు, ఒక్కఁడు = ఒకఁడు, కలఁడు = ఉండును, ఘోర = భయంకరము లయిన. కలుష = పాపములచేత, కఠినబుద్ధి = కర్కశమయినమతి గలవాఁడు వసుధయెల్లన్ = భూమియంతయు, తిరుగున్ = సంచ రించును. (తిరుగుబోతు - అనుట) వసుధానుఁడనుఁజేసి = వసుధా నుఁడను పేరుగలరాజుయొక్క, పట్టణమునన్ = నగరమునందు, ఉండున్ = నివసించును. పుట్టుబడుగు = పుట్టుకనుండియునబ్బుండు - అజన్మక్షుద్రుఁడు.

195 ప:- 1 డను - ర, గౌ: డను [గు?] - అ. 2 కఠినకలుష - డ, ద; బ; కఠినబు - త; కలుషకఠిన - ర, అ, గౌ. 3 వసుపేరి - ముద్రి (అ) ర; వసుఁజేసి - అ; డనుఁజేసి - గౌ. 4 బడుగు - ర, అ; బడుగు - త, గౌ.

సీ॥ ధనవంతుడయ్య నుద్వాహంబుతోఁగి, మూ
 తులునాకుఁబెఱవితంతువులఁదగిలి
 ౬ లవంతుడయ్యఁబెద్దలఁబాసివిహరించుఁ
 బాపండ 1 భండానుబంధియగుచు
 మతిమంతుడయ్యనామ్నాయముల్ చెవిఁబెట్టుఁ
 డశీల 2 భేలనవ్యసన ౩ మెసఁగి
 స్థితిమంతుడయ్యలక్ష్మికిఁగాక 4 త్రిమ్మరుఁ
 బలుగూడు 5 మరిగియాధ్యులభజించి

తే॥ తలఁచుబ్రాహ్మన్వదేవస్వములకున్గొ
 6 కుప్పఁజిచ్చిడి 7 పేలాలుకొఱుకఁడివురు
 గృహణకాలంబు 8 లందు 9 మున్గడుజలముల
 10 సెబ్రచెంచడనూబ్రాహ్మణబ్రువుండు.

196

వ్యా :— సెబ్రచెంచడము = చెడ్డదయిన చెంచడపుజాతి
 డేగవంటివాఁడగు - ఘాతకుఁడగు, అబ్రాహ్మణబ్రువుండు = అజాతి
 మాత్రవిప్రుండు - అ యక్కతనస్క్రియుండు.

196 ప:- 1 పండాను - ముద్రి (అ), ర: బంధాను - గౌ; భండాను - అ.
 2 లేఖన - ర; భేలన - అ, గౌ. 3 మెసఁగ - గౌ; మెసఁగి - ర, అ.
 4 త్రిమ్మరు - ర, గౌ; త్రిమ్మరు - అ. 5 మఱిగి - అ;
 మరిగి - ర 6 గుప్ప - ర; కుప్ప - అ, గౌ. 7 పేలాలు -
 మున్గ [అ], ర, గౌ; పేలాలు - అ; ప్రేబాలు - శ. ర.
 8 నందు - ర, అ; లందు - గౌ. 9 ముల్లండు - గౌ; మున్గండు
 ర, అ. 10 శబ్రచంచడ - త; చెంచడ - గ; శబ్రచంచడ-గౌ;
 సెబ్రచెంచెడ - ర, అ.

1) ధనవంతుడయ్యున్ = విత్తవంతుడయినప్పటికిని, ఉద్యాహంబున్ = వివాహమును, తొజగి = మాని, పెరివిత్తువులన్ = అన్యవిధవలను, తగిలి = వలచి, మూతులునాతున్ = పెదవులు చప్పురించును.

పెదవులుచప్పురించుట, యభిలాషను సూచించును.

2) కలవంతుడయ్యున్ = కులీనుడయినప్పటికి, పెద్దలన్ = పెద్దవారిని, (వంశవృద్ధులననుట) పాసి = విడిచి, పాపండభంక = అశ్లీలభాషణులగు బౌద్ధక్షపణకాదులయొక్క, (భండ = అశ్లీలవాక్య భాషకే - శబ్దక) అనుబంధి = అనుబంధముగలవాఁడు, అగ్రచున్ = అగుచు, విహరించున్ = స్వేచ్ఛగానంచరించును.

పాపండ - చూ 4-131 వ్యాఖ్య.

3) మాతిమంతుడయ్యున్ = తెలివిగలవాడయినప్పటికిని, అశ్లీల = వ్రీడా (ఁజ్జా) కరములు, జుగుప్సాకరములు, నమంగళకరములనగు వచనములయొక్క, భేలన = క్రీడయందు, వ్యసనము = దురభ్యాసము, ఎనఁగి = అతిశయించి, అన్నాయముల్ = వేదములను, చెవిబెట్టుడు = వినఁడు.

అశ్లీలము - "అనభ్యార్థాంతరమనభ్యస్మృతిహేతుచ్చాశ్లీలమ్"
(కా. సూ.)

"ప్రేళ, జుగుప్సామంగళ,
శీలములగు పదములొకటుజేర్చినయవియ
శ్లీలములగు' (నరన 4-13)

4) స్థితిమంతుడయ్యున్ = అస్తిగలవాడయినప్పటికిని (స్థిరాస్తి గలవాడయినప్పటికిని - అనుట) అధ్యులన్ = సంపన్నులను, భజించి = సేవించి, పలుగూడు = దుష్టమయినతిండిని-అభిక్ష్యభిక్షణమును, మరగి =

అచాటుపడి, లక్ష్మీకింగాక = సంపదకుఁగానివాఁడయి, (నందననుభ వింపక - అనుట) త్రిమ్మరున్ = సంచరించును.

బ్రహ్మస్వదేవస్వములకున్ = బ్రాహ్మణ ధనమునకు, దేవధన మునకు, (స్వోస్త్రియాంధనే - అమ) ఎగ్గున్ = హానిని, తలఁచున్ = తలపెట్టును.

కుప్పన్ = వడ్లకంతులరాశియందు, చిచ్చిడి = అగ్నిపెట్టి, ప్రేలాలు = లాజలు, (పేలగింజలు) కొఱుకన్ = నమలుతుకు. తవురున్ = యత్నించును - వివేకిశూన్యములగు పనులుచేయును.

గృహణకాలంబులందున్ = (సూర్యచంద్ర) గృహణములు పట్టునమయములందు, జలములన్ = నీళ్లయందు, మునుఁగఁడు = స్నానముచేయఁడు.

చెంచడము -- శ్వేనభేదము. (అం భా.) డేగహంసించు లక్షణముగలపక్షి కావుననే, క్రూరము, ఘోరిపక్షి భయంకరమునను పేళ్లుడేగఁగలవు. చెంచడమునుచోఘాతకుఁడనునది లక్షణార్థము.

బ్రహ్మస్వదేవస్వములకెగ్గుచేయుట పాపహేతువు.

“దేవస్వంబ్రాహ్మణస్వంవా, లోభేనోపహింసన్తియః

సపాపాత్మాపరేలోకే, గృథ్రోచ్చిష్టేన జీవతి” (మ. స్మృ.)

గృహణకాలమున స్నానమువిహితము—

“సర్వేపాశేషేర్ణానాం, సూతకంరాహుదర్శనే

స్నాత్వాకర్మాణికుర్వీత, శృతమన్నం విసర్జయేత్”

ఉత్థాది. (శబ్దక)

రాహువు, భూచంద్రాచ్ఛాయలకుఁబ్రతీక. కావుననే రాహువు

ఛాయాగ్రహమనబడును. “రాహు, పర్యంబుగాకయు భానుగొప్పె”
సభా 2-29. కప్పుటయేకబళనక్రియగాజెప్పబడును.

బ్రాహ్మణబ్రువుడు = ‘బ్రాహ్మణంజాతిమాత్రేతిత్వంబ్రూతే’

“విప్రీనంస్కారయుక్తోపి, నిత్యంసంధ్యాపకందయః

నైమిత్తికంచనోక్తుర్యాత్, బ్రాహ్మణబ్రువఉచ్యతే”

“ఇత్యుక్తేకదాచారవతివిప్రే” (శబ్దస్తో)

వ్యాక :— పలుగూడు - పలుగు + కూడు = పలుగూడు ప్రా
సమాన శిరి. “తఃచుబ్రహ్మస్వదేవస్వములక నెగ్గు” అనుచోవాక్యావ
సాగమున ద్విత్వలోపము. కాన సరళాదేశము ప్రసక్తముకాలేదు.
సెప్పర = సెబ్రి (ము. కొ)

ప॥ వాఙ్మొక్కకందువనొక్కవెలయాలికింజిక్కి మహిమండలకుండ
లంబగు పొండరికంబునఁగొండొకకాలంబుంజి, యొక్కపెను
బండువునఁగన్నులపండువగు మదీయనై వేద్య ప్రకల్పనంబుధూ
పోష్ణవానంతరంబుననెడము 1 గాచిమాచి తనవలయు తెఱఁగు
నంజని, 2 బహుతిథంబగు కాలంబుమని, ముదిసి. తన వువిడిచి
యత్కుత్తమంబగు ధరామరవంశంబునంబుట్టి, 3 పుట్టిన నాఁట
నుండియుం 4 జదువు చదువులంజదురుండై, నిండుప్రాయం
బున 5 నిన్నుం 6 జెట్టవట్టులున్న 7 వాఁడు, 8 చినుము. 197

197 ప:- 1 గాచికోని - ప: గాచిమాచి - ర. అ. గొ. 2 బహువిధంబగు
-ర. గొ; బహుతిథంబగు - గ: బహువిధం [తిథం?] - అ.
3 పుట్టిన - ‘గొ’లోలేదు 4 జదువుననచదురుండై - ర: జదు
వులన - క: చదువులంజదురుం - త: జదువుచెదువునన[న:]
చ[జ] - అ: జదువుచదువులంజతురుండై - గొ. 5 నినుం-గొ:
నిన్నుం - ర. అ. 6 జెట్టవట్టించి-ర, గొ: జెట్టవట్టించి [వట్టి?]-అ.
7 వాఁడు - గొ; వాఁడు - ర, అ. 8 చినుము - ‘త’ లోలేదు.

వ్యా :— వాడు = అతడు - ఆరుకృతసక్రియుడు, ఒక్కశండువన్ = ఒకానొకచోట, ఒక్కచెలయాలికిన్ = ఒకానొక వేళ్ళకు, చిక్కి = వశుడయి, మహిమండల = భూమండలమునకు, కుండలంబు = కుండలమనుపేరుగల కర్ణాభరణవిశేషము, అగు = అయిన (భూమికలంకారమయిన - అనుట) పాండరీకంబునన్ = పాండరీకక్షేత్రమునందు, కొండొకకాలంబు = కొంచెము కాలము, ఉండి = నివసించి, ఒక్క = ఒకానొక, పెనుబండువునన్ = పెద్ద పండుగున - సగ్రకాంతిపర్వదినమున, కన్నులపండువగు = నేత్రోత్సవమగు, మదీయ = నాదయిన, వై వేద్య = నివేదనీయద్రవ్యము యొక్క, పోకల్పనబున్ = అతిశయమయినకూర్పును, ధూపోత్స = ధూపోత్సవము యొక్క, అనంతరంబునన్ = అనంతరకాలమున, ఎడముగాచి = అవకాశముకల్పించుకొని, చూచి = దర్శించి, తన = తనయొక్క, వలయుతెఱంగునన్ = ఇష్టమయిన విధమున, (తనకిష్ట మయినట్ల - అనుట) చని = అరిగి, బహుతిథంబు = బహుసంఖ్యా తము (గణపూరణంగణాధం పూగతిథా చైవమేవసంఘతిథమ్, బహు తిథసంవత్సరతమ మాసతమాన్యర్థమాసతవమ్ - వై. ని.) అగు = అయిన, కాలంబు = సమయము, (బహువత్సరములకాలము - అనుట) మని = జీవిచి, ముదిసి = ముదిమినొంది, తనువునిడిచి = దేహమును ద్యజించి - మరణించి, అత్తుత్తనంబగు = మిక్కిలి శ్రేష్ఠ మగు, ధరామరవంశంబునన్ = బ్రాహ్మణకులమునందు, పుట్టి = జన్మించి, పుట్టిననాటనుండియున్ = జన్మించినప్పటినుండియు, చదువు చదువులన్ = వేదవిద్యలయందు, (చదువు నా బ్రహ్మయజ్ఞము, చదువు నా విద్యాభిధానంబు - అం, భా.) చదురుండై = నేర్పరియయి నిండుప్రాయంబునన్ = నిండుజవ్వనమునందు, (ప్రాయావయాం న్యన్య) దశాస్తాగుణ్యాయోవసంవయః - వై. ని.) నిన్నున్ = నిన్ను, చెట్లనట్టి = పాణిగ్రహణముచేసికొని, (వివాహమాడి) ఇట్లు = అ ప్రకారముగా, ఉన్నవాడు = ఉన్నాడు. వినుము = అలకింపుము.

పెనుబండువు - సంకాంతిఁబెప్పండుగని వ్యవహారము.
ప్రయోగాంతరములు —

(i) “ఏడఁబోయెనోకదా ! మేడలోమాంజిష్ఠ
పెనుబండువునబైటఁబెట్టుఁజాల” (కాశీ 4-108)

(ii) “పెనుబండువుననైనఁబెట్టు నూల్కొనవుక
ట్టాణిముత్యంబులోయలరుబోడి (వరాహ 2-56)

పాఠ :— బహుత్వ, బహువిధ - అను పాఠములను బట్టి
'అ' ప్రతిలోనూహించిన, 'బహుతిథ' కవిప్రయుక్తపాఠమని విశ్వ
సింపదగును.

“బహుతిథః (బహు + బహుపూగగణసంఘస్య తిథుక్ - ఇతి
తిథుక్. ముగ్ధబోధమతే - బహుగణపూగసంఘాత్తాస్తిథిత్వలోపశ్చ -
ఇతి తిథిత్ బహునాంపూరణః ఇతివ్యాకరణమ్. యథామార్కంఠేయ
పురాణే - “తథఃకాలే బహుతిథేగతేరాజాపునః సుతమ్ - ” [శబ్దక]

తే॥ తరుణి ! మద్భక్తదర్శనోత్సవసుకృతము

పాపపహ్నికి నలిలమై భద్రమొనఁగె

గాక ! లేకున్న నితఁడు పొగ్గనినొనర్చు

కల్పపములకు నిష్కృతిగలదె? యెందు.

198

వ్యా :— తరుణి = ఓయువతి - ఒనుకీలా! మత్ = నా
యొక్క, భక్త = అన్నముయొక్క - నైవేద్యముయొక్క, (భిక్షా
స్త్రీ భక్తమంథోన్నమ్ - అమ) దర్శన = చూచుటయనెను, ఉత్సవ =
వేడుకవలనఁగలిగిన, సుకృతము = పుణ్యము, పాపపహ్నికన్ =
అఘమనెడఁగిన్నికి, నలిలమై = జలమయి, భద్రమొనఁగెగాక =

శుభమునిచ్చెనుదప్పు, లేకున్నన్ = లేనియెడల, ఇతఁడు = ఈతఁడు, ప్రాక్ = ముందఁజేదయిన, జసిన్ = జన్మమునందు - పూర్వజన్మమునందు, (జన్మగ్రననజన్మాని, జనిరుత్పత్తిరుద్భవః - ఆమ) ఒనర్చు = చేసిన, కల్మషములకున్ = పాపములకు, ఎందున్ = ఎక్కడనయినను నిష్కృతి = విముక్తి, కలదె = ఉన్నదా? (లేదనుట)

వ్యాక :— ఎందున్ = ఎందయినను -- 'అయినను' అధ్యాహర్యము. (ప్రొ. వాక్య 13)

అలం ;— రూపకము.

ప॥ 1 అవిధంబుగ సోపహరంబగు మదీయరూపంబు నాకస్మి 2 కంబ కనుంగొని భస్మసాత్కృత దుష్కృత 3 నీరసయవనరాశియై భూసుర కేసరికిశోరంబై వాసి 4 వడసియు 5 నతండు కట్టిడియగు తుకుంగారణము, వినుము.

199

వ్యా :— అవిధంబుగన్ = అరీతిగా, సోపహరంబగు = నై వేద్యముతోఁగూడినదగు, మదీయ=నాదయిన, రూపంబున్=అకృతిని అకస్మికంబు = హఠాత్సంభవముగా, కనుంగొని = దర్శించి, భస్మ సాత్కృత = భస్మభూతములయిన, దుష్కృత = పాపములనెడు, యవనరాశియై = ఎరుడుగడ్డి తుప్పలుగలవాడయి, భూసుర కేసరి కిశోరంబై = శ్రేష్ఠుడయిన బ్రాహ్మణనంతానమై, వాసివడసియున్ = ప్రసీద్ధిపొందియు, అతఁడు = అతఁడు, కట్టిడియగుటకున్ = నిర్దయుడగుటకు, కారణంబు = హేతువు, వినుము = ఆలకింపుము.

199 ప: 1 ఇవిధంబున - గొ; అవిధంబుగ - అ. 2 కంబుగఁగనుం - డ, ద, బ; కంబకనుం - ర, అ, గొ. 3 నీరయవన - గొ; నీరసయవన - ర, అ. 4 వడయునతరి - త; వడసియు - ర, అ. 5 నతండు - ర; నతండు - అ, గొ.

వ్యాక :— భస్మసాత్కృత - “విభాషాసాతికాత్మేన్ద్రి-
(9-4-52) చ్చివిషయేసాతిర్వాస్యాత్సాకత్వే” (సి. కౌ. 21.2)

అలం :— రూపకము.

క॥ నీ భావశుద్ధియారయ

శోభనచారిత్ర! 1 యేనుసువ్వె 2 యతనికిన్

లోభకోధములమనః

క్షోభము గావించిబాలిశుండనిపింతున్.

200

వ్యా :— శోభనచారిత్ర = ఓశుభపద్యముయొక నడవడి
గలదానా! - ఓనుశీలా! నీభావశుద్ధి = నీయొక్క మనఃపరిశుద్ధి,
అరయన్ = పరీక్షించుటకు, అతనికిన్ = అతనికి, లోభకోధములన్ =
పరద్రవ్యములందత్యాశయుఁ గోపముననువానిదేత, మనఃక్షోభము =
హృదయవ్యాకులత్వము, కావించి = అగునట్లుచేసి, (మనస్సునకుఁ
గలఁతకలిగించి) బాలిశుండనిపింతున్ = మూర్ఖుడనిగోతుల పలుకునట్లు
చేయుదును.

వ్యాక :— ఏనుసువ్వె - ఏను+చువ్వె. ఏను - కళ.

(ము. కౌ. సంజ్ఞా)

క॥ పతికౌట్టిన్బలితిట్టినఁ

బలినిర్దయుడగుచు నెట్టిపాటు 1 పఠించినన్

మతినన్యభాత్యమొందరు

పతిదేవతలతివ! నీకుఁబ్రతియగువారల్.

201

200 ప:- 1 యేనుసువ్వె - అ: యేనుసువ్వె - ర, ప, గౌ. 2 యతనికిన్.

ర, అ: యితనికిన్ - గౌ.

201 ప:- 1 పఠించినన్ - గౌ; పఠించినన్ - ర, అ.

వ్యా :— అతివ = ఓకాంతా - ఓనుకీలా! పతి = భర్త,
 కొట్టినన్ = తాడనముచేసినను, పతి = భర్త, తిట్టినన్ = దూషించి
 నను, పతి = భర్త, నిర్దయుడగుమన్ = కరుణలేనివాడై, ఎట్టి =
 ఏవిధమయిన, పాటుపఱచినన్ = బాధపడునట్లుచేసినను, నీకున్ =
 నీకు, ప్రతియగువారల్ = ముఖ్యముగా సాటియైనవారగు, (ప్రతి =
 ముఖ్యనదృశః - శబ్దస్తో) పతిదేవతలు = భర్త, దేవతగాఁగలవారు-
 పతివ్రతలు, మతిన్ = బుద్ధియందు, అన్యథాత్వము = వేఱొకరీతిని,
 ఒందరు = పొందరు.

పాతివ్రత్యాతిశయనిరూపణకై పతివ్రతలకథలలో వారి భర్త
 లను గ్రూపులుగాఁజిత్రించుట, యర్థవాదము.

వ్యా :— ప్రతి - అవ్యయమునకు వ్యస్తప్రయోగము.
 (ము. కౌ. సంధి)

శీ॥ నిష్ఠురత్వంబుతొలఁగించి 1 నేటినుండి
 నీకుననుకూలుఁడయ్యెడు నీవిభుండు
 మత్పదద్వయభక్తి నమగ్రులైన
 సుతుల 2 నేవురఁగాంచెదూరితవిభూతి.

202

వ్యా: — నీ విభుండు = నీయొక్క భర్త, నేటినుండి =
 ఈ దినమునుండి - ఇప్పటినుండి, (ఇటుపైననుట) నిష్ఠురత్వంబు =
 పారుష్యము, తొలఁగించి = విసర్జించి, నీకున్ = నీకు - నీవిషయ
 మున, అనుకూలుఁడయ్యెడున్ = అనుగుణుఁడగును మత్ = నా
 యొక్క, పదద్వయ = అడుగుదోయియందు, భక్తి నమగ్రులు =

భక్తిపరిపూర్ణులు, ఐన = అయినట్టి, సుతులన్ = కుమారులను;
 వీపురన్ = ఐదుగురను, ఊరిత విభూతిన్ = గొప్పవైభవముతో,
 కాంచెడు = కనియెదవు.

ఆ॥ వెండిబైడి 1 ద్రవ్యితండంబుగామేలి
 కూడు 2 బాడినింటుగొలది 3 మీఱ
 నోములెల్లనోచి నూతేండ్లు 4 బ్రదికి నీ
 భర్తతోడబరమపదముగనుము.

203

వ్యా :- వెండిన్ = రజతమును, పైడిన్ = బంగారమును;
 శ్రవ్యితండంబుగాన్ = అపరిమితముకాగా, మేలికూడున్ = ఉత్తమ
 మయిన భోజనమును, పాడిన్ = క్షీరసంపదయును, ఇంటన్ =
 గృహమునందు, కొలదిమీఱన్ = పరిమితనతికృమింపగా (అగ
 ణ్యముకాగా) నోములెల్లన్ = వ్రతములన్నియును, నోచి = నోమి
 (అచరించి - అనుట) నూతేండ్లు = శతవర్షములు, బ్రదికి = జీవించి,
 నీభర్తతోడన్ = నీపతితోగూడ, పరమపదమున్ = వైకుంఠమును,
 కనుము = పొందుము.

వెండి = వెన్ = వెల్. వెల్లని (తెల్లని) లోహమని వ్యుత్పత్తి.
 పైడి :- పసిడి - పయిడి - పైడి. పన్ = పచ్. పచ్చని
 లోహమని వ్యుత్పత్తి.

వ్యాక :- వెండియున్ = వెండిన్; పైడియున్ = పైడిన్;
 పాడియున్ = పాడిన్ - పొ. శబ్ద 116.

203 ప:- 1 శ్రవ్య-ర; ద్రవ్య-క; ద్రవ్య-అ. 2 బాడియి-డ,ద,బ; బాడిని
 - ర, అ, గౌ. 3 మీరి - త; మీర - ర, అ. 4 బ్రదికి - గౌ;
 బ్రదికి - ర, అ.

ఉ॥ మన్ననచేసినాడు 1 మురమర్దనుడంచునహంకరిం 2 పకో
కిన్నరకంతి! యట్లయినఁగిడొదవున్; విను; తొంటికన్నన
స్మన్నిహితాంత 3 రంగవయసత్య 4 శమార్జవశుద్ధిలక్ష్మికిన్
వన్నియపెట్టుమీ! 5 మహితవర్తనకీర్తులు నిర్వహిం 6 పుచున్.

204

వ్యా :— ఓకిన్నరకంతి = ఓకిన్నరకంతస్వరము వంటికంత
స్వరముగలదానా! - ఓనుశీలా! మురమర్దనుడు = మురాసురసంహరి-
కృష్ణుడు, (విట్టలుడనుట) మన్ననచేసినాడు = మన్నించినాడు,
అంచున్ = అని, అహంకరింపకు = గర్వింపకుము. అట్లయినన్ =
అవిధముగానయినచో - అవిధముగా గర్వించినచో, కీడు = హాని,
ఓదవున్ = కలుగును. విను = ఆకర్షింపుము. మహిత = గౌర
వింపఁబడిన, వర్తనకీర్తులు = నడవడియు, ఖ్యాతియు, నిర్వహింపు
చున్ = నెఱవేర్చుచు, తొంటికన్నన్ = మునుపటికంటె, అన్మత్ =
నాయందు, నిహిత = ఉంచఁబడిన - అర్పింపఁబడిన, అంతరంగవయి =
మనస్సుగలదానవై, సత్య = ఋతముయొక్కయు, శమ = శాంతి
యొక్కయు, అర్జవ = ఋజుత్వముయొక్కయు. శుద్ధి = పరిశుద్ధి
యొక్కయు, లక్ష్మికిన్ = సంపత్తికి, వన్నియపెట్టుమీ = ఉత్కర్ష
కలిగింపుమా !

కిన్నరకంతి — కిన్నరశబ్దమునకు వీణయనియర్థమనియు,
వీణవంటి కంతస్వరముగలదియనికిన్నరకంతి శబ్దమునకర్థముగా) వ్యా
మనియుఁగొందఱుండుడు. (దీ. పి.) ఇందుకు బాధకములు --

204 ప:- 1 మధు - గౌ; ముర - ర, అ. 2 చకో - గౌ; పకో - ర, అ.
3 రంగి - త; రంగ - ర, అ. 4 సమార్జ - ముద్రి [అ]. ర;
శమార్జవ - అ, గౌ. 5 విహిత - త; మహిత - ర, అ.
6 చుచున్ - ర; పుచున్ - అ, గౌ.

(i) కిన్నర - అను అదంతశబ్దము వీణావాచకముగఁగన్పట్టదు. “కిన్నర. సం. వి. ఆ. శ్రీ = ఒకజాతివీణ - విల్యము”-నూ.ని. “చాందాలికొతుకండోలవీణాచందాలవల్లకి, కాండవీణాకువీణాచధక్కారీ కిన్నరీతిచ” (వై. ని.) “తతవాదకసమీరహత కిన్నరీరుతుల్, కిన్నరీ రుతులునేకీభవించె - వసు ఇట్లు కిన్నరాకిన్నరీశబ్దములేగాని కిన్నరశబ్దమేవీణావాచకముకానరాదు.

(ii) కిన్నరాకంఠి, కిన్నరీకంఠి, వీణాకంఠి, వల్లకికంఠివంటిరూపములులేవు

(iii) కిన్నరకంఠిలోని కిన్నరశబ్దము వీణావాచకమన్న పక్షమున, కిన్నరకంఠమువంటి కంఠముదేనికొగలదోయట - అని విగ్రహము చెప్పవలెను. కిన్నరకంఠమనఁగాగిన్నర (వీణా) ధ్వనియనియు, గంఠమనఁగాగంఠస్వరమనియు నర్థములుచెప్పవలెను. ఒకచోగంఠ మనఁగాధ్వనియనియు, వేఱొకచోగంఠస్వరమనియునర్థముచెప్పుట యుక్తముకాదు.

(iv) కంఠశబ్దమునకుగంఠస్వరమనునర్థముగలదు. గాని వీణా ధ్వని, ధ్వనియనునర్థములులేవు. వీణాధ్వనియనుటకు వీణాకంఠమనుట వ్యవహారప్రసిద్ధమునుగాదు.

కాఁగాగిన్నరకంఠిలోని కిన్నరశబ్దమువీణావాచకముకాదు.

(1) “కిన్నరకంఠి = కిన్నరులకంఠస్వరము వంటి కంఠస్వరము గలది.” అని శ్రీవేదము వారి వ్యాఖ్య. (శృ. నై. 6-30 వ్యాఖ్య) ఇదే నూ. ని. లోనికెక్కినది దీనిపై రెండొక్షేపణలుగలవు.

(i) బహుకంఠస్వరములతో నొకకంఠస్వరమును బోల్చుట యుక్తము కాదన్నది మొదటియాక్షేపణ.

సమా :— నిజమే, యిటుఁజెప్పవలసిన విగ్రహమిదికాదు. “కిన్నరస్వేవకంఠోయస్యాస్సాకిన్నరకంఠీ - అనియే, మల్లిఖార్జునాభాభ్యాభ్య (రఘు 8-64)” “నప్తమ్యుపనాన పూర్వపదస్యోత్తర పదలోపశ్చ” (వార్తి) అను వార్తికముచే నుత్తరపదలోపము. ఈపక్షమున - కిన్నరుని యొక్క కంఠమువంటికంఠముదేనికొగలదోయది యనివిగ్రహము. ఈ వార్తికము మహాభాష్యమునఁ బ్రత్యాభ్యాసముచే నుబడెను. కిన్నర ఇవకంఠోయస్యాస్సాకిన్నరకంఠీ - అని భాష్యమతమున, విగ్రహము. కిన్నరునివంటి కంఠముదేనికొగలదోయది కిన్నర శబ్దము కిన్నరకంఠ మునకుపలక్షణము.

“ఉష్ట్రోవయవతుల్కేషు, ముఖేఘాష్ట్రశుతిర్యథా” (వాక్యప)

(ii) పురుషకంఠస్వరముతో స్త్రీ కంఠస్వరమును బోల్పరాదన్నది రెండవయాక్షేపణ.

సమా :— ఇటుస్త్రీకంఠమా? పురుషకంఠమా? యన్నది వివక్షితముకాదు. కిన్నరజాతికంఠస్వరమేయిటు వివక్షితము. మృగ దుగ్ధమ్, మృగచపలా, కుక్కుటాండమ్ - వంటి సమాసములలో స్త్రీత్వవివక్షయక్కఱలేదని మహాభాష్యమున, “కుక్కుట్యాదీనామండా దిమ” అను వార్తికముఖండింపఁబడినది “నవా అస్త్రీ పూర్వపదవివక్షితత్వాత్” (మ. భా.) మృగచపలా - అనుచోట, మృగజాతిచాపల్యమే వివక్షితము. కాన, మృగచపలా - అనియే విగ్రహము. అట్లే కిన్నరకంఠీయనుచో స్త్రీకంఠస్వరమవివక్షితము.

క॥ తృష్ణారహితులుమత్పద

నిష్ణాతులు నిత్యసత్య 1 నియతులునగు శ్రీ

వైష్ణవులఁగాంచిననుఁగా

విష్ణుపదవలగ్ను! గారవింఛికొలుపుమి.

205

వ్యా :— విష్ణుపదవలగ్న = అకాశమువంటి నడుముగల దానా! (ఓశూన్యమధ్యా = ఓనన్నని నడుముగలదానా! - అనుట) - ఓనుశీలా! (వియద్విష్ణుపదంవాతు పుంస్యాకాశవిహాయసీ - అను) త్తష్టారహితులున్ = పేరానలేనివారును, మత్పద = నాయొక్క పాదములయందు - నా పాదార్చనమునందు, నిష్టాతులున్ = నిపుణులును, సత్యసత్యనియతులున్ = ఎల్లప్పుడు సత్యనియతిగల వారను, అగు = అయిన, శ్రీవైష్ణవులన్ = విష్ణుభక్తులను, కాంచి = కని, ననుగాన్ = నన్నుగా, గారవించి = మన్నించి, కొలువుమీ = సేవింపుమా!

శ్రీవైష్ణవులు -- విశిష్టాద్వైతమతానుయాయులగు విప్రీలన్న యర్థవిశేషము స్ఫురించును. (చూ 1-1)

విష్ణుపదము - "అకాశః = పంచభూతాంతర్గత భూతవిశేషః, సత్తశూన్యః" (శబ్దక)

వ్యాక :— అవలగ్న = వలగ్న. "వష్టివాగురిల్లోపమ వాప్యోరుపసర్గయోః" (సి. కౌ.)

క॥ అనివరమిచ్చిమహీసుర

వనితన్ మన్నించిభక్తవత్సలుడరిగెం

దననెలవునకు, సుధారస

మునఁగుముద్దినిఁ 1 దేర్చియరుగుపూర్ణేందుఁడనన్. 206

వ్యా :— అని = ఈప్రకారముగా, వరమిచ్చి = వరము నొసఁగి, మహీసురవనితన్ = బ్రాహ్మణకాంతను-నుశీలను, మన్నించి=

అనుగ్రహించి, సుధారసమునన్ = అమృతద్రవముచేత, కుముదినిన్ = కలువను, తేర్చి = సంతోషపెట్టి, అరుగు = ఏగిన, పూర్ణేందుఁడనన్ = నిండువందుఁడనునట్లు, భక్తవత్సలుఁడు = భక్తులయందు వాత్సల్యముగలవాఁడు - విట్టలుఁడు, తన = తనయొక్క, నెలపునకున్ = నివాసస్థానమునకు - పాండురంగక్షేత్రమునకు, అరిగెన్ = ఏగెను.

అలం ;— ఉపమ. (అనన్ - ఉపమావాచకము.)

అ॥ అటసుశీలమగఁడు 1 నరుదెంచెనొకకొన్ని

డివనములకు దొరలఁదిరియునాస

2 రోసి, అనకులంబువాసియువన్నెయుఁ

దలఁచుకొనుచుఁ 3 దెలివిమొలకలెత్త.

207

వ్యా :— సుశీలమగఁడున్ = సుశీలయొక్క భర్తయు; దొరలన్ = సంపన్నులను, తిరియు = యాచించు, అనన్ = అశను రోసి = ఏవగించి, తన = తనయొక్క, కులంబు = వంశము యొక్క, వాసియున్ = అధిక్యమును, వన్నెయున్ = ప్రసిద్ధియు, తలఁచుకొనుచున్ = స్మరించుకొనుచు, తెలివి = జ్ఞానము, మొలకలెత్తన్ = అంకురింపఁగా, ఒకకొన్నిడివనములకుఁ = కతిపయదినములకు, అటఁ = అస్థలమునుగూర్చి - స్వగ్రామమునుగూర్చి, (స్వగ్రామమునకు - అనుట) అరుదెంచెన్ = వచ్చును.

వ్యాక :— అనరోసి - అనవలనరోసి (బా. శారక 9) = అననురోసి (బా. శారక, 21)

207. ప. 1 నరుదెంచియొ - ర; నరుదెంచెనొ - అ, గౌ. 2 గోసి - ముద్రి [అ], ర; రోసి - అ, గౌ. 3 దెల్వి - గౌ; దెలివి - ర, అ.

తే॥ అతనిఁదమసొమ్ముచేసిమున్నఁగియున్న
మోహముబులైన జ్ఞాతులమూలఁ 1 ద్రోచి
సంహృతాసురులైన నిర్జరులకరణి
మదివివేకాదివర్గమభ్యుదయ 2 మొందె.

208

వ్యా ;— అతనిన్ = అతనిని - అనుశీలభర్తను, తమ = తమయొక్క, సొమ్ముచేసి = సొత్తుగాఁజేసికొని, మున్ను = పూర్వము అఁగియున్న = లోఁబఱచిచెప్పియున్న, మోహముబులైన = మోహము మొదలయిన, జ్ఞాతులన్ = సగోత్రులను, (సగోత్ర)బాంధవజ్ఞాతిబంధు స్వజనాః సమాః - ఆమ) మూలఁద్రోచి = విసర్జించి, సంహృత = బాగుగానశింపఁజేయుఁబడిన, అసురులగు = అసురులుగలవారగు, నిర్జరులకరణిన్ = దేవతలవలె, మదిన్ = మనస్సునందు, వివేకాది వర్గము = వివేకముమొదలుగాఁగల సజాతీయసమూహము, అభ్యుదయ మొందెన్ = వృద్ధిపొందెను.

మోహము - “మోహోధర్మవిమూఢత్వమ్” - “సచాధర్మ బుద్ధోనత్యామప్యకర్తవ్యేరాగాత్ కర్తవ్యతాభమః” (శబ్దక)

మోహముబులైన జ్ఞాతులు - కామక్రోధలోభమోహమదమా త్సర్వములనెడునరిపడ్డవర్గము.

అలం ;— ఉపమ.

క॥ కోపంబునఁగి, మిక్కిలి

పాపమునకులోగి, బుద్ధిపశ్చాత్తాపా

టోపశిఖి 1 గ్రాగి, కరుణా

ద్వీపవతీలహరిదోగి, విప్రుడుమఱియున్.

209

వ్యా :— కోపంబున్ = కోపమును, అగి = నిగ్గి
హించి. మిక్కిలి పాపమునకున్ = అధికమయిన యఘమునకు,
లోగి = పరితపించి, బుద్ధి = మతి, పశ్చాత్తాప = అనుతాపము
యొక్క, అటోప = సంరంభ మనెడు - అతిశయమనెడు, శిఖిన్ =
అగ్నియందు, గ్రాగి = తపించి, కరుణా = దయనెడు, ద్వీప
వతీ = నదియొక్క, (ప్రొతస్వతీద్వీపవతీ స్రవంతీనిమ్నగాపగా -
అమ) లహరిన్ = పెద్దకెరటుమునందు, తోగి = మునిగి, విప్రుడు =
(అ) బ్రాహ్మణుడు, మఱియున్ = వెండియు. (మీడిపద్యముతో
నన్వయము.)

అలం :— రూపకము; అంత్యానుప్రాసము.

సీ॥ కాలీవవడనిండ్ల కడకేగివనరుచుం

డెడువాడువైరాగ్యనిష్ఠుడయ్యె

గయ్యాల 1 కచ్చయైకాలుద్రవువును నదా

మండువాడతి 2 శాంతమహితుడయ్యె

గనగియెంగిలిచేతగాకి 3 వేయనివాడు

నతతాన్నదాన ప్రశస్త్యుడయ్యె

బ్రహ్మకల్పముదాక బ్రదుకాన 4 గడకట్టు

వాడస్థిరముగ విశ్వముడలంచె

209 ప:- 1 గాంచి - గొ; గ్రాగి - ర, అ.

210 ప:- 1 క్రచ్చ - ముద్రి [అ], ర. గొ. కచ్చ - అ 2 శాంతి - గొ;
శాంత - ర, అ. 3 వేయని - ముద్రి [అ], ర; వేయని -
ర, అ, గొ. 4 పడగట్టు - ప; గడగట్టు - ర, అ.

తే॥ బాటిగాఁగొనకలపద్మభవునినైన
 నీరనముసేయువాఁడు విసీతుఁడయ్యె
 నొడులలచ్చికి నీ ముచ్చిరియుడుకువాఁడు
 నర్వనముఁడయ్యె విష్ణుప్రసాదమహిమ.

210

వ్యా :— విష్ణుప్రసాదమహిమన్ = కృష్ణనియొక్క (విట్ట
 లునియొక్క) యనుగృహమహత్త్వముచేత, కాలీచవడన్ = కాళ్లు
 తుప్పించిపోవునట్లు, ఇండ్లకడకున్ = (పరుల) గృహములకుదగ్గఱకు,
 ఏగి = అరిగి, వనరుచుండెడువాఁడు = దీనాలాపములు పలుకు
 చుండువాఁడు, వైరాగ్య = విషయవాంఛలు తుచ్ఛములనెడు బుద్ధి
 యందు, (వైరాగ్యమ్ = విషయతుచ్ఛధీః - శబ్దక) విష్ణుఁడయ్యెన్ =
 నిలుకడగానున్నవాఁడయెను.

కాలీచవడు - జాతీయము. “కాలీచవడన్మొక్కడభూమి భూమిఁ
 గ్రుమ్మటి, యాడు - నృసింహ 5-51.

2) కయ్యాలకచ్చయై = కలహములకుఁగచ్చబిగించినవాఁడయి-
 కలహశీలుఁడయి కాలుద్రౌప్యచున్ = నిష్కారణముగాఁగయ్యములకు
 సిద్ధపడుచు, నదా = ఎల్లప్పుడు, ముందువాఁడు = మిక్కిలి కోపించు
 వాఁడు, అతిశాంత = మిక్కిలి శమముచేత, మహితుఁడయ్యెన్ =
 గొప్పవాఁడయ్యెను.

కయ్యాలకచ్చ - కయ్యములకు ముందుఁగచ్చ బిగించికట్టు
 కొనుటయాచారము. కాన నీపదబంధమేర్పడినది. కచ్చ = కాసె,
 దట్టి. కయ్యంపుఁగచ్చలు (పండితా.)

5 బచ్చిర్లి - త; జచ్చిల్లి - క; బచ్చెర్లి - ప; బచ్చిర్లి - గొ;
 ముచ్చిరి - ర, అ.

కాలుదగ్గివు - వృషభాదులు మదాతిలేకముచే గొళ్లతోనేలను దగ్గివుటునుబట్టి యేర్పడినపదబంధము.

2) కసరి = వినుగుకొని, ఎంగిలి చేతన్ = ఎంగలి చేతితో, (తినుచున్నయన్నపు మెదుకులంటుకొనియున్న చేతితో) కాకిన్ = వాయసమును, వ్రేయనివాడు = అదలింపనివాడు - అతిలుబ్ధుడు, సతతాన్నదాన = నిరతాన్నదానముచేత, ప్రశస్తఃడయ్యెన్ = ప్రసిద్ధుడయ్యెను.

ఎంగిలిచేతగాకి వ్రేయని - ఎంగిలిచేతితోగాకినదలించినచోఁ జేతికంటియున్నమెదుకు క్రిందఁబడునని భయపడుననుట, ఇది యతి లబ్ధిత్వమును దెలుపుజాతీయము. “పాతకుడు కాననెంగిలిచేతగాకి, వ్రేయఁజాలవు” (వరాహ 2-146)

4) బ్రహ్మకల్పముదాకన్ = బ్రహ్మాదినమువఱకు, బ్రతుకాసన్ = జీవితాశతో, కడకట్టువాడు = పదకములువేయువాడు, విశ్వమున్ = జగత్తును, అస్థిరముగన్ = స్థిరముకానిదానినిగా, తలంచెన్ = తలపోసెను.

బ్రహ్మకల్పము - 864 కోట్ల మానవ సంవత్సరము లొక కల్పము. (చూ 4-134 వ్యాఖ్య)

“కడకట్టుట = To Scheme” (బొగ్గ)

అలపద్మభవునినై నన్ = అబ్రహ్మదేవునైనను, పాటిగాఁగొనక = లెక్కపెట్టక, సీరసముసేయువాడు = చులుకనచేయువాడు, వినీతుఁ డయ్యెన్ = వినయముగలవాడయ్యెను. ఒరుల = పరులయొక్క, లచ్చికిన్ = సంపదకు, ముచ్చిరి = అసహనపడి, ఉడుకువాడు = పరితపించువాడు, సర్వసముడయ్యెన్ = అందఱయందు సమానుఁ డయ్యెను.

ఉ॥ పాశముమీఱుపెద్దపెద 1 పాశములై బలితంపుగాఁగులన్
 మూలుగుచున్న ప్రాబసిడిముంచిధనార్థులకిచ్చు, విష్ణుదే
 వాలయ 2 సంప్రతిష్ఠలకునై యొసఁగున్, నతికేలనించునా
 నాలఘు 3 ధర్మనిర్మితికినగ్రతువేంద్రుఁడనుగ్రహంబునన్ 211

వ్యా ;— అగ్రకువేంద్రుఁడు = బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠుఁడు, అను
 గ్రహంబునన్ = ప్రసన్నతతో, పాశముమీఱు = అవధిఁ తీక్రమించు
 పెద్దపెదపాశములై = పెద్దపెద్దముద్దలై, బలితంపుగాఁగులన్ = లావు
 పాటివగు పెద్దబానలయందు, మూలుగుచున్న = తన్నుగ్రహింపుఁడని
 మొఱుఱుచున్న - వ్యర్థముగాఁబడియున్న, ప్రాబసిడి = చిర
 కాలమునాటి బంగారమును, ముంచి = ఉద్యమించి, ధనార్థుఁకున్ =
 ద్రవ్యమునుయాచించువానికి, ఇచ్చున్ = ఒసఁగును. విష్ణుదేవాలయ=
 విష్ణుదేవునికోవెలలయొక్క, సంప్రతిష్ఠలకునై = చక్కగాఁబ్రతిష్ఠా
 పనలు చేయుటకొఱకై, ఒసఁగున్ = (ధనమును) ఇచ్చును. నానా=
 బహువిధములయిన, అలఘు = గొప్పవయిన, ధర్మ = పుణ్యకార్య
 ములయొక్క, నిర్మితికిన్ = నిర్మాణములకు - అచరణములకు, నతి =
 సాధ్యయొక్క - భార్యయగు సుకీలయొక్క, కేలన్ = చేతులందు,
 నించున్ = (ధనమును) ఉంచును.

మూలుగు - “ధనయొక్క చోటునుంచి పెక్కుదినములయిన
 యెడల అచ్చోట ధనపికావముచేరి మూలుగునఁ చెప్పుదురు” (శ ర.)
 “ధనదేవతమొఖవ్యర్థముగానున్న నన్నుపరిగ్రహింపుఁడని నూచించుచు
 కూయు” (నూ. ని.)

211 ప:- 1 పాశములక - ప; పాశములై - ర, అ, గౌ. 2 సుప్రతి -
 ముద్ది (అ), ర; సంప్రతి - అ, గౌ. 3 కర్మ-ముద్ది (అ), ర,
 ధర్మ - అ, గౌ.

“విత్తము వెళ్ళినంబుగా మూలుగుచున్నదిప్పుడు”

(జై. భా 1-66) = The money is lying idle” (బొ.)

క॥ ఆయాలు, 1 మగడు, విష్ణుప

రాయణులై పెక్కు గతులవృత్తములు తఱితో

జేయుచునుండఁగనట ని

శ్రేయస 2 పదమైన పౌండరీకక్షోణిన్.

212

వ్యా ;— ఆయాలున్ = ఆభార్యయు, మగడున్ = (ఆ) భర్తయు-ఆసుశీలభర్తయు, విష్ణుపరాయణులై = హరియందు మిక్కిలి యాసక్తిగలవారై, పెక్కుగతులన్ = ఎబురీతులవేత, వృత్తములు = నోములు, తఱితోన్ = కాలముతో, (నిర్ణీతకాలమునందనుట) జేయుచునుండఁగన్ = ఆచరించుచుండఁగా, అటన్ = అక్కడ, నిశ్రేయసపదమైన = మోక్షస్థానమయిన, పౌండరీకక్షోణిన్ = పౌండరీకభూమియందు - పౌండరీకక్షేత్రమునందు. (వీఁడిపద్యముతో నన్వయము)

వ్యాక :- ఆలుమగడు విష్ణుపరాయణులు- మహద్వాచకము మహతీవాచకము కర్తలగునపుడు మహద్విశేషణము శేషించును. “విష్ణుపరాయణత్వ + విష్ణుపరాయణాచ = విష్ణుపరాయణౌ” -అని నిబ్బును. “పుమాన్ శ్రీయా (1-2-67) శ్రీయానహోక్తపుమాన్ శిష్యతే” (సి. కౌ. 933) “ధన్యులకానుభద్రీకు శతకృతుపుత్త్రిఁకుదృఢించె - అది 8-224; నలదమయంతులిద్దలు మనః ప్రభవానలదహ్యమానులై” (అరణ్య 2-24)

కాకి కథ

మ॥ యమ 1 రాడ్ధూతశిఖావతంసము, చిరప్రాణంబు. దూర్ప్రాయా
గమశంసిస్ఫుటకాకలికలన, 2 మేకప్రాయా 3 పాతి వీ
క్షము, శీతర్తుబలీయమొక్కబలిభుగ్నాజంబు 4 రాజిల్లు త్రి
రమణాగారపురోధరోత్థవలప్రతస్థులకాఖాశిఖన్. 213

వ్యా ;— యమరాట్ = యమునియొక్క, (శమనోయమ
రాడ్యమః - అమ) దూత = దూతలయందు - యవ దూతయందు,
శిఖావతంసము = సిగబంతి - శ్రేష్ఠము, చిరప్రాణంబు = చిర
కాలముజీవించునది, (చిరజీవి) దూర = దవ్వునందున్న, ప్రియ =
ఇష్టులయొక్క, అగమశంసి = రాకను దెలుపునదైన, స్ఫుట = స్పష్ట
మయిన, కాకలి = మధురమయినసూక్ష్మధ్వనియొక్క, కలనము =
స్వీకరించుటగలది, (దూరమందున్న యిష్టులరాకను స్ఫుటముగా
మధురమధురమగు సూక్ష్మధ్వనితో సూచించునదియనుట) ఏక=ఒక్కటి
యైన, ప్రక్రియా = ప్రకృష్టమయినవ్యాపారముచేత, ఆపాతి = సంభ
వించునదియగు, వీక్షము = చూపుగలది. (ఒంటికంటి చూపుగలది.)
శీతర్తు = చలికాలమునందు, బలీయము = మిక్కిలి బలముగలది.
(చలికాలమున మడించునది - అనుట) అగు, ఒక్కబలిభుగ్నాజంబు=
ఒకానొక వాయనశ్రేష్ఠము, (బలిభుగ్నాయసాఅపి - అమ) త్రిరమణ=
హరియొక్క, (విట్టలునియొక్క-అనుట) అగార = గృహముయొక్క-

213 ప. 1 రుద్ధూత - గౌ; రాడ్ధూత - ర, అ. 2 శోక - గౌ; మేక -
ర, అ. 3 పాతదీ - డ, ద, బ. పాతవీ - ర, గౌ; పాతివీ-అ.
4 రాజిల్లె - త, గౌ; రాజిల్లు - ర, అ,

విట్టలదేవాలయముయొక్క. పురః = ముందటిదయిన, ధరా = భూమి
యందు - ప్రదేశమునందు, ఉత్త = పుట్టిర - మొలచిన, చలపత్ర =
రావించెట్టుయొక్క, (బోధిద్రుమశ్చలదళః పిప్పలః కుంజరాశనః, అశ్వత్థే
- అమ చలదళ = చలపత్ర. చలపత్రః = అశ్వత్థసృక్షః - ఇతిరాజ
నిర్ఘంటుః - శబ్దక) స్థూల = లావయిన, శాఖా = కొమ్మయొక్క
శిఖన్ = అగ్రమునందు, రాజిల్లున్ = ఒప్పును.

యమరాడ్మూతశిఖావతనము - కాకిపిండభక్షణచేసి ప్రేతాత్మకు
సంతృప్తి గలిగి మనుగాన యమదూతలయందు శ్రేష్ఠము. యమనంబధ
ముండుటచేతనే కాకి మౌకళియను పేరుగలిగినది "చిరజీవీచైకదృష్టి
ర్మౌకళిః పిపిగర్దినః" (అమ) మౌకళిః = మూకలస్వయమస్యాయం
మౌకళిః "మూకలః ప్రేతభర్తాస్యాత్ - ఇతి శబ్దారణ్య" (గురుబాల)

చిరప్రాణంబు - కాకిచిరకాలజీవి, కావుననే చిర(ం)జీవియను
పేరుగలిగెను.

దూరప్రియాగమశంసి - కాకికూతదూరప్రియాగమ సూచక
మనుటకు :

"హుతాశదేశేనియతంకలిఃస్యాత్

ప్రియాగమాకర్ణనయోషిదాప్తిః

యామ్యేతు వృష్టిర్మహతీవ భీతః

ప్రియేష్టచేష్టస్యసహాగమః స్యాత్

మహేశ్వరాశావిదుతశ్చకాకః

సదార్యగుర్వాగమనంజయంచ

కుంకుంనినాదః ప్రియస గమాయ" (వనంతరా) - శబ్దక.

స్ఫుటకాకలికలనము - “కాకలితుకవేనూక్షే” (అమ) కలః
మధురాస్ఫుటోధ్వనిః, సూక్ష్మతస్మిన్ కాకలి (కలమనః) మధురంబును
అస్ఫుటంబును నైనధ్వని. అది సూక్ష్మమైన యెడల కాకలియనంబడును.
కుఃసూక్ష్మః సచాసౌకలశ్చ కాకలి సూక్ష్మమైనకలధ్వని” (గురుబాల),

కాఃకాలధ్వనియందు రెండులక్షణములుండును, (i) మధుర
త్వము (ii) అస్ఫుటత్వము. కాకలిధ్వనియందు మూడులక్షణము
లుండును. (i) మధురత్వము (ii) అస్ఫుటత్వము (iii) సూక్ష్మ
త్వము. స్ఫుటకాకలిధ్వనియనఁగా - (i) స్ఫుటత్వము (కాకలి
ధ్వనియస్ఫుటము) (ii) మధురత్వము (iii) సూక్ష్మత్వముగల
ధ్వనియన్నమాట.

కాకికూఠ మధురముగానుండునా? యనఁగా మధురత్వామధు
రత్వములును సాపేక్షములే. కోకిలకూఠ విరహిణికి శృంగుటభేదక
మగును, అట్లే దూరమునందున్న ప్రియాగమ సూచకమగుచోఁగాకి
కూఠమధురమగును.

వికప్రక్రియాపాతివీక్షము - కాకియొంటి కంటితోఁజూచును.
కావునఁగాకికేకదృష్టియనుపేరుగలదు. ఆ కన్నొక్కటే రెండుప్రక్కలఁ
జూచుటకుపయోగపడును. కనుకనే కాకాక్షి (గోళక) న్యాయమను
న్యాయభేదమేర్పడినది.

చలపత్ర - రావియాకులు గాలిలేనప్పుడును జలించుచుండును.
“ఈయిందు బింబాన్యపే, లాదర్పంబునబిప్పలనృధము గెల్వంగఁ
దలంచెంజుమీ, లేదే --- యేలాభయప్రాదుర్భావమునంజలించునది
నిర్వాతప్రదేశంబునన్” (శృ. వై. 3.197)

కా॥ తాతల్ తండ్రిలుమాను 1 లల్లుగునుముత్తాతల్ 2 మఱిందుల్ సహ
 శ్రోతల్ భాితలు సేవకుల్ హితులు మిత్తుల్ పుత్తుల్ లిన్ దివా
 భీతాభీతములై తనుంగొలువఁగాఁ 3 బెన్ముఁకలై వాయన
 వ్రాత 4 శ్రేష్ఠము గ్రాలు 5 రేలువగలున్ 6 బాఁతాగమాంతంబులన్.

214

వ్యా ; — తాతల్ = పితామహులును మాతామహులును,
 తండ్రులు = కన్న తండ్రియు, చినతండ్రులును, బెవతండ్రిలును,
 మామలు = మాతులును, (తల్లితోఁబుట్టువులును) ముత్తాతల్ = ప్రపితా
 మహులును, మఱిందుల్ = స్వాల్కులును, (భార్యతోఁబుట్టువులు)
 సహశ్రోతల్ = తనతోపాటు పెద్దకాకులవలన జీవనోపాయాదులను బిల్ల
 కాకులుగానున్నప్పుడు వినినేర్చుకొన్నవారును - చిన్ననాటి స్నేహి
 తులును, భ్రాతలు = తోఁబుట్టువులును, సేవకుల్ = అనుజీవులును,
 హితులు = మేలుకోరువారును, మిత్తుల్ = నలులును, పుత్తులు =
 కుమారులును, దివాభీత = గుడ్ల గూబలవలన, (దివాభీతః కుంభివే
 స్యాద లూకేతుముదాకరే - మే. ని.) అభీతములై = భయపడనివై,
 ఓలిన్ = క్రమముగా, తనున్ = తన్ను, పెన్ముఁకలై = పెద్ద
 గుంపులై, కొలువఁగాన్ = సేవింపఁగా, వాయనవ్రాతశ్రేష్ఠము =
 కాకనమూహమునందు మిన్నయయినది - అకాకరాజము, ప్రాంత =
 సమీపములందున్న, (చుట్టుపట్టులందున్న) అగమ = వృక్షముల
 యొక్క, (పలాశీదు) 5 మాగమాః - అమ) అంతంబులన్ = అగ్ర

214 ప. 1 లల్లుడులు - గ, త; లల్లురును - ర, అ. 2 సహాయుల్-అ,
 మరందుల్ - క, త; మఱిందుల్ - గౌ. 3 బెన్ముఁకయై-ప, గౌ;
 బెన్ముఁకలై - ర, అ. 4 శ్రేష్ఠము - ప; శ్రేష్ఠము - ర, అ, గౌ.
 5 రేలువగలున్ - గౌ; రేలువగలుక - ర; రేలువగలుక - అ,
 6 బ్రాంతా - క, త; బ్రాంతా - ర, అ.

ములయందు, (కొనలయందు) రేలువగలున్ = రాతిండివములును,
(రాత్రి)యందును బవళ్లయందును - అనుట) క్రాఘన్ = వర్తిల్లును.

ముత్తాత - ముత్త+తాత. (ముత్త (క. ముత్తు) = మునలి,
వృద్ధ; వృద్ధుడు - నూ. ని.

చ॥ అదియొకనాఁడు విత్తలగృహాంగణభూబలిపీఠవర్తులౌ
మెదుకులుమేయగన్నిడి, యమేయగతింబఱవన్, దదాయత
చ్ఛదభవభూరిమారుతవశంబుననయ్యెడ ధూళిపోవన
భృద్ధితములయ్యెదానగడియూడ్చినగల్గునగణ్య పుణ్యముల్.

215

వ్యా :— అది = అయ్యది - అకాశి, ఒకనాఁడు = ఒకా
నొకదినమునందు, విత్తల = పాండురంగవిత్తలునియొక్క, గృహ=
గేహముయొక్క - పాండురంగాలయముయొక్క, అంగణభూ =
ముంగిటి ప్రదేశమునందలి, బలిపీఠ = ఉపహారము (= పూజాసామగ్రి)
కొఱకయిన పీఠమునందు. వర్తులౌ = వర్తించునవియగు, (ఉన్నవగు)
మెదుకులు = సిక్థకములు, (అన్నకణములు) మేయన్ = భక్షించు
టుకు, కన్నిడి = చూపుపెట్టి, అమేయ = అమితమైన, గతిన్ =
గమనముతో (శీఘ్రగమనముతో - అనుట) పఱవన్ = ఎగురగా,
తత్ = దానియొక్క, అయత = విరివియైన. ఛద = టెక్కలవలన
(గరుత్మక్షిప్తదాః - అమ) భవ = పుట్టిన, భూ = అధికమయిన,
మారుతవశంబునన్ = వాయువశమున, అయ్యెడన్ = అచ్చట,
ధూళి = దుమ్ము, పోవన్ = పోగా, దానన్ = దానిచేత - టెక్కల
గాలికి దుమ్ముతోలగుటచేత, గుడి = అలయమును, ఉడ్చినన్ =
తుడుచుటచేత; కల్లు = ప్రాప్తించు, అగణ్యపుణ్యముల్ = అమితము
లయిన సుకృతములు, అభృద్ధితములయ్యెన్ = విశిష్టవింశినవయ్యెను.

తిర్వక్కగుళాకి ప్రస్తావనలో విట్టలశబ్దమువాడుట సాఖిప్రాయము
జ్ఞానశూన్యులను - న్యయముగా గ్రహించువాడని విట్టలశబ్దనిరుక్తి.
చూ. 1-203 వ్యాఖ్య.

ప॥ ఇట్లవిత్కరితోపపన్నంబగు పన్నగశయననదన నమ్మార్జన
నముదితనుకృతపరి 1 పాకంబునఁగాకంబు నతిలోకంబయ్యె;
వినుము.

216

వ్యా :— ఇట్లు = ఈప్రకారముగా, అవిత్కరిత = అనూ
హితముగా, ఉపపన్నంబు = ప్రాప్తించినది, అగు = అయిన,
పన్నగశయన = నాగతల్పునియొక్క - హరియొక్క, నదన =
గృహముయొక్క - విట్టలదేవాలయముయొక్క, నమ్మార్జన =
తుడుచుటచేత, నముదిత = సంభవించిన, నుకృత = పుణ్యము
యొక్క, పరిపాకంబునన్ = పరిపక్వతచేత, కాకంబున్ = కాకియు;
అతిలోకంబయ్యెన్ = లోకోత్తరమయినదియయ్యెను. వినుము =
అకర్ణింపుము.

హంస కథ

క॥ కలహంస 1 మొక్కటియదు
కులహంసముగుడిఁజరించుఁగునుమాయుధకి
ర్తిలకాగుచ్చముకై వడి
2 జలరుహసంభవమరాళసంకాశగతిన్.

217

216 ప. 1 పాకంబుతిలోకంబయ్యె - గౌ. పాకంబునఁగాకంబునతి - ర, అ.

217 ప. 1 మొక్కటియదుకుల, కులహం - ముద్రి (అ); ర, మొక్కటి-అ;
సంబొక్కటి - గౌ. 2 జలసంభవపథమరాళ - క, గౌ; జల
రుహసంభవమరాళ - ర, అ.

వ్యా :— కలహంసము = రాజహంస. ఒక్కటి = ఒకటి, కుసుమాయుధ = పువ్వులు శస్త్రములుగాగలవానియొక్క-పుష్పబాణుని యొక్క, (మన్మథునియొక్క) కీర్తిలతా = యశస్సినెదురీగయొక్క, గుచ్ఛముకై వడిన్ = గుత్తియొయనునట్లు, జలరుహసంభవ = బ్రహ్మదేవుని యొక్క, మరాళ = హంసతో, (హంసోమరాళనీలాక్షశ్చక్రఃక్షసితచ్ఛదః - వై ని.) సంకాశ = సమానమయిన, గతిన్ = గమనముతో - బ్రహ్మవాహన మగు హంసయొక్క మనమువంటి గమనముతో, యదుకులహంసము = యదువంశశ్రేష్ఠునియొక్క (హంస = శ్రేష్ఠ - శబ్దస్తో) గుడిన్ = ఆలయమునందు - విట్టలదేవాలయమునందు, చరించున్ = తిరుగును.

కలహంసము - “కలహంసః = రాజహంసః, యథాభట్టిః - “కుందావదాతాః కలహంసమాలాః” (శబ్దక) చూ 4-220 వ్యాఖ్య.

అలం :— ఉత్పేక్ష, బుప్తోపమ.

ప॥ ఇట్లువర్తించివర్తించి.

218

వ్యా :— ఇట్లు = ఈవిధముగా, వర్తించి వర్తించి = తిరిగితిరిగి. (మీఁదిపద్యముతో నన్వయము)

మ॥ కుతుకంబింకకకుంకుమద్రవమిళద్గోరోచనా పంకని
ర్మిత 1 పత్యాంకకళంకితాంబుధికుమారీహంసక్షోదుహ
ద్వితయాస్పృశన 2 లాలనోచితపయో విస్ఫారకాసార సం
తతినానీడభవంబు కీడనలుపున్ దద్దివ్యధామంబునన్. 219

వ్యా :— అనీడభవంబు = అపక్షి-అహంస, కుతుకంబు = కుతుహలము, ఇంకక = క్షీణింపక, తద్దివ్యధామంబునన్ = అమనో

219.ప. 1 పత్యాంకకళంకితా - క; పత్యాంకకలంకితా - ర, అ.

2 లాలనోచిత - క; లాలవేచిత - ర, అ.

హరమయిన సదనమునందు - అమనోహరమయిన విట్టలదేవాలయము
నందు, కుంకుమద్రవ = ఘృష్ణరసముతో. (నీళ్లుకలిపినకుంకుమతో)
మిళిత = కూడుచున్న, గోరోచనాపగక = గోరోజనముయొక్కపలు
చని ద్రవ్యముచేత, నిర్మిత = నిర్మింపబడిన - రచింపబడిన, పత్ర =
మళరికాపత్రములయొక్క, అంక = చిహ్నములచేత, కళంకిత =
కలిగినమళకగల, అంబుధికుమారీ = లక్ష్మీదేవియొక్క, హరి =
మనోహరమయిన, వక్షోదుహర్వితయ = చనుదోయియొక్క, ఆస్ఫా
లన = చఱచుటయొక్క, లాలన = లాలించుటచేత, ఉచిత = పరి
చితమయిన. (ఉచిత = పరిచితే - శబ్దస్తో) పయః = నీటిచేత,
విస్ఫార = మిక్కిలి విస్తారమయిన, కాసార = నరస్ఫులయొక్క,
సంతతిన్ = సమూహమునందు, కీర్తనలుపున్ = విహరించును.

కుంకుమద్రవము కలిసినపలుచని గోరోజనముతో లిఖించినమళ
రికాపత్రచిహ్నములుగల లక్ష్మీదేవియొక్క చనుదోయిచఱపులకలవాటు
పడిన నీళ్లుగల యాపాండురంగాలయప్రాంతమునందలి సరోవర
ములలో నారాజహంస విహరించుననుట.

సీ॥ మొనరెందుగాఁగఁ 1 దీర్చినవిద్రుమద్రుకం

దమునేలుముక్కునదడివితడివి

2 మొగవిచ్చుపసిఁడి గేదఁగిజేకుగమిమించు

3 విశ్లేధచ్చదములు విద్రోచి విద్రుచి

నగుమొగంబులదాననపుఁగొవ్విరుల నచ్చు

220 ప:- 1 దీర్చిన - త; ద్రెవ్విస - ముద్ర [అ]. ర; దీర్చిన - అ.

2 మొగవిచ్చు - ముచ్చి [అ]. మొగివించు - త; మొగివిచ్చు
ర, అ. 3 విశ్లేధచ్చదములను - ముద్ర (అ). విశ్లేధచ్చదములను-ర;
విశ్లేధచ్చదములు - అ, గౌ.

4 చిగురాకుటదుగులఁజిమ్మిచిమ్మి
నిద్దంపుఁబండువెన్నెల 5 గుత్తికడకొత్తి
మలయుమైముంపులఁగలఁచికలఁచి

తే॥ శారీరౌధప్రపూజకాసారసార
సారసామోదమేదురవారిదేలి

వచ్చియాయంచగుడిలోనఁజొచ్చెనొక్క

నాఁడుపవలింటి 6 బీతెండవేడిదలఁచి.

220

వ్యా ;— మొన = అగ్రము, రెండుగాఁగన్ = రెండగు
నట్లుగా, తీర్చిన = ఏర్పఱచిన, విద్రుమదు = పగడపుఁజెట్టుయొక్క,
(పలాశీదు)మ్రమాగమాః - అమ) కందమున్ = దుంపము, ఏలు =
కాసించు - సరిపోలు, ముక్కునన్ = చంచువుతో, తడవితడవి =
కాకితాకి - మాటిమాటికి స్పృశించి.

అగ్రమునందు రెండుగాఁజీలిన పగడపుఁజెట్టు దుంపనుబోలు
చంచువుతోమాటిమాటికి స్పృశించియునుట.

2) మొగవిచ్చు = ముఖ (అగ్ర) భాగమున విశానముగలదగు,
పసిడిగేదఁగితేకు = బంగారువన్నెగలకేతకీ (= మొగలి) దళముల
యొక్క, గమిన్ = సమూహమును. మించు = అతిక్రమించు-సరి
పోలు, విశ్లేథ = వదులయిన, (బిగినడలిస) ఛవములు = తెక్కలు
(గరుత్పక్షచ్ఛదాః - అమ) విద్రించి విద్రించి = విడిలించివిడిలించి -
మాటిమాటికి విడిలించి.

4 చిగురాకునదుగుల - ర; చిగురాకున (ట?) దుగుల - అ;
జిగురాకుటదుగుల - గె. 5 కాంతి - గె; గుత్తి - ర, అ.
6 పేరెండ - క, ప, గె; బీతెండ - ర, అ.

అగ్రభాగములందు వికసించిన మొగలితేకులనుబోలు (నెఱ్ఱని) తేక్కలనుమాటిమాటికి విడిల్చియనుట.

మొగవిచ్చు - మొగము + విచ్చు = మొగవిచ్చు. మూఁతులు విచ్చు - అని తిక్కన. “వెడలెఁగ్రొత్త, తావిమూతులు విచ్చుచెంగలు వవిరుల” (విరాట)

వ్యాక :— విడుచు - విడురు + చు = విడుచు - బా. ప్రకీర్ణిక 20.

3) నగుమొగంబులన్ = నవ్వుముఖములతో - నవ్వుచున్నట్లు కలకలలాడు ముఖభంగిమలతో, దాననపుఁ గ్రొవ్విసులన్ = జపా వృక్షముయొక్క క్రొత్తవయినపువ్వులను (క్రొత్తవయినజపాక్షుసుమములనునుట.) నవ్వు = పరిహసించు - నశిపోలు, చిగురాకుటడుగులన్ = పల్లవములవంటి పాదములతో, చిమ్మిచిమ్మి = (నీళ్లను) చల్లిచల్లి - మాటిమాటికిఁజల్లి.

నవ్వుచున్నట్లు కలకలలాడు ముఖభంగిమలొప్పుగా, జపా పుష్పములనుబోలు చిగురాకులవంటి పాదములతో నీళ్లను మాటి మాటికిఁజల్లియనుట.

దాననపుఁబువ్వు - ఇదియెఱ్ఱగానుండును. (ఉ. హ. 2-24; భీమ 2-29; క్రీడా 62)

వ్యాక :— దాననపుఁగ్రొవ్విరులనవ్వు, చిగురాకుటడుగుల - “ఉపమానానువాదంబున నుపమానాంతరప్రయోగము. (ము. కొ నమాస్త)

4) నిద్దంపుఁబుండు వెన్నెఱగుత్తి = దట్టమయిన నిండువెన్నెల తోనైనగుచ్చమును - పున్నమనాటిచంద్రబింబమును, కడకొత్తి =

నిరసించి (దూరీకరించి) - సరిపోలి, మలయు = చలించు, మై = శరీరముయొక్క, ముంపులన్ = మునిగిందుటలచేత, కలచికలచి = కలతపెట్టి కలతపెట్టి - మాటిమాటికి సంక్షోభింపజేసి.

పున్నమనాటిచంద్రబింబమునుబోలు శరీరమును నిశ్చతోముంచు టలచేత మాటిమాటికి సంక్షోభముకలిగించి - అనుట ("వెన్నెలగుత్తి = చంద్రుడు -- ప్రబంధ 2-16" - సూ. ని.)

రాజహంసముక్కును టెక్కలును బాదములునెఱుగానున్నట్లును. దేహముతెల్లగానున్నట్లును వరుసగాఁబై సీసవరణములయందువర్ణి తము.

"రాజహంసాస్తుతేచంచదరఁజైహితైస్పిఠాః" (అమ) = "ఎఱు నైన ముక్కుకాళ్లతోఁగూడి తెల్లనైయుండు హంసలు రాజహంసలవం బడును" (గురుబాల) ముక్కును గాళ్ళును మాత్రమేగాక టెక్కలు గూడనెఱుగానుండునని గ్రహింపవలెను. కాదంబహంస "ధూమ్రవర్ణ ములైన ముక్కుకాళ్ళుఁగలిగినహంస" యనిగురుబాలప్రబోధిక. కావున ముక్కునుగాళ్ళును నేవర్ణముగలవైయుండునో టెక్కలవర్ణము నదేయని తెలియనగును.

రెండవపాదమున టెక్కలు మొగలిఁజేతులతో నుపమింపబడినవి. మొగలిఁజేతువర్ణముపీతము. (పసుపు పచ్చ) టెక్కలవర్ణము రక్తము. (ఎఱుపు) పీతరక్తవర్ణముల కైక్యముకవినమయము.

"పీతరక్త యోః - ఏకత్వేననిబంధనంచకవినమయః" కావ్యమూ)

కార్జి = హరియొక్క - విట్టలునియొక్క, సౌధప్రభూజ = రాజగృహపు వాకిటికివెలుపలనున్న నలుచదరపుఁబ్రదేశముయొక్క - విట్టలదేవాలయప్రాంగణము వెలుపలగలనలుచదరపుఁజోటునందున్న, కాసార = సరస్సుయొక్క, సార = శ్రేష్ఠమయిన, సారస =

పద్మములయొక్క, ఆమోద = మిక్కిలి దూరమునకు వ్యాపించు పరిమళమువేత, (విమర్శతో పరిమళో, గంధేజనమనోహరే, ఆమోదస్సౌతి నిర్హారి - అను, సన్నిపతి నిర్హారి అతిదూరగామితే ఆమోదశక్తువ్యతే - గురుబాల.) మేదుర = మిక్కిలితేటయైన, (సాంద్రస్నిగ్ధస్తుమేదురః - అను) వారిన్ = నీటియందు, తేలి = ఓలాడి, వచ్చి = అరుదెంచి, ఆయంచ - అహంస (అరాజహంస) ఒక్కనాడు = ఒకదినమున, పవలింటి బీటెండ = మధ్యాహ్నం కాలమునందలి యధికమయిన యాతపముయొక్క, వేడిన్ = తీక్షణతచేత; తలకి = భయపడి, గుడిలోనన్ = అలయముయొక్క యంతర్భాగమునందు (గర్భగుడియందు - అనుట) చొచ్చెన్ = ప్రవేశించెను.

వ్యాక :— బీటు + ఎండ = బీటెండ. టుగాగమములేదు. (ము. కౌ. సంధి.)

అలం :— ఉపమ, స్వభావోక్తి.

క॥ అది 1 దనదేహంబచ్చట

2 విదిలించెంబక్షనలిల విప్రుష 3 ములబెన్

జొదుగొదవించుచు 4 గాడ్పులు

5 పొదవెట్టురజోవికారములు దూరముగన్

221

వ్యా :— అది = అయ్యది - అరాజహంస; గాడ్పులు = వాయువులు, పొదవెట్టు = కూడఁబెట్టు (ఒకచోటికిఁజేర్చు) రజో

221 ప:- 1 తన - ర, అ; దన - గౌ. 2 విదలించన్ - గౌ; విదలించన్ - ముద్రి (అ). ర; విదిలించె - అ. 3 ములబేజొదుగొద - ముద్రి (అ) ర, జొదగొద - చ; ములబెంపొదవించుగాడ్పులు-క; ములబెజొదుగొద - అ. 4 గాడ్పులబొదవెట్టు - గౌ; గాడ్పులు పొదవెట్టి - ర, అ. పొదవెట్టుకపో వికార - ప; పొదవెట్టురజో వికారములు - ర, అ, గౌ;

విశారములు = ధూళియొక్క వికృతులు, దూరముగన్ = దవ్వగు నట్లుగా, పక్షసలిల = తెక్కలనీటియొక్క, విపుషములన్ = బిందువులచేత. (పుషంతిబిందు పుషతాః పుమాంసో విపుషః త్రియామ్-అమ) పెన్ = అధికమయిన, చొదుగు = చెమ్మ, ఒదవిందుచున్ = కలిగించుచు, అచ్చటన్ = అస్థలమునందు - ఆ విఠ్ఠల దేవాలయపు గర్భాగారమునందు, (గర్భగుడియందు) తన = తనయొక్క, దేహంబు = శరీరమును, విదిలించెన్ = విదిల్చెను. (దులిపెను)

వ్యాక :— పెన్ + చొదుగు = పెంజొదుగు.

తే॥ నలిలఖగమునకేతదాచరణమునన

1 కలిగెనాకస్మికంబుగంగంబుపాణి

గర్భగేహోపలేపనంస్కారసార

సుకృతపరిపాక నిరపాయశోభనంబు.

222

వ్యా :— నలిల ఖగమునకున్ = జలపక్షికి - ఆ రాజహంసకు, ఏతత్ = దీనియొక్క, అచరణమునన = ఒనర్చుటచేతనే - గాలికిఁజేరిన దుమ్మెగిరిపోవునట్లు తడితెక్కలను విడిల్పించెమ్మకలిగించుట చేతనే, కంబుపాణి = హరియొక్క - విఠ్ఠలనియొక్క, గర్భగేహ = గర్భగృహముయొక్క, (గర్భగుడియొక్క, దేవాలయమున దేవతా విగ్రహము ప్రతిష్ఠితమయియున్న చోటియొక్క) ఉపలేపనంస్కార = అలుకుటరూపమయిన సంస్కారముయొక్క (గోముఖంతూపలేపనమ్-తి. ని.) సార = శ్రేష్ఠమయిన, సుకృతపరిపాక = పుణ్యపరిపక్వతయొక్క, నిరపాయ = నాశములేని, (అపాయః = వినాశః - శబ్దక) శోభనంబు = శుభము, అకస్మికంబుగన్ = హఠాఞ్ఞాతముగా, (అనుకొనకుండ - అనుట) కలిగెన్ = ప్రాప్తించెను.

గర్భాగారమునలుకుటవలనగలుగుపుణ్యముహంసకుఁగలిగెననుట.

చిలుక కథ

క॥ శుకమొకటి చంచుజితకిం

శుకమై, హరిహయశరాసనుడు చిరవపురం

శుకమై, కుసుమాకరకిం

1 శుకమను పేరెసంగనందనుతుగడిబెరుగున్. 223

వ్యా :— చంచు = తోటిచేత, జిత = జయింపబడిన.
 కింశుకమై = మోడుగు (మొగ్గ) గలదై, (ప్రలాశేకింశుకః - అమ)
 హరిహయశరాస = ఇంద్రధనుస్సువంటి, నురుచిర = మిక్కిలి మనోజ్ఞ
 మయిన, పుష్పః = శరీరముయొక్క, అంశుకమై = శాంతిగలదై,
 కుసుమాకరకింశుకమను పేరు = కుసుమాకరకింశుకమనెడు నామము,
 ఎనంగన్ = ఒప్పుగా, నందనుతు = కష్టనియొక్క- విఘ్ననియొక్క,
 గడిన్ = అలయమునందు, శుకము = చిలుక, ఒకటి = ఒక్కటి.
 పెరుగున్ = వర్ధిల్లును.

చిలుకమక్కు, మోడుగుమొగ్గవలె వంకరగానెఱుగానుండును.

1-183 వ్యాఖ్య.

అంశు శబ్దము కిరణవాచకము. “కిరణోన్మయభాంశుగభస్తి
 ఘృణిఘృష్ణయః” (అమ) కిరణవాచకములు నాశనవాచకములు. (ప్రకా
 శోద్వ్యోత అతపః - అమ) శాంతివాచకములుగా వాడబడును. ఇట
 ‘అంశు’ శబ్దము శాంతివాచకముగాబ్రయుక్తము.

223 ప. 1 శుకమానందమున ముద్రి [అ], ర, శుకమను పేరెసంగ-అ, గ.

“కిరణః - రత్నరక్తౌగభస్తిశబ్దప్రయోగదర్శనాత్ సామాన్య
రశ్మిః తథాచభట్టిః 1-9. “ఉర్ధ్వస్ఫురదృత్నగభస్తిభిర్ఘో” ఇతిమంజరీ,
ఇత్యమరటీకాసార సుందరీ (శబ్దక)

“జ్యోతిర్లతా ప్రతానాతపంబా; కమలజాండక టాహకనక
ఘృణీయో; హస్తాగ్రీదీపగభస్తిచయమౌ” (మను 31-17)

హరిహరశరాసనురుచిరవపురంశుకమై - ఇంద్రధనుస్సున నేడు
వర్ణములుండును. రామచిలుకయైకు వర్ణములుగలిగియుండును. కావు
ననే పంచవన్నీయ, పంచవన్నీయరాచిల్క - అనుపదములు వాడఁ
బడును. (భీమ 1-111; శివరా 2-26) “రామచిలుక = A species
of Parrot, with a blue head; green wings, golden breast,
scarlet body and long tail; feathers of a purple colour”(బ్రౌ)

పై వివరణమునుబట్టి రామచిలుక తలఱ్ఱామవర్ణము (Blue)
కలిగియుండును. టెక్కలు హరితవర్ణము, (అకుపచ్చ, green) గలిగి
యుండును, తొమ్ము పీతవర్ణము (పసుపుపచ్చ yellow) గలిగి
యుండును. దేహము మాంజిష్ఠవర్ణము కలిగియును. (Scarlet =
Bright Red) తోఁకపొడవుగా నుండును, టెక్కవెండ్రుకలు ధూమ్ర
వర్ణము (నీలలోహితమిశ్రితవర్ణము, Violet) గలిగియుండును.

ఇంద్రధనువు - “ఇంద్రధనుస్ = ఇంద్రస్యధనురివ *

‘రవకిరణాబహువర్ణా, వాలేనవిలోడితానభసి

శక్త్రాయుధ పరిస్థానా, దృశ్యంతేతత్తు ఇంద్రధనుః’

— ఇత్యుక్తేనభసివాయుచాపీతే శక్రధనురాకారేణఽరిణశేరవికిరణే
(శబ్దస్తోత్ర)

ఇంద్రధనుసుననేడు రంగులుండును - (1) నీలము indigo = Deepblue] (2) రక్తము (Red) (3) పీతము (Yellow) (4) ధూమ్రము (= నీలలోపాతమిశ్రితవర్ణము. Violet) (5) శ్యామవర్ణము (= నీలపీత మిశ్రితవర్ణము, Blue) (6) హరితవర్ణము (Green) (7) గోరోచనావర్ణము (= రక్తపీతమిశ్రితవర్ణము. Orange = నారింజ)

ఇందు నీలగోరోచనా వర్ణములు పోఁగామిగిలినయిదురంగులు రామచిలకకుండును. ఇటుఁజిత్రవర్ణమ్ వివక్షితముగాని వర్ణసంఖ్య వివక్షితముకాదు.

కింశుకము - వృ. (1) కించిత్ ఆవయవైకదేశః శుకఇవశుక తుండాభ పుష్పత్వాత్ తథాత్వమితిబోధ్యమ్ (శబ్దక)

(ii) క్రియతే కింశుకాదీనా, మేకదేశావధారణాత్ (వాక్యప.)

కింశుకోనపలాశే (పలాశముపై శుకమలలేదు?) వంటి వాక్యములలోనేక దేశమును వేఱుచేయఁగాఁగింశుక శబ్దమేర్పడ వచ్చునని భావము.

కుసుమాకరకింశుకము - వనంతర్దుపునకుఁగింశుకము(మోదుగు) వంటిదని వ్యుత్పత్తి చెప్పునగును.

వ్యాక :— శరాస - శర + అస్ + కరణేమణ్ = శర + అస : శరాస - అని సాధింపనగును. శరాసనమనుబ్ధుతో ప్రత్యయాంతము ప్రసిద్ధము.

ఫల :— ద్విప్రాసము.

అలం :— బుప్రోపము.

చ॥ అలమిత్రలోకముల్ గెలుచునత్తఱి 1 దేరువహించు తోడిని
 ల్కలుదగదొట్టిముందఱికిలాగ కయుండినఁ, దానతద్భరం
 బెలమివహింప, మెచ్చిమరుడిచ్చుమణిమయు మాలికాత్రయిన్
 గళమునఁదాల్చుచిత్రశుకనాథుఁడురేఖలపేరనిచ్చులున్, 224

వా॥ :— త్రిలోకముల్ = ముజ్జగములు, అలమి = అక్రమించి, గెలుచు = జయించెను, అత్తఱిన్ = అసమయమునందు, దేరువహించు = రథమును మోయు, తోడిచిక్కలు = సహకీరములు, (తనతోపాటు రథమును వహించు కీరములు) దగ = దప్పి, (దగదప్పి సిర్వట్టుదప్పిదూపయనఁజను పిపాస - అం. సం) తొట్టి = కలిగి, ముందఱికిన్ = ముందునకు, లాగకయుండినన్ = సమాకర్షింపక యుండఁగా, తాన = తానే, తత్ = దానియొక్క - అరథముయొక్క, భరంబు = భారమును, ఎలమిన్ = ఉత్సాహముతో, వహింపన్ = మోయుఁగా, మెచ్చి = ప్రియపడి, మరుడు = మన్మథుఁడు; ఇచ్చు = (కానుగా) ఒసఁగిన, మణిమయమాలికాత్రయిన్ = రత్నమయమగుహారములమూడింటి సమాహారమును, చిత్ర = పలు వన్నెలుగల (చిత్ర) = నానావర్ణే. తద్వతి - శబ్దస్తో, శుకనాథుఁడు = చిలుకజేడు, నిచ్చులున్ = ఎల్లప్పుడు, రేఖలపేరన్ = రేఖలవ్యాజమున గళమునన్ = కంఠమునందు, తాల్చున్ = వహించును.

చిలుక మెడమీఁదనున్న మూఁడురేఖలు మన్మథుఁడు మెచ్చి యుచ్చిన రత్నమాలికాత్రయిగా సంభావితము.

వా॥ :— త్రిలోకములు - కర్మధారయము. త్రిమూర్త్యులే లోకాశ్చత్రిలోకాః. “దిక్సంఖ్యేసంజ్ఞాయామ్” (పాణి) ఇది ద్వ్యగువని భ్రానుపడరాదు.

అలం :— సాపహ్నవగమ్యాత్ప్రేక్ష.

క॥ కీరమదియొక్క హరిపరి
చారికచేరిక వసిండుఁజదివింపఁగ, మే
పారసియొనఁగ, భవనమా
ర్జారాదులవలనఁదన్ను సంరక్షింపన్.

225

వ్యా :— కీరమది = ఆ చిలుక, చదివింపఁగన్ = చదువఁ
జేయుఁగా, మేపు = మేత, ఆరసి = అవశ్యకతను గనిపెట్టి. ఒసఁగన్ =
పెట్టుఁగా, భవనమార్జారాదులవలనన్ = ఇంటికిల్లుమున్నగువానివలన
తన్నున్ = తన్ను. సంరక్షింపన్ = బాగుగాఁగాపాడఁగా, ఒక్కహరి
పరిచారికచేరికన్ = ఒకవిష్ణువాసురాలియొద్ద, వసిండున్ = నివసించును.

క॥ దేవాలయమునఁగొన్ని, ని
జావానమునందుఁగొన్నియహ 1 ములరుగఁజై
చేవదలకపాటిం 2 చుచు
బూవుంబలెఁబువ్వుఁబోడిపులుఁగుంబ్రోచున్.

226

వ్యా :— దేవాలయమునన్ = గుడియందు, కొన్ని =
కలిపయము, నిజ = తనదైన, అవానమునందున్ = గృహము
నందు, కొన్ని = కలిపయము, అహములు = దినములు, అరుగన్ =
గతిపఁగా, పైచేన్ = చేతిపైని, వదలక = విడువక, పాటిండు
చున్ = వహించుచు, పువ్వుఁబోడి = (ఆ) పూఁబోడి - ఆహరిదాసి,
పూవుంబలెన్ = పుష్పమువలె, పులుఁగున్ = పక్షిని - చిలుకను,
ప్రొచున్ = సాకెను.

226 పా. 1 ములరుగ - ముద్ర [అ]. ర; ములరుగ - ఆ, గౌ.

2 పుచు - గౌ; చుచు - ర, అ.

చేతిలోనిపువ్వు (లీలాకమలము) నలగకుండుటకు దానిపట్ల మృదువుగాఁబ్రోపర్తించుకట్టు, చేతిమీఁది చిలుకకు రాయిడికలుగకుండు నట్లు, దానిపట్ల హరిదాస్త్రిప్రసర్తించుననుట. లీలాకమలధారణ-విలాస వతులకుఁబరిపాటి. 'హస్తేలీలాకమలమలకేబాలకుండానువిద్ధమ్' (మేఘ)

వ్యాక :— పైచే = చేతియొక్కపై - ఏకదేశినమానము. మ. భా. మతమున, పైదయినచే - అని విగ్రహము. విణ. పూర్వ పదకర్మధారయము పువ్వుఁబోడి — అలరుఁబోడిత్యాదులు బహు వ్రీహులు (ము. కౌ. నమాన 29)

మ॥ పనుపార్శ్వందడియొత్తునెండసెకఁగంపంబాఁగి మైదువ్వుచున్

వనయున్ వెన్నయు 1 మేపుగాఁగనొనఁగున్ వల్లించు శ్రీరామ నా

మసుదామాధురి సాధురీతిఁగుచకుంభస్థాయిగాఁజేయుచున్

బినపుష్పప్రియ 2 వాసరాగమములన్ బింబోష్ఠిరాచిల్కన్ 227

వ్యా ;— బింబోష్ఠి = దొండపండువంటి మోవిగలది-అహతిదాసి, రాచిల్కన్ = రాజకీరమునకు, బినపుష్ప = తామర పువ్వులకు, (బినపసూనరాజీవ పుష్కరాంబోరుహాణిచ - అను; బినపసూన = బినపుష్ప) ప్రియ = ఇష్టమయిన - అనుకూలమయిన, వాసర = దినములయొక్క, అగమములన్ = రాకలయందు - శరదృతు దిన ములరాకలయందు, పనుపార్శ్వన్ = పనుపుపూసిజలకహడించును. ఎండసెకన్ = ఎండయొక్క వేడిమితో, తడి = తేమను, ఒత్తున్ = అద్దును. కంపంబు = (చలిచేగలిగిన) వణకను, అఁగి = నివారించి,

227 ప 1 మేపుమేపునొనఁగున్వల్లి - ముద్ది (అ). ర. మేపునున్ నొనఁ గుచుక - త; మేపుగాఁగనొనఁగున్ - గె; మేపుదానొనఁగు చుక - అ. 2 వాస - గె; వాస - ర, అ.

మైదువ్యుచున్ = ఒడలునిమురుచు, (ఇదివాత్సల్యసూచకము) మేపు
 గాఁగన్ = మేతగా, వసయున్ = వచయనునోపధి నిశేషమును.
 వెన్నెయున్ = నవనీతమును, ఒనఁగున్ = ఇచ్చును. సాధురీతిన్ =
 ఉచితమయిన పద్ధతిని, కుచకుంభ = కుండలవంటి స్త్రీనములయందు,
 స్థాయిగాన్ = ఉండుదానినిగా, చేయుచున్ = ఒనర్చుచు, శ్రీరామ
 నామసుధా మాధురిన్ = శ్రీరామనామామృత మాధుర్యమును,
 వల్లించున్ = మరుగునట్లుచేయును.

వస -- వసపెట్టినపిట్టకు మాటలు బాగుగావచ్చును. "బిట్టు
 మొరసెదువనతొగినట్టు" నీలా 31-29- (సూ. ని.)

చినపుష్పప్రియవాసరములు - శరత్కాలమునఁ బద్మముబల్ల
 సిల్లును గాన చినపుష్పప్రియవాసరములనట. "శరత్సవభేతివిశాశ్య
 పద్మానన్దీలయంతీకుముదోత్పలాని - కా. మీ.

వాక్యక :- చింబోష్ఠి - చింబ + ఓష్ఠ + జీవ్ = చింబోష్ఠి చింబోష్ఠి
 "ఓత్వోష్ఠయోస్సమాసేవా" (వా)

తే॥ కనకమణి పంజరం 1 బుననునిచియునిచి
 చక్కెరయునుకెక్కియు 2 సారెఁగుక్కిక్కుక్కి
 3 యొఱపుఁబలుకులుపలుకఁబిమాఱుఁగఱపి
 కలికిచిలుకలకొలికి గాచిలుక 4 బెనుచు.

228

వాక్య :- కలికి = మనోజ్ఞురాలగు, చిలుకలకొలికి = చిలుకల

228 ప :- 1 బుల - ముద్రి (అ), ర. 2 జాల-గ; సారె - ర, శా. సారె-అ.

3 మెఱపు - శా; మెరుపుబలు - చ, క; యొఱపుఁబలుకులు-

ర. అ. 4 బెనిచ - క; బెనుచు - ర, అ.

(కన్న) కొలుకలవంటి (కన్న) కొలుకులుగలది - అహరిదాసి,
 (చెలువయెలనాగచిలుకలకొలికికలికి--అలివనాస్త్రినమాఖ్యలు-అం.నం;
 కొలికి = "ముక్కునంటిన కంటిమూల" అని శ. ర. కాని బసవ
 పురాణమునుఃట్టి కంటియావలితుడ అవలితుడకూడ నర్థమగుచున్నది.
 సూ. ని.) కనకమణిపంజరంబునన్ = బంగారపురత్నపంజరమునందు,
 ఉనిచియునిచి = ఉంచియుంచి, సారెన్ = మాటికి, చక్కెరయున్ =
 పంచదారయు, ఉక్కెరయున్ = బెల్లమును బిండియుఁగలిపిచేసిన
 యుక్కెఱయనుపేరుగల భక్త్యవిశేషమును, క్రుక్కిక్రుక్కి = (నోటిలో)
 కూరికూరి, ఒఱపుఁబలుకులు = ఇంపయిన మాటలు, పలుమాఱు =
 పెక్కుసార్లు, కఱపికఱపి = బోధించిబోధించి: రాచిలుకన్ = (అ)
 రాజకీరమును, పెనుచున్ = పెంచును.

కొలికి = "కంటియావలితుడ అవలితుడ" (సూ. ని.)

మ॥ కలహంసోపమయానఁజక్రకుచ్రేఖతంజరీటూడ్డిగో
 కిలసారస్వరబర్హి బర్హచికురన్ రీరప్రియాలాపదో
 య్యలిఁజాలన్ మరిగెన్ శుకంబదిగగీయః ప్రిమఁగామించుచున్
 బులుఁగుంబొందుననందిపొందినగలిన్ బొత్తైత్తులన్ హత్తుచున్.

229

వ్యా :— కలహంస = రాజహంసతో, (కలహంస-రాజ
 హంసే - శబ్దస్తో) ఉపమ = సమానమయిన, యానఁ = నడకగల
 దియు-రాజహంసనడకతో సమానమయిన నడకగలదియు, చక్రకుచన్ =

229 ప 1 మహీయః - ముద్రి (అ), గరీయః - ర. అ. గౌ. 2 గామించు
 - ముద్రి (అ) ర, గామించు - అ, గౌ. 3 బొందిననం - త,
 బొందినవంది - గౌ: బొందుననంది - ర, అ. 4 పొత్తైత్తు - త, గౌ;
 బొత్తైత్తు - త, బొత్తైత్తు - ర, అ.

చక్రవాకములవంటి స్తనములుగలదియు, ప్రేంఖత్ = మిక్కిలి పరి
 భ్రమించుచున్న, ఖాజరీటు = కాటుకపిట్టలవంటి (ఖాజరీటుస్తుఖంజనః -
 అవ) అక్షిన్ = కన్నులుగలదియు, కోకిలసారస్వరన్ = పికము
 యొక్క శ్రేష్ఠమయిన కంఠస్వరము వంటి కంఠస్వరముగలదియు, బర్హి
 బర్హిచితురన్ = నెమలిపింఛమువంటి కేశములుగలదియు, (చితురఃకుంత
 లోపాలః కచః కేశః శిరోరహః - అవ) కీరప్రియాలాపన్ = చిలుక
 వంటి యింపయిన పలుకుల గలదియు - చిలుకపలుకులవంటి యింప
 యిన పలుకులుగలదియు, అగు; తొయ్యలిన్ = (అకాంతను - అహరి
 దాసిని. గరీయః = గురుతరమయిన, ప్రేమన్ = మక్కువతో,
 కామించుచున్ = అభిలషించుచు, ఫలుఃగు బొందునన్ = పక్షి
 యొక్క, పొత్తునందు, అందిపొందిన గతిన్ = కలసిమెలసియున్నట్లు
 బొత్తులన్ = చెలిమినిబ్రకటించు నవయవములహత్తుటలతో, (చెలి
 మికి సూచనగాఁగాలులోనగు నవయవములతో హరిదాసిని జిలుకహత్తు
 ననుట) హత్తుచున్ = కూడుచు, శుకంబది = అచిలుక, చాలన్ =
 మిక్కిలి, మరిగెన్ = మచ్చికపడెను.

ఫలుఃగుంబొందుననందిపొందినగతిన్ - అనుటచే హరిదాసియందుఁ
 జిలుకపక్షులలక్షణములనరసి కలసిమెలసియుండెననిగమ్యమగును. అమె
 నడకయగుదుఁగల హంసలను, గుచములయందుఁజక్రవాకములను,
 గన్నులయందుఁగాటుకపిట్టలను. గంఠస్వరమునందుఁగోకిలలను, గేశ
 ములయందు నెమళ్లను, మాటలయందుఁజిలకలనుజూచి రాచిలుక
 హరిదాసినిబులుఁగుఁబొందున నందిపొందిన గతిని బొత్తులహత్తుచు
 నామెతోనేయుండుటకొప్పపడెననుట.

వ్యాక :— తొయ్యలిన్ - అనుపదేశ్యముద్వితీయాంతగగుటచే
 విశేషణములు ద్వితీయాంతములయ్యెను. (బా. కారక 1-9)

అందిపొందు - అందు+పొందు = అందిపొందు. బాలవ్యా.
 పక్షమున శబ్దపల్లవము. అథర్వణమతమున ఘటకక్రియ.

తే॥ ఆశుకద్విజరాజునకంతఃగౌత

కాలమరుగంగనొకనాఁడు కలిగెబంధ

మోక్షమాకస్మికంబు; నిర్ముక్తికలిమి

యాశుకద్విజరాజున కద్భుతంబె!

230

వ్యా :— ఆశుకద్విజరాజునకున్ = అపక్షిశ్రేష్ఠమగు కీర
మునకు, అంతన్ = అసమయమునందు, కొంతకాలము = కొంచెము
కాలము, అరుగంగన్ = గతింపగా, ఒకనాఁడు = ఒక దినము,
అకస్మికంబు = హఠాత్సంభవముగానే - అనుకొనకుండనే,
బంధమోక్షము = చెఱవలనివిముక్తి - పంజరవిముక్తి, కలిగెన్ =
సంభవించెను. ఆశుకద్విజరాజునకున్ = ఆశుకుండనెడునుపనయన
సంస్కారమునందినబ్రాహ్మణశ్రేష్ఠునకు. (దంతవిప్రాండజాఘ్వాజాః -
అమ) నిర్ముక్తి = మోక్షముయొక్క, కలిమి = పొంది, అద్భుతంబె =
అబ్బురమా? (అబ్బురముకాదనుట)

ద్విజరాజు - పక్షికండజన్మమొకటి, పిల్లజన్మమొకటి. విప్ర
నకుఁబుట్టుకతోజన్మించిన బ్రాహ్మణజన్మమొకటి. ఉపనయనసంస్కార
నంతరముకలిగిన విప్రజన్మమొకటి.

(i) “మాతురగ్రేధిజననం, ద్వితీయంమౌంజిబంధనే”

— ఇతిస్మృతిః (శబ్దస్తో)

(ii) అన్మనాబ్రాహ్మణోజ్ఞేయః, సంస్కారైర్ద్విజఉచ్యతే
విద్యాయాతావిపరీత్యం, త్రిభిఃశ్రోత్రీయలక్షణమ్”
ఇతి పాత్రయశ్చిత్తవివేకః (శబ్దక)

శుకశబ్దమునకు (i) చిలుక (ii) శుకమహర్షియని యర్థములు.
ద్విజశబ్దమునకు (i) పక్షి (ii) ఉపనయనసంస్కారమునందిన బ్రాహ్మ
ణుఁడు - అని యర్థములు.

శుకమునకుఁగలిగినది పంజరబంధమునుండి ముక్తి. శుకనకుఁ
గలిగినది దేహవిముక్తి. శుకమహర్షి ప్రకృతీలయమందెను. అనఁగా
బ్రహ్మైక్యరూపమోక్షమునందెను.

సీ॥ జనియించెనొక్కొక్క! పచ్చనిమొల్కయనుబుద్ధి
గుచ్చిన పచ్చలకొమరువలన
సమకూరెనొక్కొక్క! దాడిమఫలోద్భవబీజ
మతిపద్మరాగసామగ్రివలనఁ
బొడకట్టెనొక్కొక్క! 1 జంబూఫలంబనుమనో
భ్రమమింద్రానీలవిభ్రమమువలనఁ
దోతెంచెనొక్కొక్క! మధుకపుష్పములను
నానహుర్ముంజిముత్యములవలన

తే॥ 2 దాదియటువెట్టి 3 పసుపాడఁ 4 దలఁగిచనుడు
5 బరణిమూఁకుటనెలకొన్న బన్న సరముఁ
గఱచికొనిపోయెఁజిల్కపగల్గవిటుడు
బాలికామానసముఁగొనుపగిదినపుడు.

231

వ్యా :— గుచ్చిన = కూర్చిన, పచ్చలకొమరువలనన్ =
మరకతమణులయొక్క యొప్పిదమువలన, పచ్చనిమొల్క = పచ్చనైన
మొలకెత్తినబీజము - అనఁగా, నీటిలోనానఁబెట్టుఁగా మొలకెత్తినపచ్చ
పెసరగింజ, అను = అనెడు, బుద్ధి = తలపు, జనియించెనొక్కొక్క =
కలిగినేమో! (ఒక్కొక్క - నందేహమును దెలుపును)

231 ప :- 1 జంబూఫలంబులను - ర; జంబూఫలంబను - అ, గౌ.

2 దాని - ర, దాది - అ, గౌ. 3 పసు - గౌ; పసు - ర, అ.

4 దలఁచి - గౌ; దలఁగి - ర, అ. 5 భరణి - ర (పా),

బరణి - ర, అ, గౌ.

మొల్క - పెసలు సెనగలుతోనగువానిని నీటిలో నానబెట్టినచోనవి మొలకెత్తును. ఆమొలకెత్తినబీజములేయిటుమొల్కలనబడెను-అట్లుమొలకెత్తిన పెసలను. మొక్కపెసలని, సెనగలను మొక్కసెనగలని (పేరంటములలో నిత్తురు) ప్యవహారము. పచ్చనిమొల్క - అనుటచే మొలకెత్తిన పచ్చపెసలనిగ్రహింపనగును.

2) పద్మరాగసామగ్రివలనన్ = పద్మరాగవస్తువులవలన, (సామగ్రి = ద్రవ్యేచ - శబ్దస్తో, శోణరత్నంలో హితకః పద్మరాగః - అమ) దాడిమ ఫల = దానిమ్మపండువలన, ఉద్భవ = కలిగిన, బీజ = గింజలనెడు మతి = తలపునమకూరెనొక్కొక్క = సంఘటిల్లెనేమో!

సంహళదేశమునలభించుపద్మరాగములెఱుగనుడును - సింహళేశుభవేద్రకః, పద్మరాగమనుత్తమమ్" - యుక్తిక. (శబ్దక)

3) ఇంద్రనీల = మహానీలమణులయొక్క, (ఇంద్రనీలం మహానీలమ్ - వై. ని.) విభ్రమమువలనన్ = శోభవలన, (విభ్రమ = శోభాయామ్ - శబ్దస్తో) జలబూఫలంబు = నేరేడుపండు, అను = అనెడు, మనోభ్రమ = చిత్తభ్రాంతి, పాడకట్టెనొక్కొక్క = రూపు దారెనేమో!

ఇంద్రనీలము - "సింహళస్యాకరోద్భూతా, మహానీలాస్తుతే స్మృతాః" అగస్త్యః (శబ్దక)

4) హుమ్మండిముత్యములవలనన్ = హుమ్మండిదేశపుమౌక్తికములవలన, మధూకపుష్పములు = ఇప్పపువ్వులు, (మధూకేతుగుడ పుష్పమధుద్రుమో - అమ) అను = అనెడు, అప = అభిలాష, తోతెంచెనొక్కొక్క = కలిగెనేమో!

హుద్దొంజి - ఇది పర్షియాసముద్రతీరమునందలి 'అర్మోజా' రేవుపట్టణముగా గుర్తింపబడినది. (History of Reddy Kingdom)

దాది = పెంపుడుతల్లి, అటువెట్టి = అవిధముగా (ఒకచోట) నుంచి, పసుపాడన్ = పసుపుపూసికొని స్నానముచేయుటకు, తలఁగి చనుడున్ = (అక్కడనుండి) తొలఁగిపోఁగా. అపుడు = ఆసమయము నందు, చిల్క = (ఆ) కీరము, ప్రిగల్బ విటుఁడు = ప్రౌఢుఁడయిన సరసుఁడు. (విటుఁ = కామతంత్ర)కళాకోవిదః - ఇతి రసమంజరీ - శబ్దక) బాలికా = కన్యయొక్క, మానసమున్ = హృదయమును, కొనుపగిదిన్ = అపహరించియేగునట్లు, బరణిమూకుటన్ = బరణి యొక్క మూతయిందు, నెలకొన్న = ఉంచియున్న, బన్న సరమున్ = పలురంగులమణులుగ్రుచ్చినహారమును - మరకతపద్మరాగమహానీల మౌక్తికములుగ్రుచ్చిన హారమును, (సరవిశేషంబులుత్తాగెయ్యుత్తడంబు బన్నసరంబునాబరఁగుచుండు - ఆం. భా.) కఱచికొని = ముక్కుతోఁ బట్టుకొని, పోయెన్ = అరిగెను.

అలం ;— సందేహము, ఉపమ.

క. 1 బారాదిసొమ్ములుండఁగ

హార 2 మునయకొనుచుఁజనియెనండజము, ప్రియం

3 బారఁగఫలకాముకులగు

వారిలుగుణవత్ప్రసక్తి వదలవిడుతురే.

232

వ్యా ;— బారాది = బాగువకొలఁది - అనేకములయిన, సొమ్ములు = అభరణములు, ఉండఁగన్ = ఉండఁగా, అండజము =

232 ప :- 1 బారాది - క, బారాది - ర, అ, గౌ. 2 మునే-ముద్రి(అ), ర, మునయ - అ, గౌ. 3 బారయ - డ, ద, ఖ, బారసె-అ, గౌ బారఁగ - ర, శ. ర.

పక్షి - (ఆ) చిలుక, హారమునయ = హారము (బన్న నరము) నొక్క
దానినే, ప్రియంబారంగన్ = ఇంపారంగ, కొనుచుఁజనియెన్ = పట్టు
కొనిపోయెను. ఫలకాముకులగువారలు = ప్రయోజనమునపేక్షించు
వారు, గుణవత్ = మంచిగుణములుగలవారియొక్క - అని యర్థము.
దారముతోఁగూడుకొన్నదానియొక్క - హారముయొక్క, (రజ్జుత్రిపు
వటీగుణః - అమ) - అనియర్థాంతరము. ప్రసక్తి = ప్రకృష్టమయిన
(అధికమయిన) సంబంధమును, వదలన్ = శిథిలమగునట్లు, (నడలు
నట్లు) విడుతురే = త్యజింతురా? (త్యజింపరనుట) - అనియర్థము.
ఫలకాముకులగువారలు = పండ్లనపేక్షించువారు, గుణవత్ = త్రాడుతోఁ
గూడుకొన్నదానియొక్క (త్రాటితోనల్లుటకలదానియొక్క) - చిక్కము
యొక్క, ప్రసక్తి = అధికమయిన సంబంధమును, వదలన్ = నడలు
నట్లు, విడుతురే = త్యజింతురా? (త్యజింపరనుట) అనియర్థాంతరము.

బారాది - “బారాది (బార 2 + ఆది) అనేకములు” (సూ.ని.)

వ్యాక :— హారమునయ - హారమున్ + ఆ = హారమున +
ఆ = హారమునయ. (ము. కౌ. ప్రకీర్ణక)

అలం :— అర్థాంతరన్యాసము, శ్లేష.

క॥ అధవళకిరణముఖికి న

సాధుశుకాచరణమపుడనహ్యంబయ్యెన్

గోధు 1 కృత్రినతికిమనో

బాధకమగుక్లిష్టధూర్తబాల్యముఁబోలెన్.

233

వ్యా :— అధవళకిరణముఖికిన్ = ఆ చంద్రానిననకు - ఆహాతి
దాసికి, (విధుఃసుధాంతఃశుభ్రాంశుః - అమ, శుభ్రాంశుడు = ధవళ

కిరణుడు) అసాధు = ధూర్తమయిన, శుక = చిలుకయొక్క;
 అచరణము = ప్రవర్తన, గోధుక్పతి పతికిన్ = గోపరాజపత్నికి (నంద
 పత్నికి) - యశోదకు; మనోబాధకమగు = హృదయమునకు వ్యధ
 గలిగించునదియగు. కృష్ణ = కృష్ణునియొక్క, ధూర్తబాల్యముఁబోలెన్ =
 దుండగపుబాల్యావస్థవలె, అపుడు = అసమయమునందు, అసహ్యం
 బయ్యెన్ = ఓర్వరానిదయ్యెను.

గోధుక్ (హ్) గాందోగ్ధితి - గో + దుహ్ + క్త్విప్ = గోదోగ్ధా-
 ఇతివ్యాకరణమ్. (శబ్దక) = గోవులను బిడుకువాడు - గొల్ల.

అలం :- ఉపమ.

మ॥ కటిజేలార్దము 1 గట్టిచిక్కినది 2 వేగంజుట్టిపాలిండ్లమీఁ
 దటసంధిం 3 చుచునార్ద్రదేహలతమాద్యద్వర్షధారా 4 వల
 త్రటిదాకారముఁజూప, 5 దోపికొనుచున్ధమ్మిల్లబంధంబు, ముం
 గిటికిన్సున్నవచ్చె గోస్తనహరత్కిరగ్రహవ్యగ్రయై. 234

వ్యా :- కటిన్ = మొలయందు, (కటిశోణిః కకుద్భూతి-
 అమ) చేల = వస్త్రముయొక్క, అర్దము = సగభాగము, కట్టి =
 బంధించి, చిక్కినది = శేషించినది (మొలకుఁగట్టుకొఁగామిగిలినది -
 అనుట) వేగన్ = త్వరతో (అదరబాదరగా - అనుట) చుట్టి = (దేహ-
 మున) చుట్టుకొని, పాలిండ్లమీఁదటన్ = స్తనములయొక్క పై
 భాగమునందు, సంధించుచున్ = చెచ్చుచు, అర్ద్ర = తడిసిన, దేహ

234 ప :- 1 చుట్టి - ముద్ది [అ] గట్టి - ర, అ. 2 మేనం - ముద్ది [అ]
 -యతిభంగము; వేగం - ర, అ, గౌ; 3 పుచు-గౌ; చుచు - ర, అ.
 4 వశ-చ; వల - ర, అ. 5 ద్రోసికొను - డ, డ, బ; దోపి
 కొను- ర, గౌ; దోపికొను - అ.

లత = తీగవంటి శరీరము, మాద్యత్ = మదించుచున్న - అలక
యించుచున్న. వర్షధారా = వానచాలుచేత, వలత్ = కూడుకొనుచున్న
తటిత్ = మెఱపుయొక్క, ఆకారమున్ = అకృతిని, చూపన్ = ప్రకటింపగా,
(తడిసిన మేనుదీగ, వర్షధారలచే కూడుకొన్న మెఱపుదీగవలెనున్న
దనుట) ధమ్మిల్లబంధంబున్ = జుత్తుముడిని, దోపి కొనుచున్ = కల్పించు
కొనుచు, సుస్తని = (అ) గుబ్బెత - అహరిదాసి, గోస్తన (అ) నలువది
పేటలముత్యాల పేరును, (హరిభేదాయస్థి భేదాద్గుచ్ఛగుచ్ఛార్థగోస్తనాః
- అమ = గోస్తనవత్ నాభేదభోవర్తమానత్వాత్ గోస్తనః - గోస్త
నమువతే నాభియొక్క యథోభాగమందుండునది. నలువది
సరముల ముత్యాలదండపేరు - గురుబాల) హరిత్ = హరించు
చున్న - పట్టుకొనిపోవుచున్న, కీర = చిలుకయొక్క, గ్రహ =
గ్రహించుటయందు, (పట్టుకొనుటయందు) వ్యగ్రయై = వేగిరపాటు
గలదై, ముంగిటికిన్ = వాకిటికి, వచ్చెన్ = అరుదెంచెను.

“తక్కినది వేగంజుట్టి పాలిండ్ల మీదట సంధించుచు” - అనునది
హరిదాసి వేగిరపాటును దెలుపును. ఏలన. “పోకముడివేసికొన్న తర్వాత
చీరను కుచ్చెళ్ళుపట్టి చెక్కుకొని దానిపై ఇంకొక చుట్టుతెచ్చియేదమీద
కప్పుగానంతరించుట స్వభావము.” (రా. అ - సాహితీ 1963 మార్చి)

అలం :— ఉపమ,

తే॥ వర్షధారా 1 వశేషాన్యవాయ 2 యుక్తి

వాయవశమునందెరలు మువ్వన్నె విల్లు

వేడ్కవెన్నాడు 3 శశివోలెవెలదిచాప

లమునసరమాహ 4 రించు 5 కీరముదవులుచు. 235

235 ప :- 1 వశేషా - చ, త, గౌ; వశేషా - ర, అ. 2 శక్తి - చ, యుక్తి
- ర, అ. 3 శశివో - చ, శశివోలె - ర, అ. 4 రించు - ర; రించిర;
రించు - అ, గౌ, 5 శుకము - డ, ద, బ; కీరము - ర, అ.

వ్యా :— వెలఁది = (అ) కాంత - (అ) హరిదాసి, చాపల మునన్ = చంచలత్వముతో, సరము = హారమును, అహరించు = అపహరించు, (ఎత్తుకొనిపోవు - అనుట) కీరమున్ = చిలుకను, తవులు చున్ = వెంబడించుచు, వర్షధారా = వానచాలుయొక్క, అవశేష = మిగిలినదానియొక్క, అన్వవాయ = (జల) సంతతితో, యుక్తన్ = కూడుకొనుటచేత - వర్షధారలుడిగిపోగా మిగిలినజలబిందుసంతతితోఁ గూడుకొనుటచేత, వాయువశమునన్ = గాలికిఁబోఁబడినదియగుటచేత, గాలియొక్క పేర్రణచేత, తెరలు = సంచలించు. మువ్వనైలవిల్లు = ఇంద్రధనుస్సును, వేడ్కన్ = క్షతూహలముతో, వెన్నాడు = వెంబడించు, శశి = చంద్రుని, పోలెన్ = సరిపోలెను.

రామచిలుకను వెంబడించు నాహరిదాసి, వర్షధారలుడిగిపోగా మిగిలిన జలబిందుసంతతితోఁగూడుకొని, వాయుపేర్రణమునఁ జలించు నింద్రధనుస్సును క్షతూహలముతో వెంబడించు చంద్రునిబోలెను.

రామచిలుక పంచవన్నెలుగలది. ఇంద్రధనువేడువర్ణములుగలది. (చూ 4-223)

మువ్వనైవిల్లు - నీలము, పసుపుపచ్చయాకుపచ్చయనునవి యింద్రధనుస్సునఁ బ్రధానవర్ణములు. కాపున నింద్రధనుస్సును మువ్వనైఃల్లనియందురు.

శశిబోలె - అనుటచే హరిదాసి ముఖము, శశివలెనున్నదనుట. వెలఁది = వెల్ల (తెల్ల) నిది - అని వ్యుత్పత్తి.

చంద్రుఁడు రాత్రియుండును. ఇంద్రధనువు రాత్రియుండదు. అయినను సంభావన (=ఉహ) గాపున విరోధములేదు. “వల్మీకేశత్రుభయం నిశినచివవధాయ ధనురైంద్రవమ్ - (బృ. సం.) అనుశాస్త్రవచనముచేత, (అముక్త 4-89 సంఘీ) రాత్రిగూడ నింద్రధనువుండవచ్చుననియు సమాధానము చెప్పవచ్చును.

రామచిలుక వాయుప్రేరణమున సంచలించునింద్రధనుస్సుగాను
హరిదాసి యాయుంద్రధనుస్సును వెంబడించుశశిగాను సంభావన.
ఇంద్రధనుస్సువాయుప్రేరణమున సంచలించును. చూ 223 వ్యాఖ్య.

అలల :— ఉత్పేక్ష.

మ॥ గుహమాతృస్ఫటికాక్షసూత్రమునితేక్షుచ్చేదగుచ్చ 1 చ్చటా
స్పృహగైకొన్న 2 శుకంబో!యేమటుతటిన్ జీరాడుపూవాగెతో
బహిరుద్దీనతనొడ్డి బృరతిరాట్టాశ్వమోనాఁగ, న
మృహిళావిభ్రావ కీరమొప్పుమఖసీమాగామిముక్తాళియై. 236

వ్యా :— నితేక్షు = తెల్లచెఱకుయొక్క, చేద = ముక్కల
యొక్క, (తెల్లచెఱకు ముక్కలయొక్క) గుచ్చ = గుత్తులయొక్క;
చ్ఛటా = నమూనామనెడు, స్పృహన్ = ఆశచేత, గుహమాతృ =
కుమారస్వామితల్లియొక్క - పార్వతీదేవియొక్క, స్ఫటికాక్ష సూత్ర
మున్ = స్ఫటికవిర్మితమగు జపమాలను, కైకొన్న = గ్రహించిన,
(ముక్కుతోబట్టుకొన్న - అనుట) శుకంబో = చిలుకయో! (ముంజేతి
చిలుకయో) ఏమటుతటిన్ = పరాకుగానున్న సమయమునందు,
జీరాడు = వ్రేలాడు, పూవాగెతోన్ = (నోటికల్లెమునకుఁదగిలించెడు)
పూలపగ్గముతో, బహిః = వెలుపలిదయిన, ఉద్దీనతన్ = ఉర్ద్వగమ
నత్వమునందు--పైకెగురుటయందు, (ప్రదీనోద్దీనసంధీవాన్యేతాః ఖగ
గతిక్రియాః - అమ; ఉర్ద్వందయనముద్దీనమ్ - గురుబాల) ఒడ్డి =
పందెము చఱచి, నిల్చు = (పోటీగా) నిలబడు, రతిరాట్ = రతి
పతియొక్క - మన్మథునియొక్క, పట్టాశ్వమో = పట్టపుగుఱ్ఱమో -
పట్టపువాహనమగు చిలుకయో, నాఁగన్ = అనునట్లు, (బహిరంగముగా

236 ప :- 1 చ్చవి - గొ; చ్చటా - ర, అ. 2 శచీకబోయెమరుతటి - త'
యేమటుతటిన్ - ర, అ, గొ.

నేర్పఱచిన, మీఁదికెగురుపోటిపందెమునందు, బందెముచఱచి పోటికి
 నిలబడినమన్మథుని వాహనమగు చిలుకయోయనునట్లు) అమ్మహిళా =
 ఆవనితయొక్క - ఆహరిదాసియొక్క, విభ్రమకీరము = విలాసార్థము
 ధరించుచిలుక, ముఖసీమా = నోటిప్రదేశమును, గామి = పొంది
 నదియగు, ముక్తాశ్రియై = ముత్యాలహారముగలదై, ఒప్పున్ = క్కాలును.

ముత్యాలహారము తెలుపు. స్ఫటికాక్షమాలికతెలుపు. పూవాగె
 తెలుపు. పుష్పసామాన్యవర్ణముతెలుపనుట కవినమయము. “సామాన్య
 గ్రహణే - పుష్పాదాశౌక్ల్యమేవచ” (కవికల్ప.)

పార్వతీదేవి చేతిలో స్ఫకాక్షమాలయుండును. “పరత్రాసత్రాణ
 స్ఫటికఘటికాపుస్తకకరామ్” (సౌందర్య)

అక్షమాల —

“పద్మబీజాదిభిర్మాలా, బహిర్యాగేశుఋష్యాః

రుద్రాక్షశంఖపద్మాక్ష, పత్రజీవకమౌక్తిః

స్ఫటికైర్మణిరత్నైశ్చ, నువరైర్విద్రుమైస్తథా

రాజితైః కుశమూలైశ్చ, గృహస్థస్యాక్షమాలికా”

(కాళికా) - శబ్దక.

విలాసినులుముంజేతఁజిలుక ధరింతురనుటకు -

“భారతీదేవి ముంజేతిపటుకు చిలుక

సమదగజయాన సబ్రహచారిమాకు” (శృ. నై. 2-49)

అలం :— ఉత్పేక్ష.

వ॥ ఈ చందంబునఁ 1 గంధర్వన్యందనంబు (1) వినిందితుండన 2 మంద
 మందప్రచారంబును (2) మలిముచుండనదుర్గమప్రవేశనిపుణంబును,
 (3) నవివేకియన 3 శిథిలీకృతస్వపక్షంబును, (4) దనుజగృహీత
 జనకజయనరామానుసరణసముచితంబునునై, (5) యున్మత్తుపోలికం
 జంచు 4 చుంబిలలంతికావ్యాజంబునలాంఁగ్రక్కుచుఁ (6) బుష్పవ
 ద్భింబంబువిధంబులశరీరప్రభా 5 దంభంబున సంభోధరంబులచేతఁ
 గప్పంబదుచు, (7) యోగిభాగున విచ్చిన్నచరణశృంఖలాచ్ఛలనం
 బునఁబాశచేదంబుసేయుచుఁ (8) బరవధూపయోధరంబుపగిడిబట్ట
 రాక, (9) నీతివిడువ్వాదయంబు 6 గతిదూరదర్శనయోగ్యంబై (10)
 కరువలి 7 మురువునంబొడమియడంగుచుఁ (11) బరబ్రహ్మంబు
 చాడ్చున 8 నగోచరంబయ్యును దదీయమాయావిలసి 9 తంబునెన
 కంబుననిజప్రతిభా సంబునయాథ్యార్థ్యభూమిక నభిన 10 యించుచు
 (12) శళాంశశిలాసౌధ విటంకంబులనుంకువ గొన్న తఱిశరన్నీరద
 వశంపదంబగునునాసీర 11 శరాసనశకలంబనమెలంగుచు (13) నంత
 రిక్షమహాప్రక్షంబునకు 12 నక్షామ 13 చంచుపుటప్రవాళఖండప్రభా

237 వ :- 1 దర్పక - గౌ: గంధర్వ - ర. అ. 2 మందప - గౌ: మంద
 మంద - ర. అ. 3 శిథిల - గౌ: శిథిలీ - ర. అ. 4 చుంబితగౌ
 చుంబి - ర. అ. 5 దుర్భరంబున - గౌ: దుంభంబున - ర. అ.
 6 పగిడి - గౌ: గతి - ర. అ. 8 మురువునం - గౌ: మురువున-
 ర. అ. 8 గోచరంబును - త; నగోచరంబయ్యెను - ర. అ.
 9 తంబునై సకలంబునునిజ - ముద్రి (అ) సకలంబును - ర,
 బునై సకలంబును - గౌ: తంబునైసకంబుననిజ - అ.
 10 యింపుచు - గౌ: యించుచు - ర, అ. 11 శిలాశకలం -
 డాదూబు, శరాసన-ర, అ, గౌ. 12 క్షామ-గౌ: నక్షామ - ర, అ.
 13 చంచూ - ర, గౌ: చంచు - అ.

14 హిండనంబునన్ 15 దొరలిసఫల 16 విటపలక్ష్మినావ 17 హింపుచు
 (14) బ్రహ్మదవిగళితంబగు నగవిరోధి 18 కొలుపువీసన 19 యచ్చర
 పచ్చలకడియంబువడువున నిరాలంబన స్థలంబునన్ బలుమఱు 20
 జక్రచక్రము 21 చమత్కారంబు నూపుచు, (15) నమిపారామ
 క్యామలవలాశపటలగర్భంబునందు 22 ముకుంద విగ్రహంబునందు
 భక్తి నమగ్రుండగు పురుషశ్రేష్ఠుండునుంబోలె నేర్పఱుపరాకడిందుచు
 (16) నందందజాతి పులుగులు మనుజగంధధురంధరం బగుట
 జగడంబుదిగిచినన్ గినిసి, విన్పమరతనూరుహదంతరకపో 23 లాంత
 రంబును, విఘ్నానవికృతవీక్షణంబునై 24 క్షణంబుమణివలయవలయ
 తంబు 25 రతియువతిముంజేతి 26 రీతింజెలు 27 వడరుమెడ 28 నిగు
 డించి, మగుడంబడి 29 కాకుప్రకార వికారస్వరంబుగ వానినిరాక
 రింపుచున్ బజచు 30 నవ్వుఱచుజిలుక 31 కలిగినయదివోలె నయ్య
 న్నుతెన్నాడన్, 32 బెన్నాటకంబై, (17) బోటికత్తి 33 యలు

14 విన్పండనంబున - గౌ; హిండనంబున - ర, అ. 15 దొరలిస
 ఫల - చ; దొరలిసఫల - గౌ; దొరలిసఫల - ర, అ. 16 విటప-గౌ
 విటప - ర, అ. 17 హించుచు - ర; హింపుచు - అ, యి.
 18 కొల్వు - గౌ. కొలుపు - ర, అ. 19 యచ్చర - ముద్రి(అ)
 ర, గౌ; యచ్చర - అ. 20 చక్ర-ర, అ; జక్ర-గౌ. 21 రోచమ-త,
 చమ - ర, అ. 22 ముకుందు - గౌ; ముకుంద-ర, అ. 23 లాం
 తంబు - క, త. లాంతరంబు - ర, అ. 24 దక్షణంబు - గౌ;
 క్షణంబు - ర, అ. 25 రతిపతిముం - చ, త, రతిపతియువతి-గౌ.
 26 లీలం - గౌ; రీతిం - ర, అ. 27 వడరు - గౌ; వడరు-ర, అ.
 28 నిగిడించి - ర, నిగుడించి - అ, గౌ. 29 కాకప్రకారస్వరం
 బుగా - గౌ; కాకుప్రకారవీకార - ర, అ. 30 నవ్వుఱచు-గౌ
 రోలేదు. 31 కలిగిన - ర, అ, గౌ. 32 బెన్నాట - త. 33 యలుత్తంగ - ముద్రి (అ) ర; యలుక

తదుత్తంగ కుచోత్పంగ సంగతకురంగలాంఛన కళావలోకంబున
ముసిముసి 34 నగవులెగయ “గోదవంకగాన వచ్చెంగాని కీరంబు
దూరంబయ్యెంగదే” యని గర్భక్తివైదర్భింగూడి యాడుచుం 35 బా
డుచు, (18) బంజరంబును జిలుకచాలతెరయును 36 శారికయును
జేరికచేసి 37 యెలయింపనలయించుచు, (19) నడితెక్క 38 గ్రిక్కి
తించుచు, (20) నొక్కయెడంగాలు వొడిచిముక్కున నక్కంతహార
తరళంబునొక్కుచు (21) జిక్కెంజిక్కె 39 నిక్కడక్కడనక్క!యక్క!
యని 40 చేటికానికరంబు 41 పాలసిన 42 సులుగెఱింగి, (22)
మెఱుంగుమెఱసి తొలంగిన తెఱంగున, డాయవచ్చి 43 నట్టులమా
యంబగు మాయ 44 లేటిపాటిఁబోవంబోవ దూరంబగుచునుండు
నెండ 45 మావులమాడ్కిఁడివియ 46 వచ్చుటనటించి, మువ్వలోని
రాయిసోయగంబున నొక్కింతవట్టువడుట పవరించి, (23) పృచుర
రయంబునఖచరపురప్రాసాదంబులు 47 మోవంబూపున నెగసితిరిగి

దుత్తంగ - అ. 34 పుటనెఱయ - డ, డ, బ; నగవులెగయ - ర,
అ, గౌ. 35 బాడుచు - 'గౌ' లోలేదు. 35 శారికయును - "ముద్రి
లోలేదు" - అ, శారికయునుజే - అ; శారికయునుజే - గౌ.
37 నలరింప - క; యెలయింప - ర, అ. 38 గెక్కరిం - త;
గ్రిక్కిరిం - అ. 39 నిక్కడనిక్కడ - ముద్రి (అ); నిక్కడ
క్కడయని - గౌ; నిక్కడక్కడనక్కయక్కయని - అ. 40 చేరి
కొని - గౌ; చేటికాని - ర, అ. 41 పాలసిన - ర, గౌ; పాలిసిన - అ.
42 పులుగె - ముద్రి (అ), ర, సులుగె - అ. 43 నట్లన-ప, ర;
నట్టుల - అ. 44 లేడిపాలిక - గౌ; లేడి - ప, లేటిపాటి - త,
లేటిపాటి - ర, అ. 45 మావి - గౌ; మావుల - ర, అ. 46 వచ్చుట
డ, డ, బ; వచ్చుట - ర, అ, గౌ. 47 మోవంబూపున - గౌ.

48 పెఱతెరువునంబఱతెంచి పొందురంగాయతనంబు 49 మధ్య
రంగంబు 50 సొచ్చియచ్చటనిచ్చందన యిచ్చనుండుదండియంబు
పై 51 వ్రాలె, నంతనచ్చట. **237**

వ్యా :— (1) ఈచందంబునన్ = ఈవిధముగా, కందర్ప =
మన్మథునియొక్క, స్కందనంబు = రథము (వాహనము) - చిటక,
వినిందితుండు = గర్హితుడు, అనన్ = అనునట్లు, మంద మంద
ప్రచారంబును = మెల్లమెల్లనిగమనముగలదియు - అని చిటక పక్షమున
నర్థము. మందమంద = మిక్కిలిమూర్ఖమయిన నడవడిగలిగిన - అని
వినిందితుని పక్షముననర్థము.

(2) మలిముఠుండు = చోరుడు, అనన్ = అనునట్లు (చోరై కా
గాలికపైన -- పాటచ్చరమలిముఠాః - అమ) దుర్గమ = అరుగశక్య
ముకాని ప్రదేశములను, ప్రవేశ = చొచ్చుటయందు, నిపుణంబును =
నేర్పుగలదియు - అని చిటకపక్షముననర్థము. దుర్గమ = దుర్గము,
(కోట) లను, (దుర్గమః = దుర్గః - శబ్దక) ప్రవేశ = చొచ్చుట
యందు, నిపుణంబును = నేర్పుగలిగిన - అనిచోరపక్షముననర్థము.

దుర్గమ - దుర్గశబ్దపర్యాయము, దుర్గమము. తురంగతురంగమ
శబ్దములవలె, దుర్గదుర్గమశబ్దములు గాఢ్యాములు.

దుర్గభేదములు --

“తత్రదుర్గంనృపః కుర్యాత్, షణ్ణామేకతమంబుధః

ధన్వదుర్గంమహీదుర్గం; నరదుర్గంతథైవచ

మోవంబూవున - ర, అ. 48 పోరందేర్పున - గౌ; పెఱతెరువున-
ర. పెఱతెరువున - అ. 49 మధ్యరంగంబు - 'ప' లో త్రదు.
50 సొచ్చి - గౌ, చొచ్చి - ర, అ. 51 వ్రాలనిచ్చట - ముద్రి
(అ) ర, వ్రాలెనచ్చట - గౌ, వ్రాలెనంతనిచ్చట - అ.

వార్షంబైవాంబుదుర్గశ్చ, గిరిదుర్గంచపార్థివ !

సర్వేషాంబైవదుర్గాణాం, గిరిదుర్గంప్రశస్యతే (మత్స్య) - శబ్దక
దుర్గలక్షణము —

“దుర్గంచపరిభోపేతం, వప్రాప్టాలకసంయుతమ్

శతస్మీయంత్రముఖైశ్చ, శతశశ్చసమావృతమ్”

(మత్స్య) - శబ్దక.

(3) అవివేకి = వివేకములేనివాడు, అనన్ = అనునట్లు, శిథి
లీకృత = వదులుచేయబడిన, స్వ = తనదైన, పక్షంబును = తెక్కలు
గలదియు - అని చిలుకపక్షముననర్థము. శిథిలీకృత = భగ్నపఱుప
బడిన, స్వ = తనదైన, పక్షంబును = వర్గముగలిగిన - అనియవి
వేకి పక్షముననర్థము.

(4) దనుజ = దానవునిచేత - రావణాసురునిచేత, గృహీత =
గ్రహింపబడిన, జనకజ = జానకి - సీత, అనన్ = అనునట్లు.
రామా = స్త్రీలయొక్క, (హరిదాసియొక్కయు నామెచెలులయొక్కయు)
అనుసరణ = అనుసరించుటచేత, నముచితంబునుననై = మిక్కిలి
యోగ్యమయినదీయునై అని చిలుక పక్షముననర్థము. రాము = రాముచి
యొక్క, అనుసరణ = అనుసరించుటచేత, నముచితంబునుననై = మిక్కిలి
యోగ్యమయిన - అని సీతాపక్షముననర్థము.

దనుజ - కశ్యపమహర్షివలన దనువునందు, గలిగినవారు దను
జులు లేదా దానవులు. రావణుడుకై కసిపుత్తుడుగాని దనువుపుత్రుడు
కాదు రావణుని తండ్రి విశ్రావసుడు. దైత్యదానవరాక్షసాసుర శబ్ద
ములు వేర్వేరు వర్గములను దెలుపుపదములు. దేవతా విరోధమను
సామాన్యలక్షణమును బుష్కరించుకొని యీభిన్న వర్గములకై క్యము
చెప్పుట కవిసమయము. “దైత్యదానవాసురాణామైక్యమ్” (కా.నూ.)

అలంకారము - శ్లోకాపితములగునుపములు.

(5) ఉన్మత్తుపోలికన్ = పిచ్చివానివలె, చందు = త్రోటియొక్క, (ముక్కుయొక్క) చుంబి = చుంబనముగల - కూడికగల, (ముక్కు నందున్న - అనుట) లలంతికా = నాభిపర్యంతము వ్రేలెడుహార విశేషముయొక్క (లంబనంస్కాల్లలంతికా - అను) వ్యాజంబునన్ = మిషచేత, లాలన్ = లాలాజలమును, క్రక్కుచున్ = నోటినుండి బహిర్గతముచేయుచు.

శ్లేష్మప్రకోపముగలయున్మత్తునివలె, జిలుక, తనముక్కున వ్రేలాడు బన్న సరముయొక్క వ్యాజమునలాలాజలమునుగ్రక్కుననుట.

శ్లేష్మప్రకోపముగలయున్నాది లాలాజలమునుగ్రక్కును.

“శైష్మికస్యనిదానపూర్వికాం సంప్రాప్తిమాహ —

‘ధర్మశ్చలాలాచబలంచముక్తే

నఖాదిశౌక్ల్యంచ, కపాత్మకేస్యాత్’

— ఇతిభావప్రకాశః” (శబ్దక)

(6) పుష్పవద్భింబంబు వడువునన్ = సూర్యచంద్రభింబముల వలె, (ఏకయోక్త్యాపుష్పవంతోదివాకరనిశాకరౌ - అను) శరీరప్రభా = దేహకాంతియొక్క - శిరస్సుయొక్కయు టెక్కలయొక్కయుఁ గాంతి యొక్క, దంభంబునన్ = మిషచేత, (వ్యాజందంభోపధయశ్చద్భుక్తే తవే - అను) అంభోధరంబులచేతన్ = మేమములచేత, కప్పఁబడు చున్ = అచ్చాదింపఁబడుచు.

సూర్యచంద్రభింబములవలె జిలుకతనతలయొక్కయు టెక్కల యొక్కయుఁగాంతి వ్యాజమునమేఘములచేతనాచ్చాదింపఁబడుననుట. రామచిలుకతల, శ్యామవర్ణముగలదై యుండును. టెక్కలు హరితవర్ణము గలవై యుండును. (చూ 4-22కి వ్యాఖ్య) మేఘవర్ణమునలుపు. శ్యామ

హాతవర్ణములకుఁగృష్ణవర్ణముతో నైక్యముకవినమయము. “కృష్ణహరి
తయోః, కృష్ణశ్యామయోః - ఏకత్వేననిబంధనంచ కవినమయః”
(శావ్యమీ)

అలం :— అపహ్నాచానుప్రాణితములగునుపమలు.

యోగిబాగునన్ = యోగివలె, విచ్ఛిన్న = త్రెంచబడిన, చరణ
శృంఖలా = కాలినంతెలయొక్క, ఛలనంబునన్ = మిషచేత, పాశ =
బంధములయొక్క - ప్రాపంచికబంధములయొక్క, ఛేదంబు=త్రెంచు
తును, చేయుచున్ = ఓనర్చుచు - అని యోగిపక్షముననర్థము. పాశ =
శ్రాబీయొక్క, ఛేదంబు = త్రెంచుతును, చేయుచున్ = ఓనర్చుచు
అని చిలుకపక్షముననర్థము.

అలం :— అపహ్నావశ్లేషానుప్రాణితమగునుపమ.

(8) పరవధూ = పరశాంతయొక్క, (నారీసీమంతినీవధూః -
అమ) పయోధరంబుపగిదిన్ = స్తనమువలె, పట్టరాక = పట్టు
కొనకకృముశాక.

(9) నీతివిదు = రాజనీతి శాస్త్రజ్ఞునియొక్క, హృదయంబు
గతన్ = మనస్సువలె, దూరదర్శన = దవ్వునుండి చూచుటకు,
యోగ్యంబై = తగినదై - అని చిలుకపక్షముననర్థము. దూరదర్శన =
రాజోపుతార్యమును ముందుగాఁడెలిసికొనుటకు, యోగ్యంబై = తగి
నదై - అని నీతివిదునిహృదయపక్షముననర్థము.

(10) కరువలిమురువునన్ = గాలివలె, పొడమి = కనబడి,
అడంగుచున్ = కనబడకుండఁబోవుచు - అని చిలుకపక్షముననర్థము.
పొడమి = పుట్టి - ఎక్కువగావీచి, అడంగుచున్ = ఉపశమిల్లుచు -
అని గాలిపక్షముననర్థము.

మురువు - సౌందర్యము, సౌందర్యవాచకములివాప్తములగును.
మువ్వలోపలికాని మురువువడయ - శివరా 1-61; తెల్పుమురువున-
కాళహ 1-86

(11) పరబ్రహ్మంబుచాడ్చునన్ = పరమాత్మవలె, అగోచరంబు
య్యును = కంటికిఁగానరానిదయ్యును - అని చిలుకపక్షముననర్థము.
అగోచరంబయ్యును = ప్రత్యక్షజ్ఞానముచే గ్రహింపరానిదయ్యును -
అని పరమాత్మపక్షముననర్థము. తదీయ = తత్సంబంధమయిన -
అపరమాత్మసంబంధమయిన, మాయా = అవిద్యయొక్క, విలసిలంబు
నెనకంబునన్ = విలసనమువలె, నిజ = తనదైన, ప్రతిభానంబు
నన్ = అగపడుటయందు, యాథార్థ్య = వాస్తవికత్వముయొక్క,
భూమికన్ = వేషమును, ప్రాతాణినాప్యేధిక్పతాన్త్రద్వేషస్తుభూమికా-
అభి. చిం) అభినయించుచున్ = నటించుచు - వాస్తవముగాఁగన
వచ్చినట్లు స్ఫురింపజేయుచు - అని చిలుకపక్షముననర్థము. నిజ =
తనదైన, ప్రతిభానంబునన్ = స్ఫురించుటయందు. యాథార్థ్య =
వాస్తవికత్వముయొక్క - వ్యావహారిక సత్యత్వముయొక్క, భూమి
కన్ = వేషమును, అభినయించుచున్ = అని మాయావిలసితపక్ష
ముననర్థము.

మాయ - పరబ్రహ్మ స్వరూపముయొక్క యజ్ఞానము (పర
బ్రహ్మస్వరూపమునెఱుఁగకపోవుట) మాయయనఁబడును. మాయ,
(= పరబ్రహ్మస్వరూపముయొక్క యజ్ఞానము) ప్రపంచరూపమునఁ
బ్రతిబింబించుచున్నది. (ప్రపంచముగా భాసిల్లుచున్నదనుట) కానఁబ్ర
పంచమునకు మాయ, పరిణామ్యుపాదానకారణమనఁబడును. బ్రహ్మము
ప్రపంచమునకు వివర్తోపాదానకారణము. వివర్తమనఁగాఁదనస్వరూప
మును విడువకయితరమునుభాసిల్లఁజేయునదియనియర్థము. బ్రహ్మము
తన స్వరూపమును విడువకయే మాయమూలమునఁ బ్రపంచముగా

భాసిల్లుచున్నది, కానఁ బ్రపంచమునకు బ్రహ్మము వివర్తపాదానకారణ మన్నమాట. దీనిని వివర్తవాదమని యందురు.

రజ్జుసర్పభ్రాంతిదీనికుదాహరణము. చీకటిలో రజ్జువుసర్పముగా భాసిల్లుచున్నది. రజ్జుస్వరూపముయొక్క యజ్ఞానము, (= రజ్జువని తెలియకపోవుట) సర్పరూపమునఁబరిణమించుచున్నది. కాన సర్పము నకు రజ్జువుపరిణామ్యుపాదాన కారణము. రజ్జువు సర్పమునకు వివర్త పాదానకారణము. ఏలన, రజ్జువుతన స్వరూపమును విడువకయే, రజ్జు స్వరూపముయొక్క యజ్ఞానముమూలమున (రజ్జువని తెలియకపోవుట మూలమున) సర్పముగా భాసిల్లుచున్నది. కాన సర్పమునకు రజ్జువు

అద్వైత సిద్ధికలిగి నప్పుడు బ్రహ్మమేనత్యము. జగత్తు మిథ్య. అంతవఱకు జగత్తు వ్యావహారిక నత్యము. ఇది పారమార్థిక నత్యముకాదు వివర్తపాదానకారణమన్నమాట.

అలం : — శ్రేష్ఠోత్థాపితములగునుపమలు.

(12) శకాంశశిలాసౌధ = చంద్రకాంతమణిమయములగు రాజ గృహములయొక్క, (సౌధోపస్త్రీరాజనదనమ్ - అమ) విటంకింబులన్ = పావురపుగూండను - ముంజూరులను, (కపోతపాలికాయాంతు విటం కంపున్నపుంసః - అమ) ఉంకవగొన్నతఱిన్ = స్థిరమయిన సంచారస్థానమలుగా స్వీకరించినసమయమునందు - ముంజూరులందు సలచరించుచున్నప్పుడు, శరన్నీరద = శరత్కాలమేఘమునకు, వశం వదంబగు = అధీనమయినదగు, సునాసీరశరాసన = ఇంద్రధనుస్సుయొక్క (వృద్ధశ్రవాఃసునాసీరః, ధనుశ్చాపౌధన్వశరాసనకోదండకార్ముకమ్ - అమ) శకలంబనన్ = ముక్తయనునట్లు (ముక్తవలె) మెలంగుచున్ = పంచరించుచు

చంద్రకాంతమణియములగు రాజనదనముల ముంజూరులయందుఁ దిరుగునపుడు, రామచిలుక, శరత్కాలమేఘములకడ సంచరించునింద్ర ధనుస్సువలెనున్నదనుట.

అలం :— ఉపమ.

(13) అంతరిక్ష = అకాశమనెడు, మహాప్లక్షంబునకున్ = గొప్పజువ్విచెట్టునకు, (ప్లక్షనంజ్ఞ నివృటిలు జువ్వియనగలుజువ్వియనగలుగూటుపర్కటియగును - అం. బా) అక్షామ = సన్నముకాని -లావు పొటిదయిన, చంచుపుట ప్రవాళఖండ = పగడపుడునుకవంటిముక్కు పుటములయొక్క, ప్రభా = కాంతియొక్క, హిండనంబునన్ = వ్యాప్తిచేత, దొరలి = కూడుకొని, సఫల = పండుతోగూడుకొనిన, విటపలడ్డిన్ = కాఖయొక్కశోభను, అవహింపుచున్ = అపాదించుచు.

అకాశమను జువ్విచెట్టున కెఱ్ఱనిముక్కుపుటలకాంతిచేజిలుక, పండుతోగూడుకొన్న కొమ్మయొక్క శోభను సంపాదించుననుట. చిలుకయొక్క పచ్చని టెక్కలకాంతి, యాకాశమనుజువ్విచెట్టునకు, జువ్వికొమ్మశోభను, జిలుక ముక్కుయొక్కయొఱ్ఱని కాంతి, యా యాకాశమను జువ్విచెట్టుకొమ్మకు, జువ్విపండుశోభను, సంపాదించు నని, తాత్పర్యము.

అలం :— రూపకము.

(14) ప్రమాద = ఏమఱుపాటుచేత, విగళితంబగు = జాతీ నదగు, (జాతీపడినదగు - అనుట) నగవిరోధి = ఇంద్రునియొక్క, కొలువువీసనయచ్చర = అస్థానమునందు (ఇంద్రునకు) వింజామరము వీచుటకు నియుక్తురాలయిన యప్పరనయొక్క, పచ్చలకడియంబు వడుపునన్ = మరకతమణిమయమగు కంకణమోయనునట్లు, నిరాలం బనస్థలంబునన్ = ఆధారములేనిచోట - అకాశమునందు, పలుమఱున్ = పెక్కుమాఱులు, చక్రచంక్రమణ = వలయాకారముగాఁబరిభ్రమించెడు చమత్కారంబు = నేర్పును, చూపుచున్ = ప్రకటించుచు.

ఇంద్రసభయందు, (సుధర్మయందు) మహేంద్రునకు వింజా మరవీచుకు నియక్తురాలయిన యప్పరసయొక్క మరకతమణిమయ మగు కంకణముపాఠపాటున జాతిపడినదోయనునట్లు చిలుక యాకారముగాఁ బరిభ్రమించెననుట.

అలం :- ఉత్పేక్ష.

(15) ముకుంద విగ్రహంబునందున్ = శ్రీకృష్ణప్రతిమయందు భక్తి నమగ్రుండగు = భక్తిచేతఁబరిపూర్ణుడగు, పురుషశ్రేష్ఠుండునుం బోలెన్ = మనుజువరేణ్యునివలె, సమీప = దగ్గఱదయిన, ఆరామ = ఉపవనములయొక్క, శ్యామల = చామనచాయగల, పలాశ = అకులయొక్క, (పత్రింపలాశంధదనమ్ - అమ) పటల = సమూహముయొక్క, గర్భంబునందున్ = లోపలిభాగమునందు, వీర్పణుపరాక = వీర్పరింపశక్యముకాక, డిందుచున్ = లీనమగుచు, ధాన్యమగున్నడగుటయని భక్తునివిషయమునను గనఁబడకుండనఱుగుటయని శుకపక్షముననునర్థముగమ్యము.

శ్రీ కృష్ణవిగ్రహమునందు లీనుడయిన భక్తునివలె, దోటలలోని యాకుల లోపలఁజిలుకవీనమగుచుండెననుట.

అలం ;— ఉపమ.

పలాశవర్ణ ముహూరితము (అకుపచ్చ) అడియిట శ్యామలవర్ణము గాఁబేర్కొనఁబడెను. కృష్ణవిగ్రహవర్ణమునలుపు. హరిత శ్యామకృష్ణవర్ణములకైక్యము కవినమయము.

“కృష్ణనీలయోః, కృష్ణహరితయోః, కృష్ణశ్యామయోః -- ఏకత్యేననిబంధనంచకవినమయః” (కా. నూ.)

(16) తింద్రుడ = మోటిమూటికిఁ జాతిపులుగులు = వ్యజాతి

పక్షులు - చిలుకలు, మనుజగంధధురంధరంబగుటుకున్ = మనుష్య సంసర్గజనితమగు వాసనను వహించునదియైనందులకు, జగడంబు దిగిచినన్ = కలహమునకులాగగా, కినిసి = కోపించి, విస్మయర = ఊక్కించు స్వభావముగల, (విస్మయరోవిస్మయరః ప్రసారీచవిసారిజీ-అమ) తనూరుహ = వెండుకలచేత, దంతుర = మిట్టపల్లమయిన, (దంతురస్తూన్న తరదేతథోన్నతానతేతి)మ - మే. ని.) కపోల = చెక్కిలియొక్క, అంతరంబును = మధ్యభాగముగలదియు, విఘ్నాన = విశేషముగాఁగ్రదిప్పుటచేత, వికృత = మార్పుచెందిన, వీక్షణంబునై = కన్నులుగలదియనై, క్షణంబు - క్షణకాలము - కొలఁదిసేపు, మణి వలయ = రత్నకంకణములచే, వలయితంబగు = చుట్టుకొనఁబడిన దగు, రతియువతి = (మన్మథపత్నియగు) రతికాంతయొక్క, ముంజేతి రీతిన్ = ప్రకోష్ఠమువలె (మణికట్టువఱకుఁగలమోచేతి క్రిందిభాగము వలె) చెలువడరు = సొబగుమీఱు, మెడన్ = కంఠమును, నిగు డించి = చాచి, మగుడంబడి = తిరుగఁబడి, కాకువ్రాకార = కాకు వనెడు ధ్వని భేదముయొక్క - కోపాదిభావవ్యంజకమమగు ధ్వని భేదముయొక్క, (కాకుఃప్రియాం వికారోయశ్శోకభీత్యాదిభిర్ధ్వనేః - అమ; భిన్నకంఠధ్వనిర్ధీరః కాకురిత్యభిధీయతే - సా. ద.) వికార = పరిణామమయిన, స్వరంబుగన్ = కంఠస్వరముకలుగునట్లుగా, వానిన్ = వానిని - అన్నజాతిపక్షులను, (జగడమునకుఁదిగిచిన చిలుక లను) నిరాకరింపుచున్ = తిరస్కరించుచు, పఱచు = ఎగురు, అప్పు ఁచు చిలుకకున్ = అతిరుగుఁబోతుకీరమునకు, అలిగినదియవోలెన్ = కోపించినదానివలె, అయ్యెన్ను = అమదవతి - అహరిదాసి, వెన్నా డన్ = వెంబడింపగా, పెన్నాటకంబై = పెద్దపృథ్వీనయై.

అలంకారము :— ఉపమ.

(17) బోటికత్తియలు = చెలికత్తెలు, తల్ = దానియొక్క- అహరిదాసియొక్క, ఉత్తుంగ = ఉన్నతమయిన, కుచ = స్తనముల

యొక్క, ఉత్పంగ = పైభాగమునందు, నంగత = కూడుకొనిన, కురంగలాంఛనకళా = చందురుకూనలనెడు స్తనములందుంచునఖడ్గత భేదముయొక్క (చూ 1-186 వ్యాఖ్య) అవలోకనంబునన్ = చూచుట చేత, ముసిముసిసగవులు = ముసిముసిసవ్వులు, ఎగయున్ = కలుగగా, గోరువంక = శారిక (శారికాఖ్యగోరింకగోర్వంకగౌరవంకగోరంకగోరువంకయనంగమీటుచుగడు - అం. భా) కానవచ్చెంగాని = కనబడినదిగాని - అని పైపైయర్థము గోరువంక = స్తనముమీడి నఖడ్గతవిశేషము, (కరరుహాక్షతములు మెఱయుచుండు, గోరువంకలు చందురుకూనలగ - అం. భా) కానవచ్చెంగాని - కనబడినదిగాని - అని చమత్కారగర్భితమగునర్థము. కీరంబు = చిలుక, దూరంబయ్యెగదా = దవ్వయినదిగదా! అని = ఈప్రకారముగా, గర్భోక్తి = లోపలఁజుమత్కారముగలమాటలయొక్క, వైసర్పిన్ = వాక్యవక్తృత్వముకలుగుటచేత, (వైదర్భంవాక్యవక్తృత్వే - మే 1) కూడియాచుచున్ = కలసిమెలసికీర్తించుచు, పాడుచున్ = గానముచేయుచు.

హరివాసిస్తనముమీదఁగల నఖడ్గతమునుజూచి, స్తనముమీడి నఖడ్గతముకనబడినదన్నచమత్కారార్థము గర్భితమైయుండునట్లు, గోరువంకఁగనఁబడినది గాని చిలుకకానరాలేదని వాక్యవక్తృత్వగలమాటలను బలుకుచుఁజెలికత్తెలు కలసిమెలసియాటపాటునిర్వర్తించుచుండిరనుట.

(18) పంజరంబును = పక్షిగూడును, చిలుకచాలు తెరయును = కీరములవరుసఁజేరించిన తెరదీమును. (దీము = పశుపక్ష్యాలనువశము చేసికొనుటకై యేర్పఱచిన పశుపక్ష్యాదికము; వానిప్రతిరూపము) శారికయును = గోరువంకయును, చేరికచేసి = దగ్గరగాఁబెట్టి, ఎలయింపన్ = లోఁబఱచుకొనఁబోగా, అలయించుచున్ = ఆయానపెట్టుచు.

(19) నడితెక్కన్ = పక్షమధ్యభాగమును, క్రిక్కిరించుచున్ = విడములేకుండఁజేయుచు - ముడుచుచు.

(20) ఒక్కయెడన్ = ఒక్కచోట, కాలువొడిచి = కాలుాడి,
(నిలబడి) ముక్కునన్ = చుచువుతో, అక్కంతహార = అమెడలో
వేసికొను (బన్న) సరముయొక్క, తరళంబున్ = నాయకమణిని,
కంతమాలనడుమనుండుమణిని, (తరళోహారమధ్యగః - అమ) నొక్కు
చున్ = అదుముచు.

(21) అక్కయక్క = అక్కా! అక్కా! ఇక్కడక్కడన్ = ఇచ్చట
నచ్చట, చిక్కెండిక్కెన్ = నిలిచెనిలిచె; అని = ఈప్రకారముగా,
చేటికానికరంబు = దాసీనమూహము, పొలసిసన్ = సమీపింపగా,
నులుగు = జూడ (వారిరాకను - అనుట) ఎఱింగి = గుర్తించి,

(22) మెఱుంగుమెఱసి = మెఱపుమెఱసి, తొలంగినతెఱుగునన్ =
తిరోహితమయినవిధమున, దాయవచ్చినట్టులన్ = సమీపించినట్లుగా
దోచి, మాయంబగు = అదృశ్యమగు, మాయలేటిపాటిన్ = మాయ
లేడివలెను, పోవంబోవన్ = పోగాబోగా, దూరంబగుచునుండు =
దవ్వగానగుచుండు, ఎండమావులమాడ్కిన్ = మృగత్పవలెను,
తివియ వచ్చుట = ప్రాప్తింపవచ్చుటను, నటించి = లేకున్ననున్నట్లు
కనఁబఱచి, మువ్వలోని రాయిసోయగంబునన్ = మొనయందుమూడు
నందుల గల పెద్దగజ్జలలోనిలోహపుఱాయివలె, ఒక్కంత = కొంచెము,
పట్టువడుట = చేపడుట, పచరించి = కనుపట్టజేసి.

పోయగము - ఇవార్థకము. మువ్వలోపలిఱాయిమురువువడయ
శవరా 1-61

మృగత్పవ - "నిర్జలదేశస్థం సూర్యకిరణం దూరతో వీక్ష్యమృగై
ర్జలభ్రాంత్యాల్పస్థైః నద్యిబంభ్రమ్యతేనవజలం లభ్యతేఇతి, గ్రీష్మే
మరుదేశేసికతాదౌ పరితంధికింజేషు జలభ్రాంతిరితి చప్రసిద్ధమ్" (శబ్దస్తో)

అలం :— మోహోపమ.

(23) ప్రదురరయంబునన్ = అధికమయిన వేగముతో, ఖచర
 పుర = దేవతానగరముయొక్క - అమరావతియొక్క, ప్రాసాదంబులు =
 రాజగృహములు, సౌధములు. (ప్రాసాదోదేవభూభుజామ్ - అమ)
 మోవన్ = స్పృశించునట్లు, పూపునన్ = పూనికతో, ఎగసి = ఎగిరి
 తిరిగి = మరలి, పెఱతెడవునన్ = వేలుమార్గమున, పఱతెంచి =
 ఎగిరివచ్చి, పాండురంగాయతన = పాండురంగాలయముయొక్క,
 మధ్యరంగంబుసొచ్చి = నడిమిప్రదేశమునందుఁబ్రవేశించి, అచ్చటన్ =
 అక్కడ, నిచ్చన్ = నిచ్చుటను - ప్రతిదినమును, తన = తనయొక్క,
 ఇచ్చనుండు = ఇష్టానుసారముగా వర్తించు, దండియంబుపైన్ =
 వస్త్రము లెండవేయుటలోనగువాఁడై యడ్డముగాఁగట్టిన కఱ్ఱవీఁద,
 వ్రాలెన్ = (క్రిందికి) దిగివచ్చినిలిచెను. అంతన్ = అసమమునందు,
 అచ్చటన్ = అస్థలమునందు - హరిదాసియు నామెచెలికత్తెలును జిలుకను
 వెంబడించి వచ్చుచోట. (వీఁడిపద్యముతో నన్వయము.)

సీ మదఘూర్ణ దురునంకుమదమాలీమసకుచ

ద్విపమహోద్ధతిఁగొనుఁ 1 దీఁగనులియ

ఘనసారపుండ్రకగ్లబింబనికటకు

ర్మహి 2 మార్తి మోముఁదామరచలింప

నాసికానూత్నగంధఫలియూరుపుఁదావి

నధరదంతపదమక్రాశివిరియఁ

గింకిజీక్ష్వణన 3 శంకితగర్జితస్స

కాంచిచంచల 4 నడయంచజడియ

238 ప - 1 దీఁగె - గొ; దీగ - ర; దీగ - అ. 2 మార్తి - ముద్రి(అ). ర
 మార్తి - ర, అ. 3 గర్జితవృత్తత - గొ. [యతిభంగము] శంకిత
 గర్జితస్స - ర, అ. 4 గతి - ముద్రి (అ); ర, నడ - అ, గొ.

తే॥ బంధనిర్ముక్తకుకనక్తభావయగుచు
 నలపరాశరసుతుచందమధిగమించు
 మించుననబోడిచందంబుమేలుకనిన
 వాడుతలపోయుకలలోనివార్తయయ్యె.

238

వ్యా ;— మద = గర్వముచేత - ఉబ్బుచేత, ఘూర్ణత్ =
 ఘూర్ణిల్లుచున్న, ఉరు = గొప్పదయిన, సంకుమద = జవ్వాడిచేత,
 (చనుజవాడిజవాడి జవ్వాడిజవ్వాడియనగసంకుమదాఖ్య - అం. భా.)
 మలిమన = నల్లనివమున, (మలిమనః = కృష్ణవర్ణః) కుచర్విప =
 స్తనములనెడియేనుగులయొక్క, మహోద్ధతిన్ = గొప్పయౌద్ధత్యము
 చేత, కౌసఁదీగ = నడుమనెడులత, నులియన్ = అల్లలనాడగా,
 (చలింపగా)

అలం ;— రూపకము.

(2) ఘనసారపుండ్రక = కర్పూరలిలకమనెడు, (అథకర్పూర
 మస్త్రీయాం, ఘనసారశ్చంద్రసంజ్ఞః - అమ, పుండ్ర) = చిత్రకే -
 శబ్దస్తో) గౌలింబ = చంద్రబింబముయొక్క, నికట = సామీప్య
 ముగల, ఘర్మ = చెమటయనెడు, హిమ = మంచుయొక్క, ఆర్తిన్ =
 పీడచేత, మోముఁదామర = ముఖమనెడు పద్మము, చలింపన్ =
 కదలఁగా.

చంద్రపద్మవిరోధము కవినమయప్రసిద్ధము. “సారసకైరవంబు
 లకుఁజంద్రదినేంద్రవిరోధము” (వసు 3-129)

అలం :— రూపకము.

(3) వానిక = ముక్కనెడు, నూత్న = కొత్తదయిన, గంధ
 ఫలి = నంపెనమొద్దయొక్క, (చంపకోహేమపుష్పకః, వీతన్యకలికా

గంధఫలీస్యాత్ - అమ) ఉరుపుదావిన్ = నిశ్వాసమనెడు సుగంధముచేత, అధర = మోవియందలి, దంతపద = పలుగులుతనెడు. దంతక్షతమనెడు, (చిహ్నంలక్ష్మచరక్షణమ్ -- పదమ్ - అమ, మత్త = మడించిన, అళి = తుమ్మెద, విరియన్ = చెదరఁగా.

తుమ్మెదకు సంపంగికి విరోధము కవినమయము. ("నానానూన వితానవాసనలనానిందించుసారంగమే, లానన్నొల్లదటంచుగంధఫలి"- వసు 2.47.

దంతక్షతవర్ణము నలుపు - చూ. 3-10 వ్యాఖ్య.

అలం :— రూపకము.

(4) కింకిణీ = మువ్వలయొక్క, క్వణన = ధ్వనిచేత, (నిశ్వాతో సీక్వణః శ్వాణః, క్వణః క్వణనమిత్యపి - అమ) శంకిత = అనుమానింపఁబడిన, గర్జిత = ఉలుముగల, ప్రసన్న = జాతీన, కాంచి = ఒంటిపేటమొలనూలనెడు, చంచలన్ = మెఱపుచేత, నడ = నడకయనెడు, అంచ = హంస, జడియన్ = భయపడఁగా.

మేమహంస విరోధముకవినమయము.

(I) నవజలధరరవభయచలితకలహంసకుల - కాదం

(II) రాయంచలగుండెదెవచు -- ప్రథమజలధరాఽవమెనఁగెన్- హరి. పూ. 6 ఆ - 107

అలం :— రూపకము.

బంధ = బంధనమువలన, నిర్ముక్త = విముక్తి నొందిన, శుక = చిలుకయందు, సక్త = లగ్నమయిన, భావయగుచున్ = హృదయముగలదియగుచు - అని చిలుకపక్షముననర్థము. బంధ = సంసార సంబంధమువలన, నిర్ముక్త = విముక్తి నొందిన, శుక = (పుత్తుడగు)

శుక్ నియందు, నక్త = అనక్తి నొందిన, భావముగలవాడగు - అని
 వ్యాసమహర్షి పక్షముననర్థము. అల = ప్రసిద్ధుడయిన, పరాశరసుతు =
 పరాశరనందనుయొక్క - వ్యాసమహర్షియొక్క, (కృష్ణద్వైపాయనుని
 యొక్క - అనుట) చందము = విధమును, అధిగమించు = పొందు,
 మించు = తిళతళమను శాంతిగలదియగు, ననబోడి = (ఆ) పువ్వు
 వంటియొప్పదముగలదానియొక్క - అహరిదాసియొక్క, చందంబు =
 విధము, శులుకనినవాడు = నిద్రనుండి మెలకువనొందినవాడు, తల
 పోయు = స్మరించు (జ్ఞప్తితెచ్చుకొను) కలలోనివార్త = స్వప్న
 మధ్యమునందలి వృత్తాంతము, అయ్యెన్ = అయ్యెను, (కలలోగన్న
 వస్త్రపుమెలకవరాగానే పొందరానిదయినట్లు హరిదాసిదిలుకను బొంద
 లేకపోయెననుట)

అలం ;— శ్లేషానుప్రాణితమగు నుపమ.

తే॥ కక్కనపువంకగోరులద్రొక్కిత్రొక్కి

కఱకుముక్కుననందంద 1 కఱచికఱచి

పూనయొకటియుఁబోగునఁబొందనిక

చెఱిపెముత్యాలపేరు విచ్చికపుఁబులుఁగు.

239

వ్యా :— కక్కనపువంకగోరులన్ = వాడియయిన వంకర
 గోళ్లతో, త్రొక్కిత్రొక్కి = అడిమియదిమి - వాడియైన, శాలివంకర
 గోళ్లతోనదిమియదిమి, కఱకుముక్కునన్ = పదనయిన త్రోటితో,
 అందంద = మాటిసూటికి, కఱచికఱచి = కొఱికికొఱికి, పూన
 యొకటియున్ = సచ్చిద్ర (= రంధ్రముపొడిచిన) మణియొకటి

యయినను, (మానికమురతనమనంగమణిచెలంగు, నదియసచ్చిద్రమైనఁ
బూసనఁదనర్చు - అం. భా) పోఁగునన్ = తంతువునందు, పొంద
నీక = నిలువనీయక, విచ్చికపుఁబులుఁగు = (అ) తుంతురిపక్షి - అ
చిలుక, ముత్తాలపేరున్ = ముక్తాహారమును, చెఱిపెన్ = చెడఁగొట్టెను.

క॥ బహువిధరచనోజ్జ్వలమగు

మహిళామణిమణిసరంబుమణులన్నియున

య్యహి 1 శయను నదనశరధికి

నహినరత్నాకరత్వమును సంధించెన్.

240

వ్యా :— బహువిధ = పలురకములయిన, రచన = నిర్మా
ణములచే, ఉజ్జ్వలము = ప్రకాశించునది. అగు = అయిన, మహిళా
మణి = (అ) శ్రేష్ఠురాలయిన శాంతయొక్క - అహరిదాసియొక్క,
మణిసరంబుమణులన్నియున్ = రత్నహారపురత్నములెల్లను, అయ్య
హిశయను = అవిష్టమూర్తియొక్క - అనర్పము (అదిశేషుఁడు) శయ్య
గాఁగఁవానియొక్క - అహరియొక్క, (విట్టలునియొక్క - అనుట)
నదన = గృహమనెడు - పాండురంగాలయమనెడు, శరధికిన్ =
నముద్రమునకు, అహిన = అనల్పమగు, రత్నాకరత్వమున్ = రత్నా
కరధర్మమును, అనుసంధించెన్ = సంధానించెను.

అలం :— రూపకము.

క॥ శుకమునకొదవెనయత్న

ప్రకటితమణిరంగవల్లిపరికల్పన కొ

రక్షింపకృతాన్యకృతి, చా

నకిమెచ్చెన్ బొండరిక 1 నిలయుఁడునాత్మన్.

241

240 ప. 1 శయన - గృహమనెడు - ర. అ.

241 ప. 1 నిలయుఁడునాత్మన్ - ముక్తి [అ] అనియుఁడునాత్మన్ - అ.

వ్యా :— శుకమునకున్ = చిలుకకు, ఆయత్న ప్రకటిత = అప్రయత్నముగాఁబ్రకటింపఁబడిన, మణిరంగవల్లి = రత్నాలముగ్గు యొక్క, పరికల్పన = రచనముచేత, కోరికత = మొగ్గదొడిగిన, సుకృత = పుణ్యముయొక్క, అనుకృతి = నదృశీకరణము, ఒదవెన్ = పొప్పించెను, (పాండురంగాలయమున ముగ్గుపెట్టినచోఁబ్రొప్పించు పుణ్యముతో నమానమయిన పుణ్యము పొప్పించెననుట) పాండురంగ నిలయుఁడున్ = పాండురంగక్షేత్రవాసియు-పాండురంగవిఠ్ఠలుఁడును దానికిన్ = దానికి - అప్రయత్నముగా రత్నాలముగ్గును సంఘటించి నందులకు, ఆత్మన్ = మనస్సునందు. (అత్మాభింసన్యభావేప్రిప్రయత్న మవసారపి - మే. ని.) మెచ్చెన్ = ప్రీతినందెను.

సర్పముకథ

క॥ గిరికానుషక్త బుద్ధి ను
పరిచదునింబోలునొక్కపన్నగమొకనాఁ
దురవడినెచ్చటనుండియొ
మురమర్దను దివ్యభవనమునకేతెంచెన్.

242

వ్యా :— గిరికా = గిరికాదేవియందు, అనుషక్త = లగ్న మయిన, బుద్ధిన్ = మతిచేత - అనివసురాజపక్షముననర్థము. గిరికా = చిత్తులుకయందు, అనుషక్త = లగ్నమయిన, బుద్ధిన్ = మతిచేత- అని సర్పపక్షముననర్థము. (గిరికాబాలమూషికా- అమ) ఉపరిచదునిన్ = ఉపరిచరవసువును, పోలు = సరిపోలు, ఒక్కపన్నగము = ఒకానొక పాము, ఒకనాఁడు = ఒకానొకదిమునందు, ఎచ్చటనుండియొ =

ఎక్కడనుండియో, ఉరపడిన్ = మిక్కిలిచేగముతో, మురమర్దను = కృష్ణునియొక్క - విట్టలునియొక్క, దివ్యభవనమునకున్ = మనోజ్ఞమయిన నదనమునకు - పొండురంగాలయమునకు, ఏతెంచెన్ = అరుదెంచెను.

కోలాహలపర్వతరాజునకు శుక్తిమతీనదీతాంతయందు జన్మించిన కూతురు, గిరికాదేవి. చేదిదేశాధీశుడు, నిర్దడత్రవిమానయానముచే నుపరిచరుడుగాగీర్తితుడునగు వసురాజునకిమె భార్య. ఇటు, రామకృష్ణుడు, వసుచరిత్రనే నిర్దేశించియుండునని మీడి పద్యమునందలి యాముక్తమాల్యదా ప్రసంగమువలనజెప్పుటయుక్తము.

ఉపరిచరుడు - నామైకదేశేనామగ్రహణమ్మను న్యాయమున నుపరిచరవసువునుపరిచరుడనియువసువనియువ్యవహారము.

(చూ 2-15 వ్యాఖ్య)

అలం ;— శ్రేష్ఠానుప్రాణితమగునుపమ.

వ॥ ఆనమయంబున.

243

వ్యా;— ఆనమయంబునన్ = అకాలమునందు - అప్పుడు.
(మీడిపద్యముతో నన్వయము)

క॥ 1 యమధండచండమగు భుజ

గమునకు వెలుచెలుచి యాబుకన్యకమలా

రమజాగ్రహిణిరెగురుభీ

తేమతికినాముక్తమాల్యదకు నెనయగుచున్.

244

244 పాదము - 1 యమధండచండమగు భుజ - త, యమధండచండమగు భుజ - ర, అ;

వ్యా :— అఖకన్యక = ఎలుకపిల్ల. (ఉందుమ్మపికోప్యాఖుః-
అమ) యమదండపండమగు = యమునికాలదండమువలెదీప్రమదు,
భుజగమునకున్ = పామునకు, వెఱచఱచి = భయపడి, గురు =
తండ్రివలన, భీత = భయపడిన, మతికిన్ = బుద్ధిగలదియగు,
ఆముక్తమాల్యదకున్ = (తనచేత) ధరింపఱబడిన పూదండను (రంగ
నాథునకు) సమర్పించినదానికి - గోదాదేవికి, ఎనయగుచున్ = పాటి
యగుచు, కమలారమణ = లక్ష్మీపతియొక్క - విఠ్ఠలునియొక్క,
అంఘ్రిన్ = పాదమును, చేరెన్ = ఆశ్రయించెను.

ఆముక్తమాల్యద - ఈమెనఱవమున 'శూడికొడుత్రనాచ్చియాన్'
అని యందురు. ఈమెవిష్ణుచిత్తుని పెంపుడుకూఱురు. తానుధరించిన
పూదండలను రంగనాథస్వామికి సమర్పించుటచే నీపేరుగలిగెను. ఈమెను
గోదాదేవియనెయు, 'అలడాల్' అనియునందురు.

కృష్ణరాయలయాముక్తమాల్యదనిట రామకృష్ణుడు నిర్దేశించి
యుండుననఁదగును.

అలం :— ఉపమ.

క. హరిపదపీఠ 1 స్థలిగల

సరియనుజిత్తులుకదాగె, 2 సంవర్తహతిన్

దెరలిమ్మకలదూర్భవుడా

తురతన్ దజ్జతరపేటిఁ 3 దూఱిన భాతిన్.

245

వ్యా :— చిత్తులుక = బాలమూషికము, హరి = కృష్ణుని
యొక్క - విఠ్ఠలునియొక్క, పదపీఠస్థలిన్ = పాదపీఠప్రదేశమునందు,

245 ప :- 1 స్థలిగల - ముద్ది (అ), ర, స్థలిగల - అ. 2 సంవర్త-క
సంవర్త - ర, అ. 3 దూరిన - ర, దూఱిన - అ.

కల = ఉన్న; సరియను = దంతములనందునందు, సంవర్త = ప్రళయముయొక్క, హతిన్ = ఘాతముచేత - ఉపద్రవముచేత, తెరలి = కలఁతచెంది, మృకందూద్భవుఁడు = మృకండు (మహర్షి) వలని యుద్భవము (=జన్మము) గలవాఁడు - మార్కండేయుఁడు, ఆతురతన్ = ఉత్కంఠతో, తత్ = ఆహరియొక్క, జతరపేటిన్ = పెట్టెవంటి గర్భమునందు తూఱిన భాతిన్ = ప్రవేశించినట్లు, దాఁగెన్ = మఱుగుపడెను.

మార్కండేయుఁడు చిరంజీవిగావునఁ బ్రళయకాలమునందును జీవించియుండును.

అలం ;— ఉపమ.

అ॥ వీడిపడినగాజువెదకంగ వెదకంగఁ

బద్ధరాగమొదపు పగిదినహికి

దొరకె నెలుక 1 దూఁటితొలఁగినతఱి రమా

కమనచరణకైతకప్రసవము.

246

వ్యా ;--- వీడిపడిన = జాఱిపడిన, గాజున్ = కాచముతోఁ జేసిన హస్తవలయమును, వెదకంగవెదకంగన్ = అన్వేషింపఁగా నన్వేషింపఁగా, పద్ధరాగము = కెంపు, ఒదపుపగిదిన్ = లభించినట్లు, అహికిన్ = సర్పమునకు, ఎలుక = మూషికము, దూఁటి = దుమికి, తొలఁగిన తఱిన్ = అపసరిల్లిన సమయమున, రమాకమన = లక్ష్మీ మనోహరునియొక్క - హరియొక్క (విట్టలునియొక్క - ఆమకు) చరణ = పాదములయొక్క - పాదములపైనున్న, కైతక = మొగలికి (కేతకి) సంబంధించిన, ప్రసవము = పుట్టు - మొగలిపువ్వు. దొరలెన్ = లభించెను.

శేతకీవరము పనుపు, కెంపువర మెఱుపు. పీతరక్తములకై క్యము
కవినమయము. “పీతరక్తయోః - ఏకత్వేన నిబంధనంవకవినమయః
(కా. మీ.)

అలం ;— ఉపమ.

చ॥ చరణసరోరుహ 1 ప్రభవశైవలినీ 2 విలసద్విసాంతురా
హరణమనీషఃజేరిన బిసాశనశాబమొనాఁగఁబొల్పుసా
గరశయపూజనాచరణకైతకకోరకమున్ భజించెను
తక్కురవరకంకణంబు, మిహితాఘృణిరాహుపుగప్పునొప్పునన్.

247

వ్యా ;— మత్ = నాయొక్క, కర = చేతియొక్క; వర =
శ్రేష్ఠమయిన, కంకణంబు = కడియము - సర్పము, (వక్తశివుఁడు.
శివునిచేతికడియము, సర్పము) చరణసరోరుహ = (విట్టలునియొక్క)
పద్మమువంటి పాదమువలన, ప్రభవ = జనించిన, శైవలినీ = నది
యందు - గంగానదియందు, (విష్ణుపాదమువలన గంగజనించెను.
విష్ణువునకు విట్టలునకునభేదము.) విలసత్ = ఒప్పుచున్న; బిన =
తామరతూటయొక్క, అంతుర = మొలకయొక్క, అహరణ = గ్రహింప
వలెననెడు (భక్షింపవలెననుడు. అనుట) మనీషన్ = బుద్ధిచేత-తలంపుచేత
చేరిన = సమీపించిన, బిసాశన = తామరతూటదులాహరముగాఁగల
దానియొక్క - హంసయొక్క, శాబమొ = పిల్లయో! నాఁగన్ =
అనునట్లు, పొల్పు = ఒప్పు, సాగరశయ = సముద్రమునందు
శయనించువానియొక్క - హరియొక్క, (విట్టలునియొక్క - అనుట)

247 ప :- 1 ప్రసవ - ముద్రి [అ], ర; ప్రభవ - అ, 2 నివస - ముద్రి
[అ], ర, విలస - అ, 3 కైవడిన్ - త; నొప్పునన్ - ర, అ.

పూజనా = అర్చనకు సంబంధించిన, చరణకైతక = పాదమునందున్న మొగలికి సంబంధించిన, కోరకమున్ = మొగ్గను - విట్టలుని పాదపూజకు యుక్తమయిన మొగలిమొగ్గను, మిహికాఘృణిన్ = హిహంశుని - చందుని, (అవశ్యాంస్తు నీహారస్తుపారస్తుహినంహిమం, పాశ్రేయం మిహికాచ - అమ) రాహువు = విధుంతుడుడు, (తమస్తురాహుః స్వర్భానుస్సైంహికేయోవిధుంతుడః - అమ) కప్పు = ఆచ్ఛాదించు, ఒప్పునన్ = విభమున, భజించెన్ = సేవించెను.

విట్టలుని పాదములనుండి జనించిన గంగానదియందున్న (విట్టలు నకు విష్ణువునకు నభేదము) తామరతూటనిభక్షింపఁగోరి సమీపించిన హంసపిల్లయొక్క నునట్టొప్పు విట్టలు నిపాదపూజకు వయుక్తమయిన మొగలిమొగ్గను, జంద్రుని గప్పురాహువువలె సర్పము సేవించెననుట.

246 పద్యమునఁగేతకీపుష్పము, నీ 247 పద్యమునఁగేతకీకోరకము పేర్కొనఁబడుటచేనగమువిచ్చిన మొగలిమొగ్గయుద్దిష్టమని గ్రహింపనగును

గంగవిష్ణుపాదోద్భవయనుట ఖగోళనత్యము. చూ 4-82 వ్యాఖ్య.

రాహువు చంద్రుని గబళించుటయనుపురాణోక్తి - ఖగోళదృశ్యము నకుఁబ్రతీక. భూచ్ఛాయయే రాహువు. కావుననే రాహువునకుఁడ మస్ససిపేరు.

అలం ;— ఉత్పేక్షః ఉపమ.

తే॥ మధురమదిరారసామోదమైత్రీనలర

పాలఁతినెమ్మొమువలపానుభోగి 1 వోలె

హరివదాబ్జమధూళిమయంబుగ్రోత

జాతిగేదంగితావిభుజంగభర్త.

248

వ్యా :— మధుర = తీయనయిన, మదిరారస = మద్య ద్రవముయొక్క, ఆమోద = సుగంధముయొక్క, మైత్రిన్ = చెలిమి చేత, అలరు = ఒప్పు, పొలతి = కాంతయొక్క, నెమ్మొము = ప్రశస్తమయిన ముఖముయొక్క, వలపు = గంధమును, అను = అఘృణించు, భోగివోలెన్ = భోగవంతునివలె, భుజంగభర్త = సర్పరాజు, హరి = కృష్ణునియొక్క - విట్టలునియొక్క, పదాబ్జ = పాదములనెడు పద్మములయొక్క, మధూళిమయంబున్ = మకరంద ప్రాచుర్యముగలదయిన, జాతిగేదంగి = స్వజాతిశ్రేష్ఠమయిన (మంచి జాతికిఁజెందిన) మొగలిపువ్వుయొక్క, తావిన్ = సుగంధమును, క్రోలెన్ = అఘృణించెను.

మధూళి — చూ 1-49.

అలం ;— ఉపమ,

క॥ అలరునలరుచిరమత్కుం

డలముపయిన్నిలిపె 1 నవ్యనఖరపదము 2 లై

యలరునిజకంటకక్షత

విలసన 3 మునువిటునిమేనవేశ్యయుఁబోలెన్.

249

వ్యా :— అలరున్ = పుష్పమును - మొగలిపువ్వును, అల, రుచిర = అమనోహరమయిన, మత్ = నాయొక్క, (శివునియొక్క, శివుడు - వక్త) కుండలముపైన్ = కుండలమనెడు కర్ణభూషణము మీఁద - సర్పముమీఁద, విటునిమేనన్ = ఉపపతియొక్క శరీరము నందు, వేశ్యయుఁబోలెన్ = వెలకాంతవలె, నవ్య = క్రొత్తవయిన,

249 ప :- 1 నవ్య - డ, ద, బ; సత్త - త; నవ్య - ర, అ. 2 పైసలరు - డ, ద, బ. 3 మును-డ, ద, బ; మున - గె; ముల-ర, అ.

సఖర = గోళ్ల యొక్క, (నఖోఽస్త్రీనఖరోఽస్త్రీయామ్-అమ) పదములై =
స్థానములై, అలరు = ఒప్పు - నఖస్థానీయములయియొప్పు, నిజ =
తనవైన, కంఠక = ముండ్ల యొక్క, క్షత = గంటులయొక్క,
విలసనమును = విలాసమును, నిలిపెన్ = నెలకొల్పెను,

విటుని శరీరమున వెలయాలు నఖక్షతములుగచునట్లు మొగలి
పువ్వును దననఖస్థానీయములయిన ముండ్లయొక్క గంటుల విలాస
మును సర్పముపై నెలకొనఁజేసెను. (పాముమొగలి పూదావినిమూర్ఛాను
సపుడామొగలిపువ్వుయొక్క ముండ్లుపామునకు గ్రుచ్చుకొని గంటు
లేర్పడెననుట.)

అలం :— ఉపమ; యమకము.

సీ॥ సరసిజాకళ్యాణ సమయార్హజతులక్ష్మిఁ
గలిగించుఁబదనఖాగ్రమునఁదవిలి
తళుకొత్తు మిన్నేటితెలిసిటితెమలున
ముదురు చెందోవచాలుమొలవఁబెట్టు
సీమంతసీమాంతసిందూరుచిఁజేయు
మొక్కిలేవని చతుశ్శుతి సతులకుఁ
బీరరూపంబునఁ 1 బెట్టెవెట్టిన శేష
ఫణరత్న 2 ఘృణులకుఁబ్రాఁకువెట్టుఁ

తే॥ గైటభాంతకపూజనాకైతకవ్ర
సవనవామోదపారణాసౌఖ్యముదిత
భుజగరాజన్పటాభోగభూరిమణి స
మాజరాజత్పభాపుంజమంజిమములు.

250

250 పు- 1 (బెట్టినశేషుని - ముద్ది [అ]; బెట్టెవెట్టిన - ర, బెట్టెవెట్టిన-అ.
2 మణులకు - అ, ఘృణులకు - త, గో-

వ్యా :— కైటభాంతక = కైటభవినాశకునియొక్క -హరి
యొక్క, (విట్టలునియొక్క - అనుట) పూజవా = అర్చనకు సంబం
ధించిన, కైతక = మొగలికి సంబంధించిన, ప్రసవ = పుష్పము
యొక్క -మొగలిపువ్వుయొక్క, నవ = క్రొత్తదయిన, అమోద =
సుగంధముయొక్క, పారజా = ఉపవాసానంతర భోజనముయొక్క -
బాగుగానాహారానించుటయొక్క, సౌఖ్య = సుఖముచేత - విట్టలుని
బూజించిన మొగలిపూవుయొక్క సుగంధమునుబాగుగా నాహారానించుట
వలనఁగలిగిన సుఖముచేత, ముదిత = సంతుష్టిపొందిన, భుజగరాజ =
సర్పశ్రేష్ఠముయొక్క, స్ఫటా = పడగలయొక్క, (స్ఫటాయాంతుఫణ
ద్యయోః - అమ) అభోగ = వైశాల్యమునందలి భూరి = గొప్పద
యిన, మణిసమాజ = రత్న సమూహములయొక్క, రాజత్ = ప్రకా
శించుచున్న, ప్రభాపుంజ = కాంతిసమూహములయొక్క, మంజీ
మములు = మనోజ్ఞతలు (సర్పరాజముయొక్క పడగలమీఁది మణి
కాంతులనుట) —

(1) పదనభాగమునన్ = (విట్టలుని) కాలిగోటి కొనయందు,
తవిలి = లగ్నమయి, సరసిజా = అర్చియొక్క - లక్ష్మీదేవియొక్క
కళ్యాణసమయ = వివాహకాలమునందు, అర్హ = యోగ్యమయిన,
జతులక్ష్మిన్ = లక్కయొక్కశోభను - లాక్షారసశోభను (లాక్షారాక్షా
జతుక్లిబే - అమ) కలిగించున్ = కలుగజేయును.

సరసిజా - సరస్ = జలము. “సరోఃపువ” - వై. ని. సరస్ +
ప్రహ్లాదిభ్యశ్చ = సరస్ + ఇన్: సరసిన్ = సముద్రము. ఇది ‘సర
స్వత్’ శబ్దవర్ణాయము, ‘సరసిన్’ సరస్వాన్సాగ ర్లోర్ణవః (అమ) =
సరోసిరేతితాకేవేతి రుద్రీః, తద్యోగాత్సరస్వాన్ (గురుబాల)

(2) తథుక్రొత్తు = మిక్కిలిప్రకాశించు, మిన్నేటి = అకాశవర్ణదియొక్క
(గంగానదియొక్క) తెలిసిటి = తెల్లనిదియొక్క, తెములునన్ =

ప్రవాహమునందు, ముదురు = లేతతనముపీడి పరిణతినందిన,
తెందోవ = ఎఱ్ఱకలువలయొక్క, చాలు = వరుసను, మొలవఁబెట్టెన్ =
మొలచునట్లుచేయును.

గంగానది విష్ణుపాదోద్భవయనుట ఖగోళదృశ్యమునకుఁబ్రకృత.
చూ. 4-82 వ్యాఖ్య.

గంగానదీజలము తెలుపనుట కవినమయము. “స్వర్గంగేభరదా
భృకమ్, శేషాహి శర్మరాదుగ్ధదధిగంగాసుధాజలమ్” (కవికల్ప)

నదియందుఁబద్ధోత్పలము బుందుననుట కవినమయము.

“తత్ర)సామాన్యస్యానతోనిబంధనమ్, తథా - నదీమపద్ధోత్ప
లాదీని” (కావ్యమీ)

(శి) మొక్కి = నమస్కరించి, వలేస = ఉత్థితులుకాని, చతు
శ్రుతి = నాలుగువేదములనెదు, సతులకున్ = సాధులకు - వేద
కాంతలకు, సీమంతసీమ = పావతుప్రదేశముయొక్క, (కేశేమవర్త
సీమంతః - అభి. చిం.) అంత = అగ్రమునందు, సిందూర = చెంది
రముయొక్క, రుచిన్ = కాంతిని, చేయున్ = కలిగించును.

స్త్రీలు శిరోజములయందు సిందూరాదులను బూసికొనుట
పూర్వాచారము.

(i) సీమంతపదమునఁజిగుర్తునప్పుడు

రమణీయసిందూరరజముసొబగు (కాశీ 7-76)

(ii) కురులలోఁగదియంగఁగొత్తపుష్పాడెచ్చె

మేదించినించెను మెలఁచియొకతె (యయాతి 5-101)

(4) పీతరూపంబునన్ = ఆననరూపమున, పెట్టెవెట్టెన్ = పెట్టె
వలెఁజుట్టుకొనిన, శేమ = అదిశేమనియొక్క, ఫణరత్నఘృణులకున్ =

పడగలయందలి మణులకాగతులకు, ప్రియకువెట్టున్ = పోషణము
నిచ్చును - వృద్ధికలిగించును.

మణినమాజ - “మాణిక్యభూషాసమాజంబుగలిగియు, నెఱ్ఱని
గురివెందలేటికనరు” (కాళహ 3-6)

అలం :— ఉల్లేఖము.

క॥ 1 వ్యాపించితిమిరహరమై
దీపించునిజోత్తమాంగదివ్యమణిరుచిన్
దీపావళిహరికిచ్చుచు
నాపుణ్యఫలానుభవము నయ్యహిగనియెన్.

251

వ్యా :— వ్యాపించి = వ్యాప్తిచెంది, తిమిరహరమై =
చీకటిని హరించునదై, దీపించు = ప్రకాశించు, నిజ = తనవయిన,
ఉత్తమాంగ = శిరస్సులయందలి, దివ్య = మనోహరములయిన,
మణి = రత్నములయొక్క, రుచిన్ = కాంతిచేత, హరికిన్ =
కృష్ణునకు - విట్టలునకు, దీప = దివ్యైలయొక్క, అవళిన్ = పంక్తిని,
ఇచ్చుచున్ = ఒనగూచు, అపుణ్యఫల = అనుకృతఫలముయొక్క,
అనుభవమున్ = అనుభవించుటను, అయ్యహి = అపాము, కనియెన్ =
పొందెను.

251 ప :- 1 వ్యాపించు - డ, ద, బు, వ్యాపించి - ర, అ ఈపద్యము
'గొ' ప్రతిలోలేదు.

సరపూ చరిత్ర

క॥ అతటినొకకందువ న

వ్యాతాశనశయనుకేళివనవసుమతినుం

డేతెంచెన్ నరపూనం

పూతము, తమ పెరకు 1 గడువిపూతంబగుటన్. 252

వ్యా ;— అతటిన్ = అనమయమునందు, అవ్యాతాశన
శయను = అనర్పము (అదిశేషుడు) శయ్యగాఁగలవానియొక్క- హరి
యొక్క, (విట్టలునియొక్క) కేళివనవసుమతిన్ = ఉద్యానవనప్రదే
శమునందు, ఒకకందువన్ = ఒకచోట, ఉండి = నివసించి, నరపూ =
తేనెటీగలయొక్క, (నరపూమధుమక్షికా - అమ) సంపూతము =
సమూహము, తమ = తమయొక్క, పెరకున్ = తేనెపట్టునకు,
కడున్ = మిక్కిలి, విపూతంబగుటన్ = ఉపద్రవము కలుగుటచేత,
ఏతెంచెన్ = (బయలు) వెడలెన్.

వ్యాక ;— ఉండి+ఏతెంచెన్ = ఉండేతెంచెన్-ప్రౌ. సంధి. 2

క॥ కాయద్యుతిజిడుకొనఁగ

నాయీగలమొత్తమాశ్రితాభిలదికమై

యాయెడఁదైల 1 తటాక

న్యాయంబొనరించెజలధరాధ్వంబునకున్.

253

252 ప. 1 గడలి - అ, గడువి - ర, గా.

253 ప. 1 కటాక - ప, ర, తటాక - అ, గా.

వ్యా :— ఆయాగలయొత్తము = ఆ (మధు) మక్షికల
సమూహము, కాయద్భుతి = శరీరకాంతి, జిడ్డుకొనగన్ = జిడ్డు
గలదికాగా, ఆశ్రిత = ఆశ్రయింపబడిన, అఖిల = సమస్తమయిన
దిశమై = దిక్కులుగలదియై, (అన్నిదిక్కులకు వ్యాపించినదయి -
అనుట) అయ్యెడన్ = అసమయమునందు, జలధర = మేఘముల
యొక్క, అధ్వంబునకున్ = మార్గమునకు - ఆకాశమార్గమునకు,
తైలతటాకన్యాయంబు = కొలది పరిమాణముగలదయ్యు నూనె,
చెఱువు నీటియందుఁబడి చాలదూరము వ్యాపించుననెడు యుక్తిమూలక
దృష్టాంతవిశేషమును, ఒనరించెన్ = ప్రకటించెను.

న్వల్పపరిమాణముగల తేనెటీగలాకాశమార్గమున వ్యాపించుట
తైలతటాకన్యాయమను యుక్తిమూలక దృష్టాంతమునకుఁ దార్కాణ
మయ్యెనట.

వ్యూ :- ఈగలు - ఈన్ + కల్ = ఈగల్ = ఈగలు =
ఈగలు = ఈగ+లు - అనురీతిని 'ఈగ' శబ్దపరిణామమూహ్యము.
ఇందు 'కల్' అనునదిబహువచన పృత్యయము. కవర్ణమనుచితవిభాగ
మునకు గుఱియైనది. (అం. భా. వి.)

కా. ఆమండోద్భవబీజషండరుచి సయ్యాటించుచున్ మక్షికా
స్తోమంబాతతపక్షగుచ్ఛమగుచున్ దోతేర్కగా, శృశులం
బై 1 ఖిన్నోష్ప, 2 దదంగవంగతి, మధువ్యామోహముంజేయుఁడో
డ్రోమర్త్యాళికిఁదద్విహారకలితద్రున్కంధవీరుచ్ఛిఖల్. 254

వ్యా :— మక్షికా = ఈగలయొక్క (తేనెటీగలయొక్క-

254 ప :- 1 మిన్నోప్పు - మిద్రి (అ), ర; మిన్నోప్ప - అ. 2 వడంగ-గో;
దదంగ - ర, అ.

అనుట) స్తోమంబు = సమూహము, అమండ = అముదపుఁజెట్టువలన,
 (ఏరండే - అమండస్తరుజొంబుకః - వై. ని.) ఉద్భవ = జనించిన,
 బీజషండ = విత్తనముల సమూహముయొక్క, రుచిన్ = కాంతిని,
 సయ్యాటించుచున్ = పరిహసించుచు (సరిపోలుచు) అతత = విస్తృత
 మయిన, పక్ష = టెక్కలయొక్క, గుచ్ఛమగుచున్ = సమూహము
 గలదియగుచు, (గుచ్ఛః = సమూహః - సర్వ. సం.) తోతేరగాన్ =
 రాగా, తత్ = వానియొక్క - అతేనెటీగలయొక్క, అంగ = ఒడల్ల
 యొక్క, సంగతిన్ = సంసర్గముచేత, మిన్ను = అకాశము, శ్మశు
 లంబై = గడ్డములు మీసములుగలదానివలెనై, ఒప్పన్ = ప్రకా
 శింపగా, తోడ్తోన్ = వెంబడిని, మర్త్య = మనుష్యులయొక్క, అశి
 కిన్ = శ్రేణికి - సమూహమునకు, తద్ = వానియొక్క - అతేనె
 టీగలయొక్క, విహార=విహారముచేత, కలిత = కూడుకొనిన, ద్వి =
 వృక్షములయొక్క, (పలాశీద్విద్రుమాగమాః - అమ) స్కంద = బోదెల
 యొక్క - చెట్టుబోదెలయొక్క, వీరుధ్ = కొమ్మలయొక్క, (వీరుధము =
 కొమ్మ, చిగురుగొమ్మ - సూ. ని.) శిఖల్ = కొనలు, మధు
 వ్యామోహమున్ = తేనెయందలి యధికమోహమును, చేయున్ =
 కలిగించును.

అముదపు గింజలకాంతిని సరిపోలుచు, టెక్కలుచాచుకొని,
 తేనెటీగలసమూహమురాగా, వాని దేహసంసర్గముచేత నాకాశము
 గడ్డములు మీసములుగలదానివలె నొప్పంగాదేనెటీగల విహారముతోఁ
 గూడుకొనిన చెట్టుబోదెలయొక్క కొమ్మల కొనలు మనుష్యులకు
 (చూసఁజులకనుట) తేనెపైసధికమోహముకలిగించును.

అలం ; — ఉపమ.

క॥ అమధుమక్షికలటుంజని

చామోదరమందిరాగ్రతలగతనిర్భా

ల్యామోద 1 మేదురమధు

ప్రేమాకులబుద్ధిమైఃజరింపఁగనంతన్.

255

వ్యా ;— ఆమధుమక్షికలు = ఆతేనటీగలు, అటఁజని = ఆప్రదేశమున ముందునకుసాఁగి; దామోదర = హరియొక్క-విట్టలుని యొక్క, మంజీర = గృహముయొక్క - పొందురంగాలముయొక్క అగ్రతల = చివరిప్రదేశమును, గత = పొందిన, నిర్మాల్య = దేవతా నివేదనానంతరముతీసివేసిన ద్రవి్యముయొక్క-విట్టలునకు నివేదించితిని వేసిన పూదండయొక్క, ఆమోద = సుగంధముయొక్క, మేదుర = దట్టమయిన, మధు = తేనెయందలి, ప్రేమ = మక్కువచేత; ఆకుల = వ్యాప్తమయిన, బుద్ధిమైన్ = మతిచేత, చరింపఁగన్ = పరిభ్రమింపఁగా, అంతన్ = ఆసమయమునందు, (హిందీపద్యముతో నన్వయము.)

నిర్మాల్యము —

“అర్వాక్ విసర్జనాద్ద్రవ్యం, నైవేద్యం సర్వముచ్యతే

విసర్జితేజగన్నాథే, నిర్మాల్యం భవతిక్షణాత్”

— ఇతి గరుడపురాణమ్.

“అన్యస్థాపనంక్షేపణంచయథా, “ఐశాన్యాం మండలం కృత్వా నిర్మాల్యశేషందద్యాత్రిధి, వైష్ణవేతు ఓం విష్వక్సేనాయనమః” (శబ్దక)

క॥ అందునొక సరళుగ్రోతము

కుండ 1 పదార్థ్యాంబుబిందు గుంభితనుమనో

మందమకరందశీకర

ముం 2 దీర్ఘముస్వార్థమును సమున్నతి 3 నొలయన్. 256

255 ప :- 1 మేదురమేధా - క, మేదురమధు - ర, ఆ

256 ప :- 1 పదార్థ్యాంబు - చ; పదార్థ్యాంబు - ర, ఆ. 2 తీర్థస్వార్థముల్ - ముద్రి (అ), ర; దీర్ఘము స్వార్థమును - ఆ, గౌ. 3 తేలయన్ - ముద్రి (అ), ర; నొలయన్ - ఆ, గౌ.

వ్యా ;— అందున్ = వానియందు - ఆతేనెటిగలయందు,
ఒకనరము = ఒకానొక తేనెటిగ, తీర్థముస్వార్థమును = తీర్థస్వార్థ
ములు రెండును - ఇహపరసౌఖ్యములు రెండును. సమున్నతిన్ =
అధిక్యముతో, ఒలయన్ = ప్రాప్తింపగా, ముకుంద = హరియొక్క,
విట్టలునియొక్క, పద = పాదములయొక్క, అర్ఘ్య = పూజకొఱ
కయిన, అంబుబిందు = జలకణములతో, గుణభితి = కూర్పబడిన,
సుమనః = పువ్వులయొక్క, (సుమనసఃపుష్పం ప్ర)సూనం కుసుమం
సుమమ్ - అమ) అమగద = అధికయిన. మకరంద = పూదేనె
యొక్క, శీకరమున్ = బిందువును, కోలెన్ = పానముచేసెను.

తీర్థముస్వార్థము -- ఇహపర సౌఖ్యములురెండును గలుగు
ననుటను దెలుపుజాతీయము. తీర్థము = దేవునిపాదోదకము. స్వార్థము =
స్వప్రయోజనము. అహారముగా నుపయోగపడునుగాన నిహలోకసుఖ
ప్రాప్తి. తీర్థపానముపుణ్యహేతువుగానబరలోకసుఖప్రాప్తి.

పాఠ ;— గుణభితి = గుంభిత - చూ 1.21 వ్యాఖ్య.

క॥ కలిగెమధు 1 మక్షికమునకుఁ

2 తలఁచనితలఁచన్మదాదిధార్యము, గంగా

జలవలమానము. యదుకుల

తిలకాంఘ్రిసరోజదివ్యతీర్థముగోలన్.

257

వ్యా ;— మధుమక్షికమునకున్ = తేనెటిగకు, తలఁచని
తలఁపు = అనుకొనకుండగా, అన్యదాదిధార్యము = నేనుమొదలగు
వారిచేత ధరింపఁదగినదియు. (శివాదిధార్యమనుట. శివుఁడు - వక్త)

257వ పాదము 1. మధుమక్షికమునకు - చూ మధుమక్షికమునకు - క, త, గో. మక్షిక
మునకు - ర్థము. 2. తలఁచని - చూ తలఁచని - గో. తలఁచని
- ర, అ, దలఁచిన - గో.

గంగాజల = (విష్ణుపాదోద్భవయగు) ఆకాశగంగానదియొక్క నీటితో, వలమానము = చలించునదియు, (పాదోదకతీర్థము, హరిపాదమున జనించినంతర్లీనముగా నున్న గంగానది నీటితోఁగలిసిచలించుననుట. విట్టలునకు విష్ణునకునభేదము.) అగు, యదుకులతీలక = యదువంశ శ్రేష్ఠునియొక్క, ఆంఘ్రినరోజు = పద్మములవంటి పాదములయొక్క దివ్య = ఇంద్రుని, తీర్థము = పవిత్రజలమును, కోలన్ = పానము చేయుట, కలిగెన్ = సంభవించెను.

వ్యాక :— మధుమక్షికము - “నరఘామధుమక్షికా” - (అమ) ‘మక్షికా’ శబ్దమును గంధరాదులలోఁజేర్పఁగా మక్షికము, మక్షికయనురూపద్వయము సిద్ధించును (బా. తత్సమ 66)

అ॥ దానసంభవించెదేనియయ్యాగకు
సోమపానరతుల సుకృతఫలము
భాగ్యమొదవెనేనిప్రాపించుదనుదాన
పుణ్యలక్ష్మి నిధియుఁబోలెఁబురుషు.

258

వ్యా :— దానన్ = దానిచేత - విట్టలపాదతీర్థపానముచేత, తేనియయ్యాగకున్ = మధుమక్షికమునకు, సోమపానరతుల = సోమ రసమును గ్రోలుటయందుఁ బ్రీతిగలవారియొక్క - సోమయాజుల యొక్క, సుకృతఫలము = పుణ్యఫలము, సంభవించెన్ = కలిగెను. భాగ్యము = అదృష్టము, ఒదవెనేని = ప్రాప్తించినచో, పుణ్యలక్ష్మి = సుకృతసంపద, పురుషున్ = మనఃజుని, నిధియుఁబోలెన్ = పాతఱ వలె, తనుదాన = తనకుఁదానే - స్వయముగానే, ప్రాపించున్ = ఒదవును

పురుషునకప్రయత్నముగానేదోత్రవృచ్చుండఁగాఁబెన్నిధి లభించి నట్లుపుణ్యలక్ష్మియదృష్టవంతునకప్రయత్నముగా లభించుననుట.

సోమరసము - సోమలతనుండి తిసినరసము.

సోమలత - సోమరసమును దీయుటకుపయోగించు తీగలను సోమలతలనియందురు. ఇవి యిరువది నాలుగు విధములు.

“అంశుమాన్ ముంజువాంశ్చైవ, చంద్రమారజతప్రభః
 దూర్వాసోమఃకనీయాంశ్చ, శ్వేతాక్షః కనకప్రభః
 ప్రతానవాన్ తాలవృంతః, కరవీరాంశవానపి
 న్యయంప్రభోమహాసోమో, యశ్చాపి గరుడాహ్వాతః
 గాయత్రైస్తైష్టభఃపాంక్తో, జాగతశ్శాంకరస్తథా
 అగ్నిష్టోమోరైవతశ్చ, యథోక్త ఇతిసంజ్ఞితః
 గాయత్ర్యాతిప్రదాయుక్తో, యశ్చోడుపతరువ్యతే
 ఏతేసోమాస్సమాఖ్యాతా, వేదోక్తైర్నామభిశ్శుభైః” (నుశు)

సోమలతలన్నియుఁబడునేనుపత్రములుగలిగియుండును. వీనికి శుక్ల పక్షమునఁజంద్రకళలతోపాటుగనొక్కొక్క యాకు పుట్టుచుండును. పౌర్ణమినాఁటికిఁబడునేను పత్రములగును. కృష్ణపక్షమున నొక్కొక్క యాకురాలిపోవును. అమావాస్యనాఁడు తుదియాకురాలిపోయి తీగ మాత్రమేయుండును.

“సత్వేషామేవసోమానాం, పత్రాణిదశపంచచ

తానిశుక్లే చకృష్టేచ, జాయంతేనిపతంతిచ

ఏకైకంజాయతేపత్రం, సోమస్యాహరస్తథా

శుక్లస్యపౌర్ణమాంస్యాంతు, భవేత్పంచదశచ్ఛదః

కీర్యతేపత్రమైకైకం, దివసేదివసేపునః

కృష్ణపక్షయేదాపిలతాభవతి కేవలా” (నుశు) - శబ్దక.

సోమలతహిమవత్సర్వతపృష్టమునఁగల ముంజవత్సర్వతము నందును సింధునదీప్రాంతాదులయందును బుట్టును.

(i) “గిరిమక్షయందధౌ, సోమస్యేనమాజేవతస్య భక్షః” “ముంజవత్సర్వతేజాతోమౌఞవతః తస్యతత్రహ్యుత్తమః సోమోజాయతే” (ఋగ్వే - సాయన)

(ii) “సింధుమాతరా” (ఋగ్వే)

(iii) “కాశ్మీరోసరోదివ్యం, నామ్నాక్షుద్రకమానసః
గాయత్రీస్త్రైష్టభః పాంక్తః, జాగతశ్శాంకరస్తథా

అత్రీసంత్యపరేచాపి, సోమసోమనమపృథా” (సుశుక్రి)-ధ్రువ

సోమరసమును హోమముచేయుటవలన వర్షముబుకురియును.
“అహుతిర్దివోవృష్టించ్యావయతి” (తైత్తి సంహిత) - ధ్రువ.

సోమసేవన విధినుండియేనేటి కాయకల్పచికిత్స రూపొందఁబడి నట్లు సుశుక్రితమువలనఁ దెలియనగును.

సోమయాగఫలము —

“బ్రహ్మహత్యాప్రశమనం, సోమయాగఫలరమునే
త్రైవర్షికమిదంయాగం, సర్వపాపప్రణాశనమ్” (బృహహవై)

అలం :— ఆర్థాంతరన్యాసము.

సీ. జనియించెనేసోధ్వజాతిస్మరత్వసం
పదకల్పినిజకులాభరణమగుచు

వర్తించెనేపత్రివత 1 తాటిమీదటి

తపమైన 2 మనువునదాల్చి 3 మిగిలి

నెలకొల్పెనే యపాంసులమాననమునందుఁ

బరమవైష్ణవధర్మపాటవంబు

మెప్పించెనేనతి యప్పొండరీకతీ

ర్థవిభునిష్టాన్న విశ్వాణనమున

తే॥ నానుశీలకునక్కాకహంస 4 చిత్ర

శుకభుజంగమసరఘలు సురథసులభ

సుముఖసువ్రతసుకృతినామములు వరుసఁ

దాల్చిజనియించె, శుక్తిముత్యాలువోలె.

259

వ్యా :— ఏసాధ్య = ఏపతివ్రత, (సతీసాధ్యపతివ్రత - అమ) జాతిస్మరత్వ = పూర్వజన్మవృత్తాంత స్మృతిత్వముయొక్క, సంపదకల్మిన్ = సంపత్రికలిగియుండుటచేత, నిజ = స్వకీయమయిన కుల = వంశమునకు, ఆభరణమచున్ = అలంకారమగుచు, జనియించెన్ = పుట్టెనో !

“జాతిస్మర - తి”. జాతింపూర్వజన్మస్మరతి. స్మృ + అచ్ = ఆతీతజన్మవృత్తాంతస్మృతియుక్తే జనే (శబ్దస్తో)

విట్టలుండు మశీలకుఁబ్రత్యక్షమైపూర్వజన్మవృత్తాంతమును దెలిపి యుండుటచే నామెకుఁడనపూర్వజన్మవృత్తాంతముతెలిసినది. ఇటు జాతి స్మరత్వమనఁగాఁబూర్వజన్మస్మృతితో జన్మించుటకాదు.

వ్యాక ;— జనియించెన్ = జనియించెనో. ఓ - అధ్యాహార్యము. (ప్రొ. వ్యాక 13)

259 ప :- 1 దాడి - క; తాటి - ర, అ 2 తనువున - ముద్ది [అ], ర; మానవు - గొ; మనువున - అ. 3 యుంచి - గ; మిగిలి. ర, అ, గొ తీర్థ - గ; చిత్ర - ర, అ.

(2) ఏపతివ్రత = ఏసాధ్వి, తాటిమీదటితపమైన - తాళ
వృక్షముపైగూర్చుండిచేయుతపస్సువంటిదయిన (శతిదుష్కరమయిన-
అనుట) మనువునన్ = కాపురమునందు, తాల్మిమిగిలి = ఓర్పుమీఁటి,
వర్తించెన్ = పృవర్తించెనో! (ఓ - అధ్యాహార్యము)

పతివ్రతాలక్షణము —

“అర్తారేముదితాహ్వాష్టే, పోషితేమలినా కృతా

మృతేమియేతయాపత్యా, సాస్త్రీజ్ఞేయాపతివ్రతా”

— ఇతిశుద్ధితత్వమ్ (శబ్దక)

(3) ఏయపాంసుల = ఏపతివ్రత, పరమ = ఉత్కృష్టమయిన,
వైష్ణవధర్మ = విష్ణుభక్తికి సంబంధించినయాచారముయొక్క, (ధర్మాః
పుణ్యాయమన్యాయస్వభావాచారసోమపాః - అమ) పాటవంబున్ =
దక్షతను, మానసమునందున్ = మనస్సునందు, నెలకొల్పెన్ =
పాదుకొల్పెనో, (ఓ - అధ్యాహార్యము)

(4) ఏనతి = ఏసాధ్వి, ఇష్ట = ప్రేయములయిన, అన్న =
అహారములయొక్క, విశ్రాంతమునన్ = వితరణములచేత - వర్డించు
టలచేత, పౌండరీకతీర్థవిభున్ = పౌండరీకక్షేత్రాధిపతిని - పొందురంగ
విట్టబుని, మెప్పించెన్ = సంతుష్టునిజేసెనో (ఓ - అధ్యాహార్యము.)

అసుశీలకున్ = అసుశీలయనునామెకు, అక్కాక, హంస, చిత్ర
శుక, భుజంగము, నరఘలు = అక్కాకి, యంచ, పంచవన్నెలచిలుక,
పాము, తేనెటీగయనునవి, సురథ సులభ సుముఖ సువ్రతసుకృతి
నామములు = సురథుడు, సులభుడు, సుముఖుడు, సువ్రతుడు,
సుకృతియనుపేరులు, వరుసన్ = క్రమముగా, తాల్చి = వహించి,
శుక్తిన్ = ముత్తె పుణిపుయందు, ముత్యాలువోలెన్ = మోక్తముల
వలె, జనియించెన్ = పుట్టెను.

అలం ;— ఉదాత్తము, యథాసంఖ్యము, ఉపమ.

ఉ॥ *కేసరిశాఖశోభి 1 గుహకీర్తియు, భానుమ 2 దంశువిప్పుర
ద్వాసరలక్ష్మివైభవము, వారిధి 3 రత్నసమగ్రవేలయు
ల్లాసముఁదాల్చియొప్పెమహిళాతిలకంబు పతిప్రసాదవి
న్యాసముచేతఁజేకుటిననందను లేవురునందమందఁగన్. 260

వ్యా ;— మహిళాతిలకంబు = వనితాశ్లేషము - అనుశీల'
పతి = భర్తయొక్క, ప్రసాదవిన్యాసముచేతన్ = అనుగ్రహపాప్తి
చేత, చేకుటిన = కలిగిన, నందనులు = కుమారులు, ఏవురున్ =
ఐదుగురును, అందమందఁగన్ = సౌఖ్యగౌండఁగా, కేసరిశాఖ =
సింహపుఁబిల్లలచేత, శోభియగు = శోభించునదియగు, గుహ =
బిలముయొక్క, కీర్తియున్ = వాసియు, భానుమత్ = సూర్యుని
యొక్క, (భానుమాన్ = సూర్యః - ఇతిశబ్దరత్నావళి - శబ్దక.)
అంశు = కిరణములచేత, విస్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న, వాసర
లక్ష్మి = దినశోభయొక్క, వైభవమున్ = సంపత్తియు, వారిధి
రత్న = నముద్రమణులచేత, (నముద్రమునందలి మణులచేత.)
సమగ్ర = నిండిన; వేల = నముద్రపుటొడ్డుయొక్క, (అబ్జంబు
వికృతౌవేలా కాలమర్కాదయోరపి - అమ) ఉల్లాసమున్ = ప్రకాశ
మును, తాల్చి = వహించి, ఒప్పెన్ = శోభిల్లెను.

అలం ;— పదార్థవృత్తినిదర్శన.

క॥ గోమనఁబెరుగుచుముయ్యా
డై మెలఁగుచుగర్భవైష్ణవాగ్రేసరౌ
నామద్దుఁగొమరులంగని
కామినిదీపించె 1 దొండగాచిన 2 భంగిన్. 261

260 ప :- 1 గృహ - గౌ; గృ (గు) హ. అ. 2 దంశ-గౌ. దంశు - ర, అ.
3 లగ్న-ముద్రి (అ), లక్ష్మి - గౌ; రత్న - అ. *ఈపద్యముగ-ద
లలో 265 వదిగా నున్నది. 'అ' చ-లోనీపద్యములేదు.-ర.

261 ప :- 1 దొండఁగా-డ, ద, ఐ; దొండ - అ; దొండ - ర; దొండగాచిన-గౌ.
2 భంగిన్ - ర, అ.

వ్యా :— గోమునన్ = గారాబముతో, పెరుగుచున్ = ఎదుగుచు (వర్ధిల్లుచు) ముయ్యాడై = మూడవ యీడుగలవారై - కౌమారము, పౌగండము, కైశోరము, యౌవనమునను వయోభేదములలో మూడవదయిన కైశోరవయస్సుగలవారై. (కైశోరము = 11-15 సంవత్సరములమధ్యప్రాయము.) మెలగుచున్ = వర్తించుచు, గర్భవెష్టవాగ్రేనరులౌ = అగర్భవిష్టభక్తా గ్రగణ్యులగు, అముద్దుఁ గొమరులన్ = అముద్దుబిడ్డలను, కని = ప్రసవించి, కామిని = (అ) కాంత - అనుశీల, దొండగాచినభంగిన్ = దొండపాదుకాయలు కాచినట్లు, దీపించెన్ = ఒప్పును.

దొండపాదు సంతతిపరంపరావృద్ధినిదెలుపును -

సకలదిశలకుకాఖోపకాఖలగుచుఁ

బొదలిఫలియించుదొండయుఁబోలెఁబబలి

యాత్మసంతతిపుత్రప్రాప్త్యాదిబహుప

రంపరలనొప్పవెలసెభర్తయునుదాను" (ప్రభావ 1-16)

ముయ్యాడు - మూడవయీడు. (1) కౌమారము = 5వ సంవత్సరము నిండువఱకు. (2) పౌగండము = 6వ, సంవత్సరము మొదలు 10వ, సంవత్సరము నిండువఱకు. (3) కైశోరము = 11వ సంవత్సరము మొదలు 15వ, సంవత్సరమువఱకు. (4) యౌవనము = 16వ. సంవత్సరము మొదలుకొని 70వ సంవత్సరమువఱకు. (5) వార్ధక్యము = 71వ సంవత్సరమునుండి 90వ, సంవత్సరము నిండువఱకు, (6) వార్ధీయనము = 91వ సంవత్సరమునుండి.

“కామారంపంచమాభ్యంతరం

పౌగండం దశమావధి

కైశోరమాపంచదశాత్

యావనంచతతఃపరమ్”

“ఇతి ప్రాయశ్చిత్తతత్త్వధృతవచనమ్”

“అషోడశాద్భవేద్బాల, స్తరుణస్తత ఉచ్యతే

వృద్ధఃస్యాత్ నప్రతేయార్థం, వర్షీయాన్ నవతేఃపరమ్”

—“ఇతిస్మృతిః” (శబ్దక)

వ్యాక ;— ముయ్యాదు - మూడు + అవ + ఉడు.
(ము. కౌ. సమాస)

అలం ;— ఉపమ.

క॥ భూలేఖకులులకేయే

కాలంబుననెట్టియెట్టికర్మమొనర్పం

బోలుందత్తత్కృత్యము

లోలింబితృకృతము 1 లయిగుణోన్నతఃపరమ్. 262

వ్యా భూలేఖకులులకున్ = బ్రాహ్మణజాతియందు జన్మించిన వారికి, (దివిషదోలేఖాఅడితిఅనందనాః - అమ) ఏయేకాలంబునన్ = ఏయేనమయమునందు - ఏయేనయస్సులయందు, ఎట్టియెట్టికర్మము = ఎటువంటి యెటువంటి (గృహ్యసూక్తోక్త) కర్మము, ఒనర్పన్ = చేయుట, పోలున్ = తగునో, తత్తత్కృత్యములు = అయాపనులు - అయాకర్మములు, ఓలిన్ = వరుసగా, పితృ = తండ్రిచేత, కృత ములై = చేయబడినవై, గుణ = సద్గుణములయొక్క, ఉన్నతీన్ = బెన్నత్యమును, పెనుపన్ = వర్ణిలజ్ఞేయంగా, (మీడిపద్యముతో నన్వయము.)

సుశీలపుత్రులకు జరిపినషోడశకర్మాంతర్గతకర్మలు-జాతకర్మము, నామకరణము, అన్నప్రాశనము, చౌలము, ఉపనయనము, వివాహము, గర్భాధానములోనగునవి.

షోడశకర్మలు - “గర్భాధానము, పుంసవనము, సీమంతము, జాతకర్మము, నామకరణము, అన్నప్రాశనము, చౌలము, ఉపనయనము, ప్రాజాపత్యము, సౌమ్యము, అగ్నేయము, వైశ్వదేవము, గోదానము, సమావర్తనము, వివాహము, అంత్యకర్మము” - సూ ని.

“ప్రసవేజాతకర్మచ, అహన్యేకాదశేనామ, షష్ఠేన్నప్రాశనమ్, మాసిమాదాకార్యాయథాకృతమ్ - ఇతిమలమాసతత్త్వమ్”

గర్భాష్టమేష్టమేవాద్దే, బ్రాహ్మణస్యోపనాయనమ్

రాజ్ఞామేకాదాశేమైకే, విశామేకేయథాకులమ్

బ్రహ్మవర్చసకామస్య, కార్యంవిప్రస్యపంచమే

“బ్రాహ్మణస్యగర్భావధి షోడశవర్తపర్యంతమ్, తత్రగర్భాష్టమవర్తోముఖ్యః, క్షత్రియస్యద్వావింశతివర్తపర్యంతమ్, తత్రైకాదశవర్తోముఖ్యః, వైశ్యస్యత్రుర్వింశతి వర్తపర్యంతమ్, తత్రద్వాదశవర్తోముఖ్యః ఇతిస్మృతిః సైకే = ద్వాదశే” (శబ్దక)

శా॥ కాణోత్తేజితరత్న 1 లక్ష్మీ, గురుశిక్షావత్కిశోరాకృతిన్,
రేణుక్షాళనకాలిమూర్తికలభత్రీ, దోహదోద్యన్నవ
క్షోణీజిప్రభ, ముక్తకంచుకఫణిస్ఫుర్తిన్, సుధీబాంధవ
శ్రేణిపీఠనకారణోజ్జ్వలకళోత్పకాధుతైరేపురున్.

263

వ్యా :— ఏవురున్ = ఐదుగురును - నుశీలతనయులైదు
గురును, శాణ = సానచేత, ఉత్తేశిత = సానపెట్టుబడివ, (ఉత్తేశనా =
తిక్తికరణమ్ - శబ్దక) రత్న = మణులయొక్క, లక్ష్మిన్ = శోభ
చేతను, గురుశిక్షావత్ = ఉపాధ్యాయులయొక్క బోధనగల, కిశోర
పదునొకండువత్సరములు మొదలు పదునైదువత్సరములవయస్సుగల
బాలురయొక్క, (కిశోరః = కైశోరావస్థయుక్తే - పౌగండందశమాపధిః,
కైశోరమాపంచదశాత్ - చూ 4-261 వ్యాఖ్య) ఆకృతిన్ = ఆకారము
చేతను, రేణుక్షాళనశాలి = ధూళియొక్క కడుగుటచేతబ్రాళింపచునది
యగు, మూర్తి = శశీరముగల, (మూర్తిస్త నుతనూః - అమ) కలభ =
ఏనుగుగున్నయొక్క, (కలభః కరిశాబకః - అమ) శ్రీన్ = శోభ
చేతను, దోహద = ఆకాలమునఁ బుష్పములు పూయించునుత్తమశ్రీల
పాదతాడనాది క్రియలచేత, ఉత్కృత్ = ఉద్యమించుచున్న - ఒప్పు
చున్న, నవ = క్రొత్తదయిన, క్షోణీజ = వృక్షముయొక్క, ప్రభన్ =
శాంతిచేతను - శోభచేతను, ముక్త = విడువఁబడిన (ఉద్యోబడిన)
కంచుక = కుబునముగల, (నమోకంచుక నిర్మోకౌ - అమ) పణి =
సర్పముయొక్క, స్ఫూర్తిన్ = ప్రకాశముచేతను, సుధి = పండితుల
యొక్కయు, (విద్వాన్ విపశ్చిద్దోషజ్ఞ స్సంతుధిః కోవిదోబుధః - అమ)
బాంధవ = చుట్టములయొక్కయు, శ్రేణీ = పంక్తికి, (సమూహ
మునకనుట) ప్రిణనకారణ = ప్రితికలిగించుటకు హేతువయిన,
ఉజ్జ్వల = ప్రకాశించునదియగు. కళా = కళలయొక్క - చతుష్పాత్య
కళలయొక్క, ఉత్సేక = అతిశయముచేత, అధ్యులు = సంపన్నులు,
ఐరి = అయిది.

తరుదోహదములు —

“అశోకశ్చరణాహత్యా, వకుళోముఖశీధునా

అలింగనాత్కురవక, స్థిలకోపిక్షణేనచ

కరస్పర్శేనమాకందో, ముఖరాగేణవంపకః

నల్లాపతఃకర్ణికార, స్సిందువారోముఖానిలత్

గీత్యాప్రియాకుర్నితరాం, నమోఽర్హస్వితేనవ" (వృక్ష)

కళలు - చూ 3-3 వ్యాఖ్య.

చ॥ ఒకఁడు నిరూఢకృష్ణగుచి. యొక్కఁడు నిర్మలమానసప్రియుం
డొకఁడుప్రయత్నయోగ్యఫలుఁడొక్కఁడనాదృతబంధకంచుకుం
డొకఁడురసానుకూలమతియుక్తుఁడనై, విలసిల్లి 1 రింతి 2 పు
త్రుకు 3 లిలనెట్టివారలకుఁదప్పునెత్తిల్లిటిజన్మవాసనల్. 264

వ్యా :— ఒకఁడు = ఒక్కఁడు - ఒకకుమారుఁడు, నిరూఢ =
మిక్కిలి ప్రసిద్ధమయిన, కృష్ణగుచి = శ్రీకృష్ణసంబంధమయిన పీఠి
గలవాఁడును, (కృష్ణభక్తికలవాఁడనుట) - అని సుశీలపెద్దకుమారుని
పక్షముననర్థము, ఒకఁడు = ఒక్కఁడు, నిరూఢ = ప్రసిద్ధమయిన,
కృష్ణగుచి = నల్లనికాంతి గలవాఁడును - అని కాకిపక్షముననర్థము.
(సుశీలపెద్దకొడుకు పూర్వజన్మమునఁగాక) ఒక్కఁడు = ఒక్కఁడు -
ఒకకుమారుఁడు, నిర్మల = స్వచ్ఛమయిన, మానస = మనస్సుచేత,
ప్రియుండు = మనోహరమయినవాఁడును - అని సుశీలరెండవకుమారుని
పక్షముననర్థము. ఒకఁడు = ఒక్కఁడు, నిర్మల = స్వచ్ఛమయిన,
సరోవరమునందు, ప్రియుండు = పీఠిగలవాఁడును - అని హంసపక్ష
మున, నర్థము. (సుశీలరెండవకొడుకు పూర్వజన్మమునహంస) ఒకఁడు =
ఒక్కఁడు - ఒక కుమారుఁడు, ప్రయత్న = ప్రయత్నిహుపమగు
కార్యానుకూలయత్నమునకు, యోగ్య = తగిన, ఫలుండు = ప్రయో
జనముగలవాఁడును - అని సుశీలమూఁడవకుమారుని పక్షముననర్థము.

264 ప - 1 రంత - డ, ద, బ, రింతి - ర, అ, గౌ 2 పుత్ర - ర,
పుత్ర-అ, గౌ, 3 లిట - డ, ద, బ, లిల - ర, అ, గౌ.

ఒకఁడు = ఒక్కఁడు, ప్రయత్న = జీవనకారణమగు కార్యాను
 కూలయత్నమునకు, యోగ్య = తగిన, ఫలుండు = పండ్లుగల
 వాఁడును - అని చిలుకపక్షముననర్థము. (సుశీలమూఁడవకొడుకుపూర్వ
 జన్మమునఁ జిలుక.) ఒక్కఁడు = ఒకఁడు - ఒక కుమారుఁడు. అనా
 దృత = అదరింపఁబడని, బంధకంచుకుండు = కవచమువంటి
 సంసారబంధముగలవాఁడును (కంచుకోవారవాణ్ణి - అమ)
 అని సుశీల నాలవకుమారుని పక్షముననర్థము. ఒక్కఁడు = ఒకఁడు,
 అనాదృత = అదరింపఁబడని, బంధకంచుకుండు = ప్రతిబంధమగు
 కుబుసముగలవాఁడును (నమోకలచుకనిర్మోక - అమ) - అని పాము
 పక్షముననర్థము. (సుశీలనాలవకొడుకుపూర్వజన్మమునఁబాము) ఒకఁడు =
 ఒక్కఁడు - ఒక కుమారుఁడు, రస = పరబ్రహ్మస్వరూపమునకు, (రసో
 వై నః - శృతి.) అనుకూల = అనుగుణమయిన, మతి = బుద్ధితో,
 యుక్తుఁడున్ = కూడుకొన్నవాఁడును, ఐ = అయి - అని సుశీల
 యైదవకుమారుని పక్షముననర్థము. ఒకఁడు = ఒకఁడు, రస = మక
 రందమునకు, (పుష్పస్యమధుని - శబ్దస్తో) అనుకూల = అనుగుణ
 మయిన, మతి = బుద్ధితో; యుక్తుఁడున్ = కూడుకొన్నవాఁడును.
 ఐ = అయి - అని తేనెటీగపక్షముననర్థము. (సుశీలయైదవకొడుకు
 పూర్వజన్మమునఁదేనెటీగ) ఇంతి = కాంతయొక్క - సుశీలయొక్క,
 పుత్రీకులు = కుమారులు, విలసిల్లిరి = ఒప్పిరి. ఇలన్ = భూమియందు,
 ఎట్టివారలకున్ = ఎటువంటివారికయినను, తొల్లిటిజన్మవాసనల్ = పూర్వ
 జన్మసంస్కారములు. తప్పున = తొలఁగునా? (తొలఁగవనుట.)

మానససరోవరము, కైలాసపర్వతమునఁగలదు. అందు రాజహంస
 లుండును. "కంపితం మానసం చైవ రాజహంసనిషేవితమ్" (హరి). శబ్దక.

ప్రయత్నము - "ప్రయత్న = కార్యానుకూలయత్న భేదే -
 ప్రవృత్తిశ్చ నివృత్తిశ్చ తథా జీవనకారణమితిన్యా యోక్తే త్రివిధయత్నే,
 సచాత్మగుణఇతివైశేషికాదయః, బుద్ధిధర్మఇతిసాక్ష్యాదయః" (శబ్దస్తో)

అలం : - శ్లేష; ఆర్థాంతరన్యాసము.

ఉ॥ లోకవైదికాచరణలాలసులై, హరిభక్తినుత్తమ
 శ్లోకులు 1 వీరనంగదగి, సూన్యతలక్షికిబట్టుగొమ్మలై
 యేకడసర్వభూతదయయేతమసొమ్ముగ, దీనమానస
 వ్యాకులతాపనోదన ధనాడ్కులనన్ విలసిల్లిరేవురున్. 265

వ్యా :— విపురున్ = అయిదుగురును - సుశీలకుమారు
 లైదుగురును, లోక = లోకసంబంధమయినట్టియు, వైదిక = వేద
 సంబంధమయినట్టియు, ఆచరణ = వర్తనలయందు, లాలసులై =
 అధికుమయినయిచ్చగలవారయి, వీరు = వీరలు, హరిభక్తిన్ = విష్ణు
 భక్తియందు, ఉత్తమశ్లోకులు = ఉత్తమమయిన యశస్సుగలవారు,
 (పద్యేశశశిచక్రః - అమ) అనంగన్ = అనునట్లు, తగి = ఒప్పి
 (వెలసెదనరెదగె -- ననంగనొప్పెనన్మాటుగాజెప్పబడును - అం.
 భా.) సూన్యతలక్షికిన్ = ప్రియమునుసత్యమునగు వాక్యసంపదకు,
 (సూన్యతలప్రియేనత్యే-అమ) పట్టుగొమ్మలై = అశ్రయమయినవారయి
 ఏకడన్ = ఏకమయమునందును, సర్వభూతదయయే = సమస్త
 ప్రాణులయందలి కరుణయే, (భూతంప్రాణ్యతీతే - అమ) తమ =
 తమయొక్క, సొమ్ముగన్ = అభరణముగా, దీన = దరిదులయొక్క
 (దీనోదరిదో)దుర్గతోపసః - అమ) మానసవ్యాకులతా = మనః
 క్షోభము యొక్క, అపనోదన = పోగొట్టుటయనెడు, ధన = సొమ్ము
 చేతి, అధ్యులు = సంపన్నులు, అనన్ = అనునట్లు, విలసిల్లిరి = ఒప్పిరి.

అలం :— ఉదాత్తము

క॥ అత్తైలుకొలమలరులనర
 మెత్తినక్రియఁబాలు 1 పొంగునెన, వికసితమౌ
 నత్తిమ్మికొలని 2 చెలువునఁ
 దత్తత్సౌభాగ్యములనుదా త్రంబయ్యెన్. 266

265 ప :- 1 వీరనందగిరి - ముద్ర, ర, వీరనంగదగి అ. గా.

266 ప :- 1 పొంగునెన - ప, పొంగునిను - క, పొంగునిస - త, పొంగు
 నెన - ర, పొంగునెన

వ్యా :— అత్తైలుకొలము = అప్రథమకులము - అబ్రాహ్మణ వంశము, అలడులసరము = పూలదండను, ఎత్తిసక్రియన్ = ధరించిన విధమునను, పాటు = క్షీరము, పొంగు = ఉల్బణమయ్యెడు, ఎసన్ = విధమునను, వికసితమౌ = వికసించినదియగు, నెత్తమ్మి = ప్రశస్తములయిన పద్మములుగల, కొలనిచెలువునన్ = సరోవరమువిధమునను, తత్తత్ = అయా, సౌభాగ్యములన్ = సుభగత్వములచేత, ఉదాత్తంబయ్యెన్ = గొప్పదయ్యెను.

క్రియ - తెనుఁగుననివార్థకము. చెలువు - సౌందర్యవాచకము లివార్థకములగును. నవ్వునాలుగందాలచేటు - అనివాడుక.

వ్యాక :— వికసితమౌనెత్తమ్మికొలను - ఏకదేశాన్వయము. (ప్రొ. సమాస 3)

అలం :— మాలోపమ.

తే॥ అఖిలకల్యాణగుణశీలయాసుశీల

పెట్టెజేమిఁదుగానెల్లచుట్టములకు

భర్తతోఁగూడ ముత్తాటిపండుదినియె

నెత్తె 1 మున్మున్ముగుఱులనందఱెని.

267

వ్యా :— అఖిల = సమస్తమయున, కల్యాణగుణ = శుభ కరములయిన సద్గుణములు, శీల = స్వభావముగాఁగలదియగు, (శీలం వృత్తస్వభావయోః - వై. సి.) అనుశీల = అనుశీలాదేవి, ఎల్లచుట్టములకున్ = సర్వబంధువులకు, చేమిఁదుగాన్ = (తన) చేతిమీఁదుగా (తనచేతితో - అనుట) పెట్టెన్ = భోజనాదుల నొసఁగెను. భర్తతోఁగూడ = పతితోసహితముగా, ముత్తాటి పండుదినియెన్ = చిరకాలము.

జీవించెను. మున్ముగ్ధులన్ = కుఱులయినమునిమనుమలను, (ప్రౌఠులను, మనుమలకొడుకులను మనుమరాండ్రకొడుకులను.) ఎందఱేని = ఎందఱనో (ఎంతోమందిని - చాలమందిని) ఎత్తెన్ = పడసెను.

ముత్తాటిపండుదిను = బహుకాలముజీవించుటను దెలుపుజాతీయము.

ముత్తాడు = “తానునాటినతాటితెంకనుండి మొలచినతాటితెంకనుండి పుట్టిపెరిగిన తాళవృక్షము” (సూ. ని.) - అనుట విచార్యము. మూడవతరమున, ననగా, మనుమనితరముననాటినతాటితెంకనుండి పుట్టినతాటిచెట్టు - అని యర్థము. చేయుటయుక్తము. తాటితెంకనాటిన పదేండ్ల కుదాటిచెట్టుఫలించును.

వ్యాక ;— ముత్తాడు = మూడవ + తరముననాటినతాటి తెంకనుండి పుట్టిన + తాడు - మధ్యమపదలోపినమాసము, అవగాగమ లోపము (ము. కౌ. సమాస) ముని + మన్ము = మున్ముగ్ధ - ము. కౌ. ప్రకీర్ణక.

మున్ముగ్ధులను = కుఱులయినమున్ముగ్ధులు - విశేష్యపూర్వపద కర్మధారయము - పౌ. సమాస 16

ఉ॥ అనలినాయతాక్షిప్రసవాపగమంబునబండబాటుచున్
బాణ 1 విభూషణాలనముప్రాకుడుగొయ్యగనిల్చి, మన్ముగ్ధం
తానమొనర్చుపోడిజరదైన్యము 2 నాగ, నతీతవర్షను
ద్యాన 3 తలొషధింబ్రవహదంబునమీప 4 నిరూఢబోలదే!

268

268 ప. 1 విభూషణాలన - త, విభూషణాలన - ర, అ. 2 నాగ ర(పా)
నాగ - ర, అ, గౌ. 3 తలొషధివృష - డ, ధ, బ; తలొషధిప్ర
య, ర; తలొషధిబ్ర - గౌ, తలొషధింబ్ర - అ. నిరూఢ-
ముద్రి [అ]. ర; నిరూఢ - అ, గౌ. 5 జాలదే - ర (పా);
బోలదే - ర, అ.

వ్యా ;— అనలినాయతాక్షి - అపద్మములవంటి విశాలముల
యిననేత్రములుగలది - అనుశీల, ప్రసవ = కానుపులయొక్క, అపగ
మంబునన్ = తొలఁగుటచేత - కాన్పులుడుగుటచేత, పండఁబాటుచున్=
ముడియుట కున్ముఖురాలగుచు - అని సుశీలపక్షముననర్థము. ప్రసవ =
పువ్వులయొక్క, అపగమంబునన్ = తొలఁగుటచేత, (పూవులుపూయు
దశదాఁటుటచేత) పండఁబాటుచున్ = పండుటకున్ముఖమగుచు - అని
యాషధమునకుపయోగించు లతపక్షముననర్థము. (ప్రాణవిభు = ప్రాణే
శ్వరునియొక్క, (భర్త యొక్క - అనుట) ఉపలాలనము = బుజ్జగింపు,
ప్రాకుడుఁగొయ్యగన్ = తీగఁబ్రాకుటకుఁబ్రక్కనిలువఁబెట్టు, కఱ్ఱగా
(ఉపఘ్నముగా) నిల్చి = నిశ్చింతముగానుండి, అతీతవర్తన్ = అతి
క్రమించిన సంవత్సరములయందు, మన్మసంతానము = మనుమల
సంతతి, ఒనర్చు = చేయు. పోది = పోషణయు, జరదై న్యమున్=
ముసలితనపు దీనత్వమును, అగన్ = నివారించఁగా - అని సుశీల
పక్షముననర్థము. అతీతవర్తన్ = అతిక్రమించినవానలయందు - అని
యాషధమునకుపయోగించు లతపక్షముననర్థము ప్రసవ = ప్రస
హించుచున్న, అంబు = నీటియొక్క, సహాప = నెకటమునందు,
నిరూఢన్ = బాగుగామొలచినదగు. ఉద్వానతల = క్రిడావసప్రదేశము
నందలి, ఓషధిన్ = ఔషధమునకుపయోగించు లతను, (లతాదిజాతయః
ఓషధ్యః - గురుబాల) పోలదే = (అనుశీల) నరిపోలదా? పరిపోలుననుట.

శ్లో సకలాగమజ్ఞయగు వి

పరికులాంగనయొక్కనాఁడు 1 పల్కునిజకుమా

రకులఁగని, మునుమదాలన

శుకతుల్యులఁగూర్చియాత్మజులఁబల్కుక్రియన్. 269

వ్యా :— సకల = సమస్తములయిన, ఆగమజ్ఞ = ఆగమములవైష్ణవాగమముల) నెఱిగినది, అగు = అయిన, విప్రకూలాంగన = బ్రాహ్మణకులమునకుఁ జెందినస్త్రీ - ఆనుకీల, ఒక్కనాడు = ఒకదినము, నిజకుమారకులన్ = స్వకీయతనయులను, కని = చూచి, మును = పూర్వము, మదాలస = (కువలయాశ్వనిభార్యయగు) మదాలస, శుకతుల్యులన్ = శుకమహర్షితోసమానులయిన, కూర్మియాత్మజులన్ = ప్రియకుమారులనుగూర్చి, పల్కుక్రియన్ = వచించునట్లు, పల్కున్ = వచించెను.

మదాలస - ఈమె కువలయాశ్వఁడను రాజభార్య. విశ్రాంత సుబాహుశత్రువుర్దనులీమె పుత్రులు. ఈమెపుత్రులకుఁజేసిన హితబోధ మార్కండేయపురాణమునఁగలదు.

శుకుఁడు - వ్యాసునకు శిష్యుని వర్తనభావమువలన ఘృతాచీదర్శనముచే రేతస్థులనమై యది యరణియందుఁబడి శుక్రమథనమువలన శుకుఁడుదయించెను. శుక్రశబ్దమునరేఫలోపముచే శుకశబ్దమేర్పడెను. అరణిమమంథబ్రహ్మర్షి, స్తస్యాంజజ్ఞే శుకోన్మపః శుక్రేనిర్మథ్యమానేన, శుకోజ్జ్ఞేమహాతపః" (శాంతి)

ఆగమములు వైష్ణవాగమములనియు శైవాగమములనియు రెండు విధములు. ఇటు వైష్ణవాగమముల దిష్టములు.

“పంచకలపంచ రాత్రాజాం, కృష్ణఘాత్యుపారకమ్
వాశిష్ఠంనారదీయశ్చ, కాపిలం గౌతమీయకమ్
వరంసనత్కుమారీయం, పంచరాత్రంచపంచకమ్” (బ్రహ్మవై)

ఆగమనిర్వచనము —

“ఆగతంపంచవక్త్రాత్తు, గతంచగిరిజాననే
మతంచవాసుదేవన్య, తస్మాద్వాగమమువ్యతే” (తంత్రీ)-శబ్దక

(అగతంశివవక్త్రేభోగ, గతంచగిరిజాశుతా -శబ్దస్తో -పాఠము)
చూ. 1-52 వ్యాఖ్య.

మ॥ అనుభూతాభిలభోగః, బోషితసమస్తార్కన్, గృతానేకకాం
చనముఖోచితదాన, 1 దృష్టిగతయుష్మత్ క్షేమ, జీవ 2 తృప్తిన్,
జనతామాన్య, నశీతివృద్ధ, నను, నీసంసారదుర్వారబం
ధననిర్బంధము నందుఁబాపుటకుయత్నంబింకఁజేయందగున్.

270

వ్యా ; — అనుభూత = అనుభవింపఁబడిన. అభిల = సమస్త
ములయిన, భోగన్ = సుఖములుగలదియు, పోషి = పోషింపఁబడిన,
సమస్తార్కన్ = ఎల్లపూజ్యులుగలదియు, కృత = చేయఁబడిన, అనేక =
పెక్కులయిన. కాంచనముఖ్య = బంగారముమొదలయిన, ఉచిత =
యోగ్యములయిన, దానన్ = త్యాగములుగలదియు, (సువర్ణదానాది
మహాదానములు చేసినదియు - అనుట) దృష్టిగత = చూపుదేతఁ
దెలియఁబడిన, (స్వయముగాఁ దెలిసికొనిన - అనుట) యుష్మత్ =
మీయొక్క, క్షేమన్ = కుశలముగలదియు, (కుశలంక్షేమమస్త్రి
యామ్ - అమ్) జీవత్ = జీవించుచున్న, పతిన్ = భర్తగలదియు,
(పతివత్సీవత్పతిః - అభి చిం.) జనతా = జనసమూహముచేత,
మాన్యన్ = పూజింపఁదగినదియు, అశీతివృద్ధన్ = ఎసుబడెండ్ల
ముదునలిదియు (ప్రస్థిస్సప్తత్యశీతిశ్చనవతిశ్చదశోత్తరాః, క్రమేణాథపరే
ణాథపరేదశగుణోత్తరాః - వై ని.) అగు, ననున్ = నన్ను, ఈసంసార
బంధన = ఈభవబంధముయొక్క, నిర్బంధమునందున్ = అధికమయిన
ప్రతిబంధకమునందుండి, పాపుటకున్ = తొలఁగఁజేయుటకు, (తృప్తించు

270 ప. 1 వృష్టి - గౌ, దృష్టి - ర, అ. 2 తృప్తిన్ - ర (పా)
తృప్తి - అ, గౌ.

టకు) ఇంకన్ = ఇటుపైని, యత్నంబు = ప్రయత్నము, చేయం
దగున్ = చేయుటయుక్తమగును.

వ్యాక, — ననున్ -- అను విశేష్యముద్వితీయాంతమున
నుండుటచే విశేషణములు ద్వితీయాంతములయ్యెను. (బా. కారక 19)

క॥ 1 సభవజ్జనకంబుగఁజని

ప్రభవజ్జగదండపండపరిపూర్ణ తనున్

శుభదాయుఁబొండరీక

ప్రభునారాధించికాంతుఁబరమపదంబున్.

271

వ్యా ; — సభవజ్జనకంబుగన్ = మీతండ్రితోఁగూడ, చని =
అరిగి, ప్రభవత్ = ప్రభవించుచున్న (పుట్టుచున్న) జగదండ =
అండములవంటి భువనములయొక్క, పండ = సమూహముచేత,
పరిపూర్ణ = నిండిన, తనున్ = శరీరముగలవాఁడును, శుభదాయున్ =
శుభముల నిచ్చువాఁడును, అగు, పొండరీకప్రభున్ = పాండురంగ
క్షేత్రాధిపతిని - పాండురంగ విఠ్ఠలుని, ఆరాధించి = పూజించి, పరమ
పదంబున్ = ఉత్కృష్టస్థానమును - వైకుంఠమును, కాంతున్ =
ప్రాప్తిను.

క॥ ఒకబుద్ధివినుండొండా

డక, సకలాగమమతంబుడక్కఁదెలిసిమీ

కకుటిలమతి నెఱిగింతు, జ

సకసకశుకాదులెఱిగిన తెరువుఁదెలియన్.

272

271 ప :- 1 శుభ - గౌ; సభ - ర, అ.

272 ప :- 1 “చ, త ప్రతులలో సనకశుకాదులెఱిగినతెరువుల్” అని కలవు.
నెరిగి - సనక - అని ‘చ’ లో క్రిమిదష్టపాఠము. దానినిబట్టి
నెఱిగించెదనికజనక సనకశుకాదు లెఱిగిన తెరువుల్ - అని
సరళమైన మూలపాఠమునూహింపఁదగియున్నది.” - అ.

వ్యా :— ఒండాడక = మాణుపలుకక (ఎదురు చెప్పక)
 ఒకబుద్ధిన్ = ఒకతలంపును, వినుండు = అలకింపుడు, నకల =
 సమస్తములయిన, అగమ = అగమములయొక్క, మతంబున్ =
 ఆశయమను, డక్కదెలిసి = అధీనమగునట్లు తెలిసికొని - సాధికార
 ముగాదెలిసికొని, మీకున్ = మీకు, అకుటిలమతిన్ = ఋజుబుద్ధితో,
 జనకననకశుకాదులు = జనకుడు, ననకుడు, శుకుడుమొదలగువారు,
 ఎఱిగిన = తెలిసికొనిన, తెలుపున్ = మార్గమును, తెలియన్ =
 స్పష్టపడునట్లు, ఎఱిగింతున్ = తెలుపుదును.

అగమములు - చూ 4-269 వ్యాఖ్య.

సీ॥ అమితభోగాయతనము దేహమనునర్ప
 ముగ్రీకృత్యములేల యుడిగి యుండు?
 ధాతుమయంబుగాత్రమనుధాత్రిధరం
 బదియేలరాగంబునవలెదోము?
 నిచితనానాగుణ ప్రయరమితనువను
 1 పటమేల 2 చినుగక పడిలమొందు?
 నూర్మిపరంపరాయతమంగమను వార్ధి
 యెడజీవనభ్రాంతియేలయుడుగు?

అ॥ నారజ్వలంబుచాలదలి కఠినాశయ
 3 మెప్పుడుమైలవిడువ 4 దెందుఁజివుకు
 5 ఒడికిడొక్క, దీనిజాటింపరెప్పొట
 లక్షయేనియునుముముక్తు జనులు

273

273 ప :- 1 ఫల - డ, ద, బ; పట - ర, అ, గౌ. 2 చినుగ - చ, గౌ;
 చిరుగ - ర, అ. 3 'ంబెప్పుడు' - గౌ; మెప్పుడు - ర, అ.
 4 దెందుఁజివుకు-డ,ద,బ; దెందుఁజివుకు-ర; దెందుఁజివున-చ,త;
 దెందుజివుక - క; దెందుజివు - గౌ; దెందు (దేదు?) - అ.
 5 పదిరిడొక్కటిని-క; బటికి - అ; పడికి - చ, త, గౌ.

వ్యా :— అమిత = కొలఁదిలేని, భోగ=సుఖమనెడు పదకకు,
 (భోగస్సుఖేస్త్యాదిభృతావహేశ్వఫణకాయయోః - అమ) అయతము =
 స్థానమగు - ఆశ్రయమగు, దేహము = శరీరము, అను = అనెడు,
 సర్పము = పాము, ఉగ్ర = భయంకరములగు, కృత్యములు =
 పనులను, ఏల = ఎందులకు, ఉడిగియుండున్=విసర్జించియుండును?
 (విసర్జింపదనుట)

(2) ధాతుమయంబు=(శరీరధారకవస్తువులగు)రసాదిధాతువులనెడు
 (శిలావికారములగు) గైరికాదిధాతువులమయమయిన, గాతము =
 శరీరము, అను = అనెడు, ధాతీధరంబు = పర్వతము, రాగంబున్=
 అనురక్తియనెడు నెఱుఁదనమును, (రాగోనురక్తౌమాత్సర్యేక్షేకాదోహితా
 దిమ - విశ్వ) అదియేల = అదియెందులకు, అవలంబోయున్ =
 బయటికి విసర్జించును? (విసర్జింపదనుట)

ధాతువులు - ధాతుః = శరీరధారకవస్తుని, తవ్యథా —
 కఫః, వాతః, పితృమ్.

“శరీరదూషణాద్దోషా, మలిసికరణాన్మలాః

ధారణాద్ధాతవస్తేస్య, ర్వాతపితృకఫాస్త్రయః” — ఇతివైద్యకమ్.

“రసాన్మజ్జాంసమేద్ధోపి, మజ్జశుక్రాణిధాతవః

సప్తదూష్యాఃమలామూత్రశక్పత్స్వేదాదయోఽపిచ-ఇతివాగ్భటే

“ధాతుశబ్దోనాత్రశుక్రాగ్నిరే అప్యచ్ఛేతే --- సవితేశరీరధార
 ణాద్ధాతవ ఇత్యుచ్యంతే” -- ఇతిశుశ్రుతే (శబ్దక)

ధాతుః - అశ్మవికృతిః, సాతుగైరికమనః శిలాదిః (శబ్దక)

(3) నిదిత = నిర్మింపఁబడిన, నానా = అనేకములయిన, గుణ =
 గుణములనెడు దారములచేత, (మౌర్య్యాంధ్రప్రదేశ్వాశ్రితేన త్వశుక్లసంధ్యా

దికేగుణః - అమ; గుణ = రజ్జుమాత్రే - శబ్దస్తో) పృచరము = అధికమయినదియగు, ఈతనుపు = ఈశరీరము, అను = అనెడు, పటుము = వస్త్రము, చిరుగక = శిథిలముకాక, ఏల = ఎందులకు, పదిలమొందున్ = స్థిరముగానుండును. (స్థిరముగానుండదనుట)

(4) ఊర్మి = ముసలితనములోనగు నూర్ములనెడు కెరటుముల యొక్క, పరఃపరా = ఎడతెగని పరుసతో, యుతము = కూడు కొన్నదియగు, అంగము = శరీరము, అను = అనెడు, వార్ధి = సముద్రముయొక్క, ఎడన్ = విషయమునందు, జీవన = బ్రతుకు తెరువనెడు నీటియొక్క (అజీవోజీవికావారావృత్తిర్వర్తన జీవనే; అపఃస్త్రి.. జీవనంభువనః వనమ్ - అమ) భాగింతి = భృమయనడుభ్రమణః, ఏల = ఎందులకు, ఉడుగున్ = విడుచును? (విడువదనుట)

ఉర్ములు —

శోకమోహజరామృత్యుః క్షుత్పిపాసాషడూర్మయః

—ఇతి శ్రీభాగవతటీకా

బుభుక్షాచపిపాసాచ, ప్రాణస్యమనసః స్మృతౌ

శోకమోహశరీరస్య, జరామృత్యూషడూర్మయః* (శబ్దక)

ఆర్జవంబుచాలదు = ఋజుత్వము (తిన్నదనము) చాలదు. వార్ధక్యాదులచే వంగిపోవునని దేహముపక్షముననర్థము. చుట్టచుట్టు కొనునని సర్వముపక్షముననర్థము. (1పా)

అతికఠినాశయము = మిక్కిలి దృఢములగు వాతపిత্তాదులగు నాశయములుగలది - అని దేహముపక్షముననర్థము. అతికఠినాశయము = మిక్కిలిగట్టివైద్యునైనానములుగలది - అని సర్వముపక్షముననర్థము (2పా)

ఎవుడున్ = ఎల్లప్పుడు, మైల = మాలిశ్యము, విడువడు = వదలడు - అని దేహముపక్షమునను వస్త్రముపక్షముననునర్థము మఱికి పట్టుటదేహమునకు వస్త్రమునకు సమానము (3 పా)

“తలమాసిననొలుమాసిన, వలువలు మాసినను” - నుమతీ.

ఎందున్ = ఎప్పుడయినను, చివుకున్ = జీర్ణమగును (శుష్కించును) - అని దేహముపక్షముననర్థము. ఎందున్ = ఎప్పుడయినను, చివుకున్ = సంక్షోభించును, (చలించును) - అని సముద్రపక్షముననర్థము. (4 పా)

దీనిన్, పడికిడొక్కన్ = ఈమృతినొందుటగల బొందిని (శరీరమును) ఎప్పాటన్ = వివిధముగానయినను, ముముక్షుజనులు = మోక్షముపై నిచ్చగలమానవులు, లక్షయేనియున్ = లక్షమాటలుచెప్పినను, పాటింపరు = లెక్కపెట్టరు.

వ్యాక :- పడికి - నిఘంటువులలోఁగానరాదు. “పడు = మృతినొందు, చచ్చు” - సూ. ని. ఈ ‘పడు’ ధాతువును “కోర్వాదులలోఁ” (బా. కృదంత 16) జేర్చిన, పడు + ఇకి = పడికి - అను రూపము సిద్ధించును.

అలం :— శ్లిష్టపరంపరిత రూపకము, యథాసంఖ్యము.

ఉ॥ మాయయుజీవుడున్ 1 బెరసిమైత్ర 2 యొకానొకఁడాచివరించున్
బాయకయాఁడుఁబాటుమగపాటువడన్, వివిధత్వమొందిపల్
4 పాయలఁబాంచభౌతికపుఁబైరుదయుంచితలిర్పప్రొడుగా
మేయుజరామయవ్యసనమృత్యునియక్తకడంగరియముల్ 274

274 ప :- 1 గలసి - ర (పా), బెరసి - ర, అ. గౌ. 2 యొకా - చ, యొకా - ర, అ. 3 రింపుచుక - గౌ, రింపుచుక - ర, అ. 4 చాయల - ముద్రి (అ), ర, గౌ. (యతిభగంము) పాయల-అ.

వ్యా :— మాయయున్ = అవిద్యయు, జీవుడున్ = జీవాత్మయు, బెసి = కూడకొని, ఒకానొకడు మైతి = ఒకానొక చెలిసి, అచరించుచున్ = చేయుచు, పాయక = ఎడతెగక, (అవిచ్ఛిన్నముగా - అనట) అడుఁబాటు మగపాటువడన్ = స్త్రీయొక్క యొక్క యవస్థయుఁబురుషునియొక్క యవస్థయుఁబొందఁగా, వివిధత్వము = నానాత్వము. ఒంది = పొంది, పల్పాయలన్ = పెక్కు విభాగములుగా, (పెక్కురికములుగా) పాంచభౌతికపుఁబైరు = పంచభూతవికారమగుదేహమనెడు సస్యము, ఉదయించి = కలిగి, తలిర్పన్ = ఒప్పుగా, జరా = ముసలితనయు, ఆమయ = రోగము, వ్యసన = అపదలు, (వ్యసనంవిపదిధృంశేదోషేకామజకోపజే - అమ) మృత్యు = మరణముననెడు, నియుక్త = నియోగింపఁబడిన - పాంచభౌతికపుఁబైరును భక్షించుటకు నియోగింపఁబడిన, కడంగరీయముల్ = పొల్లు కనవుమేయుటకర్హములయినవి - గోమహిషాదులు, మోడుగాన్ = మ్రోడుగునట్లుగా, మేయున్ = భక్షించును.

మాయాజీవులకలయకచే స్త్రీ పురుషరూపములలోఁబంచభూతాత్మకమగు దేహమనెడు సస్యముజనించి వృద్ధిచెందఁగా, దానిని భక్షించుటకు నియుక్తమయిన ముసలితనము రోగమునాపదమరణముననెడు గోమహిషాదికముమోడుగాఁజేయును.

కడంగరీయముల్ - నీవారపాకాదికడంగరీయైః (రఘు 5-9) = “కడంగరంబునం అర్హులతీతికడంగరీయాః, ‘కడంగరదక్షిణాచ్ఛద’ ఇతి చ్ఛప్రత్యయః. ‘కడంగరీయసంక్లిబేధాన్యైత్వచితుషః పుమాన్’ నిత్యమరః తైర్గోమహిషాదిభిః” (మల్లినా)

మాయయుజీవుడున్బెసి - ఇది సాంఖ్య దర్శనానుసారియగు వివరణము, చూ 4-278 వ్యాఖ్య.

“హరియోగమాయామహత్త్వంబునంబాంచ

భౌతికదేహసంబంధుడగుచు” (భాగ 2 స్కం - 223)

జీవుడు - “ప్రాణదేహాదిభృద్దేహీ, నజీవః పరికిర్తితః” (బ్రహ్మవై)

పంచభూతములు - వృథివ్యప్రేజోవాయ్వాకాశములు.

అలం ;— రూపకము.

శా|| అంతర్వాణికుశేయద్యుమణిబద్ధాక్షున్ మదిన్నిల్పి, దు
ర్దాంతానంతభవాంధకూపతరణప్రాధిన్దృఢస్థేమబా
టింతున్ పెద్దలుతద్దనమ్మి, నుయిదాఁటేవానికింజిత 1 యా
కంతైనంగడమేనియుంగడమగాదా! యంచు 2 నూహింపుచున్.

275

వ్యా ;— పెద్దలు = విజ్ఞులు, తద్దనమ్మి = మిక్కిలి విశ్వ
సించి, అంతర్వాణి = శాస్త్రవేత్తలనెఱుఁగు, (అంతర్వాణిస్తుశాస్త్రకృత్ -
అమ) కుశేయ = పద్మములకు, (కమలంశతపశితంకుశేయమ్ -
అమ) ద్యుమణిన్ = సూర్యుడగు, (ద్యుమణిస్తరణిః - అమ) పద్మా
క్షున్ = హరిని, మదిన్ = మనస్సునందు, నిల్పి = పగిలిపించి, నుయి
దాఁటేవానికిన్ = కూపమునుదూఁకువానికి, చింతయాకంతైనన్ =
చింతాకుపరిమాణమయినను - అల్పపరిమాణమయినను, కడమేనియున్ =
కొఱతయైనచో, కడమగాదా = కొఱతకదా ! (నుయ్యిదాఁటువానికి
దూకుటలోఁగొలఁదిపాటి పరిమాణము తక్కువయినను నతఁడు కూప
మునఁగూలునుగదా! యనుట) అంచున్ = అని, నూహింపుచున్ =
సంభావించుచు, దుర్దాంత = నిగ్రహింపరాని, అనంత = అంతులేని,

275 ప :- 1 యావంతే - యః తః యాకంతైస్స - ర, అ. 2 నూహించు
చున్ - ర. నూహింపుచున్ - అ, గౌ.

భవ = సంసారమనెడు; అంధకూప = పాదునూతియొక్క, (అంధ కూపః కర్కారాంధుకః - అమ) తరణప్రాధీన్ = దాటునుద్యోగము నందు (అభియోగోద్యమాప్రాధీనుద్యోగః - అభి. చిం.) దృఢస్థిమన్ = అతిశయమయిన స్థైర్యమును, పాటింతుర్ = అవలంబింతురు.

వ్యాక ;— పాటింతురు + పెద్దలు = పాటింతురైపెద్దలు - బా. ప్రకీర్ణక 16 ఉపించు + చున్ = ఉపింపుచున్ - ప్రౌ.క్రియా 17

“నుయిదాఁటేవానికింజితయాకంతై నం

గడమైనచోఁగడమకాదా” — లోకోక్తి.

“లోకోక్తి నాంభవేద్యోగోయదిస్యా

చ్రుత్తిరంజనమ్” (విక్ర; ము. కౌ. ప్రకీర్ణక)

క॥ తలముచ్చుట్టులు దిరిగినఁ

దలపోయఁగనోరిలోనిదయకడియన్న

ట్టిలనే 1 తిరుగులు దిరిగినఁ

గలుగదుగతి విప్లుసేవఁ 2 గాకించుకయున్.

276

వ్యా ;— తలన్ = శిరస్సును, ముచ్చుట్టులు = మూఁడు తడవలు, తిరిగినన్ = చుట్టివచ్చినను, తలపోయన్ = ఆలోచింపఁగా, కడి = ఆహారము, నోరిలోనిదయ = నోటిలోపలిదే (నోటిలోపల నుంచినదే - అనుట) అన్నట్లు = అన్నవిధముగా, ఇలన్ = భూమి యందు, ఏతిరుగులు దిరిగినన్ = ఎట్టిపర్యటనలు చేసినను, విప్లుసేవన్ = హరిభజనచేత, కాక = కాకుండ, గతి = మార్గము - మోక్షమార్గము, ఇంచుకయున్ = కొంచెమయినను, కలుగదు = పొిప్పింపదు.

276 ప - 1 తెలుగుల-ముద్రి (అ) ర. గొ. తిరుగులు - అ. 2 గావింపక యున్ - ముద్రి (అ), గాకించుకయున్ - అ.

శ్లోక :— నోరిలోనిది + అ + అ = నోరిలోనిదయ.

(ము. కౌ. ప్రకీర్ణక)

మూడు + చుట్టులు = ముచ్చుట్టులు - బా సమాస 17

అలం ;— లోకోక్తి.

మ॥ పురుషశ్రేష్ఠులుగొందఱాత్మచరితంబుల్ జ్ఞానవైరాగ్యభా
స్వరముల్ గావిహరిం 1 చుచున్ గురుకృపాసంపన్నులై సాధనాం
తరమంత్రాంతర 2 దేవతాంతరములం 3 దక్కించి, క్షీరోదక
స్ఫురణంబొప్పు, ముకుందలీనతనులై 4 పొందర్పునర్జన్యముల్ 277

వ్యా :— కొందఱు = కొంతమంది, పురుషశ్రేష్ఠులు =
మానవోత్తములు, అత్మ = తమయొక్క, చరితంబుల్ = నడవడికలు,
జ్ఞాన = మోక్షసాధనమగు బుద్ధిచేతను, (మోక్షేధీర్ జ్ఞానమ్ - అమ)
వైరాగ్య = విరక్తిచేతను, భాస్వరముల్ = ప్రకాశించునవి. కాన్ =
అగునట్లు, విహరించుచున్ = సంచరించుచు, గురు = దీక్షాగురువుల
యొక్క, (మతదీక్షనిచ్చు గురువులయొక్క - అనుట) కృపా = దయ
చేత, సంపన్నులై = ఆధులయి, సాధనాంతర = వేఱుసాధనములను,
మంత్రాంతర = వేఱుహంత్రములను. దేవతాంతరములన్ = వేఱుదేవత
లను, తక్కించి = వినర్జించి, క్షీరోదకస్ఫురణంబు = పాలయొక్కయు
నీళ్లయొక్కయు స్ఫూర్తి, ఒప్పన్ = ఒప్పదముకాగా, ముకుంద =
హరియందు, లీన = విక్యమొందిన, తనులై = శరీరములుగలవారయి-
జీవాత్మలుగలవారయి, పునర్జన్యముల్ = మరల జననమొందుటలు,
పొందర్ = ప్రాపింపరు.

277 ప :- 1 పురుష - గౌ; చుచు - ర, అ. 2 దైవ - ర, గౌ; దేవ - అ.

3 దర్శించి - ముద్రి (అ), ర; దక్కించి - అ; గౌ. 4 పొందున్
పున - త, పొందక - గ, పొందర్పున - ర, అ, గౌ.

క్షీరోదకస్ఫురణం బాష్పముఁగందలీనతనులై -- అనుటచే నిట
సాయుజ్యరూపమోక్షము సూచితము. చూ 1-99 వ్యాఖ్య.

వ్యాక :— పొందరు + పునరన్వముల్ = పొందఁజునరన్వ
ముల్ - బా. ప్రకీర్ణక 16.

సీ॥ విష 1 యాంకురముగిల్లి వేయనివారికి
నినుపకచ్చడమునకెంతదప్పు?
2 తెగలోనికనటుగడుగనివారికినిద్ర
పవణంబునకు నెన్ని శి చాళ్ల పట్టు?
చింతలన్నియుఁమోడుసేయనివారికి
బోడయాదలలకు 4 నేడయేడ?
5 యేనేనుతత్త్వంబులెఱుంగనివారికి
నెఱుకకునేయూరికేడి 6 తెరువు?

అ॥ తమమొగంబుఁజూడు! తముఁజూడుమేనుఁగు
మోదనున్న వానిమేరమీఱ
సున్న మడుగఁజూచుచున్నారు, హరిభక్తి
గమ్యధామకాంక్షఁగర్మపరులు.

278

వ్యా ;— విషయ = ఇందిరియార్థమనెను, అంకురమున్ =
మొలకను, గిల్లి వేయనివారికిన్ = గోటితోఁడుచివేయనివారికి, (నిర్మా

278 ప :- 1 యాంతముగిలి - త; యాంతరముగిల్లి - గొ, యాంకురము-
ర, అ. 2 తెగగెని - ముద్ర (అ), ర; లోనికనటు - అ, గొ.
3 చాళ్ళపట్టు - చ, త; చాళ్లపట్టు - ర, చాళ్ళపట్టు - అ. 4 నేడ
కేడ - ముద్ర (అ); ర; నేడయేడ - అ, గొ. 5 యేనుతత్త్వం
బులునెఱు - ముద్రి (అ), ర; యేనేనుతత్త్వంబులెఱు - అ.
6 దెరువు - గొ; తెరువు - ర, అ.

లింపనివారికి - అనుట) ఇనుపకచ్చడమునకున్ = ఇనుపగోచికిని, ఎంత దూరము ? (చాలదూరమనుట)

మునులినుపకచ్చడములుధరింతురనుటకు - “ఇనుపకచ్చడాల గట్టుకొనుమునిమ్మిచ్చులెల్ల” (మను 2-73)

(2) తెగన్ = నిశ్శేషముగా, లోనికపటు = లోపలిమాలిన్యమును - మనస్సులోపలిమాలిన్యమును, కడుగనివారికిని = ప్రక్షాళనముచేయనివారికిని, త్రిషవణంబునకున్ = త్రికాలస్నానములసమాహారమునకు, (ప్రా)త్మర్మధ్యాహ్న సాయం స్నానములసమాహారమున కనుట) ఎన్ని చాళ్ల పట్టు=ఎన్ని వరుసలయెడము? (ఎంతోయెడమనుట)

త్రిషవణము - “తీగినవనానియత్ర, కాలేవాషత్వమ్, త్రికాలే సమాహారద్విగుః, త్రైకాలికేస్నానతగ్రియేచ, వాగ్గతిత్త్రి (ష) సవనం చరేదితిస్మృతిః” (శబ్దస్తో)

అంతశ్శుద్ధిలేని బాహ్యశుద్ధివ్యర్థమనుట, (చూ. కాశీ 3-74)

(3) చింతలన్నియున్ = విచారములనన్నింటిని, మోడుసేయని వారికిన్ = శుష్కింపజేయనివారికిని, బోడయాదలలకున్ = బోడియైన తలయొక్క ముందటిభాగములకు, (బెడలముందలయని శిరోగ్రామమిటు - అం. భా) ఏడయెడ = ఎక్కడెక్కడ? (ఏమియు సంబంధములేదనుట.)

శోభిత్రియులు, తలముందటిభాగమును, ముండనముచేయించుకొనుటయాచారము.

“యజ్ఞదత్తుండర్థముండితంబైన మూర్ధంబున నిర్కావిదోవతినతి ముఱిజుట్టుకొని” కాశీ 4-102)

వ్యాక ;— ఔదల = తలయొక్క ముందటిభాగము - ఏక దేశినమానము. 'ఔ' శబ్దమునకు వ్యస్తప్రయోగములేదు గావున నిది నిత్యనమానము. విశేషణపూర్వకర్మధారయమని మహాభాష్యమతము.

(4) వినేనుత్త్వంబులు = ఇరువదియైదు తత్వములు, (అవ్యక్తాది పంచవింశతితత్వములనుట) ఎటుంగనివారికిన్ = తెలియనివారికిని, ఎటుకకున్ = జ్ఞానమునకును, ఏయారికేదితెరువు = ఏయారికేత్రోప (ఏమియునంబంధములేదనుట)

ఏయారికేదితెరువు - వినంబంధమునులేదనుటను దెలుపు జాతీయము. ఏయారికేత్రోప - ఉ. వా. 5-159

ఇరువదియైదుతత్వములు - ఇవి సాంఖ్యదర్శన నిరూపితములు.

(1) మూలప్రకృతి. (2) మహత్తత్త్వము. [బుద్ధి] (3) అహంకారము (4-8) పంచతస్మాతలు. (9-13) జ్ఞానేంద్రియపంచకము. (14-18) కర్మేంద్రియపంచకము (19) మనస్సు (20-24) పంచభూతములు. (25) పురుషుడు. (చూ 2-8 వ్యాఖ)

ఈయిరువదియైదుతత్వములు మూడుగా విభజింపబడెను.

(1) అవ్యక్తము = మాయ. దీనిని బ్రహ్మధానమనియునందురు. ఇది సత్త్వరజస్తమోగుణాత్మకమగు ప్రకృతి. (2) పురుషుడు - జ్ఞాన రూపుడు. అపరిణామి. (3) వ్యక్తము. ఇది యవ్యక్త [మాయా] పురుషుల సంయోగమువలన జగద్రూపమునగనఁబడును. (మాయయు పీఠుడున్ బెరసి - 4-274)

పురుషుడు - చేతనము తక్కిన యిరువది నాలుగుతత్వముల నచేతనములు (షడ్ధ)

వ్యాక ;— వినేను = వినేనుల [బుద్ధిదుల] సహాహారము- సమాహారద్విగుపు.

కర్మపదులు = యజ్ఞాదికర్మలయందు బ్రీతిగలవారు, హరిభక్తి = విష్ణుభజనముచేత, గమ్య = పొందదగిన, ధామ = ఉనికియొక్క, కాంక్షన్ = ఆపేక్షచేత, (విష్ణుభక్తి చేబ్రాహ్మమగుమోక్షమునందలియపేక్ష చేత-అనుట) ఏనుంగుమీఁదనున్నవానిమేరమీఱినున్నమడుగఁజూచుచున్నారు = అందనివస్తువునందుకొనుటకువ్యర్థప్రయత్నముచేయుచున్నారు. తమమొగంబుఁజూడు తముఁజూడుము = వారివాలకమెట్లున్నదోచూడుము

వేదవిహితకర్మాన్మష్టానమువలన స్వర్గముపొందించును. ("స్వర్గ కామోయజేత") మోక్షాపేక్షగలవారుహరి భక్తి నాశ్రయింపక కర్మానుష్ఠానపథులగుట యేనుగు మీఁదనున్నవానిని మేరమీఱినున్నమడుగఁజూచుటవంటిది.

ఏనుంగుమీఁదనున్నవాని నున్నమడుగఁజూచుట -- అనునది యందనిప్రానిపండ్ల కఱులుసాచుటనంటి జాతీయము. తమమొగంబుఁజూడుతముఁజూడుచున్నది తిరస్కారమును దెలుపుజాతీయము.

సీ॥ పరదారవరధనాహరణవై ముఖ్యంబు

వశవర్తిగావించువారుదక్కఁ

బరగుణపరమాణు 1 పర్వతీకరణంబు

వ్రతముగాఁబాటించువారుదక్కఁ

*బరుడైనఁగొడుకైన మరియాదచెడనమ

త్వమునశిక్షయొనర్చువారు దక్కఁ

బరమసంపదలనావద్వేళనత్యంబు

వదలకభాషించువారుదక్కఁ

తే॥ దూరమగు కోర్కెగోరనివారుదక్కఁ

గూర్కరకర్మంబులుడివోవువారుదక్కఁ

బూరుషార్థపరతఁగ్రాలువారుదక్కఁ

దక్కువారెల్లభవవహ్నిఁ 2 ద్విజ్ఞువారు.

279

వ్యా :— పరదార = అన్యులభార్యలయొక్కయు, పరధన = అన్యులద్రవ్యములయొక్కయు, అహరణంబు = అపహరించుటయందు; వై ముఖ్యంబున్ = విముఖత్వమును, వశపర్తిగావించువారు = (తమ) అధీనమయిన దానినిగాజేయువారు. తక్కన్ = తప్ప, పరగుణ = అన్యులసద్గుణములనెడు, పరమాణు = పీలుపులను, పర్వతీకరణంబు = కొండలుగాజేయుట, వృతముగాన్ = నియమముగా, పాటించు వారు = అచరించువారు, తక్కన్ = తప్ప, (పరగుణపరమాణువులను బర్వతీకరించుట సజ్జన లక్షణమని సుభాషితము) పరుడైనన్ = అన్యుడయినను, కొడుకైనన్ = కుమారుడయినను, మరియాద యెడన్ = కట్టుబాటునుల్లంఘింపఁగా, సమత్వమునన్ = సమానత్వముతో - సమదృష్టితో, శిక్షయొనర్చువారు = దండించువారు, తక్కన్ = తప్ప, పరమసంపదలన్ = ఉత్కృష్టములయిన సంపత్తులయందును, (అధికసంపన్నులై యున్నప్పుడును - అనుట) అపద్వేళన్ = విపత్కాలమునందును, సత్కంబున్ = ఋతమును, వదలక = విడువక, భాషించువారు = పలుకువారు, తక్కన్ = తప్ప, దూరమగు కోర్కెన్ = దవ్వయినవాంఛను - మితిమీరిన వాంఛను, కోరనివారు = వాంఛింపనివారు, తక్కన్ = తప్ప, కూర్కరకర్మంబులు = ఘాతుక కృత్యములు, ఉడివోవువారు = మాననివారు, తక్కన్ = తప్ప, తిక్కువారెల్లన్ = తక్కినవారెల్లరు, భవవహ్నిన్ = సంసారమనునగ్నియందు, తిక్కువారు = చిక్కువారు (బాధపడుతాడు)

క॥ పలువేల్పులబడినడవక

యలువేలుపుగా భజింపుడీ మిరలు, 1 పి

చ్చిలశిక్యగదధిరసగం

ధిలకేశున్ పొండరీకతీర్థాధీశున్.

280

వ్యా :— పలువేల్పులబడిన్ = పెక్కుమంది దేవతలవెంబడిని, నడవక = పోవక, (పెక్కుమంది దేవతలనాశ్రయింపక-అనుట) మిరలు = మిరు, పిచ్చిల = పేరుకొన్నదియు (మిఁగడకట్టినదియు) శిక్యగ = ఉట్టిని బొందినదియు, ఉట్టి మందున్నదియు - అనుట) అగు, దధిరస = పెరుగుయొక్క పారముచేత, గఢిల = సుగంధము గలదియగు, కేశున్ = తలవెండ్రుకలు గలవాడగు, పొండరీకతీర్థాధీశున్ = పొండరీకక్షేత్రాధిపతిని - పాండురంగవిఠ్ఠలుని, ఇలువేలుపుగాన్ = గృహదైవతముగా, భజింపుడీ = సేవింపుడీ!

తలపైబెట్టుకొన్న యుట్టిలోని మిఁగడపెరుగుపడి, కేశములు సుగంధిలములయినవనుట.

పలువేల్పులు— “పలువేల్పులనుగొల్వఁబాపంబుగాదె” (అనవ)

ఉ॥ మస్తకిరీటహాటకనమంచితకుంభయుతంబు, పీవరో

1 రస్తటరత్న 2 దీపరుచిరంబు, రమా 3 సమసాలభంజికా

శస్త్రమునై నశార్జితను సౌభమునెక్కినుఖించు బుద్ధికిన్

నిస్తులభక్తి గౌంవమునిచ్చెనయెచననిచ్చుమిఁదికిన్. 281

వ్యా :— మస్తకిరీట = శిరస్సునందలి మకుటమనెడు (మస్తమ్ = మస్తకమిద్విరూపకోషః - శబ్దక; మస్తవివమస్తకః -

280 ప :- 1 విఠ్ఠలు - ముద్రి (అ), ర; పిచ్చిల - అ, గౌ.

281 ప :- 1 రస్తటి - డ, ద, బ; రస్తట - ర, అ, గౌ. 2 దీప్తి - ముద్రి (అ), ర; దీప - అ, గౌ. 3 సదు - గ; సమ - ర, అ, గౌ.

గురుబాల) హాక = బంగారముచేత, నమంచిత = ఒప్పదమయిన, కుంభ = కలశముతో, యుతంబు = కూడుకొన్నదియు, పీవర = స్థూలమైన ఉరస్తట = వక్షః ప్రదేశమునందలి, రత్న = మణియనెడు - కౌస్తుభ మణియనెడు, దీప = దీపికచేత, రుచిరంబు = ప్రకాశించునదియు, రమా = లక్ష్మీయనెడు, అసహ = సాటిలేని, సాలభంజికా = బొమ్మ చేత, (పాలచాలికాతువస్థాదిపుత్రికాసాలభంజికా - అమ) శత్రుమున్ = శ్రేష్ఠమయినదియు, ఐన = అయినట్టి, శార్ఙ్గ = హరియొక్క, తను = శరీరమనెడు, సౌధమున్ = రాజగృహమును, (సౌధాస్త్రీరాజసదనమ్ - అమ) ఎక్కి = అధిరోపించి, సఖించు = సుఖపడు, బుద్ధికిన్ = మతికి, నిస్తుల = సాటిలేని, భక్తిగౌరవము = భక్తియొక్క యాధి క్యము, (భక్త్యతిశయము) నిచ్చెనయై = నిశ్చేణికయై, మీడికిన్ = పైకి - హరియొక్కతరువనెడు సౌధముపైకి, చననిచ్చున్ = పోనిచ్చును.

లక్ష్మీవిగ్రహాదులు సౌధములపైనుండెడి వనుటకు నోరుగంటి ప్రతాపరుద్రుని సౌధముమీది గజలక్ష్మి విగ్రహము నిదర్శనము. (పద్య. బసవ)

అలం ;— రూపకము

క॥ మీరును గృహస్థధర్మము

మేరకుదలమిఱచినక, మితా⁰మాతొక్క

దారహితదారదారక

వారకములతోడఁదీర్చ 1 వాసపరులరై.

282

వ్యా ;— మీరును = మీరుకూడ, గృహస్థధర్మము = గృహమేధిధర్మముయొక్క, మేరకున్ = హద్దునకు, తలమిఱచినక = అతిక్రమించిప్రవర్తింపక, మిత్రానూత్య = స్నేహితులగు మంత్రుల

యొక్కయు, ఉదారహిత = గొప్పశ్రేయోబిలామల యొక్కయు,
 దార = భార్యలయొక్కయు. దారక = పుత్రులయొక్కయు, (తన
 యోదారకః సుతః - అభి. చిం) వారకములతోన్ = సమాహములతో,
 తీర్థవాసపరులరై = పుణ్యక్షేత్రనివాసమునందుఁ బ్రీతిగఁవారయి,
 (మీఁదిపద్యముతో నన్వయము.)

గృహస్థబ్రాహ్మణధర్మము —

చతుర్థమాయుషోభాగ, ముషిత్యాద్యంగురౌద్విజః
 ద్వితీయమాయుషోభాగం, కృతదారోగ్భవేవసేత్
 ఋతామృతాంజీవేత్తు, మృతేనప్రమృతేనవా
 సత్యాన్మతాభ్యామపివా, సత్సవృత్త్యాకదాచన,
 ఋతముంధశిలంజ్ఞేయమమృతంస్యాదయాచితమ్
 మృతంతుయాచితంభైక్షం, ప్రమృతంకర్షణంస్మృతమ్
 సత్యాన్మతంతువాణిజ్యం, తేనచైవాపిజీవ్యతే
 సేవాశ్వవృత్తిరాభ్యాతా, తస్మాత్తాం పరివర్జయేత్ (మ. స్మృ.)
 గృహస్థులు పంచమహాయజ్ఞములనాచరింపవలెను.
 “పంచసూనాగృహస్థస్య, చల్లీపేషణ్యుపస్కరః
 కండనీచోదకుంభశ్చ, బధ్యతేయాస్తువాహయన్
 తాసాంక్రమేణసర్వాసాం, నిష్కృత్యర్థంమహాత్మభిః
 పంచకప్రామహాయజ్ఞాః, ప్రత్యహంగృహమేధినామ్
 అధ్యాపనంబ్రాహ్మయజ్ఞః, పితృయజ్ఞస్తుతర్పణమ్
 హోమోదైవీబలిర్భూతో, నృయజ్ఞోతిథిపూజనమ్” (మ. స్మృ.)

క॥ కోమలతులసీపల్లవ

దామాంచిత 1 వత్సలక్ష్యధాముఃబయోద

శ్యాముఃబదద్వయనతసు

త్రామున్మన పౌండరీకధాముఃగొలుపుఁడీ.

283

వ్యా ;— కోమల = మృదువయిన, తులసీపల్లవ = తులసి
దళములయొక్క (పల్లవము = అకు, పత్త్రము - నూ. ని.) దామ =
మాలచేత (తూ. సితావళచేత - అనుట) అంచిత = ఒప్పదమయిన,
వత్సలక్ష్య = తొమ్మునందలిమచ్చకు - శ్రీవత్సమనెడు తొమ్ముమీఁది
పుట్టుచుచ్చకు, ధామున్ = స్థానమయినవాఁడును, పయోదశ్యామున్ =
మేఘమువలెనల్లనివాఁడును, పదద్వయ = అడుగుదొయికి, నత =
నమస్కరించువాఁడగు, నుత్రామున్ = ఇంద్రుఁడుగలవాఁడును, అగు,
మన = మనయొక్క, పౌండరీకధామున్ = పౌండరీకక్షేత్రము
నివాసస్థానముగాఁగలవానిని - పాండురంగవిట్టలుని, కొలుపుఁడీ =
సేవింపుఁడీ!

పయోదశ్యాము--శ్యామకృష్ణవర్ణములకై కృము కవినమయము.
“కృష్ణశ్యామయోః -- ఏకత్వేననిబంధనంచకవినమయః” (శావ్యమీ)
మేఘసామాన్యవర్ణము నలుపనుట కవినమయము.

“సామాన్యగ్రహణేవారి, ముచాంకృష్ణత్వమేవహి

రక్తత్వమేవరత్నానాం, పుష్పాంశౌక్ల్యమేవచ” (కవికల్ప)

వ్యాక ;— పయోదశ్యాముఁడు - ఉపమానపూర్వపదకర్మ
ధారయము. (ఉపమానావిసామాన్యవచనైః - పాణి)

క॥ అనుచుండనర్కనిభమగు
 ననిమిషయానంబుఁదెచ్చిహరిపార్శ్వచరుల్
 గొనిచనిరిసభర్తృకముగ
 ఘనశీలనుశీలవిష్ణుగాథాలోలన్.

284

వ్యా :— అనుచుండన్ = అనిపలుకుచుండగా, హరిపార్శ్వ
 చరుల్ = విష్ణుమూర్తిపారిషదలు, అర్కనిభమగు = సూర్యునితో
 సమానమగు, అనిమిషయానంబున్ = దేవయానమును, (విమానమును)
 తెచ్చి = తీసికొనివచ్చి, ఘనశీలన్ = గొప్పసుస్వభావముగలదియు,
 విష్ణుగాథా = విష్ణుకథలయందు, లోలన్ = మిక్కిలియాసక్తిగలది
 యనగు, నుశీలన్ = నుశీలను, సభర్తృకముగన్ = భర్తతోఁగూడ,
 గొనిచనిరి = తీసికొనిపోయిరి.

తే॥ ఆవునవసీసురుండువాయసమునంచ
 రాజకీరంబుఁబాముసరఘయు 1 గ్రద్ద
 ముక్తికేగిన కథవినుభక్తతతికిఁ
 బర్వతాగ్గిలిబాంబసంభవముభవము.

285

వ్యా :— ఆవున్ = గోవును, అవసీసురుండున్ = భూదే
 వుండును, (బ్రాహ్మణుండును) వాయసమున్ = శాకియు, అంచ =
 హంసయును, రాజకీరంబున్ = రాచిటుకయు, పామున్ = సర్పమును,
 సరఘయున్ = తేనెటీగయు, ముక్తికిన్ = మోక్షమునకు, గ్రద్దన్ =
 శిశుముగా (బహుజన్మపరంపరలక్కఱలేకుండ-అనుట) ఏగినకథన్ =
 ఆరిగినచరిత్రను, విను = అలకించు, భక్తతతికిన్ = భక్తునమూహ
 మునకు, భవము = పుట్టుక, (పునర్జన్మ - అనుట) పర్వతాగ్గి =

కొండకొనయండిలి, శీల = తాతయందు, అబ్బ = జలజముయొక్క (పద్మముయొక్క) సంభవము = పుట్టుకవంటిది. పునర్జన్మలేదనుట.

వ్యాక :— గృద్ధన = గ్రద్దన్. (మూ. కౌ. సంజ్ఞా) గృద్ధ శబ్దమునల్లాదులలోనిది.

ఇది చక్కశబ్దము, వంటిది. గృద్ధన్ + ముక్తికిన్ = గ్రద్ధ ముక్తికిన్. బా. సంధి 18

ప॥ అనివెండియునిందుధరుండు శతానందనందునితోనిట్లనియె. 286

వ్యా :— అనివెండియున్ = అనిమఱియు, ఇందుధరుండు = నెలతాల్పు (శివుడు) శతానందనందనునితోన్ = బ్రహ్మనుతుతో - నారదునితో, (శతానందశృతధృతిః - వై ని.) ఇట్లు=ఈప్రకారముగా, అనియెన్ = పలికెను.

విద్యాధరుక నిధ

సీ॥ నీలమో! కాలాభ్రజాలమో! బాలశై

వాలమో! యీసిద్ధవతునికాంతి

కెంపులో! పవడంపుగుంపులో! యీరెండ

సొంపులో! యీమేటిజోగిజడలు

హారమో! హరినీహారమో! భూరిక

ర్పూరిమో! యీయాదపురుషునగవు

మెఱపులో! పజ్జింపుటొఱపులో! శశిరేఖ

రెఱపులో! యీవటూత్తమునికోఱ

శే॥ లనగళారికి నాదిక్కు నందునిలిచి

ప్రేతభూతనికాచు పీడలడచి

క్షేత్రరక్షణదత్తుడై క్షేత్రపాలుఁ

డుండువిభునాజ్ఞతలమోచియోమునింద్ర!

287

వ్యా ;— ఓమునింద్ర = ఓమోనిశ్రేష్ఠా - ఓనారదా! ఈ సిద్ధపరునికాంతి = ఈసిద్ధశ్రేష్ఠునియొక్క (దేహ) ద్యుతి, నీలమో = నీలమణియో! కాల = నల్లనయిన, అభి = మేఘములయొక్క, జాలమో = సమూహమో! బాలశైవాలమో = లేతనాచో! (జలనీ లీతుశైవాలమ్ - అమ)

(2) ఈమేటిజోగి = ఈశ్రేష్ఠుడయినయోగియొక్క, జడలు = జటలు, కెంపులో = పద్మరాగమణులో! (పద్మరాగాభిధవరంగుఁగెంపన- అం. భా) పవడంపుగుంపులో = పృథ్వీసమూహములో! ఈరెండ = బాలాతపముయొక్క (లేయెండయొక్క) సొంపులో = పెంపులో! (సమృద్ధులో!)

(3) ఈ అదిపురమ = ఈమొదటి యధికారియొక్క, (కార్య నియుక్తునియొక్క, పురుషుడు = అధికృతుడు, నియుక్తుడు - నూని) నగవు = నవ్వు, హారమో = ముత్యాలసరమో! హరి = మనోహర మయిన, నీహారమో = హిమమో! (భూరి = అధికమయిన. కర్పూరమో = కప్పురమో!

నవ్వుతెల్లగానుండుననుట కవినమయము. చూ 1-50 వ్యాఖ్య)

(4) ఈవటూత్తముని = ఈయత్తముడగు బ్రహ్మచారియొక్క, కోటలు = దండప్రేలు, మెఱపులో = తటిత్తులో! వజ్రంపుటొఱపులో = మగఱాలశోభలో! శశిరేఖ = నెలవంకయొక్క, తఱపులో = పిల్లలో (లేతనెలవంకలో! అనుట)

అనగన్ = అనిపలుకునట్లుగా, శార్ఙ్గన్ = హరిక - విట్టలునకు,
 నాదిక్కునందున్ = నాయొక్కదెసయందు - ఈశాన్యమునందు, (వక్త
 శివుడు. శివుడేశానదిక్కున కధిపతి) నిలిచి = ప్రతిష్ఠితుడయి, క్షేత్ర
 పాలుడు = కాలభైరవుడు, విభునాజున్ = స్వామియాదేశమును -
 విట్టలునియాదేశమును, తలమోచి = శిరసావహించి, పేత = పేత
 ములనెదుపికాచభేదములయొక్కయు (ప్రేతోభూతాంతరే-అమ)భూత =
 భూతములనెదు పికాచభేదములయొక్కయు, (యుక్తేక్షాదావృతేభూతం
 ప్రాణ్యతీతేనమేత్రిమ - అమ = ప్రాణేశజ్ఞేన పికాచనయోవివక్షిణాః -
 గురుబాల; సచాధోముఖోర్ధ్వముఖాదిః. పికాచభేదోరుద్రానుచరోబాల
 గ్రహః-ఇత్యమరభరతో-శబ్దక) నిశాచర = రాక్షసులయొక్క, రాక్షసః
 కాఙ్గః-రాత్రించరోరాత్రిచరఃకర్పూరోనకపాత్యజః-అమ) రాత్రించర =
 నిశాచర) పిడలు = బాధలు అడచి = పోగొట్టి, క్షేత్రంక్షణ =
 (పౌండరీక) క్షేత్రమును సంరక్షిచుటయందు, దక్షుడై = సుధు,
 డయి, ఉండున్ = నివసించును.

క్షేత్రపాలుడు — భైరవుడు.

“త్వంభైరవంసహాగమ్య, పుణ్యక్షేత్రానిపాలయ

క్షేత్రపాలఇతి శ్రీమాన్, త్రిమతాకేమవిశ్రుతః” (స్కం)

అష్టభైరవులు —

“అదౌమహాభైరవంచ, సంహారభైరవంతథా”

అసితాంగభైరవంచ, రుద్రభైరవమేవచ

తతః కాలభైరవంచ, కోధభైరవమేవచ

తామ్రమాడగచంద్రమాడం. అంతేచభైరవద్వయమ్”

— ఇతి బ్రహ్మవైవర్తే పంచమోఽధ్యాయః — తామ్రమాడ చంద్ర
 మాడయోః స్థానేకపాలభైరవస్తదృభైరవౌజ్ఞేయా - ఇతి తత్త్వైవగణ
 పతిఖండే — శబ్దక.

పాండరీక క్షేత్రపాలకుడు కాలభైరవుడు - చూ 4-292.

అలం ; — సందేహము.

క॥ శిశ్యావచూడు నాజ్ఞా

వాక్యార్థము సేయుభోగివలయు ప్రభావా

ధిక్యంబుమీఱియేరికి

శక్యమెతత్ క్షేత్రమునబ్రచారమొనర్పన్.

288

వ్యా :— శిశ్యావచూడు = (చవిది) చిక్కము తలయగ్ర భాగమునగలవానియొక్క-విట్టలునియొక్క, అజ్ఞావాక్యార్థముసేయు= అనతిచ్చినమాటయొక్కయర్థమునెఱవేఱునట్లుచేయు, భోగివలయు = సర్వముకంకణముగాఁగలవానియొక్క-కాలభైరవునియొక్క, ప్రభావ-మహిమయొక్క, అధిక్యంబున్ = అతిశయమును, మీఱి = అతి క్రమించి, తత్ క్షేత్రమునన్ = ఆక్షేత్రమునందు-అపాండరీకమునందు ప్రచారమొనర్పన్ = సంచరించుట, ఏరికిన్ = ఎవరికయినను, శక్యమే = సాధ్యమా? (సాధ్యమకాదనుట)

చ॥ చెడుగల, విష్ణుభక్తినిరసించుదురాత్ముల, మోక్షలక్ష్మిచే

పడుటకుఁగాని హినులబ్రహ్మభావతిరస్కృతహాకపాలుఁడా

బుడిబుడి 1 తాల్పుడందునొకపూటయునుండఁగనీకతోచిపో

2 నడుచుఁగలంచుడెందముల, నారటపెట్టుమహోగ్రమూర్తియై

289

వ్యా :— చెడుగులన్ = ధూర్తులను, (చెడుగుగావరి -- బేరజమనధూర్తుపేరువెలయు - అం భా) విష్ణుభక్తిన్ = హరిభక్తిని

నిరసిండు = తిరస్కరించు, దురాత్ములన్ = చెడ్డస్వభావముగలవారిని,
 మోక్షలక్ష్మి = ముక్తి సంపద, చేపడుటకుఁగాని = పొందిపరాని,
 హీనులన్ = అధములను, ప్రభావ = (తన) మహిమచేత, తిరస్కృత =
 తిరస్కరింపఁబడిన, లోకపాలుడు = దిక్పతుఁగలవాడగు, అబుడి
 బుడితాల్పుడు = అబాలచంద్రుని ధరించినవాడు - ఆకాలభైరవుడు
 అందున్ = అచ్చట - ఆపొండరికమున, ఒకపూటయున్ = ఒక
 దినార్థమయినను, ఉండఁగనీక = నివసించనీయక, త్రోచి = గెంటి,
 పోనడుచున్ = వెళ్లఁగొట్టును, డెందములన్ = మనస్సులను, కలఁ
 చున్ = క్షోభపెట్టును; మహోగ్నిమూర్తియై = గొప్పభయంకారా
 కారారముగలవాడయి, ఆరటపెట్టున్ = బాధపెట్టును.

లోకపాలుడు —

“ఇంద్రోవహ్నిః పితృపతి, ర్నిర్మతిర్వరుణోనిలః
 ధనదఃశంకరశ్చైవ, లోకపాలాః పురాతనాః” (అగ్ని)

పాఠ :— బుడిబుడితాల్పుడు -- ఈపాఠమునరికాదు.
 తాల్పుడు - అనువుఁలిగతుల్యరూపముండదు. నెలతాల్పు - ఇత్యాది.
 బుడిబుడితాల్పుడు - అనునది వాకతాల్పుడు - అనుచానివంటి ప్రియో
 గము. చూ 1-199 వ్యాఖ్య]

బుడిబుడితబ్ధమునకుఁ బ్రయోగాంతరము మృగ్యము.

వ్యాక :— తాల్పుడు = తాల్పుట. తాలుచు + డు = తాలు
 పుడు (బా. కృదంత 20) = తాల్పుడు. బుడిబుడితాల్పుడు = బుడి
 బుడిని + తాల్పుడు - ద్వితీయాతత్పుగ పము. చూ. 5. 138 వ్యాఖ్య.

ఆరటపెట్టు - ఆరటము + పెట్టు. పెట్టుధాతువును బడ్వాదులలోఁ
 బరింపనగును. (బా. సరిధి 46)

ఉ॥ పువ్వును బూత 1 పుట్టమును భూషయదివ్యములై చెలంగ లే
జవ్వనులర్థిగొల్వనొకచక్కని భేదరుడొక్కనాడు, ము
న్నవ్వనచూలిహాటకమయావనభోపరి వీధిఁద్రమ్మరున్
గ్రొవ్వెసఁగన్ విమానరుచికోకనదప్రియరోచి 2 నేచఁగన్. 290

వ్యా ;— పువ్వును = పుష్పములును, పూత = లేపనము
లును, పుట్టమును = వస్త్రములును, భూషయన్ = ఆభరణములును,
దివ్యములై = దివియందుఁబుట్టినవై (దివ్యం -- వల్లెదివిభవేతిమ)
చెలంగన్ = ఒప్పుగా, లేజవ్వనులు = నవయువతులు, అర్థిన్ =
ప్రితితో, కొల్వన్ = సేవింపగా, ఒకచక్కని భేదరుడు = ఒకానొక
యందమయిన విద్యాధరుడు, (విద్యాధరస్తుద్యుచరాః - భేదరాస్త్య
యావనాః వై. ని) మున్ = పూర్వకాలము, ఒక్కనాడు = ఒక
దినము, గ్రొవ్వెసఁగన్ = మదమతిశయింపగా, విమాన = దేవ
యానముయొక్క, రుచి = కాంతి, కోకనదప్రియ = కైందమ్మి
విందుయొక్క - సూర్యునియొక్క, (రక్తసరోరుహేరక్తోత్పలం కోకన
దమ్ - అమ) రోచిన్ = ప్రకాశమును, వీచఁగన్ = బాధింపగా,
(తిరస్కరింపగా - సరిపోలగా) అవ్వనమాలి = అహరియొక్క -
అవిట్టలునియొక్క, హాటకమయ = బంగారుమయమయిన, అవనభ =
సదనముయొక్క - పాండురంగాలయముయొక్క, ఉపరివీధిన్ = పై
వీధియందు - పైభాగమునందు. త్రమ్మరున్ = సంచరించును.

పువ్వునుబూతపుట్టమును - జాత్యేకవచనములు.

వ్యాక ;— పూత = పూతయును, నముచ్చయమధ్యా
హర్యము -- పొ) వాక్య 1కి

290 ప :- 1 పట్టమును - గొ; పుట్టమును - ర, అ. 2 నెచ్చఁగన్ - ర;
నెం. (నే?) చఁగన్ - అ; నేచఁగన్ - గొ.

ఉ॥ ఏధితయావ 1 నాంధమతి నెద్దియుమిఁదెఱుంగంగలేక వి
ద్యాధరుఁడాతఁడాత్మరుచి 2 నాకసమున్ గనకప్రసూనరా
జీధరణాభిరామముగజేయుచుఁసిగ్మర, క్షేత్రపాలుఁడు
త్రోధరసోగ్రమూర్తియయి కోయనియారెనభంబుఁజూచుచున్.

291

వ్యా :— విద్యాధరుఁడాతఁడు = ఆఖేచరుఁడు, ఏధిత =
వృద్ధిపొందిన. యావన = జవ్వనముచేత, అంధ = గుడ్డిదమున -
వివేకముమ లిన, మతిన్ = బుద్ధితో, ఎద్దియున్ = ఏదియును, మిఁడు =
రాబోవుపరిణామమును, ఎఱుంగలేక = తెలియఁజాలక, ఆత్మరుచిన్ =
తనయొక్కకాంతిచేత, అకసమున్ = అకాశమును, కనకప్రసూన
రాజీ = బంగారుపువ్వుల సమూహముయొక్క, ధరణి = ధారణము
చేత, అభిరామముగన్ = రమ్యమయినదిగా, చేయుచున్ = ఉనర్చుచు,
సిగ్మరన్ = సంపరింపఁగా, క్షేత్రపాలుఁడు = కాలభైరవుఁడు,
ఉత్కృతధరస=అధికమయినకోపరసముచేత, ఉగ్ర = భయంకరమయిన,
మూర్తియయి = ఆకృతిగలవాడయి, సభంబున్ = అకాశమును,
చూచుచున్ = విలొకించుచు, కోయనియారెన్ = కోయనియటవెను

కో—ధ్వన్యనుకరణము.

సీ॥ కనువిచ్చిచూచుటగాక 1 దిగ్గనలేతె

2 సమసమాధిస్తిమితిముని కులము

291 ప :- 1 నోత్ర - ముద్రి (అ), ర; నాంధ - అ. 2 కాకస - ప,
నాకస - ర, అ.

292 ప :- 1 దిగ్గున - ముద్రి (అ), ర; దిగ్గున - అ. 2 సమితసమాధిస్థిర-
డ, డ, బి. సమితసమాధిస్థిత - ర; సమసమాధిస్తిమిత - అ, గా.

గుర్జులఁ 3 బొదువుమక్కవలు దక్కుటగాక
 4 పొదలాడెఁజెట్లపైఁబులుఁగుమూఁక
 పులుమేయు 5 గమకంబువొలఁగుట గాకవి
 హ్వనబుద్ధియైదాఁటెహరిజకులము
 ప్రజగేలఁగర్ణరంధ్రములు మూయుటగాక
 పవిత్రకనరనుతి ప్రపణమయ్యెఁ

తే॥ బద్ధనాభగృహపరిభాగసంచ
 రిష్టభేదరదర్శనోద్దిక్తహృదయ
 కాలభైరవభైరవోద్వేలకంఠ
 కుహరనిష్ఠ్యాతరోషనిర్ఘోష 6 విహృతి.

292

వ్యా :— పద్మనాభ = హరియొక్క - విట్టలునియొక్క -
 గృహ = నదనముయొక్క - పొందురంగాలయముయొక్క, ఉపరిభాగ =
 ఉర్వప్రదేశమునందు, నంచరిష్ట = తిరుగుస్వభావముగల - తిరుగు
 నట్టి భేదర = విద్యాధరునియొక్క, దర్శన = చూచుటచేత, ఉద్దిక్త =
 ఉద్రేకముపొందిన హృదయ = మనస్సుగలవాడగు, కాలభైరవ =
 కాలభైరవునియొక్క, భైరవ = భయంకరమయిన, ఉద్వేల = మిక్కుట
 మయిన, కంఠకుహర = గళవివరమువలన (నుండి) నిష్ఠాత =
 చిమ్మఁబడిన - వెలుపరింపఁబడిన, రోషనిర్ఘోష = కోపమువలనఁగలిగిన
 మహాధ్వనియొక్క, విహృతిన్ = ప్రసారముచేత —

3 బొడముమంకువ - గ; బొదువ - గౌ; బొదువు - ర. అ.

4 పొదలాడె - క, త; పొదలాడె - ర. అ. 5 తమకంబు - ముద్రి
 (అ), ర; గమకంబు - అ. 6 విహృతి - ముద్రి (అ) ర, గౌ.
 వికృతి - అ.

(1) సమ = చక్కనయిన, (సమాస్త్రీవత్సరేసాధుసర్వతుల్యేషు వాచ్యవత్ - వై ని) సమాధి = నిరంతరధ్యానమునందు, స్తిమిత = ఆచంచలమయిన, మునికులము = మౌనులసజాతీయసమూహము, (సజాతీయైః కులమ్ - అమ) కనవిచ్చిచూచుటకాక = నేత్రములను దెఱచిచూచుటయేకాకుండ, దిగ్గనలేచెన్ = తటాటలలేచెను.

(2) గ్రుడ్డులన్ = అండములను, పొదుపు = పొదిగెడు, మక్కువలు = ప్రీతులు; తక్కుటగాక = విడుచుటయేకాకుండ, పులుగు మూఁక = పక్షులసమూహము, చెల్లపైన్ = వృక్షములమీఁద, పొదలాడెన్ = కలఁగియాడెను (అటునిటుచెదరినంచరించెను.)

(3) పులు = గడ్డిని, మేయు = మేసెడు, గమకంబు = యత్నము, తొలఁగుటగాక = మానుటయేకాకుండ, హరిణ = లేళ్లయొక్క, కులము = సజాతీయసమూహము, విహ్వలబుద్ధియై = కలఁతచెందిన మతిగలదై, దాఁటెన్ = లంఘనములుచేసెను, (గెంతెను)

(4) ప్రజ = జనము, కేలన్ = చేతితో, కర్ణరంధ్రములు = చెవికంఠలను, మూయుటగాక = మూతపెట్టుటయేకాకుండ, పవిత్రశంకన్ = పిడుగనెడు నవోహవేత, నర = అర్జునునియొక్క, నుతి = స్తుతియందు, (అర్జునునిపదిపెళ్లు జపించుటయందు - అనుట) ప్రవణమయ్యెన్ = అనంతమయ్యెను.

పిడుగులు పడునను శంకకలుగునప్పుడర్జునుని పేళ్లుపదింటిని జపించుటయొచారము —

“ప్రేరిపడందొడగెంజతుర్దిశా

తటములమందుచుంబిడుగుతండముకాంచి పురీజనంబుహృ

త్పుటములు జల్లనన్ మఘవపుత్తుని పేళ్లుపదిన్ జపింపఁగన్

(హర 2-22)

ఉ॥ మాననికోపమిట్లుమదిమల్లడిగొల్పంగ, మింటికిన్ మహా
 1 శ్వేనమపొలె బిట్టెగని, యెక్కుడు 2 నిక్కుననుగ్రవిగ్రహం
 డై నెఱి 3 తగ్గనగ్గనయాయివిమానముఁదొక్కిభగ్గుముం
 గా4 నొనరింపుడున్ ద్రిదశగాయకనాయకుఁడిర్వి 5 గూలుడున్

293

వ్యా :— మానని = విశువని, కోపము = కినుక, ఇట్లు =
 ఈప్రకారముగా, మదిన్ = మనస్సును, మల్లడిగొల్పంగన్ = పరిత
 పింపజేయఁగా, మహాశ్వేనమపొలెన్ = గొప్పడేగయేయనునట్లు,
 (శశాదనః పత్రిశ్వేనః - అమ) మింటికిన్ = ఆకాశమునకు, బిట్టు =
 వేగముగా, ఎగసి = ఎగిరి, ఎక్కుడు = అధికమయిన, నిక్కునన్ =
 ఔన్నత్యముతో, ఉగ్రవిగ్రహంఁదై = భయంకరమయిన యాకారము
 గలవాఁడై, నెఱితగ్గన్ = సొగసు చెడునట్లు, అగ్గనయాయి = అభే
 చరునియొక్క, విమానమున్ = దేవయానమును, తొక్కి = కాలితో
 నదిమి, భగ్గుముగాన్ = పగిలిపడిగా, ఒనరింపుడున్ = చేయఁగానే,
 త్రిదశగాయకనాయకుఁడు = ఆదేవతాగాయకముఖ్యుడు - అభేదరుఁడు,
 ఉర్విన్ = భూమియందు; కూలుడున్ = పతనముకాఁగానే (మీఁది
 పద్యముతో నన్వయము)

త్రిదశగాయకనాయకుఁడు - గంధర్వకిన్నరులు త్రిదశగాయకులు.
 విద్యాధరులు త్రిదశగాయకులుకారు. ఈవర్గములకైక్యము దైత్యదాన
 వాసురరాక్షసశబ్దములయైక్యమువంటిదననగును.

అలం ; — ఉపమ

293 ప :- 1 శ్వేనము - ముద్రి [అ]. ర; శ్వేనమ - అ, గౌ. 2 నుక్కున-
 ముద్రి - (అ). ర. నిక్కున - అ, 3 తగ్గ - ముద్రి (అ), ర,
 దగ్గ - అ, డిగ్గ - గౌ. 4 నొనరించుచుకా - డ, ద, బ. నొన
 రింపుడుకా - ర, అ, గౌ, 5 గూలినకా - ర, గూలుడుకా-అ, గౌ.

ఉ. కోలుమనంగి 1 మొగ్గిబలుగోలుదీటుచుగ్రుడ్లు ద్రిప్పుచున్
 క్షేళ 2 లొనర్చుచున్ మొగముజేవురు ముద్దవిధంబునన్ మహా
 భీలముగాఁగవ్యాళవిభుఁబెప్పల గ్రేడ్చిన వాడికినిచ్చెన
 బ్బాలిశుఁగాలభైరవుఁడు పైకుబుసంబాకరి పోయెత్తఁగన్ 294

వ్యా :— కోలుమనంగి = మిక్కిలి విజృంభించి, మొగ్గి =
 ముందునకువంగి, బలుగోలు = వాడియైనదంష్ట్రులను, దీటుచున్ =
 రాపిడిచేయుచు, గ్రుడ్లు = కనీకలు, కంటిగ్రుడ్లు) త్రిప్పుచున్ =
 తిరుగుడుపడజేయుచు, క్షేళలు = సింహనాదములు. (క్షేడాతు
 సింహనాదః శ్వాత్ - అమ. పా క్షేళా - గురుబాల) ఒనర్చుచున్ =
 చేయుచు, మొగము = ముఖము, జేవురుముద్దవిధంబునన్ = గైరిక
 పిండమువలె, (గైరికంబుజేగుఱంచన వి. సిల్లు-అం. బా) మహాభీలము
 గాఁగన్ = గొప్పభయంకరమయినదికాఁగా. పెన్నులుఁగు = గరు
 త్కంతుఁడు, వ్యాళవిభున్ = సర్పరాజును, ఈడిచ్చిమాడ్కిన్ = తిగిచి
 నట్లు, అబ్బాలిశున్ = అమూఁగుని, (బాలిశశ్చశిశౌమూర్తే - మే ని)
 కాలభైరవుఁడు = క్షేత్రపాలుఁడు, పైకుబుసంబు = (దేహము)
 మీడికంచుకము, ఒకపోరువ = ఒకపొర, ఎత్తఁగన్ = ఉడఁగా,
 ఉచ్చెన్ = తిగిచెను - అని కాలభైరవుని పక్షమున, నర్థము పైకుబు
 సాబు = దేహముమీడి కంచుకము, ఒకపోరువ = కొంతపొర,
 ఎత్తఁగన్ = ఉడఁగా - అని గరుత్కంతుని పక్షమున, నర్థము.

గరుత్కంతుఁడు సర్పరాజు మేనిపొరయూడ నీడ్చినట్లు, కాలభైర
 వుఁడు విద్యాధరుని మేనికుబుసముపొరయూడనీడ్చినట్లు.

294 ప 1 మొగ్గి - ముద్రి (అ). ర, శా. (మొగ్గి - అ. 2 లొనర్చుచుకా-
 గా: లొనర్చుచుకా - ర, 3 పోరులె - త. పోయెత్త - ర, అ.
 పోరువె - గా,

293, 294 పద్యములు రెండును గలిపియన్వయము. కానదీనిని యుగ్మకమనియందురు. “ద్వాభ్యాంతుయుగ్మకమ్ - సా. ద. కు. క మని సామాన్యవ్యవహారము.

అలం ;— శ్రీపానుప్రాణితమగునుపమ.

క॥ ఈ 1 వడువునఁబులి దొడికిన

యావు 2 ససిగనునురు 3 పోకకాసన్నుండౌ

నావిద్యాధరుఁడై వ

దేవావృత్తుఁగాంచివాసు దేవుఁడు 4 వలుకున్. 295

వ్యా :— ఈవడువునన్ = ఈవిధముగా, పులి = వ్యాఘ్రము తొడికిన = పట్టుకొనిన, అవునసిగన్ = గోవువలె, ఉసురుపోకకున్ = ప్రాణనిర్గమనమునకు, అసన్నుండౌ = దగ్గఱపడినవాడగు, భైరవ దేవ = కాలభైరవస్వామిచేత, అవృత్తున్ = పొదువఁబడినవాడగు, అవిద్యాధరున్ = అభేదరుని, కాంచి = చూచి, వాసుదేవుఁడు = పరమాత్ముఁడు - విఠ్ఠలుఁడు, వలుకున్ = (ఇట్లు) వచించెను.

వాసుదేవశబ్దనిరుక్తి — 2.85 వ్యాఖ్య.

శా॥ నాగాకర్ప! | యోహా! పురే! నిలు, విమాన 2 భ్రష్టుడైనెలపై నీగఁధర్వుఁడుకూలిదర్పముడిపోయెన్, జంపఁగా 3 గాదు, గా థాగఃకర్మతుఁడేనియున్ 4 జదుపువాడైయుండ, నర్థిన్ మహా భాగుల్ చుపవినీవెఱు 5 గుదువ, కోపంబాపుమిపట్టునన్.

296

295 ప : 1 విధము - గ, వడువున - ర, అ, గౌ. 2 పసి - ర, అ, 3 పోవ కాస - డ, ద, బ, పోక - ర, పోక - అ. 4 వల్కున్ - ర, అ; వలుకున్ - గౌ.

296 ప : 1 యహో-డ, ద, బ, యోహో - ర, అ, గౌ. 2 శ్రేష్టుడై-క, భ్రష్టుడై - ర, అ. 3 రాదు - ర, గాదు- అ, గౌ. 3 జదుపు-త, జదుపు - ర, అ. 4 గుదువు - ముద్రి (అ) ర, గుదువ - అ.

వ్యా :— నాగ = సర్పములు, అకల్ప = అలంకారములు
 గాగలవాడా! (“అకల్ప = మండనమ్ - ఇతి హేమచంద్రః”-శబ్దక)
 ఒహో! = ఓహో! పురే = బాపురే! (అయ్యో!) నిలు = అగుము.
 విమాన = దేవయానముపలన (నుండి) భృష్టుడై = చ్యుతుడై
 నేలపైన్ = భూమిమీద, ఈగఁధర్వుడు = ఈభేచకుడు, (గంధర్వ
 విద్యాధరులకిటనైక్యము, చూ. 4-301 ప.) కూలి = పడి, దర్పము =
 గర్వమును, ఉడివోయెన్ = ఉడిగిపోయెను (వదలెను) గాధ = అధిక
 మయిన, అగః కర్మతుడేనియున్ = అపరాధకృత్యములుచేయుటయందు
 దెగువగలవాడయినను, (పాపాపరాధయోరాగః, కర్మశూతస్తుకర్మతః-
 అమ) జడుపువాడైయుండన్ = భయముగలవాడయియుండఁగా,
 చంపఁగాగాదు = వధింపదగదు. అర్థిన్ = ప్రీతితో, మహాభాగుల్ =
 కీర్తిశాలులు, చంపమి = (భయపడినవారిని) వధింపకపోవుట, నీవు =
 ఈవు, ఎఱుంగుదువ = నిశ్చయముగా నెఱుంగుదువు ఈష్టునన్ =
 ఈవిషయమున. కోపంబు = కినుకను, అఁగు = నిగ్రహింపుము.

క॥ అనిశ్రీపతియానతియి

చ్చిన 1 మందల విడిచెనతని సిద్ధవిభుడువాఁ
 డునుగులగులలైలావగ

లినమై 2 విడిలించుకొనుచులేచెఁగిడుకుచున్.

267

వ్యా :— అని = ఈప్రకారముగా, శ్రీపతి = లక్ష్మీ
 కాంతుడు - విట్టలుడు, అనతియిచ్చినన్ = అజ్ఞాపింపఁగా, సిద్ధ
 విభుడు = సిద్ధనాయకుడు - కాలభైరవుడు, అతనిన్ = వానిని
 మందలవిడిచెన్ = జీవముతోవదలెను వాఁడును = అతఁడును -
 అభేదరఁడును; గులగులలై = నలఁగినదయి; లావు = బలము;

297 ప. 1 మందల - ర, త; మందల - అ. 2 విడిలించు - ర.

విడిలించు - అ.

అగలిన = క్షీణించిన, మైన్ = శరీరమును, విడిలించుకొంచున్ =
దులుపుకొనుచు, జాడించుకొనుచు) కిడుకుచున్ = మూలుగుచు,
లేచెన్ = ఉత్థితుడయ్యెను.

ఉ॥ వేచియతండుగాంచెగదళీమృదులోదుయుగున్, హసన్ముఖన్
మేచకమేఘమూర్తి, దినమిత్రసమానమరత్న భూషితున్
లోచనధిక్ష్మతాంబుజదళున్, శతకోటి సుధాకరాగ్నిరు
గ్వీచిపరంపరోపమనవీనతనుప్రభు, యాదవప్రభున్. 298

వ్యా ;— వేచి = ఉత్థితుడయి, అతండు = అతడు -
అవిద్యాధరుడు, కదళీ = అరటివలె - అరటిబోదెవలె, మృదుల =
కోమలమయిన, ఊరుయుగున్ = తొడలజంటగలవాడును, హసన్ =
నవ్వుచున్న, ముఖన్ = మోముగలవాడును. మేచక = నల్లనయిన,
(కృష్ణపీలాసిరిశ్యామకాలశ్యామలమేచకాః - అమ) మేమ = జలదము
వంటి, మూర్తిన్ = దేహముగలవాడును. దినమిత్ర = సూర్యునితో,
సమ = సమానమయిన, అనమ = సాటిలేని, రత్న = మణితో-
కొస్తభమణితో, భూషితున్ = అలంకృతుడును, లోచన = కన్నుల
చేత, ధిక్ష్మత = ధిక్కిరింపఁబడిన, అంబుజదళున్ = తామరఱేకులు
గలవాడును. శతకోటి = నూఱుకోట్ల, సుధాకర = చంద్రుల
యొక్కయు, అగ్ని = అనలములయొక్కయు; రుగ్వీచి = అగ్ని =
కాంతితరంగములయొక్క, పరంపరా = ఎడతెగని. రుసలతో, ఉపమ =
సాటియయిన, నవీన = కొత్తదయిన, తనుప్రభున్ = దేహప్రభ
(కాంతి) గలవాడును, అగు, యాదవప్రభున్ = యాదవరాజును.
(కృష్ణుని) - విట్టలుని, కాంచెన్ = చూచెను.

వ॥ ఇట్లు సచ్చిదానందకందంబగు సచ్చిందంబుతాల్పు ననల్పద్భుత
రస 1 నిర్మగుండై కనుంగొనుచు నవతీర్థగర్వ విద్యాధరుండై
యవిద్యాధరుండిట్లుని వితర్కించు. **299**

వ్యా :— ఇట్లు = ఈప్రకారముగా, సచ్చిదానంద =
సత్తుజ్ఞానమునకు నానందమునకు, కందంబగు = మూలమగు,
అచ్చిందంబుతాల్పున్ = ఆశంఖధారిని, (అపాంచజన్యశంఖమును
ధరించువానిని - అనుట) - అవిఘ్నాని, అనల్ప = అధికమయిన,
అద్భుతరస = ఆశ్చర్యరసమునందు, నిర్మగుండై = మునిగినవాడయి
కనుంగొనుచున్ = చూచుచు. అవతీర్థ = దిగిపోయిన - సళించిన;
గర్వ = దర్పమనెడు; విద్యా = విద్యను; ధరుండై = తాల్చిన
వాడయి; అవిద్యాధరుండు = అభేదరుండు; ఇట్లు = ఈప్రకార
ముగా; వితర్కించున్ = ఊహించును.

వ్యాక :— సచ్చిదానంద --- త్రిపదకర్మధారయము
“సంశ్చాసౌచిచ్ఛాసాతానందశ్చ” (ముగ్ధ)

శా॥ ఈపుంగ్రామణియెవ్వడొక్కొ! హరి 1 యట్లిపొందె; సందేహమే
లా? పద్మాక్షుడెయంచులోదెలిసి, యోలక్ష్మీశ! 2 యేద్యన్నివా
సో 3 పర్యభ్రవరస్వమానగుడనై యుండిండి 4 యిష్టాక్కయు
త్తోపోదగ్రుడుగూల్చు 5 గోవృణిగికన్గొంటిన్ సురేశున్ నినున్.

300

299 ప :- 1 నిమగుండై - ర (పా) నిర్మగుండై - ర. అ. గొ.

300 ప :- 1 యేయిట్లాండె - ద; యిట్లాప్పొందె - డ. ర; యు (య?)
ట్లిపొందె - అ. ఇట్లాపొందె - గొ. 2 యెందున్విదాసోపర్యభ్రమ
చంద్విమాన - త; యుద్య - గొ. యేద్యన్నివా - ర. అ.
3 పర్యా-గొ. పర్య - ర. అ. 4 యిట్లాప్ప - గొ. యిష్టాక్క-ర. అ.
5 గోవృణియు - గ; గ్రోవృణిగి - ర. అ.

వాక్యము :- ఈపుంగుగ్రామము = ఈపురుషుగ్రామము, ఎవ్వడొక్కఁడు
 ఎవఁడయియుండునో! (ఒక్కొక్కఁడు హానుదెలుపును.) హరియల్లు =
 విష్ణువువలె (విట్టలునివలె - అనుట) ఇంపొందెన్ = ఒప్పును, (విట్టలుని
 వలెనున్నాడనుట) సందేహ మేలా = శంకయమెందులకు, సద్భా
 క్తుడె = విష్ణువే - విట్టలుడే, అందున్ = అని, లోన్ = లోపల
 మనస్సులోపల, తెలిసి = గ్రహించి, ఒక్కొక్క = ఒకమాపటి - ఒకవిట్టలా
 ఎన్ = నేను, తత్త్వ = నీయొక్క, నివాస = గృహముయొక్క
 సేవేవాలయముయొక్క, ఉపరి = పైభాగమునందలి, అభి = ఆకాశ
 మునందు, ఉరత్ = ఉచరించుచున్న, విమానగుండనై = దేవయాన
 మును బొందినవాడనయి, ఉండిండి = ఆకస్మికముగా, ఇప్పుడు =
 ఇప్పుడు, ఒక్క = ఒకానొక, ఉత్కృష్ట = అధికమయిన కినుకచేత,
 ఉదగ్గుడు = భయగళరమైనవాడు, కూల్చిన = పడఁగొట్టగా,
 కొవ్వటిగి = మదముతటిగి, సురేశున్ = దేవతాధీశుడగు, నినున్ =
 నిన్ను, కన్గొంటిన్ = దర్శించితిని.

క్ర. 1 నిర్మదులకుదోచిన క్రియ
 దుర్మదులకుదోపనివేడుటననుచు మనో

2 ముర్మురదాపి బడిమనుభ

ధర్మభటుడుతత్పదద్వితయ 3 కృతనతియై.

301

వాక్యము :- నిర్మదులకున్ = గర్వములేనివారికి, తోచినక్రియన్ =
 ప్రోత్సహముగునట్లు, దుర్మదులకున్ = దుష్టమయిన గర్వముగలవారికి,
 (మదో - గర్వేహర్వేభదానయోః - మ ని.) ఈపు = నీవు, ఎదుటన్ =

301 ప :- నిర్మలుగ-గ; నిర్మదుల - ర, అ. 2 ముర్మురదాపి - ర, ముద్ది(అ)
 ముర్మురదాపి - అ, ముర్మురదాపి (రి?) - అ. 3 మాన
 సుడై - గ; కృతనతియై - గో, కృతమతియై ర, అ.

పురోభాగమునందు, తోపవు = ప్రత్యక్షముకావు. అనుచున్ = అని,
 మనః = హృదయమునందు; ముర్ఖురత్ = ముర్ఖురమువలె (=ఊత
 నిప్పువలె) నాచరించుచున్న (తుషానలః కుకూలః స్యాత్, ముర్ఖురః-
 తి) ని) అర్చిన్ = మనోవ్యధయందు, పడి = చిక్కుకొని, మనుజు
 ధర్మ = కుబేరునియొక్క, (మనుష్యధర్మాధనదో, రాజరాజోధనాధిపః-
 అమః; మనుష్య = మనుజు) భటుడు = సేవకుడు - విద్యాధరుడు
 (కుబేరుని భటులుకిన్నరులు. ఇటుగిన్నర విద్యాధరులకైక్యము.)
 తత్పదద్వితయ = అతనియొక్క (విట్టలునియొక్క - అనుట) పాద
 ద్వయమునందు, కృత = చేయబడిన, నతియై = నమస్కారము
 గలవాడయి.

విద్యాధరకిన్నరగంధర్వులు వేర్వేరు వర్గములు

“విద్యాధర్యోష్పరోయక్ష, రక్షోగంధర్వకిన్నరాః

పిశాచోగుహ్యకస్సిద్ధో, భూతోఽమీదేవయోనయః (అమ)

విద్యాధరుని (290, 295 ప) ద్విదశగాయకనాయకుడుగాను.
 (293 ప) గంధర్వుడుగాను (296 ప) మనుజుధర్మభటునిగాను,
 (301 ప) నిర్దేశించుటయౌపచారికము.

సగర్ - పాపాహంపాపాపకూపప్రవణమతిరహం, బాలిశోహం, సుధీదు
 ప్రాప్తోహం, దుష్టకష్టప్రకృతిరహం, మహంపామరాత్తాస్మినానా
 దుపద్రోహపచారాద్భదనిహితధియం కోధినంమామవత్స
 భ్రీపాదానక్తియుక్తంశివకరయనుచున్ జిష్టుగృష్టున్మతిం చెన్

వ్యా :— అహమ్ = నేను, పాపిని = పాపిని, అహమ్ = నేను, పాపిని = అహమ్ నేను నూతియందు, ప్రవణమతిః = అసక్తమయిన బుద్ధిగలవాడను, అహమ్ = నేను, బాలిశః = అజ్ఞుడను, (అజ్ఞే మూఢయథాజాత, మూఢ్యైవేధేయః బాలిశః - అహమ్) అహమ్ = నేను, సుధీ = పండితులచేత, [సుధీః కోవిదోబుధః - అహమ్] దుష్ప్రాప్తిః = పొందరానిహేడను, అహమ్ = నేను, దుష్టకష్టప్రకృతిః = చెడ్డదియు, బాధించునదియునగు, స్వభావముగలవాడను, అహమ్ = నేను, పామరాత్మ = సీచాత్ముడనై, అస్మి = ఉన్నాను. శివకరః = ధనుః కలిగించువాడా! నానారూప = పలురకములయిన, దోహ = అనిష్టచింతనములయొక్కయు, అపచార = అపరాధములయొక్కయు, అర్బుద = పదికోట్లసంఖ్యయందు - అసంఖ్యాకములయందు. నిహితః = ఉంచబడిన, ధియమ్ = బుద్ధిగలవాడును, కోధినమ్ = కోపముగలవాడును, త్వద్ = నీయొక్క, శ్రీపాద = శ్రీచరణములయందలి, అసక్తియుక్తమ్ = తత్పరత్వముతోగూడుకొన్నవాడునగు, మామ్ = నన్ను, అవ = కాపాడుము. అనుచున్ = అని, జిష్టున్ = జయశీలుడగు, కృష్ణున్ = హరిని - విట్టలుని, నుతించెన్ = కొనియాడెను.

అర్బుదము —

“ఏకందశతతంచైవ; సహస్రమయుతంతథా

లక్షంచనియుతంచైవ, కోటిరర్బుదమేవచ

బృందః ఖర్వోనిఖర్వశ్చ; శంఖపద్మౌచసాగరః

అంత్యం మధ్యపరార్థంచ, దశవృద్ధ్యా యథాకృమమ్” (బ్రహ్మాండ

భం :- స్రగ్ధరగణములు :- మ - ర - భ - న - య - య - య

యతి :- 1-8-15 - యతని యతిపాటించబడెను.

వ॥ అని మఱియును.

303

వ్యా :— అని మఱియును = అవెండియును. (మీడి పద్యముతో నన్వయము)

చ॥ యదుకులనాథ! యిప్పుడితఁడాగ్రహవృత్తి నొనర్చునిగ్రహం
1 బిదియుననుగ్రహంబయగు, నిర్దియరాజికి 2 బంటుజేయుత్రీ
మదము 3 నణచినీయదుగుమానిసిగాననుజేసెగాన; సం
పదగలగర్వినిర్మముని మాడ్కినినుంగని కొల్వజాలునే! 304

వ్యా;— యదుకులనాథ = యదువంశాధిపతీ! (ఓహరీ).
ఓతిట్టలా! ఇంద్రియరాజికిన్ = ఇంద్రియముల వరుసకు, బంటుజేయు =
దాసునిగానొనర్చు; త్రీమదమున్ = ధన్యగర్వమును; అణచి = అడ్చి
నీయదుగుమానిసిగాన్ = నీయొక్క పాదదాసునిగా, చేసెగాన =
ఓనర్చెను గావున. ఇప్పుడు = ఇపుడు, ఇతఁడు = ఈతఁడు (క్షేత్ర
పాలకుఁడనుట) అగ్రహవృత్తిన్ = కొప్పప్రవృత్తితో, జనర్చు = చేసిన
నిగ్రహంబిదియన్ = ఈనిరోధము (అభ్యుపపత్తిరనుగ్రహా, నిగ్రహస్త
ద్విరద్ధః స్యాత్ - అను) అనుగ్రహంబయగున్ = దయతిలచుటయే
యగును. సంపదగలగర్వి = సంపత్తిగలమదించినవాఁడు, నిర్మముని
మాడ్కిన్ = మహాకారములేనివానివలె, నినున్ = నిన్ను, కని =
దర్శించి, కొల్వజాలునే = సేవింపఁగలుగునా?

క॥ మూఁడుడననుబోవుమహా

1 ద్రిధకుఁకఁజొరకనా 2 మతివెలయుత! దయా

3 గాథ! త్వదాజ్ఞవిమానా

రూఁడుడనైజగములందిరుగువాఁడహరీ!

305

304 ప :- 1 బిదియయను - గౌ; బిదియునను - ర, అ. 2 బంటు-గ.త;
బంటుజేయు - గౌ; బంటుసేయు - ర, అ. 3 నడంచి - గౌ,
నణచి - ర; అ.

305 ప :- 1 వీడకు-ర (పా) ద్రిడకు - ర, అ, గౌ. 2 మతివెలయు-గౌ;
మతివెలయుత - ర, అ. 3 గాథత్వాజ్ఞ - ముద్రి [అ], ర; గాథ
త్వదాజ్ఞ - క; త్వదాజ్ఞౌ - త; గాథ! త్వదాజ్ఞ - అ.

వ్యా :— మూఢుడన్ = అజ్ఞుడను, (అజ్ఞేమూఢ - అను) ననున్ = నన్ను, పోవు = కాపాడుము. మహత్ = గొప్పవారి యొక్క, రీఢకున్ = అవమానమునకు, రీఢావమాననాఽవజ్ఞాన హేళనమ్ - అను) ఇకన్ = ఇటుపైని, చొరక = సిద్ధపడక, నామతి = నాయొక్క బుద్ధి, వెలయుతన్ = ఒప్పుగాక! హరీ = ఓవిట్టలా! దయా = కరుణచేత, గాఢ = అధికుడా! త్వత్ = నీ యొక్క, అజ్ఞన్ = అదేశముచేత, విమానారూఢుడనై = దేవయానమునెక్కినవాడనయిన, జగములన్ = లోకములయందు, తిరుగు వాడన్ = సంచరించువాడను.

వ్యాక :— మహద్రీఢ - ఇది పశ్చిమమానముగావునమహత్ శబ్దతకారమునకు 'అ' కారమాదేశముకాలేదు. కర్మధారయమయినచో మహరీఢ - అని యగును.

చ॥ సురసదనంబునందయిన, క్షోణితలంబున 1 యందునైన; భీ
కరనిరయంబునందయినఁ గర్మవశంబుననుండునామదీన్
బొరయును 2 గాత! గాతరసముద్ధరణోచితకార్యధుర్య! త్వ
చ్చరణసరోరుహద్వితయసంతితసంస్కరణానుషంగముల్ 306

వ్యా :— కాతర = భీతులయొక్క, సముద్ధరణ = ఉద్ధరించుటయందు, ఉచిత = యోగ్యములయిన, కార్య = కృత్యములను, ధుర్య = ఎహించువాడా! సురసదనంబునందయినన్ = దేవతానిలయమునందయినను - స్వర్గమునందయినను, క్షోణితలంబునయందునైనన్ = భూతలమునందయినను, భీకర = భయంకరమయిన,

306 ప :- 1 నెందు - క, గౌ, యందు - ర, అ. 2 గాతరాతుర - గౌ, గాతఁగాతర - ర, అ.

నిరయంబునందైనన్ = నరకమునందయినను, (నరకోనిరయః - అమ) కర్మవశంబునన్ = కర్మాధీనతచేత, ఉండు = వర్తిలైడు, నామదీన్ = నాయొక్క మనస్సునందు, త్నత్ = నీయొక్క, చరణ సరోరుహద్వితయ = పద్మములవంటి యడగుదోయియొక్క. సంతత = నిరంతరమయిన, సంస్మరణ = జప్తికిఁదెచ్చుకొనెడు, అనుషంగముల్ = సంబంధములు, పారయునుగాతన్ = చెందుఁగాక !

క॥ అనివలగొని యాయదునం

దనునిరుపమదివ్యరూపదర్శనమున, లోఁ

దనియుచుఁజొక్కుచు మొక్కుచుఁ

జనియెన్ విద్యాధరుండు శతధృతితనయా !

307

వ్యా :— అనివలగొని = అనిపదక్షిణించి, అయదునందను = అయదువంశీయులకానందము గలిగించువానియొక్క. (అకృష్టని) - అవిఘ్నమునియొక్క, నిరుపమ = సాటిలేని, దివ్యరూపదర్శనమునన్ = మనోజ్ఞాకాంక్షమును విలోకించుటచేత, లోన్ = లోపల - మనస్సులోపల తనియుచున్ = సంతుష్టిపొందుచు, చొక్కుచున్ = పరవశించుచు, మ్రొక్కుచున్ = నమస్కరించుచు, శతధృతితనయా = ఓబ్రహ్మ నందనా! - ఓనారదా! విద్యాధరుండు = భేదరుండు, చనియెన్ = అరిగెను.

యదునందనుడు — యదూన్ యదువంశసంభూతాన్ నందయతీతి, యదునందనః.

క॥ మధుమధనునాజ్ఞనేవం

విధమహిమఁ 1 దనర్పుక్షేత్ర) విభుభైరవదే

పుధాధోభువనస్య

ర్గధామనుతుఁగాంచి పిదపఁగనఁదగుఁగృష్ణున్.

308

వ్యా ;— మధుమధను = మధువనురాక్షసుని వధించినవాని యొక్క (హరియొక్క) - విట్టలునియొక్క, అజ్ఞన్ = అదేశముచేత, ఏనంవిధ = ఇటువంటి, మహిమన్ = గొప్పతనముచేత, తనర్చు = అతీతయించు, ధరా = భూమి, అధోభువన = పాతాళము (అధోభువన పాతాళబలినద్మరసాతలమ్ - అమ) స్వర్గ = నాకము, ధామ = నిలయములుగాఁగలవారిచేత - భూపాతాళనాకలోకవాసులచేత; (ప్రిలోక వాసులచేత - అనుట) నుత = కొనియాడఁబడిన, క్షేత్రవిభున్ = క్షేత్రపాలకుఁడగు, భైరవదేవున్ = కాలభైరవస్వామిని, కాంచి = దర్శించి, పిదపన్ = పిమ్మట; కృష్ణున్ = విట్టలుని; కనఁదగున్ = దర్శింపఁదగును.

అశ్వాసాంతము

కా॥ సాహిత్యపరకాళిదాస! హరిపూజాగౌరవవ్యాస! గం
గాహల్లోహలవాగ్విలాస! రిపువర్గత్రాసకృత్ప్రాస! కాం
తాహర్షావహదృగ్విలాస! శ్రుతిపద్యాయోజితాభ్యాస! హే
మాహార్యోపమధైర్యధుర్యపదవిన్యాసా! విధేయారసా!

309

వ్యా ;— సాహిత్య = కావ్యవాఙ్మయమునందు, అపరకాళి
దాస = అర్వాచీనకాళిదాసుఁడా! (అపరః -- తథార్వాచీనే -మే ని)
హరిపూజా గౌరవ = విష్ణువుయొక్క యర్చనాగరిమయందు. వ్యాస=
బాదరాయఁడు! గంగా = భాగీరథీనదియొక్క, హల్లోహల =
ప్రహవాధ్వనివంటి, వాగ్విలాస = మాటల సొంపుగలవాఁడా!

రిపువర్గ = శత్రువులనజాతీయ సమూహమును, త్రాసకృత్ = భయ
పెట్టినదియగు; పాశ్రీన = ఈతెగలవాడా! కాంతా = స్త్రీలకు,
హర్ష = సంతోషమును, అహవ = కలిగించెడు, దృక్ = చూపుల
యొక్క; విలాస = ప్రకాశముగలవాడా! శుశ్రిపిపద్యా = వేద
సూర్గమునందు. (నరణి: పద్ధతి: పద్యా - అమ) ఆయోజిత = కూర్చ
బడిన, అభ్యాస = అలవాటుగలవాడా! హేమాహార్య = బంగారు
కొండతో - మేరుపర్వతముతో (అహార్యధరపర్వతాః - అమ) ఉపమ =
సాటియైన, ధైర్య = ధీరత్వమును, ధుర్య = వహించునట్టి, పద =
పాదములయొక్క; విన్యాసా = నిక్షేపించుటగలవాడా! విధేయ =
వినయవంతులైన, ఔరసా = ఔరసపుత్రులుగలవాడా!

సాహిత్యము — చూ 1-77 వ్యాఖ్య.

కాళిదాసుకాలము — కాళిదాసు, తానురచించిన, జ్యోతిర్విదా
భరణమనుగ్రంథములో; రఘుపంశాదికావ్యత్రయమును రచించియు
న్నట్లు చెప్పుకొనెను.

“శ్రీవిక్రమార్కనృపసంనది మాన్యబుద్ధి

స్తైర్యహంసనృపసభాకిలకాళిదాన;

కావ్యతీయంసుమతికృద్రఘువంశపూర్వం

శ్రీకాళిదాన కవిత్వహితోబభూవ” (జ్యోతిర్విద్య)

జ్యోతిర్విదాభరణ రచనాకాలమిట్లు గ్రంథస్థము చేయబడెను.

“వర్తేసింధురదర్శనాంబరగజైర్యాంలేకలేన్సమ్మితే

మాసేమాధవనంష్ఠి కేచవిహితో గ్రంథకియోపకర్యమః”

“ఉర్జైగ్రంథనమాప్తిః”

సింధురములు = 8 దర్శనములు = 6. అంబరము = 0.

గుణములు = 3, “అంకానాంవామతోగతిః” అనున్యాయమున సి

యంకెలనడమనుండి, కుడికివేయఁగా - 3068, అగును. “కలేః” అనుటచే నిదికలియుగసంఖ్య కావునఁ గలిశకము 3068 జ్యోతిర్విదా భరణరచనాకాలము. వైశాఖమాసములో మొదలుపెట్టి కార్తిక (షోడశి) మాసమునందు గృంథపరిపూర్తి జరిగెననుట స్పష్టము. ఇప్పటికి - అనఁగా, హుణ 1988 నాటికిఁగలిలోఁ గడచిన సంవత్సరములు - 5088. కానఁగాలిదాను, $5088 - 3068 = 2020$ సంవత్సరముల క్రితము జ్యోతిర్విదాభరణమును రచించెను. దీని నుండి యిప్పటికి (1988 నాటికి) గడచిన హుణ సంవత్సరములు 987 తీసివేయఁగా, $2020 - 1987 =$ హూ. పూ. 33; కాళిదాసు జ్యోతిర్విదాభరణ రచనా కాలము.

భవిష్యపురాణమైన నగ్నివంశపురాణుల చరిత్రలోఁబ్రమరవంశ మునకుఁ జెందిన విక్రమార్కకాలివాహనులచరిత్రగలదు.

“పూర్ణేత్రిశచ్ఛతేవైశకకాప్రాప్తే” (భవిష్య)

అని విక్రమాబ్దముని జననము కలిశకము 3000 సంవత్సరమని చెప్పఁబడెను. కలిశకము 3000 = హూ. పూ. 101. విక్రమాబ్దముని పట్టాభిషేకము, కలిశకము : 3020 = హూ. పూ. 81 (101 - 20) విక్రమశకస్థాపన చైత్రశుద్ధపాడ్యమిని, గురువు ధనూరాశిలోను దక్కిన గ్రహములు మేషరాశిలో నుండఁగా, కలిశకము 3044లో, జరిగెను. కలి 3044 = హూ. పూ. 57. ఇతని పరిపాలనకాలము నూఱు సంవత్సరములు. “శతవర్షంకృతరాజ్యమ్” (భవిష్య) విక్రమాదిత్యుడన్నది పితృదత్తనామమేగాని బిరుదముకాదు. “విక్రమాదిత్యనామానం పితా కృత్వాముమోదహ” (భవిష్య)

కాఁగా; విక్రమాబ్దముని కాలము—కలిశకము. $3020 - 3120 =$ హూ. పూ. 81 - 19. కాళిదాసుకాలము—కలిశకము 3000 - 3100=

హూ.పూ. 101 - 1 మధ్య కావ్యత్రయరచన-శిలిశకము 3020-3068 =
 హూ.పూ. 81-33. జ్యోతిర్వివాధరణరచన - శిలిశకము 3068 = హూ.
 పూ. 33, నాటకత్రయరచన - శిలిశకము 3068 - 3100 = హూ.పూ.
 33-1. మధ్య అనఁగా గాళిదాసు కాలము హూ. పూ. ప్రథమశతాబ్ది
 యనుట స్పష్టము.

హల్లోహల :— సరిస్కృతనిఘంటువులలోఁగానరాదు ప్రయో
 గాంతరములు - “పరిమళలహరి; హల్లోహల” (మను 2-6) హల్లో
 హలశిలిశయగుచు” (భాగ 10 స్కం. పూ. 793)

శ. ర. అనుబంధమునుండి - “హల్లోహలోల్లోలమై” (అచలా)

“కృపార్జులజ్ఞులీకల్లోలానుక్షణహల్లోహలని జవీక్షణ” (ద్విరేప
 4 అ. హల్లోహలైర్మగ్నోన్నగైః - టీక) వాక్కల్లోలహల్లోహలా
 (దశా) - శ. ర. అ.

భేరనుడు - ద్వాదశవిధపుత్రులలోనొకడు. సవర్ణయయినధర్మ
 పత్నియందుఁడనవలసఁగలిగి పుత్రుడు.

“స్వేక్షేత్రసంస్కృతాయాంతు, స్వయముత్పాదయేద్ధియమ్
 తమారసంవిజానీయాత్. పుత్రం ప్రథమకల్పితమ్. (మ. స్మృ.)

ద్వాదశవిధపుత్రులు —

“భేరసఃక్షేత్రజశ్చైవ, దత్తః కృత్రిమవినద
 గూడోత్పన్నోపవిధశ్చ, దాయాదాబాంధవాశ్చషట్.”

కానీనశ్చసహోధచ్చ, కీర్తితః పౌనర్భవస్తథా
 స్వయందత్తశ్చకౌద్రశ్చ, షడదాయాదబాంధవాః”

(మ. స్మృ.) — శబ్దక.

అలర :— అలర్యానుపాసనము.

క॥ పద్దర్శనపారగ! కవి

రాష్ట్రానుగ్రహాభి 1 రమ్య! 2 మదాంధ

ద్విద్దాఽపిసింహ! మహిత

త్విద్దశశతకిరణ! హృదయధృతహరిచరణా!

310

వ్యా :— పద్దర్శన = అధ్యాత్మజ్ఞానోపదేశకములగు శాస్త్ర భేదములాటింటియొక్క, పార = అవలియొద్దను, గ = పొందిన వాఁడా! కవిరాట్ = కవిరాజులకొఱకు, దత్త = ఈయఁబడిన, అను గ్రహ = అనిష్టనివారణపూర్వకమగునిష్టసాధనముచేత, (అనుగ్రహః = అనిష్టనివారణపూర్వకేష్టసాధనమ్ - శబ్దక) అభిరమ్య = మనోహర మయినవాఁడా! మదాంధ = గర్వముచేతఁగన్నగానని, ద్విత్ = శత్రువులనెదు, దంతి = ఏనుఁగులకు, సింహ = మృగేంద్రుఁడా! మహిత = గొప్పదయన, త్విత్ = శాంతియందు; దశశతకిరణ = సహస్రశతకిరణుఁడా! (సూర్యుఁడా - అనుట) హృదయ = మనస్సుచేత ధృత = ధరింపఁబడిన, హరిచరణా = విష్ణుమూర్తియొక్క పాద ములుగలవాఁడా!

పద్దర్శనములు - చూ 1 - 77 వ్యాఖ్య.

అలం :— రూపకము, అంత్యానుపాసము

మాలిని ;— వినయనయనముద్రా! 1 విస్తృతోల్లాసముద్రా!

జననుతగుణజాలా! శత్రురాజ్యేనజాలా!

2 ధనధనదనమానా! ధన్యధీభానమానా!

ఘనవపురినరాగా! కావ్యదత్తానురాగా!

311

310 ప :- 1 రామ-గౌ; రమ్య-ర, అ. 2 సుధాంధ - ఉ, ద, బ; మదాంధ-ర, అ

311 ప :- 1 విశ్రుతో - ఉ, ద, బ; విస్తృతో - ర, అ. 2 ధనద - ఉ,

ద, బ; గౌ; ధనధ - ర, అ.

వ్యా :— వినయ = అడకువకు, నయ = నీతికి, సముద్రా = జలధియయినవాడా! - ఆశ్రమయినవాడా! విస్తృత = విరివియైన, ఉల్లాస = సంతోషముయొక్క, ముద్రా = చిహ్నములుగలవాడా! జన = ప్రజలచేత, నుత = కొనియాడబడిన, గుణజాలా = సద్గుణ సమూహములుగలవాడా! శత్రురాట్ = వైరిరాజులనెదు, మీన = చేపలకు, జాలా = వలయయినవాడా! (జాలంసమూహ అనాయోగవాక్షక్షారకావపి - అమ) ధన = సంపదయందు, ధనద = కుబేరునితో, సమానా = తుల్యుడా! ధన్య = చరితార్థమయిన, ధీ = బుద్ధిచేత, భాసమానా = ప్రకాశించుచున్నవాడా! మన = గొప్పదయిన, వపుః = శరీరమునందు, (గాత్రంవపుః సంహననం శరీరమ్ - అమ) ఇనురాగా = సూర్యునిరంగువంటి రంగుగలవాడా! కావ్య = కృతులకొఱకు, దత్త = ఈయబడిన, అనురాగా = అనురక్తిగలవాడా!

అలం :— అంత్యానుప్రాసము, రూపకము.

ధం ;— మాలినికిగణములు :- న - న - మ - య - య
యతి 1 - 3.

గద్యము :— ఇది శ్రీమత్పరమపథనాథనిరవధికకృపాపరిపాక పరిచిత సరసకవితాసనాథరామకృష్ణకవినాథప్రణీతంబైనపాండురంగమహాత్మ్యంబను పరిమళాగవత చరిత్రంబునందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

వ్యాక :— చూ ప్రథమాశ్వాసాంతగద్యవ్యాఖ్య

చేర్పులు - మార్పులు

17 ప :- పద్మినీ శబ్దము సాధిప్రాయము. పద్మిని = పద్మము, స్త్రీ విశేషము. “పద్మినీ స్త్రీ విశేషేస్యాత్సరస్యామంబుజేపిచ” (విశ్వకోశము) పద్మము, సూర్యకిరణస్పర్శచేనుల్లసిల్లుననుట కవిపమయము.

పద్మిని (పద్మ + ఇని) = పద్మగంధము, దీనికిగలదు. (పద్మగంధము - లక్షణార్థము) పద్మినీజాతి స్త్రీ శరీరము, పద్మగంధమువంటి గంధమును గలిగియుండును. “పద్మినీ పద్మగంధా” (రతిమంజరి)

తాపము = (1) వేడిమి (2) సంసారతాపము.

అలం :- శ్లేష.

78 ప :- హంక్షంబులు - ఉపలబ్ధపాఠము. “హం - క్ష” వర్ణములని యర్థము. హక్షంబులు - సాధుపాఠమనఁదగును. “హక్షా భ్యామ్” - శ్రీతత్వచింతామణి. హవర్ణక్షవర్ణములు - అని యర్థము.

వ్యాక :- హక్ష = హక్షంబులు. “క్యచ్చిద్రూపంమునాపిచ” - వికృ; ము. కౌ.

148 ప :- లక్ష్మి = లక్ష్మీవంటిది - పుణ్యస్త్రీ. పుణ్యస్త్రీ వాచకములకు ముందు, లక్ష్మీనమానురాలనివ్రాయు శిష్టాచారముగలదు.

280 ప :- అలం :- శ్లేష.

263 ప :- దోహదము = అకాలమునఁబుష్పాదులనుత్పాదించు ధూప
 ధూమాదివస్తువులచేత - అనియుఁబక్షాంతరముగాఁజెప్పనగును
 చూ. 2-12 వ్యాఖ్య.

268 ప :- అలం :- శ్లేషరూపకానుస్రాణితమగు, నుపమ.

296 ప :- మహాభాగుల్ = అజన్మాంతము నిష్కళంకులు,
 ననుపమకీర్తులు, నగువారు.

“అరభ్యోత్పత్తిమామృత్యోః, కళంకోయస్యనోభవేత్
 స్యాద్యైవానుపమాకీర్తి, ర్మహాభాగఃస ఉచ్యతే”
 -- అభిజ్ఞానశాకుంతలము 5 - 10 “కాలే” వివరణ.

కొన్ని ముఖ్యములగు తప్పొప్పుల పట్టిక

పుట	పంక్తి	ఉన్నది	ఉండవలసినది
8	24	హాస్యః	+ (వాచన్య)
52	7	నుపమించుదు	నుపమించుట.
	21	కృత్య	న్మత్య
50	20	జీడి	జీడి
66	9	గడవెత్తు	గడలెత్తు

పుట	పంక్తి	ఉన్నది	ఉండవలసినది.
83	6	అందున్	అందన్
109	16	గానసుర	గాన నసుర
123	8	ప్రేక్ష	+ ప్రభావాధామాని - అమ
162	7	మర్త్య	+ పాశాలోకవాసులయొక్క కామిత = కోరికలకు, కల్ప అంగీకృత = అంగీకరింపబడిన
168	1	పాపములకు	పాములకు
182	14	అతిభూతి	అనుభూతి
200	7	వియ్యంబగు	లియ్యంబగు 201-9 పంక్తి
215	24	చలిది వడ్డింపక తప్పదనియు	చలిదితోపాటు, కోరినవెల్ల వడ్డింపక తప్పదనియు
222	18	ఇజ్	నజ్
227	16	చెఱుగు	చెఱుకు
261	10	ముఖేఘా	ముఖేఘా
310	9	రజ్జువు	+ 12వ, పంక్తి.
312	22	కా. నూ.	కా. మీ.
345	20	కళోత్పేకాధ్యులై	కళోత్పేకాధ్యులై
347	18	సరోవరమునందు	మానస = మానససరోవరము నందు
370	6	శస్త్రము	శస్త్ర ము
387	4,8	లేచి	లేచి